

A NEW YORK TIMES BESTSELLER

"One of the most powerful books I've read in decades. No hyperbole. This debut novel hit me like a kick to the head—
the same effect Richard Wright's *Nigger Son* and Ralph Ellison's *Invisible Man* had."
—USA Today

WINNER
OF THE
**Man Booker
Prize
2008**

THE WHITE TIGER

A NOVEL

ARAVIND ADIGA

"Adiga is a global Gurkha, a modern Kipling who grew up, and grew up mad. The future of the novel lies here." —John Banville, author of *Bengal Tiger*

ഉള്ളടക്ക പട്ടിക

ആദ്യരാത്രി

ബന്ധാം രാത്രി

നാല്വാം പ്രഭാതം

നാല്വാം രാത്രി

അര്ത്തവാം രാത്രി

ആറ്റവാം പ്രഭാതം

ആറ്റവാം രാത്രി

പ്രഥ്മാം രാത്രി

ദി വൈറ്റ് ടെച്നോളജി: ഒരു നോവൽ

അധികാരി, അരവിന്ദ്

(ഫീ പ്രസ്ത്ര) (2009)

ടാഗുകൾ: ബാർബര-സിംഗാൾ

സംഗ്രഹം:

ഒരു പ്രധാന സാഹിത്യ പ്രതിഭയെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ഈ സഹസ്രാബ്ദം ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏറ്റവും അസ്ഥിരവും ആകർഷകവും തികച്ചും അനുകരണിയവുമായ ആവ്യാതാവ് പറത്തെ വൈറ്റ് ടെച്നോളജിയും ബുദ്ധിശക്തിയുടെയും ഉന്നേഷ്ടായകമായ സസ്പെൻസിന്റെയും സംശയാസ്പദമായ മാർമ്മികതയുടെയും ഒരു കമ വാദാനം ചെയ്യുന്നു. ബത്രാം ഹത്തവായി സങ്കീർണ്ണമായ ഒരു മനുഷ്യനാണ്. . . സേവകൻ. തത്തചിന്തകൻ. സംരംഭകൻ. കൊലയാളി. ഏഴു രാത്രികൾക്കിടയിൽ, ചിത്രിയ നിലവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ബത്രാം എങ്ങനെ ജീവിതത്തിൽ വിജയിച്ചു എന്നതിന്റെയാനകവും അതിശയകരവുമായ കമ നമോട് പറയുന്നു -- തന്റെ സ്വന്തം ബുദ്ധിയല്ലാതെ മറ്റാനും അവനെ സഹായിക്കാൻ ഇല്ല. ഇന്ത്യയുടെ ഇരുണ്ട ഹൃദയം, ബത്രാമിനെ തന്റെ ശ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും ധനികനായ വ്യക്തി, രണ്ട് വീട്ടിലെ പോമരേണിയൻ (കുളങ്ങളും കഡിൽസും), ധനികൻ (വളരെ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത) മകനും ദൈവരായി നിയമിക്കുന്നേബാൾ ഒരു ഇടവേഴ്സ് ലഭിക്കുന്നു. അവരുടെ ഫോൺ സിറ്റി കാറിന്റെ ചക്രത്തിന് പിന്നിൽ നിന്ന്, ബത്രാമിന്റെ പുതിയ ലോകം ഒരു വെളിപാടാണ്. മർയ്യൻ വികിലിയുടെ ("ലവ് -- ബലാസംഗം -- പ്രതീകാരം!") പേജുകൾ അവന്റെ സമ്പ്രായകരാർമ്മിച്ചുനോക്കുന്നേബാൾ, പെൻകുട്ടികൾക്കായി ബാർട്ടർ, മദ്യം (തണ്ടർബോർട്ട്), ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിലെ ഗ്രേറ്റ് റൂസ്സർ കോപ്പ് ശാശ്വതമാക്കുന്നേബാൾ, ബത്രാം തന്റെ തൊഴിലുടമകൾ വിഭേദകാര്യ മന്ത്രിമാർകൾ കൈക്കുളി നൽകുന്നത് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. നികുതി ഇളവുകൾക്കായി, പെൻകുട്ടികൾക്കുള്ള ബാർട്ടർ, മദ്യം (സിറ്റിഗിൾ-മാർട്ട് വിസ്കി), റൂസ്സർ കോപ്പിൽ അവരുടെ സ്വന്തം പങ്ക്. ബത്രാം എങ്ങനെ ശ്രാസ് സ്ഥോൺ ചെയ്യാമെന്നും അഴിമതിക്കാരായ മെക്കാനിക്കുകളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നും ജോണി വാകൾ

ബുക്ക് ലേബൽ ബോട്ടിലുകൾ റീഫിൽ ചെയ്ത് വിൽക്കാമെന്നും പറിക്കുന്നു (എല്ലാം ഒഴികെ). കുപ്പിനുള്ളിലെ മറ്റാർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വഴിയും അദ്ദേഹം കണ്ണഭത്തുന്നു. പുരിതതുന്നിനുള്ള കുറച്ച് ആളുകൾക്ക് കഴിയുന്നത് പോലെ ബത്രാമിന്റെ കണ്ണുകൾ ഇന്ത്യയിലേക്ക് തുളച്ചുകയറുന്നു: പാറകളും കോൾ സെന്റ്രവുകളും; വേശ്യകളും നമസ്കരിക്കുന്നവരും; പുരാതന, ഇന്ത്യൻരാജ്യങ്ങൾ; വെള്ളക്കടവയും പലതരം കുടുകളിൽ കുടുങ്ങിയ വെള്ളക്കടവയും (എതാണ്ട്) രക്ഷപ്പെടുക അസാധ്യമാണ്. അന്തേഷ്യമായ ഒരു കരിഷ്മയോടെ, മതം പുണ്യത്വത്ത് സ്വീഷ്ടിക്കുന്നില്ലെന്നും പണം എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്നില്ലെന്നും ബത്രാം നമ്മ പറിപ്പിക്കുന്നു -- എന്നാൽ അഴിമതി നിരിത്ത ലോകത്ത് മാന്യതു ഇപ്പോഴും കണ്ണഭത്താനാകും, നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് നേടാനാകും. നിങ്ങൾ ശരിയായ സംഭാഷണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ജീവിതത്തിന് പുരിതാണ്. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പതിനാറ് രാജ്യങ്ങളിൽ വീറഴിക്കപ്പെട്ട്, വൈറ്റ് ടെറഗർ, വിഷണുവിന്റെ മരണം, ബാങ്കോക്ക് 8 എന്നിവയെ അഭിലാഷത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും ആവ്യാന പ്രതിഭയിലും സ്വന്തമായ ഒരു കുസ്തിയോടയും വ്യക്തിത്വത്തോടെയും ഓർമ്മിക്കുന്നു. അധാർമ്മികവും അപ്രസക്തവും അഗാധമായ പ്രിയകരവും തീർത്തും സമകാലികവുമായ ഈ നോവൽ ഒരു അതാരാഷ്ട്ര പ്രസിദ്ധീകരണ സംവേദനമാണ് -- അതിശയിപ്പിക്കുന്നതും പ്രകാപനപരവുമായ അരങ്ങേറ്റവും.

/P

FREE PRESS

സെസമൺ & ഷസ്റ്റർ, ഇൻക്

. 1230 അവന്യൂ ഓഫ് ദ അമേരിക്കാസ്

ന്യൂയോർക്ക്, NY 10020 ന്റെ ഒരു ഡിവിഷൻ

ഈ പുസ്തകം ഒരു ഫിക്ഷൻ സ്വീച്ചിയാണ്. പേരുകൾ, കമാപത്രങ്ങൾ, സ്ഥലങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ എന്നിവ ചെയിതാവിഞ്ഞേണ്ട ഭാവനയുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളാണ് അല്ലെങ്കിൽ സാകൽപ്പികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളുമായോ പ്രദേശങ്ങളുമായോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ മരിച്ചവരോ ആയു വ്യക്തികളുമായോ ഉള്ള സാമ്യം തികച്ചും യാദ്യശ്വികമാണ്.

പകർപ്പുവകാശം © 2008 അരവിന്റ് അധികാരി

ഈ പുസ്തകമോ അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളോ ഏത് രൂപത്തിലും പുനർന്നിർമ്മിക്കാനുള്ള അവകാശം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും നിക്ഷിപ്തമാണ്. വിവരങ്ങൾക്ക് വിലാസം ഫീ പ്രസ് സബ്സിഡിയറി റെറ്റ്‌സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്, 1230 അവന്യൂ ഓഫ് ദി അമേരിക്കാസ്, ന്യൂയോർക്ക്, NY 10020

FREE PRESS ഉം colophon ഉം Simon & Schuster, Inc-ന്റെ വ്യാപാരമുട്ടകളാണ്.

ലൈബ്രറി ഓഫ് കോൺഗ്രസ് കാറ്റലോഗിംഗ്-ഇൻ-പ്രസ്സിക്കേഷൻ ഡാറ്റ
അധികാരി, അരവിന്റ്.

വെള്ളക്കടുവ: ഒരു നോവൽ / അരവിന്റ് അധികാരി.
പി. സെമി.

1. ലൈബ്രറിമാർ-ഇന്റു-ബാംഗ്രൂർ-കമ. 2. പാവം-ഇന്റു-ബാംഗ്രൂർ-കമ. 3. അടിലാഷം - ഫിക്ഷൻ. 4. ബിസിനസ് അളകൾ-ഇന്റു-ബാംഗ്രൂർ-കമ. 5. ബാംഗ്രൂർ (ഇന്റു) - ഫിക്ഷൻ.

I. തലക്കട്ട്.

PR9619.4.A35W47 2008 2007045527

823'.92—dc22

ISBN-13: 978-1-4165-6273-3

ISBN-10: 1-4165-6273-7

വേൾഡ് വൈഡ് വെബിൽ തങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുക:

<http://www.SimonSays.com>

റമീൻ ബഹ്രാനിക്ക് വേണ്ടി

வெள்ளக்கொவ

ഉള്ളടക്കം

അത്യ രാത്രി
രണ്ടാം രാത്രി
നാലാം പ്രഭാതം
നാലാം രാത്രി
അഞ്ചും രാത്രി
അത്രാം പ്രഭാതം
അത്രാം രാത്രി
എഴും രാത്രി

അത്യ രാത്രി ഡോക്കിനായി:

ഹിസ് എക്സലൻസി വെൻ്റ് ജിയാബോ
പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഓഫീസ്
ബൈയജിംഗ്
സ്വാത്രന്ത്രത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ചെചനയുടെ തലസ്ഥാനം

ഡോക്കിൽ നിന്ന്:

"വെള്ളക്കടുവ"
ചിന്തക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
ഒപ്പം ഒരു സംരംഭകനും
ടെക്നോളജിയുടെയും ഒട്ടണ്ടണ്ടിനിംഗിന്റെയും
ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നത്
ഇലക്ട്രോണിക്സ് സിറ്റി ഫോസ് 1 (ഹൊസ്റ്റൽ മെയിൻ
റോഡിൽ നിന്ന് മാത്രം)
ബാംഗ്ലൂർ, ഇന്ത്യ
മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ,

സാർ.

നിങ്ങളോ താനോ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കില്ല, പക്ഷേ ഇംഗ്ലീഷിൽ
മാത്രം പറയാൻ കഴിയുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

എന്ന് മുൻ തൊഴിലുടമ പരേതനായ ശ്രീ. അശോകൻ മുൻ
ഭാര്യ, പിങ്കി മാധ്യം, ഇത്തീരെ ഒന്ന് എന്ന പതിപ്പിച്ചു; ഇന്ന് രാത്രി
11:32 ന്, അതായത് എക്കദേശം പത്ത് മിനിറ്റ് മുമ്പ്,
ആകാശവാണിയിൽ, "പ്രീമിയർ ജിയാബോവോ അടുത്ത ആഴ്ച
ബാംഗ്ലൂരിൽ വരുന്നുണ്ട്" എന്ന പറത്തപ്പോൾ, താൻ പെട്ടെന്ന്
കാര്യം പറത്തു.

സത്യത്തിൽ, നിങ്ങളേപ്പോലുള്ള മഹാമാർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ
വരുന്നോഴ്ചയാം താന്ത പറയാറുണ്ട്. മഹാമാരോട് എന്നിക്ക്
വിരോധമാനുമില്ല എന്നല്ല. എന്ന് രീതിയിൽ, സർ, താൻ
എന്ന നിങ്ങളുടെ തരത്തിലുള്ള ഒരാളായി കണക്കാക്കുന്നു.
പക്ഷേ, നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശീഷിച്ച
കക്ഷികളും കരുത്ത കാരുകളിൽ എയർപ്പോർട്ടുലേക്ക്
പോകുന്നതും പുറത്തിരഞ്ഞി ടിവി ക്യാമറയ്ക്ക് മുന്നിൽ
നമസ്കരിക്കുന്നതും ഇന്ത്യ, എത്രമാത്രം ധാർമ്മികവും
പുണ്യവുമാണെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയുന്നോൾ എന്നിക്ക് അത്
പറയേണ്ടി വരും. ഇംഗ്ലീഷ്.

ഈപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഈ ആഴ്ച തെങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നു,
അങ്ങേയറ്റം, അല്ലോ? ഈ കാര്യങ്ങളിൽ സാധാരണയായി
ആകാശവാണി വിശ്രസന്നിയമാണ്.

അതോടു തമാഴയായിരുന്നു സർ.

ഹാ!

അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ശരിക്കും ബാധ്യുരിലേക്ക് വരികയാണോ എന്ന് നേരിട്ട് ചോദിക്കാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാരണം നിങ്ങളാണെങ്കിൽ, എന്നിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു പ്രധാന കാര്യം പറയാനുണ്ട്. നോക്കു, രേഖിയോതിലെ സത്രി പറഞ്ഞു, “മിസ്റ്റർ. ജിയാബോ ഒരു ദൗത്യത്തിലാണ്: ബാധ്യുരിനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം അറിയാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എൻ്റെ രക്തം മരവിച്ചു. ബാധ്യുരിലെ സത്യം ആർക്കൈക്കിലും അറിയാമെങ്കിൽ അത് താനാണ്.

അടുത്തതായി, ലേഡി അനുഭവം പറഞ്ഞു, “മിസ്റ്റർ. ചില ഇന്ത്യൻ സംരംഭകരെ കാണാനും അവരുടെ സ്വന്തം ചുണ്ടിൽ നിന്ന് അവരുടെ വിജയത്തിന്റെ കമ കേൾക്കാനും ജിയാബോ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അവൾ കുറച്ച് വിശദികരിച്ചു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, സർ, നിങ്ങൾ ചെചനക്കാരായ നിങ്ങൾ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തങ്ങളെക്കാൾ വളരെ മുന്നിലാണ്, നിങ്ങൾക്ക് സംരംഭകർ ഈല്ല എൻതൊഴിച്ചാൽ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് കൂടിവെള്ളുമോ വൈദ്യുതിയോ മലിനജല സംവിധാനമോ പൊതുഗതാഗതമോ ശുചിത്വവോധമോ അച്ചടക്കമോ മര്യാദയോ സമയനിഷ്ഠയോ ഈല്ലക്കിലും സംരംഭകരുണ്ട്. അവയിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ആയിരക്കണക്കിന്. പ്രത്യേകിച്ച് സാങ്കേതിക മേഖലയിൽ. ഈ സംരംഭകൾ- തങ്ങൾ സംരംഭകൾ- ഈപ്പോൾ അമേരിക്കയെ ഫലത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഔട്ട്സോഴ്സിംഗ് കമ്പനികളെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചു.

കുറച്ച് ചെചനിസ് സംരംഭകരെ എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾ പറിക്കുമെന്ന് പ്രതിക്ഷിക്കുന്നു, അതിനാലാണ് നിങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നത്. അത് എന്നിക്ക് നല്ല സുഖം നൽകി. പക്ഷേ, അന്താരാഷ്ട്ര പ്രോട്ടോക്കോൾ അനുസന്ധിച്ച്, എൻ്റെ രാജ്യത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയും വിദേശരക്കാരു മന്ത്രിയും മാലകൾ, ഗവൺഡിജീയുടെ ചെറിയ ചന്ദന പ്രതിമകൾ, ഈന്ത്യയുടെ ഭൂതകാലത്തയും വർത്തമാനത്തയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ബുക്ക്‌ലൈറ്റുമായി വീമാനത്താവളത്തിൽ നിങ്ങളെ കാണുമെന്ന് എന്നിക്കെ തോന്തി, ഭാവി.

അപ്പോഴാണ് സാറിന് ആ കാര്യം ഈംഗ്ലീഷിൽ പറയേണ്ടി വന്നത്. ഉച്ചത്തിൽ.

അണ്ണു മിനിറ്റ് മുമ്പ് രാത്രി 11.37നായിരുന്നു അത്.

താൻ വെറുതെത ആണ്ടായിട്ടുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. താൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും മാറ്റത്തിന്റെയും മനുഷ്യന്മാണ്. താൻ അവിടെ തന്നെ തിരുമാനിച്ചു, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കത്ത് എഴുതാൻ തുടങ്ങി.

ആരംഭിക്കുന്നതിന്, പുരാതന രാഷ്ട്രമായ ചെന്നയോടുള്ള എൻ്റെ വലിയ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് താൻ നിങ്ങളോട് പറയണ്ട്.

ഓർഡർ ഡായിറ്റിലെ തായറാഴ്ച സെക്കന്റഡ് ഹാൻഡ് ബുക്ക് മാർക്കറ്റ് വഴി ഒരു ബോധ്യാദയം നേടാൻ താൻ

ശ്രമിച്ചിരുന്ന കർലത്ത്, നടപ്പാതയിൽ കണ്ണ എക്സൈസ്റ്റിംഗ് ടെയിൽസ് ഓഫ് ദി എക്സോട്ടീക് ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വായിച്ചു . ഈ പുസ്തകം കൂടുതലും ഹോക്കോങ്ങിലെ കടൽക്കാളളക്കാരെയും സ്വർണ്ണത്തെയും കുറിച്ചുള്ളതായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇതിന് ഉപയോഗപ്രദമായ ചില പശ്വാത്തല വിവരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു: നിങ്ങൾ ചെചനക്കാർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നവരാണെന്ന് അതിൽ പറയുന്നു. ബീട്ടിഷുകാർ നിങ്ങളെ അവരുടെ സേവകരാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പകേജ് നിങ്ങൾ അവരെ അതിന് അനുവദിച്ചില്ല. ഞാൻ അത് അഭിനന്ധിക്കുന്നു, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ.

ഞാൻ ഒരിക്കൽ ഒരു സേവകനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ നോക്കു. ചെചന, അഫ്റ്റഗാന്റിസ്ഥാൻ, അബിസ്റ്റിനിയ് എന്നീ മുന്ന് രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഒരിക്കലും വിദേശികൾ തങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. ഈ മുന്ന് രാജ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത്.

ചെന്നിസ് ജനത് കാണിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസ്നേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം കൊണ്ടും, ലോകത്തിന്റെ ഭാവി മത്തത മനുഷ്യനും തവിട്ടുനിന്ത്തില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യനുമാണെന്ന വിശ്വാസത്തിലും, നമ്മുടെ മുൻകാല യജമാനനായ വെള്ളത്ത തൊലിയുള്ള മനുഷ്യൻ സ്വയം പാഴാക്കി. ബഗ്രി, സെൽ ഫോൺ ഉപയോഗം, മയക്കുമരുന്ന് ആരുപയോഗം, ബാംഗ്രൂരിനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം സാജന്യമായി നിങ്ങളോട് പറയാൻ ഞാൻ വാദാനം ചെയ്യുന്നു.

എന്ന് ജീവിതകമായി പരഞ്ഞുകൊണ്ട്.
നോക്കു, നിങ്ങൾ ബാംഗ്രൂരിൽ വന്ന് ഒരു ടാഫിക് ലൈറ്റിന് മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നേബാൾ, ചില ആൺകുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ കാറിനടുത്തെക്ക് ഓടിച്ചേന്ന് നിങ്ങളുടെ ജനാലയിൽ മുട്ടും, ഒരു അമേരിക്കൻ ബിസിനസ്സ് ബുക്കിന്റെ ബുട്ടലെഗ് ചെയ്ത കോപ്പി, സെല്പോഫേയ്നിൽ പൊതിഞ്ഞത്, ഇതുപോലെ തലക്കെട്ടാട:

ബിസിനസ്സ് വിജയത്തിന്റെ പത്ര ഹസ്യങ്ങൾ!

അമവാ

എഴുപ്പമുള്ള ഭിവസങ്ങളിൽ ഒരു സംരംഭകനാകു!

ആ അമേരിക്കൻ പുസ്തകങ്ങൾക്കായി നിങ്ങളുടെ പണം പാഴാക്കരുത്. അവർ ഇന്നലെ അങ്ങനെന്നയാണ്.

ഞാൻ നാളെയാണ്.

ഒപ്പചാരിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, എനിക്ക് കൂറച്ചു കുറവായിരിക്കാം. വ്യക്തമായി പരഞ്ഞതാൽ ഞാൻ സ്കൂൾ പുർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. ആരുശ്രദ്ധിക്കുന്നു! ഞാൻ അധികം പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ല, പകേജ് എണ്ണപ്പട്ടവയ്ക്കും ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എക്കാലത്തെയും മികച്ച നാല് കവികളായ രൂമി, ഇവ്സാൽ, മിൽസ ഗാലിബ്, പിനെ ഞാൻ മറന്നുപോയ നാലാമത്തെ വ്യക്തി എന്നിവരുടെ കൃതികൾ എനിക്ക് ഷുദ്ധമായി അറിയാം. ഞാൻ സ്വയം പറിച്ച ഒരു സംരംഭകനാണ്.

അതാണ് എറ്റവും മികച്ച തരം, എന്ന വിശ്വസിക്കു.

ഞാൻ എങ്ങനെ ബാധ്യരിലെത്തി, അതിന്റെ ഏറവും വിജയകരമായ (ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടാനില്ലെങ്കിലും) ബിസിനസുകാരിൽ ഒരാളായിത്തിരന്നതിന്റെ കമ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നേബാൾ, സംരംഭക്കത്യം എങ്ങനെ ജനിക്കുന്നു പോഷിപ്പിക്കുന്നു, വികസിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അറിയേണ്ടതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കരിയാം. മനുഷ്യന്റെ ഇരുപത്തിരയാന്നാം നൂറാണ്ട്.

നൂറാണ്ട്, കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ, മഞ്ഞയും തവിട്ടുനിറവും.

നീയും ഞാനും.

ഇപ്പോൾ അർഥരാത്രിക്ക് അൽപ്പം മുമ്പാണ്, മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ. എനിക്ക് സംസാരിക്കാൻ പറ്റിയ സമയം.

ഞാൻ രാത്രി മുഴുവൻ ഉന്നർന്നിരിക്കുന്നു, ബഹുമാനപ്പെട്ടവരേ. എന്ന് ഈ 150 ചതുരശ്ര അടി ഓഫീസിൽ മറ്റാരുമില്ല. നിലവിളക്കിന് അതിന്റെതായ ഒരു വ്യക്തിത്രമുണ്ടാക്കിലും ഞാനും എനിക്ക് മുകളിൽ ഒരു നിലവിളക്കും മാത്രം. 1970 കളിലെ സിനിമകളിൽ അവർ കാണിച്ചിരുന്നതുപോലെ, ചെറിയ ഡയമണ്ഡ് ആകൃതിയിലുള്ള ഫോം കഷണങ്ങൾ നിരഞ്ഞ ഒരു വലിയ കാര്യമാനിത്. ബാധ്യരിൽ രാത്രി നല്ല തന്മുപ്പാണെങ്കിലും, ഞാൻ ഒരു മിഡ്ജേറ്റ് ഹാൻ-അഭേദ കോബ്സ്വൈപ്പി ഷൈഡ്കൾ-ചാൻഡിലിയറിന് മുകളിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നോക്കു, അത് തിരിയുണ്ടാൾ, ചെറിയ ഷൈഡ്കൾ ചാൻഡിലിയറിന്റെ വെളിച്ചം വെട്ടിമുറിച്ച് മുറിയിലുടനീളം, പരക്കുന്നു. ബാധ്യരിലെ മീകച്ച ഡിസ്കോകളിലെ സ്ട്രോബ് ലൈറ്റ് പോലെ.

ബാധ്യരിൽ സുന്തമായി നിലവിളക്കുകളുള്ള ഒരേയൊരു 150 ചതുരശ്ര അടി സ്ഥലം ഇതാണ്! പക്ഷേ അത് ഇപ്പോഴും ഭിത്തിയിൽ ഒരു ദ്വാരമാണ്, രാത്രി മുഴുവൻ ഞാൻ ഇവിടെ ഇരിക്കും.

സംരംഭക്കുന്ന് ശാപം. അവൻ എപ്പോഴും അവന്റെ ബിസിനസ്സ് നിരീക്ഷിക്കണം.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ മിഡ്ജേറ്റ് ഹാൻ ഓണ്ടാക്കാൻ പോകുന്നു, അങ്ങനെ ചാൻഡിലിയറിന്റെ വെളിച്ചം മുറിക്ക് ചുറ്റും കിടങ്ങുന്നു.

ഞാൻ റിലാക്സ്യം ആണ് സാർ. നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ.

നമുക്ക് തുടങ്ങാം.

തങ്ങൾ അത് ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, സർ, എന്ന് മുൻ താഴിലുടമ അറതരിച്ച ശ്രീ. അശോകിന്റെ മുൻ ഭാര്യ പീക്കി മാധ്യത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ പറിച്ച ഇംഗ്ലീഷിലെ വാചകം ഇതാണ്:

എന്താരു തമാശ.

ഇപ്പോൾ, ഞാൻ ഹിന്ദി സിനിമകൾ കാണാറില്ല-തത്തുത്തിൽ-എന്നാൽ, സിനിമ തുടങ്ങുന്നതിന് താട്ടുമുമ്പ്, ഒന്നുകിൽ 786 എന്ന നമ്പർ ഫോക്സ് സ്ക്രീൻിൽ മിനിമരയുമായിരുന്നു-ഈത് ഒരു

മാന്ത്രിക സംഖ്യാബന്ധം മുസ്ലീംങ്ങൾ കരുതുന്നു. അവരുടെ ദൈവം-അല്ലെങ്കിൽ വൈദിക സാരിയുടുത്ത ഒരു സ്ത്രീയുടെ പാദങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണം പതിക്കുന്ന ചിത്രം നിങ്ങൾ കാണും, അത് ഹിന്ദുക്കളുടെ ലക്ഷ്മി ദേവിയാണ്.

ഒരു ഉയർന്ന ശക്തിയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കമ ആരംഭിക്കുന്നത് എന്ന് രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ പുരാതനവും ആദ്ദെന്നീയവുമായ ആചാരമാണ്.

ഞാൻ ഉഹഫിക്കുന്നു, മാന്യരേ, ഞാനും എന്തെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ കലം ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കണം.

എത്ര ദൈവത്തിന്റെ ആയുധം? നിരവധി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഉണ്ട്.

നോക്കു, മുസ്ലീംങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവമുണ്ട്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മുന്ന് ദൈവങ്ങളുണ്ട്.

നമുക്കൾ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് 36,000,000 ദൈവങ്ങളുണ്ട്.

എന്നിക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ 36,000,004 ദിവ്യ കഴുതകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ചിലരുണ്ട്, നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള കമ്മ്യൂണിറ്റുകാരെ മാത്രമല്ല ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, എന്നാൽ ഈ ദൈവങ്ങളിൽ പലതും യാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാണ് കരുതുന്ന എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിലെയും ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയാണ്. അവരെയാണും നിലവിലില്ലെന്ന് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മളും നമുക്ക് ചുറ്റും ഇരുട്ടിന്റെ കടലും മാത്രം. ഞാൻ തത്ത്വചിന്തകനോ കവിയോ ദന്തുമല്ല, ഞാൻ എങ്ങനെ സത്യം അറിയും? ഈ ദൈവങ്ങളെല്ലാം നമുക്ക് രാഷ്ട്രീയക്കാരെപ്പോലെ വളരെ ചെറിയ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നുവെന്നത് ശരിയാണ്, എന്നിട്ടും വർഷാവർഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അവരുടെ സുവർണ്ണ സ്പിംഹാസനങ്ങളിലേക്ക് വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഞാൻ അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല എന്നല്ല മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ! നിങ്ങളുടെ മത്ത തലയോട്ടിയിലേക്ക് ആ ദൈവദുഷ്ടണ ആശയം ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുത്. എന്ന് രാജ്യം ഇത് രണ്ട് തരത്തിൽ കളിക്കാൻ പണം നൽകുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്: ഇന്ത്യൻ സംരംഭകൾ ഒരേ സമയം നേരായതും വള്ളത്തും പരിഹസിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും യുർത്തും ആത്മാർത്ഥയുമുള്ളവനായിരിക്കണം.

അതിനാൽ: ഞാൻ കണ്ണുകൾ അടച്ച്, ഭക്തിനിർഭരമായ നമസ്തേയിൽ കൈകൾ കൂട്ടി, എന്ന് ഇരുണ്ട കമയിലേക്ക് വെളിച്ചും വീശാൻ ദൈവങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്ന സഹിക്കുക, മിസ്റ്റർ ജിയാബോ. ഇതിന് കൂടച്ച സമയമെടുത്തെങ്കാം.

36,000,004 ആയുധങ്ങൾ എത്ര വേഗത്തിൽ ചുംബിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നു?

ചെയ്തു.

എന്ന് കണ്ണുകൾ വീണ്ടും തുറന്നിരിക്കുന്നു.

11:52 റ്റ് - ശ്രീ ശരിക്കും ആരംഭിക്കാനുള്ള സമയമാണ്.

സിഗരറ്റ് പായ്ക്കറ്റുകളിൽ അവർ പരയുന്നതുപോലെ നിയമപരമായ ഒരു മുന്നറയിപ്പ് - തങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്.

ഒരു ദിവസം, താൻ എൻ്റെ മുൻ തൊഴിലുടമകളായ മിസ്റ്റർ അശോകിനെയും പിക്കി മാധ്യത്തയും അവരുടെ ഹോംഡ് സ്റ്റിറ്റി കാറിൽ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപോൾ, മിസ്റ്റർ അശോക എൻ്റെ തൊളിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞതു, “വശതേതകൾ വലിക്കുക.” ഈ കൽപ്പന പിന്തുടർന്ന്, അയാൾ വളരെ അടുത്ത് ചാത്തു, എന്നിക്ക് അവന്റെ ആഫ്റ്ററ്റോൾഷേവ് മണക്കാൻ കഴിയും-അത് അന്നത്തെ ഒരു സ്വാദിഷ്ഠവും പഴം പോലെയുള്ളതുമായ മണം-എന്നെന്നപോലെ വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞതു, “ബത്രാം, എന്നിക്ക് നിങ്ങളോട് കുറച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുണ്ട്, ശരിയാണോ?”

“അതെ സർ,” താൻ പറഞ്ഞതു.

“ബത്രാം,” മിസ്റ്റർ അശോക ചോദിച്ചു, “ആകാശത്ത് എത്ര ഗഹങ്ങളുണ്ട്?”

എന്നിക്ക് പറുന്ന റീതിയിൽ താൻ ഉത്തരം നൽകി.

“ബത്രാം, ഇന്ത്യയുടെ ആദ്യ പ്രധാനമന്ത്രി ആരായിരുന്നു?”

എന്നിട്ട്: “ബത്രാം, ഹിന്ദുവും മുസ്ലിമും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്നതാണ്?”

എന്നിട്ട്: “നമ്മുടെ ഭൂവണ്യത്തിന്റെ പേരെന്താണ്?”

മിസ്റ്റർ അശോക പിന്നിലേക്ക് ചാത്തുകൊണ്ട് പിക്കി മാധ്യത്താട് ചോദിച്ചു, “അയാളുടെ ഉത്തരങ്ങൾ നിങ്ങൾ കേടോ?”

“അവൻ തമാഴ പരയുകയായിരുന്നോ?” അവൾ ചോദിച്ചു, ഓരോ തവണയും അവൾ എന്തെങ്കിലും പരയുന്നോൾ എൻ്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂടി.

“ഇല്ല. അതാണ് ശരിയായ ഉത്തരങ്ങളെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു.

ഈ കേടപ്പോൾ അവൾ പെട്ടിച്ചിരിച്ചു: പക്ഷേ എൻ്റെ നിയർവ്വു മിറിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് താൻ കണ്ട അവൻറെ മുഖം ശാരവമുള്ളതായിരുന്നു.

“സംഭവം, അയാൾക്ക് ഒരുപക്ഷേ ഉണ്ടായിരിക്കാം...എന്നതാണ്, രണ്ടോ മൂന്നോ വർഷത്തെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം? അയാൾക്ക് എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാം, പക്ഷേ അവൻ വായിച്ചത് അവൻ ലഭിക്കുന്നില്ല. അവൻ പാതി വെന്നു. അവനെപ്പാലെയുള്ളവരെക്കാണ്ട് രാജ്യം നിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അത് താൻ നിങ്ങളോട് പറയും. തങ്ങളുടെ മഹത്തായ പാർലമെന്റിൽ ജനാധിപത്യത്തെ തങ്ങൾ ഭരംേൽപ്പിക്കുന്നു”-അദ്ദേഹം എന്ന ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു-“ഈപോലുള്ള കമാപാത്രങ്ങളെ. അതാണ് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ ദുരന്തവും.

അയാൾ നെടുവിൽപ്പിട്ടു.

“ശരി, ബത്രാം, കാർ വിണ്ടും റൂഡ് ചെയ്യുക.”

അന്നു രാത്രി തോൻ കട്ടിലിൽ കൊടുക്കുവലയ്ക്കുള്ളിൽ കിടന്ന് അവൻ വാക്കുകളുറിച്ചാർത്തു. അവൻ പറത്തത് ശരിയാണ്, സാർ-എന്നുകുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറത്തത് എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പട്ടില്ല, പക്ഷേ അദ്ദേഹം പറത്തത് ശരിയാണ്.

"ഒരു പകുതി ചുട്ടുപഴുത്ത ഇന്ത്യക്കാരന്റെ ആത്മകമ്." അതിനെയാണ് തോൻ എന്ന് ജീവിതകമെ എന്ന് വിളിക്കേണ്ടത്.

തോനും എന്നപ്പോലെ ഈ രാജ്യത്തെ ആയീരക്കണക്കിന് ആളുകളും പകുതി ചുട്ടുപഴുത്തവരാണ്, കാരണം തൈങ്ങളുടെ സകുൾ വിദ്യാഭ്യാസം പുർത്തിയാക്കാൻ തൈങ്ങളെ ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചില്ല. തൈങ്ങളുടെ തലയോടി തുറക്കുക, ഒരു പെൻഡലേറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് നോക്കുക, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വിചിത്രമായ ആശയങ്ങളുടെ മുദ്രാസിരം കാണാം: സകുൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെയോ ഗണിതത്തിന്റെയോ വാക്യങ്ങൾ (സകുളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയ ഒരാളപ്പോലെ ഒരു ആൺകുട്ടിയും തന്റെ സകുൾ വിദ്യാഭ്യാസം ഓർക്കുന്നില്ല, തോൻ ഉറപ്പുതരാം), ഓഫീസിൽ ആരെകിലും വരാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നോൾ പത്രത്തിൽ വായിച്ച് രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാചകങ്ങൾ, ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ ചായകടകളും പലഹാരങ്ങൾ പൊതിയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പഴയ ജ്യാമിതി പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെ കീറിയ പേജുകളിൽ കാണുന്ന ത്രികോണങ്ങളും പിരമിധൂകളും, ആകാശവാണിയുടെ കഷണങ്ങൾ. വാർത്താ ബുള്ളടിനുകൾ, ഉദാഹരണത്തിന് അരമണിക്കുറിനുള്ളിൽ മേൽക്കുരയിൽ നിന്ന് പലീകൾ പോലെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് വീഴുന്ന കാര്യങ്ങൾ - പാതി രൂപപ്പെട്ടതും പകുതി ദഹിപ്പിച്ചതും പകുതി ശരിയായതുമായ ഈ ആശയങ്ങളും നിങ്ങളുടെ തലയിലെ മറ്റ് പാതി പാകം ചെയ്ത ആശയങ്ങളുമായി കലർത്തുക, ഒപ്പ് ഈ പാതി രൂപപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ പരസ്പരം തെറ്റിദിവസിപ്പിക്കുകയും കൂടുതൽ പാതി രൂപപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് തോൻ ഉഹിക്കുന്നു, ഇതാണ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

എന്ന് വളർത്തലിന്ന് കമ്മുകുടുക്കാരനെ എങ്ങനെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ കമയാണ്.

എന്നാൽ ശ്രദ്ധിക്കുക, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ! പുർണ്ണമായി രൂപീകരിച്ച കൂടുകാർ, പ്രതിഞ്ച് വർഷത്തെ സകുളിനും മുന്ന് വർഷത്തെ യുണിവേഴ്സിറ്റിക്കും ശേഷം, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു, കമ്പനികളിൽ ചേരുന്നു, അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മറ്റ് പുരുഷരാഖിൽ നിന്ന് ഓർധിക്കുന്നു.

പകുതി ചുട്ടുപഴുത്ത കളിമൺ നിന്നാണ് സംരംഭകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്.

എന്ന കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന വസ്തുതകൾ നിങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ—ഉത്കവം, ഉയരം, ഭാരം, അറിയഭേദങ്ങൾ ലൈംഗിക

വ്യതിയാനങ്ങൾ മുതലായവ.—അത് പോസ്റ്റർ തക്കിടം മറിക്കുന്നില്ല. എന്നെങ്കാണ്ക പോലീസ് ഉണ്ടാക്കിയത്.

ബാംഗ്രൂരിന്റെ ഏറ്റവും കുറത്ത വിജയഗാമയെന്ന് എന്നെന്തെന്ന വിളിക്കുന്നത് പുരണ്ണമായും ശരിയല്ല, ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ഏകദേശം മുന്ന് വർഷം മുമ്പ്, ഒരു സംരംഭക്കത്തിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ ദേശീയ പ്രാധാന്യമുള്ള വ്യക്തിയായി മാറിയപ്പോൾ, എൻ്റെ മുഖമുള്ള ഒരു പോസ്റ്റർ ഇന്ന് രാജ്യത്തെ എല്ലാ പോസ്റ്റ് ഓഫീസുകളിലും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻകളിലും പോലീസ് സ്റ്റേഷൻകളിലും എത്തി. അന്ന് ഒരുപാട് പേര് എൻ്റെ മുഖവും പേരും കണ്ണ്. ഓരിജിനൽ പേപ്പർ കോപ്പി എൻ്റെ പക്കലില്ല, പക്കേഷ ഞാൻ എൻ്റെ സിൽവർ മാക്കിന്റൊഴി ലാപ്ടോപ്പിലേക്ക് ഒരു ചിത്രം ഡാണ്ടലോഡ് ചെയ്തു-സിംഗപ്പൂരിലെ ഒരു സ്റ്റോറിൽ നിന്ന് ഞാൻ അത് ഓൺലൈനായി വാങ്ങി, അത് ശ്രീകൃഷ്ണ ഒരു സ്വപ്നം പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു-നിങ്ങൾ ഒരു നിമിഷം കാത്തിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ ലാപ്ടോപ്പ് തുറന്ന് ആ സ്കാൻ ചെയ്ത പോസ്റ്റർ മുകളിലേക്ക് വലിച്ചിട്ട് അതിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് വായിക്കാം...

എന്നാൽ ഓരിജിനൽ പോസ്റ്ററിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്ക്. ഹൈദ്രാബാദിലെ ഒരു റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻിൽ, ഒരു ഭാരമേറിയ ചുവന്ന ബാഗ് ഓഫീസെ, ലഗ്രേജുകളൊന്നുമില്ലാതെ യാത്ര ചെയ്യുകയും ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് ബാംഗ്രൂരിലേക്ക് വരികയും ചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഞാൻ അത് കണ്ടെത്തി. ഈ ഓഫീസിൽ, ഈ മേശയുടെ ഭ്രാഹ്മിനിൽ, ഒരു വർഷം മുഴുവൻ എൻ്റെ ഓരിജിനൽ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു തിവസം കൂടിനിംഗ് ബോയ് എൻ്റെ സാധനങ്ങളിലും കടന്നുപോകുകയായിരുന്നു, അവൻ ഏതാണ്ക് പോസ്റ്റർ കണ്ടെത്തി. ഞാൻ ഒരു വികാരാധിനന്നല്ല, മിസ്റ്റർ ജീറ്റാബോ. സംരംഭകൾക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ക് ഞാൻ കാര്യം പുറത്തെക്ക് വലിച്ചേരിത്തു-എന്നാൽ അതിനുമുമ്പ്, എന്ന സ്കാൻിംഗ് പർപ്പിക്കാൻ ആളെ കിട്ടി-തെങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാർ എങ്ങനെയാണ് താറാവുകളെ വെള്ളത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് എന്ന സാങ്കേതിക വിദ്യയിലേക്ക് പോകുന്നത് എന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം. വെറും ഒരു മൺിക്കൂർ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു മൺിക്കൂർ എടുത്തു. ഞാൻ ആക്ഷൻ ഉള്ള ആളാണ് സർ. ഇതാ, സ്കീനിൽ, എൻ്റെ മുന്നിൽ:

കാണാതായ മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്താൻ സഹായം തേടി

വിക്രിയിൽ വിക്രിയി റിക്ഷാ വലിക്കുന്നയാളുടെ മകനായ ബത്രിരാം ഹത്രിവായി എന്ന ബത്രിരാം ഹത്രിവായിയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആവശ്യമാണെന്ന് പൊതുജനങ്ങളെ ഇന്ത്യാൻ അറിയിക്കുന്നു. പ്രായം: 25 നും 35 നും ഇടയിൽ. സക്കിർണ്ണത്: കരുപ്പ്. മുഖം: ഓവൽ. ഉയരം: കണക്കാക്കിയ അഞ്ചുടി നാലിലും. ബിൽഡ്: നേർത്തത്, ചെറുത്.

ശരി, അത് ഇന്നി ശരിയല്ല , സർ. "കറുപ്പ് കലർന്ന മുഖം" ഇപ്പോഴും സത്യമാണ് - ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അവർ പുരത്തിരക്കിയ സക്കിൻ വെറ്റനർ ക്രമുകളിൽ ഒന്ന് പരീക്ഷിക്കാൻ എന്നിക്ക് പകുതി മനസ്സിലാണെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ പുരുഷമാർക്ക് പാശ്വാത്യരേപ്പോലെ വെളുത്തതായി കാണാനാകും - എന്നാൽ ബാക്കിയുള്ളവ, അയ്യോ, പുറംമായും ഉപയോഗശുന്നമായ. ബാധ്യുരിലെ ജീവിതം നല്ലതാണ് - സമ്മൂഹമായ ഭക്ഷണം, ബിയർ, നിശാക്കൂശുകൾ, അതിനാൽ എന്ത് പറയാൻ കഴിയും! "നേർത്തതും" "ചെറുതും"-ഹാ! ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ മെച്ചപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലാണ്! "Fat" ഉം "potbellied" ഉം ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ കൃത്യമായിരിക്കും.

എന്നാൽ നമുക്ക് പോകാം, തങ്ങൾക്ക് രാത്രി മുഴുവൻ ഇല്ല. ഞാൻ ഇപ്പോൾ തന്ന ഇത് വിശദികരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

മുന്ന് എന്ന ബത്രരാം ഹത്തവായി...

നോക്കു, എൻ്റെ സ്കൂളിലെ ആദ്യ ദിവസം, കീച്ചർ എല്ലാ ആൺകുട്ടികളെയും വരിവരിയാകി അവൻ്റെ മേശപ്പുറത്ത് വരാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പേരുകൾ അവൻ്റെ ജീന്നുറിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. എൻ്റെ പേര് എന്താണെന്ന് ഞാൻ അവനോട് പറയുന്നപോൾ, അവൻ എന്ന നോക്കി:

"മുന്ന്? അത് ധമാർത്ഥ പേരല്ല."

അവൻ പറയുന്നത് ശരിയാണ്: അതിന്റെ അർത്ഥം "കുട്ടി" എന്നാണ്.

"എന്നിക്ക് ഇത്തെല്ലാം സർ," ഞാൻ പറയുന്നു.

അത് സത്യമായിരുന്നു. എന്നിക്ക് ഓരോക്കലും ഒരു പേര് നൽകിയിട്ടില്ല.

"അമ്മ നീന്ക് പേരിട്ടില്ലോ?"

"അവർക്ക് നല്ല അസുഖമാണ് സാർ. അവർ കട്ടിലിൽ കിടന്ന രക്തം ചീറുന്നു. അവർക്ക് എൻ്റെ പേര് പറയാൻ സമയമില്ല.

"പിനെ നീന്റെ അച്ചുന്നു?"

"അവൻ ഒരു റിക്ഷാക്കാരൻ ആണ് സാർ. അദ്ദേഹത്തിന് എൻ്റെ പേര് പറയാൻ സമയമില്ല.

"നീന്ക് മുത്തപ്പുറി ഇല്ലോ? അമ്മായിമാരോ? അമ്മാവമാരോ?"

"അവർക്കും സമയമില്ല."

കീച്ചർ തിരീത്ത് തുപ്പി-ഒരു ചുവന്ന പാൻ ക്കാസ് മുറിയുടെ നിലത്ത് തെറിച്ചു. അവൻ ചുണ്ടുകൾ നക്കി.

"ശരി, അത് എൻ്റെ കാര്യമാണ്, അല്ല?" അവൻ മുടിയിലുടെ കൈ കടത്തി കൊണ്ട് പറയുന്നു, "തങ്ങൾ നീനെ വിളിക്കാം... റാം. കാത്തിരിക്കു-നമുക്ക് ഇന്ന ക്കാസ്സിൽ ഒരു റാം ഇല്ലോ? എന്നിക്ക് ആശയക്കുഴപ്പം വേണ്ട. അത് ബത്രരാം ആയിരക്കും. ബത്രരാം ആരായിരുന്നുവെന്ന് നീങ്ങൾക്കരിയാം, അല്ലോ?

"ഇല്ല സർ."

"അവൻ കൃഷ്ണദേവൻ്റെ സഹായിയായിരുന്നു. എൻ്റെ പേര് എന്താണെന്ന് അറിയാമോ?"

"ഇല്ല സർ."

അവൻ ചിരിച്ചു: "ക്രഷ്ണാ."

അന്ന് തൊൻ വിട്ടിൽ വന്ന് അച്ചനോട് പറത്തു, സ്കൂൾ ടീച്ചർ എനിക്ക് ഒരു പുതിയ പേര് ഇടിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ തോളിലേറ്റി. "അയാൾക്ക് അത് വേണമെങ്കിൽ, തെങ്ങൾ നിങ്ങളെ അങ്ങനെ വിളിക്കും."

അപ്പോൾ മുതൽ തൊൻ ബത്രാം ആത്യിരുന്നു. പിന്നീട്, തിരച്ചയ്യായും, തൊൻ മുന്നാമത്തെ പേര് തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നാൽ തെങ്ങൾ അതിലേക്ക് എത്തും.

ഈനി, മകൾക്ക് പേരിടാൻ മറന്നുപോകുന്ന സ്ഥലം ഏതാണ്? പോസ്റ്റിലേക്ക് വീണ്ടും പരാമർശിക്കുന്നു:

ലക്ഷ്മണർഘയ് ശ്രാമതതിൽ നിന്നാണ് പ്രതി...

എല്ലാ നല്ല ബാധയ്ക്കും കമകളും പോലെ, ബാധയ്ക്കിൽ നിന്ന് വളരെ അക്കലെയാണ് എന്നേറ്റും. ആരംഭിക്കുന്നത്. നോക്കു, തൊൻ ഇപ്പോൾ വെളിച്ചത്തിലാണ്, പക്ഷെ തൊൻ ജനിച്ചതും വളർന്നതും ഇരുട്ടിലാണ്.

എന്നാൽ ഈത് തൊൻ സംസാരിക്കുന്ന സമയമല്ല, മിസ്റ്റർ പീമിയർ!

ഈന്ത്യയിലെ ഒരു സ്ഥലത്തെ, രാജ്യത്തിന്റെ മുന്നിലെബന്ധകിലും, പലഭ്യിഷ്ഠമായ ഒരു സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചാണ് തൊൻ സംസാരിക്കുന്നത്, നെതർവയലുകളും ഗോതന്വ വയലുകളും ആ വയലുകൾക്ക് നടുവിൽ താമരകളും താമരകളും നിറഞ്ഞ കുളങ്ങളും, കുളങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകുന്ന എരുമകളും. താമരപ്പുകളും താമരപ്പുകളും ചവയക്കുന്നതും. ഈ സ്ഥലത്തെ താമസിക്കുന്നവർ അതിനെ അന്യകാരം എന്ന് വിളിക്കുന്നു, പൊറുമാനപ്പെട്ടവരേ, ഈന്തു ഓനിലെ രണ്ട് രാജ്യമാണെന്ന ദയവായി മനസ്സിലാക്കുക: വെളിച്ചത്തിന്റെ ഈന്തു, ഇരുട്ടിന്റെ ഈന്തു. സമുദ്രം എന്തു രാജ്യത്തിന് വെളിച്ചം നൽകുന്നു. സമുദ്രത്തിനടുത്തുള്ള ഇന്ത്യയുടെ ഭൂപടത്തിലെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും മികച്ചതാണ്. എന്നാൽ നദി ഈന്ത്യയിലേക്ക് ഇരുട്ടുകൊണ്ടുവരുന്നു-കരുത്തെ നദി.

എത്ര കരുത്തെ നദിയെക്കുറിച്ചാണ് തൊൻ സംസാരിക്കുന്നത് - മരണത്തിന്റെ എത്ര നദിയെക്കുറിച്ചാണ്, അതിന്റെ തീരങ്ങൾ സമൃദ്ധവും ഇരുണ്ടതും ദ്വിപ്പിടിക്കുന്നതുമായ ചെളി നിറഞ്ഞതും അതിൽ നടുപിടിപ്പിച്ചതെല്ലാം കുടുക്കുകയും ശ്രാസംമുട്ടിക്കുകയും ശ്രാസം മുട്ടിക്കുകയും മുരടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?

എന്തിന്, തൊൻ സംസാരിക്കുന്നത് ഗംഗ മാതാവിനെക്കുറിച്ചാണ്, വേദങ്ങളുടെ പുത്രി, പ്രകാശത്തിന്റെ നദി, നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും സംരക്ഷക, ജനനത്തിന്റെയും പുനർജ്ജനത്തിന്റെയും ചങ്ങല തകർക്കുന്നവള്ളാണ്. ഈ നദി ഒഴുകുന്നിടത്തെല്ലാം ആ പ്രദേശം അന്യകാരമാണ്.

ഈന്ത്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, രാജ്യത്തെ കുറച്ച് നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന എന്തും പ്രധാനമന്ത്രിയിൽ നിന്ന്

എടുത്ത് തലകീഴായി മാറ്റാം, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ആകാര്യത്തക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം ലഭിക്കും. ഇപ്പോൾ, ഗംഗയെ വിമോചനത്തിന്റെ നദി എന്ന് വിളിക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് കെട്ടുകൂടാതെ ഹർദ്ദാരിലോ ബനാറസിലോ നശരായ സാധ്യകളുടെ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ നുറുക്കണക്കിന് അമേരിക്കൻ വിനോദസഞ്ചാരികൾ ഓരോ വർഷവും വരുന്നു, നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി അത് നിങ്ങളോട് വിവരിക്കുകയും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽ മുണ്ടിക്കുളിക്കുക.

ഇല്ല!-മിസ്സർ. ജിയാബാവോ, നിങ്ങളുടെ വായിൽ മലം, വൈക്കോൽ, നന്നത്ത ശരീരഭാഗങ്ങൾ, എരുമ ശവങ്ങൾ, ഏഴ് വ്യത്യസ്ത തരം വ്യാവസായിക ആസിഡ്യുകൾ എന്നിവയാൽ നിരയാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഗംഗയിൽ മുണ്ടരുതെന്ന് താൻ നിങ്ങളോട് അട്ടുരത്തിക്കുന്നു.

എന്നിക്ക് ഗംഗയെക്കുറിച്ച് എല്ലാം അറിയാം, സർ-എന്നിക്ക് ആരോ ഏഴോ എടോ വയസ്യുള്ളപ്പോൾ (എൻ്റെ ശ്രാമത്തിൽ ആർക്കും അവണ്ണു കൃത്യമായ പ്രായം അറിയില്ല), താൻ ഗംഗയുടെ തീരത്തുള്ള ഏറ്റവും പുണ്യസ്ഥലത്തെക്ക് പോയി - ബനാറസ് നഗരം. വിശ്വലു നഗരമായ ബനാറസിൽ, അമ്മയുടെ മുത്രേഹം ഗംഗയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു ശവസംസ്കാര ശോഷയാത്രയുടെ പിൻഭാഗത്ത്, താഴേക്കുള്ള ഒരു രോധിന്റെ പടികൾ ഇരഞ്ഞുന്നത് താൻ ഓർക്കുന്നു.

എൻ്റെ മുത്തമുള്ള കുസുമം ശോഷയാത്ര നയിച്ചു. മിടുക്കിയായ കുസുമം! സന്ദേശം തോന്തുംപോൾ കൈത്തണ്ടയിൽ നന്നായി തടവുന്ന സ്വഭാവം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു, ചിരി വിടാൻ അവർ അരക്കുന്ന ഇണ്ണി കഷ്ണം പോലെ. അവളുടെ പല്ലുകൾ എല്ലാം പോയി, പക്ഷേ ഇത് അവളെ കൂടുതൽ തന്റെശാലിയാക്കി. വീടിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ അവർ ചിരിച്ചു; എല്ലാ മകനും മരുമകളും അവളെ ഭയപ്പെട്ടു ജീവിച്ചു.

ശവം ചുമന്ന ചുരങ്ക് കട്ടിലിന്റെ മുൻഭാഗം താങ്ങാൻ അവളുടെ പുരകിൽ അച്ചുന്നും കീഷനും നിന്നു; എൻ്റെ അമ്മാവൻമാരായ മുന്നു, ജയറാം, ദിവ്യറാം, ഉമേഷ് എന്നിവർ മറേ അറ്റം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു പുരകിൽ നിന്നു. പനിനീർപ്പുകളും മുല്ലപ്പുമാലകളും കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ കാവി പട്ടുതുണ്ടിയിൽ തല മുതൽ കാൽ വരെ പൊതിഞ്ഞ നിലയിലായിരുന്നു അമ്മയുടെ ശരീരം. അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇത്രയും മനോഹരമായ ഒരു വസ്ത്രം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. (അവളുടെ മരണം വളരെ വലുതായിരുന്നു, അവളുടെ ജീവിതം ദയനീയമായിരിക്കുമെന്ന് എന്നിക്ക് പെട്ടെന്ന മനസ്സിലായി. എൻ്റെ കൂടുംബം എന്തിനോ കുറ്റക്കാരായിരുന്നു.) എൻ്റെ അമ്മായിമാരായ റാബീ, ശാലിനി, മാലിനി, ലുട്ടു, ജയദേവി, രൂചി എന്നിവർ തിരിഞ്ഞെത്തുനടന്നു. എന്നിക്ക് അവരെ പിടിക്കാൻ വേണ്ടി കൈകൊട്ടി. “ശ്രീവന്നാമം സത്യമാണ്!” എന്ന് കൈകൾ വീശി പാടിയത് താൻ ഓർക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ ക്ഷേത്രം തോറും ക്ഷേത്രം കടന്ന് നടന്നു, ദൈവത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം ദൈവത്തോട് പാർത്തമിച്ചു, പിന്ന ഹനുമാന്

സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ചുവന്ന ക്ഷേത്രത്തിനും മുന്ന് ബോധി ബിൽഡർമാർ അവരുടെ തലയിൽ തുരുന്നിച്ച ഭാരങ്ങൾ കയറ്റിയ തുറന്ന ജീംഗേഷ്യത്തിനും ഇടയിൽ ഒരൊറ്റ ഫയലിൽ പോയി. നദിയെ കാണുന്നതിന് മുമ്പ് താൻ ആ നദിയുടെ ഗന്ധം അനുഭവിച്ചു: എൻ്റെ വലതുഭാഗത്ത് നിന്ന് അഴുകിയ മാംസത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം. താൻ ഉച്ചത്തിൽ പാടി: "...എക സത്യം!"

അപ്പോൾ ഒരു ഭീമാകാരമായ ശബ്ദം ഉണ്ടായി: വിറക്ക് പിളർന്നു. ഐട്ടിന്റെ അര്ഥിക്കിൽ വെള്ളത്തിന് തൊട്ടുമുകളിൽ തടികൊണ്ടുള്ള ഒരു പൂർണ്ണഹോം പണിതിരുന്നു; പൂർണ്ണഹോമിൽ മരത്തടികൾ കൂട്ടിയിട്ടിരുന്നു, മഴുവുമായി ആളുകൾ തടികൾ അടിച്ചു തകരത്തു. വെള്ളത്തിലേക്ക് ഇരങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന ഘട്ടത്തിന്റെ പടികളിൽ മരക്കഷണങ്ങൾ ശവസംസക്കാര ചിതകളായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു; തങ്ങൾ അവിടെ എത്തുനോച്ച ഐട്ട് പടികളിൽ നാല് മൃതദേഹങ്ങൾ കത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ ഉഴം കാത്തു.

അകലെ, വെളുത്ത മണൽ ദ്വീപ് സുര്യപ്രകാശത്തിൽ തിളങ്കി, ആളുകൾ നിരയെ ബോട്ടുകൾ ആ ദ്വീപിലേക്ക് പോകുന്നു. അമ്മയുടെ ആത്മാവ് അവിടെ ഒഴുകിപ്പോയിരുന്നോ എന്ന് താൻ അതകുതപ്പെട്ടു, നദിയിലെ ആ തിളങ്ങുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു.

എൻ്റെ അമ്മയുടെ മൃതദേഹം പട്ടുതുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞതായി താൻ സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തുണി ഇപ്പോൾ അവളുടെ മുവത്ത് വലിച്ചു; കുടാതെ തടിക്കഷണങ്ങൾ, നമ്മുകൾ കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നതയും, മൃതദേഹത്തിന് മുകളിൽ കൂട്ടിയിട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ പുരോഹിതൻ എൻ്റെ അമ്മയെ തീക്കാളുത്തി.

"തങ്ങളുടെ വീടിൽ വന്ന ദിവസം അവൾ നല്ല, ശാന്തയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു," കുസുമം എൻ്റെ മുവത്ത് കൈവെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "താൻ ഒരു യുദ്ധവും ആഗ്രഹിച്ച ആളി."

താൻ അവളുടെ മുവത്ത് നിന്ന് കൈ തട്ടി മാറ്റി. താൻ അമ്മയെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി.

തീ പട്ടുണി തിന്നു കളഞ്ഞപ്പോൾ, ജീവനുള്ളവനെപ്പോലെ വിളരിയ കാൽ പുരത്തേക്ക് തെറ്റിച്ചുപോയി; ചുട്ടിൽ ഉരുക്കുന്ന കാൽവിരലുകൾ തങ്ങളോട് ചെയ്യുന്നതിനെതിരെ ചെറുത്തുനിൽപ്പ് നൽകി ചുരുളാൻ തുടങ്കി. കുസുമം തീയിലേക്ക് കാലു കുത്തിയിട്ടും കരിഞ്ഞില്ല. എൻ്റെ ഹൃദയം മിടിക്കാൻ തുടങ്കി. അവളെ നശിപ്പിക്കാൻ എൻ്റെ അമ്മ അവരെ അനുവദിച്ചില്ല.

കുന്നുകുട്ടിയ തീക്കഷണങ്ങളുള്ള പൂർണ്ണഹോമിനടിയിൽ, നദി കരയിലേക്ക് ഒഴുകിയ കരുത്ത ചെളിയുടെ ഒരു കുറ്റൻ കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുല്ലപ്പുവിന്റെ റിബണ്ണുകൾ, രോസാദളങ്ങൾ, പുടവയ്യുടെ കഷണങ്ങൾ, കരിഞ്ഞത അസ്ഥികൾ എന്നിവയാൽ കുന്നിൽ നിരത്തിരുന്നു; വിളരിയ തൊലിയുള്ള ഒരു നായ ഭളങ്ങളിലുടെയും പുടവയ്യിലുടെയും കരിഞ്ഞ എല്ലുകളിലുടെയും ഇംഗ്രേസ് മണം പിടിക്കുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ഉറവിലേക്ക് നോക്കി, ഞാൻ അമ്മയുടെ വളർത്ത കാലിലേക്ക് നോക്കി.

ഈ ചെളി അവരെ തടങ്ങുനിർത്തുകയായിരുന്നു: ഈ വലിയ, വീർപ്പുമുട്ടുന കരുത്ത ഉംതൽ. അവർ കരുത്ത ചെളിയോട് പോരാടാൻ ശ്രമിച്ചു; അവളുടെ കാൽവിരലുകൾ വളയുകയും ചെരുതുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു; പക്ഷെ ചെളി അവരെ വലിച്ചു വലിച്ചു, വലിച്ചു വലിച്ചു. അത് വളരെ കട്ടിയുള്ളതായിരുന്നു, നദി ഖാടിലേക്ക് ഒഴുകിയിരിങ്ങുന്നോൾ ഓരോ നിമിഷവും അതിലേറെയും സൃഷ്ടിക്കാജ്ഞ്ഞട്ട്. താമസിയാതെ അവർ കരുത്ത കുന്നിന്റെ ഭാഗമായി മാറുകയും വിളരിയ തൊലിയുള്ള നായ അവരെ നക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി: ഈതാൻ ബന്ധാറസിന്റെ യമാർത്ഥ ദൈവം - ഗംഗയുടെ ഈ കരുത്ത ചെളിയിൽ എല്ലാം മരിച്ചു, ജീർണ്ണിച്ചു, അതിൽ നിന്ന് പുനർജ്ജനിച്ചു, വിണ്ണും മരിച്ചു. ഞാൻ മരിക്കുന്നോഴും അവർ എന്ന ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴും എന്നിക്കും ഇതുതന്നെ സംഭവിക്കും. ഇവിടെ നന്നും മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ല.

ഞാൻ ശ്രദ്ധിപ്പം നിലിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായാണ് ഞാൻ തളർന്നു വീണ്ടത്.

അതിനുശേഷം ഞാൻ ഗംഗ കാണാൻ മടങ്ങിയിട്ടില്ല; ഞാൻ ആ നദി അമേരിക്കൻ വിനോദസഞ്ചാരികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കയാണ്!

...ഗയ ജില്ലയിലെ ലക്ഷ്മണർഹഡ് ശ്രാമത്തിൽ നിന്നാണ് വരുന്നത്.

ഈ പ്രശസ്തമായ ഒരു ജില്ലയാണ്-ലോകപ്രശസ്തമാണ്. നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയത് എൻ്റെ ജില്ലയാണ്, മിസ്സർ ജിയാബോ. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ബോധഗയയക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും-ബുദ്ധൻ ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു തന്റെ ഔദ്യാനാദയം കണ്ണടത്തി ബുദ്ധമതം ആരംഭിച്ച പട്ടണമാണ്, അത് പിന്നീട് ചേന ഉൾപ്പെടെ ലോകമെമ്പാടും വ്യാപിച്ചു-അത് എവിടെയാണ്, പക്ഷെ ഈ ഇവിടെ എൻ്റെ സ്വന്തം ജില്ലയിൽ! ലക്ഷ്മണർഹഡിൽ നിന്ന് എത്താനും മെല്ലുകൾ മാത്രം!

ബുദ്ധൻ ലക്ഷ്മണർഹഡിലുടെ നടന്നിരുന്നോ എന്ന് ഞാൻ അതുകൊപ്പുന്നു-ചിലർ പറയുന്നു. അവൻ അതിലുടെ ഓടി-കഴിയുന്നത് വേഗത്തിൽ-അക്കരെയെയ്യതി-ഓരിക്കലും തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല എന്നാണ് എൻ്റെ സ്വന്തം തോന്തർ!

ലക്ഷ്മണർഹഡിന് പുറത്തെക്കു ഒഴുക്കുന്ന ഗംഗയുടെ ഒരു ചെറിയ ശാഖയുണ്ട്; എല്ലാ തിക്കളാഴ്ചയും സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ബോട്ടുകൾ പുറം ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഇരഞ്ഞുന്നു. ശ്രാമത്തിൽ ഒരു തെരുവുണ്ട്; മലിനജലത്തിന്റെ തിളക്കമുള്ള ഒരു സ്ക്രിപ്പ് അതിനെ രണ്ടായി പിളർത്തുന്നു. ഓവുചാലിന്റെ ഇരുവശത്തും ഒരു ചന്ത: കുടുതലോ കുറവോ മായം കലർന്നതും

പഴകിയതുമായ അരി, പാചക എണ്ണ, മഞ്ഞണ്ണ, ബിസ്കറ്റ്, സിഗരീട്, ശർക്കര എന്നിവ വിത്തക്കുന്ന ഒരേപോലെയുള്ള മുന്ന് കടകൾ. ചന്തയുടെ അറൂത്ത ഉയരമുള്ള, വെള്ള പുശീയ, ശംഖപോലുള്ള ഒരു ഗ്രോപ്പുരം, അതിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും കറുത്ത ഔഷ്ഠചേരൻ പാസുകൾ വരച്ചിട്ടുണ്ട് - കേഷത്രം. ഉള്ളിൽ, കാവി നിരത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിയുടെ, പകുതി മനുഷ്യൻ പാതി കുരങ്ങിന്റെ ഒരു ചീത്രം കാണാം: ഇതാണ് ഹനുമാൻ, ഇരുട്ടിലെ എല്ലാവരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവം. സാറിന് ഹനുമാനെ കുറിച്ച് അറിയാമോ? അവൻ രാമദേവൻ വിശ്വസ്ത ഭാസനായിരുന്നു, തെങ്ങളുടെ കേഷത്രങ്ങളിൽ തെങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കുന്നു, കാരണം നിങ്ങളുടെ യജമാനമാരെ സമൃദ്ധി വിശ്വസ്തതയോടെയും സ്വന്നഹത്രതാടെയും ഭക്തിയോടെയും എങ്ങനെ സേവിക്കാം എന്നതിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ഉദാഹരണമാണ് അദ്ദേഹം.

ഈ തരത്തിലുള്ള ദൈവങ്ങളെയാണ് അവർ തെങ്ങളുടെ മേൽ അടിച്ചേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, മിസ്റ്റർ ജീയാബാബോ. ഇന്ത്യയിൽ തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയെടുക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുക.

സ്ഥലത്തിന് അത്രയും. ഇന്നി ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി. ശ്രേഷ്ഠത, ലക്ഷ്മണർഘവ്യ് നിങ്ങളുടെ സാധാരണ ഇന്ത്യൻ ശ്രാമത്തിന്റെ പരുദിസയാണെന്ന് നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിൽ താൻ അടിമാനിക്കുന്നു, ആവശ്യത്തിന് വൈദ്യുതി, ഓട്ടുന വെള്ളം, ജോലി ചെയ്യുന്ന ടെലിഫോൺകൾ എന്നിവയുണ്ട്; മാംസം, മുട്ട്, പച്ചക്കറികൾ, പയർ എന്നിവയുടെ പോഷകസമ്പദമായ ഭക്ഷണക്രമത്തിൽ വളർന്ന എന്ന് ശ്രാമത്തിലെ കുട്ടികൾ, ടേപ്പ് അളവും തുലാസും ഉപയോഗിച്ച് പരിശോധിക്കുന്നേണ്ടിൾ, ഏക്കുരാഷ്ട്രസര നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും കുറെത്ത ഉയരവും ഭാരവുമുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നവരായി കണ്ണെത്തും. നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി കരാറുകളിൽ ഒപ്പുവെച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് സംഘടനകളും ആരുടെ ഫോറങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥിരമായും ആധിക്യവരത്താടെയും പങ്കെടുക്കുന്നു.

ഹാ!

വൈദ്യുതി തുണ്ണുകൾ - പ്രവർത്തനരഹിതം.

വാടക് ടാപ്പ് - തകർന്നു.

കുട്ടികൾ-അവരുടെ പ്രായത്തിനുസരിച്ച് മെലിഞ്ഞതും ഉയരം കുറെത്തതും, ഇന്ത്യൻ സർക്കാരിന്റെ കുറുബോധമുള്ള മനസ്സാക്ഷിയെപ്പോലെ ഉള്ളജ്ജലമായ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്ന വലിപ്പമേറിയ തലകളുള്ളതുമാണ്.

അതെ, ഒരു സാധാരണ ഇന്ത്യൻ ശ്രാമത്തിന്റെ പരുദിസ, മിസ്റ്റർ ജീയാബാബോ. ഒരു ദിവസം എന്നിക്കു ചെന്നയിൽ വന്ന നിങ്ങളുടെ ശ്രാമങ്ങളുടെ പരുദിസകൾ മികച്ചതാണോ എന്ന് നോക്കേണ്ടി വരും.

പ്രധാന ഭോധിന്റെ മധ്യത്തിൽ, പനികളുടെ കുടുംബങ്ങൾ മലിനജലത്തിലുടെ മണം പിടിക്കുന്നു-ഓരോ മുഗ്ധത്തിന്റെയും മുകൾഭാഗം വരണ്ടതാണ്, നീളമുള്ള രോമങ്ങൾ നടക്കായി

ഒഴുന്നു; ശരീരത്തിന്റെ താഴെത്തെ പകുതി പീറ്റ്-കരുത്ത്‌തും മലിനജലത്തിൽ നിന്ന് തിളങ്ങുന്നതുമാണ്. തുവലുകളുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ചുവപ്പും തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള മിനലുകളും—കൊഴികൾ വീടിന്റെ മേൽക്കുരയിൽ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും പറക്കുന്നു. പനികളെയും കൊഴികളെയും കടന്ന്, നീങ്ങൾ എൻ്റെ വീടിൽ എത്തും-അത് ഇപ്പോഴും നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ.

എൻ്റെ വീടിന്റെ വാതിൽക്കൽ, എൻ്റെ കുടുംബത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട അംഗത്തെ നീങ്ങൾ കാണും.

നീർപ്പോത്ത.

തൈഞ്ഞളുടെ കുടുംബത്തിലെ ഏറ്റവും തടിച്ചവർ അവളായിരുന്നു; ശ്രാമത്തിലെ എല്ലാ വീടിലും ഇത് സത്യമായിരുന്നു. ദിവസം മുഴുവൻ, സ്ത്രീകൾ അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുകയും പുതിയ പുല്ല് നൽകുകയും ചെയ്തു; അവളെ പോറ്റുക എന്നത് അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന കാര്യമായിരുന്നു. അവരുടെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും അവളുടെ തടിയിൽ കേന്ത്രിക്കിച്ചിരുന്നു സാർ. അവർ ആവശ്യത്തിന് പാൽ നൽകിയാൽ, സ്ത്രീകൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് കുറച്ച വിൽക്കാം, ദിവസാവസാനം കുറച്ച കുടുതൽ പണം ഉണ്ടായേക്കാം. അവർ തടിച്ച, തിളങ്ങുന്ന തൊലിയുള്ള ഒരു ജീവിയാണ്, ഒരു ആൺകൂട്ടിയുടെ ലിംഗത്തിന്റെ വലിപ്പമുള്ള ഒരു തെരുവും അവളുടെ രോമമുള്ള മുകളിൽ നിന്നെങ്ങനീയിൽക്കുകയും, അവളുടെ വായയുടെ അരികിൽ നിന്ന് നിന്നെങ്കുട്ടിയുള്ള തുവാളും തുപ്പൽ; അവർ പകൽ മുഴുവൻ അവളുടെ സ്വന്തം മണ്ഡത്തരത്തിൽ ഇരുന്നു. അവർ തൈഞ്ഞളുടെ വീടിന്റെ ഏകാധിപതിയായിരുന്നു!

ഓരിക്കൽ നീങ്ങൾ വീടിനുള്ളിൽ കയറിയാൽ നീങ്ങൾ കാണും - അവരിൽ ആരെകിലും ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ, ഞാൻ ചെയ്തതിന് ശ്രേഷ്ഠം - സ്ത്രീകൾ. മുറ്റത്ത് ജോലി ചെയ്യുന്നു. എൻ്റെ അമ്മായിമാരും കസിന്റസും കുസുമയും എൻ്റെ മുത്തപ്പട്ടിയും. അവരിൽ ഓരാൾ എരുമയക്ക് ഭക്ഷണം ഒരുക്കുന്നു; ഒരേണ്ടം നെല്ല്; ഓരാൾ കുന്നിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു, മരുഭൂമിയുടെ തലയോട്ടിയിലുടെ നോക്കുന്നു, അവളുടെ വിരലുകൾക്കിടയിൽ ടിക്കുകൾ തെക്കാണി മരിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അവർ അവരുടെ ജോലി നിർത്തുന്നു, കാരണം ഇത് യുദ്ധത്തിന്റെ സമയമാണ്. ഇതിനർത്ഥം ലോഹ പാത്രങ്ങൾ പരസ്പരം എറിയുക, അല്ലെങ്കിൽ പരസ്പരം മുടി വലിക്കുക, തുടർന്ന് അവരുടെ കൈപ്പത്തികളിൽ ചുംബിച്ച മറുള്ളവരുടെ കവിളിൽ അമർത്തി ചമയിക്കുക. രാത്രിയിൽ അവർ ഒരുമിച്ച് ഉറങ്ങുന്നു, അവരുടെ കാലുകൾ ഓന്നിനുപുറകെ ഓന്നായി വീഴുന്നു, ഒരു ജീവിയെപ്പോലെ, ഒരു മില്ലിപീഡ്.

പുരുഷമാരും ആൺകൂട്ടികളും വീടിന്റെ മരുഭൂമി മുലയിൽ ഉറങ്ങുന്നു.

അതിരാവിലെ. ശ്രാമത്തിൽ ഉടനീളം കൊഴികൾ ഭാന്ത് പിടിക്കുന്നു. ഒരു കൈ എന്ന ഉണർത്തുന്നു...ഞാൻ എൻ്റെ വയറിൽ നിന്ന് എൻ്റെ സഹോദരൻ കിഷ്ടൻ കാലുകൾ കുലുക്കി,

എൻ്റെ കസിൻ പച്ചവിന്റെ കൈപ്പത്തി എൻ്റെ മുടിയിൽ നിന്ന് നിക്കി, ഉരങ്ങുന്നവരിൽ നിന്ന് എന്നെത്തന്നെ പുറത്തെടുത്തു.

"വരു, മുന്."

വീടിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്ന് അച്ചുന്ന എന്ന വിളിക്കുന്നു.

ഞാൻ അവന്റെ പുരകെ ഓടുന്നു. തെങ്ങൾ വീടിന് പുറത്ത് പോയി അവളുടെ പോസ്റ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളപോത്തിനെ അഴിക്കുന്നു. തെങ്ങൾ അവളെ രാവിലെ കൂളിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു-കറുത്ത കോട്ടയുടെ താഴേയുള്ള കുളത്തിലേക്ക്.

കറുത്ത കോട്ട ശ്രമത്തിന് അഭിമുഖമായി ഒരു കുന്നിൻ മുകളിൽ നിൽക്കുന്നു. യുദ്ധപ്പിൽ കാണുന്നതുപോലെ മനോഹരമാണ് ഈ കോട്ടയെന്ന് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ പോയിട്ടുള്ളവർ എന്നോട് പരിത്തിട്ടുണ്ട്. തുർക്കിക്കേളും അഫ്ഗാനിക്കേളും ഇന്ത്യിഷുകാരോ അബ്ദുക്കിൽ എത്ര വിദേശികളാണോ അന്ന് ഇന്ത്യ ഭരിച്ചിരുന്നത്, നൂറാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് കോട്ട പണിതിരിക്കണം.

(ഈ ഭൂമിക്ക്, ഇന്ത്യ ദരിക്കലും സ്വതന്ത്രമായിട്ടില്ല. ആദ്യം മുസലിംകളും പിന്നീട് ബിട്ടിഷുകാരും തെങ്ങളെ മുതലാക്കി. 1947-ൽ ബിട്ടിഷുകാർ പോയി, പകേശ ഒരു വിധി മാത്രമേ തെങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരാകു എന്ന് ചിന്തിക്കു.)

ഇപ്പോൾ വിദേശികൾ കറുത്ത കോട്ട ഉപേക്ഷിച്ചു, കുരങ്ങുകളുടെ ഒരു ശേഖരം അത് കൈവശപ്പെടുത്തി. ഒരു ആടിനെ മേയ്ക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന ആടല്ലാതെ മറ്റാരും കയറുന്നില്ല.

സുരേണ്ട്രയ സമയത്ത്, കോട്ടയുടെ ചുവട്ടിലെ കൂളം തിളങ്ങുന്നു. കോട്ടയുടെ ഭിത്തിയിൽ നിന്ന് പാറകൾ കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്ന് ഉരുണ്ട കുളത്തിലേക്ക് വിണ്ണു അവിടെ അവ നന്നാത്തും ചെളിവെള്ളത്തിൽ പകുതി മുങ്ങിയും കിടക്കുന്നു, വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, നൃയിലെ ദേശീയ മുഗ്ധശാലയിൽ ഞാൻ കാണും, സന്നുസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഹിപ്പോപ്പാട്ടാമസിനെപ്പാലെ. ഡൽഹി, താമരകളും താമരകളും കുളത്തിലാക്ക പോങ്ങിക്കിടക്കുന്നു, വെള്ളം വെള്ളി പോലെ തിളങ്ങുന്നു, നീർപ്പോത്ത് അലയുന്നു, താമരപ്പുവിന്റെ ഇലകൾ ചവച്ചരച്ചു, അവളുടെ മുക്കിൽ നിന്ന് വലിയ വികളിൽ പടരുന്ന അലകൾ. സുരൂൻ എരുമയുടെ മേലും, എൻ്റെ അച്ചൻ്റെയും, എൻ്റെയും, എൻ്റെ ലോകത്തിന്റെയും മേൽ ഉദിക്കുന്നു.

ചിലപ്പോൾ, നീങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ, എനിക്ക് ആ സ്ഥലം മികവാരും നഷ്ടമാക്കു.

ഈ പോസ്റ്റിലേക്ക് മടങ്ങാം-

നീല ചെക്കർഡ് പോളിസ്റ്റർ ഷർക്ക്, ഓൺലൈൻ പോളിസ്റ്റർ ട്രാസർ, മെറുണ്ട് കളർ ചെരുപ്പുകൾ എന്നിവ ധരിച്ചാണ് പ്രതിയെ അവസാനമായി കണ്ടത്.

"മെറുണ്ട് കളർ" ചെരിപ്പുകൾ-ഉൾപ്പെടെ. ഒരു പോലീസുകാരന് മാത്രമേ ഇത്തരമൊരു വിശദാംശം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയു. ഞാൻ

അതിനെ പാടെ നിഷ്പയിക്കുന്നു.

“നീല ചെകർഡ് പോളിസ്റ്റർ ഷർക്ക്, ഓറഞ്ച് പോളിസ്റ്റർ ടൗസറുകൾ”...എക്കിലും, ഇവയും നിഷ്പയിക്കാൻ താന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പക്ഷേ നീർഭാഗ്യവശാൽ അവ ശരിയാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളാണ് സർ, ഒരു വേലക്കാരന്റെ കണ്ണുകളെ ആകർഷിക്കുന്നത്. ഈ പോസ്റ്റർ ഉണ്ടാക്കിയ ദിവസം രാവിലെയും താൻ ഒരു വേലക്കാരനായിരുന്നു. (വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്കും താൻ സ്വതന്ത്രനായിരുന്നു-വ്യത്യസ്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു!)

ഈപ്പോൾ, ഈ പോസ്റ്റർ എന്ന അലോസരപ്പട്ടത്തുന്ന ഒരു വാചകം ഉണ്ട് - താൻ ഒരു നിമിഷം അതിലേക്കെ പോയി അതു പരിഹരിക്കും:

...വിക്രിം ഹൽവായ് റിക്ഷാ വലിക്കുന്നയാളുടെ മകൻ...

ശ്രീ. വിക്രിം ഹൽവായ്, റിക്ഷാ വലിക്കുന്നയാൾ-നന്ദി! എന്റെ അച്ചുന്ന ഒരു ദരിദ്രനായിരുന്നു, പക്ഷേ അദ്ദേഹം ബഹുമാനവും ദേശരൂപവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗനിർദ്ദേശം ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ നിലവിളക്കിന് കീഴിൽ താൻ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ ശ്രീ. അവനെ കാണാൻ സ്കൂളിൽ നിന്ന് ചായകടയിലേക്ക് പോയി. ഈ ചായകട തന്നെയാളുടെ ശ്രാമത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിരുന്നു; ഗയയിൽ നിന്നുള്ള ബന്ധ എല്ലാ ദിവസവും ഉച്ചയ്ക്കെ അവിടെ നിർത്തി (ഒരിക്കലും ഒന്നൊരിഞ്ഞാ മണിക്കൂറിൽ കുടുതൽ വൈകില്ല) ശ്രാമത്തിൽ ആരെയെങ്കിലും ബഗർ ചെയ്യാൻ വരുമ്പോൾ പോലീസുകാർ അവരുടെ ജീപ്പി ഇവിടെ പാർക്ക് ചെയ്യും. സുരാസ്തമയത്തിന് അൽപ്പം മുമ്പ്, ഓരാൾ ഉച്ചത്തിൽ ബെല്ലടിച്ച് ചായകടയ്ക്ക് ചുറ്റും മുന്ന് തവണ വടക്കിട്ടു. ഒരു അഭ്യൂതസിന്മയുടെ കാരിന്മുള്ള ഒരു കാർധ്യഭോർഡ് പിന്നബലമുള്ള പോസ്റ്റർ അവന്റെ സൈക്കിളിന്റെ പുരകിൽ കെട്ടിയരുന്നു-നീല-സിനിമാ തിയേറ്റർ ഇല്ലാതെ ഏതു പരമ്പരാഗത ഇന്ത്യൻ ശ്രാമം പുരത്തിയാകും, സർ? നദിക്കക്കരെയുള്ള ഒരു സിനിമാശാല എല്ലാ രാത്രിയിലും അത്തരം ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു; അവൻ ഒരു യമാർത്ഥമ മനുഷ്യനായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അവളുടെ ഡയറി തുറന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അക്കിൾ ഡിഡ് ഇറ്റ് എന്നെന്നുള്ള പേരുകളുള്ള രണ്ടര മണിക്കൂർ ഫാൻസിയകൾ, അമേരിക്കയിൽ നിന്നുള്ള സ്പർണ്ണ മുടിയുള്ള സ്ത്രീകളെ അല്ലെങ്കിൽ പോക്കാങ്ങിൽ നിന്നുള്ള ഏകാന്തരായ സ്ത്രീകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു-അല്ലെങ്കിൽ താൻ ഉള്ളിക്കുന്നു, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, കാരണം താൻ മറ്റ് യുവാക്കൾക്കൊപ്പം ഈ സിനിമകളിൽ ഒന്ന് കാണാൻ പോയത് പോലെയല്ല!

റിക്ഷാകാർ ചായകടയ്ക്ക് പുറത്ത് വരിവരിയായി വാഹനങ്ങൾ പാർക്ക് ചെയ്തു, യാത്രക്കാരെ പിരിച്ചുവിടാൻ ബന്ധ കാത്തുനിൽക്കുന്നു.

ഉപദോക്താക്ഷർക്കായി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഒറ്റാന്തിക് കസേരകളിൽ ഇൻകാൻ അവരെ അനുവദിച്ചില്ല; ഇന്ത്യയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള സേവകർക്ക് പൊതുവായുള്ളത്, കുനിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന, കുനിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആ ഭാവത്തിൽ അവർക്ക് പുറകിൽ കുനിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടി വന്നു. അച്ചൻ ഒരിക്കലും കുനിഞ്ഞിട്ടില്ല-ഞാൻ അത് ഓർക്കുന്നു. എത്ര നേരം കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നാലും അത് തനിക്ക് എത്ര അസുസ്ഥതയുണ്ടാക്കിയാലും നിൽക്കാൻ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ അവനെ ഷർട്ടില്ലാതെ, സാധാരണയായി ദറയ്ക്ക്, ചായ കുടിച്ചും ചിന്തിച്ചും കാണും.

അപ്പോൾ കാറിന്റെ ഹോണർ മുഴങ്ങും.

ചായകടയ്ക്ക് സമീപമുള്ള പനികളും തെരുവ് നായ്‌കളും ചിതറിത്തറിക്കുകയും പൊടിയുടെയും മണലിന്റെയും പനിയിരിച്ചിയുടെയും ഗന്യം കടയിലേക്ക് വീശുകയും ചെയ്യും. പുറത്ത് ഒരു വെള്ള അംബാസഡർ കാർ നിർത്തി. അച്ചൻ ചായകപ്പ് താഴെ വെച്ചിട്ട് പുറത്തെക്കിരിങ്ങി.

അംബാസഡർ വാതിൽ തുറന്നു: ഓരാൾ ഒരു നോട്ടബുക്കുമായി പുറത്തിരിങ്ങി. ചായകടയിലെ സഫിരം ഉപദോക്താക്ഷർക്ക് ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടയിരിക്കാം, പക്ഷേ അച്ചനും മറുള്ളവരും വരിവരിയായി.

നോട്ടബുക്ക് കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നത് എരുമയല്ല; അവൻ സഹായി ആയിരുന്നു.

അംബാസഡറിനുള്ളിൽ മറ്റാരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; കഷണിയും തവിട്ടുനിറവും കുഴിഞ്ഞ തലയും മുഖത്ത് ശാന്തമായ ഭാവവും മടിയിൽ ഒരു വെടിയുണ്ടയും ഉള്ള ഒരു തടിച്ചവൻ.

അവൻ എരുമയായിരുന്നു.

ലക്ഷ്മണഗഡിലെ ഭൂവൃദ്ധകളിൽ ഓരാളായിരുന്നു എരുമ. മുന്ന് പേരെ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു അവനിൽ കണ്ണടത്തിയ വീശപ്പിന്റെ പ്രത്യേകതകളിൽ നിന്നാണ് ഓരോരുത്തർക്കും അവന്റെ പേരെ ലഭിച്ചത്.

തടിച്ച മീശയും തടിച്ചതും വളത്തതും നുറുങ്ങുകൾ ചുണ്ടിയതുമായ ഒരു തടിച്ച മനുഷ്യനായിരുന്നു സ്നോർക്ക്. ശ്രാമത്തിനു വെളിയിൽ ഒഴുകുന്ന നദിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ, നദിയിലെ ഓരോ മത്സ്യത്താഴിലാളിയും പിടിക്കുന്ന ഓരോ മത്സ്യവും അദ്ദേഹം വെട്ടിക്കുറച്ചു, തങ്ങളുടെ ശ്രാമത്തിലേക്ക് വരാൻ നദി മുറിച്ചുകടക്കുന്ന എല്ലാ ബോട്ടുകാരിൽ നിന്നും ഒരു ചുകവും എടുത്തു.

അവന്റെ സഫോറരെന കാട്ടുപനി എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ലക്ഷ്മണഗഡിന് ചുറുമുള്ള എല്ലാ നല്ല കൃഷിഭൂമിയും ഈ സുഹൃത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരുന്നു. ആ നിലങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യണമെങ്കിൽ അവന്റെ കാലിൽ വന്നങ്ങി അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ ചുവട്ടിലെ പൊടി തൊട്ട് അവന്റെ ദിവസക്കുലി വിശുദ്ധാന്റെ സമ്മതിക്കണം. അവൻ സ്ത്രീക്ഷർക്കിടയിലുടെ കടന്നുപോകുന്നേശ്ര അവന്റെ കാർ നിർത്തതും; അവന്റെ ചിരി

വെളിപ്പട്ടത്താൻ ജനാലകൾ താഴേക്ക് ഉരുട്ടും; അവൻ്റെ രണ്ട് പല്ലുകൾ, അവൻ്റെ മുക്കിൻ്റെ ഇരുവശത്തും, ചെറിയ കൊമ്പുകൾ പോലെ നീംഭത്തും വളഞ്ഞത്തുമാണ്.

കോട്ടയ്ക്ക് ചുറ്റുമുള്ള വരണ്ടതും പാറ നിരഞ്ഞത്തുമായ മലഞ്ഞവുവായിരുന്നു ഏറ്റവും മോശമായ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള കാക്ക, അവരുടെ ആട്ടിന്കുടങ്ങേണ്ടാപ്പും അവിടെ മേയാൻ പോയ ആടുകളെ വെട്ടിമുറിച്ചു. അവരുടെ പകൽ പണമില്ലെങ്കിൽ, അവൻ തന്റെ കൊക്ക് അവരുടെ പുറകിൽ മുക്കിക്കളായാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, അതിനാൽ അവർ അവനെ കാക്ക എന്ന വിളിച്ചു.

ചീടുകളേക്കാൾ അത്രാഗ്രഹിയായിരുന്നു എരുമ. അവൻ നിക്ഷകളും രോധുകളും കഴിച്ചു. അതിനാൽ, നീംഡർ ഒരു റിക്ഷ ഓടിക്കുകയോ അരലേക്കിൽ രോധ് ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവൻ്റെ തീറ്റ് നൽകണം-നിംഡർ സന്ധാദിച്ചതിന്റെ മുന്നിലെബാൻ, അതിൽ കുറവില്ല.

നാല് മുഗങ്ങളും ലക്ഷ്മണൻഗാധിന് പുറത്ത് ഉയർന്ന മതിലുകളുള്ള മാളികകളിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത് - ഭൂവുടമകളുടെ താമസസ്ഥലം. മാളികകൾക്കുള്ളിൽ അവർക്ക് സ്വന്തമായി കേഷത്തും കിണറുകളും കുളങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു, അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാനില്ലാതെ ശ്രാമത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരിക്കൽ, നാല് മുഗങ്ങളുടെയും കുട്ടികൾ സ്വന്തം കാറിൽ നഗരം ചുറ്റി; കുസുമം ആം നാളുകൾ ഓർത്തു. എന്നാൽ എരുമയുടെ മകനെ നക്സലുകൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതിന് ശ്രേഷ്ഠം-എരുപക്ഷ നിംഡർ അവരെക്കുറിച്ച് കേട്ടുണ്ടാകാം, മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ, അവരും നിംഡേളപ്പോലെ തന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരായതിനാൽ തത്ത്വത്തിൽ പണക്കാരെ വെടിവെച്ചുകൊണ്ടുന്നു-നാലു മുഗങ്ങളും അവരുടെ മക്കളെ അയച്ചിരുന്നു. പെൺമകൾ ധനിബാദിലേക്കോ ഡൽഹിലേക്കോ.

അവരുടെ കുട്ടികൾ പോയി, പക്ഷേ മുഗങ്ങൾ താമസിച്ച് ശ്രാമത്തിലും അതിൽ വളരുന്ന എല്ലാത്തിലും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, മറ്റാർക്കളും തീറ്റാൻ ഒന്നും അവശേഷിക്കില്ല. അങ്ങനെ ശ്രാമത്തിലെ ബാക്കിയുള്ളവർ ഭക്ഷണത്തിനായി ലക്ഷ്മണൻഗാധി വിട്ടു. ഓരോ വർഷവും ശ്രാമത്തിലെ എല്ലാ പുരുഷമാരും ചായകടയ്ക്ക് പുറത്ത് ഒരു വലിയ കുട്ടമായി കാത്തുന്നിൽക്കുന്നു. ബസുകൾ വന്നപ്പോൾ അവർ കയറി-അകത്ത് പാക്ക ചെയ്തു, ദൈഹിലിംഗിൽ തുങ്ങി, മേൽക്കൂരയിൽ കയറി-ഗയയിലേക്ക് പോയി; അവിടെ അവർ സ്ത്രേഷനിൽ ചെന്ന തീവണ്ടികളിലേക്ക് കുതിച്ചു-അകത്ത് പാക്ക ചെയ്തും, ദൈഹിലിംഗിൽ തുങ്ങിയും, മേൽക്കൂരയിൽ കയറി- ഡൽഹി, കൽക്കട്ട, ധനിബാദ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ജോലി തേടി പോയി.

മഴയ്ക്ക് ഒരു മാസം മുമ്പ്, ധനിബാദിൽ നിന്നും ഡൽഹിൽ നിന്നും കൽക്കടയിൽ നിന്നും മെലിഞ്ഞവരും ഇരുണ്ടവരും ദേശ്യക്കാരും, എന്നാൽ പോകരീൽ പണവുമായി പുരുഷമാർ മടങ്ങിയെത്തി. സ്ത്രീകൾ അവരെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അവർ വാതിലിനു പിന്നിൽ മറഞ്ഞു, പൂരുഷമാർ അകത്തേതകൾ കടന്നയുടനെ, മാംസത്തിന്റെ പാളിയിൽ കാട്ടുപുച്ചകളേപ്പാലെ അവർ കുതിച്ചു. വഴക്കും നിലവിളിയും നിലവിളിയും ഉണ്ടായി. എൻ്റെ അമ്മാവൻമാർ എതിർത്തു, അവരുടെ പണം കുറച്ച് സുക്ഷിക്കാൻ കഴിത്തു, പക്ഷേ എൻ്റെ പിതാവ് ഓരോ തവണയും തൊലി ഉരിഞ്ഞു. “താൻ നഗരത്തെ അതിജീവിച്ചു, പക്ഷേ എൻ്റെ വിട്ടിലെ സ്ത്രീകളെ അതിജീവിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല,” അവൻ മുറിയുടെ ഒരു മുലയിൽ മുങ്ങിപ്പോയി. പോത്തിനെ തീറ്റിച്ചതിന് ശേഷം സ്ത്രീകൾ അവനെ പോറും.

താൻ അവന്റെ അടുത്ത് വന്ന്, അവന്റെ പുരകിൽ കയറി, അവന്റെ നെറ്റിയിൽ എൻ്റെ കൈപ്പത്തി കടത്തിക്കാണ്ട് - അവന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് മുകളിലുടെ - അവന്റെ മുക്കിന് മുകളിലുടെ - അവന്റെ കഴുത്തിലേക്ക് താഴേക്ക്, അവന്റെ കഴുത്തിലെ കുഴിയിലെ ചെറിയ വിഷാദത്തിലേക്ക് അവന്റെ അടുത്തേതകൾ വന്ന് അവനോടൊപ്പം കളിക്കും. താൻ എൻ്റെ വിരൽ അവിടെ നിൽക്കാൻ അനുവദിക്കും - അത് ഇപ്പോഴും മനുഷ്യശരീരത്തിലെ എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭാഗമാണ്.

ഒരു ധനികന്റെ ശരീരം ഒരു പ്രീമിയം കോടണ്ട് തലയിണ്ട് പോലെയാണ്, വെളുത്തതും മുദ്രവും ശുന്നവുമാണ്. നമ്മുടെ വ്യത്യസ്തമാണ്. എൻ്റെ അച്ചന്റെ നടക്കിൾ കെട്ടിയ കയറായിരുന്നു, ശ്രാമങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ കിണ്ണറിൽ നിന്ന് വെള്ളം വലിച്ചടുക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്; നായയുടെ കോളർ പോലെ ഉയർന്ന ആശ്വാസത്തിൽ കഴുത്തിന് ചുറ്റും വളംതെ കൂവിക്കിൾ; അവന്റെ മാംസത്തിൽ ചെറിയ ചമട്ടി അടയാളങ്ങൾ പോലെ മുറിവുകളും നിക്കുകളും പാടുകളും അവന്റെ നെഞ്ചിലുടെയും അരക്കട്ടീലുടെയും ഓടി, ഇടുപ്പ് എല്ലുകൾക്ക് താഴെ അവന്റെ നിന്തംബത്തിലേക്ക് എത്തി. ഒരു പാവപ്പെട്ടവന്റെ ജീവിതകമാണ് അവന്റെ ശരീരത്തിൽ, മുർച്ചയുള്ള പേനയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

എൻ്റെ അമ്മാവന്മാരും നടക്കല്ലാടിക്കുന്ന ജോലികൾ ചെയ്തു, പക്ഷേ എല്ലാവരും ചെയ്തതുപോലെ അവരും ചെയ്തു. എല്ലാ വർഷവും, മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങിയാൽ, അവർ കരുത്ത അരിവാളുമായി വയലിലേക്ക് പോകും, എന്തെങ്കിലും ജോലിക്കായി ഒരു ഭൂവുടമയോട് അലേക്കിൽ മറ്റൊരോടു യാച്ചിക്കും. പിന്നു അവർ വിത്ത് വിത്തി, കളകൾ വെട്ടി, ചോളവും നെല്ലും റിളവെടുത്തു. എൻ്റെ അച്ചന്റെ അവരുടെ കുട്ട ജോലി ചെയ്യാമായിരുന്നു; ഭൂവുടമകളുടെ ചെള്ളിയിൽ അയാൾകൾ ജോലി ചെയ്യാമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ അത് ചെയ്യുതെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

അവൻ അതിനെതിരെ പോരാടാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ചെന്നയിലോ ഭൂമിയിലെ മറ്റൊരെങ്കിലും പരിഷ്ക്കുത രാഷ്ട്രത്തിലോ റിക്ഷാ വലിക്കുന്നവർ ഉണ്ടെന്ന് എനിക്ക് സംശയമുള്ളതിനാൽ, നിങ്ങൾക്കായി ഒന്ന് കാണേണ്ടതുണ്ട്. ധർമ്മാധികാരിയിലെ ആധിക്യരം ഭാഗങ്ങളിൽ വിദേശരികൾ അവരെ കാണുകയും വിടപറയുകയും

ചെയ്യുന്നിടത്ത് റിക്ഷകൾ അനുവദിക്കില്ല. ഓർഡർ ഡാൽഫിനിലേക്കോ നിസാമുദ്ദീൻലേക്കോ പോകാൻ നിർബന്ധിക്കുക-അവിടെ രോധ നിരയെ അവർ കാണും-മെലിഞ്ഞത്, വടിപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യർ, സൈക്കിളിന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് മുന്നോട്ട് കുനിഞ്ഞത്, മധ്യവർഗ്ഗ മാംസത്തിന്റെ പിരമിയുള്ള ഒരു വണ്ടിയും ചവിട്ടുനോശ്-തടിച്ച ഭാരയും അവരുടെ എല്ലാ ഷോപ്പിംഗ് ബാഗുകളും പലചരക്ക് സാധനങ്ങളും ഉള്ള ഒരു തടിയൻ.

ഈ വടികാരെ കാണുനോശ് എന്ന് അച്ചുന്നേൻ കാര്യം ഓർക്കുക.

അവൻ റിക്ഷാ വലിക്കുന്ന ആളായിരിക്കാം-ഭാരമുള്ള ഒരു മനുഷ്യമുശം- പക്ഷേ എന്ന് അച്ചുന്നേൻ ഒരു ഷാൻ ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു.

ഞാനായിരുന്നു അവന്നേൻ ഷാൻ.

ഒരു ദിവസം വീട്ടിൽ ദേശ്യം വന്ന അയാൾ സ്ത്രീകളോട് ആക്രോശിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ ദിവസമാണ് ഞാൻ ക്ഷാസ്ത്രിൽ പോകുന്നില്ലെന്ന് അവർ അവനോട് പറഞ്ഞത്. അവൻ ഇതുവരെ ചെയ്യാൻ ദൈയരുപ്പെടാത്ത ഒരു കാര്യം ചെയ്തു-അവൻ കുസുമതേതാട് അലറി:

"എത്ര തവണ ഞാൻ നിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: മുന്ന വായിക്കുകയും എഴുതുകയും വേണം!"

കുസുമം തെട്ടി, പക്ഷേ ഒരു നിമിഷം മാത്രം. അവൾ തിരിച്ചു വിളിച്ചു:

"ഈയാൾ സ്കൂളിൽ നിന്ന് ഓടി വന്നു-എന്ന കുറപ്പെടുത്തരുത്! അവൻ ഒരു ഭീരുവാൺ, അവൻ അമിതമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. അവനെ ചായകടയിൽ ജോലികൾ എൽപ്പിക്കുക, കുറച്ച് പണം ഉണ്ടാക്കാൻ അനുവദിക്കുക.

അമ്മായിമാരും ചേച്ചിമാരും അവളുടെ ചുറ്റും കൂടി. എന്നേ ഭീരുത്തത്തിന്റെ കമ അവർ അച്ചുനോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ അവന്നേൻ പുരകിൽ ഇഴഞ്ഞു.

ഈപ്പോൾ, ഒരു ശ്രാമത്തിലെ ഒരു ആൺകൂട്ടി ഒരു പല്ലിയെ ദേഹപ്പെടുന്നത് അവിശ്വസനീയമാണെന്ന് നീങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയെക്കാം. എലി, പാന്പ്, കുരങ്ങ്, മക്കുസ് എന്നിവ എന്ന ഒട്ടും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല. നേരെമരിച്ച് - ഞാൻ മൃഗങ്ങളെ സന്നഹിക്കുന്നു . പക്ഷേ പല്ലികൾ...ഓരോ തവണ കാണുനോശും, എത്ര ചെറുതാണെങ്കിലും, ഞാൻ ഒരു പെൺകൂട്ടിയായി മാറുന്നത് പോലെയാണ്. എന്നേ രക്തം മരവിക്കുന്നു.

എന്നേ ക്ഷാസ് മുറിയിൽ ഒരു കുറൻ അലമാര ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിന്റെ വാതിൽ എപ്പോഴും ചെറുതായി തുറന്നിട്ടിരിക്കും-അത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, വാതിൽ തുറന്ന് ഒരു പല്ലി പുരത്തെക്ക് ചാടി.

പാതി പഴുത്ത പേരയക്കെ പോലെ ഇളം പച്ച നിറമായിരുന്നു. അതിന്റെ നാവ് വായിലുടെ അകത്തെക്കും പുരത്തെക്കും പറന്നു. രണ്ടിയെങ്കിലും നീളമുണ്ടായിരുന്നു.

മറ്റ് അഞ്ചുകുട്ടികൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ല. അതരെക്കിലും എന്ന് മുവം കാണും വരെ. അവർ എന്നിക്ക് ചുറ്റും വടക്കി.

അവരിൽ റണ്ടുപേര് എന്ന് കൈകൾ പുറകിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ച് എന്ന് തല നിശ്ചലമാക്കി. ആരോ സാധനം കയ്യിൽ പിടിച്ചു, പത്രുക്കെ, അതിരായോക്കൽ കലർന്ന ചുവടുകളുമായി എന്ന് അടുത്തേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒച്ചയുണ്ടാക്കാതെ- ചുവന്ന നാവ് വായിലും അക്കത്തെക്കും പുറത്തെക്കും ചലിപ്പിക്കുക മാത്രം ചെയ്തു- പല്ലി എന്ന് മുവത്തെതാട് കുടുതൽ അടുത്തു. ചിരി ഉച്ചത്തിലായി. എന്നിക്ക് ഒച്ചയുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കീച്ചുർ എന്ന് പുറകിലെ മേശപ്പുറത്ത് കുർക്കം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല്ലിയുടെ മുവം എന്ന് മുവത്തെക്കൽ തന്നെ വന്നു; എന്നിട അത് അതിന്റെ ഇളം പച്ച വായ തുറന്നു, പിന്ന തോൻ ജിവിതത്തിൽ റണ്ടാം തവണ മയങ്ങിപ്പോയി.

അൻ മുതൽ തോൻ സ്കൂളിൽ പോയിട്ടില്ല.

കമ കേട്ട് അച്ചൻ ചിരിച്ചില്ല. അവൻ ഒരു ദിർഘനിശ്ചാസമടുത്തു; അവന്ന് നീംനു് എന്നിക്കെതിരെ വികസിക്കുന്നത് എന്നിക്ക് തോന്നി.

“നിങ്ങൾ കിഷനെ സ്കൂൾ വിടാൻ അനുവദിച്ചു, പകേശ ഈ കുട്ടി സ്കൂളിൽ തുടരണമെന്ന് തോൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. അവന്ന് അമ എന്നോട് പറഞ്ഞു, അവൻ സ്കൂളിൽ പറിച്ച ആളായിരിക്കും. അവന്ന് അമ പറഞ്ഞു-”

“ഓ, അവന്ന് അമയോടൊപ്പം നരകത്തിലേക്ക്!” കുസുമം നിലവിളിച്ചു. “അവൾ ഒരു ഭ്രാന്തനായിരുന്നു, അവൾ മരിച്ചു, നന്യക്ക് നന്നി. ഇനി തോൻ പരയുന്നത് കേൾക്കു: കിഷനേപ്പോലെ കുട്ടി ചായകടയിൽ പോകട്ട, അതാണ് തോൻ പരയുന്നത്.

പിറേന് അച്ചനും ആദ്യമായും അവസാനമായും സ്കൂളിൽ എന്നോടൊപ്പം സീനു. നേരം പുലർന്നു; സ്ഥലം ശുന്നമായിരുന്നു; തൈസർ വാതിൽ തളളിത്തുറന്നു. മങ്ങിയ നീല വെളിച്ചം കൂസ് മുറിയിൽ നിന്നെന്നു. ഇപ്പോൾ, തൈസലുടെ സ്കൂൾ കീച്ചുർ ഒരു വലിയ പാൻ -ആൻഡ് സ്പീറ്റ് മനുഷ്യനായിരുന്നു-അയാളുടെ എക്സ്പ്രസ്റ്ററേറ്റ് തൈസർക്ക് ചുറ്റുമുള്ള മുന്ന് ചുവരുകളിൽ ഒരു തരം താഴ്ന്ന്, ചുവന്ന വാൾപേപ്പർ ഉണ്ടാക്കി. അവൻ ഉറങ്ങാൻ പോയപ്പോൾ, അവൻ സാധാരണ ഉച്ചയ്ക്ക്, തൈസർ അവന്ന് പോകരീൽ നിന്ന് പാൻ മോഷ്ടിച്ചു; അത് തൈസർക്കിടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുകയും ചവച്ചരച്ച തിന്നുകയും ചെയ്തു. എന്നിട, അവന്ന് തുപ്പൽ ശേരലി അനുകരിച്ചു-ഇടയിൽ കൈകൾ, പുറകോട് ചെറുതായി കമാനം-മുന്ന് വൃത്തകെട്ട് ചുമരുകളിൽ മാറിമാറി തുപ്പി.

മാനും അണ്ണാനും ചുറ്റപെട്ട ഭഗവാൻ ബുദ്ധന്ന് മങ്ങിയ ചുവർച്ചിത്രം നാലാമത്തെ ഭിത്തിയിൽ അലകരിച്ചിരിക്കുന്നു- അത് കീച്ചുർ ഷിവാക്കിയ ഒരേയൊരു മതിൽ ആയിരുന്നു. പാതി പഴുത്ത പേരകയുടെ നിറമുള്ള ഭീമാകാരമായ പല്ലി ഈ മതിലിനു

മുന്നിൽ ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ കാൽക്കൽ മൂറങ്ങളിലൊന്നായി നടിച്ചു.

അത് തേങ്ങളുടെ നേരെ തല തിരിച്ചു; അതിന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നത് എന്ന് കണ്ടു.

"ഈതാണോ രാക്ഷസന്?"

പല്ലി അങ്ഗോട്ടും ഇങ്ഗോട്ടും തല തിരിച്ചു, പുറത്തെക്കുള്ള വഴി തേടി. പിന്നെ അത് മതിലിൽ തുടർന്നു. അത് എന്നിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല; അത് ഭയനുവിരച്ചു.

"ഈതിനെ കൊല്ലരുത്, അച്ചാ-ദയവായി ഈത് ജനലിലുടെ എറിയു?"

ടീച്ചുർ മുറിയുടെ ഒരു കോൺഡിനേറ്റ് കിടന്നു, മദ്യപാനത്തിൽ, ഉറക്കെ കുർക്കം വലിച്ചു. അവൻ്റെ അടുത്ത് തലേന്ന് രാത്രി കാലിയാക്കിയ കള്ള് കലം ഉണ്ടായിരുന്നു-അച്ചാൻ അതെടുത്തു.

പല്ലി ഓടി, കള്ള് കലം അതിന് നേരെ അട്ടക്കൊണ്ട് അവൻ അതിന്റെ പുരകെ ഓടി.

"അതിനെ കൊല്ലരുത്, അച്ചാ-ദയവായി!"

പക്ഷേ അവൻ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അവൻ അലമാര ചവിട്ടി, പല്ലി പുറത്തെക്ക് പാഞ്ചതു, അവൻ അതിനെ വീണ്ടും ഓടിച്ചു, അവൻ്റെ വഴിയിലുള്ളതെല്ലാം തകർത്തു, "ഹേയു! ഹേയു!" കലം പൊട്ടുന്നത് വരെ കള്ള് കുടം കൊണ്ട് അടിച്ചു. അയാൾ മുഷ്ടി കൊണ്ട് അതിന്റെ കഴുത്ത് തകർത്തു. അവൻ അതിന്റെ തലയിൽ ചവിട്ടി.

വായു രൂക്ഷമായി: ചതുരത മാംസത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം. അവൻ ചതുര പല്ലിയെ എടുത്തു വാതിലിനു പുറത്തെക്ക് എറിത്തു.

സൗമ്യമായ മൂറങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഭഗവാൻ ബുദ്ധൻ്റെ ചുവർച്ചിത്തത്തിന് നേരെ എന്നെന്ന് അച്ചാൻ ശ്രാസം മുടി ഇരുന്നു.

ശ്രാസം മുടിയപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ എന്ന ഒരു കഴുതയെപ്പാലെയാണ് പരിഗണിച്ചത്. എന്നിക്കെ വേണ്ടത് എന്നെന്ന് ഒരു മകൻകിലും-ഒരാളെക്കിലും-ഒരു മനുഷ്യനെപ്പാലെ ജീവിക്കണം.

ഒരു മനുഷ്യനെപ്പാലെ ജീവിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഒരു രഹസ്യമായിരുന്നു. വിജയ് എന്ന ബന്ധു കണ്ണക്കുടി പോലെയാണ് അതിനർത്ഥം എന്നാണ് എന്ന് കരുതിയത്. ലക്ഷ്മണൻഗയിൽ ബന്ധു അര മണിക്കൂർ നിർത്തി, യാത്രക്കാർ ഇരഞ്ഞി, കണ്ണക്കുടി ചായ കുടിക്കാൻ ഇരഞ്ഞി. ഇപ്പോൾ, ആ ചായക്കടയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന തേങ്ങളെല്ലാവരും ഉറുനോക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു അവൻ. അവൻ്റെ ബന്ധു-കമ്പനി-ഇഷ്യു കാക്കിയുണിഫോമും അവൻ്റെ വെള്ളി വിസിലും പോക്കരീതി നിന്ന് താഴേക്ക് തുഞ്ഞിക്കിടക്കുന്ന ചുവന്ന ചരടും തേങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചു. അവനെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാം പറഞ്ഞു: അവൻ ജീവിതത്തിൽ അത് ചെയ്തു.

വിജയുടെ കുടുംബം പനിക്കുട്ടികളായിരുന്നു, അതിനർത്ഥം അവർ താഴന്നവരിൽ എറ്റവും താഴന്നവരായിരുന്നു, എന്നിട്ടും അവൻ ജീവിതത്തിൽ അത് നേടിയെടുത്തു. ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനുമായി എങ്ങനെയോ സൗഹ്യം സ്ഥാപിച്ചു.

രാഷ്ട്രീയക്കാരന്നു തന്റെ പിൻഭാഗത്ത് കൊക്ക് മുകളി അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചുവെന്ന് ആളുകൾ പറഞ്ഞു. അവൻ ചെയ്യേണ്ടതെന്നും, അവൻ ചെയ്തു: എനിക്ക് അറിയാവുന്ന ആദ്യത്തെ സംരംഭകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഇപ്പോൾ അവനൊരു ജോലിയുണ്ട്, ഒരു വെള്ളി വിസിലുണ്ട്, അവൻ അത് ഉറതുമ്പോൾ-ബന്ധ പുരപ്പട്ടമ്പോൾ തന്നെ ശ്രമത്തിലെ എല്ലാ ആൺകുട്ടികളും ഭ്രാന്തമാരായി ബന്ധിക്കേണ്ട പിന്നാലെ ഓടി, അതിന്റെ വഴങ്ങളിൽ മുട്ടി, ഒപ്പം കൊണ്ടുപോകാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അതും, എനിക്ക് വിജയിയെപ്പോലെ ആകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു—യുണിഫോം, ശമ്പളം, തുളച്ചുകയറുന്ന ശമ്പദത്തോടെ തിളങ്ങുന്ന വിസിലുമായി, ആളുകൾ എന്ന നോക്കുന്ന കണ്ണുകളോടെ, അവൻ എത്ര പ്രധാനമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു.

പുലർച്ചെ രണ്ട്, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, ഇന്ന് രാത്രി എനിക്ക് താമസിയാതെ നിർത്തേണ്ടി വരും. ലാപ്പോപ്പ് സ്കീനിൽ വിരൽ വെച്ചിട്ട് ഇവിടെ മറ്റൊന്തകിലും ഉപയോഗപ്രദമായ വിവരങ്ങൾ ഉണ്ടോ എന്ന് നോക്കാം.

ചില അനിവാര്യമായ വിശദാംശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു...

...ന്യൂഡൽഹിയിലെ ധൗല കുവാൻ പ്രദേശത്ത്, സൈപ്പറ്റംബർ 2 ന് രാത്രി, ഷൈറ്റിസി മാരു ഷൈറ്റാട്ടണ്ട് ഹോട്ടലിന് സമീപം...
ഇപ്പോൾ, ഷൈറ്റാട്ടണ്ട് എന്ന ഇ ഹോട്ടൽ ഡത്തഹിയിലെ ഏറ്റവും മികച്ചതാണ്-താൻ ഒരിക്കലും അകത്ത് പോയിട്ടില്ല, പക്ഷേ എന്തെല്ലാം മുൻ ബോസ് മിസ്റ്റർ അശോക രാത്രി വൈകിയുള്ള മദ്യപാനമെല്ലാം അവിടെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ബോസ്‌മെന്റിൽ ഒരു രെസ്യൂററിന്റെ ഉണ്ട്, അത് വളരെ മികച്ചതായിരിക്കും. അവസരം കിട്ടിയാൽ സന്ദർശിക്കണം.

സംഭവസമയത്ത് ഹോണ്ട സിറ്റി വാഹനത്തിന്റെ ബ്രെവറായിരുന്നു കാണാതായ ഇയാൾ. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, എപ്പെട്ടുഅതു നമ്പർ 438/05, പിഎസ് ധൗല കുവാൻ, ഡത്തഹി, രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചിത അളവിലുള്ള പണം നിരച്ച ബാഗും ഇയാളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതായി കരുതുന്നു.

ചുവന്ന ബാഗ്, അവർ പറയേണ്ടതായിരുന്നു. നിറമില്ലാതെ, വിവരങ്ങൾ എല്ലാം ഉപയോഗശുന്മാണ്, അല്ലോ? എന്ന ഒരിക്കലും കണ്ടില്ലെന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല.

ഒരു നിശ്ചിത തുക. ഇ രജ്യത്തെ ഏതെങ്കിലും പത്രം തുറക്കുക, അത് എല്ലായപ്പോഴും ഇ മണിത്തരമാണ്: "ഒരു പ്രത്യേക താൽപ്പര്യമുള്ള കക്ഷി കീംവിദന്തികൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു," അല്ലെങ്കിൽ "ഒരു പ്രത്യേക മതസമൂഹം ഗർഭനിരോധനത്തിൽ വിശ്രസിക്കുന്നില്ല." താൻ അത് വെറുക്കുന്നു.

എഴുലക്ഷം രൂപ.

അത്രയും പണമാണ് ചുവന്ന ബാഗിൽ നിരച്ചത്. എന്ന വിശ്രസിക്കു, പോലീസിനും അത് അറിയാമായിരുന്നു. ഇത്

ചെച്ചീസ് പണത്തിൽ എത്രയാണെന്ന് എന്നിക്കരിയില്ല, മിസ്റ്റർ ജിയാവോ. എന്നാൽ സിംഗപ്പുരിൽ നിന്ന് പത്ത് വെള്ളി മക്കിന്റൊഴ്ച ലാപ്ടോപ്പുകൾ വാങ്ങുന്നു.

പ്രോസ്സറിൽ എന്ന് സ്കൂളിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമില്ല, സർ-അത് ശരിക്കും നാണകേടാണ്. ഒരു പുരുഷനെ വിവരിക്കുന്നോൾ അവൻ്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചാണ് നീങ്ങൾ എപ്പോഴും സംസാരിക്കേണ്ടത്. പാതി പഴുത്ത പേരക്കയുടെ നിറമുള്ള രണ്ടി നീളമുള്ള പല്ലികളുള്ള സ്കൂളിൽ അലമാരയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന സ്കൂളിലാണ് സംശയിക്കുന്നയാൾ പറിച്ചത് എന്നാലും പരയണമായിരുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഗ്രാമം ഒരു പറുദിസയാണെങ്കിൽ, സ്കൂൾ ഒരു സ്വർഗത്തിനുള്ളിലെ സ്വർഗമാണ്.

എന്ന് സ്കൂളിൽ സൗജന്യ ടക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കണം-ഒരു സർക്കാർ പരിപാടി ഉച്ചടക്ഷണ സമയത്ത് ഓരോ ആൺകുട്ടിക്കും മുന്ന് റോട്ടിയും മത്തപ്പായയും അച്ചാറും നൽകി. പക്ഷേ തങ്ങൾ ഓരിക്കലും റോട്ടിയോ മത്ത ദാലോ അച്ചാറോ കണ്ടിട്ടില്ല, എന്തുകൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും അറിയാം: സ്കൂൾ ടീച്ചർ തങ്ങളുടെ ഉച്ചടക്ഷണ പണം മോഷ്ടിച്ചു.

പണം മോഷ്ടിക്കാൻ അധ്യാപകന് ന്യായമായ ഒരു ഒഴികഴിവുണ്ടായിരുന്നു-ആറു മാസമായി തനിക്ക് ശമ്പളം നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നഷ്ടപ്പെട്ട വേതനം വീണ്ടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരു ഗാന്ധിയൻ പ്രതിഫേയം എറ്റടുക്കാൻ പോവുകയായിരുന്നു-തന്റെ ശമ്പളം തപാലിൽ എത്തുന്നതുവരെ കൂസിൽ ഓന്നും ചെയ്യാൻില്ല. എന്നിട്ടും ജോലി നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന ഭയം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു, കാരണം ഇന്ത്യയിലെ എത്തൊരു സർക്കാർ ജോലിയുടെയും ശമ്പളം മോശമാണെങ്കിലും, അകസ്മികമായ നേടങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ഓരിക്കൽ, സർക്കാർ തങ്ങൾക്കായി അയച്ചുതന്ന യുണിഫോമുമായി ഒരു ടക്ക് സ്കൂളിലേക്ക് വന്നു; തങ്ങൾ അവരെ കണ്ടിട്ടില്ല, പക്ഷേ ഒരാഴ്ചയ്ക്കെ ശേഷം അവർ അയൽ ഗ്രാമത്തിൽ വിത്തപ്പനയ്ക്ക് എത്തി.

സ്കൂൾ അധ്യാപികയെ ആരും കുറിം പറഞ്ഞില്ല. ചാണകക്കുവാരത്തിലെ മനുഷ്യന് മധുരത്തിന്റെ ഗന്ധം പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല. ഗ്രാമത്തിലെ ഓരോ മനുഷ്യനും അറിയാമായിരുന്നു, തന്റെ സ്ഥാനത്തും അങ്ങനെ തന്ന ചെയ്യുമെന്ന്. വളരെ വ്യത്തിയായി അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ ചിലർ അവനെക്കുറിച്ച് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ, എന്ന് ജീവിതത്തിൽ താൻ കണ്ടതിൽ വച്ച് എററവും മികച്ച സ്വീകരിച്ച ഓരാൾ, ഒരു ബന്ധ കണ്ടക്കുടെയുണിഫോമിനേക്കാൾ ആകർഷകമായി തോന്നുന്ന നീല സഹാരി സ്വീകരിച്ച്, എന്ന് സ്കൂളിലേക്ക് നയിക്കുന്ന റോഡിലുടെ നടന്നു വന്നു. അവൻ്റെ സ്വീകരിക്കുന്ന നീല സഹാരി തന്റെ കുട്ടി. അവൻ്റെ കയറിൽ ഒരു ചുരുക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു, വാതിൽക്കത്ത് തങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ അവൻ്റെ ആട്ടാൻ തുടങ്ങി. തങ്ങൾ വേഗം കൂട്ടിൽ കയറി പുസ്തകങ്ങളുമായി ഇരുന്നു.

ഇതൊരു അപ്പത്തിക്കഴിത് പരിശോധനയായിരുന്നു.

നീല സഹാരി സ്യൂട്ടിട് ആ മനുഷ്യൻ - ഇൻസ്പെക്ടർ - ചുവരിലെ ദ്വാരങ്ങളിലേക്കോ ചുവന്ന നിരവധ്യാസത്തിലേക്കോ തന്റെ ചുരുൾ്ളെ ചുണ്ഡി, കീച്ചർ അവന്റെ അരികിലേക്ക് കുവിക്കൊണ്ട് പറത്തു, “സോറ്റ് സർ, സോറ്റ് സർ.”

“ഈ ക്രാസ്സിൽ ഡ്രൈവർ ഈല്ല; കസേരകളില്ല; ആൺകുട്ടികൾക്ക് യുണിഫോം ഈല്ല. പെങ്ങെങ്കും, സ്കൂൾ ഫണ്ടിൽ നിന്ന് എത്ര പണം മോഷ്ടിച്ചു?”

ഇൻസ്പെക്ടർ ബോർഡിൽ നാല് വാചകങ്ങൾ എഴുതി ഒരു ആൺകുട്ടിക്ക് നേരെ ചുരുൾ്ളെ ചുണ്ഡി:

“വായിക്കുക.”

ഒന്നിനുപുറകെ മറ്റാന്നായി ഒരു ആൺകുട്ടി എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് മതിലിന് നേരെ കണ്ണിറ്റുക്കി.

“ബീറ്ററാമിനെ പരിക്ഷിക്കു സർ,” കീച്ചർ പറത്തു. “അവനാണ് ഏറ്റവും മിടുകക്കൻ. അവൻ നന്നായി വായിക്കും.” . . .

അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് വായിച്ചു, “നമ്മൾ മഹത്യമുള്ള ഒരു ദേശത്താണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഭഗവാൻ ബുദ്ധന് അഞ്ചൊദയം ലഭിച്ചത് ഈ നാട്ടിലാണ്. ഗംഗ നദി നമ്മുടെ സസ്യങ്ങൾക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യർക്കും ജീവൻ നൽകുന്നു. ഈ നാട്ടിൽ ജനിച്ചതിൽ തങ്ങൾ ദൈവത്തോട് നന്ദിയുള്ളവരാണ്.”

“കൊള്ളാം,” ഇൻസ്പെക്ടർ പറത്തു. “അരായിരുന്നു ബുദ്ധൻ?”

“പ്രബുദ്ധനായ മനുഷ്യൻ.”

“പ്രബുദ്ധനായ ഒരു ദൈവം.”

(ഭോം! മുപ്പത്തിയാറു ദശലക്ഷം അണ്ണു-!)

ഇൻസ്പെക്ടർ എന്ന സൂക്ക് ബോർഡിൽ എന്റെ പേര് എഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു; എന്നിട്ട് തന്റെ റിസ്റ്റ് വുച്ച് കാണ്ടിച്ചു സമയം വായിക്കാൻ പറത്തു. അവൻ തന്റെ വാലറ്റ് എടുത്തു ഒരു ചെറിയ ഹോട്ടോ എടുത്തു എന്നോട് ചോദിച്ചു, “അരാണ് ഈ മനുഷ്യൻ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ആരാണ്?”

വെളുത്ത മുടിയും തടിച്ച കവിളുകളുമുള്ള, തടിച്ച സ്വർണ്ണ കമ്മലുകൾ ധരിച്ച ഒരു തടിച്ച മനുഷ്യനായിരുന്നു ഹോട്ടോ; ബുദ്ധിയും ദയയും കൊണ്ട് മുഖം തിളങ്കി.

“അവന്റെ വലിയ സോഷ്യലിറ്റിംഗാണ്.”

“നല്ലത്. ചെറിയ കുട്ടികൾക്കുള്ള മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റിംഗ് സന്ദേശം എന്താണ്?”

കേശത്തെത്തിന് പുരത്തെ ചുവരിൽ ഞാൻ ഉത്തരം കണ്ടിരുന്നു: ഒരു പോലീസുകാരൻ ചുവന്ന പെയിന്റീൽ ഒരു ദിവസം എഴുതിയിരുന്നു.

“എത്ര ശ്രാമത്തിലെയും എത്തൊരു ആൺകുട്ടിക്കും വളർന്ന ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയാകാം. ഈ ദേശത്തുടനീളമുള്ള കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം ഇതാണ്.

ഇൻസ്പെക്ടർ തന്റെ ചുരത്ത് എന്നിക്ക് നേരെ ചുണ്ടി. "ചെറുപ്പക്കാരോ, ഈ തെമ്മാടികളുടെയും വിഡികളുടെയും കുടുത്തിൽ നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്യം സത്യസന്ധ്യനും ചടുലന്നുമായ ഒരു സഹയാത്രികനാണ്. എത്താരു കാട്ടിലും, എറ്റവും അപുർവ്വമായ മുഗം എത്താണ് - തലമുറയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം വരുന്ന ജീവി?

തൊന്തരത്തിനുകൂടിച്ചു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞു:

"വെള്ളക്കടുവ."

"അതാണ് നിങ്ങൾ ഈ കാട്ടിൽ."

അവൻ പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾക്ക് സ്കോളർഷിപ്പ് അയക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് തൊന്തര പട്ടനയ്ക്ക് എഴുതാം. നിങ്ങൾ ഒരു യമാർത്ഥമ സ്കൂളിൽ പോകേണ്ടതുണ്ട്-ഈവിടെ നിന്ന് അക്കലെ എവിടെയെങ്കലും. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു യമാർത്ഥമ യുണിഫോമും യമാർത്ഥമ വിദ്യാഭ്യാസവും ആവശ്യമാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന് എന്നിക്ക് വേർപ്പിരിയൽ സമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു - ഒരു പുസ്തകം. തലകെട്ട് തൊന്തര നന്നായി ഓർക്കുന്നു: മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാർക്കുള്ള പാദങ്ങൾ.

അങ്ങനെയാണ് തൊന്തര വെള്ളക്കടുവയായത്. നാലാമത്തെയും അഞ്ചാമത്തെയും പേര് ഉണ്ടാകും, പകേഞ്ച് അത് കമയിൽ വെക്കി.

ഇപ്പോൾ, എന്തെ കീച്ചുടെയും സഹപാർികളുടെയും മുന്നിൽ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ പ്രശംസിച്ചു, "വെളുത്ത കടുവ" എന്ന വിളിക്കപ്പെട്ടു, ഒരു പുസ്തകം നൽകി, സ്കോളർഷിപ്പ് വാദാനം ചെയ്തു: ഇതെല്ലാം ഒരു നല്ല വാർത്തയായിരുന്നു, ഒപ്പം തെറ്റില്ലാത്ത ഒരു ജീവിത നിയമവും. അന്യകാരം എന്നത് നല്ല വാർത്തകൾ മോശമായ വാർത്തയായി മാറുന്നതാണ് - ഉടൻ തന്ന.

എന്തെ കസിന്റെ-സഫോറി റീനയെ അടുത്ത ശാമത്തിലെ ഒരു ആണ്റകുട്ടിയുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു. തെങ്ങൾ പെൺകുട്ടിയുടെ കുടുംബമായത്തിനാൽ തെങ്ങൾ കുഴഞ്ഞുവീണു. തെങ്ങൾ ആണ്റകുട്ടിക്ക് ഒരു പുതിയ സെസക്കിളും പണവും ഒരു വെള്ളി വളയും നൽകണം, ഒരു വലിയ കല്യാണം ക്രമീകരിക്കണം-അത് തെങ്ങൾ ചെയ്തു. മിസ്സർ പ്രീമിയർ, തെങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാർ തെങ്ങളുടെ വിവാഹങ്ങൾ എങ്ങനെ ആസ്യദ്ധിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം - ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ റിതിയിൽ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആളുകൾ മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വരുന്നുണ്ടന് തൊന്തര ശേഖരിക്കുന്നു. ഓ, നമുക്ക് ആ വിദേശരിക്കളെ ഒന്നോ രണ്ടോ കാര്യങ്ങൾ പറിപ്പിക്കാമായിരുന്നു, തൊന്തര നിങ്ങളോട് പറയുന്നു! ഒരു കരുത്ത ഫേപ് രേക്കോർഡിൽ നിന്ന് പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന സിനിമാ ഗാനങ്ങൾ, രാത്രി മുഴുവൻ മദ്യപിക്കുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു! തൊന്തര തകർത്തു, കീഷനും, അതുപോലെ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവരും,

എന്നിക്കറിയാവുന്ന എല്ലാത്തിനും, അവർ വെള്ളപ്പാകത്തിന്റെ തൊട്ടിയിൽ ഹൃച്ച് ദശിച്ചിരിക്കാം.

രണ്ടു മുന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു. ധനിബാദിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയിൽ നിന്ന് അച്ചൻ കൊണ്ടുവന്ന കരുത്ത സ്റ്ററ്റും ചോക്കും കൊണ്ട് ഞാൻ എന്ന് കൂസ്സ് മുറിയിൽ, സ്വന്തമായി അക്ഷരമാലയിൽ ജോലി ചെയ്തു. ആണെങ്കുടികൾ സംസാരിക്കുകയോ വഴക്കിടുകയോ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ടീച്ചർ ബോധരഹിതനായിരുന്നു.

കിഷൻ കൂസ്സ് മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ വിരലുകൾ കൊണ്ട് ആംഗ്രോ കാണിച്ചു.

"എന്താ കിഷൻ? നമ്മൾ എവിടെയെക്കിലും പോവുകയാണോ?"

എന്നിട്ടും അവൻ ഒന്നും പറത്തില്ല.

"ഞാൻ എന്ന് പുസ്തകം കൊണ്ടുവരണോ? പിന്ന എന്ന് ചോകൾ?"

"എന്തുകൊണ്ട്?" അവൻ പുറത്തു. എന്നിട്ട് എന്ന് തലയിൽ കൈവെച്ച എന്ന പുറത്തേക്ക് നയിച്ചു.

കുടുംബം ഭ്രാതർക്കിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ കടം വാങ്ങിയിരുന്നു, അതിനാൽ അവർക്ക് ആധാർപരമായ വിവാഹവും എന്ന് കസിൻ-സഹോദരിക്ക് ആധാർപരപുർണ്ണമായ സ്ത്രീയനവും നടത്തി. ഇപ്പോൾ ഭ്രാതർക്ക് തന്നെ കടം വിളിച്ചിരുന്നു. കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും തനിക്കുവേണ്ടി ജോലി ചെയ്യണമെന്ന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു, അവൻ എന്ന സ്കൂളിൽ കണ്ടിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അവന്നേ കളക്കർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്കും എന്ന ഏൽപ്പിക്കേണ്ടി വന്നു.

എന്ന ചായകടയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കിഷൻ കടയുടമയെ കൈകുപ്പി നമസ്കരിച്ചു. ഞാനും കടയുടമയെ വണങ്ങി.

"അരാൻ ഇത്?" കടയുടമ എന്ന നോക്കി.

അദ്ദേഹം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഒരു വലിയ ചരായാച്ചിത്തത്തിന് താഴെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു, ഞാൻ വലിയ കുഴപ്പത്തിലാകാൻ പോകുകയാണെന്ന് എന്നിക്ക് നേരത്തെ തന്നെ അറിയാമായിരുന്നു.

"എന്ന് ചേടുൻ," കിഷൻ പറത്തു. "അവൻ എന്നോടൊപ്പം ചേരാൻ പുനിരീക്കുന്നു."

എന്നിട്ട് ചായകടയിൽ നിന്ന് അടുപ്പ് വലിച്ച് കിഷൻ എന്നോട് ഇരിക്കാൻ പറത്തു. ഞാൻ അവന്നേ അടുത്ത ഇരുന്നു. അവൻ ഒരു തോകടുത്ത കൊണ്ടുവന്നു; അതിനുള്ളിൽ ഒരു വലിയ കൽക്കരി കുന്പാരമായിരുന്നു. അവൻ ഒരു കൽക്കരി പുറത്തെടുത്തു, ഒരു ഇഷ്ടികയിൽ തകർത്തു, എന്നിട്ട് കരുത്ത കഷണങ്ങൾ അടുപ്പിലേക്ക് ഒഴിച്ചു.

ഞാൻ ഇഷ്ടികയെക്കത്തിരെ കൽക്കരി അടിച്ചപ്പോൾ "കറിനമായത്," അദ്ദേഹം പറത്തു. "കറിനം, കുടുതൽ കറിനം."

ഒടുവിൽ താൻ അത് ശരിയാക്കി - ഇഷ്ടികയ്ക്കെതിരെ താൻ കൽക്കരി പൊട്ടിച്ചു. അവൻ എഴുന്നേറു പറഞ്ഞു: "ഈനി ഈ സമീയിലെ അവസാന കന്തൽ ഓരോന്നും പൊട്ടിക്കുക."

കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് സ്കൂളിൽ നിന്ന് രണ്ട് ആൺകുട്ടികൾ എന്ന കാണാൻ വന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടു ആൺകുട്ടികൾ കൂടി വന്നു; പിന്നു രണ്ടിനും കൂടി. താൻ ചിരിക്കുന്നത് കേട്ടു.

"തലമുറയിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം വരുന്ന ജീവി ഏതാണ്?" ഒരു കുട്ടി ഉറക്കെ ചോദിച്ചു.

"കൽക്കരി ഭ്രേക്കർ," മരുബാരാൾ മരുപടി പറഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് എല്ലാവരും ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവരെ അവഗണിക്കുക, കിഷൻ പറഞ്ഞു. "അവർ സ്വയം പോകും."

അവൻ എന്ന നോക്കി.

"നിന്നു സ്കൂളിൽ നിന്ന് പുരത്താക്കിയതിന് നിനക്ക് എന്നോട് ദേശ്യമുണ്ട്, അല്ല?"

താൻ ഓന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"കൽക്കരി പൊട്ടിക്കണമെന്ന ആശയം നിങ്ങൾ വരുക്കുന്നു, അല്ല?"

താൻ ഓന്നും പറഞ്ഞില്ല.

എറിവും വലിയ കൽക്കരി കയ്യിലെടുത്തു പിചിഞ്ഞു. "ഓരോ കൽക്കരിയും എന്റെ തലയോട്ടിയാണെന്ന് സകൽപ്പിക്കുക: അവ തകർക്കാൻ വളരെ ശ്രദ്ധപ്പമാകും."

അവനെയും സ്കൂളിൽ നിന്ന് പുരത്താക്കി. അത് സംഭവിച്ചത് എന്റെ അനീയത്തി മീരയുടെ കല്യാണത്തിന് ശേഷമാണ്. അതും വലിയ കാര്യമായിരുന്നു.

ചായകടയിൽ ജോലി. കൽക്കരി തകർക്കുന്നു. മേശകൾ തുടയ്ക്കുന്നു. എന്നിക്ക് മോശം വാർത്ത, നിങ്ങൾ പറയുന്നു?

തന്റെ രാജ്യത്തെ നിയമം ലംഘിക്കുക-മോശം വാർത്തകൾ നല്ല വാർത്തയാക്കി മാറ്റുക-സംരംഭകൾ പ്രത്യേകാവകാശമാണ്.

നാളെ, മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ, അർബരാത്രിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നത് താൻ നിങ്ങളോട് പറയും, എന്നിക്ക് എത്ര സ്കൂളിലും കിടുന്നതിനേക്കാൾ മികച്ച വിദ്യാഭ്യാസം താൻ ചായകടയിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ നൽകി എന്ന്. ഇപ്പോഴേക്കിലും, ഈ നിലവിളക്കിൽ നോക്കുന്നത് നിർത്തി താൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശരിക്കേണ്ട സമയമാണിൽ. സമയം ഏകദേശം പുലർച്ചെ മുന്ന് മണി. അപ്പോഴാണ് ബാംഗ്രൂർ ജീവിതത്തിലേക്ക് വരുന്നത്. അമേരിക്കൻ പ്രവൃത്തിദിനം അവസാനിക്കുകയാണ്, എന്നേന്ത് ഗൗരവത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. എല്ലാ കോൾ സെന്റർ പെൻകുട്ടികളും ആൺകുട്ടികളും അവരുടെ ഓഫീസുകൾ വിട്ട് വീടുകളിലേക്ക് പോകുന്നതിനാൽ താൻ ജാഗ്രത പാലിക്കണം. ഈ സമയത്താണ് താൻ ഫോണിന്റെ അടുത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്.

വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളാൽ തൊൻ ഒരു സെൽ ഫോൺ സൂക്ഷിക്കാറില്ല-അത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിനെ സർപ്പിക്കുന്നു, അവന്റെ പന്തുകൾ ചുരുങ്ങുന്നു, അവന്റെ ശുഖിം വരണ്ടതാക്കുന്നു, നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ - അതിനാൽ എനിക്ക് ഓഫീസിൽ തന്ന തുടരണം. ഒരു പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടായാൽ.

പ്രതിസന്ധികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അളുകൾ വിളിക്കുന്ന ആളാണ് തൊൻ!

മറ്റെതക്കിലും ഉണ്ടക്കിൽ വേഗം നോക്കാം...

...കാണാതായ ഈ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും വിവരങ്ങോ സൂചനയോ ഉള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും CBI വെബ്സൈറ്റിൽ (<http://cbi.nic.in>) ഇ-മെയിൽ എഡി (diccbi@cbi.nic.in), ഫോൺ നമ്പർ. 011-23011334 എന്ന വിലാസത്തിൽ അറിയിക്കാം, ടി നമ്പർ 011-23014046 (ഡയറക്ട്) 011-23015229, 23015218 എക്സ്റ്റ്. 210, താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്ന വിലാസത്തിലോ ടെലിഫോൺ നമ്പറിലോ താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്ന നമ്പറുകളിലോ ഒപ്പിടവർക്ക്.

ധിപി 3687/05

എസ്‌എച്ച്-ഡി-യൗല കുവാൻ, ന്യൂഡൽഹി

ഫോൺ: 28653200, 27641000

നോട്ടീസിന്റെ ടെക്സ്റ്റിലേക്ക് ഒരു ഫോട്ടോ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: ചില പോലീസ് ഓഫീസിലെ പുരാതന പ്രിന്റിംഗ് പ്രസ്തുതിയിൽ കരുപ്പിച്ചതും മങ്ങിയതും, അത് ടെയിൽ സറ്റേഷൻ ഭിത്തിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ പോലും തിരിച്ചറിയാനാക്കാത്തതും എന്നാൽ ഈപ്പോൾ കമ്പ്യൂട്ടർ സ്ക്രീനിലേക്ക് മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്, പിക്സലുകളാൽ ചുരുക്കി, ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുഖത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അമുർത്തമായ ആശയം: വലുതും പൊങ്ങിവന്നതുമായ കണ്ണുകളും മുര്ദ്ദിച്ച മീശയുമുള്ള ഒരു ചെറിയ ജീവി. അവൻ ഈന്ത്യയിലെ പകുതി പുരുഷമാരായിരിക്കാം.

മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, ഈന്ത്യയിലെ പോലീസ് ജോലിയുടെ പോരായ്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അഭിപ്രായവുമായി തൊൻ ഈന്ന് രാത്രി നിങ്ങളെ വിടുന്നു. ഈപ്പോൾ, കാക്കി ധരിച്ച ഒരു ബസ് ലോഡ്-അതോരു സെൻസേഷൻൽ കേസായിരുന്നു എല്ലാത്തിനുമുപരി-എൻ്റെ തിരോധാനത്തെക്കുറിച്ച് അഭ്യന്തരിക്കുമ്പോൾ ലക്ഷ്മണൻഗദിലേക്കെ പോയിരിക്കണം. കടയുടമകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും റിക്ഷാക്കാരനെ പീഡിപ്പിക്കുകയും സ്കൂൾ ടിച്ചറെ വിളിച്ചുണ്ടത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. കൂട്ടിക്കാലത്ത് അവൻ മോഷടിച്ചോ? അവൻ വേശ്യകളുടെ കുടക്കിടങ്ങാ? അവർ ഒന്നൊ രണ്ടോ പലചരക്ക് കട അട്ടിച്ചു തകർക്കുകയും ഒന്നൊ രണ്ടോ ആളുകളിൽ നിന്ന് "കുമ്പസാരം" നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്നിട്ടും അവരുടെ മുന്നിലുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സൂചന അവർക്കെ നഷ്ടമായെന്ന് തൊൻ നീങ്ങളോട് വാതുവയക്കുന്നു:
തൊൻ തീർച്ചയായും കരുത്ത കോട്ടയെക്കുറിച്ചാണ്
സംസാരിക്കുന്നത്.

എന്ന മലമുകളിലേക്കും പ്രവേശന വഴിയിലുടെ
കോട്ടയിലേക്കും കൊണ്ടുപോകാൻ തൊൻ കുസുമിനോട്
പലതവണ അപേക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ അവൾ പറഞ്ഞു, തൊൻ ഒരു
ഭീരുവാൺ, തൊൻ അവിടെ കയറിയാൽ തൊൻ ഭയൻ മരിക്കും:
ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു വലിയ പണി കോട്ടയിൽ
താമസിച്ചിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് കാണാൻ മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിന്റെ
ഭിത്തിയിലെ നീംട പഴുതുകൾ സുരോദ്ദയസമയത്ത് കത്തുന്ന
പിക് വരകളും സുരോസ്യത്തെ സമയത്ത് പൊള്ളുന്ന സ്വർണ്ണവും
ആയി മാറി; കല്ലിലെ വിടവുകളിലുടെ നീലാകാശം തിളങ്ങി,
മുല്ലയുള്ള കൊത്തളങ്ങളിൽ ചന്ദൻ തിളങ്ങി, കുരങ്ങുകൾ
മതിലുകൾക്കിടയിലുടെ ഓടി, നീലവിളിച്ചും പരസ്പരം
ആക്രമിച്ചും, മരിച്ച യോദ്ധാക്കളുടെ പുനർജ്ജമത്തിന്റെ
ആത്മാക്കളെപ്പോലെ, അന്തിമ പോരാട്ടത്തിൽ യുദ്ധങ്ങൾ.

എനിക്കും അവിടെ കയറാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച നാല് കവികളിൽ ഒരാളായ
ഇവബാൽ-മറുള്ളവർ രൂമി, മീറസ ഗാലിബീ, നാലാമത്തെ
സഹപ്രവർത്തകൻ, ഒരു മുസ്ലിം, അവരുടെ പേര് തൊൻ മരന്നു--
അദ്ദേഹം അടിമകളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്ന ഒരു കവിത
എഴുതിയിട്ടുണ്ട്:

ഈ ലോകത്തിൽ സുന്ദരമായത് കാണാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ
അവർ അടിമകളായി തുടരുന്നു.

ഇതുവരെ ആരും പറത്തിട്ടില്ലാത്ത സത്യമാണ്.

ഒരു മഹാകവി, ഈ സഹപ്രവർത്തകൻ ഇവബാൽ-അദ്ദേഹം
ഒരു മുസ്ലിമാണെങ്കിൽ പോലും.

(വേണം, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ: ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നാല്
കവികളും മുസ്ലിംകളാണെന്ന് നീങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
എന്നിട്ടും നീങ്ങൾ കണ്ണുമുട്ടുന്ന മുസ്ലിംകളെല്ലാം നീരക്ഷരരോ
കരുത്ത ബുർക്കെ ധരിച്ചവരോ അല്ലെങ്കിൽ പൊട്ടിത്തെറിക്കാൻ
കെട്ടിടങ്ങൾ തിരയുന്നവരോ ആണോ? ഇതോരും
പഹേളികയാണ്, അല്ലോ? നീങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഈ
ആളുകളെ കണ്ണത്തുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് ഒരു ഇമെയിൽ
അയയ്ക്കുക.)

ഒരു ആൺകുട്ടിയായിരിക്കുന്നേബാൾ പോലും, ലോകത്തിലെ
മനോഹരമായത് എന്താണെന്ന് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു:
അടിമയായി തുടരാൻ തൊൻ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ഒരു ദിവസം കുസുമം എന്നയും കോട്ടയെയും കുറിച്ച്
അറിഞ്ഞു. തെങ്ങളുടെ വിട്ടിൽ നിന്ന് കല്ലുകളുള്ള കുളത്തിലേക്ക്
അവൾ എന്ന അനുഗമിച്ചു, തൊൻ എന്നാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന്
കണ്ണു. അന്നു രാത്രി അവൾ എന്ന് അച്ചേന്നോട് പറത്തു,
“അദ്ദേഹം കോട്ടയിൽ വിടവോടെ അവിടെ നീനു-അമ്മയുടെ

പതിവുപോലെ. അവൻ ജീവിതത്തിൽ നല്ലതൊന്നും വരാൻ പോകുന്നില്ല, താൻ അത് ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോട് പറയും.

എനിക്ക് പതിമുന്ന് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ താൻ സുന്നതമായി കോട്ടയിലേക്ക് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. താൻ കുളത്തിലേക്ക് ഇരങ്ങി, മറുക്കരയിലേത്തി, കുന്നിൻ മുകളിലേക്ക് കയറി; താൻ അകത്തേക്ക് കടക്കുന്നതിന്റെ വക്കിലേത്തിയപ്പോൾ, പ്രവേശന കവാടത്തിൽ ഒരു കരുത്ത കാര്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കരയാൻ പോലും ഭയന്ന് താൻ ചുറ്റും കരങ്ങി മലയിരങ്ങി ഓടി.

അതോരു പശ്ചാ മാത്രമായിരുന്നു. ദുരൈ നിന്ന് എനിക്ക് ഇത് കാണാമായിരുന്നു, പക്ഷേ തിരികെ പോകാൻ താൻ വല്ലാതെ വിരിച്ചു.

പീന്നെന്നയും പലവട്ടം ശ്രമിച്ചു, എന്നിട്ടും താൻ ഒരു ഭിരുവായിരുന്നു, ഓരോ തവണെന്നയും കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ, താൻ എന്നെന്ന് തെരുവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഇരുപത്തിനാലാം വയസ്സിൽ, താൻ ധനബാദിൽ താമസിക്കുകയും ശ്രീ. അശോകിന്റെ സർവീസിൽ ദൈവവായി ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, എന്നെന്ന് യജമാനനും ഭാര്യയും വിനോദയാത്രയ്ക്ക് പോയപ്പോൾ താൻ ലക്ഷ്മണർഗ്ഗിലേക്ക് മടങ്ങി. ഇത് എനിക്ക് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു യാത്രയായിരുന്നു, സമയം അനുവദിക്കുന്നോൾ കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിക്കാൻ താൻ പ്രതിക്ഷിക്കുന്നു. തന്റെക്കാലം, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പരയാനുള്ളത് ഇതാണ്: മിസ്റ്റർ അശോകും പിങ്കി മാധവും ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിച്ച് വിശ്രമിക്കുന്നോൾ എനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല, അതിനാൽ വീണ്ടും ശ്രമിക്കാൻ താൻ തീരുമാനിച്ചു. താൻ കുളത്തിലും നീന്തി, മലമുകളിലേക്ക് നടന്നു, വാതിൽക്കാൽ കയറി, ആദ്യമായി ബുക്ക് ഫോർട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. ചുറ്റുപാടും കാര്യമായൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല—ചീല ഭിത്തികളും, പേടിച്ചുരണ്ട് ഒരു കൂട്ടം കുരങ്ങുമാരും ദുരൈ നിന്ന് എന്ന നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ചുവരിൽ കാൽ വച്ചു താൻ അവിടെ നിന്നും ശ്രാമത്തിലേക്ക് നോക്കി. എന്നെന്ന് ചെറിയ ലക്ഷ്മണർഗ്ഗ്. ക്ഷേത്രഗോപുരവും, ചന്തയും, മലിനജലത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന നിരയും, ജനിമാരുടെ മാളികകളും-എന്നെന്ന് സുന്നതും വീടും, പുരത്ത് ആ ഇരുണ്ട ചെറിയ കാർമോലാവും- വെള്ളക്കാടും താൻ കണ്ണും ഭൂമിയിലെ എറ്റവും മനോഹരമായ കാഴ്ച പോലെ തോന്തി.

താൻ കോട്ടയുടെ അരികിൽ നിന്ന് എന്നെന്ന് ശ്രാമത്തിന്റെ ദിശയിലേക്ക് ചാത്തു - എന്നിട്ട് നിങ്ങളോട് വിവരിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധി വെറുപ്പുള്ളവാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും താൻ ചെയ്തു.

ശരീ, യമാർത്ഥത്തിൽ, താൻ തുളി. വീണ്ടും വീണ്ടും, എന്നിട്ട് വിസിലടിച്ചും മുളിയും കൊണ്ട് താൻ വീണ്ടും കുന്നിരങ്ങി.

എട്ട് മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം താൻ അശോകന്റെ കഴുത്ത് അറുത്തു.

രണ്ടാം രാത്രി ഡെസ്ക്റീപ്പിനായി:

ഹിസ് എക്സലിന്റെ വെൻ ജിയാബോ
ഇപ്പോൾ ഒരു പക്ഷ നല്ല ഉറക്കത്തിലാണ്
പ്രീമിയർ ഓഫീസ്
ചെചനയിൽ

ഡെസ്ക്റീപ്പ് നിന്ന്:

അവന്റെ അർദ്ധരാത്രി അധ്യാപകന്
സംരംഭക വിഷയങ്ങളിൽ:

"വെള്ളക്കെടുവ"

മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ.

അങ്ങനെ.

എന്തെ ചിരി എങ്ങനെയുണ്ട്?

എന്തെ കക്ഷങ്ങളുടെ ഗ്രാഡ് എന്താണ്?

ഞാൻ ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ സത്യമാണോ-നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
സങ്കൽപ്പിക്കുന്നതുപോലെ - എന്തെ ചുണ്ടുകൾ ഒരു പിശാചീസേൻ
നികുറ്റിലേക്ക് വികസിക്കുന്നത്?

ഓ, എനിക്ക് എന്നുക്കുറിച്ച് തുടരാം, സർ. ഞാൻ വെറുമൊരു
കൊലപാതകിയല്ല, സ്വന്തം തൊഴിലുടമയെ (അദ്ദേഹം ഒരുതരം
രണ്ടാമത്തെ പ്രിതാവാണ്) കൊന്നാടുകിയ ആളാണെന്നും
അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും മരണത്തിന്
കാരണമായെന്നും എനിക്ക് സന്തോഷിക്കാം. ഒരു വെർച്ച്ചൽ കുട്ട
കൊലപാതകി.

പക്ഷേ എന്ന കുറിച്ച് തുടരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഈ
ബാധ്യുട സംരംഭകരിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ കേൾക്കണം-എന്തെ
സ്ഥാർട്ട്സ്പീസ് അമേരിക്കൻ എക്സ്പ്രസുമായി ഈ കരാർ ലഭിച്ചു
പണ്ടനിലെ ഈ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എന്തെ സ്ഥാർട്ട്സ്പീസ്
സോഫ്റ്റ്‌വെയർ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു, മും മും. ആ ബാധ്യുട
മനോഭാവത്തെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു, ഞാൻ നിങ്ങളോട്
പറയുന്നു.

(എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നുക്കുറിച്ച് കുടുതൽ
കണ്ണത്തണമകിൽ, എന്തെ വെബ്സൈറ്റിൽ ലോഗിൻ
ചെയ്യുക: www.whitetiger-technologydrivers.com . അത് ശരിയാണ്!
അതാണ് എന്തെസ്ഥാർട്ട്സ്പീസേൻ URL!)

അതുകൊണ്ട് എന്നുക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ എനിക്ക്
മടിയാണ് സർ. ഇന്ന് രാത്രി, എന്തെ കമയിലെ മറ്റാരു പ്രധാന
വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്തെ മുൻ.

മിസ്റ്റർ അശോകിന്റെ മുഖം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സേവനത്തിലായിരുന്ന കാലത്ത് എല്ലാ ദിവസവും എന്നപോലെ
എന്തെ മനസ്സിന്റെ കണ്ണിൽ ഇപ്പോൾ വിണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു -

എന്ന് പിന്നവശത്തെ കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. ചിലപ്പോൾ കണ്ണടുക്കാൻ പറ്റാത്ത വിധം സുന്നരമായ മുഖം. അടിസ്ഥാനം ഉയർമ്മാളെ, വിതിയേറിയ തോളുള്ള, ഭൂവൃദ്ധമയുടെ ശക്തിയുള്ള, ശ്രീകഷ്ണിക്കുന്ന മുൻകൈകകളുള്ള ഒരു സഹയാത്രികനെ ചിത്രീകരിക്കുക; എന്നിട്ടും എപ്പോഴും സഞ്ചയയുള്ള (ഏതാണ്ട് എല്ലായ്പ്പോഴും-അത് ഒരുക്കെ അവന്ന് പിക്കി മാധ്യത്തിന്റെ മുഖത്ത് അടിച്ചു) ഒപ്പം ചുറ്റുമുള്ളവരോട്, അവന്ന് സേവകരോടും ദൈവരോടും പോലും ദയ കാണിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ മറ്റാരു മുഖം അവന്ന് അരികിൽ, ഓർമ്മയുടെ കണ്ണാടിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പിക്കി മാധ്യം-അരയാളുടെ ഭാര്യ. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവളുടെ ഭർത്താവിനെപ്പോലെ സുന്നരി; നൃഥ്യത്തിലും ബിർള്ല ഹിന്ദു ക്ഷേത്രത്തിലെ ദേവിയുടെ ചിത്രം അവൾ വിവാഹിതയായ ദൈവത്തെപ്പോലെ സുന്നരമാണ്. അവൾ പുരകിൽ ഇരിക്കും, അവർ രണ്ടുപേരും സംസാരിക്കും, സേവക-ദൈവമായ ഹനുമാൻ തന്നെ യജമാനനും യജമാനത്തിയുമായ രാമനായും സ്ത്രീതയെയും കുറിച്ച് വിശ്വസ്തതയെടുത്ത കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ, താൻ അവരെ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നിട്ടേതുകൾ കൊണ്ടുപോകും.

മിസ്റ്റർ അശോകനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നത് എന്ന വികാരഭരിതനാക്കുന്നു. എന്നിക്കെ ഇവിടെ എവിടെയെങ്കിലും പേപ്പർ നാപ്കിനുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് താൻ പ്രതിക്ഷീക്കുന്നു.

ഇവിടെ ഒരു വിചിത്രമായ വസ്തുതയുണ്ട്: ഒരു മനുഷ്യനെ കൊലപ്പെടുത്തുക, അവന്ന് ജീവിതത്തിന് നിങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളാണെന്ന് തോന്നുന്നു- ഉടമസ്ഥൻ, പോലും. അവന്ന് അച്ഛുനെക്കാണും അമ്മയെക്കാണും നിങ്ങൾക്ക് അവനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയാം; അവന്ന് ഗർഭപിണ്ഡം അവർക്കറിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവന്ന് ശവം നിങ്ങൾക്കറിയാം. നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ അവന്ന് ജീവിതു കൂടുതൽ പുർത്തിയാക്കാൻ കഴിയും; അവന്ന് ശരീരം സമയത്തിന് മുമ്പ് തീയിലേക്ക് തളളിയിടുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും. അവന്ന് കാൽവിരലുകൾ ചുരുംണ്ടുകൂടി ഭൂമിയിൽ മറ്റാരു മണിക്കൂറോളം പോരാടുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ അറിയും.

ഇപ്പോൾ, താൻ അവനെ കൊന്നാലും, അവനെക്കുറിച്ച് ഒരു മോശം കാര്യം പറഞ്ഞതായി നിങ്ങൾക്ക് കാണില്ല. താൻ അവന്ന് ഭാസനായിരുന്നപ്പോൾ അവന്ന് നല്ല പേര് താൻ സംരക്ഷിച്ചും ഇപ്പോൾ താൻ (ഒരു ത്രിമാനത്തിൽ) അവന്നു യജമാനനായതിനാൽ, അവന്ന് നല്ല പേര് സംരക്ഷിക്കുന്നത് താൻ നിർത്തുകയില്ല. താൻ അവനോട് ഒരുപാട് കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. അവനും പിക്കി മാധ്യവും കാറിന്റെ പുരക്കിലിരുന്ന ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചും അമേരിക്കയെക്കുറിച്ചും ഹിന്ദിയും ഇംഗ്ലീഷും കൂട്ടിക്കൂഴിച്ച് സംസാരിക്കും-അവയെ ചോർത്തിക്കുന്നതിലും താൻ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ചും അമേരിക്കയെക്കുറിച്ചും ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പരിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലും.

(ഒരുപക്ഷെ, തൊൻ ഹ്രസ്വവരെ അനുവദിച്ചതിനേക്കാൾ അത്തോപം കുടുതലായിരിക്കാം!) എന്ന് മികച്ച ആശയങ്ങളിൽ പലതും, എന്ന് മുൻ തൊഴിലുടമയിൽ നിന്നോ അവൻ സഹാദരനിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ തൊൻ ദൈവവ് ചെയ്തിരുന്ന മറ്റാരാളിൽ നിന്നോ കടമെടുത്തതാണ്. (തൊൻ ഓറൂപരയുന്നു, മിസ്യർ പ്രീമിയർ: തൊൻ ഒരു യമാർത്ഥ ചിന്തകന്മാർപ്പക്ഷ തൊൻ ഒരു യമാർത്ഥ ശ്രോതാവാണ് .) ശരിയാണ്, ഒരുവിൽ ശ്രീ. അശോകിനും എന്നിക്കും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതക്കുറിച്ച് ഭണ്ണാരണോ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായി - ഇൻകം ടാക്സ് - കാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വഷ്ടാവാൻ തുടങ്ങി. തെങ്ങൾ, പക്ഷെ ആ കുഴപ്പമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പിന്നീട് കമയിൽ വരുന്നു. ഇപ്പോൾ തെങ്ങൾ ഇപ്പോഴും മികച്ച ബന്ധത്തിലാണ്: ധർഹിയിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയുള്ള ധനബാധ് എന്ന നഗരത്തിൽ വച്ചാണ് തെങ്ങൾ കണ്ണുമുട്ടിയത്.

അച്ചൻ മരണശേഷം തൊൻ ധനബാധിൽ എത്തി. അദ്ദേഹം കുച്ചോകാലമായി രോഗബാധിതനായിരുന്നു, എന്നാൽ ലക്ഷ്യമണ്ണഗവിൽ ആശ്രൂപത്രിയില്ല, ഒരു ആശ്രൂപത്രിക്ക മുന്ന് വ്യത്യസ്ത തരകല്ലുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, മുന്ന് വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയകാർ മുന്ന് വ്യത്യസ്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്ക് മുന്ന് സ്ഥാപിച്ചു. അന്ന് രാവിലെ അവൻ ചോര തുപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തൊനും കിഷനും അവനെ തോണിയിൽ കയറ്റി നഡിക്ക് അക്കരെ കൊണ്ടുപോയി. തെങ്ങൾ നദിയിലെ വെള്ളം കൊണ്ട് അവന്റെ വായ കഴുകിക്കാണ്ടിരുന്നു, പക്ഷെ വെള്ളം വളരെ മലിനമായതിനാൽ അത് അവനെ കുടുതൽ രക്തം തുപ്പാൻ ഇടയാക്കി.

എൻ്റെ അച്ചനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു റിക്ഷാക്കാരൻ നദിയുടെ മറുകരയിൽ ശീണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തെങ്ങളെ മുന്നുപേരെയും സൗജന്യമായി സർക്കാർ ആശ്രൂപത്രിയിൽ എത്തിച്ചു.

വെള്ളത്ത നിന്നും മങ്ങിയ വലിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കുള്ള പടികളിൽ മുന്ന് കരുത്ത ആട്ടുകൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; തുറന്നീട് വാതിലിൽ നിന്ന് ആട്ടിന് കാഷ്ഠംത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗയം വമിച്ചു. ഭൂരിഭാഗം ജനലുകളിലെയും സ്കാൻ തകർന്നു; പൊട്ടിയ ഒരു ജനാലയിൽ നിന്ന് ഒരു പുച്ച തെങ്ങളെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ശേറ്റിൽ ഒരു അടയാളം പറഞ്ഞു:

ലോഹ്യ യുണിവേഴ്സിൽ ഫീ ഫോസ്പിറ്റൽ

മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റ് അഭിമാനപുർവ്വം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

അവൻ തന്റെ വാദാനങ്ങൾ പാലിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു വിശ്വാസ തെളിവ്

നിലത്ത് കരുത്ത നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കുട്ടം പോലെ പടർന്നു പന്തലിച്ച ആട്ടിന് തുമ്പിൽ ചവിട്ട് തൊനും കിഷനും അച്ചനെ കയറ്റി. ആശ്രൂപത്രിയിൽ ഡോക്ടർ ഇല്ലായിരുന്നു. വാർഡ് ബോർഡ്, തെങ്ങൾ പത്തു രൂപ കൈക്കുലി കൊടുത്ത ശേഷം, വെകുന്നേരം ഒരു ഡോക്ടർ വരാമെന്ന പറഞ്ഞു. ആശ്രൂപത്രിയിലെ മുറികളുടെ വാതിലുകൾ തുറന്നിരുന്നു;

കിടക്കേണ്ടിൽ ലോഹ നീരുറവകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, തങ്ങൾ മുൻഡിലേക്ക് കാലെടുത്തുവച്ച നിമിഷം പൂച്ച തങ്ങളുടെ നേരെ ചീറിപ്പായാൻ തുടങ്ങി.

"ഈ മുൻകളിൽ സുരക്ഷിതമല്ല - ആ പൂച്ച കെതം രൂചിച്ചു."

രണ്ട് മുസ്തിം പുരുഷമാർ നിലത്ത് ഒരു പത്രം വിരിച്ച് അതിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാളുടെ കാലിൽ തുറന്ന മുൻവുണ്ടായിരുന്നു. അവനോടും അവന്റെ സുഹൃത്തിനോടും ഒപ്പം ഇരിക്കാൻ അദ്ദേഹം തങ്ങളെ കഷണിച്ചു. ഞാനും കിഷനും അച്ചുനെ പത്രക്കടലാസിലേക്ക് താഴ്ത്തി. തങ്ങൾ അവിടെ കാത്തു നിന്നു.

രണ്ടു കൊച്ചു പെൺകുട്ടികൾ വന്ന് തങ്ങളുടെ പുരകിൽ ഇരുന്നു; രണ്ടുപേരുക്കും മത്ത കണ്ണുകളായിരുന്നു.

"മത്തപ്പിത്തം, അവൾ അത് എന്നിക്കു തന്നു.

"ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. നീ എന്നിക്കു തന്നു. ഈപ്പോൾ തങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മരിക്കും!

ഒരു കണ്ണിൽ പഞ്ചിയുള്ള ഒരു വ്യദിത വന്ന് പെൺകുട്ടികളുടെ പുരകിൽ ഇരുന്നു.

മുസ്തിം പുരുഷമാർ നിലത്തു പത്രങ്ങൾ ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു, രോഗബാധിതമായ കണ്ണുകളുടെയും അസംസ്കൃത മുൻവുകളുടെയും വ്യാമോഹമുള്ള വായകളുടെയും നിര വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

"എന്നാ അക്കിൾ ഇവിടെ യോക്കുന്ന ഇല്ലാത്തത് ?" ഞാൻ ചോദിച്ചു. "നദിയുടെ ഇരുവശത്തുമുള്ള ഒരേയൊരു ആശുപത്രി ഇതാണ്."

"നോക്കു, ഈ ഇതുപോലെയാണ്," മുതിർന്ന മുസ്തിം മനുഷ്യൻ പറത്തു. "യോക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിലെ ആശുപത്രികൾ ഇതുപോലെ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ടായെന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഒരു സർക്കാർ മെഡിക്കൽ സൂപ്പണ്ട് ഉണ്ട്. ഈപ്പോൾ, ഓരോ തവണയും ഈ പോസ്റ്റ് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നോപ്പാൾ, ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിറ്റ് ആ പോസ്റ്റിനായി ഒരു തുറന്ന ലേലം നടത്തുന്നുണ്ടാണ് എല്ലാ വലിയ യോക്കുന്ന മാരയും അറിയിക്കുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഈ പോസ്റ്റിന് ഏകദേശം നാല് ലക്ഷം രൂപയാണ് നിരക്ക്.

"അത്രതേതാളം!" ഞാൻ പറത്തു, എന്നെ വായ തുറന്നു.

"എന്തുകൊണ്ട്? പൊതുസേവനത്തിൽ നല്ല പണമുണ്ട്! ഈനി, ഞാനൊരു യോക്കുന്ന സക്കൽപ്പിക്കുക. ഞാൻ യാച്ചിക്കുകയും പണം കടം വാങ്ങുകയും മഹാനായ സോഷ്യലിറ്റിന് അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ തൊടുകൊണ്ട് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ എന്നിക്ക് ജോലി തരുന്നു. ഞാൻ ദേവതയോടും ഇന്ത്യൻ ഭരണപദ്ധതിയോടും പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നു, തുടർന്ന് സംസ്ഥാന തലസ്ഥാനത്തെ എന്നെ മേശപ്പുറത്ത് ഞാൻ എന്നെ ബുട്ട് വെച്ചു. അവൻ തന്റെ കാലുകൾ ഒരു സാക്കൽപ്പിക മേശയിലേക്ക് ഉയർത്തി. "അടുത്തതായി, ഞാൻ മേൽനോട്ടം വഹിക്കേണ്ട എല്ലാ ജുനിയർ സർക്കാർ യോക്കുന്ന മരയും ഞാൻ എന്നെ ഓഫീസിലേക്ക്

വിളിക്കുന്നു. താൻ എൻ്റെ വലിയ ഗവൺമെന്റ് ലെഡ്ജർ പുരത്തടുത്തു. താൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു, 'ധോ. രാം പാണേ.

അവൻ എൻ്റെ നേരെ വിരൽ ചുണ്ടി; നാടകത്തിലെ എൻ്റെ വേഷം താൻ ഏറ്റുടുത്തു.

താൻ അവനെ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു: "അതെ സർ!"

അവൻ എൻ്റെ നേരെ കൈ നീട്ടി.

"ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ - ധോ. രാം പാണേ - നിങ്ങളുടെ ശമ്പളത്തിന്റെ മുന്നിലെബാൻ് ദയയോടെ എൻ്റെ കൈപ്പത്തിയിൽ നിക്ഷേപിക്കും. നല്ല കുട്ടി. പകരമായി, താൻ ഇത് ചെയ്യുന്നു." അവൻ സൗകര്യപ്പിക്ക ലെഡ്ജർ ഒരു ടിക്ക് ഉണ്ടാക്കി. "നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സർക്കാർ ശമ്പളത്തിന്റെ ബാക്കി നിലനിർത്താം, ആഴ്ചയിൽ ബാക്കിയുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യ ആശ്വസ്ത്രത്തിയിൽ ജോലിക്ക് പോകാം. ശ്രദ്ധിച്ച മരക്കുക. കാരണം ഈ ലെഡ്ജർ പ്രകാരം നിങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെ മുൻ്നിവേറു കാലിന് നിങ്ങൾ ചീകിത്സ നൽകി. നിങ്ങൾ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ മണ്ണപ്പിത്തം സുഖപ്പെടുത്തി.

"ഓ," രോഗികൾ പറഞ്ഞു. കേൾക്കാൻ തങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും കുടിയിരുന്ന വാർഡ് ബോയ്സ് പോലും തലയാട്ടി അഭിനന്ദിച്ചു. ചീഞ്ഞിമതിയുടെയും കമകൾ എപ്പോഴും മികച്ച കമകളാണ്, അല്ലോ?

കീഷൻ അച്ചുന്റെ വായിൽ ഭക്ഷണം വെച്ചപ്പോൾ അവൻ അത് ചോരയോടെ തുപ്പി. അവൻ മെലിഞ്ഞ കരുത്ത ശരീരം വിറയക്കാൻ തുടങ്ങി, രക്തം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും തുപ്പി. മണ്ണക്കണ്ണുകളുള്ള പെൺകുട്ടികൾ കരയാൻ തുടങ്ങി. മറ്റ് രോഗികൾ എൻ്റെ പിതാവിൽ നിന്ന് അകന്നു.

"അയാൾക്ക് ക്ഷയരോഗം ഉണ്ട്, അല്ലോ?" കാലിലെ മുൻ്നിവിൽ നിന്ന് ഇച്ചുകളെ തട്ടിമാറ്റുന്നതിനിടയിൽ മുതിർന്ന മുസ്തിം മനുഷ്യൻ ചോദിച്ചു.

"തങ്ങൾക്കരീയില്ല സാർ. അവൻ കുറച്ച് നേരം ചുമയാണ്, പക്ഷേ അത് എന്താണെന്ന് തങ്ങൾക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു.

"ഓ, ഈ ടിബിയാണ്. റിക്ഷാ വലിക്കുന്നവരിൽ താൻ ഈ മുന്ന് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ജോലിയിൽ നിന്ന് അവർ ദുർബലരാകുന്നു. ശരി, ഒരുപക്ഷേ ധോക്കു വൈകുന്നേരം വന്നേക്കാം.

അവൻ ചെയ്തില്ല. അന്ന് ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, ഗവൺമെന്റ് ലെഡ്ജർ കൃത്യമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതുപോലെ, എൻ്റെ പിതാവിന് ക്ഷയരോഗം സ്ഥിരമായി ഭേദമായി. മൃതദേഹം പുരത്തടുക്കുന്നതിന് മുന്ന് വാർഡ് ബോയ്സ് തങ്ങളെ പിതാവിന് ശ്രഷ്ടം വൃത്തിയാക്കി. തങ്ങൾ തറയിൽ നിന്ന് രക്തം തുടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ ഒരു ആട് വന്നു മണം പിടിച്ചു. വാർഡ് ബോയ്സ് അവരെ ലാളിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രോഗബാധിതമായ രക്തം തറയിൽ നിന്ന് തുടയ്ക്കുന്നോൾ ഒരു തടിച്ച കാര്ദ്ദ് അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു.

ശവസംസ്കാരം കഴിത്തെ ഒരു മാസത്തിന് ശേഷമാണ് കിഷൻ്റെ വിവാഹം നടന്നത്.

നല്ല വിവാഹങ്ങളിൽ ഓന്നായിരുന്നു അത് . തെങ്ങെർക്ക് ആൺകുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു, തെങ്ങെർക്ക് പെൺകുട്ടിയുടെ കുടുംബത്തെ കരിനമായി തകർത്തു. പെൺകുട്ടിയുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് തെങ്ങെർക്ക് സ്ത്രീയനും ലഭിച്ചത് എന്നാണെന്ന് തൊൻ കൃത്യമായി ഓർക്കുന്നു, അതിനെനക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നേബാൾ പോലും എൻ്റെ വായിൽ വെള്ളം നിരയുന്നു: അയ്യായിരം രൂപ, ബാക്കിൽ നിന്ന് പുത്തൻ പൊടിയാത്ത പുതിയ നോട്ടുകൾ, കുടാതെ ഒരു ഹീറോ സൈക്കിൾ, ഒപ്പം കട്ടിയുള്ളതും കിഷനു സ്വർണ്ണമാല.

വിവാഹശേഷം കുസുമം മുത്തപ്പറ്റി അയ്യായിരം രൂപയും ഹീറോ സൈക്കിളും തട്ടിച്ച് സ്വർണ്ണമാലയും എടുത്തു; കിഷന് തന്റെ ഭാര്യയിൽ കൊക്ക മുക്കുന്നതിന് രണ്ടാഴ്ച സമയം ലഭിച്ചു, തുടർന്ന് അവനെ ധനംബാദിലേക്ക് പാക്ക് ചെയ്തു. തൊന്നും അപൂർണ്ണി ദിലീപ്പും കുടെ വന്നു. തെങ്ങെർക്ക് മുവരും ധനംബാദിലെ ഒരു ചായകടയിൽ ജോലി കണ്ണടത്തി-ലക്ഷ്മണർഗ്ഗിലെ ചായകടയിൽ കിഷൻ്റെ ജോലിയെക്കുറിച്ച് ഉടമ നല്ല കാര്യങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നു.

തെങ്ങളുടെ ഭാഗ്യത്തിന്, അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് ഓന്നും കേട്ടില്ല. ഗംഗയുടെ തീരത്ത് എവിടെയെങ്കിലും ചായകടയിൽ പോകും, സർ, ആ ചായകടയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പുരുഷമാരെ നോക്കു-പുരുഷമാരെ, തൊൻ പറയുന്നു, പക്ഷേ കൈയിൽ തുണിക്കഷണങ്ങളുമായി മേശകൾക്കിടയിൽ ഇഴയുന്ന മനുഷ്യ ചീലന്തികൾ എന്ന വിളിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. തകർന്ന യുണിഫോം ധരിച്ച, മനഗതിയിലുള്ള, ഷേവ് ചെയ്യാത്ത, മുപ്പതിലോ നാൽപുത്രോ അൻപത്രോ വയസ്സുള്ള, എന്നാൽ ഇപ്പോഴും “അണ്ണകുട്ടികൾ”. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജോലി നന്നായി ചെയ്താൽ അതാണ് നിങ്ങളുടെ വിധി-സത്യസന്ധതയോടും അർപ്പണവോധത്വത്വാടും അത്മാർത്ഥത്വയോടും കുട്ടി, ശാന്തി അത് ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, സംശയമില്ല.

തിക്കണ്ണ സത്യസന്ധതയില്ലായ്മ, ആർപ്പണമില്ലായ്മ, അത്മാർത്ഥത്വയില്ലായ്മ എന്നിവയോടെയാണ് തൊൻ എൻ്റെ ജോലി ചെയ്തത്-അതിനാൽ ചായകട അശായമായ സന്പന്നമായ അനുഭവമായിരുന്നു.

മേശകളിലെ പാടുകൾ തുടച്ചുമാറ്റുന്നതിനും അടുപ്പിലെ കൽക്കരി പൊടിക്കുന്നതിനുപകരം, തൊൻ ലക്ഷ്മണർഗ്ഗിലെ ചായകടയിലെ സമയം എല്ലാ മേശകളിലെയും ഓരോ ഉപദോക്താവിനെയും ചാരപ്പണി ചെയ്യുന്നും അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം കേൾക്കാനും ഉപയോഗിച്ചു. എൻ്റെ വിദ്യാഭ്യാസം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നത് ഇങ്ങനെയാണെന്ന് തൊൻ തിരുമാനിച്ചു-അതാണ് തൊൻ സ്വയം പറയുന്ന ഒരു നല്ല കാര്യം. തൊൻ എല്ലായ്പോഴും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വലിയ വിശ്വാസമുള്ള അളാണ്-പത്രേക്കിച്ച് എൻ്റെ സ്വന്തം.

കടയുടെ മുൻവശത്ത്, ഗാന്ധിയുടെ വലിയ ഫോട്ടോയ്ക്ക് താഴെയായി, സാവധാനത്തിൽ തിളച്ചുമരിയുന്ന പ്രഖ്യാസാര പാനി കലക്കി, കടയുടെ ഉടമ ഇരുന്നു. എന്ന് എന്താണ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവൻ അറിയാമായിരുന്നു! എന്ന് ഒരു മേശയ്ക്ക് ചുറ്റും കറങ്ങുന്നത് കാണുന്നോ, കൂടുതൽ സംഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാൻ വേണ്ടി തുടയ്ക്കുന്നത് പോലെ നടീക്കുകയോ ചെയ്യുന്നോ അവൻ അരക്കൊശിക്കും, “തഗ്ര!” എന്നിട്ട് അവന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് ചാടി, അവൻ പഖ്യാസാര ഇളക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കലശവുമായി ചായകടയ്ക്ക് ചുറ്റും എന്ന ഓടിച്ചു, അത് കൊണ്ട് എന്തു തലയിൽ അടിച്ചു. എരിയുന്ന സിറപ്പ് കലശ തൊടുനിടത്തല്ലോം എന്ന പാടിപ്പുകഴ്ത്തി, എന്തു ചെവിയിൽ ഒരു പാട പാടുകൾ അവശ്രേഷ്ഠിപ്പിച്ചു, ഇത് ആളുകൾ ചിലപ്പോൾ വിറ്റിലീഡോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരു തുക്ക രോഗമായി തെറ്റിയിരിക്കും; നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും എന്ന തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന പിങ്ക് നിരത്തിലുള്ള ഒരു ശ്രദ്ധവല, പോലീസിന് പ്രവചനാത്മകമായി അത് നഷ്ടമായെങ്കിലും.

ടുവിൽ എന്ന വിട്ടിലേക്ക് അയച്ചു. ലക്ഷ്മണർഗസിലെ മറ്റാരും അതിനു ശേഷം എന്ന പ്രിൽഡ് ഹാൻഡ് അയി ജോലിക്ക് എടുക്കില്ല. കിഷനും ദിലീപ്പും ധന്ബാദിൽ വന്നത് കൂടുതലും എന്തു അവശ്രൂതത്തിനായിരുന്നു—ഒരു മനുഷ്യ ചീലന്തിയായി എന്തു കരിയർ പുതുതായി തുടങ്ങാൻ എന്നിക്കെ അവസരം തരാൻ.

ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് നഗരത്തിലേക്കും, ലക്ഷ്മണർഗസിൽ നിന്ന് ധർപ്പിയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ, ഒരു വലിയ നഗരത്തിന്റെ മലിനീകരണവും ശബ്ദവും ടാഫിക്കും ഉള്ള എത്രയോ പ്രവിശ്യാ പട്ടണങ്ങളിലും സംരംഭകൾ പാത കടന്നുപോകുന്നു—യമാർത്ഥ നഗരത്തിന്റെ ചരിത്രേഖാധരത്തിന്റെയും ആസുത്രണത്തിന്റെയും മഹത്യത്തിന്റെയും ഒരു സുചനയുമില്ല. . പാതി ചുട്ടുപഴുത്ത നഗരങ്ങൾ, പാതി ചുട്ടുപഴുത്ത മനുഷ്യർക്കായി നിർമ്മിച്ചത്.

ധന്ബാദിലെ വായുവിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നു. വശങ്ങൾ മുഴുവനായും ഫ്രാസ് കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച കെട്ടിങ്ങളും പണ്ടിൽ സ്വർണ്ണം വച്ച മനുഷ്യരും എന്ന് കണ്ണു. ഈ സ്ഥാപനികവും സ്വർണ്ണവും - എല്ലാം കൽക്കരി കൂഴികളിൽ നിന്നാണ്. പട്ടണത്തിന് പുറത്ത്, കൽക്കരി ഉണ്ടായിരുന്നു, നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിൽ മറ്റവിടെയും കണ്ണെത്തുന്നതിലും കൂടുതൽ കൽക്കരി, ഒരുപക്ഷേ ലോകത്തിലെ മറ്റവിടെയെങ്കാളും കൂടുതൽ കൽക്കരി. വനിതയ്ക്കാളികൾ എന്തു ചായകടയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വന്നു-ഞാൻ അവർക്ക് എല്ലായ്പോഴും മികച്ച സേവനം നൽകി, കാരണം അവർക്ക് പറയാൻ മീകച്ച കമകളുണ്ടായിരുന്നു.

കൽക്കരി വനികൾ നഗരത്തിന് പുറത്ത് കിലോമീറ്ററുകളോളം നിണ്കുന്നതായി അവർ പറത്തു. ചീല സ്ഥലങ്ങളിൽ ഭൂമിക്കടിയിൽ തീ ആളിക്കത്തുകൂട്ടും അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക്

പുക അയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു—നുറു വർഷമായി തുടർച്ചയായി കത്തിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതി!

കൽക്കരി കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ഈ നഗരത്തിലെ ചായകടയിൽ, ഒരു മേശ തുടച്ച് ഒരു സംഭാഷണം കേൾക്കാൻ നേരം നിൽക്കുമ്പോൾ, എന്ന് ജീവിതം മാറിമറിഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്കരിയാമോ, ചീലപ്പോൾ ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ തെറ്റായ കാര്യം ചെയ്തു, ഒരു വന്നിതെത്താഴിലാളിയായി മാറിയെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു."

"പിനെ? നിങ്ങളെയും എന്നയും പോലുള്ള ആളുകൾക്ക് മറ്റൊന്ന്? രാഷ്ട്രീയക്കാരോ?"

"എല്ലാവർക്കും ഇക്കാലത്ത് ഒരു കാർ ലഭിക്കുന്നു-അവർ അവരുടെ ബഹ്യവർമാർക്ക് എത്ര പ്രതിഫലം നൽകുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? മാസം ആയിരത്തി എഴുന്നൂറ് രൂപ!"

ഞാൻ എന്ന് തുണി ഉപേക്ഷിച്ചു. ഒരു അടുപ്പിന്ന് അകം വ്യത്തിയാകിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന കിഷൻ്റെ അടുത്തെക്കണ്ണ് ഞാൻ ഓടി.

അച്ചൻ മരണശേഷം എന്ന പരിചരിച്ചത് കിഷൻ ആയിരുന്നു. എന്ന ഇന്നത്തെ ആളാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക മരച്ചുവെക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു സംരംഭക്കത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്ന ചെളിയിൽ മുങ്ങാൻ അനുവദിച്ചാൽ അവൻ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു.

"ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല," കിഷൻ പറഞ്ഞു. "ചായകടയിൽ നിൽക്കു എന്ന് മുത്തപ്പറ്റി പറഞ്ഞു - തെങ്ങൾ ചായകടയിൽ നിൽക്കാം."

ഞാൻ എല്ലാ ടാക്സി റൂബർധൂകളിലും പോയി; അപരിചിതരോട് ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി അപേക്ഷിച്ചു; പകേശ എന്ന കാർ ബഹ്യവിംഗ് സൗജന്യമായി പറിപ്പീക്കാൻ ആരും സമർത്തിക്കില്ല.

എനിക്ക് വണ്ടി ഓടിക്കാൻ പറിക്കാൻ മുന്നൂറ് രൂപ വേണ്ടി വരും.

മുന്നൂറ് രൂപ!

ഈന്, ബാംഗ്ലൂരിൽ, എന്ന് ബിസിനസ്സിന് ആവശ്യത്തിന് ആളുകളെ കിടുന്നില്ല. ആളുകൾ വരുന്നു, ആളുകൾ പോകുന്നു. നല്ല മനുഷ്യർ ഓടിക്കലും നിൽക്കില്ല. പത്രത്തിൽ പരസ്യം കൊടുക്കാൻ പോലും ആലോച്ചിക്കുന്നുണ്ട്.

ബാംഗ്ലൂർ ആസ്ഥാനമായുള്ള ബിസിനസ്സിന്റെ അനേകം കുന്നു
അവൻ്റെ ബിസിനസ്സിനായുള്ള സ്ഥാർട്ട് മെൻ

ക്രേസ്റ്റം അപേക്ഷിക്കുക!

ആകർഷകമായ പ്രതിഫല പാക്കേജുകൾ ഓഫർ
ജീവിതത്തിലും സംരംഭക്കത്രത്തിലുമുള്ള പാംബേശ് സൗജന്യമായി
ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു!

ബാംഗ്രൂരിലെ ഏതെങ്കിലും പണ്ണിലോ ബാറിലോ നിങ്ങളുടെ ചെവി തുറന്ന് നോക്കു, നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് ഇതുതന്നെന്നയാണ്: ആവശ്യത്തിന് കോൾ സെൻ്റർ ജോലിക്കാരെ ലഭിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യത്തിന് സോഫ്റ്റ്‌വെയർ എഞ്ചിനീയർമാരെ ലഭിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യത്തിന് സെയിൽസ് മാനേജർമാരെ ലഭിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ ആഴ്ചയും പത്രത്തിൽ ഇരുപത്, ഇരുപത്തിയഞ്ച് പേജ് തൊഴിൽ പരസ്യങ്ങൾ വരാറുണ്ട്.

ഇരുട്ടിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. അവിടെ, എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ, പതിനായിരക്കണക്കിന് ചെറുപ്പക്കാർ ചായകടകളിൽ ഇരുന്നു, പത്രം വായിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചാർപ്പോയിൽ ഒരു രാഗം മുഴങ്ങുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സിനിമാ നടിയുടെ ഫോട്ടോയുമായി അവരുടെ മുറികളിൽ ഇരുന്നു. അവർക്ക് ഇന്ന് ചെയ്യാൻ ഒരു ജോലിയുമില്ല. ഇന്ന് ജോലിയെന്നും ലഭിക്കില്ലെന്ന് അവർക്കാണിയാം. അവർ പോരാട്ടം ഉപേക്ഷിച്ചു.

അവരാണ് മിടുകമൊർ.

നഗരമധ്യത്തിലുള്ള ഒരു വയലിൽ വിഡ്യുകൾ ഒത്തുകൂടി. ഇടയ്ക്കിട ഒരു ടക്ക് വരുന്നു, വയലിലെ എല്ലാ പുരുഷമാരും കൈകൾ നീട്ടി അതിലേക്ക് ഓടി, “എന്ന കൊണ്ടുപോകു! എന്ന കൊണ്ടുപോകുക!”

എല്ലാവരും എന്ന തള്ളി; തൊൻ പിനോട്ട് തള്ളി, പക്ഷേ ടക്ക് ആറോ എഴോ പേരെ മാത്രം കയറ്റി, ബാക്കിയുള്ളവരെ പിന്നിലാക്കി. അവർ എന്തെങ്കിലും നിർമ്മാണത്തിലോ കുഴിയെടുക്കുന്ന ജോലിയിലോ ആയിരുന്നു—ഭാഗ്യവാനായ തെണ്ടികൾ. വീണ്ടും അര മൺിക്കൂർ കാത്തിരിപ്പ്. മറ്റാരു ടക്ക് വന്നു. മറ്റാരു തർക്കം, മറ്റാരു പോരാട്ടം. ദിവസത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെയോ ആറാമത്തെയോ പോരാട്ടത്തിന് ശേഷം, ദുവിൽ ടക്ക് ദൈവവരുമായി മുഖാമുഖം നിന്ന് ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ തലയിൽ തൊൻ എന്നെന്നത്തെന്ന കണ്ണത്തി. അവൻ ഒരു സിവി ആയിരുന്നു, വലിയ നീല തലപ്പാവ് ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ. ഒരു കൈയിൽ ഒരു മരത്തടി പിടിച്ചു, ജനക്കൂട്ടത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ അയാൾ വടി വീശി.

“എല്ലാവരും!” അവൻ അലറി. “നിങ്ങളുടെ ഷർട്ടുകൾ അഴിക്കുക! ഒരു ജോലി കൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് എന്നിക്ക് ഒരാളുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ കാണണം!

അവൻ എൻ്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് നോക്കി; അവൻ മുലക്കണ്ണുകൾ തെക്കി-എൻ്റെ നിത്യംബത്തിൽ തട്ടി-എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കി-എന്നിട്ട് എൻ്റെ തുടയിൽ വട്ടി കുറ്റി: “വളരെ മെല്ലിഞ്ഞത്! പൊയ്ക്കൊള്ളു!”

“എന്നിക്കൊരു അവസരം തരു സർ-എൻ്റെ ശരീരം ചെറുതാണ്, പക്ഷേ അതിൽ ഒരുപാട് വഴക്കുണ്ട്-തൊൻ നിങ്ങൾക്കായി കുഴിക്കും, തൊൻ നിങ്ങൾക്ക് സിമന്റ് വലിച്ചിടാം, തൊൻ ചെയ്യാം—”

അവൻ വെടി വീശി; അത് എന്തെന്ന് ഇടതു ചെവിയിൽ തട്ടി. ഞാൻ വീണ്ടും, മറ്റൊരുവർ എന്തെന്ന് സ്ഥാനം പട്ടികകാൻ ഓടി.

ഞാൻ നിലത്തിരുന്ന് എന്തെന്ന് ചെവി തടവി, ഒരു വലിയ പോടിപടലത്തിൽ ടക്ക് പോകുന്നത് കണ്ണു.

ഒരു കഴുകൻ്റെ നിശ്ചൽ എന്തെന്ന് ശരീരത്തിലുടെ കടന്നുപോയി. ഞാൻ പൊട്ടിക്കരെത്തു.

“വെള്ളക്കടുവ! നിങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്! ”

കിഷനും കസിൻ ദിലീപും എന്ന നിലത്തു നിന്ന് ഉയർത്തി, അവരുടെ മുഖത്ത് വലിയ പുഞ്ചിരി. വലിയ വാർത്തകൾ! എന്തെന്ന് ദൈവവിംഗ് കൂസുകളിൽ നിക്ഷേപികകാൻ അവരെ അനുവദിക്കാൻ മുത്തുശ്രീ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. “ഒരു കാര്യമെ ഉള്ളു,” കിഷൻ പറത്തു. “നീ ഒരു അതാഗ്രഹിയായ പന്നിയാണെന്ന് മുത്തുശ്രീ പറയുന്നു. ഒരിക്കൽ നീ സന്ധനനായികഴിഞ്ഞാൽ അവളെ മരക്കില്ലെന്ന് സ്വർഭൂത്തിലെ എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും ചൊല്ലി നീ സത്യം ചെയ്യണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“ഞാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നു.”

“നിന്റെ കഴുത്തിൽ നുള്ളി സത്യം ചെയ്യു- എല്ലാ മാസവും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഓരോ രൂപയും മുത്തുശ്രീകൾ തിരികെ അയയ്ക്കും.”

ഞങ്ങൾ ടാക്സി ദൈവവർമാർ താമസിക്കുന്ന വീട്ടിലേക്ക് പോയി. തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള യുണിഫോമിൽ, പുരാതന പട്ടാള വസ്ത്രം പോലെയുള്ള ഒരു വൃഥാർ, ജീവനുള്ള കർക്കരി പാത്രത്തിൽ ചുടാക്കിയ ഒരു ഹൃക്ക വലിക്കുകയായിരുന്നു. കിഷൻ അദ്ദേഹത്തോട് സാഹചര്യം വിശദികരിച്ചു.

പഴയ ദൈവവർ ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ എന്ത് ജാതിയാണ്?”

“ഹൽവായ്.”

“മധുരം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ,” പഴയ ദൈവവർ തല കുലുക്കി പറത്തു. “നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. നിങ്ങൾ മധുരപലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ദൈവവിംഗ് പറികകാനാകും? ” ജീവനുള്ള കനലിലേക്ക് അവൻ ഹൃക്ക ചുണ്ടി. “അത് നിങ്ങൾക്കായി ഷൈസ് ഉണ്ടാക്കാൻ കർക്കരി ലഭിക്കുന്നത് പോലെയാണ്. ഒരു കാറിൽ പ്രാവിണ്ടു നേടുന്നു”-അദ്ദേഹം ഒരു അദ്യശ്രൂ ഗിയർബോക്സിന്റെ വട്ടി ചലിപ്പിച്ചു-“ഈത് ഒരു കാട്ടു റ്റാലിയനെ മെരുക്കുന്നത് പോലെയാണ്- യോദ്ധാക്കളുടെ ജാതികളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിക്ക് മാത്രമേ അത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയു. നിങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ ആക്രമണാത്മകത ഉണ്ടായിരിക്കണം. മുസ്ലിങ്ങൾ, രജപുത്രർ, സിഖുകാർ - അവർ പോരാളികളാണ്, അവർക്ക് ദൈവവർമാരാകാം. മധുരപലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവർക്ക് നാലാമത്തെ ഗിയറിൽ ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടാ?

കർക്കരി ഷൈസ് ഉണ്ടാക്കാൻ പറിപ്പിച്ചു, പിറേന് രാവിലെ ആറുമണിക്ക്. മുന്നുറ രൂപയും ഒരു ബോണസും അത് ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ഒരു ടാക്സിയിൽ പരിശീലിച്ചു. ഓരോ തവണയും ഞാൻ ഗിയർ ഉപയോഗിച്ച് തെറ്റ് ചെയ്യുന്നോഴും അവൻ എന്ത്

തലയോട്ടിയിൽ തട്ട്. "എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ മധുരവും ചായയും കഴിക്കാത്തത്?"

ഞാൻ കാറിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന ഓരോ മൺിക്കുറിലും, അവൻ എന്ന അതിനടിയിൽ രണ്ടാം മുന്നോ ചെലവഴിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു - സ്ഥാനർഡിലെ എല്ലാ ടാക്സികൾക്കും എന്ന ഒരു ഫീസ് റിപ്പയർ മെക്കാനിക്കാക്സി; എല്ലാ വൈകുന്നേരവും, മലിനജലത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പനിരയപ്പാലെ ഞാൻ ഒരു ടാക്സിയുടെ അടിയിൽ നിന്ന് പുരത്തുവന്നു, എൻ്റെ മുഖം ശ്രീസ കൊണ്ട് കരുത്തിരിക്കുന്നു, എൻ്റെ കൈകൾ എഞ്ചിനീയർ ഓയിലിൽ തിളങ്ങുന്നു. ഞാൻ കരുത്ത ഗംഗയിൽ മുങ്ങി-ഒരു ദൈവർ പുരത്തിരങ്ങി.

ബോണസായി വാഗ്ഭാഗം ചെയ്ത നൂറു രൂപ ഞാൻ അവനു നൽകുന്നേബാൾ "ശ്രദ്ധിക്കു," പഴയ ദൈവവർ പറഞ്ഞു. "ഓടിച്ചാൽ പോരാ. നിങ്ങൾ ഒരു ദൈവവർ ആകണം. നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ മനോഭാവം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്, മനസ്സിലായോ? ആരൈക്കിലും നിങ്ങളെ വഴിയിൽ മരികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, ഈ ചെയ്യുക"-അവൻ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി കൂലുകൾ-"അവനെ കുറച്ച് തവണ സഹോദരി-ഫകർ എന്ന് വിളിക്കുക. റോധ് ഒരു കാടാണ്, മനസ്സിലായോ? ഒരു നല്ല ദൈവവർ അതിൽ മുന്നോന്ന് ഗർജ്ജിച്ചിരിക്കണം.

അവൻ എൻ്റെ പുരകിൽ തട്ടി.

"ഞാൻ വിച്ചാരിച്ചതിലും മികച്ചവനാണ് നീ—നിങ്ങൾ ഒരു സർപ്പേസ് പാക്കേജാണ്, ചെറിയ കൂട്ടുകാരാ. എന്നിക്ക് നിങ്ങൾക്കായി ഒരു പ്രതിഫലമുണ്ട്.

അവൻ നടന്നു; ഞാൻ പിന്തുടർന്നു. സന്ധ്യയായി. മങ്ങിയ തെരുവുകളിലുടെയും മാർക്കറ്റുകളിലുടെയും തെങ്ങൾ നടന്നു. തെങ്ങൾ അരമൺിക്കുരോളം നടന്നു, ചുറ്റുമുള്ളതെല്ലാം ഇരുട്ടിലായുപ്പാൾ തെങ്ങൾ പടകം പൊട്ടിച്ചുത്ത് പോലെയായി.

തെരുവ് നിരയെ നിരമുള്ള വാതിലുകളും നിരമുള്ള ജനലുകളും, ഓരോ വാതിലിലും ഓരോ ജനലിലും ഒരു സത്രി എൻ നോക്കി പുതിയിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തെരുവിന്റെ മേൽക്കൂരകൾക്കിടയിൽ ചുവന്ന പേപ്പറിന്റെയും സിൽവർ ഹോയിലിന്റെയും റിബൺകൾ തിളങ്ങി; വഴിയുടെ വശങ്ങളിലുള്ള കുടകളിൽ ചായ തിളപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. നാല് പേര് പെട്ടെന്ന് തെങ്ങളുടെ നേരെ പാതയടുത്തു. ഞാനാദ്യമായതിനാൽ അവർ മാറിനിൽക്കണമെന്ന് പഴയ ദൈവവർ വിശദികരിച്ചു. "അവൻ ആദ്യ കാഴ്ചകൾ ആസ്യദ്ധിക്കേട്. അതാണ് ഈ ശൈത്യമിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഭാഗം, അല്ല - നോക്കുന്നത്!"

"തീർച്ചയായും, ഉറപ്പായും," പുരുഷമാർ പറഞ്ഞു പിന്നോട്ട് പോയി. "അതാണ് അവൻ ചെയ്യാൻ തെങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് - ആസ്യദ്ധിക്കു!"

ഞാൻ പഴയ ദൈവരോടൊപ്പം നടന്നു, വായ തുറന്ന്, സുന്ദരികളായ എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും അവരുടെ ശ്രീതീ ചെയ്ത ജനാലകൾക്ക് പിന്നിൽ നിന്ന് പരിഹസിക്കുയും

പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു-എല്ലാവരും എന്ന് കൊക്ക് അവരിൽ മുക്കണ്ണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു!

അഫർ ചെയ്ത സാധനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം പഴയ ദൈവർ വിശദികരിച്ചു. ഒരു കെട്ടിടത്തിൽ, ജനത്തോടിയിൽ ഇരുന്ന് തിളങ്ങുന്ന ഇരുണ്ട കാലുകൾ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും: "അമേരിക്കക്കാർ": കുറിയ പാവാടയും ഉയർന്ന പ്രാർഥനാം ഷുണ്ണും ധരിച്ച പെൺകുട്ടികൾ, ഇംഗ്ലീഷിൽ പേരുകൾ ഫുള്ളതിയ പിങ്ക് ഹാൻഡിബാഗുകൾ വഹിക്കുന്നു. അവരെ sequins താഴ്വാനും അവർ മലിനീതവരും കായികക്ഷമതയുള്ളവരുമായിരുന്നു-പാശ്വാത്യ തരം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പൂരുഷരുടെക്ക്. ഈ മുലയിൽ, ഒരു തുറന്ന വീടിന്റെ ഉമ്മർപ്പടിയിൽ ഇരുന്നു, "പരമ്പരാഗത"-കൊഴുപ്പ്, സാരിയിൽ തടിച്ച തരങ്ങൾ, അവരുടെ പണത്തിന് മുല്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക്. ഒരു ജാലകത്തിൽ നപുംസകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു - അടുത്ത വിന്റേഡായിൽ കൗമാരക്കാർ. ഒരു സ്ത്രീയുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് ഒരു ചെറിയ അൺകുട്ടിയുടെ മുഖം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പിന്നീട് അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു.

അന്യമായ ഒരു മീന്തൽ വെളിച്ചു: ഒരു നീല വാതിൽ തുറന്നു, ചുവന്ന പെറ്റിക്കോട്ട് ധരിച്ച നാല് നേരീയ നേപ്പാളി സ്ത്രീകൾ പുരത്തെതക്ക് നോക്കി.

"അവരെ!" ഞാൻ ഒച്ചവെച്ചു. "അവരെ! അവരെ! അവരെ!"

"കൊള്ളാം," പഴയ ദൈവവർ പറത്തു. "എന്നിക്കും അത് ഇഷ്ടമാണ് - ഞാൻ എപ്പോഴും വിദേശരികൾക്ക് വേണ്ടി പോകുന്നു."

തങ്ങൾ അക്കത്തെതക്ക് പോയി, അവൻ നാലിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, ഞാൻ മറ്റാരു സ്ത്രീയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, തങ്ങൾ രണ്ട് മുറികളിലേക്ക് പോയി, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ത്രീ എന്ന് പുരക്കിൽ വാതിൽ അടച്ചു.

എന്ന് ആദ്യത്തെത തവണ!

അരമണിക്കുറിനുശേഷം ഞാനും പഴയ ദൈവരും മദ്യപിച്ചു സന്തോഷത്തോടെ അവൻ വീടിലേക്ക് കുതിച്ചുത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ അവന്റെ ഹൃക്കയിൽ കന്തൽ ഇട്ടു. ഞാൻ അയാൾക്ക് ഹൃക്ക കൊണ്ടുവന്നു, അവൻ പെപ്പിൽ ആഴത്തിൽ സംത്യപ്തിയോടെ മുലകുടിക്കുന്നത് നോക്കി. അവൻ നാസാരന്ധ്യത്തിൽ നിന്ന് പുക പുരത്തെതക്ക് വന്നു.

"ഈപ്പോൾ എന്താണ്? ഒരു ദൈവവരും മനുഷ്യനുമായിരിക്കാൻ ഞാൻ നീനെ പുറിപ്പിച്ചു-ഈത്തിൽ കൂടുതൽ എന്താണ് വേണ്ടത്?"

"സർ... ടാക്സിക്കാരോട് ആരെയെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കാൻ പറ്റില്ലോ? ഞാൻ ആദ്യം സഞ്ചനമായി പ്രവർത്തിക്കും. എന്നിക്കും ഒരു ജോലി വേണം."

പഴയ ദൈവവർ ചിരിച്ചു. "എന്നിക്കും നാൽപുത്ര് വർഷമായി ജോലിയില്ല, നിറവിറ്റു. എന്നിക്കും നിങ്ങളെ എങ്ങനെ സഹായിക്കാനാകും? ഈപ്പോൾ വഴിതെറ്റിപ്പോവുക."

അതിനാൽ, പിറേന് രാവിലെ, ഞാൻ വിടുതോരും നടന്നു, പണക്കാരുടെ ശേരുകളിലും മുൻവാതിലുകളിലും മുട്ടി,

ആർക്കൈക്കിലും അവരുടെ കാറിന് ഒരു ദൈവരെ-ന്ത്രം ദൈവരെ-പരിചയമുള്ള ദൈവരെ- ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചു.

ഇല്ലെന്ന് എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. നിന്നക്ക് അങ്ങനെ ജോലി കിട്ടാൻമുള്ളില്ല. ജോലി കീടാൻ കുടുംബത്തിലെ ആരെയെക്കിലും അറിയണം. ഗേറ്റിൽ മുട്ടി ചോദിച്ചുകൊണ്ടല്ല.

ഇന്ത്യയിലെ ദ്രോമികൾ രാജ്യങ്ങളിലും സംരംഭക്ക്രത്തിന് പ്രത്രിപ്പിക്കാനുമീല്ല. ദുഃഖകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

എല്ലാ വൈകുന്നേരവും താൻ ക്ഷീണിതനും കണ്ണിരിന്റെ അടുത്തും വീട്ടിലെത്തി, പക്ഷേ കിഷ്ണൻ പറഞ്ഞു, “ശ്രമിക്കു. ആരെക്കിലും അവസാനം അതെ എന്ന് പറയും.

അങ്ങനെ താൻ വീടുവീടാന്തരം, വീടുവീടാന്തരം, വീടുവീടാന്തരം നോക്കി നടന്നു. ഓവിൽ, രണ്ടാഴ്ചയായി ചോദിച്ചും വഴിതെറ്റിയെന്നും പറഞ്ഞ, പത്തടി ഉയരമുള്ള ചുമരുകളും, ഓരോ ജനലിനുചുറ്റും ഇരുവ്പ് ഗ്രില്ലുകളുള്ള ഒരു കുടും ഉള്ള ഒരു വീട്ടിലെത്തി.

ഗേറ്റിന്റെ കമ്പികൾക്കിടയിലുടെ വെളുത്ത മീശയുള്ള, പരിഞ്ഞ കണ്ണുകളുള്ള ഒരു നേപ്പാളി എന്ന നോക്കി.

“എന്തുവേണം?”

അവൻ അത് ചോദിച്ചത് എന്നിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല; താൻ എന്റെ മുഖത്ത് ഒരു വലിയ പുഞ്ചിരി വിടർത്തി.

“ഒരു ദൈവരെ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ സാർ? എന്നിക്ക് നാല് വർഷത്തെ പരിചയമുണ്ട്. എന്റെ യജമാനൻ അടുത്തിടെ മരിച്ചു, അതിനാൽ താൻ-”

“ഭയിക്കുക. തെങ്ങൾക്ക് ഇതിനകം ഒരു ദൈവർ ഉണ്ട്.” നേപ്പാളി പറഞ്ഞു. അവൻ ഒരു വലിയ താങ്കോൽ കുട്ടം ചുരുട്ടി ചിരിച്ചു.

എന്റെ ഹൃദയം തകർന്നു, താൻ തിരിയാൻ പോകുകയായിരുന്നു-ടെറസിൽ ഒരു രൂപം, നീം അയയ്ക്കുന്ന വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച്, ചുറ്റിനടന്ന, ചിന്തയിൽ മുഴുകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ. താൻ ദൈവത്താൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു, സർ-എല്ലാ മുപ്പത്തിയാറു മില്യൺിനെയും അവരിൽ നാല് പ്രേരയും താൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു-അവന്റെ മുഖം കണ്ണ നിമിഷം താൻ മനസ്സിലാക്കി: ഇതാണ് എന്നിക്ക് യജമാനൻ.

എന്തോ ഇരുണ്ട വിധി അവന്റെ ലൈഫ്ലൈൻ എന്റെതുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു, കാരണം ആ നിമിഷം അവൻ താങ്കെ നോക്കി.

അവൻ എന്ന രക്ഷിക്കാൻ ഇനങ്ങുന്നത് താൻ അറിഞ്ഞു. എന്നിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് നേപ്പാളി ഫക്രിനെ കഴിയുന്നിടത്തോളം വഴിതിരിച്ചുവിടേണ്ടി വന്നു.

“താൻ നല്ലാരു ദൈവവരാണ് സാർ. താൻ പുകവലിക്കില്ല, മദ്യപികകാരില്ല, മോഷ്ടിക്കുന്നില്ല.”

“ചേട്ടാ, നിന്നക്ക് മനസ്സിലായില്ലോ?”

“താൻ ദൈവത്തെ അനാദരിക്കുന്നില്ല, എന്റെ കുടുംബത്തെ അനാദരിക്കുന്നില്ല.”

"നിന്നകൾ പ്രൂന്താണ് പറ്റിയത്? വഴിതെറിപ്പോവുക, ഒറയടികൾ"-

"ഞാൻ എന്നേ യജമാനമാരെക്കുറിച്ച് ഭോസിപ്പ് ചെയ്യുന്നില്ല, ഞാൻ മോഷ്ടിക്കുന്നില്ല, ഞാൻ ദൈവദുഷ്ടാണും പറയുന്നില്ല."

അപ്പോഴേക്കും വീടിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു. പ്രകേശ, അത് ദെസില്ലെള്ള ആള്ളു-അത് ഒരു മുതിർന്ന ആളായിരുന്നു, വലിയ വെളുത്ത മീശരയും കട്ടിയുള്ളതും വള്ളത്തതും നുറുങ്ങുകളിൽ ചുണ്ടിയതുമാണ്.

"എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്, രാം ബഹദുർ?" അവൻ നേപ്പാളിയോട് ചോദിച്ചു.

"അവൻ യാച്ചിക്കുകയാണ് സാർ. പന്തത്തിനായി യാച്ചിക്കുന്നു."

ഞാൻ ഗ്രേറ്റിൽ മുട്ടി. "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രാമത്തിൽ നിന്നാണ് സാർ. ഞാൻ ലക്ഷ്മിൻഗഹഡിൽ നിന്നാണ്! കരുതൽ കോട്ടയ്ക്ക് സമീപമുള്ള ശ്രാമം! നിങ്ങളുടെ ശ്രാമം!"

വ്യഖ്യൻ സ്നേഹികൾ ആയിരുന്നു!

അവൻ എന്ന ഏറെ നേരം തുറിച്ചുനോക്കി, എന്നിട്ട് നേപ്പാളി ശാർഡിനോട് പറത്തു, "ആ കുട്ടിയെ അക്കത്തെക്കു വിഡു."

സുഖം!-ഗേറ്റ് തുറന്നയുടനെ ഞാൻ നേരെ സ്നേഹികൾക്കിന്റെ കാൽക്കൽ മുങ്ങി. ഒരു ഓളിന്വിക് ഓട്ടക്കാരനും ആ കവാടങ്ങളിലുടെ ഞാൻ കടന്നത് പോലെ വേഗത്തിൽ അക്കത്തെക്കു കടക്കില്ല; നേപ്പാളിക്ക് എന്ന തടയാൻ ഒരു അവസ്ഥവും ഇല്ലായിരുന്നു.

അന്ന് നി എന്ന കാണണമായിരുന്നു-എന്താരു കരച്ചിലും ചുംബനങ്ങളും കൂൺിരും! അഭിനയിക്കുന്ന അഭിനേതാക്കളുടെ ഒരു ജാതിയിലാണ് ഞാൻ ജനിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതും! എല്ലാ സമയത്തും, കൊമ്പിന്റെ പാദങ്ങളിൽ മുറുകെപ്പിടച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ അവൻ കുറുൻ, വ്യത്തികെട്ട്, വെട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത കാൽവിരലുകളിലേക്ക് ഉറുപോക്കി, അവൻ ധന്വബിദിൽ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? പാവപ്പെട്ട മത്സ്യത്താഴിലാളികളുടെ പണം പിഴിഞ്ഞടക്കുകയും അവരുടെ പെണ്മക്കാളും തളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അയാൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാത്തത്?

"എഴുനേര്ക്കു, കുട്ടാ," അവൻ പറത്തു-വലിയ, മുറിക്കാത്ത നബങ്ങൾ എന്നേ കവിളിൽ മാന്തികുഴിയുണ്ടാക്കി. മിസ്റ്റർ അശോക് - ദെസിലെ മനുഷ്യൻ തീർച്ചയായും - ഇപ്പോൾ അവൻ അരികിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

"നിങ്ങൾ ശരീക്കും ലക്ഷ്മിൻഗഹഡിൽ നിന്നാണോ?"

"അതെ സർ. ഞാൻ ചായകടയിലാണ് ജോലി ചെയ്തിരുന്നത് - ഗാന്ധിയുടെ വലിയ ഫോട്ടോ ഉള്ളത്. ഞാൻ അവിടെ കന്തൽ പൊട്ടിച്ചിരുന്നു. നി ഒരിക്കൽ ചായ കുടിക്കാൻ വന്നതാണ്.

"ഓ...പഴയ ശ്രാമം." അവൻ കണ്ണുകൾ അടച്ചു. "അവിടെയുള്ള ആളുകൾ ഇപ്പോഴും എന്ന ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? ഞാൻ അവിടെ എത്തിയിട്ട് മുന്ന് വർഷമായി.

“തീർച്ചയായും, സർ-ആളുകൾ പറയുന്നു, 'നെങ്ങേജുടെ പിതാവ് പോയി, താക്കുൻ രാംദേവ പോയി, ഭൂവുടമകളിൽ എറ്റവും മികച്ചവൻ പോയി, ഇപ്പോൾ തെങ്ങെല്ല ആരാൺ സംരക്ഷിക്കുക?’

അത് കേട്ട സ്നേഹികൾ ആസ്യദ്ധിച്ചു. അധ്യാർ ആശോകൻ നേരെ തിരിഞ്ഞെന്നു. “അവൻ എത്ര നല്ലവനാണെന്ന് നോക്കാം. മുകേഷിനെയും വിളിക്കു. നമുക്കെ ഒന്ന് കിരാദാന്മ പോകാം.

പിന്നിടാൻ താൻ എത്ര ഭാഗ്യവാനാണെന്ന് മനസ്സിലായത്. ശ്രീ. ആശോക അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് കഴിഞ്ഞ ദിവസം തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നു; അവനുവേണ്ടി ഒരു കാർ വാങ്ങിയിരുന്നു. കാറിന് ഒരു ബൈവറെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അനും താൻ വനിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഗാരേജിൽ ഒണ്ട് കാറുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ഡോക്യുമെന്റു മാറുതി സുസുക്കി ആയിരുന്നു-ഇന്ത്യയിൽ ഉടനീളം നിങ്ങൾ കാണുന്ന വെളുത്ത ചെറിയ കാർ-മറ്റാൻ ഹോണ്ട സിറ്റി. ഇപ്പോൾ, മാറുതി ഒരു ചെറിയ, ലളിതമായ സഹാപവർത്തകൾ, ബൈവർകൾ തീക്കഞ്ഞ സേവകൾ; നിങ്ങൾ ഇശൻഷർ കീ തിരിക്കുന്ന നിമിഷം, ബൈവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവൻ കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നു. ഹോണ്ട സിറ്റി ഒരു വലിയ കാറാണ്, കുടുതൽ സക്കിർഖ്മായ ഒരു ജീവിയാണ്, സ്വന്തമായ ഒരു മനസ്സ്; അധ്യാർക്ക് പവർ സ്ലിയറിങ്ങും ഒരു നൂതന എഞ്ചിനും ഉണ്ട്, അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു. അന്ന് താൻ വളരെ പരിഭ്രാന്തനായിരുന്നു എന്നിരിക്കേ, ഹോണ്ട സിറ്റിയിൽ ബൈവിംഗ് ടെസ്റ്റ് എഴുതാൻ സ്നേഹികൾ പറഞ്ഞിരുന്നുകിൽ, അത് എന്തെന്ന് അവസാനം ആകുമായിരുന്നു സർ. പക്ഷേ ഭാഗ്യം എന്തെന്ന് പക്ഷാദ്ധതായിരുന്നു.

അവരാണ് എന്ന മാറുതി സുസുക്കി ഓടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. സ്നേഹിക്കും മിസ്റ്റർ ആശോകകും പുറകിൽ കയറി; ഒരു ചെറിയ ഇരുണ്ട മനുഷ്യൻ-സ്നേഹിക്കിന്റെ മറ്റാരു മകൻ മുകേഷ് സാർ-മുന്നിലെ സീറിൽ കയറി എന്നിക്കു കർപ്പന നൽകി. താൻ കാർ ഗേറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്ത് ധന്തിലോക് നഗരത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നത് നേപ്പാളി ഗാർഡ് ഇരുണ്ട മുവദ്ദേതാട നോക്കിന്നിന്നു.

അവർ എന്ന അരമണിക്കുരോളം അവരെ ഓടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു, എന്നിട്ട് എന്നോട് തിരികെ പോകാൻ പറഞ്ഞെന്നു.

“മോശ്രമല്ല,” കാറിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങുമ്പോൾ വ്യുദ്ധൻ പറഞ്ഞെന്നു. “സവാവ് ജാഗ്രതയുള്ളവനും നല്ലവനുമാണ്. നിങ്ങളുടെ അവസാന നാമം എന്താണ്?”

“ഹൽവായ്.”

“ഹൽവായ്...” അവൻ ആ ചെറിയ ഇരുണ്ട മനുഷ്യന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞെന്നു. “അത് എത്ര ജാതിയാണ്, മുകളീലോ താഴേയോ?”

എന്തെന്ന് ഭാവി ഇള ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരവെൽക്കുന്നു. ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കെന്നിയാമായിരുന്നു.

ജാതിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നുരെണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വിശദികരിക്കണം. ഇന്ത്യക്കാർ പോലും ഇള വാക്കിനെക്കുറിച്ച്

ആശ്രയക്കുഴപ്പത്തിലാകുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് നഗരങ്ങളിലെ വിദ്യാസന്ധനരായ ഇന്ത്യക്കാർ. നിങ്ങളോട് അത് വിശദികരിക്കുന്നതിൽ അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും. എന്നാൽ ഈ ലളിതമാണ്, ശരിക്കും.

എന്നിൽ നിന്ന് തുടങ്ങാം.

കാണുക: ഹത്തവായ്, എൻ്റെ പേരിന്റെ അർത്ഥം "മധുരം ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ" എന്നാണ്.

അതാണ് എൻ്റെ ജാതി-എൻ്റെ വിഡി. ആ പേര് കേൾക്കുന്ന ഇരുട്ടിൽ ഉള്ള എല്ലാവർക്കും എന്ന കുറിച്ച് പെട്ടെന്ന് അറിയാം. അതുകൊണ്ടാണ് എന്നിക്കും കിഷ്കും പോകുന്നിടത്തല്ലാം പലഹാരകടക്കളിൽ ജോലി കിട്ടുന്നത്. ഉടമ വിചാരിച്ചു, ഓ, അവർ ഹത്തവായികളാണ്, മധുരപലഹാരങ്ങളും ചായയും ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവരുടെ രക്തത്തിലുണ്ട്.

പക്ഷേ തങ്ങൾ ഹത്തവായികളാണെങ്കിൽ പിന്ന എന്തിനാണ് അച്ചുന്ന പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാതെ റിക്ഷ വലിക്കുന്നത്? ഗുള്ളാബ് ജാമുണ്ണുകളും മധുരപലഹാരങ്ങളും കഴിക്കുന്നതിനുപകരം കത്തകരി പൊട്ടിച്ചും മെശരു തുടച്ചും താൻ എന്തിനാണ് വളർന്നത്? താൻ എന്തിനാണ് മെല്ലിഞ്ഞതും ഇരുണ്ടതും കൗശലക്കാരനും, തടിച്ചവനും ക്രീം നിന്മുള്ളവനും മധുരമുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിയെപ്പോലെ പുണ്ണിരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നത്?

ഞാക്കു, ഈ രാജ്യം, അതിന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ കാലത്ത്, ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും സന്പന്നമായ രാഷ്ട്രമായിരുന്നേപ്പോൾ, ഒരു മുഗ്ധശാല പോലെയായിരുന്നു. വ്യത്തിയുള്ള, നന്നായി സൃക്ഷിച്ച, ചീടുയായ മുഗ്ധശാല. എല്ലാവരും അവൻ്റെ സ്ഥാനത്ത്, എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമുണ്ട്. ഇവിടെ സ്വർണ്ണപുണിക്കാർ, ഇവിടെ പശുപാലകൾ. അവിടെ ഭൂവുടമകൾ. ഹൽക്കായ് എന്ന വിളിക്കുന്നയാൾ പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. പശുക്കളെ മെയ്ക്കുന്നവൻ എന്ന വിളിക്കുന്ന ആൾ. അയിത്തും വ്യത്തിയാക്കിയ മലം. ഭൂവുടമകൾ അവരുടെ അടിമകളോട് ദയയുള്ളവരായിരുന്നു. അപരിചിതരായ പുരുഷരാക്കുന്ന സംസാരിക്കുന്നേപ്പോൾ സ്വന്തികൾ ഒരു മുടുപടം കൊണ്ട് തല മരയ്ക്കുകയും കണ്ണുകൾ നിലത്തെക്ക് തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്ന, ഡൽഹിയിലെ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും നന്നി പറഞ്ഞു, 1947 ഓഗസ്റ്റ് പതിനെഞ്ചിന്-ബീട്ടിഷുകാർ പോയ ദിവസം-കൂടുകൾ തുറന്നു; മുഗ്ധങ്ങൾ പരസ്പരം ആക്രമിക്കുകയും കീറിമുറിക്കുകയും ചെയ്തു, മുഗ്ധശാല നിയമത്തിന് പകരം ജംഗിൾ നിയമം വന്നു. ഏറ്റവും കുറരമാരും വിശ്രദ്ധുള്ളവരും എല്ലാവരെയും തിന്നു വലുതാക്കിയ വയറുകൾ വളർന്നു. ഇപ്പോൾ കണക്കാക്കിയിരുന്നത് നിങ്ങളുടെ വയറിന്റെ വലുപ്പം മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു സ്വന്തിയായാലും മുസ്ലിമായാലും തൊടുകുടാത്തവനായാലും പ്രശ്നമല്ല: വയറുള്ള ആർക്കും എഴുന്നേൽക്കാം. എൻ്റെ അച്ചുന്നേ അച്ചുന്ന ഒരു യമാർത്ഥ ഹത്തവായി, മധുരപലഹാര നിന്മമാതാവ് ആയിരിക്കണം, പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന് കടയുടെ അവകാശമായെപ്പോൾ, മറ്റേതെങ്കിലും

ജാതിയിൽപ്പെട്ട ഓരാൾ പോലീസിന്റെ സഹായത്തോടെ അവനിൽ നിന്ന് അത് മോഷ്ടിച്ചിരിക്കണം. ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ എന്ന് അച്ചുന് വയറില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ചെളിയിൽ വിണ്ടത്, ഒരു റിക്ഷാക്കാരന്റെ നിലവാരത്തിലേക്ക്. അതുകൊണ്ടാണ് തടിച്ചതും കീം നിറമുള്ളതും പുഞ്ചിരിക്കുന്നതുമായ എന്ന് വിധി എന്ന് വണ്ണിച്ചത്.

ചുരുക്കിപ്പറത്താൽ-പണ്ഡി ഇന്ത്യയിൽ ആയിരും ജാതികളും വിധികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത്, രണ്ട് ജാതികൾ മാത്രമെയുള്ളൂടും വലിയ വയറുള്ള പുരുഷമാർ, ചെറിയ വയറുള്ള പുരുഷമാർ.

രണ്ട് വിധികൾ മാത്രം: തിനുക-അല്ലുകിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുക.

ഇപ്പോൾ, ഇരുണ്ട മനുഷ്യൻ-മിസ്റ്റർ അഫോകൻ്റെ സഹോദരൻ മുകേഷ് സാറിന്- ഉത്തരം അറിയില്ല-തൊൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു ഗശരങ്ങളിലെ ആളുകൾക്ക് ജാതി വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു കൂടുതലൊന്നും അറിയില്ല, അതിനാൽ സ്നോർക്ക് എന്നോട് നേരിട്ട് ചോദിച്ചു.

"നീ ഒരു ഉയർന്ന ജാതിയിൽ നിന്നോ താഴെ ജാതിയിൽ നിന്നോ ആണോ കൂട്ടി?"

അവൻ എന്നാണ് പറയേണ്ടതെന്ന് എനിക്കരിയില്ല, അതിനാൽ തൊൻ രണ്ട് ഉത്തരങ്ങളും മരിച്ചു-എക്കിലും എനിക്ക് ഒരു നല്ല കേസ് ഉണ്ടാക്കാമായിരുന്നു- എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, "താഴെ, സർ."

മുകേഷ് സാറിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു വ്യഖൻ പറഞ്ഞു, "തങ്ങളുടെ ജോലിക്കാരെല്ലാം ഉയർന്ന ജാതിക്കാരാണ്. താഴെയുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ ജാതിക്കാർ തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വേദനിപീക്കില്ല.

മുകേഷ് സാർ ഇടുങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ എന്ന നോക്കി. ശ്രാമത്തിന്റെ വഴികൾ അറിയില്ലെങ്കിലും ജന്മമാരുടെ എല്ലാ കുത്രന്തങ്ങളും അവനുണ്ടായിരുന്നു.

"നീ കൂടിക്കുമോ?"

"ഈല്ല സർ. എന്ന് ജാതിയിൽ തങ്ങൾ ഓരിക്കലെല്ലാം കൂടിക്കില്ല.

"ഹൽവായ..." മിസ്റ്റർ അഫോക്ക് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ഒരു മധുപ്രപാഹാര നിർമ്മാതാവാണോ? നിങ്ങൾ ദൈവം ചെയ്യാത്ത സമയത്ത് തങ്ങൾക്കായി പാചകം ചെയ്യാമോ?

"തീർച്ചയായും സാർ. തൊൻ വളരെ നന്നായി പാചകം ചെയ്യുന്നു. വളരെ രൂചികരമായ മധുപ്രപാഹാരങ്ങൾ. ശുലാബ് ജാമുണർ, ലറ്റൂ, നിനകൾ ഇഷ്ടമുള്ളതെന്നും," തൊൻ പറഞ്ഞു. "തൊൻ വർഷങ്ങളെല്ലാം ചായകടയ്ക്കൽ ജോലി ചെയ്തു."

മിസ്റ്റർ അഫോക്കിന് ഇത് രസകരമായി തോന്തി. "ഇന്ത്യയിൽ മാത്രം," അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "നിങ്ങളുടെ ദൈവവർക്ക്

നിങ്ങൾക്കായി മധുപലഹാരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാം. ഇന്ത്യയിൽ മാത്രം. നാളെ മുതൽ തുടങ്ങു."

മുകേഷ് സാർ പറഞ്ഞു "അതു വേഗം ഇല്ല. "ആദ്യം നമുക്ക് അവൻ്റെ കുടുംബത്തുക്കുറിച്ച് ചോദിക്കണം. അവൻ എത്ര പേരുണ്ട്, എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്, എല്ലാം. ഒരു കാര്യം കൂടി: നിങ്ങൾക്ക് എത്ര വേണം?"

മരാരു പരീക്ഷണം.

"തീർച്ചയായും ഓന്നുമില്ല സാർ. നിങ്ങൾ എന്നിക്ക് അച്ചന്നെയും അമ്മയെയും പോലെയാണ്, എൻ്റെ മാതാപിതാക്കളോട് എന്ന് എങ്ങനെ പണം ചോദിക്കും?

"മാസം എണ്ണുരു രൂപ" അവൻ പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല, സർ, ദയവായി - ഇത് വളരെ കുടുതലാണ്. അതിന്റെ പകുതി തരു, മതി. വേണ്ടതിലധികം."

"തങ്ങൾ നിങ്ങളെ രണ്ട് മാസത്തിന്പുറം സുക്ഷിച്ചാൽ, അത് ആയിരത്തി അഞ്ഞുറിൽ എത്തും."

തക്കവെള്ളം തകരന് നിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു, എന്ന് അവനിൽ നിന്ന് പണ്ടും സ്വീകരിച്ചു.

മുകേഷ് സാറിന് എന്ന കുറിച്ച് ഇതുവരെ ബോധുമായിരുന്നില്ല. അവൻ എന്ന മുകളിലേക്കും താഴേക്കും നോക്കി പറഞ്ഞു, "അവൻ ചെറുപ്പമാണ്. നമുക്ക് മുതിർന്ന ഒരെല്ല വേണ്ടോ?"

ബോർക്ക് തലയാട്ടി. "കുട്ടികളെ പിടിക്കു, നിങ്ങൾക്ക് അവരെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സുക്ഷിക്കാം. നാലുതു വയസ്സുള്ള ഒരു ദൈവവർ, നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത്, ഇരുപതു വർഷത്തെ സർവീസ്, അപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ പരാജയപ്പെടുന്നു. ഈ വ്യക്തി മുപ്പത് മുപ്പത്തിയഞ്ചു വർഷം നീംബുനിൽക്കും. അവൻ പല്ലുകൾ ഉറച്ചതാണ്, അവൻ മുടിയുണ്ട്, അവൻ നല്ല രൂപത്തിലാണ്."

വായിൽ നിരയുന്ന വെറ്റിലയുടെ നീര് ആവൻ വലിച്ചു വലിച്ചു, തിരിഞ്ഞെ ഒരു ചുവന്ന ഭ്രാവകം വശത്തെക്ക് തുപ്പി.

പിന്ന രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് വരാൻ പറഞ്ഞു.

ലക്ഷ്മൻഗദിലുള്ള തന്റെ ആളെ ആയാൾ ഫോൺ ചെയ്തിരിക്കണം. എന്നിട്ട് ആ മനുഷ്യൻ പോയി കുസുമിനോട് സംസാരിച്ചിരിക്കണം, അയയൽക്കാരോട് തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ച് തിരികെ ഫോൺ ചെയ്തു: "അവൻ ഒരു നല്ല കുടുംബമാണ്. അവർ ഒരിക്കലും ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിയിടില്ല. അച്ചൻ ടിബി ബാധിച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മരിച്ചു. നിക്ഷാക്കാരനായിരുന്നു. ചായകടയായിലെ തൊഴിലാളിയായ സഹാദരനും ധനബാദിലാണ്. നക്സലുകളെയോ മറ്റ് ഭീകരരെയോ പിന്തുണച്ച ചരിത്രമില്ല. അവർ നീങ്ങുന്നില്ല: അവൻ എവിടെയാണെന്ന് തങ്ങൾക്ക് കൃത്യമായി അറിയാം.

ആ അവസാനത്തെ വിവരം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും എൻ്റെ കുടുംബം എവിടെയാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയണമായിരുന്നു.

എറുമ തന്റെ വീട്ടുജോലിക്കാരനോട് ചെയ്തതിനെ കുറിച്ച് ഞാൻ ഇതുവരെ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നക്സലുകൾ തട്ടിക്കാണ്ഡുപോയി പീഡിപ്പിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത തന്റെ കൈക്കുണ്ടതുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടവൻ. വേലക്കാരൻ തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ പെട്ട അള്ളായിരുന്നു സാർ. ഒരു ഹത്തവായ്. ഞാൻ കൂട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ഒന്നൊരുണ്ടാവണ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

തട്ടിക്കാണ്ഡുപോകലുമായി തനിക്ക് ബന്ധമില്ലെന്ന് വേലക്കാരൻ; എറുമ അവനെ വിശ്രൂസിച്ചില്ല, കൂടാതെ ഭാസനെ പീഡിപ്പിക്കാൻ തന്റെ നാല് തോക്കുധാരികളെ കൊണ്ഡുവന്നു. തുടർന്ന് അവർ അവൻ തലയിലുടെ വെടിവച്ചു.

തൃപ്തികരമായത്. എൻ്റെ മകനെ തട്ടിക്കാണ്ഡുപോകാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഓരോളോടും ഞാൻ അരങ്ങേണ്ട തന്നെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ, ആ മനുഷ്യൻ കൂട്ടിയെ തട്ടിക്കാണ്ഡുപോകാൻ മനസ്സുംവം അനുവദിച്ചുവെന്ന് എറുമയ്ക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, പണത്തിനായി, അവനും വേലക്കാരന്റെ കൂടുംബത്തെ പിന്തുടരുകയായിരുന്നു. വയലിൽ പണിയെടുക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു സഹോദരനെ നിയമിച്ചു; അവിടെ തല്ലിക്കാനും. ആ സഹോദരന്റെ ഭാര്യയു അവസാനിപ്പിച്ചത് മുന്ന് പേര് ഒരുമിച്ച് ജോലി ചെയ്താണ്. അവിവാഹിതയായ ഒരു സഹോദരിയും അവസാനിച്ചു. തുടർന്ന് കൂടുംബം താമസിച്ചിരുന്ന വീട് നാല് സഹായികൾ വളർത്തിട്ടിയിട്ടും.

ഈനി, തന്റെ കൂടുംബത്തിന് ഇത് സംഭവിക്കണമെന്ന് ആരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, സർ? സ്വന്തം മുത്തുബ്രീ, സഹോദരൻ്റെ അമ്മായി, മരുമകൾ, മരുമകൾ എന്നിവരെ മരണത്തിന് എൽപ്പിക്കുന്നത് ഏത് മനുഷ്യത്വരഹിതമായ രാക്ഷസനാണ്?

സ്ന്യാർക്കും അവൻ പുത്രന്മാർക്കും എൻ്റെ വിശ്രൂന്തതയിൽ ആഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു.

തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ നേപ്പാളി ഗാർഡ് ഒന്നും പറയാതെ ശേറ്റ് തുറന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ കോമ്പാനിനുള്ളിൽ ആയിരുന്നു.

യജമാനന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മിസ്റ്റർ അശോക്കും മുകേഷ് സാറും സ്ന്യാർക്കും പ്രത്യീക്കിക്കുന്നതിൽ ഒപ്പതിനേക്കാൾ മികച്ചവരായിരുന്നു. വേലക്കാർക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം എപ്പോഴും വീടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക വിഭവം പോലും ലഭിക്കും, എല്ലില്ലാത്ത ചികൻ ചെറിയ ചുവന്ന കഷണങ്ങൾ ചേർത്തെ ചോറ്. എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ അതുവരെ ഒരു സ്ഥിരം ചികൻ വിഭവം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; ഞായറാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് ഞായറാഴ്ച കോഴിയിരിച്ചി തിന്നുകയും തുടർന്ന് വിരലുകൾ നക്കുകയും ചെയ്തത് നിങ്ങളെ രാജാവായി തോന്നിപ്പിച്ചു. എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ ഒരു മുടിയുള്ള മുൻ്നി ഉണ്ടായിരുന്നു. ശരിയാണ്, എനിക്ക് അത് മറ്റേ ദൈവഗുമായി പകുവെക്കണം വന്നു, റാം പെരുസാദ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു ശ്രീഹരി രൂപത്തിലുള്ള സഹപ്രവർത്തകൻ, അയാൾക്ക് നല്ല വലിയ കീടക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു, എനിക്ക് തറയിൽ കീടക്കേണ്ടി

വന്നപോൾ-അപോഴും ഒരു മുട്ടുപടം. തൊനും കിഷനും ധന്ദബാദിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സമയമത്രയും ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, മുൻ ഒരു മുടിയ മുറിയാണ്, റോസിൽ ഉറങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ മനോഹരമാണ്. എല്ലാറിനുമുപരിയായി, ഇരുട്ടിൽ വളരുന്ന നമ്പൾ ഏറ്റവും വിലമതിക്കുന്ന കാര്യം എന്നിക്ക് ലഭിച്ചു. ഒരു യുണിഫോം. ഒരു കാക്കിയുണിഫോം!

അടുത്ത ദിവസം തൊൻ ബാക്കിലേക്ക് പോയി-ചുവരുകൾ മുഴുവൻ ഗൃഹസ്ഥകാണ്ക നിർമ്മിച്ച ബാക്കിലേക്ക്. ചില്ലുപാളികളിൽ എന്നത്തനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് തൊൻ കണ്ണു-എല്ലാം കാക്കിയിൽ. തൊൻ ഒരു ഡിസന്റ് പ്രാവശ്യം ആ ബാക്കിന്റെ മുന്നിലുടെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടന്നു.

അവർ എന്നിക്ക് ഒരു വെള്ളി വിസിൽ നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ, തൊൻ പരുത്തിസയിൽ ആയിരുന്നേനെ!

മാസത്തിലെരാരിക്കൽ കിഷൻ എന്ന കാണാൻ വന്നിരുന്നു, മാസത്തിൽ തൊണ്ണുർ രൂപ എന്നിക്കായി സുക്ഷിക്കാമെന്ന കുസുമം തീരുമാനിച്ചു: ബാക്കിയുള്ളത് കിഷൻ അടുത്തേതക്ക് പോകും-അവൻ അത് ഗ്രാമത്തിൽ അവർക്ക് നേരിട്ട് ആയയക്കും. തൊൻ അയാൾക്ക് എല്ലാ മാസവും പണം പിന്നവരുത്തെ ഗേറ്റിന്റെ കരുത്ത കമ്പികൾ വഴി കൊടുത്തു, "അത് മതി - ആ കുട്ടിക്ക് ഇപ്പോൾ ജോലിയുണ്ട്!" എന്ന് നേപ്പാളി ആക്രോഖരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തെങ്ങൾ കുറച്ച് മീന്തു സംസാരിക്കും.

ഞോം നും ദൈവരുടെ ജോലി ലളിതമായിരുന്നു. ഓന്നാം നും ദൈവരായ റാം പെരുസാദ്, ഹോണ്ട സീറ്റിയിലെ പട്ടണത്തിൽ മാറ്റേണ്ടിനെ ഓടിക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നെങ്കിൽ, വീട്ടിലെ ആർക്കേജീലും മാർക്കറ്റിലേക്കോ കൽക്കരി വന്നിയിലേക്കോ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻലേക്കോ പോകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, തൊൻ മാരുതിയിൽ കയറി. സുസുക്കി അവരെ അവിടേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അല്ലാത്തപക്ഷം എന്നിക്ക് വീടിനു ചുറ്റും താമസിച്ച് എന്നത്തനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടി വന്നു.

ഇപ്പോൾ, അവർ എന്ന അവരുടെ "ദൈവരായി" സീറ്റികൾച്ചുവെന്ന് തൊൻ പറയുന്നു. ചെചനയിലെ നിങ്ങളുടെ സേവകരെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെന്നാണ് സംഘടിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് എന്നിക്ക് കൂത്യമായി അറിയില്ല. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ-അല്ലെങ്കിൽ, കുറത്തെ, ഇരുട്ടിൽ - സന്പന്നർക്ക് ദൈവരിമാരും പാചകക്കാരും ക്ഷുരകരും തയ്യൽക്കാരും ഇല്ല. അവർക്ക് വെറും വേലക്കാരുണ്ട്.

തൊൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്, തൊൻ കാർ ഓടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്നിക്ക് മുറ്റത്തെ തന്നെ തുട്ടുവാരുകയോ ചായ ഉണ്ടാക്കുകയോ നീണ്ട ചുത്ത് ഉപയോഗിച്ച ചിലന്തിവലകൾ വൃത്തിയാക്കുകയോ വള്ളിൽ നീന് പശുവിനെ ഓടിക്കുകയോ ചെയ്യണമായിരുന്നു. എന്നിക്ക് ചെയ്യാൻ അനുവാദമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇത് ഹോണ്ട സിറ്റിയെ തൊടുക്ക എന്നതായിരുന്നു: അത് ഓടിക്കാനും

വ്യത്തിയാക്കാനുമുള്ള അവകാശം രാം പെൻസാദിന് മാത്രമായിരുന്നു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അവൻ കാറിന്റെ പുറംഭാഗം മൃദുവായ തുണികൊണ്ട് കഴുകുന്നത് താൻ കാണുമായിരുന്നു. പിന്നെ താൻ അസുയ കൊണ്ട് ജുലിക്കും.

സ്പീകർ സിസ്റ്റം, എ/സി, നല്ല തിളങ്ങുന്ന ലെതർ സീറൂകൾ, പിനിൽ ഒരു വലിയ ബ്ലൂഡിലെസ് ലീൽ സ്പീറൂൺ എന്നിങ്ങനെ ആവശ്യമായ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള മനോഹരമായ, ആധുനിക കാറാണ്ടിതന്ന് പുരത്തുനിന്നുപോലും എനിക്ക് കാണാൻ കഴിത്തു. ഇത്തരും നല്ല ഒരു കാർ ഓടിക്കാൻ അത് സ്വർഗ്ഗം പോലെയായിരിക്കണം. എനിക്ക് ആകെ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഒരു തകർന്ന പഴയ മാരുതി സുസുക്കി ആയിരുന്നു.

ഒരു വൈകുന്നേരം, താൻ നോക്കി നിൽക്കെ, ശ്രീ അശോക് വന്ന കാറിന് ചുറ്റും മുകൾ കുത്തി. അവൻ വളരെ അനേഷ്ഠണാത്മക വ്യക്തിയാണെന്ന് താൻ കണ്ണാത്തുകയായിരുന്നു.

“അതെന്തിന്? പിനിലെ ആ തിളങ്ങുന്ന സാധനം.”

“സ്പീറൂൺ, സർ.”

“എന്ത്?”

രാം പർസാദ് വിശദികരിച്ചു. ഈ തുപ്പൽ പാൻ ചവയ്ക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്നോർക്ക് ആയിരുന്നു. അവൻ ജനലിലുടെ പാൻ തുപ്പിയാൽ കാറിന്റെ വശങ്ങളിൽ പാൻ തെരിച്ചുക്കാം, അതിനാൽ അവൻ തന്റെ കാലുകൾക്ക് സമീപം തുപ്പൽ തുപ്പി, ഓരോ സവാരിയുടെ അവസാനത്തിലും ദൈവവർ കഴുകി വ്യതിയാക്കി.

“വെറുപ്പുള്ളവാക്കുന്നു,” മിസ്റ്റർ അശോക് പറഞ്ഞതു.

മുകേഷ് സാറിന്റെ മകൻ റോഷൻ കയ്യിൽ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് ബാറ്റും ബോളുമായി തങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി വന്നപ്പോൾ അവൻ മറ്റൊന്താ ചോദിക്കുകയായിരുന്നു.

രാം പർസാദ് എനിക്കായി വിരലുകൾ കടത്തി.

(വീട്ടിൽ കളിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ബാറിനൊപ്പം ക്രീക്കറ്റ് കളിക്കുക-അയാളെ മനോഹരമായി വിജയിപ്പിക്കുക-ഈത് ദൈവവർ നമ്പർ 2-ന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട പുമതലകളിൽ ഓന്നായിരുന്നു.)

ശ്രീ അശോകൻ കളിയിൽ ചേർന്നു. താൻ ഫുൾ ടോസുകൾ പന്തറിയുന്നോഗ്രേഡേം വിക്രീറ്റ് കീപ്പറായി നിന്നു.

“താൻ അസ്ഹാരുദ്ധിന് ആണ്, ഇന്ത്യയുടെ കൂപ്പറ്റൻ!” ഓരോ തവണയും സിക്കണ്ണ ഫോറോ അടിക്കുന്നോഗ്രേഡും കൂടി നിലവിളിച്ചു.

“നിങ്ങളെ ഗവാസ്കർ എന്ന് വിളിക്കു. അസ്ഹാരുദ്ധിന് ഒരു മുസ്ലിമാണ്.

അത് സ്നോർക്ക് ആയിരുന്നു. അവൻ കാണാൻ മുറ്റേക്ക് വന്നിരുന്നു.

ശ്രീ. അശോക് പറഞ്ഞതു, “അച്ചാ, എന്നൊരു മണ്ഡത്തരമാണ് പരയുന്നത്! ഹിന്ദുവോ മുസ്ലിമോ, അത് എന്ത് വത്ത്വാസമാണ്

ഉണ്ടാക്കുന്നത്?

"ഓ, യുവാകളും നിങ്ങളുടെ അധ്യാനിക ആശയങ്ങളും!" സ്റ്റാർക്ക് പറഞ്ഞു. അവൻ എന്തേ മേൽ കൈകൾ വച്ചു. "എന്നികൾ ദൈവരെ മോഷ്ടിക്കണം, രോഷൻ—ക്ഷമിക്കണം, നിങ്ങൾ അവനെ ഒരു മൺിക്കുറിനുള്ളിൽ തിരികെ കൊണ്ടുവരും, ശരി?"

ദൈവരെ നബർ രണ്ടിന് സ്റ്റാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ഉപയോഗമുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്ക് കാലുകൾ മോശമായിരുന്നു, അവയിൽ നീല തെരുവുകളുണ്ടായിരുന്നു, വൈകുന്നേരം മുറ്റത്ത് തന്റെ കാലുകൾ ചെറുചുടുള്ള വെള്ളത്തിൽ ഇരുന്ന ഒരു വേലക്കാരനെക്കാണ്ട് മസാജ് ചെയ്യാൻ ഒരു യോക്കർ പറഞ്ഞു.

എന്നികൾ സ്ലാവിൽ വെള്ളം ചുടാകി, മുറ്റത്തെക്ക് കൊണ്ടുപോകണം, എന്നിട്ട് വൃദ്ധൻ കാലുകൾ ഓനിനുപുരകെ ഓനായി ഉയർത്തി ചുടുവെള്ളത്തിൽ മുകി, രണ്ടും മുദ്രവായി മസാജ് ചെയ്യണം; തൊൻ ഇത് ചെയ്യുന്നോൾ, അവൻ കണ്ണുകൾ അടച്ച് വിലപിക്കും.

അരമൺിക്കുറിനുശേഷം, "വെള്ളം തണുത്തു" എന്ന് അവൻ പറയും, എന്നിട്ട് എന്നികൾ അവൻ കാലുകൾ ബക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഓരോനായി ഉയർത്തി, ബക്കറ്റ് ഡോയലറിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നു. അതിലെ വെള്ളം ഇരുണ്ടതായിരുന്നു - പത്ത മുടിയും തൊലിയുടെ കഷ്ണങ്ങളും അതിൽ പോങ്ങിക്കിടന്നു. എന്നികൾ ബക്കറ്റിൽ ശുദ്ധമായ ചുടുവെള്ളം നിറച്ച് തിരികെ കൊണ്ടുവരേണ്ടിവന്നു.

തൊൻ മസാജ് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ രണ്ടു മകളും കണ്ണര വലിച്ചിട്ട് അച്ചൻ അടുത്ത് ഇരുന്നു സംസാരിച്ചു. റാം പെർസാദ് ഒരു കുപ്പി നീറയെ സ്വർണ്ണ ഭാവകം കൊണ്ടുവന്ന മുന്ന് ഫ്രാസുകളിലേക്ക് ഒഴിച്ചു, അവരുടെ ഫ്രാസുകളിൽ ഷൈസ് ക്യൂബുകൾ ഇടുകയും ഓരോ ഫ്രാസ് ഓരോരുത്തർക്കും നൽകുകയും ചെയ്യും. അച്ചൻ ആദ്യത്തെ സിപ്പ് എടുക്കുന്നത് വരെ മകൾ കാത്തിരിക്കും, "ആ... വിസ്കി. ഇതിലാതെ നമൾ എങ്ങനെ ഇള നാടിനെ അതിജീവിക്കും," എന്നിട്ടു സംസാരം തുടങ്ങും. അവർ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നതോറും തൊൻ വേഗത്തിൽ മസാജ് ചെയ്തു. അവർ രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചും കൽക്കരിയെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചും - ചെന്നയെ കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഇള കാര്യങ്ങൾ-രാഷ്ട്രീയം, കൽക്കരി, ചെന്ന-സ്റ്റാർക്കിന്റെ കൂടുംബ ഭാഗ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തൊൻ ഇപ്പോൾ ഇള കൂടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമായതിനാൽ എന്തേ സ്വന്തം വിഡി ഇള മുന്ന് കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് മങ്ങിയതായി തൊൻ മനസ്സിലാക്കി. കൽക്കരിയുടെയും ചെന്നയുടെയും സംസാരം ഫ്രാസുകളിൽ നിന്നുള്ള വിസ്കിയുടെ സുഗന്ധവും, ചെറുചുടുള്ള വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയ സ്റ്റാർക്കിന്റെ പാദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന വിയർപ്പിന്റെ ദുർഗന്ധവും, അവൻ പർമ്മത്തിന്റെ അടരുകളും, ശ്രീയുടെ ചന്ദന പാദങ്ങൾ നേരിയ

കുലുകവും കൂടിച്ചേർന്നു. ചലിക്കുന്നതിനീടയിൽ അശോകനോ മംഗുസോ എൻ്റ് പുരകിൽ ഇടിച്ചപ്പോൾ. തൊൻ എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു-അതാണ് സംരംഭകരുടെ അതഭൂതകരമായ കാര്യം. നാം സപോണ്ടുകൾ പോലെയാണ് - നാം ആഗിരണം ചെയ്യുകയും വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

എൻ്റ് തലയിൽ ഒരു മുർച്ചയെറിയ അടി വീണ്ടും.

തൊൻ തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ നേജാർക്ക്, അവൻ കൈപ്പത്തി ഇപ്പോഴും എൻ്റ് തലയേട്ടിക്ക് മുകളിൽ ഉയർത്തി, എൻ നോക്കി.

"അത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്ന് അറിയാമോ?"

"അതെ, സർ," തൊൻ പറത്തു-എൻ്റ് മുവത്ത് ഒരു വലിയ പുണ്ണിരിയോടെ.

"നല്ലത്."

ഒരു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞ് അവൻ വീണ്ടും എൻ്റ് തലയിൽ അടിച്ചു.

"അത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്ന് അവനോട് പറയു, പിതാവേ. അവനിയുമെന്ന് തൊൻ കരുതുന്നില്ല. സുഹൃത്തെ, നിങ്ങൾ വളരെ കറിനമായി അമർത്ഥുകയാണ്. നിങ്ങൾ വളരെ ആവേശത്തിലാണ്. അച്ചൻ ദേഹ്യപ്പെടുകയാണ്. വേഗം കുറയ്ക്കുക."

"അതെ സർ."

"വേലക്കാരെ അടിക്കണോ അച്ചു?"

"ഈ അമേരിക്കയെല്ല മക്കേൻ. അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്."

"എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നിക്ക് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ കഴിയാത്തത്?"

"അവർ തെങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, അശോകക്. അത് ഓർക്കുക-അതിന് അവർ തെങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ, പിക്കി മാധ്യം ഓരിക്കലും ഇല്ല സംഭാഷണങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ല. ഇരുണ്ട കണ്ണട ധരിച്ച റാം പെരിസാറിനോപ്പും ബാധ്യമിന്നുണ്ട് കള്ളക്കാനല്ലാതെ, അവൾ മുൻ വിട്ടിട്ടില്ല. അവർക്ക് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് തൊൻ ആശ്വര്യപ്പെട്ടു - അവർ ഭരതതാവുമായി വഴക്കുണ്ടാക്കുകയാണോ? കടിലിൽ അവൻ അവളോട് അത് നന്നായി ഒടിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നില്ലോ?

"വെള്ളം തണ്ണുത്തു" എന്ന കൊക്കോ രണ്ടാമത്തും പറത്തു ബക്കറ്റിൽ നിന്ന് കാലുകൾ എടുത്തപ്പോൾ എൻ്റ് പണി കഴിഞ്ഞു.

തൊൻ തണ്ണുത്ത വെള്ളം സിക്കിൽ തെറിച്ചു.

പത്തുമിനിറ്റ് കൈ കഴുകി ഉണക്കി ഓന്നുകൂടി കഴുകിയെക്കിലും ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു പുരുഷൻ്റെ കാൽ മസാജ് ചെയ്തതിന് ശേഷം നിങ്ങൾ എത്ര കൈ കഴുകിയാലും, അവൻ പഴകിയ, അടരുകളുള്ള ചർമ്മത്തിന്റെ ഗന്ധം ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ നിങ്ങളുടെ ചർമ്മത്തിൽ തങ്ങിന്നിൽക്കും.

സേവകൻ നമ്പർ വണ്ണും സേവകൻ നമ്പർ രണ്ടും ഒരുമിച്ച് ചെയ്യേണ്ട ഒരേരോഗം പ്രവർത്തനമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കലെല്ലാം, അറുമൺഡോടുത്ത, ഞാനും റാം പെർസാദും വീട് വിട്ട് മെയിൻ റോഡിലുടെ ഇരങ്ങി, തങ്ങൾ ഒരു കടയിൽ എത്തുന്നതുവരെ:

"ജാക്കപോട്ട്" ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യക്കട

ഇന്ത്യൻ നിർമ്മിത വിദേശ മദ്യം ഇവിടെ വിൽക്കുന്നു

മിസ്സർ ജിയാബുവോ, ഈ രാജ്യത്ത് നമുക്ക് രണ്ട് തരം പുരുഷമാരുണ്ടന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് വിശദികരിക്കണം: "ഇന്ത്യൻ" മദ്യപാനികളും "ഇംഗ്ലീഷ്" മദ്യവും. "ഇന്ത്യൻ" മദ്യം എന്നപോലുള്ള ഗ്രാമിന ആണർക്കുട്ടികൾക്കുള്ളതായിരുന്നു - കള്ള്, ചാരായം, നാടൻ കുണ്ണ്. "ഇംഗ്ലീഷ്" മദ്യം, സ്വാഭാവികമായും, സമ്പന്നർക്കുള്ളതാണ്. റം, വിസ്കാ, ബിയർ, ജിൻ-ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഉപേക്ഷിച്ചതെന്നും. ("ചെന്നിസ്" മദ്യം ഉണ്ടാ, മിസ്സർ പ്രീമിയർ? ഒരു സിപ്പ് എടുക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.)

ദൈവർ നമ്പർ വണ്ണിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കടമകളിലൊന്ന് ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ ജാക്കപോട്ടിൽ വന്ന സ്നോർക്കിനും അവന്റെ മക്കൾക്കുമായി ഏറ്റവും വിലയേറിയ വിസ്കിയുടെ ഒരു കുപ്പി വാങ്ങുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ ഓട്ടിങ്ങിൽ ജുന്നിയർ ദൈവർ അവനെ അനുഗമിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടന് എന്നോട് ചോദിക്കരുത്, സേവപ്രോട്ടോക്കോളിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു അത്. അവൻ കുപ്പിയുമായി ഓടിപ്പോയില്ലെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ ഉണ്ടിച്ചു.

ജാക്കപോട്ടിന്റെ അലമാരയിൽ വിവിധ വലുപ്പത്തിലുള്ള നിരമുള്ള കുപ്പികൾ അടുക്കിവച്ചിരുന്നു, കൗണ്ടറിന് പിന്നിലുള്ള രണ്ട് കൗമാരകൾ തങ്ങളെ ആക്രോശിക്കുന്ന പുരുഷമാരിൽ നിന്ന് ഓർഡർ എടുക്കാൻ പാടുപെട്ടു. കടയുടെ വശത്തെ വെള്ള ഭിത്തിയിൽ, നൂറു കണക്കിന് മദ്യ ബാൻഡുകളുടെ പേരുകൾ, ഒരു തുള്ളി ചുവന്ന പെയിന്റിൽ എഴുതി, ബിയർ, റം, വിസ്കി, ജിൻ, വോയ്ക്ക എന്നിങ്ങനെ അഞ്ച് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു .

വില ലിസ്റ്റ് "ജാക്കപോട്ട്" ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യക്കട

തങ്ങളുടെ വിസ്കി

വിസ്കി ഫ്ലോറ കീസ്

	ക്വാർട്ടർ	പകുതി	ഫുൾ ബോട്ടിൽ
കവുത്ത പട്ടി	—	—	1330
ടീച്ചറുടെ	—	530	1230
VAT 69	—	—	1210

വിസ്കി രണ്ടാം ക്ലാസ്

	ക്വാർട്ടർ	പകുതി	ഹുശ്ര ബോട്ടിൽ
രോയൽ ചലനവ്	110	220	390
രോയൽ സ്റ്റേജ്	110	219	380
ബാഗിപൾ	84	200	288

വിസ്കി മൂന്നാം ക്ലാസ്

	ക്വാർട്ടർ	പകുതി	ഹുശ്ര ബോട്ടിൽ
രോയൽ ചോയ്സ്	61	110	200
കാട്ടുകുതിര	44	120	200

(വിലകുറത്ത വിസ്കി പോലും ലഭ്യമാണ്: കൗൺസിൽ ചോദിക്കുക.)

തങ്ങളുടെ വോയ്ക്ക

വോയ്ക്ക ഫ്ലൈ ക്ലാസ്...

അതൊരു ചെറിയ കടയായിരുന്നു, കൗൺസിൽ മുന്നിലെ പത്തടി സ്ഥലത്ത് ചുരുങ്ങിയത് അനുഭവ പേരെങ്കിലും തിങ്ങിനിരത്തിരുന്നു, ഉയർന്ന മുല്യമുള്ള രൂപാ നോട്ടുകൾ വീശിക്കുന്നും ഓരോരുത്തരും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു:

"കിന്നപ്പിഷ്ടും സ്റ്റേറ്റ് ഓരു ലിറ്റർ!"

"ഓൾഡ് മജ് ഹാഫ് ബോട്ടിൽ!"

"തണ്ടർബോർട്ട്! തണ്ടർബോർട്ട്!"

അവർ ഈ മദ്യം കൂടിക്കാൻ പോകുന്നില്ല; അവരുടെ യജമാനമാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യം വാങ്ങാൻ വരുന്ന റാം പെര്സാറിനെയും എന്നെയും പോലെ അവരും സേവകർ മാത്രമാണെന്ന് അവരുടെ കിറിപ്പിന്തത്തും വ്യത്തികെട്ടുമായ ഷട്ടുകളിൽ നിന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി. ഒരു വാരാന്ത്യ രാത്രിയിൽ എടുമണിക്ക് ശേഷം തങ്ങൾ ജാക്കപോട്ടിലേക്ക് വന്നാൽ, കൗൺസിൽ മുന്നിൽ ആഭ്യന്തരയുഖം പോലെയായിരുന്നു; എന്നിക്ക് ആളുകളെ അകറ്റി നിർത്തേണ്ടി വന്നു, അതേസമയം റാം പെര്സാറി കൗൺസിലേക്ക് നീങ്ങി അലറി:

"കരുതത പട്ടി! ഹുശ്ര ബോട്ടിൽ!"

വിസ്കിയുടെ ഫല്ല് ക്രാസ് വിഭാഗത്തിലെ അദ്യത്തെ പേര് സ്റ്റാക്ക് ഡോഗ് ആയിരുന്നു. സ്റ്റാർക്കും അവൻ്റെ മകളും കൂടിച്ച് ഒരേയൊരു വസ്തുവായിരുന്നു അത്.

രാം പർസാദിന് മദ്യം കിട്ടും; ശുനിട്ട് അവൻ കൂപ്പി തന്റെ കൈകളിൽ ഉണ്ണിപ്പിട്ടിച്ചുകൊണ്ട് തൊൻ മറ്റ് വേലക്കാരുടെ നേരെ കുത്തുകയും തുങ്ങശർക്ക് പുറത്തിരഞ്ഞാൻ കുറച്ച് ഇടത്തിനായി പോരാട്ടുകയും ചെയ്യും. തുങ്ങശർ ദേരു കീമിനെപ്പോലെ ആയിരുന്ന ഒരേയൊരു സമയമായിരുന്നു അത്.

തുങ്ങശർ വിട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ, രാം പർസാദ് എപ്പോഴും റോധിന്റെ അരികിൽ നിർത്തി കരുത്ത നായ്തെയു കാർബ്ബോർഡ് പെട്ടിയിൽ നിന്ന് തെറിപ്പിക്കും. ജാക്ക്‌പോട്ട് തുങ്ങശലേ ചതിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പരിശോധിക്കാനാണ് ഇതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അവൻ കള്ളം പറയുകയാണെന്ന് എന്നിക്കരിയാമായിരുന്നു. അയാൾ കൂപ്പി പിടിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഫല്ല് ക്രാസ് വിസ്കിയുടെ നിരയെ കുന്നകമായ കൂപ്പി കയ്യിൽ പിടിക്കാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ തനിക്കുവേണ്ടിയാണ് അത് വാങ്ങുന്നതെന്ന് സകൽപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പിന്നെ അവൻ കൂപ്പി വിണ്ണും കാർബ്ബോർഡ് പെട്ടിയിലേക്ക് കയറ്റി വിട്ടിലേക്ക് മടങ്ങും, തൊൻ അവന്റെ പുറകിൽ, അത്രയും ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യം കണ്ട് എന്റെ കണ്ണുകൾ ഇപ്പോഴും തിളങ്കി.

രാത്രിയിൽ, രാം പർസാദ് കിടക്കയിൽ നിന്ന് കുർക്കം വലിച്ചപ്പോൾ, തൊൻ എന്റെ കൈപ്പത്തിയിൽ തല ചായ്ച്ച തന്റെ കിടന്നു.

തൊൻ സീലിങ്ങിലേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

രാത്രിയും പകലും പോലെ സ്റ്റാർക്കിന്റെ രണ്ട് ആൺമകൾ പരസ്പരം എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് ചിന്തിച്ചു.

മുകേഷ് സാർ ചെറുതും ഇരുണ്ടതും വ്യത്തികെടുവനും വളരെ കൗശ്ലപരക്കാരനുമായിരുന്നു. തുങ്ങശർ അവനെ വിട്ടിൽ "മംഗുസ്" എന്ന് വിളിക്കുമായിരുന്നു. അവൻ വിവാഹിതനായി കുറച്ച് വർഷങ്ങളായി, ഷൈയ്യുളിൽ തടിച്ച ഒരു വിട്ടുകാരിയായ ഭാര്യയെ, രണ്ട് കൂട്ടികളുള്ള ശ്രേഷ്ഠം, രണ്ട് ആൺകൂട്ടികളും. ഈ സവാവിന്, ഇപ്പോൾ അവന്റെ പിതാവിന്റെ ശരീരമില്ലായിരുന്നു - പകേഷ് അവൻ അവന്റെ മനസ്സായിരുന്നു. തൊൻ ഒരു നിമിഷം പോലും പാശാക്കുന്നത് കണ്ണാൽ അവൻ വിളിച്ചു പറയും, "ബൈവർ, അവിടെ അലത്തുതിരിയരുത്! കാർ വ്യത്തിയാക്കുക."

"ഈ നേരത്തെ വ്യത്തിയാക്കി, സർ."

"എങ്കിൽ ഒരു ചുണ്ടുപെട്ട മുറ്റം തുത്തുവാരുക."

ശ്രീ. അശോകൻ അച്ചുന്റെ മൃതദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഉയരവും വിശാലവും സുന്ദരനുമായിരുന്നു, ഒരു ജനിയുടെ മകനെപ്പോലെ. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അവൻ ഭാര്യയോടൊപ്പം വീടിന്റെ കോമ്പാണ്ടിൽ ബാധ്യമിന്നുണ്ട് കളിക്കുന്നത് തൊൻ കണ്ണു. അവർ പാന്തിസ് ധരിച്ചു; തൊൻ വിടപറത്തു. ടൗസർ ധരിച്ചു ഒരു സ്ത്രീയെ മുന്പ് ആരാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്-സിന്നിമയിലല്ലാതെ? തൊൻ ആദ്യം ഉഹിച്ചു, അവർ നുഡയോർക്കിൽ നിന്ന് വിട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന മാന്ത്രിക

വസ്തുകളിൽ ഒന്ന്, അവൻ ഉച്ചാരണവും, ഷേവ് ചെയ്തതിന് ശ്രഷ്ടം അവന്റെ മുഖത്ത് പുരട്ടിയ ഫോട്ട് ഷേവേർവ്വ് പെർഫ്യൂമും.

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാം പെരസാദും ചെരീത്ത കണ്ണുള്ള നേപ്പാളിയും കുശരുക്കുശരുക്കയായിരുന്നു. താൻ ഒരു പുലെടുത്ത, മുറം തുട്ടുവാരാൻ തുടങ്ങി, അവനോട് കൂടുതൽ അടുത്തു.

"അവൻ ഒരു കുംത്യാനിയാണ്, നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?"

"ഒരു വഴിയുമീല്ല."

"അതെ!"

"അവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചോ?"

"അവരുടെ വിവാഹം അമേരിക്കയിൽ വെച്ചാണ്. തങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാർ അവിടെ പോകുമ്പോൾ, ജാതിയോടുള്ള എല്ലാ ബന്ധുമാനവും നഷ്ടപ്പെടും, "നേപ്പാളി പറഞ്ഞു.

"വിവാഹത്തിന് എത്തിരായി വൃദ്ധൻ മരിച്ചു. അവളുടെ ജനങ്ങളും സന്തുഷ്ടരായിരുന്നില്ല.

"അപോൾ - അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?"

നേപ്പാളി എന്ന തുരിച്ചുനോക്കി. "ഹോയ്, നിങ്ങൾ തങ്ങളെ ചോർത്തുകയാണോ?"

"ഈല്ല സർ."

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ദൈവവർമ്മാരുടെ ക്വാർട്ടേഴ്സിന്റെ വാതിലിൽ മുട്ടി, താൻ പുരത്തിരഞ്ഞുനോൾ പിക്കി മാധം കയ്യിൽ രണ്ട് റാക്കറ്റുമായി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

മുറ്റത്തിന്റെ ഒരു മുലയിൽ രണ്ടു തുണ്ണുകൾക്കിടയിൽ ഒരു വല കെട്ടി; അവൻ വലയുടെ ഒരു വശത്തും താൻ മറുവശത്തും കയറി. അവൻ ഷട്ടിൽ തട്ടി-അത് ഉയർന്നു, എന്നിട്ട് എന്റെ കാൽക്കൽ വീണ്ടും.

"ഹോയ്! നീക്കുക! തിരിച്ച് അടിക്കുക!"

"ക്ഷമിക്കണം, മാധം. എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം."

താൻ മുന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലും കളിച്ചിട്ടില്ല. താൻ ഷട്ടിൽ അവളുടെ അടുത്തെക്കാൾ തിരിച്ചു, അത് നേരെ വലയിലേക്ക് പോയി.

"അയ്യോ, നീ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവനാണ്. ആ മറ്റാരു ദൈവവർ എവിടെ?"

റാം പെരസാദ് ഒറ്റയട്ടിക്ക് വലയിലേക്ക് കുതിച്ചു. സൈഡിൽ നിന്ന് മുഴുവൻ സമയവും കളി കണ്ണിരുന്നു. ബാധ്യമിന്നുണ്ട് കളിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നു.

അവൻ ഷട്ടിൽ വ്യത്തിയായി നെറ്റിന് മുകളിലുടെ അടിച്ചതും അവളുടെ ഫോട്ട് ഷേഡുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതും താൻ കണ്ടു, എന്റെ വയറു കത്തിച്ചു.

ഒന്നാം നമ്പറിനോടുള്ള രണ്ടാം നമ്പർ ഭാസന്റെ വെറുപ്പ് പോലെ ഭൂമിയിൽ എന്തെങ്കിലും വിദ്യേഷം ഉണ്ടോ?

തങ്ങൾ ഒരേ മുറിയിൽ കിടന്നുറുങ്ങിയെങ്കിലും, എതാനും അടി അകലാത്തിൽ, തങ്ങൾ പരസ്പരം ഒരക്ഷണം പോലും പറഞ്ഞില്ല-ഒരിക്കലും ഒരു ഹലോ, അല്ലക്കിൽ നിങ്ങളുടെ അമ

എങ്ങനെന്തുണ്ട്, ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. രാത്രി മുഴുവൻ അവനിൽ നിന്ന് ചുട്ട പ്രസരിക്കുന്നത് എന്നിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു - അവൻ എന്ന ശപിക്കുകയും ഉറക്കത്തിൽ എന്നിൽ മന്ത്രവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നിക്കരിയാമായിരുന്നു. നോക്കു, മുൻഡിയുടെ അരികിൽ സുകഷിച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധ ദൈവങ്ങളുടെ ഇരുപ്പത് ചിത്രങ്ങളെക്കിലും മുന്നിൽ വന്നേങ്കി, “ഓം, ഓം, ഓം” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനീടും അവൻ കണ്ണിന്റെ കോൺഡിലുടെ എന്ന നോക്കി, “നീ പ്രാർത്ഥമിക്കണേണ്ട?” നീയെന്താ നക്സൽ?

ഒരു സാധാപ്പത്തിൽ ഞാൻ മാർക്കറ്റിൽ പോയി ഹനുമാന്നിയും രാമന്നിയും ഏറ്റവും വിലകുറത്ത് രണ്ട് ധനസർവ്വിഗ്രഹങ്ങൾ വാങ്ങി തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന് മുൻഡിൽ പാക്ക് ചെയ്തു. അങ്ങനെ തങ്ങൾ രണ്ടുപേരുക്കും ഇപ്പോൾ മുൻഡിൽ ഒരേ എണ്ണം ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; പുലർച്ചേ തങ്ങളുടെ ദേവതകളെ വന്നേബോൾ തങ്ങൾ പരസ്പരം പ്രാർത്ഥന മുക്കി.

നേപ്പാളി രാം പെർസാദുമായി കൈകൊർത്തു. ഒരു ദിവസം അവൻ എൻ്റെ മുൻഡിലേക്ക് പൊട്ടിത്തറിച്ചു ഒരു വലിയ ഷാസ്ത്രിക്ക് പുക്കൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

“നാട്ടുകാരാ, നീനക്ക് നായ്ക്കളെ ഇഷ്ടമാണോ?” അവൻ ഒരു വലിയ പുഞ്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചു.

വീടിൽ രണ്ട് വെള്ളത്ത് പോമരേനിയൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു - കഡിൽസും പുഡിൽസും. സന്ധനർ അവരുടെ നായ്ക്കളെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ പരിഗണിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ നോക്കുന്നു - അവരുടെ നായ്ക്കളെ ലാളിക്കണമെന്നും നടക്കണമെന്നും ലാളിക്കണമെന്നും കുളിപ്പിക്കണമെന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു! ആരാഞ്ഞുകൂടുക്കുന്നതു എന്ന് ഉള്ളിക്കുക? ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് നായ്ക്കളെ സ്ക്രിം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി, എന്നിട്ട് അവരെ നുരൈയ കയറ്റി, നുരയിട്ടു, എന്നിട്ട് അവരെ കഴുകി, ഒരു ഷോഡ റയർ എടുത്ത് ചർമ്മം ഉണ്ടാക്കി. എന്നിട്ട് ഞാൻ അവരെ ഒരു ചങ്ങലയിൽ കോമ്പാണ്ടിന് ചുറ്റും കൊണ്ടുപോയി, നേപ്പാളിലെ രാജാവ് ഒരു മുലയിലിരുന്ന് ആക്രോഷിച്ചു, “ചങ്ങല ഇതു ശക്തമായി വലിക്കരുത്! അവർ നിങ്ങളെക്കാൾ വിലയുള്ളവരാണ്!”

കുളവും ആലിംഗനവും കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും, കൈകൾ മണത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ തിരിച്ചു നടന്നു- ഒരു വേലക്കാരൻ കൈകളിൽ നിന്ന് നായ്ക്കളുടെ തൊലിയുടെ മണം മാറ്റാൻ കഴിയുന്നത് അവന്റെ യജമാനന്റെ തൊലിയുടെ മണം മാത്രമാണ്.

അശോക് എൻ്റെ മുൻഡിയുടെ പുറത്ത് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അവന്റെ അടുത്തേതക്ക് ഓടി ചെന്ന് കുന്നിഞ്ഞു. അവൻ മുൻഡിലേക്ക് പോയി; ഞാൻ അപ്പോഴും കുന്നിഞ്ഞു നിന്നു. വാതിലിലുടെ കടന്നുപോകാൻ അവൻ കുന്നിഞ്ഞു-

പോഷകക്രൂറവുള്ള സേവകർക്ക് വേണ്ടിയാണ് വാതിൽ നിർമ്മിച്ചത്, അവന്നപ്പോലെ ഉയരവും നല്ല ഭക്ഷണവുമുള്ള ഒരു യജമാനന്തി. അയാൾ സംശയത്താട്ട് മേൽക്കൂരയിലേക്ക് നോക്കി.

“എത്ര ഭയാനകമാണ്,” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.
സിലിംഗിലെ പെയിൻ്റ് വലിയ അടരുകളായി അടർന്നുപോകുന്നത് എങ്ങനെയെന്നും ഓരോ കോൺലൂം ചിലന്തിവലകൾ എങ്ങനെയുണ്ടെന്നും അതുവരെ താൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ മുറിയിൽ താനിതുവരെ സന്തോഷവാനായിരുന്നു.

“എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈങ്ങനെയൊരു മണം? ജനാലകൾ തുറക്കുക.”

അവൻ റാം പെർസാദിന്റെ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു വിരൽത്തുബിൽ കുത്തി. പ്രധാസം തോന്തി. റാം പെർസാദിനോട് അസൃത തോന്നുന്നത് താൻ പെട്ടെന്ന് നിർത്തി.

(അങ്ങനെ താൻ അവൻ കണ്ണുകളാൽ മുൻ കണ്ണു; അവൻ മുക്ക് കൊണ്ട് അത് മണത്തു; അവൻ വിരലുകൾ കൊണ്ട് അത് കുത്തി - താൻ ഇതിനകം എന്റെ യജമാനന ദഹിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു!)

അവൻ എന്റെ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി, പക്ഷേ എന്തോ കുറ്റബോധം പോലെ അവൻ എന്റെ നോട്ടം ഓഴിവാക്കി.

“നിന്നക്കും റാം പെർസാദിനും കിടക്കാൻ നല്ല മുൻ ലഭിക്കും. വേരെ കിടക്കുകയും. ഒപ്പം കുറച്ച സ്വകാര്യതയും.”

“ദയവുചെയ്ത അത് ചെയ്യരുത് സാർ. ഈ സ്ഥലം തങ്ങൾക്ക് ഒരു കൊട്ടാരം പോലെയാണ്.

അത് അവനെ സുവഖ്യപൂടുത്തി. അവൻ എന്ന നോക്കി.

“നിങ്ങൾ ലക്ഷ്മണർഘയിൽ നിന്നുള്ള അള്ളാണ്, അഡ്വൈ?”

“അതെ സർ.”

“താൻ ജനിച്ചത് ലക്ഷ്മണർഘയിലാണ്. പക്ഷേ അതിനുശേഷം താൻ കണ്ടിട്ടില്ല. നീയും അവിടെയാണോ ജനിച്ചത്?”

“അതെ സർ. അവിടെ ജനിച്ചു വളർന്നു.”

“അത് എങ്ങനെയുണ്ട്?”

താൻ ഉത്തരം പറയുന്നതിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഈ വളരെ നല്ലതായിരിക്കണം.”

“സ്വർഗ്ഗം പോലെ സാർ.”

വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ മുതൽ താൻ അവനെ നോക്കുന്ന വിധത്തിൽ, തല മുതൽ കാൽ വരെ, അവൻ എന്ന മുകളിലേക്കും താഴേക്കും നോക്കി.

അവൻ കണ്ണുകൾ അതക്കുതം നിരഞ്ഞതായി തോന്തി: ഒരേ മണ്ണ്, സുര്യപ്രകാശം, ജലം എന്നിവയാൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത മാത്യകകൾ എങ്ങനെ നിർമ്മിക്കപ്പെടും?

“ശരി, എന്നിക്ക് ഈന്ന് അവിടെ പോകണം,” അവൻ പറഞ്ഞു, കട്ടിലിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. “എന്നിക്ക് എന്റെ ജനസ്ഥലം കാണണം. നീ എന്ന ഓടിക്കും.”

“അതെ സർ!”

വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു! എൻ്റെ യുണിഫോമിൽ, സ്നോർക്കിന്റെ കാർ ഓട്ടിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ്റെ മകനും മരുമകളുമായി സംസാരിച്ചു!

അവൻ്റെ കാൽക്കൽ വീണ് അവരെ ചുംബിക്കാൻ താൻ തയ്യാറായിരുന്നു!

സ്നോർക്ക് തൈങ്ങളോടൊപ്പം വരാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു, അത് എന്നിക്ക് ഗ്രാമത്തിലേക്കുള്ള ഒരു മഹത്തായ പ്രവേശനമായി മാറും-പക്ഷേ അവസാനന്മീഷം അവൻ അവിടെ നിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവസാനം, താൻ ഹോം സിറിയിൽ നാട്ടിപ്പുറങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് മിസ്റ്റർ അശോകിനെയും പിക്കി മാധ്യത്തയും മാത്രമായിരുന്നു.

താൻ ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു അവൻ രണ്ടുപേരെയും ദൈവം ചെയ്യുന്നത് - രാം പെര്സാദിന് ഇതുവരെ ആ പദവി ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സുന്തം മനസ്സുള്ള ഒരു മുഖി കാരായ ഹോം സിറി എന്നിക്ക് ഇപ്പോഴും ശ്രീലമായിരുന്നില്ല. ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ താൻ എല്ലാ ദൈവങ്ങളോടും പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അരമൺകുറോളം അവൻ ഒന്നും പറഞ്ഞതില്ല. കാരിൽ ടെൻഷൻ ഉണ്ടാക്കുന്നോൾ ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ദൈവവരായി തോന്നാം; അത് ഉള്ളിലെ താപനില ഉയർത്തുന്നു. കാരിനുള്ളിലെ സ്ത്രീ വളരെ ദേശ്യപ്പെട്ടു.

"നമ്മളെന്തിനാ അശോകി ഈ നടുറോധിലേക്ക് പോകുന്നത്?" അവസാനം നിശ്ചല്പിച്ചതെയെ കീറിമുറിച്ച് അവളുടെ ശബ്ദം.

"ഈ എൻ്റെ പുർവ്വിക ഗ്രാമമാണ്, പിക്കി. നിങ്ങൾക്ക് അത് കാണാൻ താൽപ്പര്യമുണ്ടോ? താൻ ജനിച്ചത് അവിടെയാണ് - പക്ഷേ അച്ചുന്ന എന്ന ഒരു ആൺകുട്ടിയായി അയച്ചു. അന്ന് കമ്മ്യൂണിറ്റി ഗരിലുകളുമായി ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. നമുക്ക് കഴിയുമെന്ന് താൻ കരുതി -"

"തിരിച്ചുവരാനുള്ള തീയതി നിങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചോ?" അവർ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചു. "താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നൃയോർക്കിലേക്കാണ്."

"ഈല്ല. ഇന്നിയും ഇല്ല. നമുക്ക് ഉടൻ തന്നെ ഒരെണ്ണം ലഭിക്കും." അവൻ ഒരു നിമിഷം നിശ്ചല്പിച്ചായി; എൻ്റെ ചെവികൾ ഇപ്പോൾ ശരിക്കും തുറന്നിരുന്നു. അവൻ അമേരിക്കയിലേക്ക് തിരികെ പോയാൽ, അവർക്ക് ഇനി വീടിൽ രണ്ടാമത്തെ ദൈവരെ ആവശ്യമില്ല?

അവർ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല; എന്നാൽ താൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു, പല്ലു കട്ടിക്കുന്നത് എന്നിക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ അശോകിന് ഒരു സുചനയും ഇല്ലായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും - "എന്നൊരു തമാഴ" എന്ന അവർ പറയുന്നതുവരെ അയാൾ ഒരു സീനിമാ ഗാനം മുളാൻ തുടങ്ങി.

"അത് എന്തായിരുന്നു?"

"അമേരിക്കയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കളം പറഞ്ഞു, അല്ലോ, അശോക് - നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും തിരിച്ചുപോകാലും, അല്ലോ?"

"കാറിൽ ഒരു ദൈവർ ഉണ്ട്, പിക്കി-ഞാൻ ശ്രദ്ധാം പിന്നീട് വിശദിക്കരിക്കാം."

"ഓ, അവന് എന്ത് കാര്യം! അവൻ ദൈവർ മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾ വീണ്ടും വിഷയം മാറ്റുകയാണ്!"

ഒരു മനോഹരമായ സുഗന്ധം കാറിൽ നിരഞ്ഞു - അവർ നിങ്ങി വസ്ത്രം ശരിയാക്കിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് എന്നിക്കരിയാം.

"നമുക്ക് എന്തിന് ഒരു ദൈവരെ വേണം? എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് പഴയതുപോലെ ദൈവവ് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത്?

"പിക്കി, അതായിരുന്നു ന്യൂയോർക്ക്—നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയിൽ വാഹനമോടിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഈ ട്രാഫിക് നോക്കു. ആരും നിയമങ്ങളും പാലിക്കുന്നില്ല-ആളുകൾ ഭ്രാന്തമാരെപ്പോലെ രോധിലുടെ ഓട്ടുന്നു-നോക്കു-അത് നോക്കു—"

ഒരു ട്രാക്ടർ അതിന്റെ എക്സ്പ്രൈസ് പെപ്പിൽ നിന്ന് നല്ല കട്ടിയുള്ള കരുത്ത ഡീസൽ തുവാല പുറത്തെക്കു വലിച്ചുകൊണ്ട് പുർണ്ണ വേഗതയിൽ രോധിലേക്ക് വരികയായിരുന്നു.

"ഈ രോധിന്റെ തെറ്റായ ഭാഗത്താണ്! ആ ട്രാക്ടറിന്റെ ദൈവർ അത് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല!

ഞാനും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ശ്രീ, നിങ്ങൾ രോധിന്റെ ഇടതുവശത്ത് കുടി വാഹനം ഓടിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു, പക്ഷേ അതുവരെ ഈ നിയമത്തിന്റെ പേരിൽ ആരെയും പ്രകോപിപ്പിക്കുന്നതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

"അത് പുറത്തെക്കു തുപ്പുന ഡീസൽ നോക്കു. ഞാൻ ഇവിടെ വണ്ടിയോടിച്ചാൽ പിക്കി, എന്നിക്ക് ആകെ ഭ്രാന്ത പിടിക്കും.

ഞങ്ങൾ ഒരു നദിയിലുടെ വണ്ടിയോടിച്ചു, എന്നിട്ട് ടാർ രോധ് അവസാനിച്ചു, ഞാൻ അവരെ ഒരു കുണ്ടും കൂഴിയും നിരഞ്ഞ ട്രാക്കിലുടെ കൊണ്ടുപോയി, പിന്നെ കൂടുതലോ കൂറവോ സമാനമായ മുന്ന് കടകളുള്ള ഒരു ചെറിയ ചന്തയിലുടെ, മണ്ണം, കുന്തുരുക്കം, കുടാതെ അരി. എല്ലാവരും ഞങ്ങളെ തുറിച്ചു നോക്കി. ചില കുട്ടികൾ കാറിന്റെകിലുടെ ഓടാൻ തുടങ്ങി. മിസ്റ്റർ അശോക് അവരെ കൈവീശി കാണിച്ചു, പിക്കി മാധ്യത്തയും അത് ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു.

കുട്ടികളെ കാണാതായി; ഞങ്ങൾ ഒരു പരിധി കടന്നിരുന്നു, അതിന്പുറം അവർക്ക് ഞങ്ങളെ പിന്തുടരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞങ്ങൾ ഭൂവൃദ്ധമകളുടെ കുാർട്ടേഷ്യലായിരുന്നു.

സ്ന്യാർക്കിന്റെ മാളികയുടെ കവാടത്തിൽ കാര്യസ്ഥൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; ഞാൻ കാർ ഫുൾ സ്ന്യാർക്കിൽ എത്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ അവൻ കാറിന്റെ ദ്രോഗം അശോകിന്റെ കാലിൽ തൊട്ടു.

"ചെറിയ രാജകുമാരൻ, നിങ്ങൾ ഒരുവിൽ ഇവിടെയുണ്ട്! നിങ്ങൾ അവസാനം ഇവിടെയുണ്ട്!

കാടുപനി മിസ്റ്റർ അശോകിനും പിക്കി മാധ്യത്തിനുമൊപ്പം ഉച്ചാക്ഷണം - കഴിക്കാൻ വന്നു-അവൻ അവരുടെ

അമ്മാവനായിരുന്നു. അവൻ ഉച്ചടക്കണ്ടതിനായി മാളികയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് കണ്ടയുടെ താൻ അടുക്കളയിലേക്ക് പോയി, കാര്യസ്ഥനോട് പറഞ്ഞു, “താൻ മിസ്സർ അശോകിനെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ഉച്ചടക്കണം വിളന്ബാൻ അനുവദിക്കണം!” പാചകക്കാരൻ സമ്മതിച്ചു - വർഷങ്ങൾക്ക് ശ്രഷ്ടം എന്നിക്ക് ആദ്യമായി കാട്ടുപനിയെ നോക്കേണ്ടി വന്നു. അവൻ താൻ ഓർക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവനായിരുന്നു, കുടുതൽ കുനിഞ്ഞവനായിരുന്നു, പ്രക്ഷേ അവൻ്റെ പല്ലുകൾ ഒരേപോലെയായിരുന്നു: മുൻചുരുള്ളതും കുറുത്തതും രണ്ട് വ്യതിരിക്തമായ കൊള്ളുത്തുകൾ വശത്തേതക്കു വളരെത്തുമാണ്. അവൻ ദൈനികം രൂമിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു-ഉയർന്ന മേൽത്തട്ട്, ചുറ്റും കന്ത്ത, പഴയ രീതിയിലുള്ള ഫർണ്മിച്ചുറുകൾ, ഒരു വലിയ നിലവിളക്ക എന്നിവയുള്ള ഗംഭീരമായ ഒരു സ്ഥലം.

“ഇത്താരു മനോഹരമായ പഴയ മാളികയാണ്,” മിസ്സർ അശോക പറഞ്ഞു. “ഇവിടെ എല്ലാം മനോഹരമാണ്.”

“ചാൻഡിലിയർ ഓഫീസ് - ഈത് അൽപ്പം ടാക്കി ആണ്,” അവൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ചാൻഡിലിയേഴ്സ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു,” കാട്ടുപനി പറഞ്ഞു. “അവൻ ഇവിടെ കുളിമുറിയിൽ ഒന്ന് വയക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അത് നിങ്ങൾക്കറയാമോ? താൻ കാര്യമായി പറയുകയാണ്!”

കെയർഡേക്കൾ പാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന് മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചപ്പോൾ ശ്രീ അശോക അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്ക് വെജിറ്റേറിയൻ ഒന്നും ഇല്ലോ? താൻ മാംസം കഴിക്കാറില്ല.

“സസ്യാഹാരിയായ ഒരു ഭൂവൃദ്ധമയെക്കുറിച്ച് താൻ കേട്ടിട്ടില്ല,” കാട്ടുപനി പറഞ്ഞു. “അത് സ്വാഭാവികമല്ല. നിങ്ങളെ ശക്തരാക്കാൻ മാംസം ആവശ്യമാണ്. അവൻ ചുണ്ടുകൾ തുറന്നു വളരെ പല്ലുകൾ കാണിച്ചു.

“ആവശ്യമില്ലാതെ മുഗ്രങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിൽ താൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്നിക്കു അമേരിക്കയിലെ സസ്യാഹാരികളെ അറിയാമായിരുന്നു, അവൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്ന് താൻ കരുതുന്നു.

“കുട്ടികളെ നിങ്ങൾ എന്ത് ഭ്രാന്തൻ ആശയങ്ങളാണ് എടുക്കുന്നത്?” വ്യൂദൻ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ ഒരു ഭൂവൃദ്ധമയാണ്. സസ്യാഹാരികൾ ബോഹമണ്ണരാണ്, തങ്ങളെല്ലാം.

ഉച്ചടക്കണ്ടതിനുശേഷം താൻ പാത്രങ്ങൾ കഴുകി; താൻ കെയർഡേക്കരെ ചായ ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായിച്ചു. എൻ്റെ യജമാനനെ പരിപാലിച്ചു; ഇപ്പോൾ എൻ്റെ കുടുംബത്തെ കാണാനുള്ള സമയമായി. താൻ മാളികയുടെ പിന്നവാതിലിലുടെ പുരത്തെക്കണ്ണിരഞ്ഞി.

ശരി, അവൻ എന്ന അടിച്ചു. എൻ്റെ കുടുംബം എല്ലാവരും മാളികയിൽ വന്നിരുന്നു, അവൻ ഹോം സിറ്റിക്കെ ചുറ്റും,

അഭിമാനത്തോട് അത് നോക്കി, തൊടാൻ പോലും ദയപ്പെട്ടിരുന്നു.

കീഴിൽ കൈ ഉയർത്തി. അവൻ ധന്ബാദിൽ നിന്ന് പോയി വയലിൽ പണിയെടുക്കാൻ വീടിൽ വന്നതിന് ശേഷം തൊൻ അവനെ കണ്ടിട്ടിലു-അത് മുന്ന് മാസം മുമ്പ്. തൊൻ കുന്നിത്ത് അവന്റെ പാദങ്ങളിൽ സ്പർശിച്ചു, ആവശ്യമുള്ളതിലും കുടുതൽ സെക്കന്റ്യൂകൾ അവയിൽ പിടിച്ചുനിന്നു, കാരണം തൊൻ വിടയച്ച നിമിഷം അവൻ എന്ന വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന് എനിക്കെന്നാമായിരുന്നു-കഴിത്തെ രണ്ട് മാസമായി തൊൻ വീടിലേക്ക് പണമൊന്നും അയച്ചിലു.

"ഓ, ഇപ്പോൾ അവൻ ദേവവിൽ തന്റെ കുടുംബത്തെ ഓർക്കുന്നു!" അവൻ എന്ന കാലിൽ നിന്ന് കുലുക്കി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "അവൻ നമ്മളെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?"

"എന്നോട് ക്ഷമിക്കു സഹോദരാ."

"നിങ്ങൾ മാസങ്ങളായി പണമൊന്നും അയച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ക്രമികരണം മറന്നു.

"എന്നോട് ക്ഷമിക്കു, എന്നോട് ക്ഷമിക്കു."

പ്രക്ഷേ അവർ ശരിക്കും ദേശ്യപ്പെട്ടില്ല. ആദ്യമായി ഓർക്കുന്നോൾ, നീർപ്പോതെതക്കാൾ ശ്രദ്ധ കീടി. അവളുടെ ബഹളത്തിൽ ഏറ്റവും ആധിക്യം, സ്വാഭാവികമായും, കൗശലക്കാരിയായ വ്യഖ്യയായ കുസുമം ആയിരുന്നു, അവർ എന്ന നോക്കി പുണ്ണിക്കുകയും അവളുടെ കൈത്തണ്ടയിൽ തടവുകയും ചെയ്തു.

"ഓ, തൊൻ കുട്ടിക്കാലത്ത് നിങ്ങളുടെ വായിൽ മധുരപലഹാരങ്ങൾ എങ്ങനെന്ന നിരച്ചിരുന്നു," അവർ എന്റെ കവിളിൽ തെക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മറ്റൊരു ദിവസം എന്ന തൊടാൻ ശ്രമിക്കാത്ത എന്റെ യുണിഫോമിനെ അവർ ദയപ്പെട്ടു.

അവർ എന്ന ഒരു പുറകിൽ കയറ്റി പഴയ വീടിലേക്ക്, തൊൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. എന്റെ യുണിഫോം കാണാൻ അയൽക്കാർ അവിടെ കാത്തുനിന്നിരുന്നു.

തൊൻ പോയത് മുതൽ തന്റെ പിറന്ന കുട്ടികളെ കാണിച്ചു നിർബന്ധിച്ചു നേരിയിൽ ചുംബിച്ചു. തൊൻ പോകുന്നോൾ എന്റെ അമ്മായി ലൈലയ്ക്ക് രണ്ട് കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. കസിനീ പപ്പുവിന്റെ ഭാര്യ ലീലയ്ക്ക് ഒരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. കുടുംബം വലുതായിരുന്നു. ആവശ്യങ്ങളും കുടുതലായിരുന്നു. എല്ലാ മാസവും പണം അയക്കാത്തതിന് എന്ന എല്ലാവരും ശാസിച്ചു.

കുസുമം മുഷ്ടി കൊണ്ട് തല അടിച്ചു; അവർ അയൽവാസികളുടെ വീടിൽ കയറി കരത്തു. "എന്റെ കൊച്ചുമകന് ഒരു ജോലിയുണ്ട്, അവൻ ഇപ്പോഴും എന്ന ജോലി ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിലെ ഒരു വ്യഖ്യയുടെ വിധിഇതാണ്.

"അവനെ വിവാഹം കഴിക്കു!" അയൽക്കാർ നിലവിളിച്ചു. "ഇവന്നപ്പോലെയുള്ള കാട്ടുമുഗങ്ങളെ മെരുക്കാനുള്ള ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം അതാണ്!"

"അരതെ," കുസുമം പറഞ്ഞു. "അരതെ, അരതോരു നല്ല ആശയമാണ്." അവർ ചിരിച്ചു, കൈത്തണ്ടയിൽ തടവി. "വളരെ നല്ല ആശയം."

കിഷൻ മുനിക്ക് ഒരുപാട് വാർത്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു-ഈത് ഇരുട്ടായതിനാൽ അരതെല്ലാം മോശം വാർത്തകളായിരുന്നു. മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് എന്നതെത്തയും പോലെ അഴിമതിക്കാരനായിരുന്നു. നക്സൽ ഭീകരരും ഭൂവൃദ്ധമകളും തമിലുള്ള പോരാട്ടം രക്തരൂക്ഷിതമായിരുന്നു. തങ്ങളെപ്പോലുള്ള ചെറിയ മനുഷ്യർ ഇടയിൽ കൂടുങ്ങി. ഇരുവശത്തും സ്വകാര്യ ബൈന്റജേഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു, മറുള്ളവരോട് അനുഭാവമുള്ളവരെന്ന് സംശയിക്കുന്ന ആളുകളെ വെടവയ്ക്കാനും പിഡിപ്പിക്കാനും ചുറ്റിനടന്നു.

"ജീവിതം ഇവിടെ നടക്കമായി മാറിയിരിക്കുന്നു," അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഈ കുഴപ്പത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തായതിൽ തങ്ങൾക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട് - നിങ്ങൾക്ക് ഒരു യുണിഫോമും ഒരു നല്ല മാറ്റുവും ലഭിച്ചു."

കിഷൻ മാറിയിരുന്നു. അവൻ മെലിഞ്ഞത്തും ഇരുണ്ടതും ആയിരുന്നു-അവൻ കഴുത്തിലെ ടെൻഡേണുകൾ ആഴത്തിലുള്ള ക്ലാവിക്കിളുകൾക്ക് മുകളിൽ ഉയർന്ന ആശ്വാസത്തിൽ പറ്റിനിൽക്കുന്നു. അവൻ പെട്ടെന്ന് എൻ്റെ അച്ചന്നായി മാറി.

കുസുമം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കൈത്തണ്ടയിൽ തടവിക്കൊണ്ട് എൻ്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് താൻ കണ്ണു. അവൻ തന്നെ എന്നിക്കെ ഉച്ചക്കഷണം വീഴ്ചപി. അവൻ എൻ്റെ ഷൈറ്റിലേക്ക് കറി വെച്ചപ്പോൾ - അവൻ ചിക്കൻ ഉണ്ടാക്കി, എന്നിക്കായി - അവൻ പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് ഈ വർഷം അവസാനം കല്യാണം നടത്താം, ശരി? നിങ്ങൾക്കായി തങ്ങൾ ഇതിനകം ഓരാളെ കണ്ടത്തിയിട്ടുണ്ട്—ഒരു നല്ല തടിച്ച താറാവ്. അവർക്ക് ആർത്തവചക്രം ഉള്ള നിമിഷം, അവർക്ക് ഇവിടെ വരാം.

എൻ്റെ മുന്നിൽ ചുവന്ന, കറിവെച്ച എല്ലാം മാംസവും ഉണ്ടായിരുന്നു - കിഷൻ സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ നിന്നുള്ള മാംസമാണ് അവൻ ആ ഷൈറ്റിൽ എന്നിക്ക് വിളമ്പിയതെന്ന് എന്നിക്ക് തോന്തി.

"മുത്തപ്പറ്റി," താൻ പറഞ്ഞു, ചുവന്ന, കറിവെച്ച ഇരച്ചിയുടെ വലിയ കഷണം നോക്കി, "എന്നിക്കെ കുറച്ച് സമയം തരു. താൻ വിവാഹം കഴിക്കാൻ തയ്യാറാലും.

അവളുടെ താടിയെല്ലും താഴ്ന്നു. "നിങ്ങൾ എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഇതുവരെ ഇല്ലോ? തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ചെയ്യും." അവൻ പുണ്ണിച്ചു. "ഈനി കഴിക്കു പ്രിയേ. താൻ നിന്നു വേണ്ടി മാത്രം ചിക്കൻ ഉണ്ടാക്കി.

താൻ പറഞ്ഞു, "ഇല്ല."

"കഴിക്കുക."

അവൻ ഷൈറ്റ് എൻ്റെ അടുത്തെക്ക് അടുപ്പിച്ചു.

വീട്ടുകാരെല്ലാം തങ്ങളുടെ വഴക്ക് നോക്കി നിന്നു.

മുത്തപ്പറി ക്ഷീരുകൾ. "നീ എന്താണ് ബാഹമൻൻ? തിനുക, തിനുക."

"ഇല്ല!" ഞാൻ ഷൈറ്റ് വളരെ ശക്തമായി തള്ളിയിട്ട് അത് ഒരു മുലയ്യലേക്ക് പറന്നു പോയി ഭിത്തിയിൽ ഇടച്ച് ചുവന്ന കുറ തറയിൽ തെറിച്ചു. "ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല!"

അലറാൻ പോലും അവർ സ്ത്രീച്ചു പോയി. ഞാൻ പോകുന്നോൾ കിഷൻ എഴുന്നേറ്റു എന്ന തടയാൻ ശ്രമിച്ചു; പക്ഷേ ഞാൻ അവനെ വശത്തേക്ക് തള്ളി - അവൻ ശക്തിയായി താഴേക്ക് വീണ്ങു - ഞാൻ വീടിന് പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

കുട്ടികൾ എന്നോടൊപ്പം പുറത്തേക്ക് ഓടി, ഞാൻ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, തൊടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, പേരുകൾ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു അമ്മായി അലൂക്കിൽ മറ്റേ അമ്മായി ജനിച്ച ചെറിയ വൃത്തികെട്ട് ബാട്ടുകൾ. പതിയെ മെണ്ണേജ് കിട്ടി അവർ തിരിച്ചു പോയി.

ഞാൻ അവലുവും ചന്തയും പനികളും മലിനജലവും ഉപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ കുളത്തിൽ തന്നച്ചായിരുന്നു-എന്ന് മുന്നിലെ കുന്നിൻ മുകളിലെ കരുത്ത കോട്.

വെള്ളത്തിന്റെ അര്ക്കിൽ ഞാൻ പലിരുമ്മിക്കാണ്ട് ഇരുന്നു.

കിഷൻ്റെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ച് എന്നിക്കെ ചിന്തിക്കാത്തരിക്കാൻ കഴിത്തില്ല. അവിടെ അവർ അവനെ ജീവനോടെ തിനുകയായിരുന്നു! അവർ അച്ചേനോട് ചെയ്ത അങ്കെ കാര്യം അവനോടും ചെയ്യും - അവനെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്ത ദുർബലനും നിസ്ത്രയനുമാക്കി, ക്ഷയരോഗം പിടിപെട്ട് ഒരു സർക്കാർ ആശ്രൂപത്രിയുടെ തറയിൽ മരിക്കുന്നതുവരെ, ഏതെങ്കിലും ഡോക്ടർ അവനെ കാണാൻ കാത്തിരുന്നു, തുപ്പിക്കാണ്ട് ഈ ഭിൽ്തിയിലും അതിലും രക്തം!

തെറിക്കുന്ന ശ്രദ്ധം ഉണ്ടായി. കുളത്തിലെ നീറുപോത്ത് അതിന്റെ നീർപ്പുവ് പൊതിഞ്ഞ തല ഉയർത്തി-അത് എന്ന നോക്കി. ഒരു കെട്ടിയിൻ ഒറ്റക്കാലിൽ എന്ന നോക്കി നിന്നു.

എന്ന് കഴുത്തിൽ വെള്ളം കയറുന്നതുവരെ ഞാൻ നടന്നു, എന്നിട്ട് നീന്തി- താമരകളും താമരപ്പുകളും കടന്ന്, എരുമകളും, താമരകളും, കോട്ടയിൽ നിന്ന് വീണ മത്സ്യങ്ങളും ഭീമൻ പാറകളും.

തകരന കൊത്തളത്തിൽ, കുരങ്ങുമാർ എന്ന നോക്കാൻ ഒത്തുകൂടി: ഞാൻ കുന്നുകയറാൻ തുടങ്ങി.

എന്ന് കുവിതയോടുള്ള ഇഷ്ടം നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനകം പരിച്ചിതമാണ് - പ്രത്യേകിച്ചും എക്കാലത്തെയും മികച്ചതായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട നാല് മുസ്തിം കുവികളുടെ കൃതികൾ. ഇപ്പോഴിതാ നാലുപേരിൽ ഒരാളായ ഇവ്വബാൽ, ദൈവം തന്ന പീഡിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു നിമിഷത്തിൽ തന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊണ്ട പിശാച്ചാണന്ന് സ്വകൽഭിച്ച് ശ്രദ്ധയമായ ഈ കുവിത എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

പിശാച് - മുസ്തിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരിക്കൽ ദൈവത്തിന്റെ സഹായിയായിരുന്നു, അവൻ അവനുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുകയും സ്വതന്ത്രനായി പോകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, അന്നുമുതൽ, ദൈവവും പിശാചും തമ്മിൽ മസ്തിഷ്ക യുദ്ധം നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവ്വബാൽ എഴുതുന്നത് ഇതാണ്. കവിതയുടെ കൃത്യമായ വാക്കുകൾ എനിക്ക് ഓർമ്മയില്ല, പക്ഷെ അത് ഇതുപോലെ പോകുന്നു.

ദൈവം പറയുന്നു: ഞാൻ ശക്തനാണ്. ഞാൻ വലിയവനാണ്. വീണ്ടും എൻ്റെ ഭാസനാകുക.

പിശാച് പറയുന്നു: ഹാ!

ഇക്കംബാലിന്റെ ചെകുത്താനെ ഓർക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ പലപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഇവിടെ എൻ്റെ നിലവിളക്കിന് താഴെ കിടക്കുന്നു, നന്നതു കാക്കിയുണിഫോമിൽ ഒരു കറുത്ത കോട്ടയുടെ പ്രവേശന കവാടത്തിൽ കയറുന്ന ഒരു ചെറിയ കറുത്ത രൂപത്തെ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.

അവിടെ അവൻ ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്നു, കറുത്ത കോട്ടയുടെ കൊത്തളത്തിൽ ഒരു കാൽ, ഒരു കുട്ടം കുരങ്ങുമാർ ചുറ്റപ്പെട്ടു.

നീലാകാശത്തിൽ, ദൈവം തന്റെ കൈപ്പത്തി താഴെയുള്ള സമതലങ്ങളിൽ വിരിച്ചു, ഇം ചെറിയ മനുഷ്യനായ ലക്ഷ്മണർഗ്ഗിനെയും അതിന്റെ ചെറിയ കൈവഴിയായ ഗംഗയെയും അതിന്പുറമുള്ളതെല്ലാം കാണിക്കുന്നു: അത്തരം ഒരു ദശലക്ഷം ശ്രാമങ്ങൾ, അത്തരം ഒരു ബില്യൺ ആളുകൾ. ദൈവം ഇം ചെറിയ മനുഷ്യനോട് ചോദിക്കുന്നു:

എല്ലാം അതിശയകരമല്ലോ? എല്ലാം ഗംഗിരമല്ലോ? എൻ്റെ ഭാസനായതിൽ നിങ്ങൾ നന്നിയുള്ളവരല്ലോ?

നന്നതു കാക്കിയുണിഫോമിൽ ഇം ചെറിയ കറുത്ത മനുഷ്യൻ ദ്രോഷ്യം കൊണ്ട് ഭ്രാന്തനായതുപോലെ കുലുങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു, മറ്റൊരു വഴിക്കൾക്കും പകരം ഇം പ്രത്യേക രീതിയിൽ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതിന് നന്നിയുടെ ആംഗ്യം സർവ്വശക്തന് കൈമാറും. അത് സൃഷ്ടിക്കാമായിരുന്നു.

മീഡിജിൽ ഫാനിന്റെ കറുത്ത ഘോധുകൾ നിലവിളക്കിൽ നിന്നുള്ള വെളിച്ചും വീണ്ടും വീണ്ടും മുറിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുമ്പോൾ കാക്കിയുണിഫോമിലുള്ള ചെറിയ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ദൈവത്തിന് നേരെ തുപ്പുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു.

അരമൺിക്കുർ കഴിഞ്ഞ് മലയിരഞ്ഞി വന്നപ്പോൾ നേരെ പോയത് റോർക്കിന്റെ മാളികയിലേക്കാണ്. മിസ്റ്റർ അശോകും പിക്കി മാധ്യവും ഹോം സിറ്റിയിൽ എന്ന കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

"ബൈവർ, നീ എവിടെയായിരുന്നു?" അവർ അലറി. "ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയാണ്."

"സോറി, മാധ്യം," ഞാൻ അവളോട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "ഞാൻ വളരെ വേദിക്കുന്നു."

“പിക്കി, ഒരു ഹ്രദയം ഉണ്ടായിരിക്കുക. അവൻ തന്റെ കുടുംബത്തെ കാണുകയായിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളുമായി അവർ എത്രമാത്രം അടുപ്പത്തിലാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം.

കുസുമയും ലുട്ടു ആന്തിയും മറ്റ് സ്ത്രീകളും തങ്ങൾ പുരത്തെക്ക് പോകുന്നോൾ വഴിയരികിൽ തടിച്ചുകൂടി. അവർ എൻ്റെ നേരകൾ വിടരുന്നു-താൻ മാപ്പ് ചോദിക്കാൻ വരുന്നില്ലെന്ന് സതാനിച്ചു: കുസുമം എൻ്റെ നേരെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടുന്നത് എന്ന് കണ്ടു.

താൻ ആക്സിലറേറ്ററിൽ കാൽ വെച്ചു, അവയെല്ലാം കടന്നു പോയി.

തങ്ങൾ മാർക്കറ്റ് സ്ക്യൂറിലുടെ പോയി - താൻ ചായകടയിലേക്ക് നോക്കി: മേശകളിൽ മനുഷ്യ ചിലന്തികൾ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു, റിക്ഷകൾ പിന്നിൽ ഒരു നിരയായി കമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, കുടാതെ ദൈനംദിന അഘ്രീല സിനിമയുടെ പോസ്റ്റ് പതിച്ച സൈക്കിൾ യാത്രക്കാരൻ. നടിയുടെ മറുവശം അവൻ്റെ പ്രദക്ഷിണം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ.

പച്ചപ്പീലുടെ, കുറ്റിക്കാടുകൾക്കിടയിലുടെയും മരങ്ങൾക്കിടയിലുടെയും ചെളി നിറഞ്ഞ കുളങ്ങളിൽ അലയുന്ന നിർപ്പോത്തുകൾക്കിടയിലുടെയും താൻ വണ്ടിയോടിച്ചു: വള്ളിച്ചടികളും കുറ്റിക്കാടുകളും കടന്; നെൽവയലുകൾ കഴിഞ്ഞു; തങ്ങുകൾ കടന്; വാഴപ്പം കഴിഞ്ഞു; വേപ്പും ബനിയും കഴിഞ്ഞു; കാട്ടു പുല്ലും കടന് എരുമകളുടെ മുഖത്തോടെ. ഒരു ചെറിയ, അർദ്ധനശനനായ ഒരു ആൺകുട്ടി വഴിയരികിൽ പോത്തിനെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; തങ്ങളെ കണ്ടപോൾ, അവൻ തന്റെ മുഷ്ടി ചുരുട്ടി, സന്തോഷത്തോടെ നിലവിളിച്ചു - എനിക്ക് അവനോട് തിരിച്ചുവിളിക്കാൻ തോന്തി: അതെ, എനിക്കും അങ്ങനെ തോന്നുന്നു! താനൊരിക്കലും അവിടേക്കെ മടങ്ങില്ല!

“ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കാമോ അശോകി? എൻ്റെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാമോ?”

“എല്ലാം ശരി. ദോക്കു, തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ശരിക്കും രണ്ടു മാസം ആകുമെന്ന് കരുതി പിക്കി. പക്ഷേ... ഇന്ത്യയിൽ കാര്യങ്ങൾ വളരെയധികം മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നൃയോർക്കിലേക്കാൾ കുടുതൽ കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് ഇവിടെ ചെയ്യാൻ കഴിയും.

“അശോകി, അത് വിധിച്ചിത്തമാണ്.”

“അല്ല ഇതെല്ല. ശരിക്കും, അങ്ങനെയല്ല. ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിതി, പത്തു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഇവിടം അമേരിക്ക പോലെയാകും. കുടാതെ, എനിക്ക് ഇവിടെ കുടുതൽ ഇഷ്ടമാണ്. ഇവിടെ തങ്ങളെ പരിപാലിക്കാൻ ആളുകളുണ്ട് നമ്മുടെ ബൈവർമാർ, തങ്ങളുടെ വാചർമാർ, തങ്ങളുടെ മസാജർമാർ. റാം ബഹാദുർ തങ്ങൾക്കായി ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ കിടകയീൽ കിടക്കുന്നോൾ ചായയും മധുരമുള്ള ബിസ്കറ്റും കൊണ്ടുവരാൻ നൃയോർക്കിൽ എവിടേയാണ് അവൻ മുച്ച് ഓരാളെ കുണ്ടത്തുക? നിങ്ങൾക്കരിയാമോ, അവൻ മുച്ച്

വർഷമായി എന്ന് കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ട്-തെങ്ങൾ അവർന്ന സേവകൻ എന്ന വിളിക്കുന്നു, പക്ഷേ അവൻ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഒരു ദിവസം കൈയിൽ തോക്കുമായി ധനംബാദിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ഇള നേപ്പാളിയെ അച്ചുന്ന കണ്ണു പറത്തു—”

അവൻ പെട്ടുന്ന സംസാരം നിർത്തി.

“നീ അത് കണ്ണോ പിക്കി?”

“എന്ത്?”

“ബൈവർ ചെയ്തത് കണ്ണോ?”

എന്ന് പ്രൂദയമിടിപ്പ് തെറി. തൊൻ എന്താൻ ചെയ്തതെന്ന് എന്നിക്കണ്ണിയില്ലായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ അശോക് മുന്നോട്ട് കുന്നിത്ത് പറത്തു, “ബൈവർ, നീങ്ങൾ നീങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ വിരൽ തൊടു, അലേ?”

“അതെ സർ.”

“നീ കണ്ണിലേ, പിക്കി—തെങ്ങൾ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനു മുകളിലുടെ വണ്ടിയോടിച്ചു”—ശ്രീ. അശോക് തെങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ വശങ്ങളിൽ വരച്ച കുറുത്ത ഇഴചേരൻ പാബുകളുള്ള ഉയരമുള്ള, കോണാക്യതിയിലുള്ള ഘടനയിലേക്ക് ചുണ്ണിക്കാണിച്ചു—“അതിനാൽ ബൈവർ...”

അവൻ എന്ന് തോളിൽ തൊടു.

“നിന്ന് പേരെന്താൻ?”

“ബഞ്ചറാം.”

“അതിനാൽ ബഞ്ചറാം ഇവിടെ അടഞ്ഞുചക്കമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ തൊടു. ഗ്രാമവാസികൾ ഇരുട്ടിൽ വളരെ മതവിശ്വാസികളാണ്.

അത് അവരെ രണ്ടുപേരെയും ആകർഷിച്ചതായി തോന്തി, അതിനാൽ തൊൻ ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞ് വിണ്ണും എന്ന് കണ്ണിലേക്ക് വിരൽ വച്ചു.

“അതെന്താ ബൈവർ? തൊൻ ചുറ്റും ക്ഷേത്രങ്ങളാണും കാണുന്നില്ല.

“എൻ... തെങ്ങൾ ഒരു പുണ്യവുക്ഷത്തിനു മുകളിലുടെ ഓടി, സർ. തൊൻ എന്ന് ആടരവ് അർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

“നീ അത് കേട്ടോ? അവർ പ്രകൃതിയെ ആരാധിക്കുന്നു. മനോഹരമാണ്, അലേ?”

അവർ രണ്ടുപേരും തെങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്ന ഓരോ മരത്തിനും ക്ഷേത്രത്തിനും നേരേ കണ്ണുതുറന്നു, ഭക്തിയുടെ പ്രതികരണത്തിനായി എന്നിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു - തീർച്ചയായും തൊൻ അവർക്ക് അത് നൽകി, ഒപ്പം വർഖിച്ചുവരുന്ന വിശദമായി: ആദ്യം എന്ന് കണ്ണിൽ തൊടു, പിന്നെ എന്ന് കഴുത്തിൽ, പിന്നെ എന്ന് ക്ഷാവിക്കിൾ, പിന്നെ എന്ന് മുലകണ്ണുകൾ പോലും.

ഭൂമിയിലെ എറ്റവും മതപരമായ സേവകൻ തൊനാണന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. (അതെടുക്കു, രാം പെരുസാദ്!)

ധനംബാദിലേക്കുള്ള തെങ്ങളുടെ വഴി തടഞ്ഞു. രോധരികിൽ ഒരു ടക്ക് നിർത്തിയിട്ടിരുന്നു. ചുവന്ന തലക്കെടുമായി മുദ്രാവാക്കം വിളിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ നിരഞ്ഞിരുന്നു.

“സമ്പന്നർക്കെതിരെ മുഴുവൻതുക്കുക! മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റിനെ പിന്തുണയ്ക്കുക. ഭൂവൃദ്ധമകളെ പുറത്തു നിർത്തുക!

താമസിയാതെ മരുബുദ്ധ കൂട്ടം ടക്കുകൾ അതിലുടെ കടന്നുപോയി: അവയിലെ പുരുഷമാർ പച്ച തലപ്പാവും ധരിച്ച് മറ്റേ ടക്കിലുള്ളവരോട് ആഭ്രകാശിച്ചു. ഒരു വഴിക്ക് പൊട്ടിപ്പുറപ്പടാൻ പോവുകയായിരുന്നു.

“എന്താണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?” പിങ്കി മാധ്യം പരിഭ്രാന്തമായ സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“വിശ്രമിക്കു,” അവൻ പറഞ്ഞു. “ഈത് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സമയമാണ്, അതുമാത്രം.”

ഈപ്പോൾ, ടക്കുകളിൽ നിന്ന് ഈ അലർച്ചയിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് നീങ്ങളോട് വിശദികരിക്കാൻ, എന്നിക്ക് ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ച് നീങ്ങളോട് എല്ലാം പറയേണ്ടിവരും - ചെന്നക്കാരായ നീങ്ങൾക്ക് അതു പരിചിതമല്ലാത്ത ഓൺ. പക്ഷേ അതിന് നാളെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വരും, ബഹുമാനപ്പെട്ടവരേ.

സമയം 2:44 am

അധികാരിച്ചവരുടെയും
അടിമകളായവരുടെയും ബാംഗൂർ
സംരംഭകരുടെയും കാലം.

മയക്കുമരുന്നിന്
ആസ്ഥാനമായുള്ള

നാലാം പ്രഭാതം ഡെസ്ക്‌വിനായി...

എന്നാൽ നമുക്ക് ഈനി ഈ ഒപ്പചാരിക്കതകൾ ആവശ്യമില്ല,
അല്ലോ, മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ?

തങ്ങൾ പരസ്പരം ഇപ്പോൾ അറിയാം. കൂടാതെ,
ഒപ്പചാരിക്കതകൾക്കായി തങ്ങൾക്ക് സമയമില്ല, താൻ
ഡയപ്പെടുന്നു.

ഈന്നതെത്ത ഒരു ചെറിയ സൗഖ്യനായിരിക്കും, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ-
താൻ സന്ദനരെ തന്റെ രാജ്യത്ത് നിന്ന് പുറത്താക്കുകയും
തന്റെ ജനതയെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കാസ്ട്രോ എന്ന
വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മനുഷ്യരെ കുറിച്ച് രേഡിയോയിൽ ഒരു
പ്രോഗ്രാം കേൾക്കുകയായിരുന്നു. മഹാനാരകകുറിച്ചുള്ള
പ്രോഗ്രാമുകൾ കേൾക്കുന്നത് എന്നിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമാണ് -
താൻ അത് അറിയുന്നതിന് മുമ്പ്, അത് രണ്ട് മണിയായി
മാറിയിരുന്നു! ഈ കാസ്ട്രോയെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ കേൾക്കാൻ
താൻ ആഗ്രഹിച്ചു, പകേഞ്ച് നിങ്ങളുടെ പേരിൽ താൻ രേഡിയോ
ഓഫാക്ടി. തങ്ങൾ നിർത്തിയിടത്തുനിന്നും താൻ കമ
പുനരാരംഭിക്കും.

ഓ, ജനാധിപത്യം!

ഇപ്പോൾ, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, പ്രധാനമന്ത്രി നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന
ചെറിയ ലഘുലോവയിൽ, ഇന്ത്യയിലെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ
മഹത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വലിയ ഭാഗം
അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല-ഒരു ബില്യൺ ആളുകൾ
വോട്ട് ചെയ്യുന്ന വിസ്മയകരമായ കാഴ്ച. അവരുടെ സ്വന്തം ഭാവി
നിർണ്ണയിക്കുക, ഫ്രാദേഖവസിയുടെ പുർണ്ണ സ്വാതന്ത്യത്തിൽ,
അങ്ങനെ അങ്ങനെ.

മലിനജലത്തിലും കൂടിവെള്ളത്തിലും ഒളിപിക്ക്‌സ്
സർബ്ബമെധലുകളിലും നിങ്ങൾ വിജയിച്ചിട്ടും ഇപ്പോഴും
ജനാധിപത്യം കൈവരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മണ്ഠല തൊലിയുള്ള മനുഷ്യരെ
താൻ നിങ്ങളെ ശേഖരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾ
ഇന്ത്യക്കാർ നിങ്ങളെ ദ്രോൽപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന്
രേഡിയോയിലെ ഏതോ രാഷ്ട്രീയക്കാരന്ന് പറഞ്ഞു: തങ്ങൾക്ക്
മലിനജലവും കൂടിവെള്ളവും ഒളിപിക്ക് സർബ്ബ മെധലുകളും
ഇല്ലായിരിക്കാം, പകേഞ്ച് തങ്ങൾക്ക് ജനാധിപത്യമുണ്ട്.

താൻ ഒരു രാജ്യം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്നിക്ക് ആദ്യം
മലിനജല പെപ്പുകൾ ലഭിക്കും, പിന്നു ജനാധിപത്യം, പിന്നു
താൻ ലഘുലോവകളും ഗാന്ധിയുടെ പ്രതിമകളും മറ്റുള്ളവർക്ക്
നൽകാൻ പോകും, പകേഞ്ച് എന്നിക്കെന്നറിയാം? താനൊരു
കൊലപാതകി മാത്രമാണ്!

ജനാധിപത്യത്തിൽ എന്നിക്ക് ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല, മിസ്റ്റർ
ജിയാബോ. അതിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെ, താൻ
ജനാധിപത്യത്തോട് ഒരുപാട് കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു - വാസ്തവത്തിൽ

എന്ന് ജമദിനം പോലും. ലക്ഷ്മൻഗഡിലെ ചായകടയിൽ കർക്കരി ഇടിക്കുകയും മേശകൾ തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാലത്താണ് ഈത്. ഗാന്ധിയുടെ ചരായാചിത്രത്തിന്റെ ദിശയിൽ നിന്ന് ഒരു കരണ്ടുപാപം മുഴങ്ങി-പഴയ ചായകടക്കാരൻ തന്റെ എല്ലാ തൊഴിലാളിക്കുള്ളും അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തും ഉപേക്ഷിച്ച സകൂളിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യണമെന്ന് ആട്ടക്കാശിക്കാൻ തുടങ്ങി.

സർക്കാർ യുണിഫോമിൽ ഒരു നിംബ് പുസ്തകവും കരുതൽ പേന്നുമായി സകൂൾ മുറിയിലെ കീച്ചുറുടെ മേശപ്പുറത്ത് ഇരുന്നു, അവൻ മുല്ലാവരോടും രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു.

"പേര്."

"ബത്രറാം ഹത്രവായ്."

"വയസ്സ്."

"പ്രായമില്ല."

"ജനന തീയതി ഇല്ലോ?"

"ഇല്ല, സർ, എന്ന് മാതാപിതാക്കൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല."

അവൻ എന്ന നോക്കി പറത്തു, "നിന്ന് പതിനേക്ക് വയസ്സായി എന്ന് തോന്നുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് പതിനേക്ക് വയസ്സ് തികഞ്ഞതുവെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. നിങ്ങൾ മറന്നു, അലേ?"

ഞാൻ അവനെ വണ്ണങ്ങി. "അത് ശരിയാണ് സാർ. ഞാൻ മറന്നുപോയി. ഇന്ന് എന്ന് ജമദിനമായിരുന്നു."

"നല്ല കുട്ടി."

എന്നിട്ട് അത് തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി എന്നോട് പോകാൻ പറത്തു. അങ്ങനെ എന്നിക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു ജമദിനം ലഭിച്ചു.

എന്നിക്ക് പതിനേക്ക് വയസ്സായിരുന്നു. ചായകടയിലുള്ള തൈങ്ങൾക്കല്ലാം വോട്ട് ചെയ്യാനുള്ള നിയമപരമായ പ്രായമായ പതിനേക്ക് വയസ്സ് തികഞ്ഞതിരിക്കണം. ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വരാനിരീക്കുന്നു, ചായകടക്കാരൻ തൈങ്ങളെ വിറ്റുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ തൈങ്ങളുടെ വിരലുടയാളം വിറ്റു - നിരക്ഷരനായ വ്യക്തി തന്റെ വോട്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ബാലറ്റ് പേപ്പറിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മഷി വിരലുടയാളം. ഒരു ഉപദോക്താവിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഇത് കേട്ടിരുന്നു. ഇത് അടുത്തു തിരഞ്ഞെടുപ്പായിരിക്കുമെന്ന് കരുതിയിരുന്നതാണ്; ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ നിന്ന് തൈങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല വില ലഭിച്ചു.

ഈപ്പോൾ, ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് സമയത്ത് ഒരു ദശാഖ്യാദക്കാലം ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഇരുട്ടിന്റെ അധിപനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടി ചിഹ്നം, കൈവിലഞ്ഞുകൾ ഭേദിക്കുന്ന ഒരു ജോടി കൈകകൾ-ദരിദ്രരെ സന്ധനരെ വീറപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകം- ഈരുട്ടിലെ എല്ലാ സർക്കാർ ഓഫീസുകളുടെയും ചുവരുകളിൽ കരുത്ത റൂളിസ്റ്റിലിൽ പതിനേതിരുന്നു. ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായാണ് തുടങ്ങിയതെന്ന് ചായകടയിലെ ചില ഉപദോക്താക്കൾ പറത്തു. അവൻ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്തിയാക്കാൻ വന്നതാണ്, പക്ഷേ ഗംഗ മാതാവിന്റെ ചെളി അവനെ വലിച്ചെടുത്തു. മരുള്ളവർ പറത്തു,

അവൻ ആദ്യം മുതൽ വ്യത്തികെട്ടപ്പനാണ്, പക്ഷേ അവൻ എല്ലാവരെയും വിശ്വികളാക്കി, ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് അവനെ നിങ്ങൾ കണ്ടത്. എന്തുതന്നൊന്നായാലും, അദ്ദേഹത്തെ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ആർക്കും കഴിത്തിലും. അദ്ദേഹം ഇരുട്ടിൽ ഭരിച്ചു, തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് ശേഷം തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിച്ചു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ദുർബലമാക്കുകയാണ്.

ആകെ തൊണ്ടിമുന്ന് ക്രിമിനൽ കേസുകൾ-കാലപാതകം, ബലാസംഗം, കൊള്ളയടിക്കൽ, തോകൾ പ്രയോഗം, പിന്പിംഗ്, മറ്റ് നിരവധി ചെറിയ കുറക്കുത്തങ്ങൾ എന്നിവയും-ഇപ്പോൾ മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിമാർക്കുമെതിരെ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നു. ജഡ്ജിമാർ ഇരുട്ടിൽ വിധി പറയുന്നോൾ ശിക്ഷാവിദ്യികൾ പുരപ്പട്ടവിച്ചു, മുന്ന് എളുപ്പമല്ല, എന്നിട്ടും മുന്ന് ശിക്ഷാവിധികൾ പുരപ്പട്ടവിച്ചു, മുന്ന് മന്ത്രിമാർ നിലവിൽ ജയിലിലാണ്, പക്ഷേ മന്ത്രിമാരായി തുടരുന്നു. ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് തന്നെ അന്യകാരത്തിൽ നിന്ന് നുറുകോടി രൂപ അപഹരിച്ചു, ആ പണം യുറോപ്പിലെ വെള്ളക്കാരും കള്ളപ്പണവും നിരഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ, മനോഹരമായ രാജ്യത്തെ ബാക്കാക്കാനിലേക്ക് മാറ്റി.

ഇപ്പോഴിതാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള തീയതി നിശ്ചയിച്ച് രേഖിയോറിലുടെ പ്രവ്യാപിച്ചതോടെ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ജുറം പടർന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ മുന്ന് പ്രധാന രോഗങ്ങളാണ് സർ: രേഡഫോയിഡ്, കോളറ, തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ജുറം. ഈ അവസാനത്തെ ഏറ്റവും മോശമാണ്; ഇത് ആളുകളെ സംസാരിക്കാനും സംസാരിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അവർ ലാലുലേബകൾ ഉണ്ടാക്കി, ബന്ധുകളിലും ടക്കുകളിലും മെക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ചുറിക്കരഞ്ഞി, അവനെ മറിച്ചിട്ടുമെന്നും ഗംഗാ നദിയെയും അതിന്റെ തീരത്ത് താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചതിലേക്ക് വലിച്ചിടാൻ പോകുകയാണെന്ന് പ്രവ്യാപിച്ചു.

ചായകടയിൽ, കുശുകുശുപ്പ് രോഷാകുലരായി. ആളുകൾ ചായ കുടിക്കുകയും അതേ കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈതവണ അവർ അത് ചെയ്യുമോ? അവർ മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റിനെ തോൽപ്പിച്ച് തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയിക്കുമോ? അവർ സ്വന്തമായി മതിയായ പണം സ്വരൂപിക്കുകയും ആവശ്യത്തിന് പോലീസുകാർകൾ കൈക്കുളി നൽകുകയും സ്വന്തമായി മതിയായ വിരുദ്ധയാളം വാങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നോ? നപുംസകങ്ങൾ കാമസൂത്ര ചർച്ച ചെയ്യുന്നതുപോലെ, വോട്ടർമാർ ലക്ഷ്മണഗഡിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഒരു പോലീസുകാർന്ന് ചുവന്ന പെയിന്റ് ബെഡ് ഉപയോഗിച്ച് കേഷത്തിന് പുറത്തുള്ള ചുവരിൽ ഒരു മുദ്രാവാക്യം എഴുതുന്നത് താൻ കണ്ടു:

നിങ്ങൾക്ക് നല്ല രോധ്യുകൾ വേണ്ടോ, ശുദ്ധജലം, നല്ലത്

ആശുപത്രികൾ? എക്കിൽ മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റിനെ വോട്ട് ചെയ്യു!

ഭൂവുടമകളും മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റും തമിൽ വർഷങ്ങളായി ഒരു ഇടപാട് ഉണ്ടായിരുന്നു-ഗ്രാമത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ഈ അറീയാമായിരുന്നു- എന്നാൽ ഈ വർഷം ഇടപാടിൽ എന്നോ കുഴപ്പം സംഭവിച്ചതിനാൽ നാല് മുഗങ്ങളും ചേരൻ സ്വന്തമായി ഒരു പാർട്ടി ആരംഭിച്ചു.

മുദ്രാവാക്യത്തിന് താഴെ പോലീസുകാരൻ എഴുതി:

ഓൾ ഇന്ത്യ സോഷ്യൽ പ്രോഗ്രാമിവ് ഫ്രണ്ട്

(ബെന്നിനില്ല വിഭാഗം)

ഭൂവുടമകളുടെ പാർട്ടിയുടെ പേര് ഏതായിരുന്നു.

തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ആഴ്ചകളിൽ, ലക്ഷ്മംഖൻഗഡിലെ വ്യത്തികെട്ട് തെരുവിൽ ടക്കുകൾ കുതിച്ചുകയറി, നിരയെയുവാക്കൾ മെക്കുകൾ പിടിച്ച്: “സമ്പന്നരക്കെതിരെ നിൽക്കു!”

ബന്ധ കണ്ണക്കുറായ വിജയ് ഈ ടക്കുകളിലെബന്നിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. പഴയ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച ഇപ്പോൾ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതായിരുന്നു വിജയുടെ കാര്യം; നിങ്ങൾ അവനെ കാണുമ്പോഴും. അവൻ തനിക്കുവേണ്ടി നന്നായി ചെയ്തു ജനനാ രാഷ്ട്രീയക്കാരനായിരുന്നു. ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് അനുഭാവികളിൽ ഒരാളാണ് താനെന്ന് കാണിക്കാൻ ചുവന്ന തലപ്പാവു ധരിച്ച്, ചായകടയ്ക്കൽ മുന്നിൽ എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. പ്രതികാരമായി ഭൂവുടമകൾ സ്വന്തം അനുയായികളെ ടക്കുകളിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ ടക്കുകളിൽ നിന്ന് ആളുകൾ വിളച്ചുപറത്തു: “രോധ്യുകൾ! വെള്ളം! ആശുപത്രികൾ! മഹത്തായ സോഷ്യലിസ്റ്റിന് വോട്ട് ചെയ്യുക!

തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് ഒരാഴ്ച മുന്ന് ഇരുവിഭാഗവും തങ്ങളുടെ ടക്കുകൾ അയക്കുന്നത് നിർത്തി. മേശ വ്യത്തിയാക്കുന്നതിനിടയിൽ എന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് എന്ന് കേട്കു.

അനിമൽസ് ഷൂഫ് പ്രവർത്തിച്ചു. ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് അവരുമായി ഒരു കരാർ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ സമ്മതിച്ചു.

ചായകടയ്ക്കൽ മുന്നിൽ നടന്ന വലിയ റാലിയിൽ വിജയ് കുമ്പിട്ട് സ്റ്റാർക്കീസ്റ്റ് പാദങ്ങളിൽ തൊടു. എല്ലാ അഭിപ്രായവൃത്താസങ്ങളും പരിഹരിച്ചതായി തോന്നുന്നു, ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്മംഖൻഗഡ് ബാണിസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സ്റ്റാർക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. വിജയ് ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈപ്പുട്ടി.

ഇപ്പോൾ റാലികൾ നടത്തി. മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ വിജയത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ച് പുജാരി പ്രത്യേക പുജ നടത്തി; കേഷത്രസന്നിധിയിൽ കടലാസ് ഷേറ്റുകളിൽ മട്ടൻ ബിരിയാണി വിതരണം ചെയ്തു; വൈകുമ്മനായപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സംജന്യ ചുളയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിറേന് രാവിലെ ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ധാരാളം പൊട്ടികളും പോലിസുകാരും വന്നു. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മാർക്കറ്റിൽ വോട്ടിംഗ് നിർദ്ദേശങ്ങൾ വായിച്ചു.

ചെയ്യുന്നതെന്തും നമ്മുടെ നല്ലതിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു. മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ ശത്രുക്കൾ ദരിദ്രരായ നമ്മിൽ നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തട്ടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും പാവപ്പെടുവരായ നമ്മിൽ നിന്ന് അധികാരം കുറഞ്ഞെടുക്കുകയും ആ ചാങ്ങലകൾ നമ്മുടെ കൈകളിൽ തിരികെ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യും, അദ്ദേഹം, മഹാനായ സോഷ്യലിസ്റ്റ്, തങ്ങളുടെ കൈകൾ വളരെ സ്വന്നഹത്തോടെ അഴിച്ചുമാറ്റി. നമുക്ക് മനസ്സിലായോ? പിന്നെ, പോട്ടിപ്പട്ടലത്തിൽ, പോലിസ് ഓടിച്ചുപോയി.

“ഈ എപ്പോഴും അങ്ങനെന്നയാണ്,” അച്ചുൻ അന്ന് രാത്രി എന്നോട് പറഞ്ഞു. “താൻ പ്രതിശ്രൂതി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ കണ്ണു-അഞ്ചു ജനറൽ, അഞ്ചു സംസ്ഥാനങ്ങൾ, രണ്ട് പ്രാദേശികം-മറ്റാരാൾ എന്നികൾ പ്രതിശ്രൂതി തവണ വോട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റ് ഇന്ത്യയിലെ ആളുകൾക്ക് സ്വയം വോട്ട് ചെയ്യാമെന്ന താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്-അതെരാറു കാര്യമല്ലോ?

തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ദിവസം ഓരാൾക്ക് ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു.

ഈ എല്ലാ സമയത്തും, ഇരുട്ടിൽ എല്ലാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലും സംഭവിക്കുന്നു.

എന്തെ പിതാവിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരിലെബാരാൾ, ഈ വരെ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ഒരു ചെറിയ ഇരുണ്ട മനുഷ്യനെ, എന്തെ പിതാവ് ഉൾപ്പെടയ്ക്കുള്ള റിക്ഷാക്കാരൻ ആൾക്കുട്ടം വളഞ്ഞു. അവർ അവനെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, പക്ഷേ പകുതി മനസ്സാടെ മാത്രം.

ഈ സംഭവം അവർ നേരത്തെ കണ്ണിരുന്നു. അവർക്ക് ഇപ്പോൾ ഈ മനുഷ്യനെന്ന തടയാൻ കഴിയില്ല.

ഈയ്യക്കിട, ലക്ഷ്മണൻഗയ് പോലെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് പോലും, ഒരു സുരൂപ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു കീരണം ഭേദിക്കും. ചുവരിലെ ഈ പോന്തുരുകളും പ്രസംഗങ്ങളും മുദ്രാവാക്യങ്ങളും, ഒരുപക്ഷേ അവ ഒരു മനുഷ്യന്റെ തലയിൽ കയറിയേക്കാം. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിലെ പാരമാണ്ണന് സ്വയം പ്രവ്യാപിക്കുകയും വോട്ട് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെയാണ് ഈ റിക്ഷാക്കാരൻ എത്തിയത്. അവൻ സ്വയം അഡ്യകാരത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനായി പ്രവ്യാപിച്ചു: അന്ന് അവൻ തന്റെ ബന്നാറസ്സ് ഉണ്ടാക്കി.

അവൻ നേരെ സ്കൂളിലെ വോട്ടിംഗ് ബുത്തിലേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. “താൻ സന്ധനർക്കെതിരെ നിലകൊള്ളണം, അല്ലോ?” അവൻ അലറി. “അതാലും അവർ തങ്ങളോട് പരയുന്നത്?”

അദ്ദേഹം അവിടെയെത്തുണ്ടാൾ, ശ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ അനുയായികൾ ഇതിനകം ഒരു ബൂക്കിംബോർഡിൽ വോട്ടുകളുടെ കണക്ക് വെച്ചിരുന്നു: അവർ ആ ബുത്തിൽ 2,341 ഭോട്ടുകൾ എന്നിയിരുന്നു. എല്ലാവരും ശ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റിന് വോട്ട് ചെയ്തു; ബന്ന് കണക്കിൽ വിജയ് ഒരു ശോഭണിയിൽ കയറി, ശ്രേറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിഹ്നമുള്ള (കൈകൾ അവരുടെ ചാങ്ങലകൾ

തകർക്കുന്ന്) ഒരു ബാനർ ഭിത്തിയിൽ അടിച്ചു. ബാനറിലെ മുദ്രാവാക്യം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റിന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ ലക്ഷ്യമണ്ണഗഡിൽ നിന്ന് ഏകകണ്ഠമായ വിജയം!

റിക്ഷാക്കാരെന കണ്ടപ്പോൾ വിജയ് ചുറ്റികയും ആണിയും ബാനറും താഴെയിട്ടു.

"ഇവിടെ മുന്തു ചെയ്യുന്നു?"

"വോട്ടിംഗ്," അവൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചു. "ഈന്ന് ഇലക്ഷന്മണ്ണേ?"

അടുത്തതായി മുന്താൻ സംഭവിച്ചതെന്ന് എനിക്ക് സ്ഥിരീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കുറച്ച് അടിമാത്രം പിനിലായിരുന്നു. ദുരെ നിന്ന് അവനെ കാണാൻ ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു, പക്ഷെ പോലീസുകാരന്നു തെങ്ങളുടെ നേരെ ചാർജ്ജ ചെയ്തപ്പോൾ തെങ്ങൾ തികിലും തിരക്കിലും പെട്ട് തിരിതെന്ന് ഓടി. അതുകൊണ്ട് അവർ ആധികനായ ഭ്രാന്തനോട് എന്താൻ ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല.

അടുത്ത ദിവസം, ഒരു മേശപ്പുറത്ത് നിന്ന് ഒരു വ്യത്തികെട്ടു സ്ഥലം മാന്തിക്കുഴിയുണ്ടാക്കുന്നതായി അഭിനയിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഞാൻ അതിനെക്കൂറിച്ചു കേട്ടു. വിജയും ഒരു പോലീസുകാരനും റിക്ഷാക്കാരെന ഇടിച്ചു വീഴ്ത്തി, അവർ അവനെ മർദ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങി; അവർ അവനെ വടിക്കാണ്ട് അടിച്ചു, അവൻ അവരെ അടിച്ചപ്പോൾ അവർ അവനെ ചവിട്ടി. അവർ മാറിമാറി. വിജയ് അവനെ അടിച്ചു പോലീസുകാരൻ അവന്റെ മുവത്ത് ചവിട്ടി, തുടർന്ന് വിജയ് അത് വീണ്ടും ചെയ്തു. കൂറച്ചു സമയത്തിന് ശേഷം റിക്ഷാ വലിക്കുന്നയാളുടെ ശരിരം ഇംഗ്യൂന്റും തിരിച്ചടിക്കുന്നതും നിർത്തി, പക്ഷെ അവർ അവനെ ഭൂമിയിലേക്ക് ചവിട്ടി വീഴുന്നതുവരെ ചവിട്ടിക്കാണ്ടിരുന്നു.

വാണിയ് പോറ്റുറിലേക്ക് ഞാൻ ഒരു നിമിഷം തിരിച്ചു പോയാൽ, മാന്യരേ. കൊലപാതകി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു: ശരി, അതിൽ എനിക്ക് മുതിർപ്പില്ല. ഈ ഒരു വസ്തുതയാണ്: ഞാൻ ഒരു പാപിയാണ്, വീണ്ടുപോയ മനുഷ്യനാണ്. എന്നാൽ പോലീസ് കൊലയാളി എന്ന് വിളിക്കാൻ!

എന്താരു തമാഴ.

നിങ്ങളോടൊപ്പം സുക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ ഇന്ത്യൻ സന്ദർശനത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ സുവന്നിൽ ഇതാ. ബൽറ്റാം ഹൽവായ് അപ്രത്യക്ഷനായ ഒരു മനുഷ്യനാണ്, ഒളിച്ചോടിയും ആളാണ്, പോലീസിന് എവിടെയാണെന്ന് അറിയാത്ത ഒരാളാണ്, അല്ലോ?

ഹാ!

എന്ന എവിടെ കണ്ടത്തണ്ണെന്ന് പോലീസിന് കൃത്യമായി അറിയാം. എനിക്ക് പതിനെട്ട് വയസ്സ് തികയുണ്ടോൾ മുതൽ എല്ലാ പൊതു, സംസ്ഥാന, പ്രാദേശിക തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലും ഞാൻ

ചെയ്തതുപോലെ, ഗയ ജില്ലയിലെ ലക്ഷ്മൻഗഡിലെ സ്കൂൾ കോമ്പാണ്ടിലെ വോട്ടിന്റെ ബുത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ദിവസം എൻ വോട്ട് ചെയ്യുന്നത് അവർ കണ്ടതും.

എൻ ഇന്ത്യയിലെ ഒറ്റവും വിശ്വസ്തനായ വോട്ടറാണ്, എൻ ഇപ്പോഴും ഒരു വോട്ടിന്റെ ബുത്തിന്റെ ഉൾവശം കണ്ടിട്ടില്ല.

ഇപ്പോൾ, ധനിബാദിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉടൻ നടക്കാനിരുന്നെങ്കിലും, സ്കോർക്കിന്റെ വീടിന്റെ ഉയർന്ന മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ ജീവിതം എന്നതെത്തയും പോലെ മുന്നോട്ടേ പോയി. ചെറുചുടുള്ള വെള്ളത്തിൽ കാലുകൾ അമർത്ഥിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ നെടുവിൽപ്പിട്ടു; ക്രിക്കറ്റിന്റെയും ബാധ്യമിന്നിന്നിന്നും കളികൾ ആദ്ദേഹത്തിന് ചുറ്റും നടന്നു. എൻ രണ്ട് പോമരേനിയൻ നായകളെ വിശ്വസ്തതയോടെ കഴുകി വ്യത്യിയാക്കി.

അങ്ങനെയിരിക്കു ഒരു ദിവസം ഗേറിൽ പരിചിതമായ ഒരു മുഖം തെളിഞ്ഞു. ലക്ഷ്മൻഗഡിൽ നിന്നുള്ള ബസ് കണ്ടക്കർ വിജയ്. എൻ്റെ കൂട്ടിക്കാലത്തെത്ത നായകന് ഇത്തവണ പുതിയ യുണിഫോം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മുഴുവൻ വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു, തലയിൽ ഒരു വെള്ള നെഹ്രൂ തൊപ്പി ധരിച്ചിരുന്നു, എട്ട് വിരലുകളിൽ സുർഖ്യ മോത്താരഞ്ഞൾ ഉണ്ടായിരുന്നു!

പൊതു സേവനം അംഗീകാരത്തിന് നല്ലതായിരുന്നു. എൻ ഗേറിനരികിൽ കാത്തു നിന്നു നോക്കി. സ്കോർക്ക് തന്ന വിജയിയെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു, അവൻ്റെ മുന്നിൽ വണങ്ങി, ഒരു ഭൂവുടമ പന്നിക്കൂട്ടിയുടെ മകൻ്റെ മുന്നിൽ കുമ്പിടുന്നു! ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അതഭൂതങ്ങൾ!

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ സോഷ്യലിറ്റ് വീടിൽ വന്നു.

സന്ദർശനം കാരണം വീടുകാരല്ലാം തിരക്കിലായിരുന്നു. മുല്ലപ്പു മാലയുമായി അശോകൻ ഗേറ്റിൽ കാത്തു നിന്നു. സഹോദരനും അച്ചുനും അരികിക്കിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു കാർ ഗേറ്റിനടുത്തെക്ക് വന്നു, അതിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു, അപ്പോൾ എൻ ബാലനായിരിക്കുന്നേം ഒരു ദശലക്ഷം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പോന്നുവുകളിൽ കണ്ട മുഖം ഉയർന്നു - തുടക്കത്ത കവിശ്രദ്ധാദാരിയും, വെളുത്ത മുടിയും, കട്ടിയുള്ള സുർഖ്യ കമലുകളും എൻ കണ്ടു.

വിജയ ഇന്ന് തന്റെ ചുവന്ന തലപ്പാവ് ധരിച്ച്, ചങ്ങലകൾ തകർക്കുന്ന ചിഹ്നമുള്ള പതാക ഉയ്ക്കത്തിപ്പിടിച്ചു. അദ്ദേഹം ആക്രോശിച്ചു, "മഹാനായ സോഷ്യലിറ്റ് നിണാൾ വാഴു!"

മഹാൻ തന്റെ കൈപ്പത്തികൾ മടക്കി ചുറ്റും നമസ്കരിച്ചു. എല്ലാ മികച്ച ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയകാർക്കും ഉള്ള ഒന്നുകിൽ/അബ്ലൂക്കിൽ മുഖങ്ങളിലെണ്ണ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സമാധാനമായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇപ്പു മുഖം പറയുന്നു- ആ മുഖത്തിന്റെ ഉടമയെ അനുഗ്രഹമിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കും സമാധാനിക്കാം. എന്നാൽ അതേ മുഖത്തിന്, അതിന്റെ

സവിശേഷതകളിൽ അത്തപം വിറയലോട്, സമാധാനത്തിന്റെ വിപരീതം അത് അറിയാമെന്ന് പറയാൻ കഴിയും: അത് വേണമെങ്കിൽ, ഈ മറ്റാരു വിധി നിങ്ങളുടേതാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും.

അശോകൻ ആ മഹാന്റെ തടിച്ച കാളയുടെ കഴുത്തിൽ മാല ചാർത്തി.

“എന്ന് മകനേ,” ഭോഗ്യൻ പറഞ്ഞു. “അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് തിരിച്ചെടുത്തി.

ദി ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിറ്റ് അശോകൻ കവിളിൽ തെക്കി. “നല്ലത്. തിരിച്ചുവരാനും ഇന്ത്യയെ ഒരു സുപ്പർ പവറാക്കി മാറ്റാനും തെങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ആശീർക്കൂട്ടികൾ ആവശ്യമാണ്.

എന്നിട്ട് അവർ വിടിന്നുള്ളിൽ കയറി, എല്ലാ വാതിലുകളും ജനലുകളും അടച്ചിരുന്നു. അല്ലസമയത്തിനുശേഷം, ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിറ്റ് മുറ്റത്തെതക്ക് വന്നു, പിന്നാലെ വ്യഖ്യനും മംഗുസ്കും മിസ്റ്റർ അശോകനും.

തൊൻ അവരെ കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, നിലം തുതുവാരുന്നത് പോലെ നടിച്ചു, അവരോട് കൂടുതൽ അടുത്തു. മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റ് എന്ന് മുതുകിൽ തട്ടിയപ്പോൾ തൊൻ കേൾക്കുന്ന ദുരന്തതക്ക് നിങ്ങി.

“മകനേ, നിന്റെ പേരെന്താണ്?” അവൻ ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുടെ തൊഴിലുടമകൾ എന്ന കീഷണിപ്പുടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ബർഹാ. ഇതിനോട് നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുന്നത്?”

ശ്രീ അശോക് സ്ഥംഭിച്ചു പോയി. ഭോഗ്യൻ ആശ്രിച്ചു.

“ദന്നരലക്ഷം എന്നത് ഒരുപാടാണ് സർ. നിങ്ങളുമായി ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുന്നതിൽ തെങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്.

മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റ് ആ അപേക്ഷ നിരസിക്കുന്നതുപോലെ കൈകൾ വീശി.

“ബർഹിറ്റ്. സർക്കാർ വനികളിൽ നിന്ന് കർക്കരി സൗജന്യമായി എടുക്കുന്ന ഒരു നല്ല അഴിമതിയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. തൊൻ അത് സംഭവിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടിനാൽ നിങ്ങൾക്കുത്ത് ലഭിച്ചു. തൊൻ നിങ്ങളെ കണ്ടത്തുനോച്ച നിങ്ങൾ ഒരു ചെറിയ ശ്രാമത്തിലെ ഭൂവുടമയായിരുന്നു-തൊൻ നിങ്ങളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു-തൊൻ നിങ്ങളെ ഇന്നത്തെ നിലയിലാക്കി: ദൈവത്താൽ, നിങ്ങൾ എന്ന കടന്നു, നിങ്ങൾ ആ ശ്രാമത്തിലേക്ക് തിരികെ പോകും. തൊൻ ഒരു ദശലക്ഷക്കണക്കിന് പകുതി പറഞ്ഞു, തൊൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് ഒരു ദശലക്ഷവും...”

അയാൾക്ക് നിർത്തേണ്ടി വന്നു - അവൻ പാൻ ചവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ അവന്റെ വായിൽ ചുവന്ന തുപ്പൽ നിറഞ്ഞു, അത് പുറത്തെക്ക് ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. അവൻ എന്നെത്തു തീരിച്ചെത്തെ കൈകൊണ്ട് ഒരു പാതയിൽ ആകൃതി ഉണ്ടാക്കി. സ്പിറ്റുൺ എടുക്കാൻ തൊൻ ഹോണ്ട് സിറ്റിയിലേക്ക് പാതയും.

ഞാൻ തുപ്പലും കൊണ്ട് തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ അവൻ കൂളായി മംഗുസിന്റെ നേരെ തിരിത്തു പറഞ്ഞു, “മകൻ, നീ എനിക്കായി തുപ്പൽ പിടിക്കില്ലോ?”

മംഗുസ് അനങ്ങാൻ വിസമ്മതിച്ചു, അതിനാൽ ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിറ്റ് എന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് തുപ്പൽ എടുത്ത് നീട്ടി.

“എടുക്കു മകൻ.”

മംഗുസ് അത് എടുത്തു.

അപ്പോൾ മഹാനായ സോഷ്യലിറ്റ് തുപ്പലിൽ മുന്ന് തവണ തുപ്പി.

മംഗുസിന്റെ കൈകൾ വിരിച്ചു; അവൻ മുഖം നാണത്താൽ കരുത്തു.

“അതിന് നന്ദി, മകൻ,” ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിറ്റ് ചുണ്ടുകൾ തുടച്ചു പറഞ്ഞു. അവൻ എന്റെ നേരെ തിരിത്തെ നന്ദിയിൽ ഇക്കിഴ്ച്ച കൂട്ടി. “ഞാൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയായിരുന്നു?”

അവിടെയുണ്ട്. അതായിരുന്നു ഗ്രേറ്റ് സോഷ്യലിറ്റിന്റെ പോസിറ്റീവ് വശം. അവൻ തെങ്ങളുടെ എല്ലാ യജമാനമാരെയും അപമാനിച്ചു-അതുകൊണ്ടാണ് തെങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും വോട്ട് ചെയ്യുന്നത്.

അനുബന്ധം, മുറം തുത്തുവാരുന്നു എന്ന വ്യാജേന, ഞാൻ സ്റ്റൂർക്കിനോടും അവന്റെ മകളോടും അടുത്തു; അവർ ഒരു ബബ്ബെഡിൽ ഇരുന്നു, സ്വർണ്ണ മദ്യത്തിന്റെ ഫ്രാസുകൾ പിടിച്ച് സംസാരിച്ചു. മുകേഷ്യൻ സാർ കഴിഞ്ഞതെയുള്ളു; വൃഥൻ തലയാട്ടി.

“നമുക്കെ അത് പറിപ്പു മുകേഷ്യൻ. തെങ്ങൾക്കു അവനെ വേണം.”

“ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, പിതാവേ. തെങ്ങൾ ഇനി ഇല്ല. നമുക്ക് നേരെ ഡൽഹിക്ക് പോകാം. തെങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ അവിടെയുള്ള ആളുകളെ അറിയാം.

“ഞാൻ മുകേഷ്യിനോട് യോജിക്കുന്നു അച്ചു. നമ്മളോട് ഇതുപോലെ പെരുമാറാൻ നാം അവനെ അനുവദിക്കരുത്-നാം അവന്റെ അട്ടിമകളെപ്പോലെ.”

“അശോക് മിണ്ടാതിരിക്ക്. ഞാനും മുകേഷ്യും ഇത് ചർച്ച ചെയ്യും.

ഞാൻ മുറം രണ്ടുവാൺ തുത്തുവാരി, ശ്രദ്ധിച്ചു-പിന്ന ഞാൻ പിക്കി മാധ്യത്തിന്റെ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ബാധ്യമിന്റെ വലു മുറുക്കാൻ തുടങ്ങി, അതിനാൽ എനിക്ക് അവരുടെ അടുത്ത് നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

പക്ഷേ, സംശയാസ്പദമായ ഒരു ജോടി നേപ്പാളി കണ്ണുകൾ എന്ന കണ്ണു: “മുറ്റത്ത് അലഞ്ഞുതിരിയരുത്. പോയി നിങ്ങളുടെ മുറിയിൽ ഇരുന്നു, യജമാനമാർ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുക.

“എല്ലാം ശരി.”

രാം ബഹാദുർ എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി, അതിനാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ശരി, സർ.”

(സേവകർ, ആകസ്മികമായി, മറ്റ് സേവകർ “സർ” എന്ന വിളിക്കുന്നതിൽ അഭിനിവേശമുള്ളവരാണ്, സർ.)

പിറേന് രാവിലെ, ഷാംപു ഇട്ട് കുളങ്ങളും അട്ടകളും ഉണക്കിക്കാണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, രാം ബഹദുർ എന്ന് അടുത്തേക്ക് വന്നു, "നീ എപ്പോഴുകില്ലോ ഡൽഹിയിൽ പോയിട്ടുണ്ടോ?"

തൊൻ തലയാട്ടി.

"അവർ ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഡൽഹിക്ക് പോകും. മിസ്റ്റർ അശോകും പികി മാധവും. അവർ മുന്ന് മാസത്തേക്ക് പോകും."

തൊൻ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് കഡിൽസിന്റെ കാലുകൾക്ക് താഴെയുള്ള ഭൂമി ദയവർ നേരെയാക്കി, താൽപ്പര്യമില്ലെന്ന് നടിച്ചു, എനിക്ക് കഴിയുന്നതു നിസ്താരമായി ചോദിച്ചു, "എന്തുകൊണ്ട്?"

നേപ്പാളി തോളിലേറ്റി. അതുക്കാണിയാം? തെങ്ങൾ വെറും വേലക്കാരായിരുന്നു. എക്കിലും ഒരു കാര്യം അവനിയാമായിരുന്നു.

"ഒരു ദൈവവരെ മാത്രമേ കുടു കൊണ്ടുപോകു. ഈ ദൈവവർക്കെ മാസം മുവായിരം രൂപ കിട്ടു-അത് ഡൽഹിയിൽ വെച്ച് കൊടുക്കും.

ഭൂമി ദയവർ എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും വീണു. "ഗുരുതരമാണോ? മുവായിരം?"

"അതെന്ത്."

"അവർ എന്ന കൊണ്ടുപോകുമോ സർ?" തൊൻ എഴുന്നേറ്റു "എന്ന കൊണ്ടുപോകാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല?" എന്ന അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"അവർ രാം പർസാദിനെ മുട്ടുക്കും," അവൻ തന്റെ നേപ്പാളി ചുണ്ടുകൾ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "അല്ലാതെ...."

"അല്ലാതെ?"

അവൻ വിരലുകൾ കൊണ്ട് നാണ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി.

അയ്യായിരം രൂപ - ഡൽഹിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ട ആളാണ് തൊന്തന്ന അവൻ സ്വീകരിക്കിനോട് പറയും.

"അയ്യായിരം-എവിടുന്ന് കിട്ടു ഇത്തയ്ക്ക് പണം? എന്റെ ശമ്പളം മുഴുവൻ എന്റെ കുടുംബം മോഷ്ട്കുന്നു!

"ഓ, കൊള്ളാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അത് രാം പർസാദായിരിക്കും. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം"-അദ്ദേഹം കഡിൽസ് ആൻഡ് പുഡിൽസ് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു- "നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിങ്ങൾ നായ്ക്കലെ വ്യത്തിയാക്കും, തൊൻ ഉള്ളിക്കുന്നു."

രണ്ടു നാസാരന്യങ്ങളും കത്തുന തൊൻ ഉണ്ടായും.

അപ്പോഴും ഇരുട്ടായിരുന്നു.

രാം പെരസാദ് എഴുന്നേറ്റു. അവൻ തന്റെ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു, ഒരു മരപ്പലകയിൽ ഉള്ളതി അരിയുന്നു: അവൻ കത്തിയുടെ അടപ്പ്, തട്ടൽ, ബോർഡിൽ തട്ടുന്നത് തൊൻ കേട്ടു.

എന്തിന്നുവേണ്ടിയാണ് ഇവൻ ഇതു നേരത്തെ ഉള്ളി അരിയുന്നത്? ഒരു വശത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞ വീണ്ടും കണ്ണടച്ച് തൊൻ പിന്തിച്ചു. എനിക്ക് വീണ്ടും ഉറങ്ങാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു,

പക്ഷേ ബോർഡിൽ തട്ടുന കത്തിയുടെ തടലും തടലും തടിയും പറത്തു:

ഈ മനുഷ്യന് ഒരു രഹസ്യമുണ്ട്.

ഞാൻ ഉണ്ടനിരുന്നു, കിടക്കയിലിരുന്നയാൾ ഉള്ളി അരിഞ്ഞതു. ഞാൻ അത് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു;

രാം പെര്സാദിനെക്കുറിച്ചു കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ എന്നാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്?

ഒരു കാര്യം, അവൻ ശ്വാസം മോശമായിരുന്നു. പിക്കി മാധ്യം പോലും പരാതിപ്പുടു. വീട്ടിനകത്തെ പുരത്തെ തങ്ങളോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് അവൻ പെട്ടുന്ന് നിർത്തി. ഞായറാഴ്ചകളിൽ പോലും, കോഴിയിറച്ചി ഉള്ളപ്പോൾ, റാം പെര്സാദ് തങ്ങളോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വീസമ്മതിക്കും, അവൻ ഇതിനകം അങ്ങനെ ചെയ്തു, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്ക് വിശ്രദ്ധിപ്പി, അല്ലെങ്കിൽ...

ഉള്ളി അരിഞ്ഞത്തെ തുടർന്നു, ഇരുട്ടിൽ ഞാൻ ചിന്തയിലേക്ക് പിന്തുകൾ ചേർത്തു.

ദിവസം മുഴുവൻ ഞാൻ അവനെ നിരീക്ഷിച്ചു. വെകുന്നേരത്തെതാട, ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അവൻ ശേറ്റിലേക്ക് നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

പാചകക്കാരനുമായുള്ള എന്ന് സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന്, റാം പെര്സാദ് എല്ലാ വെകുന്നേരവും ഒരേ സമയത്താണ് വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങാൻ തുടങ്ങിയതെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ ദുരൈയ പിന്തുടർന്നു. ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തെക്ക് അവൻ പോയി, കുറച്ച് ഇടവഴികളിലുടെ നടന്നു. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ, ആരും തന്നെ പിന്തുടരുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ എന്ന മട്ടിൽ അവൻ തിരിഞ്ഞെ നോക്കുന്നത് ഞാൻ വ്യക്തമായി കണ്ടു; പീനെ അവൻ തുള്ളി.

അവൻ ഒരു ഇരുനില കെട്ടിടത്തിനു മുന്നിൽ നിർത്തി. ഭിത്തിയിൽ ഒരു വലിയ മെറ്റൽ ഗ്രിൽ ചതുര യൂണിറ്റുകളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഗ്രില്ലിന് താഴേയുള്ള ഭിത്തിയിൽ നിന്ന് പുരത്തെക്ക് തളളിന്നിൽക്കുന്ന ചെറിയ കുറുത്ത ടാപ്പുകളുടെ ഒരു പരമ്പര. അവൻ ഒരു ടാപ്പിലേക്ക് കുന്നിഞ്ഞ് മുഖം കഷുകി വായിലിട്ട് തുപ്പി. എന്നിട്ട് ചെരിപ്പിച്ചു. ഷുസ്സും ചെരുപ്പുകളും മടക്കി ഗ്രില്ലിന്റെ പത്രരഞ്ഞളിൽ നിന്നിരുന്നു-അദ്ദേഹം തന്റെ ചെരുപ്പിലും അതുതനെ ചെയ്തു. തുടർന്ന് കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ കയറി വാതിലാട്ചു.

ഞാൻ നന്ദിയിൽ തലോടി.

ഞാൻ എന്നെന്നാരു മണ്ഡനായിരുന്നു! “ഈത് റമദാൻ ആണ്! അവർക്ക് പകൽ സമയത്ത് തിന്നാനും കുട്ടിക്കാനും കഴിയില്ല.

ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് ഓടി, നേപ്പാളിയെ കണ്ടെത്തി. അവൻ ശേറ്റിൽ നിന്ന് കുട്ടിക്കുകയായിരുന്നു, ഒരു വേപ്പ് മരത്തിൽ നിന്ന് ദടിഞ്ഞ ഒരു ചില്ലകോണ് പല്ലു തടവി - എന്ന് നാട്ടിലെ പല പാവപ്പുട്ടവരും പല്ലു വൃത്തിയാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നോൾ ഇതാണ് ചെയ്യുന്നത്, മിസ്സർ പ്രീമിയർ.

“ഞാൻ ഒരു സിനിമ കണ്ടു, സർ.”

"ഭയിക്കുക."

"ങ്ങൾ മീകളും സർ. ഒത്തിരി നൃത്തം. ഹീറോ ഒരു മുസ്ലീമായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് മുഹമ്മദിന്റെ പേര്.

"എൻ്റെ സമയം പാശാക്കരുത് കൂട്ടാ. നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലെങ്കിൽ പോയി കാർ വ്യത്തിയാക്കുക.

"ഈപ്പോൾ, ഈ മുഹമ്മദ് മുഹമ്മദ് ഒരു ദരിദ്രനും സത്യസാധനും കരിനായ്യാനിയുമായ ഒരു മുസ്ലീമായിരുന്നു. എന്നാൽ മുസ്ലീങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു ദുഷ്ടനും മുൻവിധിയുള്ളതുമായ ഒരു ഭൗവുടമയുടെ വീടിൽ ഒരു ജോലി ആഗ്രഹിച്ചു-അതിനാൽ, ഒരു ജോലി നേടാനും തന്റെ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന കുടുംബത്തെ പോറാനും, അവൻ ഹീനുവാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു! രാം പെരിസാർ എന്ന പേര് സ്വീകരിച്ചു.

നേപ്പാളിയുടെ വായിൽ നിന്ന് ചില്ല് വിണ്ണു.

"അദ്ദേഹത്തിന് ഇത് എങ്ങനെ വലിച്ചെറിയാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? കാരണം, ഈ വീടിലെ നേപ്പാളി കാവൽക്കാരൻ, യജമാനമാർക്ക് പുർണ്ണ വിശ്രാന്മാണായിരുന്നു, രാം പെരിസാർഡിന്റെ പശ്വാത്തലം പരിശോധിക്കേണ്ടതായിരുന്നു!

അവൻ ഓടുന്നതിന് മുമ്പ് താൻ അവനെ കോളറിൽ പിടിച്ചു. സാങ്കേതികമായി, ഈ സേവകനും സേവകനും തമ്മിലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ, "താൻ വിജയിച്ചു" എന്ന് സുചിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് ഇതുമാത്രം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പോകുകയാണെങ്കിൽ, അവ സൈലായി ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്, അല്ലോ? അങ്ങനെ താനും അവനെ അടച്ചു.

ഈ വീടിലെ ഒന്നാം നമ്പർ സേവകനായിരുന്നു താൻ.

താൻ വീണ്ടും പള്ളിയിലേക്ക് ഓടി. നമസ്കാരം അപ്പോഴേക്കും അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. സത്യത്തിൽ, രാം പർസാർ-അരല്ലേക്കിൽ മൊഹമ്മദ് അരല്ലേക്കിൽ അവൻ്റെ യമാർത്ഥ പേര് മറ്റൊന്ന്-പള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്ന്, ജനാലയിൽ നിന്ന് അവൻ്റെ ചെരിപ്പുകൾ ഇരക്കി, നിലത്ത് അടിച്ച്, അവൻ്റെ കാലുകൾ അവയിൽ ചുഴറ്റി, പുരുതേക്ക് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ എന്ന കണ്ണു-താൻ അവനെ നോക്കി കണ്ണിരുക്കി- കളി അവസാനിച്ചുവെന്ന് അവനറിയാം.

കുറച്ച് കൃത്യമായ വാക്കുകളിൽ ആവശ്യമുള്ളത് താൻ ചെയ്തു.

പിന്നെ താൻ വീടിലേക്ക് തിരിച്ചു. കരുതൽ കമ്പികൾക്കപ്പുറത്ത് നിന്ന് നേപ്പാളി എന്ന നിരീക്ഷിക്കുന്നാണായിരുന്നു. താൻ അവൻ്റെ കീ ചെയിൻ എടുത്ത പോക്കറ്റിൽ ഇട്ടു. "എന്നിക്ക് ചായ തരു. പിന്നെ ബിസ്കറ്റും." താൻ അവൻ്റെ ഷർട്ട് നൂളിയെടുത്തു. "എന്നിക്കും നിന്റെ യുണിഫോം വേണം. എന്തെന്തു പ്രായമാക്കുകയാണ്."

അൻ രാത്രി താൻ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നാണ്.

രാവിലെ ആരോ മുൻ്നിയിലേക്ക് വന്നു. മുൻ ദൈവവർ നമ്പർ അയിരുന്നു അത്. എന്നോട് ഒന്നും പറയാതെ അവൻ

പാകൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അവൻ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഒരു ചെറിയ ബാഗിൽ ഒതുക്കി.

ഞാൻ ചിന്തിച്ചു - അവൻ ഒരു നല്ല ദൈവരാണ്. എൻ്റെ ഒരു ഭാഗം എഴുന്നേറു അവനോട് കഷമ ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, നിങ്ങൾ പോയി ഡൽഹിയിൽ ഒരു ദൈവവർ ആകുക. എന്ന വേദനിപ്പിക്കുന്നതൊന്നും നീ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നോട് കഷമിക്കു സഹായരോ.

ഞാൻ മറുവശത്തെക്ക് തിരിഞ്ഞതു, മയങ്ങി, ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

ഞാൻ ഉണർന്നപ്പോൾ, അവൻ പോയിരുന്നു-അവൻ തന്റെ ദൈവങ്ങളുടെ എല്ലാ ചിത്രങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു, ഞാൻ അവ ഒരു ബാഗിലാക്കി. ആ കാര്യങ്ങൾ എപ്പോൾ ഉപയോഗപ്രദമാക്കുമെന്ന നിങ്ങൾക്കരിയില്ല.

വെകുന്നേരമായപ്പോൾ നേപ്പാളി ഒരു ചിരിയോടെ എൻ്റെ അടുത്തെക്ക് വന്നു - പകൽ മുഴുവൻ അവൻ നേഥാർക്കിനോട് കാണിച്ച അതേ വ്യാജ സേവകൻ്റെ ചിരി. ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ രാം പെൻസാർ അവരുടെ സർവീസ് ഉപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഞാൻ മിസ്റ്റർ അശോകിനെയും പികി മാഡത്തയും ഡൽഹിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞതു. അദ്ദേഹം വ്യക്തിപരമായും നിർബന്ധമായും എൻ്റെ പേര് നേഥാർക്ക് ശുപാർശ ചെയ്തു.

ഞാൻ വീണ്ടും എൻ്റെ കിടക്കയീലേക്ക് പോയി-എൻ്റെ എല്ലാം ഇപ്പോൾ-അതിൽ മലർന്നു കിടന്നു, "കൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ ആ വലകൾ സീലിംഗിൽ നിന്ന് വ്യത്തിയാക്കുക, അല്ലോ?"

അവൻ എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി, പക്ഷേ ഓന്നും പറയാതെ ചുലെടുക്കാൻ പോയി. ഞാൻ ഒച്ചവേച്ചു:

"-സാർ!"

അനുമുതൽ, എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ, അത് ഒരു പോർസലൈൻ ഷൈറ്റിൽ ചുടുള്ള നേപ്പാളി ചായയും കുറച്ച് നല്ല പഞ്ചസാര ബിസ്കറ്റും ആയിരുന്നു.

കിഷൻ ആ ഞായറാഴ്ച ഗേറ്റിൽ വന്ന് എന്നിൽ നിന്ന് വിശ്രഷ്ടങ്ങൾ അറിഞ്ഞതു. ഞാൻ അവരെ ശ്രാമത്തിൽ വിടുപോയത് എത്ര പെട്ടുനാണെന്ന് അവൻ എന്ന ശല്യപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഞാൻ കരുതി, പക്ഷേ അവൻ സന്തോഷത്താൽ മതിമറന്നു - അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ നിരിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ്റെ കുടുംബത്തിലെ ഒരാൾ ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് നൃഥ്യഡലിയിലേക്ക് പോകാൻ പോവുകയായിരുന്നു!

"നമ്മുടെ അമ്മ എപ്പോഴും പറയാറുള്ളത് പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ അത് നേടുമെന്ന് അവർക്കരിയാമായിരുന്നു.

രണ്ട് ദിവസത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം, ഞാൻ മിസ്റ്റർ അശോകിനെയും, മംഗുസിനെയും, പികി മാഡത്തയും, ഹോം സിറ്റിയിൽ ഡൽഹിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. വഴി കണ്ടത്താൻ പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു-എന്നിക്ക് ബസുകൾ പിന്തുടരേണ്ടിവന്നു. എന്തെന്നാൽ, രോധിലുടനീളം ബസുകളും ജീപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു-അതിനുള്ളിൽ പാകൾ ചെയ്യുകയും വാതിലുകൾ തുക്കുകയും മേൽക്കൂരകളിൽ കയറുകയും

ചെയ്യുന്ന യാത്രക്കാരുമായി അവ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു അവരെല്ലാവരും അന്യകാരത്തിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്ക് നിങ്ങളി. ലോകം മുഴുവൻ കൂടിയെറുകയാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതും.

ഓരോ തവണയും ഞങ്ങൾ ഈ ബസുകളിലൊനിലുടെ കടന്നുപോകുന്നേവാൾ എന്നിക്ക് ചിരീക്കേണ്ടി വന്നു; ജനലിലുടെ താഴേക്ക് ഉരുട്ടി അവരോട് ആദ്ദേഹിക്കാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ചു, താൻ ഒരു കാറിൽ ദില്ലിയിലേക്ക് പോകുന്നു- എയർ കൺഷർ ചെയ്ത കാറിൽ!

പക്ഷേ എന്റെ കണ്ണുകളിലെ വാക്കുകൾ അവർ കണ്ണുവെന്ന് എന്നിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്.

എക്കദേശം ഉച്ചയായപ്പോൾ ശ്രീ അശോക് എന്റെ തോളിൽ തട്ടി.

നായ്ക്കൾക്ക് അവരുടെ യജമാനന മനസ്സിലാക്കുന്ന നീതിയിൽ അവൻ എന്നാണ് പരയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാർ തുടക്കം മുതൽ ഒരു വഴി ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ കാർ നീർത്താൻ, എന്നിട്ട് എന്റെ ഇടതുവശത്തെക്ക് നിങ്ങളി, അവൻ അവന്റെ വലതേതാട്ട് നിങ്ങൾ, ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ പരസ്പരം കടന്നുപോയി (അതു അടുത്ത് അവന്റെ മുഖത്തെ കുറികൾ താൻ ദിവസവും രാവിലെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഷേവിംഗ് ബൈഷ് പോലെ എന്റെ കവിളിൽ ചുരുണ്ടി, കൊള്ളാണും അവന്റെ ചർമ്മത്തിൽ നിന്ന്-മനോഹരമായ, സന്ധനമായ, പഴവർഗ്ഗങ്ങളുള്ള ഒരു കൊള്ളാണ്- ഒരു തല്ക്കാലം എന്റെ നാസ്യാരന്ധ്യങ്ങളിലേക്ക് പാതയുകയിൽ, എന്റെ ഭാസന്റെ വിയർപ്പിന്റെ ഗദ്യം അവന്റെ മുഖത്തെക്ക് തുളച്ചുകയറി), തുടർന്ന് അവൻ ദൈവവായി, താൻ യാത്രക്കാരനായി.

അവൻ കാർ സ്ഥാർട്ട് ചെയ്തു.

മുഴുവൻ സമയവും പ്രത്യേകിയിരുന്ന മംഗുന് ഇപ്പോൾ എന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കണ്ണു.

"ഈത് ചെയ്യുന്നത് അശോക."

അവൻ ഒരു പഴയ സ്കൂൾ മാസ്കാറയിരുന്നു, മംഗുന്. ശരിയും തെറ്റും അവന് അറിയാമായിരുന്നു.

"നിങ്ങൾ പരിഞ്ഞത് ശരിയാണ്-ഈത് വിചിത്രമായി തോന്നുന്നു," മിസ്റ്റർ അശോക് പരിഞ്ഞു.

വണ്ടി വന്നു നിന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശരീരം വീണ്ടും പരസ്പരം കടന്നു, ഞങ്ങളുടെ സുഗന്ധങ്ങൾ ഒരിക്കൽ കൂടി കൈമാറം ചെയ്യപ്പെട്ടു, താൻ വീണ്ടും ദൈവവരും സേവകനുമായി, മിസ്റ്റർ അശോക വീണ്ടും യാത്രക്കാരനും യജമാനനുമായി.

രാത്രി ഏറെ ദൈവക്കിയാണ് ഞങ്ങൾ ഡൽഹിയിലേത്തിയത്.

സമയം മുന്ന് ആയിട്ടില്ല, എന്നിക്ക് കുറച്ച് കൂടി മുന്നോട്ട് പോകാം. പക്ഷേ എന്നിക്ക് നീർത്താൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്, കാരണം ഇവിടെ നിന്ന് എന്നിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു പുതിയ തരം കമ്പിയാനുണ്ട്.

ഓർക്കുക, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, ആദ്യമായി, ഒരു ആശ്രക്കൂട്ടിയായിരിക്കുന്നേവാൾ, നിങ്ങൾ ഒരു കാറിന്റെ ഹൃദ

തുറന്ന് അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ? എന്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് നിന്ന് മറ്റാന്നിലേക്ക് തിരിയുന്ന നീറമുള്ള കമ്പികൾ, മഞ്ഞ തൊപ്പികൾ നിറഞ്ഞ ഷൂകര ബോകസ്, എല്ലായിടത്തും നീരാവിയും എണ്ണയും ശ്രീസ്വം പുരുതള്ളുന്ന നിഗുഡ കൂഴലുകളും ഓർക്കുക-എല്ലാം എത്ര നിഗുഡവും മാന്ത്രികവുമായി തോന്തിയെന്ന ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? നൃഡയൽഹിയിൽ നടക്കുന്ന എൻ്റെ കമയുടെ ഭാഗത്തെക്ക് നോക്കുന്നോൾ, എന്നിക്കും അങ്ങനെ തന്നെ തോന്തുന്നു. ഒരു സംഭവം മറ്റാന്നുമായി എങ്ങനെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു, അരല്ലുക്കിൽ ഒരു പ്രേരണ എങ്ങനെ അടുത്തതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു അരല്ലുക്കിൽ ദൂർബലമാക്കുന്നു, അരല്ലുക്കിൽ എൻ്റെ യജമാനനെക്കുറിച്ച് ഇത് ചിന്തിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് താൻ എങ്ങനെ പോയി എന്ന് വിശദീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ - എന്നിക്കെ തന്നെ ഇം കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്ന് താൻ നിങ്ങളോട് പറയും. . കമ, താൻ പറയുന്നതുപോലെ, പറയാൻ പറിയ കമയാണെന്ന് എന്നിക്ക് ഉറപ്പിക്കാനാവില്ല. അശോക മരിച്ചത് എന്തിനാണെന്ന് ക്യത്യമായി അറിയാമെന്ന് എന്നിക്ക് ഉറപ്പിക്കാനാവില്ല.

താൻ ഇവിടെ നിർത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും. തെങ്ങൾ വീണ്ടും കണ്ണുമുട്ടുനോൾ, അർഭരാത്രിയിൽ, നിലവിളക്ക് അൽപ്പം ഉയർത്താൻ എന്ന ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. ഇവിടെ നിന്ന് കമ വളരെ ഇരുണ്ടതാകുന്നു.

നാലാം രാത്രി

ഈ നിലവിളക്കിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് കുറച്ചുകൂടി സംസാരിക്കണം.

എന്തുകൊണ്ട്? എനിക്ക് ഈ കൂടുംബമില്ല. എനിക്ക് ആകെയുള്ളത് നിലവിളക്കുകൾ മാത്രമാണ്.

എനിക്ക് ഇവിടെ ഒരു ചാർഡിയർ ഉണ്ട്, എൻ്റെ ഓഫീസിൽ എൻ്റെ തലയക്ക് മുകളിൽ, പിന്ന രാജ് മഹത്ത് വില്ലാസ് ഫേസ് ടുവിലെ എൻ്റെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എനിക്ക് രണ്ടാണ്മുണ്ട്. ഒന്ന് ദ്രോയിംഗ് രൂമിൽ, ഒരു ചെറിയ ഒന്ന് ടോയ്ലറിലും. ബാംഗ്രൂരിൽ ഒരു നിലവിളക്ക് ഉള്ള ഒരേയൊരു ടോയ്ലറ്റ് ഇതായിരിക്കണം!

ലാൽബാഗ് ഗാർഡനിനടുത്തുള്ള ഒരു വലിയ ആൽമരത്തിന്റെ കൊന്പിൽ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ നിലവിളക്കുകളെല്ലാം താൻ ഒരു ദിവസം കണ്ടു; ഒരു ശ്രമത്തിലെ ഒരു ആൺകുട്ടി അവ വിൽക്കുകയായിരുന്നു, താൻ അവയെല്ലാം സ്ഥലത്തുതന്നു വാങ്ങി. അവരെ വിട്ടിലെത്തിക്കാൻ താൻ ചീലർക്ക് കാളവണ്ണിയിൽ പണം നൽകി, കാളകളാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പിമോസിനിൽ തൈങ്ങൾ ബാംഗ്രൂരിലുടെ സഞ്ചരിച്ചു, താനും ഇയാളും ഒപ്പം നാല് ചാർഡിലിയരുകളും!

നിലവിളക്ക് കാണുന്നോൾ സന്തോഷം തോന്നുന്നു. എന്തിന്, താൻ ഒരു സ്വത്രന്ത മനുഷ്യനാണ്, എനിക്ക് ആവശ്യമുള്ള എല്ലാ നിലവിളക്കുകളും താൻ വാങ്ങണ്ടു. ഒരു കാര്യം, അവർ പല്ലിക്കളെ ഈ മുറിയിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുന്നു. സത്യമാണ് സാർ. പല്ലികൾക്ക് വെളിച്ചം ഇഷ്ടമല്ല, അതിനാൽ ഒരു നിലവിളക്ക് കണ്ടാൽ ഉടൻ അവ മാറ്റിക്കൊള്ളും.

മറ്റുള്ളവർ എല്ലായപ്പോഴും നിലവിളക്കുകൾ വാങ്ങി എല്ലായടത്തും വയക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. സ്വത്രന്തരായ ആളുകൾക്ക് സ്വാത്രന്ത്യത്തിന്റെ വില അറിയില്ല, അതാണ് പ്രശ്നം.

ചീലപ്പോൾ, എൻ്റെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ, താൻ രണ്ട് ചാർഡിലിയരുകളും ഓണാക്കുന്നു, എന്നിട്ട് ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ ഇടയിൽ താൻ കിടന്നു, താൻ ചീരിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ, എന്നിട്ടും അവൻ നിലവിളക്കുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

അവിടെ-വിജയകരമായ ഒരു രക്ഷപ്പെടലിന്റെ രഹസ്യം താൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്. പോലീസ് എന്ന ഇരുട്ടിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പു ചെയ്ത താൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഒളിച്ചു.

ബാംഗ്രൂരിൽ!

ഈപ്പോൾ, ഒരു ചാർഡിലിയരിന്റെ നിരവധി ഉപയോഗങ്ങളിൽ, ഈ ഏറ്റവും അധികം പാടാത്തതും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുമായ വസ്തു, നീങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും മറക്കുന്നോൾ, നീങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് സീലിംഗിൽ തിളങ്ങുന്ന ഫ്രാസ് കഷ്ണങ്ങളിലേക്ക് നിണ്കുന്നിൽക്കുക എന്നതാണ്, അതു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യും. നീങ്ങൾ ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കൃത്യമായി ഓർക്കുക.

നോക്കു, ഇന്നലെ രാത്രി തെങ്ങേൾ കമ എവിടെ നിർത്തിയെന്ന് ഞാൻ മറന്നു, അതിനാൽ എനിക്ക് കുറച്ച് നേരം നിലവിളക്കുകൾ ചുറ്റിക്കരുങ്ങേണ്ടി വന്നു, നിങ്ങളെ തിരക്കിലാക്കി, പക്ഷെ തെങ്ങേൾ എവിടെയാണെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.

ധർപ്പി-തെങ്ങേൾ ഇന്നലെ രാത്രി ധർപ്പിയിൽ എത്തിയിരുന്നു, ഞാൻ വിവരണം നിർത്തി.

നമ്മുടെ മഹത്തായ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. പാർലമെന്റിന്റെ, പ്രസിഡന്റിന്റെ, എല്ലാ മന്ത്രിമാരുടെയും പ്രധാനമന്ത്രിമാരുടെയും ഇരിപ്പിടം. നമ്മുടെ പൊരാസുത്രണത്തിന്റെ അഭിമാനം. റിപ്പ്ലിക്കിന്റെ ഫോകസ്.

അതിനെയാണ് അവർ വിളിക്കുന്നത്.

ഒരു ദൈവവർ നിങ്ങളോട് സത്യം പറയട്ട. ധർപ്പി ഒരു ഭാഗത്ത് നഗരമാണ് എന്നതാണ് സത്യം.

നോക്കു, ഡിഫൻസ് കോളനി അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ വസന്ത് കുഞ്ച് പോലുള്ള വലിയ ഹൗസിംഗ് കോളനികളിലാണ് സന്ദർഭായ ആളുകൾ താമസിക്കുന്നത്, അവരുടെ കോളനികൾക്കുള്ളിൽ വീടുകൾക്ക് അക്കങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളും ഉണ്ട്, എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭിൽ, ലെറ്ററിൽ സന്ദർഭായം അറിയപ്പെടുന്ന യൂക്രൈന്യുടെ ഒരു സംവിധാനവും പിന്തുടരുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, ഇംഗ്രീഷ് അക്ഷരമാലയിൽ, B യുടെ അടുത്താണ് A, എല്ലാവർക്കും അറിയാം, ഇംഗ്രീഷ് അറിയാത്ത എന്നപ്പോലുള്ള ആളുകൾക്ക് പോലും. എന്നാൽ ഒരു കോളനിയിൽ, ഒരു വിടം പേര് എ 231, പിന്ന അടുത്തത് എപ്പ് 378. അങ്ങനെ ഓരിക്കൽ പിക്കി മാധ്യം അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു 231 ലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, ഞാൻ വീടുകൾ ഇ 200 ലേക്ക് ട്രാക്ക് ചെയ്തു, ഞാൻ വിചാരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ. തെങ്ങേൾ എത്രാണ് അവിടെ എത്തി, E ഷ്ടോക്ക് പുർണ്ണമായും അപ്രത്യക്ഷമായി. അടുത്ത വീട് എന്ന് എന്നോ ആയിരുന്നു.

പിക്കി മാധ്യം അലറാൻ തുടങ്ങി. "ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, ഈ ഫിക്കിനെ ശ്രാമത്തിൽ നീന് കൊണ്ടുവരരുതെന്ന്!"

പിന്ന മരുറായു കൂര്യം. ധർപ്പിയിൽ ഓരോ രോധിന്മുഖം ഒററംഗണേബി രോധി, അല്ലെങ്കിൽ ഹുമയും രോധി, അല്ലെങ്കിൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മക്കാറിയോസ് രോധി എന്നിങ്ങനെ ഒരു പേരുണ്ട്. യജമാനമാർക്കോ വേലക്കാർക്കോ രോധിന്റെ പേര് ആർക്കും അറിയില്ല. നിങ്ങേൾ ആദ്ദോഢകിലും ചോദിക്കുന്നു, "നിക്കോളായ് കോപ്പർനിക്കസ് മാർഗ് എവിടെയാണ്?"

അവൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നിക്കോളായ് കോപ്പർനിക്കസ് മാർഗ്ഗിൽ ജീവിച്ച ഒരു മനുഷ്യനാകാം, അവൻ വാച്യ തുറന്ന പറയും, "ഹാനെ?"

അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പറയും, "നേരെ മുന്നോട്ട്, എനിക്ക് ഇടത്തേക്ക് തിരിയുക," അയാൾക്ക് ഒന്നും അറിയില്ലെങ്കിലും.

എല്ലാ രോധുകളും ഒരുപോലെ കാണപ്പെടുന്നു, അവയെല്ലാം പുരുഷമാർ ഉരങ്ങുകയോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ

ചീട്ടുകളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പുത്രമേടുകൾ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു, തുടർന്ന് ആ പുത്രവൃത്തത്തിൽ നിന്ന് നാല് രോധുകൾ തെരിച്ചുവിഴുന്നു, തുടർന്ന് നിങ്ങൾ ഒരു രോധിലൂടെ ഇരങ്ങി, നിങ്ങൾ അടിക്കുക പുരുഷമാർ ഉരങ്ങുകയോ ചീട്ടുകളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മറ്റാരു പുത്രവൃത്തം, തുടർന്ന് അതിൽ നിന്ന് നാല് രോധുകൾ കുടി പോകുന്നു, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഡത്തഹിതിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഡത്തഹിതിൽ രോധിന്റെ വശങ്ങളിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളാണ് താമസിക്കുന്നത്. അവരും ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വന്നവരാണ് - അവരുടെ മെലിഞ്ഞ ശരീരം, വ്യത്തികെട്ട് മുഖം, മുഗ്ഗങ്ങളുപോലെയുള്ള വലിയ പാലങ്ങൾക്കും മേൽപ്പുാലങ്ങൾക്കും കീഴിൽ അവർ താമസിക്കുന്നത്, തീയിട്ടുകയും കഴുകുകയും മുടിയിൽ നിന്ന് പേൻ പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരെ, ഈ ഭ്രവനരഹിതരായ ആളുകൾ ദൈവവർമ്മാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പ്രശ്നമാണ്. അവർ ഒരിക്കലും ഒരു ചുവന്ന ലൈറ്റിനായി കാത്തുനിൽക്കുന്നില്ല - പ്രേരണയാൽ രോധിന് കുറുകെ പാത്തുകയറുന്നു. അതിലോന്നിൽ കാർ ഇടിക്കാതിരിക്കാൻ ഓരോ തവണയും ഞാൻ ഭ്രേക്ക് ഇടുന്നോൾ, യാത്രക്കാരുടെ സീറ്റിൽ നിന്ന് നിലവിഴി ആരംഭിക്കും.

എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നു, ആരാൺ ഈ ഭ്രാന്തൻ റീതിയിൽ ഡത്തഹി നിർമ്മിച്ചത്? ഈ ഭ്രോക്കിന് ശ്രേഷ്ഠം എപ്പ് ഭ്രോക്ക് വരുന്നതിനും ഹാസ് നമ്പർ 12ന് ശ്രേഷ്ഠം ഹാസ് നമ്പർ 4ന് വരുന്നതിനും കാരണക്കാരായ പ്രതിഭകൾ ഏതാണ്? പാർട്ടിയിൽ പങ്കടക്കുകയും ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യം കുടിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പോമരേനിയൻ നായ്ക്കലെ നടക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുകയും ഷാംപൂ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന തിരക്കിലായിരുന്ന ആരാൺ രോധുകൾക്ക് ആരും ഓർക്കാത്ത പേരുകൾ നൽകിയത്?

"നിങ്ങൾ വീണ്ടും നഷ്ടപ്പെട്ടോ, ദൈവവർ?"

"ഇനി അവന്റെ പിന്നാലെ പ്രോക്രിയ."

"എന്തിനാ അശോക അവനെ എപ്പോഴും പ്രതിരോധിക്കുന്നത്?"

"നമുക്ക് കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാനില്ലോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾ എപ്പോഴും ഈ ദൈവരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്?"

"ശരി, നമുക്ക് മറ്റ് കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാം. ആദ്യം നമുക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും അവളുടെ കോപത്തെക്കുറിച്ചും പർച്ച ചെയ്യാം.

"നികുതിയെക്കാൾ പ്രധാനം അതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? തങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് നിരന്തരം ചോദിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ വിഷയം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈത് ഭ്രാന്താണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു, അവർ തങ്ങളോട് എത്ര പണം ചോദിക്കുന്നു.

"ഞാൻ തന്നോട് പറഞ്ഞതു. അതൊരു രാഷ്ട്രീയ കാര്യമാണ്. ശ്രദ്ധ സോഷ്യലിസ്റ്റിൽ നിന്ന് അകനുപോകാൻ പിതാവ് ശ്രമിക്കുന്നതിനാലാണ് അവർ തെങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്.

"എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൻ ആ തെമ്മാടിയുമായി ഇടപഴകിയതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല."

"അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇരങ്ങിയത്, അശോക്, ഇരുട്ടിൽ നിനകൾ വേറെ വഴിയില്ല. പരിഭ്രാന്തരാക്കേണ്ട, ഈ ആദായ നികുതി ചാർജ്ജ് നമുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാം. ഈ ഇന്ത്യയാണ്, അമേരിക്കയില്ല. ഇവിടെ എപ്പോഴും ഒരു വഴിയുണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതു, തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഓൾഡ് ഇവിടെയുണ്ട്-രാമനാധൻ. അവൻ ഒരു നല്ല ഫിക്സറാണ്."

"രാമനാധൻ വ്യത്തികെട്ട്, എണ്ണമയമുള്ള കൈറ്റിൻ ആണ്. തങ്ങൾക്ക് ഒരു പുതിയ ടാക്സ് വകീലിനെ വേണം, മുകേഷ്! ഈ രാഷ്ട്രീയക്കാർ തങ്ങളെ ബലാസംഗം ചെയ്യുകയാണെന്ന് പത്രങ്ങളിൽ പോയി പറയണം!

"ശ്രദ്ധിക്കാം"-മംഗുസ് ശബ്ദം ഉയർത്തി- "നിങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചേത്തി. തങ്ങളുടെ കാർ ഓടിക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യന് പോലും ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അറിയാം. നമുകൾ ഒരു ഫിക്സർ വേണം. തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ ഒരു മന്ത്രിയുമായി അദ്ദേഹം അഭിമുഖം നടത്തി തരും. അങ്ങനെയാണ് ഡൽഹി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

മംഗുസ് മുന്നോട്ട് കുന്നിഞ്ഞ് എന്തെല്ലിൽ കൈ വച്ചു. "വീണ്ടും നഷ്ടപ്പെടോ? ഇത്തവണ ഒരു ഡാക്ടർ തവണ വഴിതെറ്റാതെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടത്താൻ കഴിയുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?

അയാൾ നെടുവിൽപ്പിട്ടു വീണ്ടും സിറിൽ വീണു. "തങ്ങൾ അവനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, അവൻ നിരാശനാണ്. രാം ബഹുഭൂർ ഈ സുഹൃത്തിനെ കുറിച്ച് എല്ലാം തെറ്റിയിരിച്ചു. അശോക്."

"എ?"

"നിങ്ങളുടെ ഫോണിൽ നിന്ന് ഒരു മിനിറ്റ് നോക്കു. നിങ്ങൾ പിക്കിയോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ, നിങ്ങൾ എന്നേന്നുകുമായി മാറിനിൽക്കുകയാണെന്ന്?

"എ. അതെ."

"രാജതി എന്ത് പറയുന്നു?"

"അവളെ അങ്ങനെ വിളിക്കരുത്. അവൾ നിങ്ങളുടെ അനിയത്തയാണ്, മുകേഷ്. അവൾ ഗുഡ്ഹാവിൽ സന്തോഷവാനായിരിക്കും, അത് നഗരത്തിലെ ഏറ്റവും അമേരിക്കൻ ഭാഗമാണ്.

ഇപ്പോൾ, മിസ്റ്റർ അശോകൻ്റെ ചിന്തകൾ സ്ഥാർട്ടായിരുന്നു. പത്ത് വർഷം മുമ്പ്, ഗുഡ്ഹാവിൽ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു, വെറും നിർപ്പോത്തുകളും തടിച്ച പഞ്ചാബി കർഷകരും. ഇന്ത്യ ഡൽഹിയുടെ ഏറ്റവും ആധുനികമായ പ്രാഥപ്രദേശമാണ്. അമേരിക്കൻ എക്സ്പ്രസ്, മെട്രോഡോഡ്, എല്ലാ വലിയ

അമേരിക്കൻ കമ്പനികൾക്കും അവിടെ ഓഫീസുകളുണ്ട്. പ്രധാന റോഡ് നിരയെ ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളാണ് - ഓരോ മാളിലും ഉള്ളിൽ ഒരു സിനിമാശാലയുണ്ട്! പീക്കി മാധ്യത്തിന് അമേരിക്കയെ നഷ്ടമായെങ്കിൽ, അവളെ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥലം ഇതായിരുന്നു.

“ഈ മണ്ഡൻ,” മംഗുസ് പറത്തു, “അവൻ എന്താൻ ചെയ്തതെന്ന് നോക്കു. അവൻ വീണ്ടും നഷ്ടപ്പെടു.”

അവൻ കൈ നീട്ടി എൻ്റെ തലയോട്ടിയിൽ തടി. “വിഡ്യാ, നീരുറവയിൽ നിന്ന് ഇടത്തോട് ഏടുക്കുക! ഇവിടെ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് എങ്ങനെ പോകണമെന്ന് നിങ്ങൾക്കാവിയില്ലോ?

ഞാൻ കഷ്മാപണം നടത്താൻ തുടങ്ങി, പകേശ് എൻ്റെ പുരകിൽ നിന്ന് ഒരു ശബ്ദം പറത്തു, “കുഴപ്പമില്ല, ബത്രാം. ഞങ്ങളെ വീട്ടിലെത്തിച്ചാൽ മതി.”

“നോക്കു - നിങ്ങൾ അവനെ വീണ്ടും പ്രതിരോധിക്കുകയാണ്.”

“അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്നെന്നതെന്ന നിർത്തു, മുകേഷ്. ഡൽഹി അദ്ദേഹത്തെ എത്രമാത്രം ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളിക്കാനാകുമോ? ആദ്യമായി നൃയോർക്കിലെത്തുന്നത് എനിക്ക് വേണ്ടിയായിരിക്കണം.”

മംഗുസ് ഇംഗ്രീഷിലേക്ക് മാറി-അവൻ പറത്തത് എനിക്ക് പിടിക്കിട്ടിയില്ല-എന്നാൽ മിസ്റ്റർ അശോക് ഹിന്ദിയിൽ മറുപടി പറത്തു, “പിക്കായും അങ്ങനെ തന്ന കരുതുന്നു. അതുമാത്രമേ നീയും അവളും സമ്മതിക്കു, പകേശ് എനിക്കതുണ്ടാകില്ല മുകേഷ്. ഡൽഹിയിൽ ആരാബണന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ല. ഈ സുഹൃദ്ദേത്, നമുക്ക് അവനെ വിശ്വസിക്കാം. അവൻ വീട്ടിൽ നിന്നാണ്.”

ആ നിമിഷം ഞാൻ റിയർവ്വു മിറിലേക്ക് നോക്കി, എന്ന നോക്കുന്ന മിസ്റ്റർ അശോകന്റെ കണ്ണുകൾ ഞാൻ പിടിച്ചു: ആ മാസ്റ്ററുടെ കണ്ണുകളിൽ, ഏറ്റവും അപ്രതീക്ഷിതമായ വീകാരം ഞാൻ കണ്ടു.

കഷ്ടം.

“കണ്ടി മൗസ്, അവർ നിങ്ങൾക്ക് എത്ര പണം നൽകുന്നു?”

“മതി. ഞാൻ സന്തോഷവാനാണ്.”

“എന്നോട് പറയുന്നിലേ, ഏയ്, കണ്ടി-മൗസ്? നല്ല കുട്ടി. അവസാനം വരെ വീശ്വസ്തനായ സേവകൻ. ഡൽഹി ഇഷ്ടമാണോ?”

“അതെത്.”

“ഹാ! എന്നോട് കള്ളം പറയരുത്, പെങ്ങളേ. എനിക്കരിയാം നിങ്ങൾ ഇവിടെ പുർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെടുവെന്ന്. നിങ്ങൾ അത് വെറുകണം!”

അവൻ എൻ്റെ മേൽ കൈ വയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, ഞാൻ കുലുങ്ങി പുരകോട്ടു നീങ്ങി. അയാൾക്ക് ഒരു തുക്ക രോഗമുണ്ടായിരുന്നു-വിറിലിഗോ ഒരു കരുത്ത മുവത്തിന്

നടുവിൽ അവൻ്റ് ചുംഭുകൾ ഇളം പിക് നിറമാക്കി. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ എത്രയോ ദരിദ്രരെ ബാധിക്കുന്ന ഈ തുക്ക് രോഗത്തക്കുറിച്ച് തൊൻ വിശദികരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ലഭിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല, എന്നാൽ ഒരിക്കൽ, നിങ്ങളുടെ ചർമ്മം തവിട്ട് നിറത്തിൽ നിന്ന് പിക് നിറത്തിലേക്ക് മാറുന്നു. പത്തിൽ ഒന്ത് കേസുകൾ, ഇത് ഒരു ആൺകുട്ടിയുടെ മുക്കിലോ കവിളിലോ ഒരു നക്ഷത്രം. പൊട്ടിത്തറിക്കുന്നത് പോലെയുള്ള കുറച്ച തിളക്കമുള്ള പിക പാടുകൾ, അബ്ലൈക്കിൽ ആരോ തീളച്ച വെള്ളത്തിൽ അവനെ കത്തിച്ചതുപോലെ കൈത്തണ്ണഡയിൽ പിക നിറത്തിലുള്ള ചുണ്ണങ്ങു, പക്ഷേ ചിലപ്പോൾ ഒരു സഹപ്രവർത്തകന്റെ ശരിരം മുഴുവൻ നിരം മാറി, നിങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ കരുതുന്നു, ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ! നിങ്ങൾ വിടവിലേക്ക് നിർത്തുക; നിങ്ങൾക്ക് അടുത്ത് പോയി തൊടണം. അപ്പോൾ അത് നമ്മുടെ മാത്രമാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു, ആ ദയാനകമായ അവസ്ഥ.

ഈ ദൈവരുടെ കാര്യത്തിൽ, പിക് നിറത്തിലുള്ള മിന്നൽ അവൻ്റ് ചുംഭുകൾക്ക് പുർണ്ണമായും നിരം നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ - മറ്റാനുമല്ല - അവൻ ചായം പുശിയ ചുംഭുകളുള്ള സർക്കസിലെ ഒരു കോമാളിയെപോലെയായിരുന്നു. അവൻ മുഖം കാണാൻ മാത്രം എന്റെ പ്രയറു പിടിച്ചു. എന്നിട്ടും ദൈവർമ്മാരിൽ എന്നോട് നല്ല പെരുമാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നത് അവൻ മാത്രമായിരുന്നു, അതിനാൽ തൊൻ അവനോട് ചേർന്നു നിന്നു.

തങ്ങൾ മാളിന് പുറത്തായിരുന്നു. തങ്ങൾ-ഒരു ധസനോളം ദൈവർമ്മാർ-തങ്ങളുടെ യജമാനമാർ അവരുടെ ഷോപ്പിംഗ് പുർത്തിയാക്കുന്നത് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. തങ്ങളെല്ലാം മാളിനുള്ളിൽ അനുവദിച്ചില്ല, തീർച്ചയായും - ആരും തങ്ങളോട് ഈ കാര്യങ്ങൾ പരയേണ്ടതില്ല. പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിന്റെ അരിക്കിൽ തങ്ങൾ ഒരു മോതിരം ഉണ്ടാക്കി, തങ്ങൾ പുകവലിക്കുകയും ചാറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു - ഇടയ്ക്കിടെ ആരക്കീലും അവൻ വായിൽ നിന്ന് ചുവന്ന ജെറ്റ് പാൻ പുറപ്പെടുവിക്കും.

അയാളും അന്യകാരത്തിൽനിന്നുള്ളവനാണെന്ന വസ്തുത കാരണം-തീർച്ചയായും എന്റെ ഉത്തരവം അവൻ അപ്പോൾത്തനെ ഉള്ളിച്ചു-രോഗബാധിതനായ ചുംഭുകളുള്ള ദൈവർ ധർപ്പിയെ എങ്ങനെ അതിജീവിക്കാമെന്നും എന്ന ഇരുട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചയക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും എനിക്ക് ഒരു കോഴ്സ് നൽകി. ഒരു ബസിന്റെ മുകളിൽ.

“ധർപ്പിയെക്കുറിച്ച് അറിയേണ്ട പ്രധാന കാര്യം രോധുകൾ നല്ലതാണ്, ആളുകൾ മോശമാണ് എന്നതാണ്. പോലീസ് ആകെ സ്റ്റീക്കുന്നു. സീറ്റ് ബെൽറ്റില്ലാതെ നിങ്ങളെ കണ്ടാൽ നുറു രൂപ കൈക്കുളി കൊടുക്കേണ്ടി വരും. നമ്മുടെ യജമാനമാരും അതു വലിയ ആളുകളാണ്. അവർ രാത്രി വെക്കിയുള്ള പാർട്ടികൾക്ക് പോകുമ്പോൾ, അത് തങ്ങൾക്ക് നരകമാണ്. നിങ്ങൾ കാറിൽ

മരങ്ങുന്നു, കൊതുകുകൾ നിങ്ങളെ ജീവനോടെ തിന്നുന്നു. അവ മലേറിയ കൊതുകുകളാണെങ്കിൽ കുഴപ്പമില്ല, രണ്ടാഴ്ചതേതക്ക് നിങ്ങൾ ആദ്യകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, പക്ഷേ ഇത് ദേഹി കൊതുകുകളാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ആഴത്തിലുള്ള പാണകത്തിലാണ്, നിങ്ങൾ മരിക്കും. പുലർച്ചെ രണ്ട് മൺികൾ, അവൻ തിരികെ വരുന്നു, ജനാലകളിൽ മുട്ടുകയും നിങ്ങൾക്കായി നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അവൻ ബിയർ കുടിക്കുന്നു, അവൻ തിരികെ കാറിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നു. ജനുവരിയിൽ തണ്ടപ്പ് വളരെ മോശമാണ്. അവൻ രാത്രി വൈകി പാർട്ടി നടത്തുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കാരിയാമെങ്കിൽ, ഒരു പുതപ്പ് കൊണ്ടുപോവുക, അതുവഴി നിങ്ങൾക്ക് കാറിനുള്ളിൽ സ്വയം മറയ്ക്കാം. കൊതുകിനെയും അകറുന്നു. ഇപ്പോൾ, കാറിൽ ഇരുന്ന് അവൻ തന്റെ പാർട്ടികളിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവരുന്നതും കാത്ത നിങ്ങൾക്ക് ബോട്ടിക്കും - കാത്തിരിപ്പിൽ നിന്ന് തളർന്നുപോയ ഒരു ദൈവരെ എനിക്കരിയാം - അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് വായിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് വായിക്കാം, അല്ലോ? നല്ലത്. കാറിൽ വായിക്കാൻ എറ്റവും മികച്ച കാര്യമാണിത്.”

അവൻ എനിക്ക് ആകർഷകമായ കവർ ഉള്ള ഒരു മാസിക തന്നു-അടിവസ്ത്രത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കട്ടിലിൽ കിടന്നു, ഒരു പുരുഷന്റെ നിശ്ചലിൽ നിന്ന് ഭയന്നു.

കൊലപാതകം പ്രതിവാരം

രൂപ 4.50

എക്സ്ക്ലൂസിവ് യമാർത്തമ കമ:

“നല്ല ശരീരം ഓരിക്കലും പാഴാകില്ല”

കൊലപാതകം. ബലാസംഗം. പ്രതികാരം.

മർഡർ വീക്കല്ലി എന ഇ മാസികയെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് നിങ്ങളോട് പരയേണ്ടി വരും, കാരണം നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി തീർച്ചയായും നിങ്ങളോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയില്ല. വിലകുറഞ്ഞ നോവലുകൾക്കൊപ്പം നഗരത്തിലെ എല്ലാ നൃസ്ത്വാർധിലും ഇത് വിൽക്കുന്നു, നഗരത്തിലെ എല്ലാ സേവകരുടെയും ഇടയിൽ ഇത് വളരെ ജനപ്രിയമായ വായനയാണ്-അവർ പാചകക്കാരോ കുടികളുടെ വേലക്കാരികളോ തോട്ടക്കാരോ ആകട്ട. ദൈവവർമ്മാരും വ്യത്യസ്തരല്ല. എല്ലാ ആഴ്ചയും ഇ മാഗസിന് പുരത്തുവരുന്നോൾ, കൊലപാതകിയാകാൻ പോകുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുഖചിത്രം സഹിതം, ചില ദൈവവർമ്മാർ മാസിക വാങ്ങി മറ്റ് ദൈവവർമ്മാർക്കു കൈമാറുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ഇ വിവരങ്ങളിൽ പരിഭ്രാന്തരാകരുത്, മിസ്റ്റർ പ്രീമീയർ - നിങ്ങളുടെ മണ്ണ നെറിയിൽ തണ്ടുത്ത വിയർപ്പിന്റെ മുത്തുകൾ ആവശ്യമില്ല. ഡൽഹിയിലെ ദൈവവർമ്മാരും പാചകക്കാരും മർഡർ വീക്കല്ലി വായിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് യജമാനമാരുടെ കഴുത്ത് അരുക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന് അർത്ഥമില്ല. തീർച്ചയായും, അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു .

തീർച്ചയായും, ഒരു ബില്യൻ സേവകർ തങ്ങളുടെ മേലധികാരികളെ കഴുത്തുണ്ടാവീച്ച് കൊല്ലുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഹസ്യമായി സക്കൽപ്പിക്കുകയാണ് - അതുകൊണ്ടാണ് ഈന്ത്യൻ സർക്കാർ ഈ മാഗസിന് പ്രസിദ്ധികരിക്കുകയും വെറും നാലര രൂപയ്ക്ക് തെരുവിൽ വിത്തക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. മാഗസിനിലെ കൊലയാളി മാനസിക്കമായി അസൃഷ്ടമനും ലൈംഗിക വൈകല്യമുള്ളവനുമാണ്, ഒരു വായനക്കാരനും അവനെപ്പാലെയാകാൻ അനുഗ്രഹിക്കിലു-അവസാനം അവൻ എപ്പോഴും സത്യസന്ധിയുമായ ചില പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (ഹാ!) പിടിയിലാകുകയോ ഭ്രാന്തനാകുകയോ ചെയ്യുന്നു. തന്റെ അമ്മയ്ക്കോ പ്രേമരി സ്കൂൾ അധ്യാപികയ്ക്കോ വികാരാധിനമായ ഒരു കത്തത്തിനു ശ്രഷ്ടം ബബ്ദിഷ്ഠിറ്റിൽ തുങ്ങിമരിക്കുന്നു, അശ്ലേഷിൽ താൻ ചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ സഹോദരനാൽ ഓട്ടിക്കപ്പെട്ടുകയും മർദ്ദിക്കുകയും ബുധൻ ചെയ്യുകയും ഗർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവവർ അതിന്റെ പേജുകളിലുടെ മിനിമരിയുന്ന തിരക്കിലാണെങ്കിൽ കൊലപാതകം വാരിക്ക് വിശ്രമിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് അപകടമില്ല. തികച്ചും വിപരീതമാണ്.

നിങ്ങളുടെ ദൈവവർ ഗാന്ധിയെയും ബുദ്ധനെയും കുറിച്ച് വായിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നോണ് നിങ്ങളുടെ പാന്ത് നന്നയ്ക്കാൻ സമയമായത്, മീറ്റുർ ജിയാബാവോ.

അത് എന്ന കാണിച്ചതിന് ശ്രഷ്ടം, വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസ് മാസിക അടച്ച് മറ്റ് ദൈവർമാർ ഇരിക്കുന്ന സർക്കിളിലേക്ക് എറിഞ്ഞു; ഒരു കൂട്ടം നായ്ക്കൾ എല്ലിന് പീനാലെ പായുന്നതുപോലെ അവർ അതിനായി ഒരു പിടിമുറുക്കി. അവൻ അലറിക്കാണ്ട് എന്ന നോക്കി.

"നിങ്ങളുടെ ഭോസ് ഉപജീവനത്തിനായി എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്, കൺട്രി-മൗസ്?"

"എന്നിക്കരിയില്ല."

"വിശ്വസ്തനാകുകയാണോ അതോ മണ്ഡനായിരിക്കുകയാണോ, കൺട്രി-മൗസ്? അവൻ എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു?"

"ധനംബാദ്."

"അപോൾ അവൻ കൽക്കരിയിലാണ്. മന്ത്രിമാർക്ക് കൈക്കുലി കൊടുക്കാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കാം ഇവിടെ. ഇതോരു പീഠിത കച്ചവടമാണ്, കൽക്കരി." അവൻ വിണ്ടും അലറി. "ഞാൻ കൽക്കരി വിൽക്കുന്ന ഓരാളെ ഓടിച്ചിരുന്നു. മോശം, മോശം ബിസിനസ്സ്. എന്നാൽ എന്ന് ഇപ്പോഴതെത്ത് മുതലാളി ഉരുക്കിലാണ്, അവൻ കൽക്കരി മനുഷ്യരെ വിശുദ്ധമാരപ്പാലെയാക്കുന്നു. അവൻ എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്?"

ഞങ്ങളുടെ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഷ്ടോക്കിന്റെ പേര് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു.

"എന്ന് യജമാനനും അവിടെ താമസിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ അയൽക്കാരാണ്!"

അവൻ എന്ന് നേരെ ഒതുങ്ങി; മാറിപ്പോകാതെ-അത് പരുഷമായിരിക്കുമ്പായിരുന്നു-ഞാൻ എന്ന് ശർഖം അവൻ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്ന് പരമാവധി ചരിച്ചു.

"കണ്ട്രി-മൗസ് - നിങ്ങളുടെ ബോസ്" - അവൻ ചുറ്റും നോക്കി, ശപ്പം താഴ്ത്തി, "എന്തെങ്കിലും വേണോ?"

"നിങ്ങൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?"

"നിങ്ങളുടെ ബോസിന് വിദേശരെ വൈൻ ഇഷ്ടമാണോ? എന്നിക്കൽ ഒരു വിദേശരെ എംബസിയിൽ ദൈവരായി ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു സുഹൃത്തുണ്ട്. അയാൾക്ക് അവിടെ കോൺടാക്ടുകൾ ഉണ്ട്. വിദേശരെ-വൈൻ വിദേശരെ-എംബസി അഴിമതി നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?

ഞാൻ തലയാട്ടി.

"ഈതാണ് തട്ടിപ്പ്, കണ്ട്രി-മൗസ്. വിദേശരെ വീഞ്ഞണിന് ധർപ്പിയിൽ വില വളരെ കുടുതലാണ്, കാരണം അതിന് നികുതിയുണ്ട്. എന്നാൽ എംബസികൾക്ക് അത് സൗജന്യമായി ലഭിക്കും. അവർ വീഞ്ഞണി കുടിക്കണം, പക്ഷേ അവർ അത് കരിഞ്ഞതയിൽ വിൽക്കുന്നു. ഞാൻ അവനു മറ്റു സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാം. അയാൾക്ക് ശോർഡ് ബോളുകൾ വേണോ? എന്നിക്കൽ അത് വിൽക്കാൻ യുള്ളൊസ് കോൺസുലേറ്റിൽ ആളുകളുണ്ട്. അവൻ സ്റ്റീകളെ വേണോ? എന്നിക്കും കിട്ടാം. അവൻ ആൺകുട്ടികളാണെങ്കിൽ, കുഴപ്പമില്ല.

"എന്ന് യുജമാനൻ ഇതു ചെയ്യുന്നില്ല. അവൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്."

രോഗാതുരമായ ചുണ്ടുകൾ ഒരു പുഞ്ചിരിയായി തുറന്നു. "അവരെല്ലാം അലേ?"

അയാൾ എന്നോ ഹിന്തി സിനിമാ ഗാനം വിസിലറ്റിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദൈവവർമ്മാരിൽ ഓരാൾ മാസികയിൽ നിന്ന് ഒരു കമ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു; മറ്റൊരുവരും മിണ്ടാതിരുന്നു. ഞാൻ കുറച്ചു നേരം മാളിലേക്ക് നോക്കി.

ഭയാനകമായ പിങ്ക് ചുണ്ടുകളുള്ള ദൈവവരുടെ നേരെ ഞാൻ തിരിഞ്ഞത് പറഞ്ഞു, "എന്നിക്കെ നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കാനുണ്ട്."

"എല്ലാം ശരി. ചോദിക്കുക. നിന്നക്കു വേണ്ടി ഞാൻ എന്തും ചെയ്യുമെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം, കണ്ട്രി-മൗസ്.

"ഈ കെട്ടിടം-അവർ മാർ എന്ന് വിളിക്കുന്ന കെട്ടിടം-സ്റ്റീകളുടെ പോസ്റ്റുകൾ തുകിയിരിക്കുന്ന കെട്ടിടം-ഈ ഷോപ്പിംഗിനുള്ളതാണ്, അലേ?"

"ശരിയാണ്."

"അതും"-തെങ്ങളുടെ ഇടതുവശത്തുള്ള തിളങ്ങുന്ന ഒരു പ്രാസ് കെട്ടിടത്തിലേക്ക് ഞാൻ ചുണ്ടി- "അതും ഒരു മാർ ആണോ? അതിൽ സ്റ്റീകളുടെ പോസ്റ്റുകൾ തുകിയതായി ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

"അതോരും മാളിലും, കണ്ട്രി-മൗസ്. അതോരും ഓഫീസ് കെട്ടിടമാണ്. അവർ അവിടെ നിന്ന് അമേരിക്കയിലേക്ക് വിളിക്കുന്നു.

"എന്തു തരം കോളുകൾ?"

"എനിക്കിൻഡിലെയിൽ എന്ന് യജമാനന്റെ മകളും അടുക്കിടങ്ങളിലെയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. താൻ അവളെ എടുമണിക്ക് ഇരക്കിവിട്ടുന്നു, അവൾ പുലർച്ചു രണ്ട് മണിക്ക് തിരിച്ചെത്തും. അവൾ ആ കെട്ടിടത്തിൽ പാത്രങ്ങളും പാത്രങ്ങളും പ്രണമുണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കിൻഡിയാം, കാരണം അവൾ അത് ദിവസം മുഴുവൻ മാളുകളിൽ ചെലവുഴിക്കുന്നു. അവൻ അടുത്തേതക്ക് ചാഞ്ചലു - പിക്ക ചുണ്ടുകൾ എന്ന് ചുണ്ടിൽ നിന്ന് ഒരു സെന്റിമീറ്റർ മാത്രം. "തങ്ങൾ രണ്ടുപേരുക്കിടയിൽ, ഇത് വളരെ വിചിത്രമാണെന്ന് താൻ കരുതുന്നു - പെൺകുട്ടികൾ രാത്രി വൈകി കെട്ടിടങ്ങളിൽ കയറുകയും രാവിലെ ധാരാളം പണവുമായി പുരത്തിരഞ്ഞുകയും ചെയ്യുന്നു."

അവൻ എന്ന നോക്കി കണ്ണിറുക്കി. "മറ്റൊന്ന്, കണ്ടി-മൗസ്? നിങ്ങൾ ഒരു കൗതുകക്കാരനാണ്."

മാളിൽ നിന്ന് പുരത്തേതക്ക് വരുന്ന പെൺകുട്ടികളിൽ ഒരാളെ താൻ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു.

"അവളുടെ കാര്യമോ, കണ്ടി-മൗസ്? നിനക്ക് അവളെ ഇഷ്ടമാണ്?"

താൻ നാണിച്ചു. "എന്നോട് പറയു," താൻ പറഞ്ഞു, "നഗരങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾക്ക്—അവളെപ്പോലെ—നമ്മുടെ ശ്രമങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ അവരുടെ കക്ഷങ്ങളിലും കാലുകളിലും രോമം ഇല്ലോ?"

അരമണിക്കുറിനു ശ്രേഷ്ഠ മുകേഷ് സാരും മിറ്റുർ അശോകും പികി മാധവും ഷോപ്പിംഗ് ബാഗുകളുമായി മാളിൽ നിന്ന് പുരത്തിരാദി; താൻ അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ബാഗുകൾ എടുത്ത് കാറിന്നു പുരകിൽ കയറ്റി മുന്നോട്ട് ഓടി, പിന്നിൽ അടച്ചു ഹോണ്ട് സിറ്റിയുടെ ദൈഹവർ സിറ്റിലേക്ക് ചാടി അവരെ പതിമുന്നാം നിലയിലുള്ള അവരുടെ പുതിയ വിട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഒരു ഭീമാകാരമായ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് കെട്ടിടത്തിന്റെ ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ബ്ലോക്ക് എന്നായിരുന്നു അപ്പാർട്ട്മെന്റ് കെട്ടിടത്തിന്റെ പേര്. ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് എ ബ്ലോക്ക് എന്ന അതേ ഹൗസിംഗ് കമ്പനി നിർമ്മിച്ച മറ്റാരു വലിയ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് കെട്ടിടത്തിന്റെ അടുത്തായിരുന്നു, അത്. അതിനടുത്തായിരുന്നു വിന്റർബിൽ മാനർ എ ബ്ലോക്ക്. കൂടാതെ, ഇതുപോലെയുള്ള അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ബ്ലോക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, എല്ലാം തിളങ്ങുന്നതും പുതുമയ്യുള്ളതും, നല്ല വലിയ ഇംഗ്രീഷ് പ്രേരുകളുള്ളതും, കണ്ണുതാഴുരത്തോളം. ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ബ്ലോക്ക് എറ്റവും മീകച്ച ഒന്നായിരുന്നു-അതിന് നല്ലാരു വലിയ ലോബിയും ലോബിയിൽ ഒരു എല്ലിവേറ്ററും ഉണ്ടായിരുന്നു, തങ്ങൾ എല്ലാവരും പതിമുന്നാം നിലയിലേക്ക് കയറി.

വ്യക്തിപരമായി, എനിക്ക് ഈ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് അതു ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല - മുഴുവൻ സ്ഥലവും ധനബാദിലെ അടുകളെയുടെ

വലുപ്പമായിരുന്നു. അകത്ത് നല്ല, മുദ്രവായ, വെള്ളത്ത് സോഫകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, സോഫകൾക്ക് മുകളിലുള്ള ഭിത്തിയിൽ, കഡിൽസിന്റെയും പുഡിൽസിന്റെയും ഒരു ഭീമാകാരമായ ഫ്രേയിം ചെയ്ത ഫോട്ടോ. എങ്ങനെയോടൊപ്പം നഗരത്തിലേക്ക് വരാൻ സ്റ്റോർക്ക് അവരെ അനുവദിച്ചില്ല.

ഒരു ഫോട്ടോയിൽ പോലും ആ ജീവികളെ നോക്കി നിൽക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞതില്ല, താൻ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സമയമത്രയും പരവതാനിയിലേക്ക് എന്തെങ്കുകൾ സുകഷിച്ചു - എനിക്ക് ഒരു പക്കാ സേവകന്റെ രൂപം നൽകിയതിന്റെ അധിക നേട്ടം.

"ബാഗുകൾ എവിടെ വേണമെങ്കിലും വയ്ക്കും ബത്രാം."

"ഈല്ല. അവ മേശയ്ക്കരികിൽ വയ്ക്കുക. അവരെ കൃത്യമായി അവിടെ വയ്ക്കുക, "മംഗുസ് പറത്തു.

ബാഗുകൾ താഴെ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠം, എന്തെങ്കിലും വൃത്തിയാക്കൽ ആവശ്യമാണോ എന്നറിയാൻ താൻ അടുകളെയിലേക്ക് പോയി-അപ്പാർട്ടമെന്റ് പരിപാലിക്കാൻ ഒരു വേലക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, പകേശ് അവൻ ഒരു അലസന്നായിരുന്നു, താൻ പറത്തതുപോലെ, അവർ ശരിക്കും ചെയ്തില്ല. ഒരു "ദ്രൈവർ" ഉണ്ടായിരിക്കുക, ചിലപ്പോൾ കാർ ഓടിച്ചിരുന്ന ഒരു സേവകൻ മാത്രം. അപ്പാർട്ടമെന്റിന്റെ കാര്യവും താൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് പറയാതെ തന്നെ താൻ അറിഞ്ഞു. അവിടെ എന്തെങ്കിലും ശുചീകരണം നടത്തണം, താൻ ചെയ്യും, എനിട്ട് തിരികെ വന്ന വാതിലിനടക്കത്ത് മുകേഷ് സാർ പറയുന്നത് വരെ, "നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ പോകാം. എനിട്ട് രാവിലെ എടുമണിക്ക് തയ്യാറായിരിക്കുക, നിങ്ങൾ നഗരത്തിലായതുകൊണ്ട് മാത്രം ഹാൻകി-പാകി വേണ്ട, മനസ്സിലായോ?"

പിന്നെ താൻ ലിഫ്റ്റ് റൂണേജി, കെട്ടിടത്തിൽ നിന്ന് റൂണേജി, പടികൾ റൂണേജി ബേസ്മെന്റിലെ സേവകരുടെ കൂർട്ടേഷ്ണലേക്ക് പോയി.

നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് കെട്ടിടങ്ങൾ എങ്ങനെ രൂപകല്പന ചെയ്യപ്പെടുന്നുവെന്ന് എനിക്കരിയില്ല, എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാ അപ്പാർട്ടമെന്റ് സ്റ്റോക്കുകളും എല്ലാ വീടുകളും എല്ലാ ഹോട്ടലുകളും ഒരു സേവകരുടെ കൂർട്ടേഷ്ണൗകുടിയാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്-ചിലപ്പോൾ പിന്നിൽ, ചിലപ്പോൾ (ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി) സ്റ്റോക്കിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ.

) ഭൂഗർഭ-അപ്പാർട്ടമെന്റ് സ്റ്റോക്കിലെ ദ്രൈവർമാർ, പാചകക്കാർ, തുടർത്തുപണിക്കാർ, വീടുജോലിക്കാർ, പാചകക്കാർ എനിവർക്ക് വിശ്രമിക്കാനും ഉറങ്ങാനും കാത്തിരിക്കാനും കഴിയുന്ന പരസ്പരബന്ധിതമായ മുറികളുടെ വാറൻ. എങ്ങളുടെ യജമാനന്മാർക്ക് എങ്ങളെ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ, കൂർട്ടേഷ്ണലിലുടനീളം ഒരു വെദ്യുത മൺ മുഴങ്ങാൻ തുടങ്ങി-എങ്ങൾ ഒരു ബോർഡിലേക്ക് ഓടിക്കയെറുകയും മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ജോലിക്കാരൻ ആവശ്യമുള്ള അപ്പാർട്ടമെന്റിന്റെ നബറിന് സമീപം ചുവന്ന ലൈറ്റ് മിനുന്നത് കാണുകയും ചെയ്യും.

ഞാൻ രണ്ട് പട്ടികൾ ഇങ്ങനെ, സേവകരുടെ കൃത്യാർദ്ദേശസിന്റെ വാതിൽ തളളിത്തുറന്നു.

ഞാൻ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, മറ്റ് വേലക്കാർ നിലവിളിച്ചു - അവർ അലറി - അവർ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അലറി.

വിറ്റിലിഗോ ബാധിച്ച ദൈവർ അവരോടൊപ്പം ഇരുന്നു, ഏറ്റവും കടിനമായി അലറി. ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു ചോദ്യം അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്ക് അവരുടെ വിനോദത്തെ മറികടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അവരോടൊരുത്തരും എൻ്റെ അടുത്ത് വന്ന് എൻ്റെ തലമുട്ടിയിൽ വിരലുകൾ കയറി എന്ന "ഗ്രാമവിഡി" എന്ന് വിളിക്കുകയും എൻ്റെ മുതുകിൽ അടിക്കുകയും വേണം.

സേവകർ മറ്റ് സേവകരെ ദുരൂപയോഗം ചെയ്യുണ്ടതുണ്ട്. അപരിചിതരെ ആക്രമിക്കാൻ അൽപ്പോഴുന്ന് നായ്ക്കളെ വളർത്തുന്ന രീതിയിലാണ് ഈ നമ്മിലേക്കെ വളർത്തിയെടുത്തത്. പരിചയമുള്ള ആരെയും തങ്ങൾ ആക്രമിക്കുന്നു.

ഞാൻ ആലോച്ചിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ധ്യാനിയിലുള്ള ആരോടും പറയുതെന്ന് അവിടെയും പിന്നീട് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ച് മറ്റാരു സേവകന്ന്.

തങ്ങൾ എല്ലാവരും ഉറങ്ങാൻ ധ്യാർമ്മിറ്റിയിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ പോലും വൈകുന്നേരം മുഴുവൻ അവർ കളിയാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എൻ്റെ മുഖം, മുകൾ, പല്ലുകൾ, എന്നിക്കരിയില്ല, അത് അവരുടെ തരംപുകളിൽ കയറി. എൻ്റെ യുണിഫോമിനെക്കുറിച്ച് പോലും അവർ എന്ന കളിയാക്കി. നോക്കു, നഗരങ്ങളിൽ ദൈവവർമ്മാർ യുണിഫോം ധരിക്കാറില്ല. ആ യുണിഫോമിൽ ഞാൻ ഒരു കുരങ്ങിനെപ്പാലെയാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെപ്പാലെ മുഴിഞ്ഞ ഷർട്ടും (ടാസറും മാറി, പക്ഷേ കളിയാക്കൽ, അത് രാത്രി മുഴുവൻ തുടർന്നു.

ധ്യാർമ്മിറ്റി തുതുവാരുന്ന ഓരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, രാവിലെ ഞാൻ അവനോട് ചോദിച്ചു, "ഈവിടെ ഓരാൾക്ക് തനിച്ചിരിക്കാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥലമെന്നോ?"

"കൃത്യാർദ്ദേശസിന്റെ മറുവശത്ത് ഒരു ഒഴിവെ മുറിയുണ്ട്, പക്ഷേ ആർക്കും അത് ആവശ്യമില്ല," അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. "ആരാൺ ദറയ്ക്ക് ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?"

അത് ഭയക്കരമായിരുന്നു, ഈ മുറി. തന്നെ പുർത്തിയായിട്ടില്ല, ചുവരുകളിൽ വിലകുറഞ്ഞ വൈള്ളനിരത്തിലുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക് ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിൽ പ്ലാസ്റ്റിക് പ്രയോഗിച്ച കൈയ്യുടെ അടയാളങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയും. എന്നിക്ക് പോലും പറ്റാത്തത്ര വലിപ്പമുള്ള, മെലിഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ കിടക്കയും അതിനു മുകളിൽ ഒരു കൊതുകുവലയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അത് ചെയ്യുമായിരുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ രാത്രി, ഞാൻ ധ്യാർമ്മിറ്റിയിൽ ഉറങ്ങിയില്ല - ഞാൻ മുറിയിലേക്കെ പോയി. തന്നെ തുതുവാരി ഭിത്തിയിൽ നാല് ആൺിയിൽ കൊതുകുവല കെട്ടി ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. പാതിരാത്രിയിൽ കൊതുകുവല എന്തിനാണ് അവിടെ

വച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലായി. ആരവങ്ങൾ എന്ന ഉണർത്തി. ഫോസ്റ്റിലെ ധാതുക്കളോ ചുണ്ണാമുകളോ തിനാൻ വന്ന കാക്കപ്പുകൾ കൊണ്ട് മതിൽ മുടിയിരുന്നു; അവരുടെ ചുറ്റിംഗം തുടർച്ചയായ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി, അവരുടെ ആന്തിന മതിലിലെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വിരുചു. ചീല പാറകൾ വലയുടെ മുകളിൽ ഇരങ്ങി; ഉള്ളിൽ നിന്ന്, അതിന്റെ വെള്ളത്തെ നെയ്തിനെതിരെ അവരുടെ ഇരുണ്ട ശരീരങ്ങൾ എന്നിക്കു കാണാമായിരുന്നു. താൻ വലയുടെ നാരിൽ മടക്കി അതിലൊന് പതചു. മറ്റ് പാറകൾ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; അവർ വലയിൽ ഇരങ്ങി-തകർന്നു. നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരെല്ലാം ഇതുപോലെ മറബുഡികളും വിസ്തികളുമായിരിക്കാം, താൻ പിന്തിചു, പുഞ്ചിരിചു, ഇരങ്ങാൻ പോയി.

"കൊച്ചികൾക്കീടയിൽ ഒരു നല്ല രാത്രി ഉണ്ടായിരുന്നോ?" താൻ കോമൺ ഫോയ്ലറിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ കളിയാക്കി.

ധോർമിററിയിൽ വീണ്ടും ചേരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ പിന്തകളും അവിടെ ആവസ്താനിചു. മുൻ നിരയു പാറകളായിരുന്നു, പക്ഷേ അതു എന്നേതായിരുന്നു, ആരും എന്ന കളിയാക്കിയില്ല. ഒരു പോരായ്മ എന്നെന്നും, വൈദ്യുത മണി ഈ മുറിയിൽ തുളച്ചുകയറുന്നില്ല-എന്നാൽ അതും ഒരുതരം നേട്ടമായിരുന്നു, താൻ സമയബന്ധിതമായി കണ്ണെത്തി.

രാവിലെ, എൻ്റെ ഉള്ളം കോമൺ ഫോയ്ലറിലും, പിനെ എൻ്റെ ഉള്ളം കോമൺ സിക്കിലും, പിനെ എൻ്റെ ഉള്ളം കോമൺ ബാത്തുമിലും കാത്തിരുന്ന ശ്രഷ്ട, താൻ ഒരു പട്ടികൾ കയറി, പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിന്റെ വാതിൽ തളളിത്തുറന്ന നടന്നു. ഹോംസ് സിറ്റി പാർക്ക് ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തെക്ക്. കാർ അകത്തും പുറത്തും മൃദുവായ നന്നത്തെ തുണി ഉപയോഗിച്ച് തുടയ്ക്കണം; ഇൻസ്ട്രുമെന്റ് ബോർഡിന് മുകളിൽ ഇരിക്കുന്ന സവത്തിന്റെ ദേവതയായ ലക്ഷ്മി ദേവിയുടെ ചെറിയ പ്രതിമയിൽ ഒരു ധൂപവർഭ്ബം വയ്ക്കണം - രാത്രിയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കൊതുക്കുകളെ അകറ്റാനും ഉള്ളിൽ സുഗന്ധം പരതതാനുമുള്ള ഇട്ട ഗുണം ഇതിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. മതത്തിന്റെ സുഗന്ധം കൊണ്ട്. താൻ സീറ്റുകൾ തുടച്ചു-നല്ലു, സമ്പദമായ തുകൽ സീറ്റുകൾ; താൻ ഉപകരണങ്ങൾ തുടച്ചു; താൻ നിലത്തിരുന്ന തുകൽ പായകൾ ഉയർത്തി അവയിലെ പൊടി തട്ടിരെടുത്തു. ഡാഷ്ബോർഡിൽ മാത്രമേവതയായ കാളിയുടെ ചീതുങ്ങളുള്ള മുന്ന് കാന്തിക സ്റ്റിക്കറ്റുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു-രാം പെർസാർഡിന്റെ കാന്തിക സ്റ്റിക്കറ്റുകൾ വലിച്ചുറിത്തുകൊണ്ട് താൻ അവ് അവിടെ വെച്ചിരുന്നു; താൻ അവയെല്ലാം തുടച്ചു. ചുവന്ന നാവ് വായിൽ നിന്ന് പുറത്തെക്ക് നീട്ടിയ ഒരു ചെറിയ നുത്ത രാക്ഷസനും റിയർവ്വു മിറിൽ നിന്ന് ഒരു ചങ്ങലയിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതോരും ഭാഗ്യം ആകേണ്ടതായിരുന്നു, തുങ്ങി വാഹനമോടിക്കുന്നോൾ അത് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും കൂത്തിക്കുന്നത് കാണാൻ സ്നോർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. താൻ രാക്ഷസന്റെ വായിൽ കൂത്തി-പിനെ താൻ അത് തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി. കാറിന്റെ പിന്നഭാഗത്തുള്ള കടലാസ്

ടിഷ്യൂകളുടെ പെട്ടി പരിശോധിക്കുന്ന് ബിനിന്നപ്പു അടക്കത്തായി വന്നു-അത് ഒരു രാജകുടുംബത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളത് പോലെ, അത് യുമാർത്ഥത്തിൽ കാർഡ്സേവാർഡ് കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചതാണെങ്കിലും, അത് വിശദമായി കൊത്തി സ്വർണ്ണം പുശ്രിയതായിരുന്നു. ബോക്സിൽ ഫ്രെം ടിഷ്യൂകൾ ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പുവരുത്തി. തെങ്ങേൾ പുരത്തുപോകുണ്ടോഴല്ലോ ഡിഷ്യൂകൾ കണ്കിന് ടിഷ്യൂകളാണ് പിക്കി മാറ്റം ഉപയോഗിച്ചത്- ഡിഷ്യൂകൾ പരിഹരിയിലെ മലിനീകരണം വളരെ മോശമാണെന്ന് അവർ പറത്തു. അവർ അവളുടെ ചതുരത്തും ചതുരത്തുമായി ടിഷ്യൂകൾ പെട്ടിക്ക് സമീപം ഉപേക്ഷിച്ചു, എന്നിക്ക് അവ എടുത്ത് പുരത്തെക്കാൾ മുറിയേണ്ടിവന്നു.

പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിലുടെ ഇലക്ട്രിക് ബസർ മുഴങ്ങി. ലോബിയുടെ മെമക്കിലുടെ ഒരു ശ്രേംഗം പറത്തു, “ബൈവർ ബത്രിംഗ്. കാറുമായി ബക്കിംഗ്ഹാം ബി ഷോക്കിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുക.

അങ്ങനെ തോൻ ഹോം സിറ്റിയിൽ കയറി, ഒരു റാംപിൽ കയറി, അന്നത്തെ എന്ന് ആദ്യത്തെ സുരൂപ്രകാശം കാണാൻ പുരത്തിരഞ്ഞി.

സംഗ്രഹിതങ്ങൾ പോഷ്ട് സ്വീകൃത ധരിച്ചിരുന്നു - അവർ കെട്ടിടത്തിന്റെ വാതിൽക്കത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് സംസാരിച്ചും ചിലച്ചും സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു; അവർ അകത്തു കയറിയപ്പോൾ മംഗുസ് പറത്തു, “കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി ആസ്ഥാനം, ബത്രിംഗ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം തെങ്ങേൾ അവിടെ പോയി-നിങ്ങേൾ അത് ഓർക്കുമെന്ന് തോൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, ഇനി നഷ്ടപ്പെടുത്തു.

ഈ തോൻ നിങ്ങളെ നിരാശപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നില്ല, സാർ. ഡിഷ്യൂകൾ തിരക്കേറിയ സമയം. കാറുകൾ, സ്കൂട്ടറുകൾ, മോട്ടാർ ബൈക്കുകൾ, ഓട്ടോറിക്ഷകൾ, കരുത്ത ടാക്സികൾ, റോഡിൽ സ്ഥലത്തിനായി കൂതിച്ചുപായുന്നു. മലിനീകരണം വളരെ മോശമാണ്, മോട്ടാർ ബൈക്കുകളിലും സ്കൂട്ടറുകളിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന പുരുഷരാൽ അവരുടെ മുവത്ത് ഒരു തുവാല ചുറ്റിരിക്കും-ഓരോ തവണ നിങ്ങേൾ ചുവന്ന ലെറ്റിൽ നിൽക്കുണ്ടോൾ, കരുത്ത കണ്ണടയും മുവത്ത് മുഖംമുടിയും ധരിച്ച ഒരു നിരയാണ് നിങ്ങേൾ കാണുന്നത്, നഗരും മുഴുവൻ എന്നപോലെ. അന്ന് രാവിലെ ഒരു ബാക്ക് തട്ടിപ്പിന് പുരത്തായിരുന്നു.

മുഖംമുടികൾക്ക് നല്ല കാരണമുണ്ട്; ഡിഷ്യൂകൾ വായു വളരെ മോശമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് പത്ത് വർഷമെടുക്കും. തീർച്ചയായും കാറുകളിലുള്ളവർക്ക് പുരത്തെ വായു ശുന്നിക്കേണ്ടതിലു-നമുക്ക് അത് നല്ല, തണ്ണുത്ത, ശുദ്ധമായ, എയർ കൺട്രിൾസ് ചെയ്ത വായു മാത്രമാണ്. നിറമുള്ള ജനാലകൾ ഉയർത്തി, സന്ധനരുടെ കാറുകൾ ഡിഷ്യൂകൾ വരുത്തിയാണ്. ഇടയ്ക്കിടെ ഒരു മുട്ട പൊട്ടു-സ്വർണ്ണ വളകൾ കൊണ്ട് തള്ളായുന്ന ഒരു സത്രിയുടെ കൈ, തുറന്ന

ജാലകത്തിലുടെ നീട്ടി, ഒരു ഒഴിവെന്ന മിനറൽ വാടകൾ ബോട്ടിൽ രോധിലേക്ക് എറിയുന്നു- തുടർന്ന് ജനൽ മുകളിലേക്ക് പോയി, മുട്ട വീണ്ടും അടച്ചു.

ഞാൻ എന്നു പ്രത്യേക ഇരുണ്ട മുട്ട നഗരത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തെക്കി കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. എന്നു ഇടതുവശത്ത് രാഷ്ട്രപതി ഭവനത്തിന്റെ താഴികക്കുടങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ണു-രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രധാന ബിസിനസ്സുകളും നടക്കുന്ന സ്ഥലം. വായു മലിനീകരണം ശരിക്കും മോശ്രമായപ്പോൾ, കെട്ടിടം പുർണ്ണമായും രോധിത്ത് നിന്ന് മായ്ച്ചുകളയുന്നു; എന്നാൽ ഈ അത്ര മനോഹരമായി തിളങ്ങി.

പത്തു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഞാൻ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിയുടെ ആസ്ഥാനത്തെത്തത്തി. ഇപ്പോൾ, ഇത് കണ്ണടത്താൻ എളുപ്പമുള്ള സ്ഥലമാണ്, കാരണം പുരത്ത് സോണിയ ഗാഡിയുടെ മുഖമുള്ള രണ്ടോ മുന്നോ കൂറ്റൻ കാർഡിബോർഡ് പരസ്യബോർഡുകൾ എപ്പോഴും ഉണ്ട്.

ഞാൻ കാർ നിർത്തി, ഓടി പുരത്തിരങ്ങി, മിസ്റ്റർ അശോകിന്നും മംഗുസിന്നും വേണ്ടി ദോർ തുറന്നു; പുരത്തിരങ്ങുമ്പോൾ, അശോക പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ അരമണിക്കുറിനുള്ളിൽ തിരിച്ചെടുത്തും."

ഈ എന്ന ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കി; ധനബാദിൽ വെച്ച് അവർ എപ്പോൾ മടങ്ങിവരുമെന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞിടില്ല. തിരിച്ചയായും അത് ഒന്നും അർത്ഥമാക്കിയില്ല. അവർ തിരികെ വരാൻ രണ്ട് മണിക്കൂർ എടുത്തെതക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്ന്. പക്ഷെ, ഞങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ അവർക്ക് ഇപ്പോൾ എന്നിക്ക് നൽകേണ്ടിവന്നത് ഒരുതരം മര്യാദയാണ്.

ഒരു കൂട്ടം കർഷകർ ആസ്ഥാനത്തെത്തതി, അക്കദേതകൾ കടക്കാൻ അനുവദിക്കാതെ, എന്നൊക്കെയോ അലറിവിളിച്ചിട്ട് പോയി. ഒരു ടിവി വാൻ ആസ്ഥാനത്ത് വന്ന് ഹോണ് മുഴക്കി; അവരെ ഉടനെ അകത്തു കടത്തി.

ഞാൻ അലറിക്കരെത്തു. ഞാൻ ചെരിയ കരുത്ത രാക്ഷസനെ അതിന്റെ ചുവന്ന വായിൽ അടിച്ചു, അത് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ആടി. ഞാൻ തല അരികിക്കിൽ നിന്ന് വശത്തെക്ക് തിരിച്ചു.

സോണിയ ഗാഡിയുടെ വലിയ പോസ്റ്റ് ഞാൻ നോക്കി. അവൾ പോസ്റ്റിൽ ഒരു കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു, എന്നു കൈവിശിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ-ഞാൻ പീനിലേക്ക് കൈവിശി.

ഞാൻ അലറി, കണ്ണുകൾ അടച്ച്, സീറ്റ് താഴേക്ക് ഇരങ്ങി. ഒരു കണ്ണ് തുറന്ന്, ഞാൻ കാളിയുടെ കാന്തിക റൂംികൾ നോക്കി-കരുത്ത തൊലിയുള്ള, ഒരു സ്കിമിറ്ററും തലയേണ്ടി മാലയും പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വളരെ ഉഗ്രമായ ഒരു ഭേദവത്യാണ്. ആ റൂംികൾ മാറ്റാൻ ഞാൻ സ്വയം ഒരു കുറിപ്പ് ഉണ്ടാക്കി. അവൾ മുത്തപ്പറിയപ്പോലെ വളരെയെറെ കാണപ്പെട്ടു.

രണ്ട് മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് സഹോദരങ്ങൾ കാറിലേക്ക് മടങ്ങി.

"ഞങ്ങൾ രാഷ്ട്രപതി ഭവനിലേക്ക് പോകുന്നു, ബത്രാം. കുന്നിന് മുകളിൽ നിന്നുക്ക് സ്ഥലം അറിയാമോ?"

"അതെത്ത് സർ, ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്."

ഇപ്പോൾ, ഡൽഹിയിലെ പ്രശസ്തമായ മികച്ച കാഴ്ചകളും - പാരലമെന്റ് ഹൗസ്, ജനറൽ മന്ത്രി, കുത്തബീ - ഞാൻ ഇതിനകം കണ്ടിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ഞാൻ ഇതുവരെ ഈ സ്ഥലത്തെക്ക് പോയിട്ടില്ല-എല്ലാറില്ലും പ്രധാനപ്പെട്ട ഓൺ. ഞാൻ ഏയ്സിന കുന്നിലേക്കെ നീങ്ങാം, തുടർന്ന് കുന്നിൻ മുകളിലേക്ക്, ഓരോ തവണയും ഒരു കാവൽക്കാരൻ രൈക് നീട്ട് കാറിനുള്ളിൽ പരിശോധിക്കുന്നോൾ നിർത്തി, തുടർന്ന് രാഷ്ട്രപതി ഭവനത്തിന് ചുറ്റുമുള്ള വലിയ താഴികക്കുടമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിലൊനിന് മുന്നിൽ നിർത്തി.

"ബത്രാം കാറിൽ നിൽക്കു. മുപ്പത് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ തങ്ങൾ തിരിച്ചേത്തും.

ആദ്യത്തെ അരമണിക്കുറോളം കാറിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങാൻ പോലും ഞാൻ ഭയന്നു. ഞാൻ വാതിൽ തുറന്നു-ഞാൻ പുരത്തിരങ്ങാം-ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. എന്നികൾ ചുറ്റുമുള്ള ഈ താഴികക്കുടങ്ങൾക്കും ഗ്രാഫുരങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലെവിടെയോ, ഈ രാജ്യത്തെ വലിയ മനുഷ്യർ-പ്രധാനമന്ത്രി, രാഷ്ട്രപതി, ഉന്നത മന്ത്രിമാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥർ- കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയും അവ എഴുതുകയും പേപ്പറുകൾ സ്റ്റാന്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ആരോ പരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു-“അവിടെ, ആ അണക്കെട്ടിന് അതെതുറ ദശലക്ഷം രൂപ!”-ഓരാൾ പരഞ്ഞു-“നനായി, പാകിസ്ഥാനെ ആക്രമിക്കു, എങ്കിൽ!”

"ബത്രാമും ഇവിടെയുണ്ട്! ബത്രാമും ഇവിടെയുണ്ട്!

ഞാൻ മണ്ഡത്തരം ഓന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്താനും അതിന്റെ പേരിൽ അറിയുന്നിലാകാനും ഞാൻ വീണ്ടും കാറിൽ കയറി.

രണ്ടു സഹ്യാദരന്മാരും കെട്ടിടത്തിനു വെളിയിൽ വന്നപ്പോൾ നേരം ഇരുട്ടി തുടങ്ങിയിരുന്നു; ഒരു തട്ടിച്ച മനുഷ്യൻ അവരോടൊപ്പം പുരത്തിരങ്ങാം, കാറിന് പുരത്ത് കുറച്ച നേരം അവരോട് സംസാരിച്ചു, എന്നിട്ട് അവരുടെ കൈകൾ കുല്പകൾ തങ്ങളോട് യാത്ര പരഞ്ഞു.

അശോക അകത്തു കടക്കുന്നോൾ ഇരുട്ടു പരിഭ്രമവുമായിരുന്നു. മംഗുസ് എന്നാട് അവരെ വീട്ടിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു-“ഇന്നിയും തെറ്റുകൾ വരുത്താതെ, മനസ്സിലാക്കുമോ?”

"അതെത്ത് സർ."

അവർ നിശ്ചബ്ദനായി ഇരുന്നു, അത് എന്ന ആശയക്കൂഴപ്പത്തിലാക്കി. ഞാൻ രാഷ്ട്രപതി ഭവനിലേക്ക് പോയിരുന്നുകിൽ, ഞാൻ ജനാലകൾ ഉരുട്ടി റോഡിലുള്ള എല്ലാവരോടും ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയും!

"അത് നോക്ക്."

"എന്ത്?"

"അ പ്രതിമ."

ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യരുടെ ഒരു വലിയ വൈകല പ്രതിമ കാണാൻ ഞാൻ ജനാലയിലുടെ പുരത്തെക്ക് നോക്കി- ഇത് അറിയബുന്ന

ങ്ങു പ്രതിമയാണ്, നിങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ തീർച്ചയായും കാണും; തലയിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കിംഗ് സ്ഥിക്ക്, പുരകിൽ പിന്തുടരുന്നു ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു.

മംഗളപ്പറമ്പിൽ കണ്ണിരുക്കി.

"അതിനെ പൂരി ചുന്നാണ്? തോൻ അത് മുമ്പ് കുണ്ടിട്ടുണ്ട്."

“ଓരু মণিকেঁ” কেককুলি কোটুত্ততিঙ் শেঁষমাৰ্গ
তেওঁসৰ গায়িয়ে ওড়িকুন্ঠত. ইতেকু তমাশয়াল্ৰ,
আলোৱা.”

"നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെപ്പാലെയാണ്," മംഗുസ് പറഞ്ഞു. "എനിക്ക് ആണ്ടായിട്ടുന്ത് ഇഷ്ടമല്ല-ഈത് ഇവിടെയുള്ള നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല."

പക്ഷേ മിസ്റ്റർ അംഗീരകൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ മുവം
ചുവന്നിരുന്നു.

"ഇന്തൊരു തമാശയാണ് -നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനം-
എന്നീക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തോളം കാലം താൻ അത്
പറത്തുകൊണ്ടെയിരിക്കും."

“ഇന്ത്യയിൽ കാര്യങ്ങൾ സകീർണ്ണമാണ്, അശോക്. അമേരിക്കയിലെ പോലെയല്ല. ദയവാളി നിങ്ങളുടെ വിധി കരുതിവെക്കുക.

ഗുഡ്ഗാവിലേക്കുള്ള രോധിൽ രൂക്ഷമായ ഗതാഗതക്കുരുക്കുണ്ടായി. ഓരോ അഞ്ച് മിനിറ്റിലും ഗതാഗതം വിറയ്ക്കും-ഞങ്ങൾ ഒരടി ചലിപ്പിക്കും-പ്രതീക്ഷ ഉയരും-അപേപ്പാൾ എനിക്ക് മുന്നിലുള്ളതു കാരുകളിൽ ചുവന്ന ലെറ്റൂകൾ മിനുകയും ഞങ്ങൾ വീണ്ടും കുടുങ്ങപ്പോക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാവരും ഹോം മുഴക്കി. ഇടയക്കിട, വിവിധ കൊമ്പുകൾ, ഓരോന്നിനും അതിന്റെതായ പിച്ച്, അമ്മയിൽ നിന്ന് എടുത്ത പശുക്കുട്ടിയെപ്പോലെ മുഴങ്ങുന്ന തുടർച്ചയായ ഒരു നിലവിളിയിൽ ലയിച്ചു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ പുക്ക് നിരത്തു, എല്ലാ ഫൈലെലറ്റിനും മുന്നിൽ നീല എകസ്പ്രോസ്സിന്റെ വിസ്പൃഷ്ടകൾ തിളങ്ങി; എകസ്പ്രോസ്സ് വളരെ തടിച്ച് വളർന്നു, അതിന് ഉയരാനോ രക്ഷപ്പടാനോ കഴിയില്ല, പക്ഷേ തിരഞ്ഞീമായി പരന്നു, മനഗതിയിൽ, തിളങ്ങുന്ന, നമുക്ക് ചുറ്റും ഒരുതരം മുടൽമണ്ഠല് ഉണ്ടാക്കി. തീപ്പട്ടികൾ തുടർച്ചയായി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു-ഓട്ടോറിക്ഷയുടെ ദൈവർമാർ സീഗര്ദ്ദ കത്തിച്ചു, പെട്ടോൾ മലിനീകരണത്തിൽ പുകയില മലിനീകരണം ചേർത്തു.

എരുമവണ്ടി ഓടിക്കുന്ന ഒരാൾ തെങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിർത്തി; പതിനെല്ലാം അടി ഉയരമുള്ള ഓഴിവും കാർ എഞ്ചിനീയർ ഓയിൽ ക്യാസ്റ്റക്ലൗഡ് ഒരു കുന്നാരം അവന്റെ വണ്ടിയിൽ കയറുകൊണ്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അവന്റെ പാവം വെള്ളപോത്ത്! ആ ഭാരമെല്ലാം വഹിക്കാൻ—ഈ വായുവിൽ മുലകുടക്കുന്ന സമയത്ത്!

എന്ത് അടുത്തിരുന്ന ഓട്ടോറിക്ഷാ ദൈവവർ കർമ്മായി ചുമക്കാൻ തുടങ്ങി - അയാൾ വശത്തേക്ക് തിരിത്തെ തുടർച്ചയായി മുന്ന് തവണ തുപ്പി. ചില തുപ്പളുകൾ ഹോം സിറിയുടെ വശത്തേക്ക് ഒഴുകി. എന്ന് തുറിച്ചുനോക്കി-എന്ന് മുഖ്യി ഉയർത്തി. അവൻ പതറി, എന്നോട് കഷമാപണം നടത്തി.

“തങ്ങൾ തുപ്പുന്ന ഒരു സംഗീത കച്ചേരിയിലാണെന്ന് തോന്നുന്നു!” അദ്ദേഹം ഓട്ടോറിക്ഷക്കാരനെ നോക്കി പറത്തു.

ശരി, ആ ആസിധ്യ വായു ശ്രസിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ, നിങ്ങളും അവനെപ്പാലെ തുപ്പുമെന്ന് എന്ന് കരുതി.

കാരുകൾ വീണ്ടും നിങ്ങൾ-തങ്ങൾ മുന്നടി ഉയർന്നു-അപ്പോൾ ചുവന്ന ലൈറ്റുകൾ മിന്നി, മുള്ളാം വീണ്ടും നിലച്ചു.

“ബീജിംഗിൽ അവർക്ക് ഒരു ധന്യൻ റിംഗ് രോധുകൾ ഉണ്ട്. ഇവിടെ നമുക്ക് ഒന്ന് ഉണ്ട്. നമുക്ക് ജാം കീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. ഒന്നും ജുന്ന് ചെയ്തിട്ടില്ല. നമ്മൾ എങ്ങനെ ചെന്നക്കാരെ പിടിക്കും?”

(വഴിയീൽ, മിന്നുർ ജിയാബോ-ഒരു ധന്യൻ റിംഗ് രോധുകളുണ്ടോ? കൊള്ളാം.)

(ടാഫിക്കിന്റെ ഇരുവശത്തുമുള്ള നടപ്പാതയിലേക്ക് മങ്ങിയ തെരുവുവിളക്കുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; ആ ഓറഞ്ച് നിറത്തിലുള്ള പാതിവെളിച്ചത്തിൽ, ചെറുതും മെലിഞ്ഞതും വൃത്തികെട്ടതുമായ നിരവധി അള്ളുകൾ അവരെ എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകാൻ ബന്ധിനായി കാത്തിരിക്കുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ പോകാൻ ഒരിടവുമില്ലാതെ അവിടെത്തന്നെ ഒരു മെത്തയും അഴിച്ച് ഉരങ്ങാൻ പോകുന്നതും എന്നിക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞതു. ഈ പാഠം തെണ്ടിക്കുൾ ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് കുറച്ച് വെളിച്ചം കണ്ടെത്താൻ ധർപ്പിയിലേക്ക് വന്നിരുന്നു - പക്ഷേ അവർ അപ്പോഴും ഇരുട്ടിൽ തന്നെയായിരുന്നു, നുറുക്കണക്കിന് ആളുകൾ, ടാഫിക്കിന്റെ ഇരുവശത്തും ഉണ്ടെന്ന് തോന്നി, അവരുടെ ജീവിതത്തെ ജാം പുർണ്ണമായും ബാധിച്ചില്ല; ഒരു ജാം ഉണ്ടെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നോ? തങ്ങൾ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത നഗരങ്ങളെപ്പാലെയായിരുന്നു - ഇരുണ്ട മുട്ടയുടെ അകത്തും പുറത്തും. എന്ന് ശരിയായ നഗരത്തിലാണെന്ന് എന്നിക്കരിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അച്ചുന്ന ജീവിച്ചിരുന്നുകിൽ ആ നടപ്പാതയിൽ ഇരുന്ന് അത്താഴത്തിന് ചോറ പാകം ചെയ്ത തെരുവ് വീളക്കിന് താഴെ കിടന്ന് ഉരങ്ങാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരിക്കും. അവിടെ യാചകൻ. അങ്ങനെ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നോൾ പോലും എന്നും ഒരു വിധത്തിൽ വണ്ടിയിൽ നിന്ന് പുറത്തായിരുന്നു.

ഒരു മൺകുർ ഗതാഗതത്തിരക്കിനിടയിലും തങ്ങൾ വീട്ടിലെത്തി അവസാനം ബക്കിംഗ്‌ഹാം ബി ഫ്ലോക്കിലെത്തി. എന്നാൽ പീഡനം അവസാനിച്ചില്ല.

അയാൾ കാറിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങുന്നോൾ, മംഗുസ് അവൻ പോകരീൽ തപ്പി, ഒരു നിമിഷം ആശ്രയക്കുഴപ്പത്തിലായി നോക്കി, “എന്നിക്ക് ഒരു രൂപ നഷ്ടപ്പെട്ടു” എന്ന് പറത്തു.

അവൻ ഫുന്നർ നേരെ വീരലുകൾ കടത്തി.

“നിങ്ങൾ മുട്ടുകുത്തി നിൽക്കു. അത് കാറിന്റെ തറയിൽ തിരയുക.

ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു. ആ ഒരു രൂപയെ തേടി ഞാൻ പട്ടിയെ പോലെ പായകൾക്കിടയിൽ മണം പിടിച്ചു.

“അത് അവിടെ ഇല്ലോ? നിങ്ങൾ നഗരത്തിലായതുകാണ്ട് തെങ്ങളിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കാമെന്ന് കരുതരുത്. ഫുനിക്ക് ആ രൂപ വേണം.

“തെങ്ങൾ അരലക്ഷം രൂപ കൈക്കുലിയായി നൽകി, മുകേഷേ, ഇപ്പോൾ തെങ്ങൾ ഇന്ന് മനുഷ്യന്റെ ഒരു രൂപയ്ക്ക് തള്ളിത്തുകയാണ്. നമ്മുകൾ കയറ്റി ഒരു സകോച്ച് കഴിക്കാം.

“അങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ അഴിമതിക്കാരായ സേവകരെ. ഒരു രൂപയിൽ തുടങ്ങുന്നു. നിങ്ങളുടെ അമേരിക്കൻ വഴികൾ ഇവിടെ കാണുവരുത്.

ആ രൂപ നാണയം ഫുവിടെ പോയി ഫുന്നത് ഇന്നും ഫുനിക്ക് ഒരു നിഗുഡ്യതയാണ്, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ. അവസാനം ഞാൻ ഷർട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഒരു രൂപ നാണയം ഏടുത്ത കാറിന്റെ തറയിൽ ഇട്ടു, അതെടുത്ത മംഗുസിന് കൊടുത്തു.

“ഇതാ സാർ. അത് കണ്ണടത്താണ് ഇത്തെങ്ങും സമയമെടുത്തതിന് ഫുനോക്ക് ക്ഷമിക്കു!”

ഇരുണ്ട യജമാനന്റെ മുവത്ത് ഒരു ബാലിശമായ ആനന്ദം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ദിവസം മുഴുവനും തനിക്ക് സംഭവിച്ച ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം ഫുന മട്ടിൽ അയാൾ ഒരു രൂപ നാണയം കൈയ്യിൽ വെച്ച് പല്ലു വലിച്ചു കുടിച്ചു.

അപ്പാർട്ടമെന്റിൽ ഫുന്നത്തിലും ജോലി ചെയ്യാനുണ്ടോ ഫുന്നറിയാൻ ഞാൻ സഹോദരമാരോടൊപ്പം ലിഫ്റ്റിൽ കയറി.

പിക്കി മാധ്യം സേംഗ്യാലിരുന്നു ടിവി കണ്ടു; തെങ്ങൾ അകത്ത് കയറിയ ഉടനെ അവൾ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഇതിനകം കഴിച്ചു,” ടിവി ഓഫാക്കി മറ്റാരു മുറിയിലേക്ക് പോയി. തനിക്ക് അത്താഴം വേണ്ടെന്ന് മംഗുസ് പറഞ്ഞു, അതിനാൽ അശോകിന് തീന്മേശയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടി വരും. ഫ്രിയ്ജിൽ കുറച്ച് പച്ചക്കറികൾ ചുടാക്കാൻ അവൻ ഫുനോക്ക് അവശ്യപ്പെട്ടു, ഞാൻ അതിനായി അടുക്കളെയിലേക്ക് പോയി.

ഫ്രിയ്ജിന്റെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ പെട്ടുന്ന തിരിത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ കരച്ചിലിന്റെ വക്കിലാണ്.

നിങ്ങൾ ബൈവരായിരിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും മുഴുവൻ ചിത്രവും കാണില്ല. വെറും മിന്നലുകൾ, കാഴ്ചകൾ, സംഭാഷണത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ-പിന്ന, യജമാനമാർ അവരുടെ സംസാരത്തിന്റെ നിർണ്ണായക ഭാഗത്തെക്ക് വരുന്നോൾ - അത് ഫുല്ലായപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നു.

റോധിന്റെ തെറ്റായ വശത്ത് ഒരു കാറിനെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ വെളുത്ത ജീപ്പിൽ വന്ന ഫുതോ വിട്ടി നിങ്ങളെ മികവാറും ഇടിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വശത്തെക്ക് തിരിത്ത,

(ട്ടാന്തനെ നോക്കി, അവുനെ ശപിക്കുന്നു (നിശ്ചല്ലമായി) - നിങ്ങൾ വീണ്ടും കേൾക്കുന്നോൾ, പിൻസിറ്റിലെ സംഭാഷണം നിങ്ങി... ആ വാചകം എങ്ങനെ അവസാനിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയിലു.

എന്തോ കൂഴ്പം ഉണ്ടന് എനിക്കരിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ സ്ഥിതി എത്ര വഷളായി എന്ന് താൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല, "ഈ മുകേഷ് സാരിനെ ദൈയിൽവേ ദ്രോഷന്തിൽ കൊണ്ട് വിട്ടും ബാധിച്ചു." എന്ന് ശ്രീ. അശോക എന്നോട് പറഞ്ഞു.

"അതെ സർ." താൻ മടിച്ചു നിന്നു. താൻ ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അവൻ മാത്രമാണോ?

അതിനർത്ഥം അവൻ എന്നെന്നുക്കുമായി തിരികെ പോകുകയാണോ? അതിനർത്ഥം പിക്കി മാധ്യം തന്റെ വാതിൽ തല്ലിത്തകർത്തുക്കാണ്ഡും ചീതു പറഞ്ഞതിലുടെയും ഒടുവിൽ അവുനെ ഒഴിവാക്കി എന്നാണോ?

ആരുമൺഡിയായപ്പോൾ എൻട്രെൻസിന് പുറത്ത് കാരുമായി താൻ കാത്തുന്നിന്നു. താൻ സഹോദരങ്ങളെ ദൈയിൽവേ ദ്രോഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. പിക്കി മാധ്യം കുടെ വന്നില്ല.

താൻ മംഗുസിന്റെ ബാഗുകൾ ട്രയിനിന്റെ വലത് വണ്ടിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, എന്നിട്ട് ഒരു റൂബാളിൽ പോയി അവനുവേണ്ടി പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞെ ഒരു ദോശ വാങ്ങി. തീവണ്ടിയിൽ അവൻ എപ്പോഴും കഴിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത് അതായിരുന്നു. പക്ഷേ, താൻ ദോശ അഴിച്ചുമാറ്റി, ഉരുളക്കിഴങ്ങുകൾ നീക്കം ചെയ്തു, അവ ദൈയിൽ ട്രാക്കിലേക്ക് എറഞ്ഞതു, കാരണം ഉരുളക്കിഴങ്ങ് അവുനെ വിറപ്പിച്ചു, അവൻ അത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഒരു വേലക്കാരൻ തന്റെ യജമാനന്റെ കൂടൽ അറ്റം മുതൽ അവസാനം വരെ-ചുണ്ടുകൾ മുതൽ മലദ്വാരം വരെ അറിയുന്നു.

മംഗുസ് എന്നോട് പറഞ്ഞു, "കാത്തിരിക്കു. എനിക്ക് നിങ്ങൾക്കായി നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ട്."

താൻ ദൈയിൽവേ വണ്ടിയുടെ ഒരു മുലയിൽ പതുങ്ങി നിന്നു.

"ബാധിച്ചു, നിങ്ങൾ ഇനി ഇരുട്ടിൽ ഇല്ല."

"അതെ സർ."

ധർമ്മിയിൽ ഒരു നിയമമുണ്ട്.

"അതെ സർ."

"എല്ലായിടത്തും ഉള്ള ഗാസിയുടെയും നെഹ്രൂവിന്റെയും വെക്കലു പ്രതീകൾ നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? കാരുകൾ നിരീക്ഷിക്കാൻ പോലീസ് കമ്മിറ്റിൽ ക്യാമറ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവർ കാണുന്നു, അത് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ?"

"അതെ സർ."

പിന്നെ എന്ത് പരയണം എന്ന മട്ടിൽ അവൻ മുഖം ചുളിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ സ്വന്തമായി അയിരിക്കുന്നോൾ എയർക്കണ്ടിഷൻ ഓഫ് ചെയ്യണം."

"അതെ സർ."

"നിങ്ങൾ സ്വന്തമായിരിക്കുന്നോൾ സംഗ്രഹിതം ഷേ ചെയ്യാൻ പാടില്ല."

"അംഗത്വ സർ."

"ഓരോ ദിവസത്തിന്റെയും അവസാനം, നിങ്ങൾ സ്വന്തമായി കാർ ഓടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ നിങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് മീറ്റിന്റെ ഒരു റീഡിംഗ് നൽകണം."

"അംഗത്വ സർ."

മംഗുസ് മിസ്റ്റർ അശോകിന്റെ ഭന്നരെ തിരിഞ്ഞെത്തു അവൻ കൈത്തണ്ണയിൽ തൊടു. "അശോക ബേദർ, ഇതിൽ കുറച്ചുകൂടി താലുക്കും കാണിക്കും, താൻ പോകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ദൈവവരെ പരിശോധിക്കണം."

എന്നാൽ ശ്രീ.അശോക് തന്റെ സൗത്ത്‌ഹോണിൽ ഉപയോഗിച്ച് കളിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ അത് താഴെ വെച്ചു പറഞ്ഞു, "ദൈവവർ സത്യസന്ധാനം. ലക്ഷ്മിഖാവ് സുദേശിയാണ്. താൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ അവൻ കുടുംബത്തു കണ്ടു. പിന്ന അവൻ വിണ്ടും തന്റെ മൊബൈൽ ഫോൺിലേക്ക് പോയി.

"അങ്ങനെ സംസാരിക്കരുത്. താൻ പറയുന്നത് തമാശയാകരുത്," മംഗുസ് പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ അവൻ തന്റെ സഫോട്ടേറെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല - അവൻ തന്റെ സൗത്ത്‌ഹോണിലെ ബട്ടണുകൾ കുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു: "ഒരു മിനിറ്റ്, ഒരു മിനിറ്റ്, താൻ നൃയോർക്കിലുള്ള ഒരു സുഹൃത്തിനോട് സംസാരിക്കുന്നു."

എൻ്റെ ശ്രദ്ധ തരക്കാരാണെന്ന് ദൈവവുർമാർ പറയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മിസ്റ്റർ അശോക് ഒരു ക്ലാസിക് ഹാൻ്റ് ശ്രദ്ധ മാൻ ആയിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ആരംഭിക്കോൻ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, പക്ഷേ ഒന്നും അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടില്ല.

അവനു നോക്കി, താൻ രണ്ട് കണ്ണടത്തലുകൾ നടത്തി, ചുതാണ്ട് ഒരേസമയം. ഓരോന്നും എന്നിൽ വിസ്മയം നിറച്ചു. ഒന്നാമതായി, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സൗത്ത്‌ഹോണിൽ നൃയോർക്കിലുള്ള ഓരാളോട്-അതിന്റെ ബട്ടണുകളിൽ പണ്ട് ചെയ്തുകൊണ്ട് "സംസാരിക്കാൻ" കഴിയും. ആയുണിക്ക് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അതഭുതങ്ങൾ എന്ന വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുന്നില്ല!

രണ്ടാമതായി, നീളമുള്ള വിസിൽ മുഴങ്ങി, ഈ ട്രയിൻ ധനബാദിലേക്ക് നിങ്ങളിയപ്പോൾ, ഉയരമുള്ള, വിതിയേറിയ, സുന്ദരൻ, വിദേശ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഈ മനുഷ്യൻ, ചുതാനും മിനിറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ എന്ന് ഏക യജമാനനാണന്ന താൻ മനസ്സിലാക്കി. ഒരു ഭൂവൃദ്ധമയുടെ രക്തത്തിൽ ഒഴുകുന്ന സാധ്യാരണ സഹജവാസനകളാൽ പുർണ്ണമായും സുരക്ഷിതമല്ലാത്തതും.

നിങ്ങൾ ലക്ഷ്മിഖാവിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നുകളിൽ തങ്ങൾ നിങ്ങളെ കുത്താട് എന്ന് വിളിക്കുമായിരുന്നു.

"നീയെന്തിനാ കഴുതയെപ്പാലെ ചിരിക്കുന്നത്?" മംഗുസ് എന്ന് നേരെ പൊട്ടിത്തറിച്ചു, താൻ അവനോട് ക്ഷമാപണം നടത്തി.

അന്നു വൈകുമ്പേരും എടുമണിക്ക് ശ്രീ.അശോക് മറ്റാരു വേലക്കാരൻ മുവേന എന്നിക്കൊരു സന്ദേശം അയച്ചു:

“അരമൺക്കുറിനുള്ളിൽ റഡിയാകു ബത്രാം. താനും പിങ്ക് മാധവും പുറത്തെക്ക് പോകും.

എക്കദേശം രണ്ട് മുക്കാൽ മൺക്കുർ കഴിത്ത് അവർ രണ്ടുപേരും ഇരങ്ങി വന്നു.

മംഗളസ് പോയ നിമിഷം, താൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു, പാവാടകൾ കുടുതൽ ചെറുതായി.

അവൾ പുറകിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ, ഓരോ തവണയും റിയർവ്വു മിറിൽ നോക്കേണ്ടിവരുന്നോൾ അവളുടെ വസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് അവളുടെ പകുതി മുലകൾ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് എനിക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

ഈ എന്ന വളരെ മോശമായ അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചു സാർ. ഒന്ന്, എന്ത് കൊക്ക് ഉണ്ടെന്നു, അത് എന്നപ്പോലെയുള്ള ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനിൽ സ്വാഭാവികമാണ്. മറുവശത്ത്, നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുപോലെ, യജമാനനും യജമാനത്തിയും നിങ്ങൾക്ക് ആച്ചന്നയും അമ്മയെയും പോലെയാണ്, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഏങ്ങനെ യജമാനത്തിയെ ആവേശിച്ചിരാക്കും?

താൻ റിയർവ്വു മിറിലേക്ക് നോക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കി. ഒരു തകരാർ ഉണ്ടായാൽ അത് എന്ത് എന്ത് കുറുമായിരിക്കില്ല.

മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, നിങ്ങൾ വാഹനമോടിക്കുന്നോൾ, തിരക്കേറിയ തിരക്കിനിടയിൽ, നിങ്ങൾ കാർ നിർത്തി വിന്നേഡാ താഴ്ത്തിയിരിക്കാം; അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു ടക്കിന്തെ എക്സ്പ്രോസ് പെപ്പിന്റെ ചുടുള്ള, ശ്രാസം മുടൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കുക, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മുക്കിന തൊടുമുന്നിൽ ഒരു ചുടുള്ള ഡീസൽ എഞ്ചിന് ഉണ്ടെന്ന്.

എന്ന.

ഓരോ തവണയും അവൾ ആ ത്രാഴ്ന കുറുത്ത വസ്ത്രവുമായി വരുന്നോൾ എന്ത് കൊക്ക് വലുതായി. അത് വസ്ത്രം ധരിച്ചതിന് താൻ അവളെ വെറുത്തു; എന്നാൽ എന്ത് കൊക്കിനെ താൻ കുടുതൽ വെറുത്തു.

മാസാവസാനം താൻ അപ്പാർട്ടമെന്റിൽ കയറി. രണ്ട് പോമരേനിയൻമാരുടെ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ഹോട്ടോയ്ക്ക് താഴ്യയുള്ള സോഫ്റ്റീൽ അയാൾ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

“സാർ?”

“ഹ്യെൻടു പറ്റി ബത്രാം?”

“ഈ ഒരു മാസമായി.”

“അപ്പോൾ?”

“സർ...എന്ത് കൂലി.”

“ഓ, അതെ. മുമ്പായിരും, അപ്പേ?” അയാൾ തന്നെ പേഴ്സ് ഉംരിയെടുത്തു-അത് നോട്ടുകൾ കൊണ്ട് തടിച്ചതായിരുന്നു- മേശയിലേക്ക് മുന്ന് നോട്ടുകൾ പറത്തി. താൻ അവരെ എടുത്ത്

നമസ്കരിച്ചു. സഹോദരൻ പറത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചീലത് അയാൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കണം, കൗരണം അവൻ പറത്തു, "അതിൽ കുറച്ച് നിങ്ങൾ വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു, അലോ?"

"എല്ലാം സാർ, ചുനിക്ക് ഇവിടെ കഴിക്കാനും കുട്ടിക്കാനും വേണ്ടത് - ബാക്കി വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു.

"കൊള്ളാം ബത്രീ. നല്ലത്, കുടുംബം ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്."

അന്ന് രാത്രി പത്ത് മണിക്ക് ഞാൻ ബക്കിംഗ്ഹാം ട്രേവഴ്സ് ബി ഷോക്കിൽ നിന്ന് കോൺഡൂടെ മാർക്കറ്റിലേക്ക് ഇറങ്ങി. പത്തയിലെ അവസാനത്തെ കടയായിരുന്നു അത്; അതിനു മുകളിലുള്ള ഒരു പരസ്യ ഭോർഡിൽ, ഹിന്ദിയിൽ വലിയ കുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ പറത്തു:

"ആക്ഷൻ" ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യശാല

ഇന്ത്യൻ നിർമ്മിത വിദേശ മദ്യം ഇവിടെ വിൽക്കുന്നു

വെവകുന്നേരങ്ങളിൽ മദ്യവിൽപ്പനശാലയിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്ന സാധാരണ ആദ്യന്തരയുദ്ധമായിരുന്നു അത്: പുരുഷമാർ കൗണ്ടറിൽ കൈകൾ നീട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉന്നും തള്ളും ആയാസപ്പടക്കത്തുന്തും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുന്നതും. കൗണ്ടറിന് പിനിലുള്ള ആണ്ടികൂടികൾക്ക് ആ ബഹളത്തിൽ എന്താണ് പരയുന്നതെന്ന് ഒരു വാക്ക് പോലും കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, ഒപ്പ് ഓർധരുകൾ കലർത്തി, അത് കുടുതൽ ബഹളത്തിനും വഴക്കിനും കാരണമായി. ഞാൻ ആർക്കൂട്ടത്തിനിടയിലും തള്ളികയെറി-കൗണ്ടറിലെത്തി, മുഷ്ടിചുരുട്ടി, "വിസ്കീ! ഏറ്റവും വിലകുറഞ്ഞ തരം! ഉടന്തി സേവനം-അലൈക്കിൽ ആരക്കുള്ളും ഉപദ്രവിക്കും, ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു!

ഒരു കുപ്പി കിട്ടാൻ പതിനെവ്വു മിനിറ്റുത്തു. മറയ്ക്കാൻ മറ്റാരിടവുമില്ലാത്തതിനാൽ ഞാൻ അത് ടൗസറിനുള്ളിൽ നിന്ന് തിരികെ ബക്കിംഗ്ഹാമിലേക്ക് പോയി.

"ബത്രീ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമയമെടുത്തു."

"എന്നോട് ക്ഷമിക്കു മാധം."

"നിനക്ക് അസുഖം തോന്നുന്നു, ബത്രീ. നിനക്ക് സുഖമാണോ?"

"അതെ മാധം. ചുനിക്ക് ഒരു തലവേദനയുണ്ട്. ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ നന്നായി ഉറങ്ങിയില്ല.

"ഈനി ചായ ഉണ്ടാക്കിക്കൊ. നിങ്ങൾക്ക് ദൈവവ് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ നന്നായി പാചകം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു?

"അതെ മാധം."

"നിങ്ങൾ ഒരു ഹത്തവായി ആണേന്ന് ഞാൻ കേൾക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ കുടുംബം പാചകക്കാരാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ചീല പ്രത്യേകി പരമ്പരാഗത ഇണ്ണി ചായ അറിയാമോ?"

"അതെ മാധം."

"എക്കിൽ ഉണ്ടാക്കുക."

പിക്കി മാധ്യത്തിന് എന്നാണ് വേണ്ടതെന്ന് എന്നിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു, പക്ഷേ അവളുടെ മുലകളെക്കിലും മുടിയിരുന്നു-അതോരു ആശ്രാസമായിരുന്നു.

ഞാൻ കീക്കറ്റിൽ ദൈഖിയാക്കി ചായ ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. അടുകളെയിൽ പെർഫ്യൂം നിന്റുമൊശ് എന്നിക്ക് വെള്ളം തിളച്ചുമറിയുകയായിരുന്നു. അവൾ ഉമ്മർപ്പടിയിൽ നിന്ന് നോക്കിക്കാണ്ടിരുന്നു.

തലേന്ന് രാത്രിയിലെ വിസ്കിയിൽ നിന്ന് എൻ്റെ തല കറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എൻ്റെ ശ്രാസത്തിൽ മദ്യത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ രാവിലെ മുഴുവൻ സോപ്പ് ചവച്ചിരുന്നു, പക്ഷേ അപോഷ്യം ഞാൻ ആശ്രക്കാകുലനായിരുന്നു, അതിനാൽ ടാപ്പിന്റെയിൽ ഒരു ഇണ്ണി കഷ്ണം കഴുകിയപ്പോൾ ഞാൻ അവളിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു.

"നീ എന്ത് ചെയ്യുന്നു?" അവൾ അലറി.

"ഇണ്ണി കഴുകുന്നു, മാധ്യം."

"അത് നിങ്ങളുടെ വലതു കൈകൊണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഇടതു കൈ എന്നാണ് ചെയ്യുന്നത്?"

"മാധ്യം?"

ഞാൻ താഴേക്ക് നോക്കി.

"നിങ്ങളുടെ ഇടത് കൈകൊണ്ട് തെരഞ്ഞിൽ മാറ്റികുഴിയുണ്ടാക്കുന്നത് നിർത്തുക!"

"കോപികരുത് മാധ്യം. ഞാൻ നിർത്താം."

പക്ഷേ, പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. അവൾ നിലവിളിക്കുന്നത് നിർത്തില്ല:

"നിങ്ങൾ വളരെ വ്യത്തികെട്ടതാണ്! നിങ്ങളെ നോക്കു, നിങ്ങളുടെ പല്ലുകൾ നോക്കു, നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നോക്കു! നിങ്ങളുടെ പല്ലുകളിൽ ചുവവന്ന പാൻ ഉണ്ട്, നിങ്ങളുടെ ഷർട്ടിൽ ചുവവന്ന പാടുകളുണ്ട്. ഇത് വെറുപ്പുള്ളവാക്കുന്നതാണ്! പുരിത്തുകടക്കുക-അടുകളെയിൽ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ മാലിന്യം വ്യത്തിയാക്കി പുരിത്തുകടക്കുക.

ഞാൻ ഇണ്ണി കഷ്ണം ഫീഡ്ജിൽ വെച്ച് തിളച്ച വെള്ളം ഓഫ് ചെയ്ത് താഴേക്ക് പോയി.

ഞാൻ സാധാരണ കണ്ണാടിയുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന് വായ തുറന്നു, പല്ലുകൾ ചുവന്നതും കറുത്തതും പാനിൽ നിന്ന് ചീഞ്ഞിചുകുന്നതും ആയിരുന്നു. ഞാൻ വായ കഴുകി, പക്ഷേ പുണ്ടുകൾ ചുവന്നിരുന്നു.

അവൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. എൻ്റെ അച്ചുനെയും കിഷ്ണപ്പോലെയും എന്നിക്ക് അറിയാവുന്ന മറ്റൊരുവരെയും പോലെ ഞാൻ വർഷങ്ങളോളം ചവച്ചിരുന്ന പാൻ എൻ്റെ പല്ലിന്റെ നിറം മാറുകയും മോൺകളെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേന് വെക്കുന്നേരം, മിസ്റ്റർ അശ്രോക്കും പിക്കി മാധ്യവും എൻട്രെൻസ് വേയിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു, കാറിൽ കയറി, ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ഷ്യോക്കിൽ നിന്ന് പ്രധാന രോധിലേക്ക് ഹോണ്ട് സിറി ഓടിക്കുന്നേം വഴക്കിട്ടു.

"സാർ മാളിൽ പോവ്വുകയാണോ?" അവർ നിശ്ചല്ലഭരായ നിമിഷം താൻ ചോദിച്ചു.

പിങ്കി മാധ്യം ഒരു ചെറിയ ചിരി ചിരിച്ചു.

താൻ അവളിൽ നിന്ന് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു, പക്ഷേ അവനിൽ നിന്ന് അല്ല - എന്നിട്ടും അവനും ചേർന്നു.

"ഈ മാളിലും, ഒരു മാളാണ്," അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "വീണ്ടും പറയു."

താൻ "മാൽ" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടയിരുന്നു, അവർ അത് ആവർത്തിക്കാൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, എന്നിട്ട് ഓരോ തവണയും താൻ ഉമാദത്തേരാട ചിരിച്ചു. അവസാനം അവർ വീണ്ടും കൈകോർത്തു. അതിനാൽ എൻ്റെ അപമാനത്തിൽ നിന്ന് ചില നമകൾ പുറത്തുവന്നു - കുറഞ്ഞത് അതിൽ താൻ സന്തോഷിച്ചു.

അവർ കാറിൽ നിന്നിരങ്ങി വാതിൽ ചവിട്ടി മാളിൽ കയറി; അവർ അടുത്തത്തിയപോൾ ഒരു കാവൽക്കാരൻ സല്യൂട്ട് ചെയ്തു, എന്നിട്ട് ഫൂസ് വാതിലുകൾ സ്വയം തുറന്ന് ഇരുവരെയും വിഴുങ്ങാൻ.

താൻ കാറിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങിയില്ല: താൻ ഇവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ എൻ്റെ മനസ്സിനെ നന്നായി എക്കാഗ്രമാക്കാൻ ഇത് എന്ന സഹായിച്ചു. താൻ കണ്ണുചൂഢു.

മുല്.

ഇല്ല, അതായിരുന്നില്ല.

മൗൾ.

മല്.

"കണ്ട്രി-മൗസ്! വണ്ടിയിൽ നിന്നിരങ്ങി ഇങ്ങങ്ങാട്ട് വാ!"

മാളിലെ പാർക്കിംഗ് സ്ഥലത്തിന് പുറത്ത് ഒരു ചെറിയ കൂട്ടം ദൈവർമാർ വടക്കിട്ടു. അവരിൽ ഒരാൾ തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു മാസികയുടെ ഒരു കോപ്പി വീശിക്കാൻട് എന്നോട് ആക്രോഷിക്കാൻ തുടങ്ങി.

രോഗാതുരമായ ചുണ്ടുകളുള്ള ദൈവരായിരുന്നു അത്. മുവത്ത് ഒരു വലിയ ചിരി വരുത്തി താൻ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

"നഗരജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങളുണ്ടാ, കണ്ട്രി-മൗസ്?" അവന് ചോദിച്ചു. ചുറ്റും ചിരിയുടെ പീരകകൾ.

അവൻ എൻ്റെ മേൽ കൈ വെച്ചു മന്ത്രിച്ചു, "താൻ പറത്തതിനെ പറ്റി നീ ആലോച്ചിട്ടുണ്ടാ മോളേ. നിങ്ങളുടെ യജമാനന് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടാ? ഗതു? പെൺകുട്ടികളോ? അണ്ണകുട്ടികളോ? ശോർഷം ബോള്ളുകൾ - നല്ല നിലവാരമുള്ള അമേരിക്കൻ ശോർഷമുണ്ടുകൾ, ഡ്രൂട്ടി ഫ്രീ?"

"ഈതല്ലാം ഇപ്പോൾ അവനു നൽകരുത്," മരാരു ദൈവർ പറഞ്ഞു. ഇവൻ മുട്ടുകുത്തി കുന്നിത്തെ ഒരു കളിപ്പാടവുമായി ഒരു ആണ്ണകുട്ടിരെയപ്പോലെ യജമാനന്റെ കാറിന്റെ താക്കോൽ ഉപയോഗിച്ചു ഒരു കീ ചെയ്തിന് വീശുക്കയായിരുന്നു. "അവൻ ശ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ള അസംസ്കൃതനാണ്, ഇപ്പോഴും ശുശ്നനാണ്. നഗരജീവിതം ആദിം അവനെ ദുഷ്പിച്ചിക്കേട്. അവൻ മാഗസിൻ

തട്ടിയെടുത്തു- കൊലപാതകം വാരിക്, തീർച്ചയായും - ഉറക്ക വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗോസിപ്പ് നിർത്തി. എല്ലാ ദൈവരമാരും അടുത്തു.

“അതൊരു മഴയുള്ള രാത്രിയായിരുന്നു. വിശാൽ കട്ടിലിൽ കിടന്നു, അവൻ്റെ നീശ്വാസത്തിന് മദ്യത്തിന്റെ ഗന്ധം, അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ ജനാലയിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. അയൽവാസിയായ സ്ത്രീ വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു, അവളെ നീക്കം ചെയ്യാൻ പോകുകയായിരുന്നു—”

വിറിലിഗോ ചുണ്ടുകളുള്ള ആ മനുഷ്യൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, “അവീടെ നോക്കു! ഇന്നും അത് സംഭവിക്കുന്നു—”

മാഗസിൻ കൈവശമുള്ള ദൈവര, ഈ ശല്യത്തിൽ കേഷാഭിച്ചു, വായന തുടർന്നു - എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ ഇപ്പോൾ മാളിന്റെ ദിശയിലേക്ക് നോക്കി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

പ്രീമിയർ, ഷോപ്പിംഗ് മാളിന്റെ ആദ്യ നാളുകളിൽ വളരേ സാധാരണമായ സംഭവങ്ങളിലൊണ് സംഭവിക്കുന്നത്, “പാവപ്പെടുവർക്ക് മാളുകളിൽ ഇടമില്ലോ” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ദിനപത്രങ്ങളിൽ ഇത് പതിവായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പുതിയ ഇന്ത്യ?

റ്രാസ് വാതിലുകൾ തുറന്നിരുന്നു, പക്ഷേ അവയിൽ കയറാൻ ആഗ്രഹിച്ചയാൾക്ക് അതിന് കഴിത്തില്ല. വാതിൽക്കൽക്കാവൽക്കാരൻ അവനെ തടങ്കു, അയാൾ തന്റെ വടി ആ മനുഷ്യന്റെ പാദങ്ങളിലേക്ക് ചുണ്ടി തലയാടി-ആ മനുഷ്യന്റെ കാലിൽ ചെരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവരമാരായ തങ്ങൾക്കുണ്ടാം കാലിൽ ചെരുപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മാളിലേക്ക് അനുവദിച്ച എല്ലാവരുടെയും കാലിൽ ഷു ഉണ്ടായിരുന്നു.

തന്റെ സ്ഥാനത്ത് പത്തിൽ ഒന്നത് പേര് ചെയ്തതുപോലെ, പിൻവാങ്ങി പോകുന്നതിനുപകരം, ചെരിപ്പുടുത്ത ആ മനുഷ്യൻ പൊട്ടിത്തറിച്ചു, “ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനല്ലോ?”

അവൻ വളരെ ശക്തമായി നിലവിലിച്ചു, അവൻ്റെ വായിൽ നിന്ന് ഒരു ഉറവ പോലെ തുപ്പൽ പോട്ടി, അവൻ്റെ കാൽമുട്ടുകൾ വിരിച്ചു. ദൈവരമാരിൽ ഒരാൾ റിസീൽ മുഴക്കി. മാളിന്റെ പുറം കോസ്റ്റം തുത്തുവാരിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ ചുൽ താഴീട്ട് നോക്കി.

ഒരു നിമിഷം വാതിൽക്കൽ നിന്നയാൾ കാവൽക്കാരനെ അടിക്കാൻ തയ്യാറായി നോക്കി-എന്നാൽ അയാൾ തിരിത്തു നടന്നു.

“ആ സുഹൃത്തിന് പന്തുകളുണ്ട്,” ദൈവരമാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. “നമ്മളും അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, തങ്ങൾ ഇന്ത്യ ഭരിക്കും, അവൾ തങ്ങളുടെ ബുട്ട് പോളിഷ് ചെയ്യും.”

അപ്പോൾ ദൈവരമാർ അവരുടെ സർക്കിളിൽ തിരിച്ചെത്തി. കമയുടെ വായന പുനരാരംഭിച്ചു.

താങ്കോൽ ചെയ്യിനിൽ വട്ടമിട്ടു പ്രക്കുന്നത് താൻ കണ്ണു. സിഗരറ്റിൽ നിന്ന് പുക ഉയരുന്നത് താൻ കണ്ണു. ചുവന്ന ഡയഗണലുകളിൽ പാൻ ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നത് താൻ കണ്ണു.

ഒരു ബൈബൽ ആയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഏറ്റവും മോശം ഭാഗം, നിങ്ങളുടെ തൊഴിലുടമയെ കാത്തിരിക്കുന്നേബാൾ നിങ്ങൾക്ക് മണിക്കൂറുകൾ ഉണ്ട് എന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഈ സമയം ചിറ്റചാറുചെയ്യാനും നിങ്ങളുടെ തരസ്വിൽ മാറ്റികുഴിയുണ്ടാക്കാനും കഴിയും. കൊലപാതകത്തിന്റെയും ബലാസംഗത്തിന്റെയും മാസികകൾ വായിക്കാം. നിങ്ങളുടെ മുകൾക്ക് വിരൽ വെച്ചുകൊണ്ട് മണിക്കൂറുകളോളം നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ശുന്നമാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന ബൈബൽ ശ്രിലം നിങ്ങൾക്ക് വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിയും - ഈ ശരിക്കും ഒരുതരം യോഗ്യതാണ് (അവർ അതിനെ "ബോധി ബൈബൽ ആസനം" എന്ന് വിളിക്കണം). നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കുപ്പി ഇന്ത്യൻ മദ്യം കാറിൽ കടത്തിവിടാം - വിരസത സത്യസന്ധ്യരായ ബൈബൽമാരെ മദ്യപിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ബൈബൽ തന്റെ ഒഴിവു സമയം ഒരു അവസരമായി കാണുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ അത് ചിന്തിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ ജോലിയുടെ ഏറ്റവും മോശം ഭാഗം മികച്ചതായി മാറുന്നു.

അന്ന് വൈകുന്നേരം, അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് തിരികെടു പോകുന്നേബാൾ, തൊൻ റിയൽവ്യൂ മിറ്റിലേക്ക് നോക്കി. അശോക് കീ ഷർട്ടാൺ ധരിച്ചിരുന്നത്.

ഒരു കടയിൽ നിന്ന് വാങ്ങാൻ തൊൻ ഒരിക്കലും തിരിതെടുക്കാത്ത ടി-ഷർട്ട് പോലെയായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ വലിയ ഭാഗം ശുന്നവും വെള്ളുത്തതും മധ്യഭാഗത്ത് ഒരു ചെറിയ രൂപകൽപ്പനയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപാട് വാക്കുകളും ഡിസൈനുകളും ഉള്ള, വളരെ വർണ്ണാദമായ ഏതെങ്കിലും തൊൻ വാങ്ങുമായിരുന്നു. പണത്തിന് മികച്ച മുല്യം.

അങ്ങനെയിരിക്കേ ഒരു രാത്രി, ശ്രീ. അശോകും പിക്കി മാധവും കയറിയതിന് ശേഷം, തൊൻ നാട്ടിലെ മാർക്കറ്റിലേക്ക് പോയി. നഘമായ മഞ്ഞ ലെറ്റർ ബെർബുകളുടെ പ്രകാശത്തിൽ, പുരുഷമാർ റോധിൽ പതുങ്ങി നിന്നു, ചീലുവളകൾ, നൂറിൽ വളകൾ, കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, തലപ്പാവുകൾ, പേനകൾ, താങ്കോൽ ചെയിനുകൾ എന്നിവ വിൽക്കുന്നു. ടി-ഷർട്ടുകൾ വിൽക്കുന്ന സഹപ്രവർത്തകനെ തൊൻ കണ്ണഡത്തി.

"ഇല്ല," അവൻ കാണിച്ചുതന്ന ഓരോ ഷർട്ടിനോടും തൊൻ പഠിത്തുകൊണ്ടിരുന്നു-ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഒരു ചെറിയ വാക്ക് മധ്യത്തിൽ ഉള്ളത് വരെ വെള്ളുത്ത ഓന്ന് കണ്ണഡത്തുന്നതുവരെ. പിന്നെ തൊൻ കറുത്ത ഷു വിൽക്കുന്ന ആളെ അനേപ്പിച്ചു പോയി.

അന്ന് രാത്രി തൊൻ എൻ്റെ ആദ്യത്തെ ടൂത്ത് പേര്ണ്ണ് വാങ്ങി. സാധാരണയായി എന്നിക്കേ പാൻ വിൽക്കുന്ന ആളിൽ നിന്നാണ് എന്നിക്ക് അത് ലഭിച്ചത്; അയാൾക്ക് ടൂത്ത് പേര്ണ്ണുകളിൽ ഒരു സൈഡ് ബിസിനസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് പാനിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കി.

ശക്തി വൈറ്റന്റ്

നിങ്ങളുടെ പല്ലുകൾ വ്യത്തിയാക്കാൻ കരിയും ഗ്രാമ്യയും ഉപയോഗിച്ച്

ഒരു രൂപ അൺപത് പൈസ മാത്രം!

വിരൽ കൊണ്ട് പല്ല് തേക്കുനോർ, എന്ന് ഇടത് കൈ
എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു: ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതെ
അത് എന്ന് അരക്കെട്ടിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞിരുന്നു-ഒരു പല്ലി
ഭിത്തിയിൽ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് വഴി- പോരൽ വീഴാൻ
പോവുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. അത് നീങ്ങിയ നിമിഷം ഞാൻ അത്
വലതു കൈ കൊണ്ട് പിടിച്ചു.

പ്രേരുവിരലിനും ചുണ്ടുവിരലിനും ഇടയിൽ തടിച്ച തൊലി,
അത് ഏറ്റവും വേദനിക്കുന്നിടത്ത് ഞാൻ നൂളളിയെടുത്തു, ഒരു
മിനിറ്റ് മുഴുവൻ അങ്ങനെ പിടിച്ചു. ഞാൻ വിട്ടയച്ചപ്പോൾ,
ഇഞ്ഞപ്പുനയുടെ തൊലിയിൽ ഒരു ചുവന്ന വെൽറ്റ്
രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു.

അവിടെ.

ഈ മുതൽ തെരവിൽ ചൊരിയാനുള്ള നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷ
അതാണ്.

എന്ന് വായിൽ, ടുത്ത് പേരു് ഒരു പാൽ നൂരയായി
കട്ടിയുള്ളതായിരുന്നു; അത് എന്ന് ചുണ്ടിന്ന് വശങ്ങളിലുടെ
ബലിച്ചീരങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ അത് തുപ്പി.

(ബേശ്. ബേശ്. തുപ്പി.

(ബേശ്. ബേശ്. തുപ്പി.

എന്ന് അരക്കെട്ടിൽ പോരൽ കളയരുതെന്ന് അച്ചുന്ന്
എന്നോട് പറയാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? എന്തുകൊണ്ടാണ്
പാൽ നൂരയിൽ പല്ല് തേക്കാൻ അച്ചുന്ന് എന്ന പതിപ്പിക്കാത്തത്?
എന്തിനാണ് അവൻ എന്ന മുഗ്ദത്തപ്പാലെ വളർത്തിയത്?
എന്തിനാണ് ഓല്ലാ ദരിദ്രരും ഇത്തരം വ്യത്തികേടുകൾക്കിടയിൽ
ജിവിക്കുന്നത്?

(ബേശ്. ബേശ്. തുപ്പി.

(ബേശ്. ബേശ്. തുപ്പി.

ഒരു മനുഷ്യന് തന്റെ ഭൂതകാലം ഇതേ എളുപ്പത്തിൽ
തുപ്പിയിരുന്നുകൂൽ.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, ഞാൻ പിക്കി മാധ്യത്തെ മാളിലേക്ക്
കൊണ്ടുപോകുനോർ, ഷു ധരിച്ച എന്ന് കാലുകളിൽ ഒരു
ചെറിയ പത്തി അമർത്ഥുന്നത് എന്നിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു.
കതകടച്ച് അവൾ പോയി; ഞാൻ പത്തു മിനിറ്റ് കാത്തിരുന്നു.
പിന്നെ, കാറിനുള്ളിൽ, ഞാൻ മാറി.

പുതിയ വെള്ള ടീ ഷർട്ടിൽ ഞാൻ മാളിന്ന് ശേറ്റ്‌വേയിലേക്ക്
പോയി. എന്നാൽ അവിടെ, കാവൽക്കാരനെ കണ്ട നിമിഷം
ഞാൻ തിരിഞ്ഞു-പോണ്ട സിറ്റിയിലേക്ക് തിരിച്ചു. ഞാൻ കാറിൽ
കയറി ആ രാക്ഷസനെ മുന്ന് തവണ ഇടിച്ചു. കാളിദേവിയുടെ
സ്ത്രീകൾ, അവളുടെ നീംക ചുവന്ന നാവ്, ഭാഗ്യത്തിനായി ഞാൻ
തോട്ടു.

ഇന്ന് സമയം തൊന്തർ പിന്നിലെ പ്രവേശന കവാടത്തിലേക്ക് പോയി.

ഒരു ജോടി കറുത്ത ഷുസ്യം ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വാക്ക് മാത്രമുള്ള വെള്ള നിറത്തിലുള്ള ടീ ഷർട്ടുമുണ്ടക്കിൽ പോലും വാതിലിന്നു മുന്നിലെ കാവൽക്കാരൻ എന്ന വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് പറയുമെന്ന് എന്നിക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു. അവസാന നീമീഷം വരെ എന്നിക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു, തൊന്തർ പിടിക്കപ്പെടും, തിരികെ വിളിച്ച്, അവിടെ തല്ലുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യും.

തൊന്തർ മാളിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ തന്നെ, ആരേകിലും പറയുമെന്ന് എന്നിക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു, ഹോയി! ആ മനുഷ്യൻ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ദൈവവർഗ്ഗാണോ! അവൻ ഇവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? എല്ലാ നിലകളിലും ചാരനിറത്തിലുള്ള യുണിഫോം ധരിച്ച കാവൽക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു-അവരെല്ലാം എന്ന നിരീക്ഷിക്കുന്നതായി തോന്തി. ഒളിച്ചോടിയ ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ രൂചിയായിരുന്നു അത്.

വായുവിലെ ഒരു പെർഫ്യൂം, സ്പർണ്ണ വെളിച്ചം, തന്നുത്ത, എയർക്കണ്ടിഷൻ ചെയ്ത വായു, ടി-ഷർട്ടുകള്ളും ജിന്റസ്യും ധരിച്ച ആളുകൾ എന്ന വിചിത്രമായി നോക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് തൊന്തർ ബോധവാനായിരുന്നു. ശുദ്ധമായ സ്പർണ്ണ ഫ്രാസ് കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ഒരു ലിഫ്റ്റ് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും പോകുന്നത് തൊന്തർ കണ്ടു. ഫ്രാസ് ഭിത്തികളുള്ള കടകളും ഓരോ ചുവരിലും തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സുന്ദരമാരായ യുണോപ്പൻ പുരുഷമാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും വലിയ ഫോട്ടോകളും തൊന്തർ കണ്ടു. ഇന്തി മറ്റു ദൈവവർമാർക്കും എന്ന കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുകുണ്ടിൽ!

പുരത്തിരഞ്ഞുന്നത് അകത്ത് കയറുന്നത് പോലെ തന്നെ തന്റെപരമായിരുന്നു, പക്ഷേ ഗാർഡുകൾ എന്നോട് ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ല, തൊന്തർ വീണ്ടും പാർക്കിംഗ് സ്ഥലത്തെക്ക് നടന്നു, കാറിൽ കയറി, എന്റെ പതിവ്, സമൃദ്ധമായ നിറമുള്ള ഷർട്ടിലേക്ക് തിരികെ പോയി. ധനികന്റെ ഷ്ടൈനർ ടി-ഷർട്ട് എന്റെ കാലിനടക്കത്തുള്ള ഒരു ബണ്ടിലിൽ.

തൊന്തർ ഓടി മറ്റ് ദൈവവർമാർ ഇരിക്കുന്നിടത്തെക്ക് വന്നു, അവരാറും തൊന്തർ അകത്തു കയറുന്നതും പുരത്തെക്ക് വരുന്നതും ശരബിച്ചിരുന്നില്ല. അവൻ മറ്റൊന്തക്കിലും കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവവർമാരിൽ ഓരാൾ - തന്റെ കീ ചെയിന്റ് എല്ലായ്പ്പോഴും ചുറ്റിക്കരെങ്ങാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നു-അയാളുടെ പകൽ - ഒരു സെൽഫോൺ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ എന്ന നിർബന്ധിച്ച അവന്റെ ഫോണിലേക്ക് നോക്കാൻ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ ഇങ്ങനെന്നാണോ വിളിക്കുന്നത്?"

"അത് കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ആരോടും സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല, വിസ്തി-ഇതൊരു വണ്ണവേ ഫോണാണോ!"

"അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബവുമായി സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഫോണിന്റെ പ്രയോജനം എന്താണ്?"

“എന്ത് യജമാനൻ എന്ന വിളിച്ച് അവനെ എവിടെ കൊണ്ടുപോകണം എന്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്. ഞാൻ എവിടെ പോയാലും ഇവിടെ-എന്ത് പോക്കറിൽ-വെച്ചാൽ മതി.”

അവൻ എന്ത് കയ്യിൽ നിന്നും ഫോൺ തിരിച്ചു വാങ്ങി തടവി വൃത്തിയാക്കി പോക്കറിൽ ഇട്ടു. ഈന് വൈകുന്നേരം വരെ, ബൈബൽമാരുടെ സർക്കിളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവി വളരെ കുറവായിരുന്നു: അവൻ യജമാനൻ ഒരു ചെറിയ കാറായ മാരുതി-സുസുക്കി സെൻ മാത്രമാണ് ഓടിച്ചിരുന്നത്. ഈന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ മുതലാളിയായിരുന്നു, ബൈബൽമാർ അവൻ സെൽഫോൺ കൈയ്യിൽ നിന്ന് കൈകളിലേക്ക് കടത്തി, കുരങ്ങുകൾ തങ്ങൾ എടുത്ത തിളങ്ങുന്ന എന്തോ ഒന്ന് നോക്കുന്നതുപോലെ അതിൽ നോക്കുകയായിരുന്നു. അതിനീക്ഷിത്തിൽ അമോണിയയുടെ ഗമ്യമുണ്ടായിരുന്നു; തങ്ങളിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയല്ലാതെ ബൈബൽമാർൽ ഓശർ പിരുപിരുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വിറ്റിലിഗോ-ലിപസ് ഒരു മുലയിൽ നിന്ന് എന്ന നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“കണ്ടി-മൗസ്,” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പരയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സുഹൃത്തിനെപ്പാലെയാണ്.”

ഞാൻ തലയാട്ടി.

ദിനംപ്രതി ഗതാഗതക്കുരുക്ക് രൂക്ഷമായി. എല്ലാ വൈകുന്നേരവും കുടുതൽ കാറുകൾ വരുന്നതായി തോന്തി. ജാം വഷളായതോടെ പീഡി മാധ്യത്തിന്റെ ഭേദ്യവും കൂടി. ഒരു സാധാരണം, തങ്ങൾ എംജി റോഡിലും ഗുഡ്ഹാവിലേക്ക് ഇഴയുംപോൾ, അവർക്ക് അത് പുർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അവർ അലറാൻ തുടങ്ങി.

“എന്താ അശോകി നമുക്ക് തിരിച്ചു പോയിക്കുടാ? ഈ ട്രാഫിക് ജാം നോക്കു. ഈപ്പോൾ മരുല്ലാ ദിവസവും ഇതുപോലെയാണ്.”

“ദയവായി അതു വിണ്ടും തുടങ്ങരൂത്. ദയവായി.”

“എന്തുകൊണ്ട്? നീ എന്നിക്കു വാക്കു തന്നു, അശോകി, തങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ മുന്ന് മാസം മാത്രം മതി, കുറച്ച് പേപ്പർ വർക്കുകൾ പുർത്തിയാക്കി തിരികെ പോകാം. എന്നാൽ ഈ ആദായനികുതി പ്രശ്നം ഒക്കകാര്യം ചെയ്യാൻ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നതെന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മുഴുവൻ സമയവും നീ എന്നാട് കള്ളം പരയുകയായിരുന്നോ?”

അത് അവൻ തെറ്റപ്പ്, അവർക്കുണ്ടായിൽ എന്താൻ സംഭവിച്ചത് - ഒരു കോടതിയിൽ പോലും ഞാൻ അത് നിർബന്ധിക്കും. അവൻ ഒരു നല്ല ഭർത്താവായിരുന്നു, അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ എപ്പോഴും പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു. ഉദാഹരണത്തിന്, അവളുടെ ജമദിനത്തിൽ, ചുവന്ന തലപ്പാവും ഇരുണ്ട കൂളിംഗ് ഫ്രാസും ധരിച്ച് അദ്ദേഹം എന്ന ഒരു മഹാരാജാവിന്റെ വേഷം ധരിച്ചു, ഈ വേഷത്തിൽ അവർക്ക്

ഭക്ഷണം വിളന്നിട്ട് ഒരു സാധാരണന് വീട്ടിലെ പാചകത്തെ കുറിച്ചും ഞാൻ പറയുന്നില്ല— കാർധ്യബോർഡ് പെട്ടികളിൽ വന്ന് എല്ലാ സമ്പന്നരെയും തീർത്തും ഭ്രാന്തരാക്കുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധം വമിക്കുന്ന ചില സാധനങ്ങൾ അവർക്ക് വിളന്നാൻ അവൻ എന്ന ഫ്രേരിപ്പിച്ചു.

കാർധ്യബോർഡ് പെട്ടിയുമായി അവളെ കുന്നിക്കു എന്നേ വേഷത്തിൽ എന്ന കണ്ടപ്പോൾ അവർ ചിരിച്ചു, ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു. ഞാൻ അവരെ സേവിച്ചു, പിന്നു, അശോക നിർദ്ദേശിച്ചതുപോലെ, കുപ്പുകൈകളോടെ കയിൽസ് ആൻഡ് പുഡിൽസിന്റെ ചരായാചീത്തതിന് സമീപം നിന്മകൊണ്ട് കാത്തുന്നിന്നു.

"അശോക" അവർ പറത്തു. "ഈനി ഈത് കേൾക്കു. ബത്രാം, തെങ്ങൾ എന്താണ് കഴിക്കുന്നത്?

അതൊരു കെണിയാണെന്ന് എനിക്കരിയാമായിരുന്നു, പക്ഷേ എനിക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?—ഞാൻ മറുപടി പറത്തു. രണ്ടുപേരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

"ഒന്നുകൂടി പറയു ബത്രാം."

അവർ വീണ്ടും ചിരിച്ചു.

"ഈത് pJJA അല്ല. ഈത് പിന്നയാണ്. ശരിയായി പറയു."

"കാത്തിരിക്കുക-നിങ്ങളും അത് തെറ്റായി ഉച്ചരിക്കുകയാണ്. നടുവിൽ ഒരു ടി ഉണ്ട്. പീറ്റ് Zah ."

"എന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് തിരുത്തരുത് അശോക. പിന്നയിൽ ടി ഇല്ല . പെട്ടിയിലേക്ക് നോക്കു."

അവർ അവസാനിക്കുന്നതും കാത്ത് അവിടെ നിന്നപ്പോൾ എനിക്ക് ശ്രാസം അടക്കിപ്പിടിക്കേണ്ടി വന്നു. സാധനത്തിന് വലുതു മണം.

"അവൻ വളരെ മോഹമായി പിന്ന മുൻചീരിക്കുന്നു. പാചകക്കാരുടെ ഒരു ജാതിയിൽ നിന്ന് അവൻ എങ്ങനെ വരുമെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

"നിങ്ങൾ പാചകക്കാരെന് പിരിച്ചുവിട്ടു. ദയവായി ഇവനെയും പുരത്താകരുത് - അവൻ സത്യസന്ധനാണ്.

അവ തീരിന്നപ്പോൾ, ഞാൻ ഷേറുകളിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണം ചുരഞ്ഞി കഴുകി. അടുകളെയിലെ ജനാലയിൽ നിന്ന്, ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളുടെ ലൈറ്റുകൾ നിരിത്ത ഗുഡ്സാവിലെ പ്രധാന ദോധ് എനിക്കെ കാണാമായിരുന്നു. രോധിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരു പുതിയ മാൾ തുറന്നിരുന്നു, കാരുകൾ അതിന്റെ ഗേറ്റിലേക്ക് ഒഴുകുന്നു.

ഞാൻ ജനൽ തനൽ വലിച്ചു താഴ്ത്തി പാത്രം കഴുകാൻ പോയി.

"പിജജി."

"പിജജി."

"സിപ്പജി."

"പിന്ന."

ഞാൻ കൈപ്പത്തി കൊണ്ട് സിക്ക് തുടച്ച് ലൈറ്റ് ഓഫ് ചെയ്തു.

രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക് പോയിരുന്നു. അകത്തു നിന്നും നിലവിളി കേട്ടു. കാൽവിരലിൽ താൻ അടഞ്ഞ വാതിലിലേക്ക് പോയി. താൻ വിറകിലേക്ക് ചെവി വച്ചു.

ഇരുവശത്തുനിന്നും നിലവിളി ഉയർന്നു-പിന്നീട് ഒരു നിലവിളി-പിന്നീട് പുരുഷന്റെ മാംസം സ്ത്രീയുടെ മാംസത്തിൽ തട്ടിയതിന്റെ ശബ്ദം.

ഭൂവുടമയുടെ അരകെട്ടിൽ നിന്ന് ജനിച്ച കുഞ്ഞാടെ, നീ ചുമതലയേറ്റ സമയം. താൻ പുരകിൽ വാതിൽ പുട്ടി ലിഫ്റ്റ് താഴെയിരക്കി.

അരമൺക്കുറിനുശേഷം, താൻ ഉദങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, മറ്റാരു വേലക്കാരൻ വന്ന് എന്നിക്കായി അലുറി. മൺ മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു! താൻ എന്നും പാന്ത്സ് ധരിച്ച്, കോമൺ ടാപ്പിൽ വിശ്വും വിശ്വും കൈ കഴുകി, കാൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്രവേശന കവാടത്തിലേക്ക് ഓടിച്ചു.

"തങ്ങളെ നഗരത്തിലേക്ക് ഓടിക്കുക."

"അതെ സർ. നഗരത്തിൽ എവിടെയാണ്?"

"എവിടെയെങ്കിലും പോകണം, പിക്കി?"

അവളിൽ നിന്ന് ഒരു വാക്കുമുണ്ടാ.

"ബാറ്റിരാം, തങ്ങളെ കൊണ്ട് ഷൈസിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകു."

താൻ വണ്ടിയോടിച്ചപ്പോൾ ഭർത്താവോ ഭാര്യയോ ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. താൻ അപ്പോഴും മഹാരാജാസ്ഥിന്റെ വേഷം ധരിച്ചിരുന്നു. മിന്നർ അശോക അര ധനൻ പ്രാവർഡം പിക്കി മാധവത്തെ പരിഭ്രമിത്താട നോക്കി.

"നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്, പിക്കി," അവൻ പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്തിന് നിങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. പകേശ, താൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, ഈ സ്ഥലത്ത് ഒരു കാര്യമെയ്യുള്ളു-പാർലമെന്റി ജനാധിപത്യം എന്ന ഈ വിധൂതിൽ വ്യവസ്ഥയാണ് നമുക്കുള്ളത്. അല്ലെങ്കിൽ, നമ്മൾ ചെന്നരെപ്പാലെയാക്കും—"

"അശോക. എന്നിക്ക് ഒരു തലവേദനയുണ്ട്. ദയവായി."

"ഈ രാത്രി നമുക്ക് കുറച്ച് ആസ്യദ്ധിക്കാം. ഇവിടെ നില്പാരു ടിജിപ്പെ ചെന്നേയെയുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കതെ ഇഷ്ടപ്പെടും."

തങ്ങൾ കൊണ്ട് ഷൈസിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ എന്ന ഒരു വലിയ ചുവന്ന നിയോജനം ലൈറ്റിനു മുന്നിൽ നിർത്തി.

"ബാറ്റിരാം, തങ്ങൾക്കായി ഇവിടെ കാത്തിരിക്കു. ഇരുപത് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ തങ്ങൾ തിരിച്ചുത്തും.

അവർ പോയിട്ട് ഒരു മൺക്കുറായി, താൻ അപ്പോഴും കാറിനുള്ളിൽ കൊണ്ട് ഷൈസിലെ ലൈറ്റുകൾ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

നന്നത്ത കരുത്ത രാക്ഷസനെ താൻ ഒരു ധനൻ തവണ അടിച്ചു. തലയോടിയും നീം ചുവന്ന നാവും കൊണ്ട് കാളി ദേവിയുടെ കാന്തിക സ്ത്രീകരുകളിലേക്ക് താൻ നോക്കി-പഴയ മന്ത്രവാദിനിയിലേക്ക് താൻ നാവ നീട്ടി. താൻ അലറിക്കരെത്തു. അർഘ്യരാത്രി കഴിഞ്ഞിരുന്നു, നല്ല തന്മൂലം.

സമയം കളയാൻ കുറച്ച് സംഗീതം ഷ്ടേ ചെയ്യാൻ താൻ ഇഷ്ടപ്പട്ടമായിരുന്നു, പക്ഷെ തീർച്ചയായും മംഗുസ് അത് വിലക്കിയിരുന്നു.

താൻ കാറിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു: അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു രൂക്ഷഗന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റ് ദൈവര്മാർ സ്വയം ഒരു തി ഉണ്ടാക്കി, അതിലേക്കെ ഷാസ്ത്രിക് കഷണങ്ങൾ വലിച്ചേരിത്ത് അവർ തുടർന്നു.

ധർമ്മിയിലെ സന്ധനർ, ശ്രദ്ധകാലത്തെ അതിജീവിക്കാൻ, ഇലക്കിക്കൽ ഹിററുകളോ ഗ്രാസ് ഹിററുകളോ സുക്ഷിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ അടുപ്പുകളിൽ വീറകുകൾ കത്തിക്കുന്നു. വീടില്ലാത്തവർ, അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധകാലത്തെ പുരത്ത് സമയം ചെലവഴിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായ നെന്ത് വാച്ചിന്മാർമ്മാരും ദൈവര്മാരും പോലെയുള്ള വേലക്കാർ, ചുട് നിലനിർത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നോൾ, അവർ നിലത്ത് കാണുന്നതെല്ലാം കത്തിക്കുന്നു. തീയിൽ ഇടാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല വസ്തുകളിൽ നോൺ സെലോഫാൻഡ്, പഴങ്ങൾ, പച്ചക്കറികൾ, ബീസിനസ്സ് പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവ പൊതിയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന തരം: തിജ്വാലയ്ക്കുള്ളിൽ, അത് അതിന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റുകയും വ്യക്തമായ ഇന്ധനമായി ഉരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരേയൊരു പ്രശ്നം കത്തുന്ന സമയത്ത്, അത് നിങ്ങളുടെ വയറുവേദനയുണ്ടാകുന്ന ഒരു വെളുത്ത പുക പുരപ്പട്ടവിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

വിദ്വിലിഗോ-ലിപ്പസ് സെലോഫാൻഡ് ബാഗുകൾ തീയിലേക്ക് തീറുകയായിരുന്നു; സ്വതന്ത്രമായ കൈകൊണ്ട് അവൻ എന്നിക്ക് നേരെ കൈവീശി.

“കണ്ടി-മൂസ്, അവിടെ തനിയെ ഇരിക്കരുത്! അത് മോശമായ ചിന്തകളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു!

ഉഷ്മളത വളരെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

പക്ഷെ ഇല്ല. താൻ അവരുടെ അടുത്തെ ചെന്നാൽ എന്ന് വായിൽ ഇക്കിളിയാകും, താൻ പാൻ ചോദിക്കും.

“നോക്ക് മോനെ! അവൻ ഇന്ന് ഒരു മഹാരാജാവിനെപ്പാലെ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു!

“ബക്കിംഗ്ഹാം മഹാരാജാവേ, നെങ്ങളോടൊപ്പം വരു!”

ഉഷ്മളതയിൽ നിന്ന്, പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്ന്, കൊണ്ട് ഷൈസിന്റെ വഴികളിലുടെ, വായുവിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ചെളിയുടെ ഗന്ധം വരെ താൻ നടന്നു.

ധർമ്മിയിൽ എതു ദിശയിലേക്കു നോക്കിയാലും നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. മാളുകൾക്കോ ഓഫീസ് ഷൈസിക്കുകൾക്കോ വേണ്ടി ഉയർത്തുന്ന ഭ്രാസ് അസ്ഥികുടങ്ങൾ; ഭീമാകാരമായ ടി ആകൃതിയിലുള്ള കോൺക്രീറ്റ് പിന്തുണകളുടെ നിരകൾ, പുതിയ പാലങ്ങളോ മേൽപ്പാലങ്ങളോ വരാൻ പോകുന്ന ഒരു വരി പോലെ; സന്ധനർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പുതിയ മാളികകൾക്കായി വലിയ ഗർത്തങ്ങൾ കൂഴിക്കുന്നു. ഇവിടെയും, കൊണ്ട് ഷൈസിന്റെ ഫൂട്ടയഭാഗത്ത്, അർഘരാത്രിയിൽ പോലും, അപാരമായ സ്പോട്ടലെറുകളുടെ തിളക്കത്തിൽ, നിർമ്മാണം

നടന്നു. ഒരു കുറുൻ കുഴി കുഴിച്ചടവുത്തു. അതിനുള്ളിൽ നിന്ന് യന്ത്രങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ജോലിയെക്കൂറിച്ച് തൊൻ കേട്ടിരുന്നു: അവർ ധർമ്മഹിയുടെ മണിനടപ്പിയിൽ ഒരു ദൈവിൽപ്പാത സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ജോലിക്കായി അവർ ഉണ്ടാക്കിയ കുഴി തൊൻ ധർമ്മബാദിൽ കണ്ട കൽക്കരി വനികളോളം വലുതാണ്. മറ്റാരാൾ എന്നോടൊപ്പം കുഴി നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു - ഷർട്ടും ദെയും പാന്തും ധരിച്ച് നല്ല ഫീറുകളുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ. സാധാരണ ഗതിയിൽ അവൻ എന്നോട് സംസാരിക്കില്ല, പക്ഷേ എൻ്റെ മഹാരാജാവ് അവനെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയിരിക്കാം.

"ഈ നഗരം അഞ്ച് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ദുഃഖായ് പോലെയാകും, അല്ലോ?"

"അഞ്ച്?" തൊൻ അവജ്ഞയെടുത്തു. " രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ!"

"ആ മഞ്ഞ ക്രക്കയിൽ നോക്കു. അതൊരു രാക്ഷസനാണ്.

അതൊരു രാക്ഷസനായിരുന്നു, കുഴിയുടെ മുകളിൽ ഇരുന്നു, കുറുൻ ലോഹ താടിയെല്ലുകൾ മാറിമാറി ഒഴുകുകയും വലിയ അളവിലുള്ള ചെളി കളയുകയും ചെയ്തു. അത് അനുസരിക്കേണ്ടി വന്ന ജീവികളെ പോലെ തലയിൽ ചെളി പുരണ്ട മനുഷ്യർ യന്ത്രത്തിനു ചുറ്റും വടക്കിട്ടു നടന്നു; അവ എലികളും വലുതായി കാണപ്പെട്ടില്ല. ശ്രീതകാല രാത്രിയിലും വിയർപ്പ് അവരുടെ തിളങ്ങുന്ന കരുത്ത ശരീരത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നു.

കാറിൽ തിരിച്ചേത്തിയപ്പോൾ നല്ല തന്നുപ്പ്. മറ്റല്ലാ ദൈവർമ്മാരും പോയി. ഇപ്പോഴും എൻ്റെ യജമാനമാരുടെ ലക്ഷണമില്ല. തൊൻ കണ്ണുകൾ അടച്ച് അത്താഴത്തിന് കഴിച്ചത് ഓർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

കടും മാംസത്തിന്റെ ചീഞ്ഞ കഷ്ണങ്ങളുള്ള നല്ല ചുടുള്ള കറി. ദ്രോവിയിൽ ചുവന്ന എണ്ണയുടെ വലിയ കുളങ്ങൾ.

കൊള്ളാം.

അവർ എൻ്റെ ജനലിൽ തട്ടി എന്ന ഉണർത്തി. തൊൻ പുറത്തേക്കിരിങ്ങി അവർക്കായി വാതിലുകൾ തുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒച്ചയും സന്തോഷവും ഉള്ളവരായിരുന്നു, കുറച്ച ഇംഗ്രീഷ് മദ്യം ആസ്പദിച്ചു; അത് എന്നായാലും, തൊൻ ഇതുവരെ കടയിൽ ഇത് പരീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല.

തൊൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, തൊൻ അവരെ കൊണ്ട് ഷൈസിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുമ്പോൾ അവർ മുഗ്ധങ്ങളുപോലെ അതിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്നു. അവൻ കൈ അവളുടെ തുടയിലും മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തള്ളി, അവൾ ചിരിച്ചു. തൊൻ ഒരു സെക്കന്റ് വളരെ നേരും നോക്കി നിന്നു. അവൻ എന്ന കണ്ണാടിയിൽ പിടിച്ചു.

മാതാപിതാക്കളെ അവരുടെ കിടപ്പുമുറിയുടെ വാതിൽ കുത്തിത്തുറന്ന നോക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെ എന്നിക്കു തോനി. എൻ്റെ ഹൃദയം വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി-ലക്ഷ്മണർഗ്ഗിലെ

മത്സ്യത്താഴില്ലോകൾക്ക് അവൻ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, അവൻ എന്ന കോളറിൽ പിടിച്ചു നിലത്തേക്ക് എറിയുമെന്നും അവൻ ബുട്ടുകൊണ്ട് എന്ന ചവിട്ടിമെതിക്കുമെന്നും താൻ പകുതി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഈ മനുഷ്യൻ, താൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതുപോലെ, വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു-അവൻ തന്റെ പിതാവിനേക്കാൾ മികച്ച ഒരാളാകാൻ കഴിവുള്ളവനായിരുന്നു. എന്നു കണ്ണുകൾ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ തൊടു; അവൻ പിക്കി മാധ്യത്തെ തട്ടിമാറ്റി പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്കല്ലു, നിങ്ങൾക്കരിയാമോ."

അവർ പെട്ടുന്ന ദേശ്യപ്പെട്ടു, മുഖം വശ്രദ്ധിതെങ്ക് തിരിച്ചു. അഞ്ചു മിനിറ്റ് നിശബ്ദതയിൽ കടന്നുപോയി. ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യം നുകരുന്ന അവർ എന്നു നേർക്കും ചാഞ്ഞതു.

"എനിക്ക് സ്ഥിരയിംഗ് വിൽ തരു."

"വേണ്ട, പിക്കി, അരുത്, നീ മദ്യപിച്ചിരിക്കുന്നു, അവനെ അനുവദിക്കു—"

"എന്താരു തമാശ! ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാവരും മദ്യപിച്ച് വാഹനമോടിക്കുന്നു. പകുശ നിങ്ങൾ എന്ന അത് ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കില്ലോ?"

"ഓ, താൻ ഈ വെറുകുന്നു." അവൻ സീറ്റിൽ ചാഞ്ഞതു. "ബത്രാം, ഓരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കില്ലെന്ന് ഓർക്കുക."

"അവൻ ട്രാഫിക് സിഗ്നലിൽ നിൽക്കുകയാണോ? ബത്രാം, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നിർത്തുന്നത്? ഓടിച്ചാൽ മതി!"

"ഈതാരു ട്രാഫിക് സിഗ്നൽ ആണ്, പിക്കി. അവൻ നിർത്തുന്ന ബത്രാം, ട്രാഫിക് നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുക. താൻ നിന്നോട് ആളഞ്ഞാപിക്കുന്നു.

"താൻ നിങ്ങളോട് വണ്ടിയോടിക്കാൻ കൽപ്പിക്കുന്നു, ബത്രാം! ദൈവം ചെയ്യുക!"

ഈ സമയം പുറഞ്ഞമായും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ താൻ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു - താൻ കാർ വെള്ള ലൈനിന് അഞ്ചി മുന്നിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, തുടർന്ന് നിർത്തി.

"അവൻ ചെയ്തത് കണ്ടോ?" അശോക് പറഞ്ഞു. "അത് വളരെ മിടുകനായിരുന്നു."

"അതെ അശോക. അവൻ ഒരു ഫക്കിംഗ് ജീനിയസ് ആണ്. ലൈറ്റ് പച്ചയായി മാറാൻ ഇന്ത്യും മുപ്പത് സെകന്റിഡുകൾ ഉണ്ടെന്ന ചുവന്ന ലൈറ്റിന് അടുത്തുള്ള ദെമർ പറഞ്ഞു. എന്നു വലതുവശത്ത് ഭീമാകാരമായ ബുദ്ധൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നോടു താൻ ദെമർ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. ബുദ്ധൻ മനോഹരമായ ജ്വാഖാർ ഓഫ് പാരിസ് പ്രതിമ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു ഒരു യാചക കൂട്ടി ഹോണ്ട് സിറ്റിയിലേക്ക് കയറി. ഡൽഹിയിൽ എല്ലാ രാത്രിയിലും, ഭീക്ഷകകാർ വഴിയരികിൽ, പുസ്തകങ്ങളോ പ്രതിമകളോ സ്ക്രോബബികളോ പെട്ടികളിലായി എന്തെങ്കിലും വിൽക്കുന്നു-പകുശ ചില കാരണങ്ങളാൽ, എന്നു തരബുകൾ വളരെ മോശമായും അവസ്ഥയിലായതുകൊണ്ടാകാം, താൻ ഈ ബുദ്ധനെ എനിക്ക് വേണ്ടതിലും കൂടുതൽ സമയം നോക്കി.

...അത് എൻ്റെ തല ചായ്വ് മാത്രമായിരുന്നു, അര സെക്കൻഡ് നേരത്തെക്ക് സംഭവിച്ചു ഒരു കാര്യം, പക്ഷേ അവർ എന്ന പിടികൂടി.

ബൽറ്റാം പ്രതീമയെ അഭിനന്ദിക്കുന്നുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ശ്രീ അശോക ചിരിച്ചു.

"തീർച്ചയായും, അവൻ മികച്ച കലയുടെ ഒരു ഉപജ്ഞാതാവാണ്."

അവർ മുട്ട പൊട്ടിച്ചു - ജനൽ താഴ്ത്തി, "നമുക്ക് നോക്കാം," ഭിക്ഷക്കാരനായ കൂട്ടിയോട് പറഞ്ഞു.

അവൻ-അല്ലെങ്കിൽ അവൾ, ഭിക്ഷക്കാരായ കൂട്ടികളോട് നിങ്ങൾക്ക് ഓരിക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല-ബുദ്ധനെ ഹോണ്ടയിലേക്ക് തളളിപ്പിട്ടു.

"ബൈബാൾ, നിന്നുക്ക് ശ്രീരംപം വാങ്ങണണോ?"

"ഇല്ല മാധ്യം. എന്നോട് ക്ഷമിക്കു."

"ബൽറ്റാം ഹത്തവായ്, മധുരപലഹാരങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാവ്, കാറുകളുടെ ബൈബാൾ, ശ്രീലുകലയുടെ ഉപജ്ഞാതാവ്."

"ക്ഷമിക്കണം, മാധ്യം."

ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നോരും അവർ രണ്ടുപേരും കൂടുതൽ സ്ഥിച്ചു. അവസാനം, എൻ്റെ വേദനയ്ക്ക് അരുതി വരുത്തി, വെള്ളിച്ചും പച്ചയായി മാറി, ഞാൻ കഴിയുന്നതെ വേഗത്തിൽ നികുഷ്ടനായ ബുദ്ധനിൽ നിന്ന് ഓടിച്ചു.

അവർ കൈ നീട്ടി എൻ്റെ തോളിൽ നേക്കി. "ബൽറ്റാം വണ്ടി നിർത്ത." ഞാൻ മീസ്യുൾ അശോകന്റെ പ്രതിബിംബത്തിലേക്ക് നോക്കി-അവൻ ഓന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഞാൻ വണ്ടി നിർത്തി.

"ബൽറ്റാം, പുരത്തുപോകു. നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധനോടൊപ്പം രാത്രി ചെലവഴിക്കാൻ തങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളെ വിടുകയാണ്. മഹാരാജാവും ബുദ്ധനും ഒരുമിച്ചു രാത്രി."

അവർ ബൈബിംഗ് സീറ്റിൽ കയറി കാർ റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് ഓടിച്ചു, മദ്യപിച്ച് ലക്കുകെട്ട് അശോക ചിരിച്ചുകൊണ്ട് എന്നോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. അവൻ മദ്യപിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്നോട് ഇങ്ങനെ പെരുമാറാൻ അവൻ ഓരിക്കലും അവളെ അനുവദിക്കുമായിരുന്നില്ല- അത് എനിക്കുറപ്പാണ്. ആളുകൾ എപ്പോഴും അവനെ മുതലെടുത്തു. ആ കാരിൽ ഞാനും അവനും മാത്രമായിരുന്നുകൂടി തങ്ങൾ രണ്ടുപേരുക്കും മോശമായി ഓന്നും സംഭവിക്കില്ലായിരുന്നു.

രോധിന്റെ ഇരുവശവും വേർത്തിരിക്കുന്ന ഒരു ട്രാഫിക് ഏലൻഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു, ഭീപ്പിൽ മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു.

രോധ് നിർജ്ജീവമായിരുന്നു-അപ്പോൾ രണ്ട് കാറുകൾ പോയി, ഓന്നിനു പുറകെ ഓന്നായി, അവയുടെ ഹൈഡ്രാറ്റുകൾ ഒരു തടാകത്തിനരികെ വളരുന്ന മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകളിൽ കാണുന്നത് പോലെ ഇലകളിൽ തുടർച്ചയായ അലകൾ സ്വഷ്ടിച്ചു. ധർപ്പിയിൽ കാണാൻ എത്ര ആയിരും മനോഹരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഹഷ്ടമുള്ളിടത്തെക്ക്
ആഗഹിക്കുന്നതെന്നും
സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടക്കിൽ.

ഹൈലെറ്റ് ഓൺകിയും ഓഫ് ചെയ്തും ഹോണർ മുഴക്കിയും ഒരു കാർ നേരെ ഫുന്റ് നേരെ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. ഹോണ്ട് സിറ്റി ഒരു യൂ-ഡേണ്ട് ചെയ്തു-ഒരു നിയമവിരുദ്ധ യൂ-ഡേണ്ട്,
ഓർക്കൗക-റോഡിലൂടെ, ഫുന്റ് ഉഴുതുമരിക്കുന്നതുപോലെ ഫുന്റ് നേരെ പാർജ്ജുചെയ്യുകയായിരുന്നു. ചക്രത്തിന് പിന്നിൽ പിക്കി മാധ്യം ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അലരുന്നത് താൻ കണ്ണു, അവളുടെ അരികിൽ മിസ്റ്റർ അശോക പുണ്ണിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവന്റെ നെറ്റിയിൽ ഫുന്റ് വിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള വേവലാതിയുടെ ഒരു ചുളിവ് താൻ കേണ്ടാ-അവന്റെ കൈ കുറുകെ നീളുകയും കാർ ഫുന്ന് ഇടിക്കാതിരിക്കാൻ സ്ഥിയറിംഗ് വീലിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് താൻ കണ്ണോ?

അങ്ങനെ ചിന്തിക്കാനാണ് ഫുന്നിക്കിഷ്ടം.

കത്തുന്ന റബ്ബിന്റെ അലർച്ചയോടെ കാർ ഫുന്നിക്ക് അരയടി മുന്നിൽ നിർത്തി. താൻ തെട്ടിപ്പോയി: ഈ സ്ത്രീ കാരണം ഫുന്റ് പാവപ്പുട ടയറുകൾ എങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടു.

പിക്കി മാധ്യം വാതിൽ തുറന്ന് അവളുടെ ചിരിക്കുന്ന മുഖം പുരേതക്ക് നോക്കി.

"താൻ നിങ്ങളെ ശരിക്കും ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്ന് കരുതി, മിസ്റ്റർ മഹാരാജാ?"

"ഇല്ല മാധ്യം."

"നീന്ക് ദേശ്യമില്ല, അരബ്ലേ?"

"ഒരിക്കലുമില്ല." ഫുന്നിട് അത് കൂടുതൽ വിശ്വസനിയമാക്കാൻ താൻ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. "തൊഴിലുടമകൾ അമ്മയെയും അച്ചുനെയും പോലെയാണ്. അവരോട് ഫുങ്ങനെ ദേശ്യപ്പെടു?"

ശ്രീതാൻ പിന്നസീറിൽ കയറി. അവർ അവുന്നുവിന്റെ മധ്യത്തിലൂടെ മറ്റാരു യൂ-ഡേണ്ട് ചെയ്തു, തുടർന്ന് ഉയർന്ന വേഗതയിൽ ഓടിച്ചു, ഓന്നിനുപുറകെ ഓന്നായി ചുവന്ന ലെറ്റിലൂടെ ഓടിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും നിലവിളിച്ചും, പരസ്പരം നൂളിയെടുത്തും, ചിരിച്ച് ബഹിളം വെച്ചും, ഓന്നും ചെയ്യാനാക്കാതെ, താൻ പിന്നസീറിൽ ഇരുന്നു ഷോ കണ്ണു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, ചെറിയ കറുത്ത സാധനം തങ്ങളുടെ വഴിയിലേക്ക് ചാടി, തങ്ങൾ അതിൽ തട്ടി മുട്ടി. അതിനു മുകളിലൂടെ കാറിന്റെ ചക്രങ്ങൾ ഉരുട്ടി.

ചക്രങ്ങൾ അതിനെ മുഴുവനായി തെരുക്കിയ വിയത്തിൽ നിന്നും, അവർ വണ്ടി നിർത്തിയപ്പോൾ ഒച്ചയെയാനും ഇല്ലാതിരുന്നതും, ഒരു തെരക്കമോ കുരപ്പോ പോലുമില്ലാത്തതും, തങ്ങൾ അടിച്ച സാധനത്തിന് ഫുന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഫുന്നിക്ക് പേട്ടെന്ന മനസ്സിലായി.

പെട്ടെന്ന ഭേദകൾ ഇടകാൻ പറ്റാത്തവിധം അവർ മദ്പീച്ചിരുന്നു-അപ്പോഴേക്കും തങ്ങൾ ഇരുന്നുരോ മുന്നുരോ വാര പീന്നട്ടിരുന്നു, പിന്നെ തങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിർത്തി. റോഡിന്റെ നടുവിൽ.

പോകാനും
ചെയ്യാനും

നിങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്ക്

അവൾ ചക്രത്തിൽ സർക്കകൾ വച്ചിരുന്നു; അവളുടെ വായ തുറന്നിരുന്നു.

"ഒരു നായ?" അശോകൻ എന്നോട് ചോദിച്ചു. "അതൊരു നായ ആയിരുന്നു, അലേ?"

ഞാൻ തലയാട്ടി. തെരുവുവിളക്കുകൾ വളരെ മങ്ങിയിരുന്നു, വസ്തു—ഒരു വലിയ കറുത്ത പിണ്യം—അപ്പോൾ തന്ന വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയാത്തവിധിം തെങ്ങൾക്ക് വളരെ പിന്നിലായിരുന്നു. വേരെ വണ്ടി ഓന്നും കണ്ടില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റാരു മനുഷ്യനെ കാണാനില്ല.

ബ്രോ മോഷൻിലെന്നപോലെ അവളുടെ കൈകകൾ ചക്രത്തിൽ നിന്ന് പിന്നിലേക്ക് നീങ്ങി ചെവി പോത്തി.

"അതൊരു നായയായിരുന്നില്ല!" അതൊരു ആയിരുന്നില്ല—"

തെങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ ഞാനും ശ്രീ.അശോകും ഒരു കീമായി അഭിനയിച്ചു. അവൻ അവളെ പിടിച്ച് അവളുടെ വായിൽ ഒരു കൈ വെച്ച് ദൈവവർ സീറ്റിൽ നിന്ന് വലിച്ചിരകി; ഞാൻ പുരകിൽ നിന്ന് കുതിച്ചു. തെങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് വാതിലടച്ചു; ഞാൻ ഇഗ്രനിഷൻ കീ തിരിച്ചു ഫുൾ സ്പീഡിൽ കാർ ഓടിച്ച് ഗുഡ്യഗാവിലേക്ക് തിരിച്ചു.

പാതിവഴിയിൽ അവൾ നിശ്ചവിദയായി, പക്ഷേ തെങ്ങൾ അപ്പാർട്ടമെന്റ് ബ്രോക്കിന് അടുത്തത്തിയപ്പോൾ അവൾ വീണ്ടും കയറിത്തുടങ്ങി. അവൾ പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് തിരികെ പോകണം."

"ഭ്രാന്തനാകരുത്, പിക്കി. കുറച്ച് മിനിറിനുള്ളിൽ ബത്രാം തെങ്ങളെ അപ്പാർട്ടമെന്റ് ബ്രോക്കിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരും. അത് എല്ലാം കഴിഞ്ഞതു."

"തെങ്ങൾ ഓന്ന് അടിച്ചു, അശോകി." അവൾ ഏറ്റവും മുദ്രുവായ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിച്ചു. "നമുക്ക് അത് ഹോസ്പിറ്റലിൽ കൊണ്ടുപോകണം."

"ഇല്ല."

അവളുടെ വായ വീണ്ടും തുറന്നു - ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ അവൾ വീണ്ടും നിലവിളിക്കാൻ പോകുന്നു. അവൾ അത് ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ്, ശ്രീ. അശോക് അവളുടെ കൈപ്പത്തികൊണ്ട് വായ്മുടി-അവൻ മുഖത്തെ ടിഷ്യൂകളുടെ പെട്ടിക്ക് കൈനീടി അവളുടെ വായിലേക്ക് ടിഷ്യൂകൾ തിരുക്കി; അവൾ അവരെ തുപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ, അവൻ അവളുടെ കഴുത്തിൽ നിന്ന് സകാർഹ വലിച്ചുകീറി, അവളുടെ വായിൽ മുറുകെ കെട്ടി, അവളുടെ മുഖം അവന്റെ മടിയിലേക്ക് തളളിയിട്ട് അവിടെ പിടിച്ചു.

തെങ്ങൾ അപ്പാർട്ടമെന്റിൽ ഏത്തിയപ്പോൾ, സ്കാർഹ അവളുടെ വായിൽ ചുറ്റപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവളെ പിഫ്റ്റിലേക്ക് വലിച്ചിച്ചു.

ഞാൻ ഒരു ബക്കറ്റ് ഏടുത്ത് കാർ കഴുകി. ഞാൻ അത് നനായി തുടച്ചു, എല്ലാ രക്തവും മാംസവും തുടച്ചു - ചക്രങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും രണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവൻ ഇരങ്ങി വരുന്നോൾ എന്ന് നാലാമത്തെ തവണ ടയർ കഴുകുകയായിരുന്നു.

“ശരി?”

ചക്രത്തിൽ കൂടുങ്ങിയ ചോര പുരണ്ട ഒരു പച്ച തുണി എന്ന് അവനെ കാണിച്ചു.

“ഈ വിലക്കുറഞ്ഞ സാധനമാണ്, സർ, ഈ പച്ച തുണി,” എന്ന് വിരുദ്ധകൾക്കിടയിൽ പരുക്കൻ വസ്തുക്കളിൽ തടവിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “അതാണ് അവർ കൂട്ടികളിൽ വയ്ക്കുന്നത്.”

“പിന്ന കൂട്ടിയാണെന്ന് നിന്നക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ...” അവൻ വാക്കെ പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ശ്രദ്ധമാന്നും ഉണ്ടായില്ല സാർ. ശബ്ദം തീരെയില്ല. പിന്ന ശരീരം അൽപ്പം പോലും അന്നങ്ങിയില്ല.

“ദൈവമേ, ബത്രാം, ഈനി നമ്മൾ എന്ത് ചെയ്യും-എന്ത് ചെയ്യും-” അയാൾ തന്റെ കൈ തുടയിൽ തട്ടി. “ഈ കൂട്ടികൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്, പുലർച്ചെ ഒരു മൺികൾ തിലിയാൽ നടക്കുന്നു, അവരെ നോക്കാൻ ആരുമില്ലാതെ?”

ഈ പരഞ്ഞപോലും അവന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി.

അതുള്ളൂകളിൽ ഒരാളായിരുന്നു.

“അതരാണ് ഫ്ലൈ ഓവറുകൾക്കും പാലങ്ങൾക്കും താഴെ താമസിക്കുന്നത്, സർ. അത് തന്നെയാണ് എൻ്റെയും ഉഘടം.”

“അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതരെങ്കിലും അവളെ മിസ് ചെയ്യുമോ...?”

“എന്നിക്ക് അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ല സാർ. ഈരുട്ടിൽ കഴിയുന്ന ആളുകൾ എങ്ങനെന്നയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കാറിയാം: അവർക്ക് എട്ട്, ഒന്ത്, പത്ത് കൂട്ടികളുണ്ട്-ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് സ്വന്തം കൂട്ടികളുടെ പേരുകൾ അറിയില്ല. അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ-അവർ ഈവിടെ ഡ്രെഫ്റിയിൽ അണ്ണെങ്കിൽ, ഈ രാത്രി അവർ എവിടെയാണെന്ന് അവർക്കാരിയാമെങ്കിൽ-പോലീസിൽ പോകില്ല.

രാത്രിയിൽ പിക്കി മാധ്യത്തിന്റെ തോളിൽ തൊടുന്നത് പോലെ അവൻ എൻ്റെ തോളിൽ ഒരു കൈ വച്ചു.

എന്നിട്ട് ചുണ്ടിൽ വിരൽ വച്ചു.

ഈ തലയാട്ടി. “തീർച്ചയായും സർ. ഈപോൾ സുവാമായി ഉറങ്ങുക— നിങ്ങൾക്കും പിക്കി മാധ്യത്തിനും ഈ ഒരു പ്രധാനകരമായ രാത്രിയായിരുന്നു.

ഈ മഹാരാജ കുപ്പായം അഴിച്ചു, എന്നിട്ട് എന്ന് ഉറങ്ങാൻ പോയി. എന്ന് നരകത്തുല്യനായി തളർന്നു - എന്നാൽ എൻ്റെ ചുണ്ടുകളിൽ, ഏറ്റവും പ്രധാനകരമായ നിമിഷങ്ങളിൽ പോലും തന്റെ യജമാനനെക്കൊണ്ട് തന്റെ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റിയ ഒരാളുടെ വലിയ, സംതൃപ്തമായ പുണ്ണിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

പീറ്റേൻ് രാവിലെ, എന്ന് പതിവുപോലെ കാറിന്റെ സീറൂകൾ തുടച്ചു-ദേവിയുടെ മുവമുള്ള റ്റിക്കറൂകൾ എന്ന് തുടച്ചു-ഈ രാക്ഷസനെ തുടച്ചു-എന്നിട്ട് എന്ന് കുന്തിരിക്കം കത്തിച്ച അകത്താക്കി, അങ്ങനെ സീറൂകൾക്ക് നല്ല മണം വരും. വിശുദ്ധമായ, രാത്രിയിൽ എന്നിക്ക് നഷ്ടചുട്ട രക്തത്തിന്റെ ഒരു

പാട്ടും ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താൻ ഞാൻ ഓക്കേൽ കുടി ചക്കങ്ങൾ കഴുകാം.

പിന്നെ ഞാൻ തിരികെ എന്ത് മുൻഡിലേക്ക് പോയി കാത്തിരുന്നു. വൈകുന്നേരം മറ്റ് ദൈവവർമാരിൽ ഒരാൾ എന്ന ലോബിയിൽ ആവശ്യമാണെന്ന് സന്ദേശം കൊണ്ടുവന്നു-കാർ ഇല്ലാതെ. അവിടെ മംഗുസ് എന്ന കാത്ത നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈതെ വേഗത്തിൽ ധന്തഹിയിൽ എത്തിയെത്തങ്ങനെയെന്നു് എനിക്കരിയില്ല-എരു കാർ വാടകയ്ക്കെടുത്ത് രാത്രി മുഴുവൻ ഓടിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം. അവൻ എനിക്ക് ഒരു വലിയ പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചു എന്തേ തോളിൽ തട്ടി. തങ്ങൾ ലിപ്പറ്റിൽ അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് കയറി.

അവൻ മേശപ്പുറത്തിരുന്ന് പറഞ്ഞു, "ഇരിക്കു, ഇരിക്കു, സുവമായിരിക്കുക, ബത്രാം. നിങ്ങൾ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

എന്ത് ഹൃദയം അഭിമാനത്താൽ നിറഞ്ഞതു. ഞാൻ തരയിൽ കുന്നിഞ്ഞു, ഒരു നായയെപ്പോലെ സന്തോഷിച്ചു, അവൻ അത് വീണ്ടും പറയാൻ കാത്തിരുന്നു. അയാൾ ഒരു സിഗരറ്റ് വലിച്ചു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ മുന്ത് കണ്ടിട്ടില്ല. ഇടുങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ അവൻ എന്ന നോക്കി.

"ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ബ്ലോക്കിൽ താമസിക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്, മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രവേശനമാണ്. പോലും-കുറച്ചു ദിവസത്തേക്ക്. പിന്നെ സംഭവിച്ചതിനെ കുറിച്ച് ആരോടും ഒന്നും പറയരുത്.

"അതെ സർ."

അവൻ പുക വുലിച്ചുകൊണ്ട് എന്ന കുറെ നേരം നോക്കി. എനിട്ട് അവൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്, ബത്രാം."

"അതെ സർ."

"ഇനി താഴെ വേലക്കാരുടെ ക്വാർട്ട്ട്സിലേക്ക് പോയി അവിടെ കാത്തിരിക്കുക."

"അതെ സർ."

ഒരു മൺക്കുർ കഴിഞ്ഞു, പിന്നെയും എന്ന മുകളിലേക്ക് വിളിച്ചു.

ഈ സമയം മംഗുസിന്റെ അടുത്ത് തീന്മേശയിൽ കരുത്ത കോട്ടിട ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അച്ചടിച്ച ഒരു കടലാസിലേക്ക് നോക്കി, പാറ കൊണ്ട് ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് നിശ്ചലമായി അത് വായിക്കുകയായിരുന്നു. ശ്രീ. അശോക് തന്റെ മുൻഡിലേക്ക് പോണിൽ; അടഞ്ഞ വാതിലിലുടെ അവന്തെ ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. പിക്കി മാധ്യത്തിന്റെ മുൻഡിലുടെ വാതിലും അടച്ചിരുന്നു. വീടുമുഴുവൻ മംഗുസിന് കൈമാറി.

"ഇരിക്കു ബത്രാം. സുവമായിരിക്കുക."

"അതെ സർ."

ഞാൻ പുതുങ്ങി നിന്നു വീണ്ടും അസ്യസ്ഥത ഉണ്ടാക്കി.

"നിന്നക്ക് പാറ വേണ്ടാം ബത്രാം?" മംഗുസ് ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല സർ."

അവൻ പുണ്ണിരിച്ചു. "ലജ്ജിക്കണ്ട് ബൽറാം. നിങ്ങൾ പാൻ ചവയ്ക്കുന്നു, അല്ലോ? അയാൾ കറുത്ത കോട്ടിട് ആളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. "ദയവായി അവൻ ചവയ്ക്കാൻ എന്തെങ്കിലും തരു."

കറുത്ത കോട്ട് ധരിച്ചയാൾ പോകരീത് രൈ നീട്ടി ഒരു ചെറിയ പച്ച പാൻ നീട്ടി. തൊന്ത് എന്നെ കൈപ്പുത്തി നീട്ടി. അവൻ എന്ന തൊടാത്തെ എന്നെ കൈപ്പുത്തിയിൽ ഇട്ടു.

"അത് വായിലിട് ബുൽറാം. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ആകുന്നു."

"അതെ സർ. ഈ വളരെ നല്ലതാണു. ചവച്ചുരച്ചു. നന്ദി."

"നമുക്ക് ഈതെല്ലാം സാവധാനത്തിലും വ്യക്തമായും പരിശോധിക്കാം, ശരീ?" കറുത്ത വസ്ത്രധാരി പറഞ്ഞു. അവൻ പരയുന്നോൾ ചുവന്ന നീര് അവന്റെ വായിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിരാൻ.

"എല്ലാം ശരീ."

"ജിഡിയൈ ശ്രദ്ധിച്ചു. നിങ്ങളുടെ മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്താൽ, തൈങ്ങൾക്ക് വിഷമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല."

"എന്നെ മനുഷ്യൻ താൻ ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യും, അതിനെക്കുറിച്ച് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. അവൻ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അവൻ ഒരു നല്ല കുട്ടിയാണ്."

"നല്ലത്, നല്ലത്."

കറുത്ത കോട്ടിട് ആ മനുഷ്യൻ എന്ന നോക്കി ഒരു കടലാസ് നീട്ടി.

"വായിക്കാൻ കഴിയുമോ സുഹൃത്തേത്?"

"അതെ സർ." തൊന്ത് അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും പേപ്പർ വാങ്ങി വായിച്ചു:

അത് ആർക്കായാലും,

ഗയ ജില്ലയിലെ ലക്ഷ്മണൻഗഡ് വില്ലേജിലെ വിക്കം ഹൽവായിയുടെ മകൻ ബൽറാം ഹൽവായ്, എന്നെ സ്വന്തം ഈല്ലാശക്തിയുടെയും ഉദ്ദേശത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ താഴെ പരയുന്ന പ്രസ്താവന നടത്തുന്നു:

ഈ വർഷം ജൂൺ 23-ന് രാത്രിയിൽ ഒരു അപ്പതാത വ്യക്തിയെ, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തികളെ, അല്ലെങ്കിൽ വ്യക്തിയെയും വസ്തുക്കളെയും ഈടിച്ചു കാർ തൊൻ ഓടിച്ചുവെന്ന്. പരിക്ക് പറ്റിയ കക്ഷികളോടോ കക്ഷികളോടോ ഉള്ള എന്നെ കടമകൾ നിരവേറ്റാൻ തൊൻ പരിഭ്രാന്തരാകുകയും വിസ്ഥിതിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ അടുത്തുള്ള അശുപ്തി എമർജൻസി വാർഡിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അപകടസമയത്ത് കാറിൽ മറ്റ് യാത്രക്കാർ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന്. കാറിൽ തൊൻ തനിച്ചാണെന്നും സംഭവിച്ചതിന്റെയെല്ലാം ഉത്തരവാദി തൊൻ മാത്രമാണെന്നും.

തൊൻ ഈ പ്രസ്താവന നടത്തുന്നത് യാതൊരു നിർബന്ധത്തിനും വഴിയാതെയും ആരുടേയും നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണെന്ന് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ തൊൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു.

ഒപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ വിരലടയാളം:

(ബൽറാം ഹൽവായ്)

ഇനിപ്പറയുന്ന സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തിയ പ്രസ്താവന.

ലക്ഷ്മണൻഗഡ് വില്ലേജിലെ കുസും ഹൽവായ്,

ഗയ ജില്ല

ചാമൻഡാസ് വർമ്മ, അഡ്യുക്കേറ്റ്, ഡൽഹി ഫെ

കോടതി

എന്ന നോക്കി വാസ്തവ്യത്തോട് പുണ്ണിരിച്ചുകൊണ്ട് മംഗുസ്ക് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ വിട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ മുത്തപ്പീ, അവളുടെ പേരെന്നാണ്?”

“....

“ഞാൻ അത് കേട്ടില്ല.”

“...എം.”

“അതെത്ര, അത് തന്ന കുസുമം. ഞാൻ ലക്ഷ്മണർഹയിലേക്ക് വണ്ടിയോടിച്ചു-ഇതാരു മോൾഡ് റോധാണ്, അലോ? -അവളോട് വ്യക്തിപരമായി എല്ലാം വിശദികരിച്ചു. അവൾ തീകച്ചും ഒരു സത്രിയാണ്.”

അവൻ തന്റെ കൈത്തണ്ടകൾ തടവി ഒരു വലിയ ചിരി വരുത്തി, അവൻ സത്യമാണ് പറയുന്നതെന്ന് എന്നിക്കുന്നു.

“ഇത് ചെയ്യുന്നതിൽ തനിക്ക് അഭിമാനമുണ്ടെന്ന് അവൾ പറയുന്നു. കുറ്റസമ്മതത്തിന് സാക്ഷിയാകാനും അവൾ സമ്മതിച്ചു. അതാണ് പേജിലെ അവളുടെ തള്ളവിരലടയാളം, ബത്രിംഗം. നിങ്ങൾ ഒപ്പിടാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തിന് തൊട്ടു താഴെയാണ്.

“അവൻ നിരക്ഷരനാണെങ്കിൽ, അവൻ തള്ളവിരലിൽ അമർത്താം,” കരുത്ത കോട്ട് ധരിച്ചയാൾ പറഞ്ഞു. “ഇതുപോലെ.” അയാൾ തള്ളവിരൽ വായുവിൽ അമർത്തി.

“അവൻ സാക്ഷരനാണ്. അവൻ മുത്തപ്പീ എന്നോട് പറഞ്ഞു, എഴുതാനും വായിക്കാനും കുടുംബത്തിൽ ആദ്യമായി അവനാണെന്ന്. ബത്രിംഗം, നീ എപ്പോഴും ഒരു മിടുകനായിരുന്നുവെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ വിണ്ടും വായിക്കുന്നതായി നടപ്പ് പേപ്പർ നോക്കി, അത് എന്തെ കൈകളിൽ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ ഇവിടെ നിങ്ങളോട് വിവരിക്കുന്നത് ഡൽഹിയിലെ ദൈവവർമാർക്ക് ദിവസവും സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് സർ. നിങ്ങൾ എന്ന വിശ്വസിക്കുന്നില്ല-ഞാൻ ഇതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുകയാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ, മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ?

നിങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ ആയിരിക്കുന്നോൾ, നഗരത്തിലെ ചില നല്ല, ഉറച്ച മധ്യവർഗ്ഗക്കാരനോട് ഞാൻ പറഞ്ഞ കമ ആവർത്തിക്കുക. റോധിൽ വെച്ച് തന്റെ യജമാനൻ നടത്തിയ ഒരു കൊലപാതകത്തിന്റെ പേരിൽ ചില ദൈവവർമാരിൽ നിന്ന് ഈ വന്നവും അതിരുകടന്നതും അസാധ്യവുമായ കമ നിങ്ങൾ കേട്ടതായി അവനോട് പറയുക. നിങ്ങളുടെ നല്ല, ഉറച്ച മധ്യവർഗ്ഗ സൂഹ്യത്തിന്റെ മുഖം മദ്ദുന്നത് കാണുക. അവൻ എങ്ങനെ കറിനമായി വിശുദ്ധേന്നുവെന്ന് കാണുക - അവൻ എങ്ങനെ ജനലിലേക്ക് തിരിയുന്നു - അവൻ എങ്ങനെ വിഷയം മാറ്റുന്നുവെന്ന് കാണുക.

ദൽഹിയിലെ ജയിലുകൾ നിരയെ ദൈവവർമാരാണ്, കാരണം അവർ തങ്ങളുടെ നല്ല, ഉറച്ച മധ്യവർഗ്ഗ യജമാനമാരെ കുറച്ചുട്ടുത്തുന്നു. ഞങ്ങൾ ശ്രാമങ്ങൾ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു,

പക്കേഴ്ചയജമാനമാർ ഇപ്പോഴും നമ്മയും ശരീരവും ആത്മാവും ആയുധവും സ്വന്തമാക്കി.

അതെത, അത് ശരിയാണ്: ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജനാധിപത്യത്തിലാണ് നാമെല്ലാവരും ജീവിക്കുന്നത്.

എന്താരു തമാശ.

ദൈവവരുടെ കുടുംബം പ്രതിഷ്ഠയിക്കില്ലോ? അതിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെ. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വീനിള്ളക്കാൻ പോകുമായിരുന്നു. അവരുടെ കുട്ടിയായ ബഹർബാം വീഴ്ച ഏറ്റവാങ്ങി, തന്റെ തൊഴിലുടമയ്ക്കായി തിഹാർ ജയിലിലേക്ക് പോയി. അവൻ ഒരു നായയെപ്പാലെ വിശ്രസ്തനായിരുന്നു. അവൻ തികഞ്ഞ സേവകനായിരുന്നു.

ജയ്ജ്ഞിമാരോ? ഈ നിർബന്ധത്തിലും അവർ കാണില്ലോ? എന്നാൽ അവരും റാക്കറ്റിലാണ്. അവർ കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നു, കേസിലെ പൊരുത്തകേടുകൾ അവർ അവഗണിക്കുന്നു. ഒപ്പം ജീവിതം മുന്നോട്ട് പോകുന്നു.

ദൈവവർ ഒഴികെ എല്ലാവർക്കും.

ഈ രാത്രി അത്രമാത്രം, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, സമയം പുലർച്ചെ മുന്ന് ആയിട്ടില്ല, പക്ഷേ തൊന്ത് ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കണം, സർ. ഇതിനെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും ചിന്തക്കുന്നോശർ പോലും എനിക്ക് ദേശ്യം വരുന്നു, തൊൻ ഇപ്പോൾ പുറത്തുപോയി ഏതെങ്കിലും പണക്കാരൻറെ കഴുത്ത് മുറിച്ചേക്കാം.

അരഞ്ഞം രാത്രി

മിസ്റ്റർ ജിയാബോ.

സാർ.

നിങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തുനോക്കാൻ, ബീട്ടിഷുകാർ നമ്മിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഇന്റർനെറ്റ് മുതൽ ഹാർഡ്-ബോയിൽഡ് മുടക്കൾ മുതൽ ബഹിരാകാശ കപ്പലുകൾ വരെ എല്ലാം കണ്ടുപിടിച്ചത് തങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാരാണ്ട് നിങ്ങളോട് പറയും.

അസംഖ്യം പതിനായിരം വർഷത്തെ ചരിത്രത്തിൽ ഈ രാജ്യത്ത് നിന്ന് പുരത്തുവരാൻ ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം പുവൻകോഴിയാണ്.

ജുമാ മന്ജിദിന് പിന്നിലെ പഴയ ധർമ്മത്തിൽ പോയി അവർ മാർക്കറ്റിൽ കോഴിക്കളെ സുക്ഷിക്കുന്ന രീതി നോക്കു. നുറുക്കണക്കിന് ഇളം കോഴികളും കടും നിറമുള്ള പുവൻകോഴികളും, വയർ-മെഷ് കുടുകളിൽ മുറുക്കേ നിരച്ചു, വയറ്റിൽ പുഴുക്കളെപ്പോലെ മുറുകേ പൊതിഞ്ഞെ, പരസ്പരം കുത്തുകയും പരസ്പരം ചുരുദ്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ശ്രീസിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം തല്ലി; കുട്ടിൽ മുഴുവനും ഭയക്കരമായ ദുർഗ്ഗാം വമിക്കുന്നു-ഭയങ്കരമായ, തുവലുകളുള്ള മാംസത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗാം. ഈ തൊഴുത്തിന് മുകളിലുള്ള തടി മേശപ്പുറത്ത്, അടുത്തിടെ അരിഞ്ഞെ കോഴിയിരിച്ചീരുടെ മാംസവും അവയവങ്ങളും കാണിക്കുന്ന, ഇപ്പോഴും ഇരുണ്ട രക്തം പുശ്രിയ ഒരു യുവക്കശാപുകാരൻ ഇരിക്കുന്നു. തൊഴുത്തിലെ പുവൻകോഴിക്കൾക്ക് മുകളിൽ നിന്നുള്ള ചോരയുടെ മണം. തങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും കീടക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളുടെ അവയവങ്ങൾ അവർ കാണുന്നു. അടുത്തത് തങ്ങളാണ്ട് അവർക്കരിയാം. ഏന്നിട്ടും അവർ മത്സരിക്കുന്നില്ല. അവർ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് പുരത്തുകടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല.

ഈ നൃട്ടിലെ മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിലും അതുതനെന്നയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ധർമ്മത്തിലെ വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ രോധ്യുകൾ കാണുക; താമസിയാതെ അലേക്ഷിയിൽ പിന്നീട് നിങ്ങൾ സൈക്കിളിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വൺഡീയിൽ ഒരു കുറ്റൻ കീടകയേണ്ട മേശയോ കെട്ടി ഒരു സൈക്കിൾ റിക്ഷയിൽ രോധ്യിലുടെ ചവിടുന്നത് കാണും. എല്ലാ ദിവസവും ഫർണിച്ചറുകൾ ആളുകളുടെ വീടുകളിൽ എത്തിക്കുന്നത് ഈ മനുഷ്യൻ-ഡെലിവരിമാൻ ആണ്. ഒരു കീടകയെക്ക് അയ്യായിരം രൂപ, ആറായിരം രൂപ. കണ്ണരകളും ഒരു കോഫി ടേബിളും ചേർക്കുക, അത് പതിനായിരമോ പതിനേം ആയിരം. രോൾ സൈക്കിൾ വൺഡീയിൽ കയറി ഈ കട്ടിലും മേശയും കണ്ണബുദ്ധനും, മാസം അതുതുറ രൂപ സന്ധാരിക്കുന്ന ഒരു പാവം. അവൻ നിങ്ങൾക്കായി ഈ ഫർണിച്ചറുകളും ഇരക്കിത്തരും, നിങ്ങൾ പണം അവനു

କୋଡ଼ୁକୁଣ୍ଣୁ—ଉରୁ ଲ୍ଲଷ୍ଟିକରୁଣେ ବଳିପୁମୁହୂର୍ତ୍ତ ଉରୁ ତାଟିଚ୍ଛ ପଣ.
ଆଯାଶୀ ଅରତ୍ ପୋକର୍ରିଲୋ ଷ୍ଟର୍ଟିଲୋ ଆରିବିବନ୍ତତତିଲୋ
ହୁକୁ, ଉରୁ ରୂପ ପୋଲୁଙ୍କ ତେବାଦାରେ ତିରିକେ ବୈଷକ୍ରିତିଲେ
ମୁତଲାଭିକର୍ତ୍ତ କେକମାରୁଣ୍ଣୁ! ଉରୁ ଵର୍ଷଷତେତ ଶବ୍ଦଙ୍କ, ରଣଭୁ
ଵର୍ଷଷତେତ ଶବ୍ଦଙ୍କ, ଆବର୍ଗେ କାହୁିତି, ଆବର୍ଗ ଉରୀକଲୁଙ୍କ
ଆତିତିର୍ତ୍ତ ଉର୍ବୁ ରୂପ ଶ୍ରୀଦୁକୁଣ୍ଣିଲି।

‘എല്ലാ തിവസവും, യൽഹിയിലെ രോധുകളിൽ, പുരകിലെ സിറ്റിൽ കരുത്ത സ്യൂട്ട്‌കേസുമായി ഒരു ഒഴിവെ കാർ ഓടിക്കുന്നു. ആ സ്യൂട്ട്‌കേസിനുള്ളിൽ ഒരു ദശലക്ഷ്യം, രണ്ട് ദശലക്ഷ്യം രൂപ; ആ ദൈവവർ തന്റെ ജീവിതകാലത്ത കാണുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പണം. പണമെടുത്താൽ അമേരിക്കയിലും ഓസ്ട്രേലിയയിലും ഫ്രാൻസിലും പോയി പുതിയ ജീവിതം തുടങ്ങാമായിരുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സ്വപ്നം കണ്ടതും പുരത്ത് നിന്ന് മാത്രം കണ്ടതുമായ പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് പോകാം. അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ കൂടുംബത്തെ ഗ്രാവയിലേക്കും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കും കൊണ്ടുപോകാം. എന്നിട്ടും അവൻ ആ കരുത്തു സ്യൂട്ട്‌കേസ് തന്റെ യജമാനൻ ആഗഹിക്കുന്നിടത്തെക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് അത് ഇനക്കിവെക്കുന്നു, ഒരു രൂപ പോലും തൊടുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട്?

കാരണം ഇന്ത്യക്കാർ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സത്യസന്ധരായ അള്ളുകളാണ്, പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ലഭ്യലേവ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുമോ?

ഇല്ല. കാരണം, കോഴിക്കേരളത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നമ്മൾക്ക് 99.9 ശതമാനവും പുവൻകോവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്.

രൂപ്പുക് കൃഷ്ണ എല്ലായപ്പോഴും ചെറിയ തുകകളിൽ പ്രവർത്തിക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ ദൈവരു ഒന്നൊരുണ്ടാ രൂപ നാണയം ഉപയോഗിച്ച് പരിക്ഷിക്കരുത് - അയാൾ അതെയും മോഷ്ടിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഒരു ഭാസണ്ണ മുന്നിൽ ഒരു ദശലക്ഷം യോളർ വീടുക്കുക, അവൻ ഒരു പെൺ പോലും തൊടുകയില്ല. ഈ പരിക്ഷിക്കുക: മുംബെ ടാക്സിയിൽ ഒരു മില്യൻ യോളരുള്ള ഒരു കരുത്ത ബാധ ഉപേക്ഷിക്കുക. ടാക്സി ദൈവര പോലീസിനെ വിളിച്ച് ദിവസാവസ്ഥാനത്താട പണം തിരികെ നൽകും. തൊൻ ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. (പോലീസ് തരുമോ ഇല്ലയോ എന്നത് വേറെ കമ്മ്യാൻ സാർ!) യജമാനമാർ ഈ നാട്ടിൽ വജ്രങ്ങളുള്ള അവരുടെ സേവകരെ വിശ്രസിക്കുന്നു! ഈ സത്യമാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഡയമണ്ഡ് കട്ടാൻ, പോളിഷിംഗ് ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന സുരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ട്രയിനിൽ എല്ലാ വൈകുന്നേരവും വജ്ര വ്യാപാരികളുടെ സേവകർ മുംബെയിൽ ആർക്കേജിലും നൽകാനുള്ള വജ്രങ്ങൾ നിറച്ച സ്യൂട്ടക്കേസുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് ആ വേലക്കാരൻ വജ്രം നിറച്ച സ്യൂട്ടക്കേസ് എടുക്കാതെന്ത്? അവൻ ഗാന്ധിയല്ല, മനുഷ്യനാണ്, നീയും തൊനും. പക്ഷേ അവൻ കോഴിക്കുട്ടിലാണ്. സേവകരുടെ

വിശ്വാസ്യതയാണ് മുഴുവൻ ഇന്ത്യൻ സന്ദർഭ വ്യവസ്ഥയുടെയും അടിസ്ഥാനം.

ഗ്രേറ്റ് ഇന്ത്യൻ രൂപ്പൻ കോപ്പ്. ചെചനയിലും ഇതുപോലെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാ? എനിക്ക് സംശയമുണ്ട്, മിസ്സൻ ജീയാബോ. അല്ലെങ്കിൽ അള്ളുകളെ വെടിവച്ചുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് കമ്മ്യൂണിറ്റ് പാർട്ടിയും രാത്രിയിൽ അവരുടെ വീടുകൾ റെയ്സ് ചെയ്യാൻ ഒരു രഹസ്യ പോലീസും ആവശ്യമില്ല, നിങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടാണ് താൻ കേട്ടിടുണ്ട്. ഇവിടെ ഇന്ത്യയിൽ നമുക്ക് എക്കായിപ്പത്രമില്ല. രഹസ്യ പോലീസ് ഇല്ല.

തൊഴുത്ത് ഉള്ളത് കൊണ്ടാണ്.

മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ മുന്നൊരിക്കലും ഇതയ്യികം ചിലരോട് ഇതയ്യികം കടപ്പട്ടിട്ടില്ല, മിസ്സൻ ജീയാബോ. ഈ രാജ്യത്തെ ഒരുപിടി പുരുഷമാരെ ശേഷിക്കുന്ന 99.9 ശതമാനത്തെ പരിശീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്-ശക്തരും, കഴിവുള്ളവരും, എല്ലാവിധത്തിലും ബുദ്ധിയുള്ളവരുമായി-ശാശ്വതമായ അടിമതത്തിൽ നിലനിൽക്കാൻ; അവൻ വിമോചനത്തിന്റെ താക്കോൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കൈകളിൽ വയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നതു ശക്തമായ ഒരു അടിമതതം അവൻ ഒരു ശാപത്രേതാട നിങ്ങളുടെ നേരെ എറിഞ്ഞുകളയും.

ഈ വിശ്വസിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്ന് സ്വയം കാണണം. എല്ലാ ദിവസവും ദശലക്ഷക്കണക്കിന് അള്ളുകൾ പുലർച്ചെ എഴുന്നേർക്കുന്നു - വൃത്തികെട്ടത്രും തരിക്കേറിയതുമായ ബന്ധുകളിൽ നിൽക്കുക - അവരുടെ യജമാനമാരുടെ ആധംബര വീടുകളിൽ ഇരങ്ങുക - തുടർന്ന് നിലകൾ വൃത്തിയാക്കുക, പാതയേഴ്സ് കഴുകുക, പുന്നോട് കളകൾ നട്ടപിടിപ്പിക്കുക, അവരുടെ കൂട്ടികൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുക, അവരുടെ കാലുകൾ അമർത്ഥുക - എല്ലാം തുച്ഛമായ വിലയ്ക്ക്. അമേരിക്കയിലോ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ ഉള്ള സന്നന്നരോട് താൻ ഒരിക്കലും അസുയപ്പടില്ല, മിസ്സൻ ജീയാബോ: അവർക്ക് അവിടെ സേവകരില്ല. നല്ല ജീവിതം എന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പോലും അവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല.

നിങ്ങളെപ്പോലെ ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ, മിസ്സൻ പ്രീമിയർ, രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കണം.

എന്തുകൊണ്ടാണ് രൂപ്പൻ കോപ്പ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? ദശലക്ഷക്കണക്കിന് പുരുഷമാരെയും സത്രീകളെയും ഇത് എങ്ങനെ ഫലപ്രദമായി കൂടുക്കുന്നു?

രണ്ടാമതായി, ഒരു മനുഷ്യന് തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് പുരത്തുകടക്കാൻ കഴിയുമോ? ഒരു ദിവസം, ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു ദേഹവർ തന്റെ തൊഴിലുടമയുടെ പണമെടുത്ത് ഓടിച്ചാലോ? അവന്റെ ജീവിതം എങ്ങനെയായിരിക്കും?

രണ്ടിന്നും താൻ ഉത്തരം തരാം സർ.

, ഇന്ത്യൻ കൂട്ടംബമായ നിങ്ങൾക്ക് പ്രധാനമന്ത്രി കൈമാറുന്ന ലഭ്യലേവയിൽ കാര്യമായ ഇടം ഉണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം നമ്മൾ കൂടുങ്ങിപ്പോയതും തൊഴുത്തിൽ കെട്ടിയിട്ടതുമാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം, തന്റെ കുടുംബം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്-യജമാനമാർ വേട്ടയാടുകയും തല്ലുകയും ജീവണാടെ കത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കാണാൻ തയ്യാറാളുള്ള ഓരാൾക്ക് മാത്രമേ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് പുരത്തുകടക്കാൻ കഴിയും എന്നതാണ്. അത് ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനെ എടുക്കില്ല, മറിച്ച് ഒരു വിചിത്രമായ, പ്രകൃതിയുടെ വികൃതമായ ഒരു മനുഷ്യനെന്നയാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ, ഈ ഒരു വൈള്ളക്കടവയെ എടുക്കും. സാർ ഒരു സാമൂഹിക സംരംഭക്കുന്റെ കമയാണ് കേൾക്കുന്നത്.

എന്തെന്നു കമയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ.

ന്യൂഡൽഹിയിലെ ദേശീയ മുഗ്ധശ്രാലയിൽ വൈള്ളക്കടവയുള്ള കൂട്ടിനു സമീപം ഒരു ബോർഡ് ഉണ്ട്, അതിൽ പരയുന്നു: കൂട്ടിൽ നിങ്ങൾ സ്വയം സകൽപ്പിക്കുക.

അത് അടയാളം കണ്ടപ്പോൾ തൊൻ വിചാരിച്ചു, എന്നിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയും-എന്നിക്ക് ഒരു കുഴപ്പവുമില്ലാതെ അത് ചെയ്യാൻ കഴിയും.

ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ തൊൻ എന്തെന്നു മുഖിത്തെ മുൻഡിയിൽ ആയിരുന്നു, എന്തെന്നു കാലുകൾ എന്തെന്നു നെഞ്ചിലേക്ക് വലിച്ചു, ആ കൊതുക് വലയക്കുള്ളിൽ ഇരുന്നു, മുൻഡിയിൽ നിന്ന് പുരത്തിരങ്ങാൻ പോലും ഭയപ്പെട്ടു. ആരും എന്നോട് കാർ ഓടിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. ആരും എന്ന കാണാൻ ഇനങ്ങിയില്ല.

എന്തെന്നു ജീവിതം എഴുതിത്തള്ളപ്പെട്ടു. ചെയ്യാത്ത ഒരു കൊലപാതകത്തിന് എന്നിക്ക് ജയിലിൽ പോകേണ്ടി വന്നു. തൊൻ ഭയനുവിരിച്ചു, എന്നിട്ടും ഒരിക്കൽ പോലും ഓടിപ്പോവുക എന്ന ചിന്ത എന്തെന്നു മനസ്സിൽ വന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പോലും ചിന്തിച്ചില്ല, തൊൻ ജീജിയേട്ട് സത്യം പറയാം, എന്തെന്നു മനസ്സിൽ കടന്നു. പുവൻകോഴിയിൽ തൊൻ കുടുങ്ങാം.

ജയിൽ എങ്ങനെയിരിക്കും? അതായിരുന്നു എന്നിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. അവിടെ തൊൻ കണ്ടത്തുനന്ന വലിയ, രോമമുള്ള, വൃത്തികെട്ട് മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ തൊൻ എന്ത് തരത്തിലുള്ള തന്റെങ്ങളാണ് പിന്തുടരുക?

മർഡൻ വീക്കിലിയിലെ ഒരു കമ തൊൻ ഓർത്തു, അതിൽ ഓരാൾ ജയിലിലേക്ക് അയച്ച ഓരാൾ എയ്യഡ് ആണെന്ന് നടിച്ചു, ആരും തന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തരുത്. ആ മാസികയുടെ കോപ്പി എവിടെയായിരുന്നു—അത് ഇപ്പോൾ എന്തെന്നു പകരെൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്നിക്ക് അവൻ്തെന്നു കൃത്യമായ വാക്കുകളും കൃത്യമായ ആംഗ്യങ്ങളും പകർത്താമായിരുന്നു! പക്ഷേ എന്നിക്ക് എയ്യഡ് ഉണ്ടെന്ന് പറത്താൽ, തൊൻ ഒരു പ്രോഫഷണൽ ബൗദ്ധാനേന്ന് അവർ കരുതുമോ-എന്ന കുടുതൽ കുഴപ്പത്തിലാക്കുമോ?

തൊൻ കുടുങ്ങാം. എന്തെന്നു വലയുടെ സുഷിരങ്ങൾക്കിടയിലും, മുൻഡിയുടെ ഭിത്തികളിൽ വൈള്ള കുമ്മായം പുരട്ടിയ അജ്ഞാത കൈയുടെ മുട്രകൾ നോക്കി തൊൻ ഇരുന്നു.

"കണ്ടി-മൗസ്!"

വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസ് എന്ന് മുരിയുടെ ഉമ്മർപ്പടിയിൽ
എത്തിയിരുന്നു.

"നിങ്ങളുടെ മുതലാളി ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ബൈൽ അടിക്കുന്നു."
ഞാൻ തലയിണായിൽ തലവെച്ചു.

മുരിയിൽ വന്ന കരുത്ത മുഖവും പിങ്ക് ചുണ്ടുകളും വലയിൽ
അമർത്തി. "കണ്ടി-മൗസ്, നിങ്ങൾക്ക് അസുഖമാണോ? ഈ
ടെഹോയിഡ് ആണോ? കോളറ്? ഡേക്കി?"

ഞാൻ തലയാട്ടി. "എനിക്ക് സുവബമാണ്."
“അത് കേൾക്കാൻ നന്നായി.”

രോഗാതുരമായ ചുണ്ടുകളുടെ ഒരു വലിയ പുണ്ണിരിയോടെ
അവൻ പോയി.

ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെ അവൻ
തുങ്ങിക്കിടക്കയിലേക്ക് കയറി-പണികൾ കയറി, അപ്പാർട്ടമെന്റ്
കെട്ടിടത്തിലേക്ക്, പിന്ന ലിഫ്റ്റിൽ കയറി പതിമുന്നാം
നിലയിലേക്ക്.

മംഗളസ് വാതിൽ തുറന്നു. ഈ സമയം അവൻ മുഖത്ത് ഒരു
പുണ്ണിരിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല - അവൻ എനിക്കായി എന്താണ
ജീവൻ ചെയ്തതെന്നതിന്ന് സുചനയല്ല.

“നിങ്ങൾ വരാൻ സമയമെടുത്തു. അച്ചുന്ന് ഇവിടെയുണ്ട്.
അവൻ നിങ്ങളോട് ഒരു വാക്ക് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എന്ന് ഹൃദയമിടപ്പെട്ട കുട്ടി. സ്നോർക്ക് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു!
അവൻ എന്ന രക്ഷിക്കുമായിരുന്നു! അവൻ തന്നെ രണ്ടു
മക്കളെപ്പോലെ ഉപയോഗശുന്നനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം
പഴയകാല മാസ്തിരായിരുന്നു. തന്നെ ദാസമാരെ
സംരക്ഷിക്കണമെന്ന അവനറിയാമായിരുന്നു.

അവൻ സോഫയിൽ, വിളിയ കാലുകൾ നീട്ടി. എന്ന
കണ്ടയുടനെ അവന്റെ മുഖം ഒരു വലിയ പുണ്ണിരിയിൽ റിടർന്നു,
ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, അവൻ എന്ന രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവൻ
പുണ്ണിരിക്കുന്നത്! പകേഷ് പഴയ വീടുകമസ്തൻ എന്നക്കുറിച്ച്
ചിന്തിച്ചതേയില്ല. ഓ, ഇല്ല, അവൻ എന്ന് ജീവനേക്കാൾ വളരെ
പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു. ആ
ഒന്ത് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചത്.

“ഓ, ബെൽറ്റാം, എന്ന് കാലുകൾക്ക് ശരിക്കും ഒരു മന്ദാജ്ജ്
ആവശ്യമാണ്. ട്രയിനിൽ ഒരു നീംബ യാത്രയായിരുന്നു അത്.”

ബാത്തിറുമിലെ ചുടുവെള്ള പെപ്പ് ഓൺകിയപ്പോൾ എന്ന്
കൈ വിറച്ചു. വെള്ളം ബുക്കറ്റിന്റെ അടിയിൽ തട്ടി എന്ന്
കാലുകളിലുടനീളം തെറിച്ചു, ഞാൻ താഴേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ
അവ ഏകദേശം കിതയക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു തുള്ളി
മുത്തം അവർലുടെ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞ്, എന്ന് മുഖത്ത ഒരു വലിയ പുണ്ണിരി,
ഞാൻ സ്നോർക്ക് ഇരിക്കുന്നിടത്ത് വന്ന ചുടുവെള്ളത്തിന്റെ
ബക്കറ്റ് അവന്റെ അടുത്ത് വച്ചു.

"സാർ നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ അകത്തേക്ക് വയ്ക്കുക."

"ഓ," അവൻ പറഞ്ഞു, കണ്ണുകൾ അടച്ചു; അവൻ ചുണ്ടുകൾ പിളർന്നു, അവൻ ചെറുതായി തെരഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി, സർ, ആ തെരക്കങ്ങളുടെ ശബ്ദം എന്ന അവന്റെ കാലുകൾ കുടുതൽ ശക്തമായി അമർത്ഥാൻ ഫേരിപ്പിച്ചു; താൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നോൾ എന്ന് ശരീരം കുല്യാങ്ങാൻ തുടങ്ങി, എന്ന് തല അവന്റെ കാൽമുടിന്റെ വശങ്ങളിൽ തട്ടി.

മംഗുസും മിസ്സർ അശോകും ടിവി സ്കീനിനു മുന്നിൽ ഇരുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ ശെയിം കളിക്കുകയായിരുന്നു.

കീടപുമുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു, പികി മാധം പുരത്തിരങ്ങി. അവർക്ക് മേക്കപ്പ് ഇല്ലായിരുന്നു, അവളുടെ മുഖം ഒരു കുഴപ്പമായിരുന്നു-കണ്ണുകൾക്ക് താഴെ കരുത്ത തൊലി, നേര്ത്തിയിൽ വരകൾ. എന്ന കണ്ടപ്പോൾ തന്ന അവൾ ആവേശത്തിലായി.

"നിങ്ങൾ ദൈവരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?"

സ്നേഹികൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. മിസ്സർ അശോകും മംഗുസും കളി തുടർന്നു. "ആരും തന്നോട് പറഞ്ഞില്ലോ? എന്താരു തമാശ! അവനാണ് ജയിലിൽ പോകാൻ പോകുന്നത്!"

ശ്രീ. അശോക് പറഞ്ഞു, "നമുക്ക് അവനോട് പറയണമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു." ടിവി സ്കീനിൽ കണ്ണടച്ചിരിക്കുന്ന സഫോട്ടറെന്ന നോക്കി.

മംഗുസ് പുരഞ്ഞു, "നന്നായി."

അശോക് എന്ന് നേരെ തിരിഞ്ഞു.

"തെങ്ങൾക്ക് പോലീസിൽ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്-അപകടം കണ്ടതായി ആരും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തെങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യമില്ല, ബത്തറാം.

എന്നിക്ക് വല്ലാത്ത ആശ്വാസം തോന്തി, താൻ പെട്ടെന്ന് എന്ന് കൈകൾ ചലിപ്പിച്ചു, ബക്കറ്റ് ചെറുചുടുള്ള വെള്ളം ഒഴുകി, എന്നിട്ട് താൻ ബക്കറ്റ് നിവർന്നു വയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സ്നേഹികൾ കണ്ണുതുറന്നു, കൈകൊണ്ട് എന്ന് തലയിൽ അടിച്ചു, എന്നിട്ട് കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

പികി മാധം കണ്ടു; അവളുടെ മുഖം മാറി. അവൾ ഓടി മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ചു. (ആരാണ് കരുതിയിരുന്നത്, മിസ്സർ ജിയാബാവോ, ഈ കുടുംബത്തിലെ മുഴുവൻ കുറിയ പാവാടകാരി മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവളായിരിക്കുമെന്ന്?)

അവൾ അവളുടെ മുറിയിലേക്ക് പോകുന്നത് നോക്കി സ്നേഹികൾ പറഞ്ഞു, "അവർക്ക് ഭ്രാന്താണ്, ആ സ്ത്രീ. കുട്ടിയുടെ കുടുംബത്തെ കണ്ടെത്തി അവർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു-ഭ്രാന്ത്. തെങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ കൊലയാളികളാണെന്ന മട്ടിൽ. അയ്യർ അശോകനെ രൂക്ഷമായി നോക്കി. "മകൻ, നിന്നു ആ ഭാര്യയെ നീ നന്നായി നിയന്ത്രിക്കണം. ഗ്രാമത്തിൽ തെങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന രീതി.

എന്നിട്ട് എന്ന് തലയിൽ ഒരു ലൈറ്റ് ടാപ്പ് തന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, "വെള്ളം തന്നുത്തു പോയി."

അടുത്ത മുന്ന് ദിവസതേതക്ക് ഷ്ടൂഡാ ദിവസവും രാവിലെ തൊൻ അവന്റെ പാദങ്ങൾ മസാജ് ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ അദ്ദേഹത്തിന് വയറിന് ചെറിയ വേദന ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ മംഗുസ് ഷ്ടൂഡാ ഡാക്ടറിലെബാനായ മാകസിലേക്ക് ഇരകി. മനോഹരമായ വലിയു ചില്ലുകെട്ടിടത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് മംഗുസും വ്യഖ്യാനം പോകുന്നത് തൊൻ പുരത്ത് നിന്ന് നോക്കി. നീണ്ട വെള്ള കോട്ടും പോക്കറ്റിൽ സ്റ്റൂതസ്കോപ്പുമായി ഡോക്ടർമാർ അകത്തേതക്കും പുരത്തേതക്കും നടന്നു. പുരത്ത് നിന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ ആശുപത്രിയുടെ ലോബി ഒരു പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലിന്റെയോകം പോലെ വ്യത്തിയായി കാണപ്പെട്ടു.

ഹോസ്പിറ്റൽ യാത്രയുടെ പിറ്റേന്, തൊൻ ഷ്ടൂഡാർക്കിനെയും മംഗുസിനെയും റെയിൽറേ സ്റ്റോഷ്ടിലേക്ക് ഇരകി, അവരുടെ വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ലഘുക്കഷണം വാങ്ങി, ടെയിൻ പുരപ്പട്ടന്നത് വരെ കാത്തിരുന്നു, തുടർന്ന് കാർ തിരികെ ഓടിച്ചു അത് തുടച്ചു, നന്ദി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അടുത്തുള്ള ഒരു ഹനുമാൻ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കെ പോയി, തിരികെ എന്റെ മുറിയിൽ വന്ന് കൊതുകു വലയക്കുള്ളിൽ വീണ്ടും, മരിച്ചു.

തൊൻ ഉണർന്നപ്പോൾ, എന്റെ മുൻ്തിൽ ആരോ ലൈറ്റ് ഓൺ ചെയ്യുകയും ഓഫ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അത് പീഡി മാധ്യമായിരുന്നു.

"തയ്യാറാക്കു. നിങ്ങൾ എന്ന ഓടിക്കാൻ പോകുന്നു.

"അതെ, മാധ്യം," തൊൻ കണ്ണുകൾ തിരുമ്പി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. "സമയം എത്രയായി?"

അവൻ ചുണ്ടിൽ വിരുദ്ധ വച്ചു.

തൊൻ ഒരു ഷർട്ട് ഇട്ടു, എന്നിട്ട് കാർ പുരത്തിരകി, കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻ്ദഭാഗതേതക്ക് ഓടിച്ചു. അവളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ബാഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു.

"എവിടേക്കാ?" തൊൻ ചോദിച്ചു. സമയം പുലർച്ചെ രണ്ട് മണി.

അവൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു, തൊൻ ചോദിച്ചു, "സാർ വരുന്നില്ലോ?"

"വെരുതെ ഓടിക്കുക."

തൊൻ അവളെ എയർപോർട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, തൊൻ നന്നും ചോദിച്ചില്ല.

അവൻ എയർപോർട്ടിൽ ഇരങ്ങിയപ്പോൾ, അവൻ ഒരു തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള കവർ എന്റെ ജനലിലേക്ക് തള്ളി - എന്നിട്ട് അവളുടെ വാതിൽ കൊട്ടിയിട്ട് പോയി.

അങ്ങിനെയാണ് മാന്യരേ, എന്റെ തൊഴിലുടമയുടെ വിവാഹം അവസ്ഥാനിച്ചത്.

മറ്റ് ദൈവർമാർക്ക് അവരുടെ യജമാനമാരുടെ വിവാഹം നീട്ടിവെക്കാനുള്ള വിദ്യകളുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു, വഴക്ക് വഷളാകുബോഡാശല്ലാം അവൻ വേഗത്തിൽ വണ്ടിയോടിച്ചു, അതിനാൽ അവർ വേഗത്തിൽ വീട്ടിലെത്തുമെന്ന്; അവർ പ്രണയത്തിലായപ്പോഡാശല്ലാം അയാൾ കാറിന്റെ വേഗത കുറയ്ക്കാൻ അനുവദിച്ചു. അവർ പരസ്പരം

ആക്രോംശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ അവരോട് വഴി ചോദിച്ചു; അവർ ചുംബിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ സംഗീതം ഉയർത്തി. ഞാൻ ദൈവരായിരിക്കു അവരുടെ വിവാഹം വേദപെടുത്തിയതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം എന്ന് മേൽ വരുന്നതായി എന്നിക്കു തോന്നുന്നു.

പിറേന് രാവിലെ അശോക എന്ന അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് വിളിച്ചു. ഞാൻ വാതിലിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ അവൻ എന്ന ഷർട്ടിന്റെ കോളറിൽ പിടിച്ചു അകത്തെക്ക് കയറ്റി.

"എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നോട് പറയാതിരുന്നത്?" കോളറിൽ പിടിച്ചു മുറുക്കികൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു, എന്ന ശ്രാസം മുട്ടിച്ചു. "എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്ന പെട്ടേനു ഉണ്ടത്താത്തത്?"

"സർ... അവൾ പറഞ്ഞു... അവൾ പറഞ്ഞു... അവൾ പറഞ്ഞു..."

അവൻ എന്ന പിടിച്ചു അപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ബാൽക്കണിയിലേക്ക് തളളിയിട്ടു. അവൻ ഉള്ളിലെ വീട്ടുമസ്തം മരിച്ചിട്ടില്ല.

"എന്തിനാ പെങ്ങെല്ലെ, നീ അവളെ അങ്ങോട് കൊണ്ട് പോയത്?"

ഞാൻ തല തിരിച്ചു-പിന്നിൽ ഗുഡ്ഹാവിലെ തിളങ്ങുന്ന ടവറുകളും ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളും കണ്ടു.

"എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിന് നശിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചോ?"

അവൻ എന്ന ബലമായി ബാൽക്കണിയിലേക്ക് തളളിയിട്ടു; എന്റെ തലയും നെഞ്ചും ഇപ്പോൾ അരികികിൽ ആയിരുന്നു, അവൻ എന്ന അർപ്പം കൂടി തളളിയാൽ ഞാൻ മുകളിലേക്ക് പറക്കുന്ന അപകടത്തിലായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ കാലുകൾ കൂടി അവൻ നെഞ്ചിൽ ചവിട്ടി-അവൻ പിന്തിരിഞ്ഞ് വീടിനും ബാൽക്കണിക്കുമിടയിലുള്ള സ്റ്റേഡിംഗ് ഫ്രാസ് വാതിലിൽ തട്ടി. ഞാൻ ബാൽക്കണിയുടെ അരികിലേക്ക് തെന്നിമാറി; അവൻ ഫ്രാസ് വാതിലിനു നേരെ ഇരുന്നു. തങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ശ്രാസം മുട്ടുനുണ്ടായിരുന്നു.

"നിങ്ങൾക്ക് എന്ന കുറപ്പുടുത്താൻ കഴിയില്ല, സർ!" ഞാൻ ഒച്ചവെച്ചു. "ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിനെ എന്നേന്നുകുമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല! ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്, അതെ, ടിവിയിൽ, പക്ഷേ യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ അല്ല! അവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞത് ഞാൻ ചെയ്തു."

ഒരു കാക്ക ബാൽക്കണിയിൽ ഇരുന്നു കുരച്ചു. തങ്ങൾ രണ്ടുപേരും തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

അപോൾ അവന്റെ ഭ്രാന്ത് തീർന്നു. അവൻ കൈകളിൽ മുഖം പൊതിക്കരയാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ എന്റെ മുറിയിലേക്ക് ഓടി. ഞാൻ കൈതുകുവലയിൽ കയറി കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. അവൻ എന്ന പിന്തുടരുന്നിലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഞാൻ പത്തിലേക്ക് എന്നും. പിറേന്, കട്ടിലിനടിയിൽ എത്തി, ഞാൻ ബുംബും കവർ പുറത്തുടുത്ത വീണ്ടും തുറന്നു.

അതിൽ നിരയെ നൂറ് രൂപ നോട്ടുകളായിരുന്നു.

അവരിൽ നാലുത്തിയേഴ്.

ഞാൻ കുവർ കട്ടിലിന്കിയിലേക്ക് തജ്ജി: ആരോ എൻ്റെ മുറിയിലേക്ക് വരുന്നു. നാല് ദേശവർമ്മാർ അക്കദേതക്ക് കയറി.

"എല്ലാം തെങ്ങങ്ങളാട് പറയു, കണ്ടിട്ടി മൗസ്."

അവർ എനിക്ക് ചുറ്റും സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

"എന്ത് പറയു?"

"ഗേറ്റ് കീപ്പർ ബീൻസ് ഒഴിച്ചു. ഇവിടെ ചുറ്റും ഹൈസ്കോളേജാന്നുമില്ല. രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ സ്ത്രീയെ എങ്ങോട്ടോ കൊണ്ടുപോയി ഒറ്റയ്ക്ക് തിരികെ വന്നു. അവർ അവനെ വിടുപോയോ?"

"നിങ്ങൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കരിയില്ല."

"അവർ ട്രൂഡം ചെയ്തുവെന്ന് തെങ്ങൾക്കരിയാം, കണ്ടിട്ടി-മൗസ്. രാത്രിയിൽ നീ അവളെ എങ്ങോട്ടോ കൊണ്ടുപോയി. വിമാനത്താവളം? അവൾ പോയി, അല്ലോ? ഈതാരു വിവാഹമോചനമാണ്-ഈക്കാലത്ത് എല്ലാ ധനികനും തബ്ദി ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നു. ഈ പണക്കാരാ..." അയാൾ തലയാട്ടി. അവൻ്റെ ചുണ്ടുകൾ പരിഹാസത്താൽ ചുരുണ്ടുകൂട്ടി, അവൻ്റെ ചുവപ്പ് കലർന്ന, അഴുകിയ, പാൻ -ജീർണ്ണിച്ച നായ്ക്കളെ തുറന്നുകാട്ടി. "ദൈവത്തോട് ബഹുമാനമില്ല, വിവാഹം, കൂടുംബം - ഓന്നുമില്ല."

"അവൾ ശുശ്വരായു കീട്ടാൻ വേണ്ടി പുരത്തേക്ക് പോയി. ഞാൻ അവളെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. ആ ദ്വാരപാലകൻ അന്യനായിപ്പോയി."

"അവസാനം വരെ വിശ്വസ്തൻ. അവർ ഈ നിന്നെപ്പോലെ വേലക്കാരെ ഉണ്ടാക്കില്ല."

രാവിലെ മുഴുവനും ബെൽ അടിക്കാൻ ഞാൻ കാത്തിരുന്നു-പക്ഷേ അതുണ്ടായില്ല. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് പതിമുന്നാം നിലയിലേക്ക് കയറി, ബെല്ലടിച്ച് ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. അവൻ വാതിൽ തുറന്നു, അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നു.

"എന്താണിത്?"

"ഓന്നുമില്ല സാർ. ഞാൻ ഉച്ചക്കഷണം ഉണ്ടാക്കാൻ വന്നതാണ്.

"അതിന്റെ അവശ്യമില്ല." എന്ന എതാണ്ട് കൊന്നതിന് അവൻ കഷമ ചോദിക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതി, പക്ഷേ അവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ഓന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"സാർ കഴിക്കണം. പട്ടിണി കിടക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിന് നല്ലതല്ല...ഒരുവായി സർ."

ഒരു നെടുവിൻപോടെ അവൻ എന്ന അക്കദേതക്ക് കടത്തി.

അവൾ പോയികഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവനു ഭാര്യയെപ്പോലെയാക്കുന്നത് എന്റെ കടമയാണെന്ന് എനിക്കരിയാം. അവൻ നന്നായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു, നന്നായി ഉറങ്ങി, മെലിഞ്ഞില്ല എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടി വന്നു. ഞാൻ ഉച്ചക്കഷണം ഉണ്ടാക്കി, ഞാൻ അവനെ വിളംബി, ഞാൻ വ്യത്തിയാക്കി. പിന്നെ ഞാൻ ഈങ്ങി ബെല്ലിനായി കാത്തു നിന്നു.

എടുമണിയായപ്പോൾ ഞാൻ വീണ്ടും ലിപ്പറ്റിൽ കയറി. വാതിലിൽ ചെവി അമർത്തി ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഒന്നുമില്ല. ഒരു ശ്രദ്ധിതമില്ല.

ഞാൻ ബൈൽ അട്ടിച്ചു: പ്രതികരണമില്ല. അയാൾക്ക് പുരത്തിരങ്ങാൻ കഴിയില്ലെന്ന് എനിക്കരിയാമായിരുന്നു - എല്ലാത്തിനുമുപരി, ഞാൻ അവന്റെ ദൈവവരായിരുന്നു. ഞാനില്ലാതെ അയാൾക്ക് എവിടെ പോകാനാക്കും?

വാതിൽ തുറന്നിരുന്നു. ഞാൻ അകത്തേക്കൾ നടന്നു.

രണ്ട് പോമരേനിയൻമാരുടെ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ഫോട്ടോയ്ക്ക് താഴെ അവൻ കിടന്നു, മുന്നിൽ മഹാഗണി ഭേദവിളിൽ ഒരു കുപ്പി, കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

ഞാൻ കുപ്പി മണത്തു നോക്കി. വിസ്കി. മികവൊറും എല്ലാം പോയി. ഞാന്ത് ചുണ്ടിൽ ചേർത്തു വാരി ഒഴിച്ചു.

“സർ,” ഞാൻ പറത്തെങ്കിലും അവൻ ഉണ്ടനില്ല. ഞാൻ അവൻ ഒരു തള്ള് കൊടുത്തു. ഞാൻ അവന്റെ മുഖത്തിച്ചു. അവൻ ചുണ്ടുകൾ നക്കി, പല്ലു വലിച്ചു. അവൻ ഉണ്ടനിരുന്നു, പകേജ് ഞാൻ അവനെ രണ്ടാമതും അട്ടിച്ചു.

(കാലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സേവകരുടെ പാരമ്പര്യം. ഉറങ്ങുമ്പോൾ യജമാനനെ അട്ടിക്കൂക്കുക. യജമാനമാർ അടുത്തില്ലാത്തപ്പോൾ തലയിണയിൽ ചാടുന്നത് പോലെ. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ചെടികളിൽ മുത്തമാഴിക്കൂക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വളർത്തുനായകളെ തല്ലുകയോ ചവിട്ടുകയോ ചെയ്യുക. നിരപരാധികളായ സേവകരുടെ സുഖം.)

ഞാൻ അവനെ അവന്റെ കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു, പുത്രപ്പ് അവന്റെ മേൽ വലിച്ചിട്ട്, ലെല്ലറു ഓഫ് ചെയ്ത് ഇരങ്ങി. ഇന്ന് രൂതി ദൈവവിംഗ് ഉണ്ടാക്കില്ല, അതിനാൽ ഞാൻ “ആക്ഷൻ” ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യക്കടയിലേക്ക് പോയി. അപ്പോഴും എന്ന് മുക്ക് നിറയെ അശോകന്റെ വിസ്കി ആയിരുന്നു.

അടുത്ത രാത്രിയിലും അതുതനെ സംഭവിച്ചു.

മുന്നാം രാത്രി അവൻ മദ്യപിഴിരുന്നു, പകേജ് ഉണ്ടനിരുന്നു.

“എന്ന ഓടിക്കൂക്,” അവൻ പറത്തു. “എവിടെ വേണമെങ്കിലും. മാളുകളിലേക്ക്. ഹോട്ടലുകളിലേക്ക്. എവിടെയും.”

ഗുഡ്ഗാവിലെ തിളങ്ങുന്ന മാളുകൾക്കും ഹോട്ടലുകൾക്കും ചുറ്റും ഞാൻ അവനെ ദൈവവ് ചെയ്തു, അവൻ പിന്നിസിറ്റിൽ കുന്നിഞ്ഞിരുന്നു-ഒരിക്കൽ പോലും ഫോൺ സംസാരിക്കാതെ.

യജമാനന്റെ ജീവിതം അരാജകത്തിലാകുമ്പോൾ ഭാസൻ ജീവിതവും. ഞാൻ വിചാരിച്ചു, അയാൾക്ക് ഇപ്പോൾ ദർഹിയുടെ അസുഖമായിരിക്കാം. അവൻ വീണ്ടും ധനബാദിലേക്ക് പോകുമോ? അപ്പോൾ എന്നിക്കു എന്ത് സംഭവിക്കും? എന്നെന്ന് വയറു വിറച്ചു. ഞാൻ അവിടെ തന്നെ, എന്ന് സീറ്റിൽ, ഗിയർമ്പോക്സിൽ ചവിട്ടുമെന്ന് ഞാൻ കരുതി.

“വണ്ടി നിർത്തുക,” അവൻ പറത്തു.

കാറിന്റെ ഡോർ തുറന്ന് വയറിൽ കൈ വെച്ച് കുന്നിഞ്ഞത് നിലത്ത് എറിഞ്ഞതു. ഞാൻ കൈ കൊണ്ട് അവന്റെ വായ തുടച്ച്

വഴിയരിക്കിൽ ഇരിക്കാൻ സഹായിച്ചു. വാഹനത്തിൽക്ക് തങ്ങളെ കടന്നു പോയി. താൻ അവൻ്റെ മുതുകിൽ തലോടി.

"സാർ അമിതമായി കൂടിക്കുന്നു."

"എന്തിനാണ് ബത്രാം, പുരുഷമാർ കൂടിക്കുന്നത്?"

"എനിക്കരിയില്ല സാർ."

"തിരഞ്ഞയായും, നിങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ നിങ്ങൾക്കില്ല... താൻ പറയട്ടു, ബത്രാം. ജീവനില്ലാത്തതിനാൽ പുരുഷമാർ കൂടിക്കുന്നു. ഇന്നതെത്ത ലോകത്ത് ജാതിയും മതവും പ്രശ്നമാല്ലെന്ന് താൻ കരുതി. എൻ്റെ അച്ചുൻ പറഞ്ഞു, 'ഇല്ല, അവളെ വിവാഹം കഴിക്കരുത്, അവൻ്റെ മറ്റാരുവളാണ്... താൻ...' "

മിസ്റ്റർ അശോക് തല വശ്രദ്ധനക്ക് തിരിച്ചു, താൻ അവൻ്റെ പുറം തടവി, അവൻ വീണ്ടും എറിയുമെന്ന് കരുതി, പകേജ് രോഗാവസ്ഥ കടന്നുപോയി.

"ചീലപ്പോൾ താൻ അതഭുതപ്പടാറുണ്ട് ബത്രാം. ജീവിച്ചിട്ട് എന്ത് കാര്യം എന്ന് താൻ അതഭുതപ്പടുന്നു. താൻ ശരിക്കും അതഭുതപ്പടുന്നു..."

"ജീവിതത്തിന്റെ പോയിന്റ്? എൻ്റെ ഹൃദയം പിടിച്ചു. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കാര്യം, നിങ്ങൾ മരിച്ചാൽ, ആരാണ് എനിക്ക് മാസം മുവായിരം രൂപ തരാൻ പോകുന്നത്?

"ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കണം സർ. നിങ്ങൾ പോകണോ. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ നല്ലത് സംഭവിക്കുമെന്ന് എൻ്റെ മുത്തപ്പും പറയുന്നു.

"അത് സത്യമാണ്, സത്യമാണ്. തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണം, "അദ്ദേഹം കരഞ്ഞു.

"ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് നിർത്തി, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?"

"എന്ത്?"

"അവൻ്റെ പോത്ത് പെട്ടുന്ന് ചതു.

"താൻ മനസിലാക്കുന്നു." അവൻ ചിരിച്ചു. "താൻ മനസിലാക്കുന്നു."

"അതെ സർ, ശരിക്കും സംഭവിച്ചതാണ്. അടുത്ത ദിവസം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'ദൈവമേ, ക്ഷമിക്കണം, താൻ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ഓഫിച്ചേ?'"

"അവൻ്റെ എറുമ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നോ?"

"കൂത്യമായി!"

അവൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചു. താൻ അവനോട് മറ്റാരു കമ പറഞ്ഞു, ഇത് അവനെ കുടുതൽ ചിരിപ്പിച്ചു.

ഇതുപോലെരു യജമാന-ഭ്യത്യ ബന്ധം എപ്പോഴേക്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാ? അവൻ വളരെ ശക്തിയില്ലാത്തവന്നായിരുന്നു, അങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു, എൻ്റെ ഹൃദയം ഉരുക്കേണ്ടി വന്നു. പിങ്കി മാധ്യത്തിന്റെ ഫിറ്റ് ആൻറ് റിം കൊലപാതകം എനിൽക്കു അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന് അവനോട് എനിക്ക് എന്ത് ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നോ അത് അനു വെകുന്നേരം പോയി. അത്

അവളുടെ തെറ്റായിരുന്നു. ശ്രീ.അശോകൻ അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ അവനോട് പുർണ്ണമായും ക്ഷമിച്ചു.

എന്ന് ശാമത്തിന്റെ അഞ്ചാനത്തെ കുറിച്ചു ഞാൻ അവനോട് സംസാരിച്ചു—മുത്തപ്പാൾ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പകുതി ആവർത്തിച്ചു ഞാൻ ഓർത്തു, പകുതി കാര്യങ്ങൾ സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഉണ്ടാക്കി— അവൻ തലയാട്ടി. ഭഗവദ് ഗിതയിലെ ആ ഭാഗം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രംഗമായിരുന്നു അത്, നമ്മുടെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ - ചരിത്രത്തിലെ മറ്റാരു പ്രശ്നസ്തനായ സാരമി - താൻ ഓടിക്കുന്ന രെം നിർത്തി യാത്രക്കാർക്ക് ജീവിതത്തെയും മരണത്തെയും കുറിച്ചു മികച്ച ഉപദേശം നൽകുന്നു. കൃഷ്ണനെപ്പോലെ ഞാൻ തത്ത്വചിന്ത നടത്തി-ഞാൻ തമാഴ പറഞ്ഞു-ഞാൻ ഒരു പാട് പോലും പാടി-എല്ലാം മിസ്ത്രി അശോകിനെ സുവാസ്തുതതാൻ.

കുണ്ഠെത, ഞാൻ സീചാരിച്ചു, അവൻ തല ഉയർത്തിയപ്പോൾ അവൻ പുറം തടവി, ഓരിക്കൽ കൂടി എറിഞ്ഞു, നീ വലിയ, ദയവീര്യ കുണ്ഠെത.

ഞാൻ കൈ പുറതെതക്ക് നീട്ടി അവന്റെ ചുണ്ടിലെ ചരൽദി തുടച്ചു, ആശ്വാസകരമായ വാക്കുകൾ അവനോട് പറഞ്ഞു. അവൻ ഇതുപോലെ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് കാണുന്നത് എന്ന് ഹ്യൂദയത്തെ തെരുക്കി-പുന്നാൽ അവനോടുള്ള എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായ ഉതക്കണ്ഠം എവിടെ അവസാനിച്ചു, എന്ന് സ്വാർത്ഥതാത്പര്യങ്ങൾ എവിടെ തുടങ്ങി, എന്നിക്കേ പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല: ഒരു ഭാസനും അവന്റെ ഹ്യൂദയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്താണ്ണന് ഓരിക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല.

നമ്മുടെ യജമാനന്മാരെ സ്നേഹത്തിന്റെ മുഖത്തിന് പിന്നിൽ നാം വെറുക്കുന്നുണ്ടാ-അതോ വെറുപ്പിന്റെ മുഖത്തിന് പിന്നിൽ നാം അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടാ?

നാം പുട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന കോഴിക്കുട് നമ്മത്തനു നിശ്ചിഷ്മാക്കുന്നു.

പിറ്റേന് ഞാൻ ഗുഡ്ഗാവിലെ ഒരു വഴിയോര ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി. പിക്കി മാധവും മിസ്ത്രി അശോകും വീണ്ടും ഒന്നിക്കുണ്ണമെന്നും ഡൽഹിയിൽ ഒരുമിച്ചുള്ള തീർജ്ജാവും സന്തുഷ്ടവുമായ ജീവിതം നൽകുണ്ണമെന്നും രണ്ടു ജോധി തിവ്യ കഴുതകളുടെ മുന്നിൽ ഞാൻ ഒരു രൂപ വെച്ചു.

ഒരാഴ്ച ഇങ്ങനെ കടന്നുപോയി, പിന്ന ധന്വബാദിൽ നിന്ന് മംഗുസ് വന്നു, ഞാനും ശ്രീ അശോകും അവനെ കൂട്ടാൻ സ്നേഹനിലേക്കു പോയി.

അവൻ വന്ന നിമിഷം എന്നിക്ക് എല്ലാം മാറി. ഞാനും ശ്രീ.അശോകനും തമ്മിലുള്ള അടക്കപ്പം അവസാനിച്ചു.

ഓരിക്കൽ കൂടി ഞാൻ ദൈവവർ മാത്രമായി. ഓരിക്കൽ കൂടി ഞാൻ കേൾവിക്കാരൻ മാത്രമായി.

"ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ അവളോട് സംസാരിച്ചു. അവർ ഇന്ത്യയിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നില്ല. അവളുടെ തീരുമാനത്തിൽ

മാത്രപിതാക്കൾ സന്തുഷ്ടരാണ്. ഈ ഒരു വഴി മാത്രമേ അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിയു.

“അതോരുത്ത് വിഷമിക്കണം അശോക്. ഈ ഓക്കയാണ്. പിന്ന അവളെ വിളിക്കരുത്. എന്നർ അത് ധനിബാദിൽ നിന്ന് കൈകാര്യം ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ പണം വേണമെന്ന് അവൾ എന്തുകിലും ബഹിളം ചെച്ചാൽ, ഹിറ്റ് ആൻഡ് റണ്ണിന്റെ കാര്യം എന്ന് സൗമ്യമായി ഉയർത്തിക്കാട്ടാം, കണ്ണോ?”

“ഈ പണത്തെക്കുറിച്ചില്ല, മുകേഷ്, എന്നർ വിഷമിക്കുന്നത്”

“എനിക്കരിയാം എനിക്കരിയാം.”

മംഗുസ് മിസ്സർ അശോകന്റെ തോളിൽ കൈ വച്ചു-കിഷൻ എന്റെ തോളിൽ എത്രയോതവണ്ണ കൈ വെച്ചുതുപോലെ.

ഞങ്ങൾ ഒരു ചേരിയിലുടെ വാഹനമോടിക്കുകയായിരുന്നു: ചില നിർമ്മാണ സ്ഥലങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികൾ താമസിക്കുന്ന താൽക്കാലിക ടെൻഡുകളിൽ ഒന്ന്. മംഗുസ് എന്താക്കയോ പരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു, പുക്കേ ശ്രീ. അശോക് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല- അവൻ ജനലിലുടെ പുരത്തെക്ക് നോക്കി.

എന്റെ കണ്ണുകൾ അവൻ കണ്ണുകളെ അനുസരിച്ചു. കുടാരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചേരി നിവാസികളുടെ സിലറ്റുകൾ പരസ്പരം അടക്കത്ത് നിൽക്കുന്നത് എന്ന് കണ്ണു; നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കുടുംബം-ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, ഒരു കുട്ടി-എല്ലാവരും ഒരു കുടാരത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ലൂപ്പവിന് ചുറ്റും, ഒരു സ്വർണ്ണ വിളക്ക് കത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അടക്കം വളരെ പൂർണ്ണമായി തോന്തി-അത്യയും തകർത്തു. ശ്രീ അശോക് എന്താണ് കടന്നു പോകുന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

അവൻ കൈ ഉയർത്തി-എന്ന് അവന്റെ സ്വപർശനത്തിനായി തയ്യാറാടുത്തു-പക്ഷേ അവൻ അത് മംഗുസിന്റെ തോളിൽ ചുറ്റി.

“എന്ന് അമേരിക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ, കുടുംബം ഒരു ഭാരമാണെന്ന് എന്ന് കരുതി, എന്ന് അത് നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല. പിക്കി ഹിന്ദു അല്ലാത്തതിനാൽ നീയും അച്ചുനും എന്ന വിവാഹിച്ചിക്കുന്നത് തടയാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ എന്ന് നിങ്ങളോട് ദേശ്യപ്പെട്ടു, എന്ന് അത് നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ കുടുംബമില്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യൻ ഒന്നുമല്ല. തീരെ ഒന്നുമില്ല. അഞ്ചു രാത്രി എന്റെ മുന്നിൽ ഇവ ദൈവവർ അല്ലാതെ മരിാനുമില്ല. ഇപ്പോൾ എന്റെ അരികിൽ യഥാർത്ഥമായ ഓരാളുണ്ട്: നിങ്ങൾ.

ഈ അവരോടാപ്പം അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് കയറി; മംഗുസ് എന്ന് അവർക്ക് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, എന്ന് ഒരു ധാലും ചുപ്പാത്തിയും ഒരു ഓക്കേ വിഭവവും ഉണ്ടാക്കി. എന്ന് അവരെ സേവിച്ചു, എന്നിട്ട് എന്ന് പാത്രങ്ങളും ഷേറ്റുകളും വൃത്തിയാക്കി.

അതാഴത്തിനിടയിൽ മംഗുസ് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾക്ക് വിഷാദമുണ്ടജിൽ അശോക്, എന്തുകൊണ്ടാണ് യോഗയും ധ്യാനവും പരിക്ഷിച്ചുകൂടാ? ടിവിയിൽ ഒരു യോഗാ മാസ്സർ ഉണ്ട്, അവൻ വളരെ നല്ലവനാണ്-ഈ എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ തന്റെ പ്രോഗ്രാമിൽ ചെയ്യുന്നതാണ്. അവൻ കണ്ണുകൾ അടച്ചു, ശ്വാസം

ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചു, എന്നിട്ട് മെല്ലു ശ്വാസം വിട്ടുകൊണ്ട്, “ഉള്ളം” എന്ന പറഞ്ഞു.

പാന്ത്സിന്റെ വശങ്ങളിൽ കൈകൾ തുടച്ചുകൊണ്ട് താൻ അടുകളജ്യിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങിയപ്പോൾ മംഗുസ് പറഞ്ഞു, “കാത്തിരിക്കു.”

എനിക്കൊരു സമ്മാനം എന്ന മട്ടിൽ അയാൾ പോക്കുറിൽ നിന്ന് ഒരു കടലാസ് എടുത്ത ഒരു വലിയ ചിരിയോടെ അത് തുകി.

“നിങ്ങളുടെ മുത്തപ്പിയുടെ ഒരു കത്ത് ഉണ്ട്. അവളുടെ പേരെന്താണ്?” അയാൾ തടച്ച കുറുത്തു വിരൽ കൊണ്ട് കത്ത് മുറിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“കുസുമം സാർ.”

“ശ്രദ്ധയമായ സ്ത്രീ,” അവൻ പറഞ്ഞു, തന്റെ കൈത്തണ്ടകൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തടവി.

താൻ പറഞ്ഞു, “സർ, സ്വയം ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുത്. എനിക്ക് വായിക്കാം.”

അവൻ കത്ത് വെട്ടി തുറന്നു. അവൻ അത് ഉരക്കെ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ശ്രീ. അശോക ഇംഗ്ലീഷിലാണ് സംസാരിച്ചത്-അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതെന്തെന്തെന്ന് താൻ ഉള്ളറിച്ചു: “അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തം കത്തുകൾ വായിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടോ?”

അവൻ സഹോദരൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, അവൻ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുപകരം താൻ വീണ്ടും ഉള്ളറിച്ചു: “ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാര്യം അവൻ കാര്യമാക്കില്ല. അയാൾക്ക് സ്വകാര്യത ബോധമില്ല ശ്രാമങ്ങളിൽ വെദ്യുരെ മുറികളില്ലാത്തതിനാൽ രാത്രിയിൽ ഒരുമിച്ചു കിടന്നുന്നങ്ങളുണ്ട്. എന്ന് വിശ്വസിക്കു, അവൻ കാര്യമാക്കുന്നില്ല.

വെളിച്ചം പുരക്കിലായി അവൻ തിരിഞ്ഞെ ഉരക്കെ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി:

“പ്രിയ കൊച്ചുമകൻ. സ്കൂൾ അധ്യാപകനായ ശ്രീ.കൃഷ്ണയാണ് ഈത് എഴുതുന്നത്. അവൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹപൂർണ്ണം ഓർക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ പഴയ വിളിപ്പേരായ വെള്ളക്കടുവയിൽ നിങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്നു. ഇവിടെ ജീവിതം ദുഷ്പ്രാഭയിലാണ്. മഴ പരാജയപ്പെട്ടു. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന് കുറച്ച് പണം താഴിലുടമയോട് ചോദിക്കാമോ? പണം വീട്ടിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ ഓർമ്മിക്കുക.

മംഗുസ് കത്ത് താഴെ വെച്ചു.

“അതുമാത്രമാണ് ഈ വേലക്കാർക്കു വേണ്ടത്. പണം, പണം, പണം. അവരെ നിങ്ങളുടെ ഭാസമാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു, പകേം അവർ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ജീവരക്തം വലിച്ചടുക്കുന്നു, അല്ലോ?

അയാൾ കത്ത് വായന തുടർന്നു.

“നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ കീഷനോട് താൻ പറഞ്ഞു, ‘ഇപ്പോൾ സമയമായി’, അവൻ അത് ചെയ്തു-അവൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. നിങ്ങളോടൊപ്പം, താൻ ഓർധര ചെയ്യുന്നില്ല. നിങ്ങൾ മറുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തനാണ്. നി നിന്റെ അമ്മയെഴുാലെ

അംഗമുള്ളവളാണ്. ഒരു അഥവകുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ പോലും നിങ്ങൾ അങ്ങനെയായിരുന്നു; രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും രാത്രിയും നിങ്ങൾ കുളത്തിന് സമീപം നിർത്തി കരുത്ത കോട്ടയിലേക്ക് വായ തുറന്ന് നോക്കുന്നോൾ. അതുകൊണ്ട് നിന്നു വിവാഹം കഴിക്കാൻ താൻ കൽപിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ വിവാഹം ജീവിതത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്കാണ് താൻ നിങ്ങളെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നു. അത് സമൂഹത്തിന് നല്കാണ്. ഓരോ വിവാഹം നടക്കുന്നോഴും ഗ്രാമത്തിൽ മഴ കുടുതലായിരിക്കും. നിര് പോത്ത് തടിച്ചുകൊഴുക്കും. ഇത് കുടുതൽ പാത നൽകും. ഇത് അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുതകളാണ്. നഗരത്തിലായതിൽ തങ്ങൾക്കല്ലോട് അഭിമാനമുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നത് നിർത്തി തങ്ങളെ കുറിച്ചും ചിന്തിക്കണം. ആദ്യം നിങ്ങൾ തങ്ങളെ സന്ദർശിച്ച് എന്റെ ചികിന് കരി കഴിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മുത്തപ്പീ. കുസുമം.”

മംഗുസ് എനിക്ക് കത്ത് നൽകാനാരുങ്ങുകയായിരുന്നു, പകേശ അശോക അയാളിൽ നിന്ന് അത് വാങ്ങി വീണ്ടും വായിച്ചു.

“ചിലപ്പോൾ അവർ വളരെ ചലിക്കുന്ന ലീതിയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, ഈ ഗ്രാമീനർ,” എനിക്ക് എടുക്കാനായി കത്ത് മേശപ്പെടുത്തു എറിയുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

രാവിലെ, താൻ മംഗുസിനെ ദൈയിൽവേ സ്നേഹിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ലാലുഭക്ഷണമായ ദോഷ ഒരിക്കൽക്കുടി അവനു കൊണ്ടുവന്നു, അതിൽ നിന്ന് താൻ ഉരുളക്കിഴങ്ങുകൾ നീക്കം ചെയ്തു, ടാക്കിൽ പറത്തി, അത് അവനു കൈമാറും. താൻ പൂർണ്ണമായി ഇരഞ്ഞി കാത്തിരുന്നു. അവൻ സീറ്റിലിരുന്ന് ദോഷ പൊട്ടിച്ചു; ടാക്കുകളിൽ താഴെ, ഒരു എലി ഉപേക്ഷിച്ച ഉരുളക്കിഴങ്ങിൽ നക്കി.

താൻ അപ്പാർട്ടമെന്റ് ബ്ലോക്കിലേക്ക് തിരിച്ചു. താൻ പിഫ്റ്റിൽ പതിമുന്നാം നിലയിലേക്ക് പോയി. വാതിൽ തുറന്നിരുന്നു.

“സാർ!” സീക്രണമുറിയിൽ എന്താൻ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ താൻ നിലവിലിച്ചു. “സർ, ഈ ഭ്രാന്താണ്!”

പൂസ്തിക ബക്കറ്റിൽ കാലുകൾ ഇട്ട് അയാൾ സ്വയം മസാജ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

“നാ എന്നോട് പരയണമായിരുന്നു, താൻ നിന്നു മസാജ് ചെയ്യുമായിരുന്നു!” താൻ നിലവിലിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ്റെ കാൽക്കൽ എത്തി.

അവൻ നിലവിലിച്ചു. “ഈല്ല!”

താൻ പറഞ്ഞു, “അതെ, സർ, നിങ്ങൾ തന്ന വേണു-താൻ അത് നിങ്ങളെ തന്ന ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചാൽ താൻ എന്റെ കർത്തവ്യത്തിൽ പരാജയപ്പെടുന്നു!” ബക്കറ്റിലെ അഴുക്കുവെള്ളത്തിലേക്ക് എന്റെ കൈകൾ ബലമായി കയറ്റി അവൻ്റെ കാലുകൾ തെക്കി.

“ഈല്ല!”

മിന്ത്യർ അശോക് ബക്രെറ്റ് ചവിട്ടി, വെള്ളം തരയിൽ മുഴുവൻ ഷേഖി.

"നിങ്ങൾ എത്ര വിധീകളാകും ?" അയാൾ വാതിലിലേക്ക് വിരൽ ചുണ്ടി. "പുരത്തുപോകുക! ഒരു ദിവസത്തിൽ വെറും അഞ്ച് മിനിറ്റ് എന്ന തനിച്ചാക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ? നിങ്ങൾക്ക് അത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?"

അൻ വെകുന്നേരം എനിക്ക് അവനെ വീണ്ടും മാളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകേണ്ടി വന്നു. അവൻ ഇരങ്ങിയതിനു ശേഷം താൻ കാറിനുള്ളിൽ തന്ന നിന്നു; മറ്റ് ദൈവർമാരുമായും താൻ ഇടകലരുന്നില്ല.

രാത്രിയിൽ പോലും, ഗൃഡിജിത്ത് നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നു - ഗ്രാഫുരങ്ങളിൽ നിന്ന് വലിയ വിളക്കുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നു, കുഴികളിൽ നിന്ന് പൊടി ഉയരുന്നു ചടക്കുട സ്ഥാപിക്കുന്നു, മനുഷ്യരും മുഗ്രങ്ങളും ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് കുലുങ്ങിയും ഉറക്കവും ഉറക്കമെല്ലായ്മയും കൊണ്ട് ചുറ്റിനടന്നു. കോൺക്രീറ്റ് അവശിഷ്ടങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടികകൾ.

ഈ നിർമ്മാണ സെറൂകളിലൊനിൽ നിന്നുള്ള ഓരാൾ കഴുതയെ നയിക്കുന്നു; അതിന് കടും ചുവപ്പ് നിർത്തിലുള്ള സാധിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കഴുതയുടെ പ്രോക്രിൽ, അതേ നിർത്തിലുള്ള രണ്ട് ചെറിയവയും, അവശിഷ്ടങ്ങൾ നിർത്തത ലോഹത്തോടങ്ങളാൽ പതിഞ്ഞതിരുന്നു. ഈ ചെറിയ കഴുതകൾ പതുക്കേ നടക്കുന്നു, ഈയ കുഴുത ഇടയ്ക്കിടെ നിർത്തി അവയ്ക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞതു, ഈത് അവരുടെ അമ്മയാണെന്ന് നിങ്ങളെ വിചാരിക്കും.

എന്ന വിഷമിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് എനിക്ക് പെടുന്ന മനസ്സിലായി.

കുസുമയെ അനുസരിക്കാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അവൾ എന്ന ബോക്ക് മെയിൽ ചെയ്യുകയായിരുന്നു; എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൾ ആ കത്ത് മംഗുസ് വഴി അയച്ചതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. താൻ വിസമ്മതിച്ചാൽ, അവൾ എന്ന് മേൽ വിസ്തിരിക്കുമായിരുന്നു—താൻ വീട്ടിലേക്ക് പണം അയച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മിന്ത്യർ അശോകിനോട് പറയുക.

ഇപ്പോൾ കൊക്ക് എന്തിലും മുക്കിയിട്ട് ഒരുപാട് നാജായി സർ, പഷ്ഠർ കൂടി. പെൺകുട്ടികൾ വളരെ ചെറുപ്പമായിരിക്കും - പതിനേണ്ടോ പതിനേണ്ടോ - ആ പ്രായത്തിൽ പെൺകുട്ടികൾ തണ്ണിമത്തൻ പോലെയുള്ള രൂചി എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം. നിങ്ങൾ ഒരു കന്യകയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നേബാൾ ശരീരത്തിന്റെയോ മനസ്സിന്റെയോ എത്ര രോഗവും സുവപ്പും. ഈ അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുതകളാണ്. തുടർന്ന് കുസുമം പെൺകുട്ടിയുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്ന സ്ത്രീയന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈപത്തിനാലും കാരം സ്വർണ്ണം, ബാക്കിൽ നിന്ന് പുതിയ പണം. അതിൽ ചിലതെങ്കിലും താൻ

എന്നിക്കായി സുക്ഷിക്കും. ഇതെല്ലാം വിവാഹത്തിന്
അനുകൂലമായ വാദങ്ങളായിരുന്നു.
നേരെ മറിച്ച്.

നോക്കു, ഞാൻ ഇപ്പോൾ ആ കഴുതയെപ്പാലെയായിരുന്നു.
എന്നിക്ക് കൂട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ എന്നപ്പോലെ
കഴുതകളാകാൻ പറിപ്പിക്കുകയും സന്യന്നർക്ക് വേണ്ടി
അവൾപ്പോൾ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുക
എന്നതായിരുന്നു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

ഞാൻ സ്ഥിയരിംഗ് വീലിൽ കൈകൾ വച്ചു, എൻ്റെ വിരലുകൾ
തെരിക്കുന്ന പിടിയിൽ മറുകി.

ശ്രീ.അഗ്രോക്കൻ്റെ പാദങ്ങൾ തെക്കിപ്പിടിക്കാൻ ഞാൻ ഓടിയ
വഴി, അവൻ എന്നാട് ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും, അവരെ കണ്ണ
നിമിഷം! അവൻ്റെ പാദങ്ങളുടെ അടുത്ത ചെന്ന തൊട്ട് അമർത്തി
അവരെ സുഖിപ്പിക്കണമെന്ന് എന്നിക്ക് തോന്തിയത്
എന്തുകൊണ്ടാണ് - എന്തുകൊണ്ട്? ഒരു സേവകനാകാനുള്ള
ആഗ്രഹം എന്നിൽ വളർത്തിയെടുത്തതിനാൽ: എൻ്റെ
തലയോട്ടിയിൽ അടിച്ചു, നവത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം, എൻ്റെ
രക്തത്തിലേക്ക് ഒഴിച്ചു, ഗംഗ മാതാവിലേക്ക് മലിനജലവും
വ്യവസായ വിഷവും ഒഴിക്കുന്ന രീതി.

വിളരിയ ദൃശ്യമായ ഒരു കാൽ തീകിടയിലുടെ തളളുന്നത്
ഞാൻ കണ്ണു.

“ഇല്ല,” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ എൻ്റെ കാലുകൾ ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി,
താമരയുടെ പൊസിഷനിൽ കയറ്റ്, “ഓം” എന്ന് വീണ്ഡും വീണ്ഡും
പറഞ്ഞു. ആ സാധാഹനത്തിൽ എത്ര നേരും കാറിനുള്ളിൽ
കണ്ണടച്ച ബുദ്ധാന്നപ്പോലെ കാലുകൾ കവച്ചുവെച്ച് ഇരുന്നു,
എന്നറയില്ല, ചിരിയും പോറലുകളും എന്ന കണ്ണുതുറപ്പിച്ചു;
മറ്റൊരു ലൈഡവർമാരും എന്നിക്കെ ചുറ്റും കൂടിയിരുന്നു - അവരിൽ
ഒരാൾ തന്റെ നവം കോൺ ഫ്രാസ് ചൊരിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
ലോക് ചെയ്ത കാറിനുള്ളിൽ താമരപ്പുവിൽ നിന്ത്കുന്ന എന്ന
ആരോ കണ്ണിരുന്നു. ഞാൻ എന്നോടൊ മുഗ്ഗശാലയിലെന്ന പോലെ
അവർ എന്ന നോക്കി.

ഞാൻ താമരയുടെ പൊസിഷനിൽ നിന്ന് പെട്ടു
പുരതേതക്കിരിഞ്ഞി. ഞാൻ എൻ്റെ മുവത്ത് ഒരു വലിയ ചിരി
വരുത്തി - ഇടിയും അടിയും പൊട്ടിച്ചിരിയും കേട്ട ഞാൻ കാറിൽ
നിന്ന് ഇരിഞ്ഞി, അതെല്ലാം ഞാൻ സൗമ്യമായി സ്ഥികരിച്ചു, “ഈ
പരിക്ഷിച്ചുനോക്കു, യോഗ-അവർ അത് ടിവിയിൽ കാണിക്കുന്നു.
എല്ലാ സമയത്തും, അലോ?”

പുവൻകോഴി അതീൻ്റെ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റ്
സേവകരെ പുതുമയുള്ളവരോ പരിക്ഷണകാരികളോ
സംരംഭകരോ ആകുന്നതിൽ നിന്ന് സേവകൾ തടയണം.

അതെ, അതാണ ദുഃഖസത്യം, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ.

തൊഴുത്ത് അകത്ത് നിന്ന് സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, നിങ്ങൾ എന്നാട് ക്ഷമിക്കണം-ഫോൺ റിംഗ്
ചെയ്യുന്നു. ഒരു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഞാൻ തിരിച്ചെത്തും.

അയ്യോ: എനിക്ക് ഈ കമ തൽക്കാലം നിർത്തേതണ്ടി വരും. സമയം പുലർച്ചു 1:32 ആയതേയുള്ളൂ, പകേഷ് തങ്ങൾ ഇവിട നിന്ന് പിരിത്തുപോകണം. എന്തോ വന്നിട്ടുണ്ട്, സാർ-അടിയന്തരാവസ്ഥ. എന്ന മടങ്ങിവരും, എന്ന വിശ്രസിക്കു.

അത്രം പ്രഭാതം

മാനുക്കേ, നീം ഇടവേളയ്ക്ക് എന്നോട് കഷമിക്കു. ഇപ്പോൾ സമയം 6:20, അത്തൊൽ താൻ അഞ്ച് മണിക്കൂർ പ്രോയി. നിർഭാഗ്യവശാൽ, താൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഔട്ടോസാഴ്സിംഗ് കമ്പനിയുടെ പ്രശസ്തി അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി.

സാർ വളരെ ഗൗരവമുള്ള ഒരു സംഭവം. ഈ സംഭവത്തിൽ ഓരാൾക്ക് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. (ഈല്ല; തെറ്റിഡിക്കരുത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവുമായി എന്ന് ഒരു ബന്ധവുമില്ല! എന്നാൽ താൻ പിന്നീട് വിശദീകരിക്കാം.)

ഇപ്പോൾ, താൻ ഹാൻ ഓണാക്കുന്നേം ഒരു നിമിഷം കഷമിക്കു-താൻ ഇപ്പോഴും വിയർക്കുന്നു, സാർ-എന്ന നിലത്തിരുന്ന് അനുവദിക്കു, ഒപ്പം ചാൻഡിലിയറിന്റെ വെളിച്ചം ഹാൻ വെട്ടിമാറ്റുന്നത് കാണുക.

ഈന്നതെത്ത ആവ്യാനത്തിന്റെ ബാക്കി ഭാഗം, മധുരവും നിഷ്കളക്കുമായ ഒരു ശ്രാമിന് വിഡ്യിയിൽ നിന്ന് ധിക്കാരവും അധികമായും ദുഷ്ടതയും നിരത്തെ ഒരു സിറ്റിഫേഡ് ഫെലോ ആയി താൻ എങ്ങനെ ദുഷ്പിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിന്റെ സകടകരമായ കമയാണ് പ്രധാനമായും കൈക്കാര്യം ചെയ്യുന്നത്.

ഈ മാറ്റങ്ങളും എന്നിൽ സംഭവിച്ചത് അവ ആദ്യം സംഭവിച്ചത് മിസ്റ്റർ അശോകിലാണ്. അവൻ അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് ഒരു നിരപരാധിയായി മടങ്ങി, പകേജ് ഡൽഹിയിലെ ജീവിതം അവനെ ദുഷ്പിച്ചു-ഹോണ്ട് സിറ്റിയുടെ യജമാനൻ അഴിമതിക്കാരനായികഴിഞ്ഞതാൽ, ദൈവവർക്ക് എങ്ങനെ നിരപരാധിയായി തുടരാനാകും?

ഇപ്പോൾ താൻ വിചാരിച്ചു, എനിക്ക് മിസ്റ്റർ അശോകിനെ അറിയാമെന്ന്. എന്നാൽ എത്തോരു സേവകന്തെയും ഭാഗത്തുനിന്ന് അത് അനുമാനമാണ്.

സഫ്റോഡരൻ പോയ നിമിഷം അവൻ മാറി. മുകളിലെ ബട്ടൻ തുറന്ന കുറുത്ത ഷർട്ട് ധരിക്കാൻ തുടങ്ങി, പെർഫ്യൂം മാറ്റി.

"സാർ മാളിലേക്ക്?"

"അതെ."

"എത്ര മാൾ, സർ? മാധ്യം എവിടെ പോയിരുന്നുവോ?"

എന്നാൽ അശോക് ചുണ്ടെയെടുക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അവൻ തന്റെ സെൽഫോൺിന്റെ ബട്ടനുകൾ കുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു, "സഹാരാ മാൾ, ബർഗാം" എന്ന അയാൾ പിരുപിരുത്തു.

"അതാണ് മാധ്യത്തിന് പോകാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് സർ."

"മരുളാ വാചകങ്ങളിലും മാധ്യത്തക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കരുത്."

താൻ മാളിന് പുറത്ത് ഇരുന്നു അവൻ അവിടെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് ചിന്തിച്ചു. മുകളിലത്തെ നിലയിൽ ചുവന്ന ലൈറ്റ് മിനുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അത് ഒരു ഡിസ്കോ ആണെന്ന് താൻ ഉള്ളിച്ചു. മാളിന് പുറത്ത് യുവാകളുടെയും യുവതികളുടെയും നിരകൾ ആ ചുവന്ന വെളിച്ചതിലേക്ക്

കയറാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ നഗരത്തിലെ പെൺകുട്ടികൾ ധരിക്കുന്നത് കണ്ണ് ഞാൻ ദയന് വിരിച്ചു.

ശ്രീ. അശോക അവിഡ അധികന്മാർ നിന്നില്ല, അവൻ ഒറ്റയ്ക്ക് പുരത്തിരങ്ങി. ഞാൻ ആശ്വാസത്തോട് ശ്വാസം വിട്ടു.

"തിരിച്ചു ബക്കിംഗ്‌ഹാമിലേക്ക്, സർ?"

"ഇനിയും ഇല്ല. എന്ന ഷീറാട്ടണ് ഹോട്ടലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകു.

ഞാൻ നഗരത്തിലേക്ക് ഓടികയെറുന്നേബാൾ, അനുരാത്രി ഡൽഹിയുടെ കാഴ്ചയിൽ എന്തോ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

വഴിയോരുങ്ങളിൽ ചായം പുശ്രിയ എത്ര സ്ത്രീകൾ നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ മുമ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലോ? ഈ സ്ത്രീകളുമായി വിലപേശാൻ എത്ര പുരുഷരാർ ട്രാഫിക്കിന്റെ നടുവിൽ തങ്ങളുടെ കാർ നിർത്തിയതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലോ?

ഞാൻ കണ്ണുകൾ അടച്ചു; ഞാൻ തലയാട്ടി. ഈ രാത്രി നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്?

ഈ സമയത്ത്, എൻ്റെ ആശയക്കുഴപ്പം നീക്കുന്ന ചിലത് സംഭവിച്ചു-എന്നാൽ എന്നിക്കും മിസ്റ്റർ അശോകിന്നും വളരെ നാണക്കേടായി. ഞാൻ ഒരു ട്രാഫിക് സിസ്റ്റിൽ കാർ നിർത്തി; ഒരു പെൺകുട്ടി ഇരുക്കിയ ടീ-ഷർട്ടിൽ റോഡ് മുറിച്ചുകടക്കാൻ തുടങ്ങി, അവളുടെ നെഞ്ച് ഒരു ബാഗിൽ മുന്ന് കിലോഗ്രാം വഴുതനങ്ങൾ പോലെ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തുളച്ചുകയറുന്നു. ഞാൻ റിയർവ്വു മിററിലേക്ക് നോക്കി-അവിഡ മിസ്റ്റർ അശോക ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തുളച്ചു.

ഞാൻ വിചാരിച്ചു, ആഹാ! നിന്നെ പിടിക്കുടി, നീചനായ!

അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി, കാരണം അവൻ എൻ്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടു, അവൻ അതേ കാര്യം തന്ന ചിന്തിച്ചു: ആഹാ! നിന്നെ പിടിക്കുടി, നീചനായ!

തങ്ങൾ പരസ്പരം പിടിക്കുടിയിരുന്നു.

നാണക്കേടാണെന്ന് മുമ്പ് ആരും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലോ? എങ്ങനെ, ഇടയ്ക്കിട, ഈ കണ്ണാടിയിൽ യുജമാനനും ദൈവവരും പരസ്പരം കണ്ണു കാണ്ണുന്നേബാൾ, അത് ഒരു വാതിൽ പോലെ തുറക്കുന്നു. ഒരു വസ്ത്രം മാറുന്ന മുൻി, അവൻ രണ്ടുപേരും പെട്ടുന്ന പരസ്പരം നശരായി പിടിക്കപ്പെട്ടു?)

ഞാൻ ചുവന്നു തുടുത്തു. ദയനീയമായി, വെളിച്ചം പച്ചയായി, ഞാൻ ദൈവവ് ചെയ്തു.

അനുരാത്രി വീണ്ടും റിയർവ്വു മിററിൽ നോക്കില്ലെന്ന് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു. നഗരം ഇതു വ്യത്യസ്തമായി തോന്നുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ഇപ്പോൾ എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി-ഞാൻ ദൈവവ് ചെയ്യുന്നേബാൾ എൻ്റെ കൊക്ക് മുറുക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന്.

കാരണം അവൻ കൊന്നനായിരുന്നു. സീൽ ചെയ്ത ആ കാറിനുള്ളിൽ ആ രാത്രിയിൽ യുജമാനനും ദൈവവരും എങ്ങനെയോ ഒരു ശരീരമായി മാറിയിരുന്നു.

മൗര്യ ഷഷ്ഠാടൻ ഹോട്ടലിന്റെ ശേറ്റിനുള്ളിലേക്ക് ഹോണ്ടയെ ഓടിച്ചുകയറ്റി, ആ ആധാസക്രമായ ധാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചത് വളരെ ആശ്രാസത്താടയാണ്.

ഇപ്പോൾ ഡൽഹിയിൽ വന്നൻ ഹോട്ടലുകൾ നിരന്തരിക്കുകയാണ്. റിംഗ് റോഡുകളിലും മലിനജല ഫൂംഗ്രൂകളിലും നിങ്ങൾക്ക് ബീജിംഗിൽ ഒരു അഗ്രം ഉണ്ടായിരിക്കാം, ഫുന്നാൽ ആധാംബരത്തിലും പ്രതാപത്തിലും തങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ മറ്റാരുമല്ല. തങ്ങൾക്ക് ഷഷ്ഠാടൻ, ഇംപീരിയൽ, താജ് പാലസ്, താജ് മാൻസിംഗ്, ബെബ്രോയ്, ഇന്റർകോൺസിന്റൽ എന്നിവയും മറ്റും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ, ബാംഗ്ലൂരിലെ പത്വനക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകൾ, അവരുടെ രേഖാഗ്രന്ഥകളിൽ ചികൻ, മടൻ, ബീഫ് എന്നിവയുടെ കബാബ് ആയിരക്കണക്കിന് രൂപ ചിലവഴിച്ച്, അവരുടെ ബാറുകളിൽ എല്ലാ രാജ്യക്കാരുടെയും സ്കൂളുകളെ എടുക്കുന്നു, പകേജ് ഡൽഹിയിലെ പത്വനക്ഷത്രങ്ങൾ. എന്നിക്ക് നിശ്ചിയമായ കാര്യങ്ങളാണ്. താൻ അവരുടെ എല്ലാവരുടെയും അടുത്ത പോയിട്ടുണ്ട്, പകേജ് താൻ ഓരിക്കലും ഓന്നിന്റെ മുൻവാതിൽ കടന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ചെയ്യാൻ തങ്ങൾക്ക് അനുവാദമില്ല; മുൻവശരത്തെ ഭൂം വാതിലിൽ ഒരു തടിച്ച കാവൽക്കാരൻ, മെഴുക് മീശയും താടിയും ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ, പരിഹാസ്യമായ ചുവന്ന സർക്കസ് തലപ്പാവ് ധരിച്ച്, അമേരിക്കൻ വിനോദസഞ്ചാരികൾ അവരുടെ ഹോട്ടേ എടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ താൻ പ്രധാനപ്പെട്ട ഓരാളാണെന്ന് കരുതുന്നു. ഹോട്ടലിനടുത്ത് ഒരു ദൈവവരെ കണ്ടാൽ അയാൾ കണ്ണടക്കും - അവൻ ഒരു സ്കൂൾ കീച്ചറേപ്പാലെ വിരൽ കുല്പുക്കും.

അതാണ് ദൈവവരുടെ വിധി. മരുഭൂ ഭാസമാരും കരുതുന്നത് അവനു നമ്മ ഭരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ്.

യജമാനമാർ ഉള്ളിലായിരിക്കുന്നേം ദൈവവർമാർ അവരുടെ കാരുകൾ എവിടെ സുക്ഷിക്കണം എന്നതിനെ കുറിച്ച് പത്വനക്ഷത്രങ്ങളിൽ കർശനമായ നിയമങ്ങളുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ താഴെയുള്ള ഒരു പാർക്കിംഗ് സ്ഥലത്ത് ആക്കും. ചിലപ്പോൾ പിന്നിൽ. ചിലപ്പോൾ മുൻവശരത്ത്, മരങ്ങൾക്ക് സമീപം. നിങ്ങൾ അവിടെ ഇരുന്നു, ഒരു മണിക്കൂർ, ഒരു മണിക്കൂർ, മൂന്ന് മണിക്കൂർ, നാല് മണിക്കൂർ, അലറിവിളിച്ചും ഒന്നും ചെയ്യാതെയും കാത്തിരിക്കുക, വാതിൽക്കൽ കാവൽക്കാരൻ, തലപ്പാവ് ധരിച്ച ഒരു സുഹൃത്ത്, മെക്കാഹോണിൽ പരഞ്ഞുകൊണ്ട്, “ദൈവവർ അങ്ങനെയും, -അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് കാരുമായി ഭൂം ഭ്യാറിലേക്ക് വരാം. നിങ്ങളുടെ യജമാനന് നിങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

ദൈവവർമാർ ഹോട്ടലിന്റെ പാർക്കിംഗ് സ്ഥലത്തിന് സമീപം, അവരുടെ പതിവ് കീ-ചെയിന്-ചുഡലി, പാൻ - ചുഡയിംഗ്, കുശുകുശുപ്പ്, അമോണിയ്-റിലിസിംഗ് സർക്കിളിൽ കാത്തുനിന്നുന്നു. കുരങ്ങമാരേപ്പാലെ കുന്നിന്ത്യം തരങ്ങിയും.

രോഗാത്മകരമായ ചുണ്ടുകളുള്ള ദൈവവർ അവരിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് തന്റെ മാസികയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. ഈ ആഴ്ചയുടെ കവറിൽ, ഒരു സ്ത്രീ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ഫോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചു; അവളുടെ തലയ്ക്ക് മുകളിൽ കത്തി ഉയർത്തി കാമുകൻ അവളുടെ അരികിൽ നിന്നു.

കൊലപാതകം പ്രതിവാരം

രൂപ 4.50

എക്സ്ക്ലൂസിവ് യമാർത്ഥ കമ:

"അവൻ തന്റെ യജമാനന്റെ ഭാര്യയെ ആഗ്രഹിച്ചു."

പ്രണയം-ബലാസംഗം-പ്രതികാരം!

"താൻ പരിഞ്ഞത്തിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയാണോ, കണ്ടി-മൗസ്?" ഒരു കമ മരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു.

"നിന്റെ യജമാനന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും കിടുന്നതീനെക്കുറിച്ച്? ഹാഷിഷ്, അല്ലെങ്കിൽ പെൺകുട്ടികൾ, അല്ലെങ്കിൽ ശോർഹ് പത്തുകൾ? യുഎസ് കോൺസുലേറ്റിൽ നിന്നുള്ള യമാർത്ഥ ശോർഹ് ബോളുകൾ?"

"അവൻ അത്തരത്തിലുള്ളവന്നു."

പിക് ചുണ്ടുകൾ ഒരു പുണ്ണിരിയ്യായി വിരിഞ്ഞു. "ഒരു രഹസ്യം അറിയണോ? എന്റെ യജമാനന് സിനിമാ നടിമാരെ ഇഷ്ടമാണ്. അവൻ അവരെ ജംഗ്പുരയിലെ ഒരു ഫോട്ടോലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അതിൽ ഒരു വലിയ, തിളങ്ങുന്ന ടി അടയാളം, അവിടെ അവരെ ചുറ്റിക.

തന്റെ യജമാനന് "ചുറ്റികേട്ടിയ" മുന്ന് പ്രശ്നപ്പം മുംബൈ നടിമാരെ അദ്ദേഹം പേരിട്ടു.

"എന്നിട്ടും അവൻ ഒരു നല്ലവനെപ്പാലെയാണ്. എനിക്ക് മാത്രമേ അറിയു - താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, എല്ലാ യജമാനമാരും ഒരുപോലെയാണ്. ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ എന്ന വിശ്വസിക്കും. ഈ എന്നാടാപും ഒരു കമ വായിക്കാൻ വരു.

തങ്ങൾ അങ്ങനെ വായിച്ചു, തിക്കണ്ണ നിശ്ചിംഭതയിൽ. മുന്നാമത്തെ കൊലപാതക കമയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠം, അമോൺ ഭേദക്ക് എടുക്കാൻ താൻ അരികിലേക്ക് പോയി, ഒരു മരക്കൂട്ടത്തിലേക്ക്. അവൻ എന്നാടാപും നടന്നു.

തങ്ങളുടെ പിന്ന് മരത്തിന്റെ പുറംതൊലിയിൽ വെറും ഇംവ് അകലത്തിൽ തട്ടി.

"എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്."

"വിണ്ടും നഗരത്തിലെ പെൺകുട്ടികളെക്കുറിച്ച്?"

"ഈല്ലാം. പഴയ ദൈവർമാർക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച്.

"ഹാ?"

"ഈ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠം എനിക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും? ഒരു വീട് വാങ്ങാനും പിന്ന സ്വന്തമായി ഒരു

ബിസിനസ്സ് തുടങ്ങാനും എനിക്ക് മതിയായ പണം സമ്പാദിക്കണം?"

"ശരി," അപ്പേഴും പറഞ്ഞു, "ഒരു ദൈവവർ അമ്പത്തേണ്ട അമ്പത്തേണ്ട വയസ്സ് വരെ നല്ലവനാണ്. അപ്പോൾ കണ്ണുകൾ മോശമാവുകയും അവർ നിങ്ങളെ പുരത്താക്കുകയും ചെയ്യും, അല്ലോ? അത് മുപ്പത് വർഷം കഴിഞ്ഞ്, കണ്ടിടി-മൗസ്. ഈ മുതൽ നിങ്ങൾ ലഭിച്ചാൽ, ഏതെങ്കിലും ചേരിയിൽ ഒരു ചെറിയ വീട് വാങ്ങാൻ നിങ്ങൾക്ക് മതിയാകും. നിങ്ങൾ അത്തപം മിടുകനും വശത്ത് അത്തപം അധികമാക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങളുടെ മകനെ ഒരു നല്ല സ്കൂളിൽ ചേര്ക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് മതിയാകും. അവൻ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാം, യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പോകാം. അതാണ് ഏറ്റവും നല്ല സാഹചര്യം. ചേരിയിലെ ഒരു വീട്, കോളേജിലെ ഒരു കുട്ടി."

"മീകച്ചു കേസ്?"

"ശരി, മറുവശത്ത്, നിങ്ങൾക്ക് മോശം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ദൈഹികമായി ലഭിക്കും. ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ ബോസ് നിങ്ങളെ പുരത്താക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു അപകടത്തിൽ പെടുന്നു-നിരവധി മോശം സാഹചര്യങ്ങൾ.

തൊൻ അപ്പോഴും പിരുപിരുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ എന്ന് മേൽ കൈ വച്ചു. "എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം ചോദിക്കാനുണ്ട്, കണ്ടിടി-മൗസ്. നിന്ന് സുവമാണോ?"

തൊൻ അവനെ ഒരു വശത്തെക്ക് നോക്കി. "എനിക്ക് സുവമാണ്. നിങ്ങൾ എന്നാണ് ചോദിച്ചത്?"

"ഈ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതിൽ എനിക്ക് വെദമുണ്ട്, പക്ഷേ ദൈവവർമാരിൽ ചിലർ ഇക്കാര്യം തുറന്നു പറയുന്നു. നിങ്ങൾ മുഴുവൻ സമയവും നിങ്ങളുടെ യജമാനന്റെ കാരിൽ തനിയെ ഇരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ സ്വയം സംസാരിക്കുന്നു... നിങ്ങൾക്ക് എന്നാണ് വേണ്ടതെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? ഒരു സ്ത്രീ, മാളുകൾക്ക് പിന്നിലെ ചേരി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? അവർ മോശമായി കാണുന്നില്ല-നല്ലതും തടിച്ചതുമാണ്. തങ്ങളിൽ ചിലർ ആഴ്ചയിൽ ഓരിക്കൽ അവിടെ പോകാറുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കും വരാം."

"ദൈവവർ ബത്രാം, നിങ്ങൾ എവിടെയാണ്?"

ഹോട്ടലിന്റെ ശേറ്റിലെ മെക്കിൽ നിന്നുള്ള കോളായിരുന്നു അത്. മിസ്റ്റർ ടർബൻ മെക്കോഹോൺലിംഗ്രൂ-സാധ്യമായ ഏറ്റവും ആർട്ടിക്കുലാറ്റ്, കർക്കശരമായ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിച്ചു: "ദൈവവർ ബത്രാം ഉടൻ വാതിൽക്കൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുക. താമസമില്ല. നിങ്ങളുടെ യജമാനന് നിങ്ങളെ വേണം.

പാന്തിന്റെ പുരക്കൽ നന്നത്ത വിരലുകൾ തുടച്ചുകൊണ്ട് തൊൻ സിപ്പ് അപ്പ് ചെയ്ത ഓട്ടി.

തൊൻ കാർ ശേറ്റിനു മുകളിൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ശ്രീ അശോക് ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ചുറ്റിപിടിച്ച് ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് പുരത്തെക്ക് നടക്കുകയായിരുന്നു.

അവൾ ചെരിഞ്ഞ കണ്ണുകളുള്ള, മത്തത തൊലിയുള്ളവളായിരുന്നു. ഒരു വിദേശി. ഒരു നേഞ്ചാളി. അവൻ

ജാതിയോ പശ്ചാത്തലമോ പോലുമില്ല. എന്നാൻ മിനുകൾിയ് ഇരിപ്പിടങ്ങളെ കുറിച്ച് അവർ മണംപിടിച്ച് അവയിലേക്ക് ചാടി.

ശ്രീ അശോക പെൺകുട്ടിയുടെ നശമായ തോളിൽ കൈകൾ വച്ചു. എന്നാൻ കണ്ണാടിയിൽ നിന്ന് കണ്ണുകൾ എടുത്തു.

കാറുകൾക്കുള്ളിലെ ധിക്കാരം എന്നാൻ ഒരിക്കലും അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല, മിസ്റ്റർ ജിയാബോ.

പക്ഷേ, അവരുടെ പെർഫ്യൂമുകളുടെ മിശ്രിതം എന്നിക്കു മണക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു-എൻ്റെ പിന്നിൽ എന്നാൻ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് എന്നിക്ക് കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നു.

അവനെ ഇപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ അവൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുമെന്ന് എന്നാൻ കരുതി, പക്ഷേ ഇല്ല - വിനോദത്തിന്റെ കാർണ്ണിവൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പിവിങ്കു സാക്കതിലേക്ക് പോകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു.

ഇപ്പോൾ, ഒരേ സമയം പത്രത്തോ സിനിമാശാലകൾ കാണിക്കുകയും ഒരു സിനിമയ്ക്ക് നൂറ്റണ്ടിലധികം രൂപ ഇടക്കക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ സിനിമയുടെ ദുശ്രമാണ് പിവിങ്കു സാക്കത് - അതെ, അത് ശരിയാണ്, നൂറ്റണ്ട് രൂപ! അതുമാത്രമല്ല: ബിയർ കുട്ടിക്കാണും നൃത്യം ചെയ്യാനും പെൺകുട്ടികളെ കുട്ടിക്കാണ്ടുപോകാനും നീങ്ങൾക്ക് ധാരാളം സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ അമേരിക്കയുടെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം.

അവസാന ഷൈനിംഗ് ഷോപ്പിന്പുറം രണ്ടാമതെത്ത പിവിങ്കു ആരംഭിക്കുന്നു. ഡൽഹിയിലെ എല്ലാ വലിയ മാർക്കറ്റുകളും ഓന്നിൽ രണ്ട് വിപണികളാണ്-യാർത്ഥം വിപണിയുടെ ഒരു ചെറിയ, ഭയാനകമായ കണ്ണാടി പ്രതിബിംബം, എവിടെയോ ഒരു ബൈ-ലെയിനിൽ ദൈക്കി നിർത്തുന്നു.

സേവകരുടെ വിപണിയാണിത്. ഈ രണ്ടാമതെത്ത പിവിങ്കു ലോക് എന്ന് കാണുപോയി- ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന റെസ്റ്റാററ്റുകൾ, ചായകടകൾ, ബൈഡ് എന്നുയിൽ വരുത്ത വലിയ ഹൈയിംഗ് പാനുകൾ എന്നിവയുടെ ഒരു നിര. സിനിമാശാലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരും തുത്തുവാരി വ്യത്തിയാക്കുന്നവരുമാണ് ഇവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ വരുന്നത്. ഭിക്ഷാടകർക്ക് ഇവിടെ വീടുണ്ട്.

എന്നാൻ ചായയും ഉരുളക്കിഴങ്ങു വടയും വാങ്ങി ഒരു ആർമ്മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു കഴിക്കാൻ.

"സഹോദരാ, എന്നിക്കു മുന്ന് രൂപ തരു." മെലിഞ്ഞും ദയനീയമായും, കൈ നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യത്യ.

"എന്നാൻ പണക്കാരിൽ ഒരാള്ലു, അമേ, ആ ഭാഗത്തെക്ക് പോയി അവരോട് ചോദിക്കു."

"സഹോദരൻ-"

"എന്നാൻ കഴിക്കുടു, ശരി? എന്ന വെറുതെ വിടു!"

അവർ പോയി. ഒരു കത്തി ഗൈന്റഡ് വന്ന് എൻ്റെ മരത്തിനടുത്തായി അവന്റെ തുംബൻ സ്ഥാപിച്ചു. രണ്ട് കത്തികൾ കയ്യിൽ പീടിച്ച് അവൻ തന്റെ മെഷ്മീനിൽ ഇരുന്നു-അത് കാൽ ചവിട്ടിയ വിറ്റേണ്ടാണുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു-പെയൽ ചെയ്യാൻ

തുടങ്ങി. എന്നിൽ നിന്ന് ഒണ്ട് ഇന്ത്യൻ അകലെ തീപ്പാരി മുഴങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

“സഹോദരാ, നിന്റെ ജോലി ഇവിടെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ? ഒരു മനുഷ്യൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലോ?”

അവൻ ചവിട്ടുന്നത് നിർത്തി, മിന്നിമറഞ്ഞു, എന്നിട്ട് താൻ പറഞ്ഞ ഒരു വാക്കുപോലും അവൻ കേട്ടിട്ടില്ലെന്ന മട്ടിൽ ബ്രൂഡുകൾ വിണ്ടും വിസിങ്ങ് വിറ്റുന്നിലേക്ക് ഇട്ടു.

താൻ ഉരുളക്കിഴങ്ങ് വട അവന്റെ കാൽക്കൽ എറിത്തു: “നിങ്ങൾ എത്ര വിഡിക്കളാകും?”

വൃദ്ധയായ ഭിക്ഷക്കാരി എന്നോടൊപ്പം മറ്റാരു പിവിങ്കുറിലേക്ക് കടന്നു. അവൻ സാരി ഉയർത്തി, ഒരു ശ്വാസം എടുത്തു, എന്നിട്ട് അവളുടെ ദിനചര്യ തുടങ്ങി: “സഹോദരി, എന്നിക്കു മുന്ന് രൂപ തരു. താൻ രാവിലെ മുതൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടില്ല...”

പഴയ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു കുറ്റൻ കുന്നാരം മാർക്കറ്റിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് കിടക്കുന്നു, വലിയ, പൊള്ളയായ ചതുരത്തിൽ, പവിത്രമായ തീ പിടിക്കാൻ കല്പാണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ മണ്ഡല പോലെ. ഈ അച്ചടി മണ്ഡലത്തിന്റെ ചുമതലയുള്ള പുരോഹിതനെപ്പാലെ ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യൻ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചതുരത്തിന്റെ മധ്യഭാഗത്ത് മാസികകളുടെ ഒരു ഭണ്ഡാക്കിൽ കാലു കുത്തി ഇരുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു വലിയ കാന്തം പോലെ എന്ന അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ആകർഷിച്ചു, പകേശ എന്ന കണ്ണയുടനെ, മാസികകളിൽ ഇരുന്നയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു, “എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിലാണ്.”

“അപ്പോൾ?”

“നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് വായിക്കുന്നുണ്ടോ?” അവൻ കൂരച്ചു.

“നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് വായിക്കുന്നുണ്ടോ?” താൻ തിരിച്ചടിച്ചു.

അവിടെ. അത് ചെയ്തു. അതുവരെ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന അവന്റെ സ്വരം ഭാസനും വേലക്കാരനും ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ അത് മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനായി മാറി. അവൻ നിർത്തി എന്ന മുകളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് നോക്കി.

“ഇല്ല,” അവൻ എന്റെ പത്രകളെ വിലമതിക്കുന്നതുപോലെ പുണ്ണിച്ചു.

“അപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാതെ എങ്ങനെയാണ് പുസ്തകങ്ങൾ വിൽക്കുന്നത്?”

“എത് പുസ്തകം എന്താണെന്ന് പുറംചടയിൽ നിന്ന് എന്നിക്കരിയാം,” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “ഈയാളാണ് ഹാരി പോട്ട് എന്ന് എന്നിക്കരിയാം.” അവൻ അത് എന്ന കാണിച്ചു. “ഈത് ജെയിംസ് ഹാഡ്ലി ചേസ് ആണെന്ന് എന്നിക്കരിയാം.” അവൻ അതെടുത്തു. “ഈതാണ് വലിൽ ജിബ്രാൻ-ഈത് അദ്ദോൾപ് ഹിറ്റ്‌ലർ-ഡെസ്മിന്റ് ബാഗ്നി- സൈക്സിന്റെ സന്തോഷം. ഓരിക്കൽ പ്രസാധകർ ഹിറ്റ്‌ലർ കവറ് മാറ്റി, അത് ഹാരി പോട്ടിനെപ്പാലെ കാണപ്പെട്ടു, അതിനുശേഷം ഒരാഴ്ച ജീവിതം നടക്കമായിരുന്നു.

"എനിക്ക് പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും നിൽക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ എൻ്റെ കയ്യിൽ ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു ആൺകുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ."

"സ്വയം ചേരുക."

അങ്ങേനെ ഞാൻ ആ വലിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചുറ്റും നിന്നു. പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും നിൽക്കുമ്പോൾ, അന്യഭാഷയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ പോലും, നിങ്ങളുടെ നേർക്ക് ഒരുതരം വൈദ്യുതി മുഴങ്ങുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നു, മാന്യരേ. ഇന്ത്യയിൽ ജീന്റസ് ധരിച്ച പെൺകുട്ടികൾക്ക് ചുറ്റും നിങ്ങൾ നിവർന്നുനിൽക്കുന്ന നീതിയാണ് ഈ സംഭവിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ ഒഴികെ, നിങ്ങളുടെ മസ്തിഷ്കം മുളാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നതാണ്.

നാൽപ്പത്തി എഴുന്നുറ്റ രൂപ. എൻ്റെ കുട്ടിലിന്നിയിലെ ആ തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള കവറിൽ.

വിചിത്രമായ തുക - അല്ലോ? ഇവിടെ ഒരു നിഗുണ്ട പരിഹരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. നമുക്ക് കാണാം. ഒരു പക്ഷ അവൾ എനിക്ക് അയ്യായിരം തരാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകാം, പിന്നു, എല്ലാ പണക്കാരെയും പോലെ വിലകുറത്തായിരിക്കുമോ- ആ ഒരു രൂപ നാന്നയത്തിന് വേണ്ടി മംഗുസ് എന്ന മുട്ടകുത്തിച്ചത് എങ്ങെന്നെയെന്ന് ഓർക്കുന്നുണ്ടാ? - മുന്നുറ്റ് കൂടാം.

പണക്കാർ ചിന്തിക്കുന്നത് അങ്ങേനെയല്ല, മണ്ഡൻ. ഇതുവരെ പറിച്ചില്ലോ?

അവൾ ആദ്യം പതിനായിരം എടുത്തിരിക്കണം. എനിട്ട് അത് പകുതിയായി മുറിച്ച് പകുതി തനിക്കായി സുക്ഷിച്ചു. പിന്നു ഒരു നൂറു രൂപയും നൂറു രൂപയും മറ്റാരു നൂറും എടുത്തു. അതുമാത്രം വിലകുറത്താണ് അവ.

അതായത് അവർ നിങ്ങളോട് പതിനായിരം കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൾ നിങ്ങളോട് പതിനായിരം കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവൾ കരുതുന്നുവെക്കിൽ, അവൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളോട് കടപ്പട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നാണ്, എന്നാണ്-പതിരട്ടികുടുതൽ?

"ഇല്ല, നൂറു മടങ്ങ് കുടുതൽ."

വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രം താഴെ വെച്ചുകൊണ്ട് ആ ചെറിയ മനുഷ്യൻ തന്റെ പുസ്തകമണ്ഡലത്തിനുള്ളിൽ നിന്ന് എന്ന തിരിഞ്ഞെന്നാക്കി. "നീ എന്തുപറഞ്ഞു?" അവൻ അലറി.

"ഒന്നുമില്ല."

അവൻ വീണ്ടും അലറി. "ഹേയ്, നിങ്ങൾ എന്നാണ് ചെയ്യുന്നത്?"

ഞാൻ ഒരു സാങ്കൽപ്പിക ചക്രം പിടിച്ച് നൂറി എണ്ഠപത് ഡിഗ്രി തിരിച്ചു.

"ആഹാ, എനിക്കരിയണമായിരുന്നു. ദൈവർമ്മാർ മിടുകരാണ് - അവർ രസകരമായ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. ശരിയാണോ?"

"മറ്റ് ദൈവർമാർക്ക് ചെയ്യാം. ഞാൻ ബധിരനായി കാറിന്നുള്ളിൽ പോകുന്നു.

"തീർച്ചയായും, ഉറപ്പും. എന്നോട് പറയു, നിങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയണം - അവർ സംസാരിക്കുന്ന ചിലത് നിങ്ങളോട് പറ്റിനിൽക്കണം.

"ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറത്തു, ഞാൻ കേൾക്കുന്നില്ല. അതെങ്ങനെ പറ്റു?"

"പത്രത്തിലെ ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? പ്രി-വാ-സീ.

ഞാൻ അവനോട് പറത്തു, അവൻ നന്ദിയോടെ പുണ്ണിരിച്ചു. "എൻ്റെ കുടുംബം എന്ന സകൂളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരമാല ആരംഭിച്ചിരുന്നു."

അങ്ങനെ അവൻ പാതിവെട്ടിയവരിൽ മറ്റാരാളായിരുന്നു. എൻ്റെ ജാതി.

"ഹേയ്" അവൻ വിണ്ടും വിളിച്ചു. "ഈതിൽ ചിലത് വായിക്കണോ?" കവറിൽ ഒരു അമേരിക്കൻ വന്നിതയുമായി ഒരു മാഗസിന് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു മാഗസിന് ഉയർത്തി, ധനികരായ ആൺകുട്ടികൾ വാങ്ങാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഇനം. "നല്ല സാധനമാണ്."

ഞാൻ മാസികയിലും കണ്ണാടിച്ചു. അവൻ പറത്തത് ശരിയാണ്, അത് നല്ല കാര്യമായിരുന്നു.

"ഈ മാസിക എത്ര രൂപയ്ക്കാണ് വിൽക്കുന്നത്?"

"അവുപത് രൂപ. നിങ്ങൾ അത് വിശ്വസിക്കുമോ? ഉപയോഗിച്ചു മാസികയക്ക് അവുപത് രൂപ. ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്ന് അണ്ടുറിയെട്ട് രൂപ വിലയുള്ള മാസികകൾ വിൽക്കുന്ന ഒരു സുഹൃത്ത് വാൻ മാർക്കറ്റിലുണ്ട്! നിങ്ങൾ അത് വിശ്വസിക്കുമോ?"

ഞാൻ ആകാശത്തെക്ക് തല ഉയർത്തി വിസിൽ മുഴക്കി. "അവരുടെ പകൽ എത്രമാത്രം പണമുണ്ടെന്ന് അതിശയിപ്പിക്കുന്നു," ഞാൻ ഉറക്കെ പറത്തു, എന്നിട്ടും എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ. "എന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളെ മുഖങ്ങളെപ്പാലെയാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്."

ഒന്നുരണ്ടു പ്രാവശ്യം അവൻ കടലാസ് താഴ്ത്തിയും പൊക്കിയും ഉള്ളതിനാൽ അവനെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ എന്തോ പറത്തപോലെ തോന്തി; എന്നിട്ട് അവൻ മണ്ണയുടെ അരികിൽ എത്തി, ഭാഗികമായി കടലാസ് കൊണ്ട് മുഖം മരച്ച് എന്തോ മന്തിച്ചു.

ഞാൻ ഒരു കൈ ചെവിയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു. "അത് ഒന്നുകൂടി പറയു?"

അവൻ ചുറ്റും നോക്കി പറത്തു, ഇത്തവണ അൽപ്പം ഉച്ചത്തിൽ, "ഈ എക്കാലവും നിലനിൽക്കില്ല. ഇപ്പോഴത്ത് അവസ്ഥ."

"എന്തുകൊണ്ട്?" ഞാൻ മണ്ണയ ഭാഗത്തെക്ക് നീങ്ങി.

"നിങ്ങൾ നക്സലുകളെ കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?" അവൻ പുസ്തകങ്ങൾക്കു മുകളിലും മന്തിച്ചു. "അവരുടെ പകൽ തോക്കുകൾ ഉണ്ട്. അവർക്ക് ഒരു മുഴുവൻ സെസന്യമുണ്ട്. ദിവസം ചെല്ലുന്താറും അവർ ശക്തി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

“ശ്രദ്ധിക്കും?”

“പേപ്പറുകൾ വായിച്ചാൽ മതി. ചെന്നകകാർ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു ആഭ്യന്തരയുദ്ധം അഗ്രഹിക്കുന്നു, കണ്ണൊ? ചെന്നിസ് ബോംബുകൾ ബർമ്മയിലേക്കും ബംഗ്ലാദേശിലേക്കും പിന്ന കൽക്കത്തയിലേക്കും വരുന്നു. അവർ തെക്ക് ആസ്സാപ്രദേശിലേക്കും ഇരുട്ടിലേക്കും പോകുന്നു. ശരിയായ സമയമാകുമ്പോൾ, ഇന്ത്യ മുഴുവൻ...”

അവൻ കൈപ്പുത്തി തുറന്നു.

തങ്ങൾ കുറച്ചു നേരം ഇങ്ങനെന സംസാരിച്ചു-എന്നാൽ എല്ലാ വേലക്കാരൻ-വേലക്കാരൻ സൗഹ്യദാന്തളും നിർബന്ധമായും തങ്ങളുടെ സൗഹ്യം അവസാനിച്ചു; തങ്ങളുടെ യജമാനമാർ തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട്. സമ്പന്നരായ ഒരു കൂട്ടം കൂട്ടികളുടെ ഒരു അമേരിക്കൻ മാഗസിന് കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു-അശോക ബാറിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് നടന്നു, മദ്യത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം വമിച്ചു; നേപ്പാളി പെൺകൂട്ടിയും കുടെയുണ്ടായിരുന്നു.

മടകയാത്രയിൽ രണ്ടുപേരും ഉച്ചത്തിൽ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; തുടർന്ന് ലാളനയും ചുംബനവും തുടങ്ങി. എന്നെല്ലാം ദൈവമേ, അവൻ മറ്റാരു സ്ത്രീയെ നീയമപരമായി വിവാഹം കഴിച്ച ഒരു പുരുഷൻ! താൻ വളരെ രോഷാകുലനായിരുന്നു, താൻ നാല് ചുവന്ന ലെറ്റുകൾക്കിടയിലുടെ നേരെ ഓടിച്ചു, മണ്ണാണു ക്യാനുകളുമായി രോധിലുടെ പോകുന്ന ഒരു കാളവണ്ടിയിൽ ഇടിച്ചു, പക്ഷേ അവർ ഒരിക്കലും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

“ഗുഡ് ടെന്റ്, ബാർബാർ,” മിസ്സർ അശോക് അവർക്കും കൈകോർത്ത പുറത്തിനായുമ്പോൾ നിലവിളിച്ചു.

“ഗുഡ് ടെന്റ്, ബാർബാർ!” അവൻ അലറി.

അവർ അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് ഓടി, എലിവേററിനായുള്ള കോൾ ബട്ടൺ മാറിമാറി അമർത്തി.

മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ താൻ കട്ടിലിന്തിയിൽ തിരഞ്ഞെടു അപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെന്നയുണ്ടായിരുന്നു, അദ്ദേഹം എനിക്ക് തന്ന മഹാരാജാവ് കുപ്പായം- തലപ്പാവും ഇരുണ്ട കണ്ണടയും.

ഒരു മഹാരാജാവിനെപ്പോലെ സ്വസ്ഥം ധരിച്ചു, ഇരുണ്ട കണ്ണ ധരിച്ചു താൻ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ബ്ലോക്കിന് പുറത്തേക്ക് കാൻ ഓടിച്ചു. താൻ എവിടെക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് അറിയില്ല - താൻ മാളുകൾ ചുറ്റിനടന്നു. സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകൂട്ടിയെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം താൻ അവളുടെയും അവളുടെ സുഹൃത്തുകളുടെയും നേരെ ഹോണ് മുഴക്കി.

താൻ അവന്റെ സംഗീതം ഷൈ ചെയ്തു. താൻ അവന്റെ A/C ഫുൾ സ്പേഷ്യാടനത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു.

താൻ തിരികെ കെട്ടിടത്തിലേക്ക് പോയി, കാർ ഗാരേജിലേക്ക് ഇറക്കി, ഇരുണ്ട ഗ്രാസുകൾ പോകരീലേക്ക് മടക്കി, ട്രൂണിക്ക് അഴിച്ചു.

താൻ ഹോണ്ട സിറ്റിയുടെ സീറ്റുകൾക്ക് മുകളിലുടെ തുപ്പി, അവ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി.

പിറ്റേന് രാവിലെ അവൻ ഇരങ്ങി വരുകയോ എന്ന്
മുറിയിലേക്ക് വിളിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഞാൻ ലിപ്പറ്റ് എടുത്തു
വാതിലിനു സമീപം നിന്നു. തലേന് രാത്രി ചെയ്ത കാര്യങ്ങളിൽ
എനിക്ക് കുറബോധം തോന്തി. പുർണ്ണമായി കുറസമതം
നടത്തണം എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. ഞാൻ കുറച്ച് തുവണ
മണിയുടെ അടുത്തേക്ക് എത്തി, എനിട്ട് നെടുവിൽപ്പിട്ട്
ഉപേക്ഷിച്ചു.

കുറച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ ഉള്ളിൽ നിന്നും ചെറിയ ശബ്ദങ്ങൾ
ഉയർന്നു. ഞാൻ മരത്തിൽ ചെവി വച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചു.

"എന്നാൽ ഞാൻ മാറിയിരിക്കുന്നു."

"മാപ്പ് പറയുന്നതിൽ തുടരുത്."

"നാലു വർഷത്തെ ഭാസ്ത്രജീവിതതേക്കാൾ ഞാൻ ഇന്നലെ
വൈകുന്നേരം ആസുപ്പിച്ചു."

"നിങ്ങൾ നൃയോർക്കിലേക്ക് പോകുന്നോൾ, ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഇനി ഓരിക്കലും കാണില്ലെന് കരുതി. ഇപ്പോൾ എനിക്കുണ്ട്.
അതാണ് എന്ന സംഖ്യാചീടത്തോളം പ്രധാന കാര്യം."

ഞാൻ വാതിലിൽ നിന്ന് മാറി നേറ്റിയിൽ മുഖ്യടി അടിച്ചു.
എൻ്റെ കുറബോധം നിമിഷം തോറും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
അവർ അവന്റെ പഴയ കാമുകൻ ആയിരുന്നു, വിഡ്യി - ചില
പിക്കപ്പ് അല്ല!

തീരുച്ചയായും - അവൻ ഓരിക്കലും ഒരു വേശ്യയുടെ
അടുത്തേക്ക് പോകില്ല. അവൻ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണെന്ന്
എനിക്ക് എപ്പോഴും അറിയാമായിരുന്നു: എനിക്ക് മുകളിൽ ഒരു
മുറിവ്.

ശ്രിക്ഷയായി ഞാൻ എൻ്റെ ഇടതു കൈപ്പത്തിയിൽ
നുള്ളിയെടുത്തു.

പിന്നെയും വാതിലിൽ ചെവി വെച്ചു.

അകത്തു നിന്നും ഹോൺ റിംഗ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു
നേരം നിശ്ചിബ്ദത, എനിട്ട് പറത്തു, "അതാണ് പുഡിൽസ്.
അതാണ് കഡിൽസ്. നിങ്ങൾ അവരെ ഓർക്കുന്നു, അല്ലോ?
അവർ എപ്പോഴും എനിക്കായി കുരയ്ക്കുന്നു. ഇതാ, ഹോൺ
എടുക്കു, കേൾക്കു..."

"മോശം വാർത്ത?" കുറച്ച് മിനിറൂകൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠം അവളുടെ
ശബ്ദം. "നിങ്ങൾ അസുസ്ഥനായി കാണുന്നു."

"എനിക്ക് ഒരു കാബിന്റെ മന്തിയെ കാണാൻ പോകണം. അത്
ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. അവരെല്ലാം വളരെ
മെല്ലിഞ്ഞവരാണ്. ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ബിസിനസ്സ്... മോശമായ
ഓന്നാണ്. ഞാൻ മറ്റെന്തെങ്കിലും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ഞാൻ
ആഗഹിക്കുന്നു. ശുശ്മമായ എന്നോ ഓന്ന്. ഔട്ടേസാഴ്സിംഗ്
പോലെ. എല്ലാ ദിവസവും ഞാൻ അത് ആഗഹിക്കുന്നു."

"പിന്നെ നിന്നെങ്കന്തോ വേരൊന്നും ചെയ്താലെ? എന്നെ
വിവാഹം കഴിക്കരുതെന്ന് അവർ പറത്തപ്പോഴും അങ്ങനെ

തന്നെയായിരുന്നു. അപ്പോൾ നിനക്കും ഇല്ല എന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ലായിരുന്നു.

“അത് അത്ര നീസാര കാര്യമല്ല ഉമാ. അവർ എന്തേ അച്ചുനും സഹാദരനുമാണ്.

“നീ മാറിയോ അശോക്. ധർമ്മബിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യത്തെ കോൾ, നിങ്ങൾ പഴയ അവസ്ഥയിലേക്ക് തിരിച്ചേത്തിയിരിക്കുന്നു.

“നോക്കു, നമുക്കൾ ഈനി വഴക്കുണ്ടാകരുത്. ഞാൻ നിന്നെ ഇപ്പോൾ കാരിൽ തിരിച്ചയ്യുകാം.

“ഓ, ഇല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവവരെ കൊണ്ട് തിരിച്ചു പോകുന്നില്ല. എന്നിക്കരിയാം അവൻ്തേ തരം, ഗ്രാമം. അവിവാഹിതയായി കാണുന്ന ഏതൊരു സ്ത്രീയും വേദ്യരൂപാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. എന്തേ കണ്ണുകൾ കാരണം ഞാൻ ഒരു നേപ്പാളിയാണെന്ന് അയാൾ കരുതീയിരിക്കാം. അതു അവനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം. ഞാൻ തനിയെ തിരികെ പോകും.”

“ഈ ആർക്ക് കുഴപ്പമില്ല. അവൻ കുടുംബത്തിന്തേ ഭാഗമാണ്.”

“അശോക് നീ ഇതേ വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല. ഡൽഹി ദൈവവർമാരെല്ലാം ചീത്തളിഞ്ഞവരാണ്. അവൻ മയക്കുമരുന്നും വേദ്യകളും വിൽക്കുന്നു, മറ്റൊരു ദൈവത്തിനീരിയാം.

“ഈതാനുമല്ല. അവൻ നരകം പോലെ മണ്ഡനാണ്, പക്ഷേ അവൻ സത്യസന്ധനാണ്. അവൻ നിങ്ങളെ തിരികെ കൊണ്ടുപോകും.”

“ഈ ആശോക്. ഞാൻ ടാക്സി എടുക്കാം. ഞാൻ വൈകിട്ട് വിളിക്കാം?”

അവൻ വാതിലിനടുത്തെക്ക് വരുകയാണെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി, ഞാൻ തിരിഞ്ഞെത്തു നിന്ന് തിരിഞ്ഞെത്ത് നിന്നു.

വെകുന്നേരം വരെ അവനിൽ നിന്ന് ഒരു വിവരവുമില്ല, പിന്നെ അവൻ കാരിനായി ഇറങ്ങി. അവൻ എന്ന ഒരു ബാക്കിൽ നിന്ന് മറ്റാരു ബാക്കിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ദൈവവർ സീറ്റിലിരുന്ന് ഞാൻ കണ്ണിന്തേ കോൺിലുടെ നോക്കി; അവൻ ഓട്ടോമാറ്റിക് ക്യാഷ് മെഷിനുകളിൽ നിന്ന് പണം ശേഖരിക്കുകയായിരുന്നു - നാല് വ്യത്യസ്ത. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “ബത്രിം, നഗരത്തിലേക്ക് പോകു. ഒരിക്കൽ തങ്ങൾ മുകേഷ് സാറിനൊപ്പം പോയിരുന്ന അശോക രോധിലെ വലിയ വീട് നിങ്ങൾക്കരിയാണോ?

“അതെ സർ. ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അവർക്ക് രണ്ട് വലിയ അർഡേസ്സുകൾ കാവൽ നായകൾ ഉണ്ട്, സർ.

“കൃത്യമായി. ബത്രിം, നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മ നല്ലതാണ്.

ഞാൻ ദൈവവ് ചെയ്യുന്നോൾ ആശോക തന്റെ സെൽ ഫോൺിലെ ബട്ടണുകൾ അമർത്ഥത്തുന്തെ സ്വപ്പെ മിററിൽ ഞാൻ കണ്ടു. മന്ത്രിയുടെ ഭ്രത്യേനാട് കാശുമായി വരുമെന്ന് പറഞ്ഞതാകാം. ഡൽഹിയിലുടെ ദൈവവ് ചെയ്യുന്നോൾ എന്തേ

യജമാനൻ ചെയ്യുന്ന ജോലി എന്താണെന്ന് ഇപ്പോൾ എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി.

“ഞാൻ ഇരുപത് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ തിരിച്ചെത്തും, ബർനാം,” എങ്ങെൻ്റെ മന്ത്രിയുടെ ബംഗ്രാവിൽ എത്തിയപ്പോൾ അശോക് പറത്തു. അയാൾ ചുവന്ന ബാഹുമായി പുരത്തിരഞ്ഞി കതകച്ചു.

മന്ത്രിയുടെ വീടിന്റെ ചുവന്ന മതിലിന് മുകളിലുള്ള മെറ്റൽ ബുത്തിൽ രെഹിളുമായി ഒരു സൈക്ക്യൂരിറ്റി ഗാർഡ് എന്ന സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. വളപ്പിൽ അലഭത്തുതിരിയുന്ന രണ്ട് അൽസേഷ്യൻ നായ്ക്കൾ ഇടയ്ക്കിടെ കുരച്ചു.

അസ്തമയ സമയമായിരുന്നു അത്. വീട്ടിലേക്ക് പറന്നിരഞ്ഞുവോൾ നഗരത്തിലെ പക്ഷികൾ ബഹുഭം വയക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ, ഡൽഹി, മിസ്സർ പ്രീമിയർ, ഒരു വലിയ നഗരമാണ്, പക്ഷേ അതിൽ വന്നുമായ സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്-വലിയ പാർക്കുകൾ, സംരക്ഷിത വനങ്ങൾ, തരിശുഭൂമികൾ - ഈ വന്നുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ പെടുന്ന പുരത്തുവരാം. മന്ത്രിയുടെ വീടിന്റെ ചുവന്ന മതിൽ നോക്കിനിൽക്കെ, ഒരു മയിൽ കാവൽക്കാരൻ ബുത്തിന് മുകളിലും പറന്ന് അവിടെ ഇരുന്നു; ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് അതിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള നീല കഴുത്തും അതിന്റെ നീംട വാലും അസ്തമിക്കുന്ന സുരൂപ്രകാശത്തിൽ സ്വർണ്ണമായി മാറി. പിന്നെ അത് അപ്രത്യക്ഷമായി.

അല്ലെങ്കിലും രാത്രിയായി.

നായ്ക്കൾ കുരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗേറ്റ് തുറന്നു. അശോകൻ മന്ത്രിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു തടിച്ച മനുഷ്യനുമായി പുരത്തിരഞ്ഞി-അണ് രാഷ്ട്രപതി ഭവനിൽ നിന്ന് പുരത്തിരഞ്ഞിയ അന്തേ മനുഷ്യൻ. മന്ത്രിയുടെ സഹായിയാണെന്ന് ഉഘിച്ചു. അവർ കാറിന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തി സംസാരിച്ചു.

അതു തടിയൻ ശ്രീ. അശോകിനോട് കൈ കുലുക്കി, അവനെ വിടുപോകാൻ വ്യക്തമായി ആഗ്രഹിച്ചു-പക്ഷേ, ഒരു രാഷ്ട്രീയകാരനെ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയകാരന്റെ പക്ഷകാരനെ പോലും വെറുതെ വിടുന്നത് അതു എല്ലാമല്ല. ടയറുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതായി നടപ്പിൽ താൻ കാറിൽ നിന്നിരഞ്ഞി, ചെവി കേൾക്കുന്ന ദുരന്തത്തെ നീഞ്ഞി.

“അശോക് വിഷമിക്കണ്ട്. നാജൈ മന്ത്രി നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ വിളിക്കുമെന്ന് താൻ ഉറപ്പാക്കും.

“നന്ദി. നിങ്ങളുടെ സഹായത്തെ എന്ന് കുടുംബം അഭിനന്ധിക്കുന്നു.”

“ഇതിന് ശ്രേഷ്ഠം നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?”

“ഒന്നുമില്ല. ഗുഡ്ഗാവിലെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുകയാണ്.

“നിനെ പോലൊരു ചെറുപ്പുകാരൻ ഇതു നേരത്തെ വീടിൽ പോകുന്നുണ്ടോ? നമുക്ക് കുറച്ച ആസ്യദിക്കാം.”

“നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിലേ?”

“തെരഞ്ഞെടുപ്പ്? എല്ലാം പൊതിഞ്ഞു. മണ്ണിടിച്ചിലാണത്. ഇന്ന് രാവിലെയാണ് മന്ത്രി ഇക്കാര്യം അറിയിച്ചത്. സുഹൃദ്ദേശ,

ഇന്ത്യയിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്താം. ഈത് അമേരിക്കയിലെ പോലെയല്ല."

ശ്രീ. അശോകൻ്റെ പ്രതിഷ്ഠയം മാറ്റിവച്ച് തടിയൻ കാറിൽ കയറി. "അശോക, ഞാനൊരു വിസ്കി കഴിക്കുടെ" എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഭോധിലേക്ക് ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

"ഈതാ, കാറിലാണോ? എന്നിക്കൽ ഓന്നുമില്ല.

തടിയൻ അമ്പരന്തുപോലെ തോന്തി. "ധർമ്മഹിയിൽ എല്ലാവരുടെയും കാറിൽ വിസ്കിയുണ്ട്, അശോക, ഈത് നിന്നക്കരിയില്ലോ?"

മന്ത്രിയുടെ ബംഗ്രാവിലേക്ക് മടങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. അകത്തു കയറി ഒരു കണ്ണടയും കുപ്പിയുമായി തിരിച്ചു വന്നു. അവൻ വാതിലിൽ മുട്ടി, ശ്രാസ്സം വിട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "ഈപ്പോൾ ഈ കാർ പുർണ്ണമായി സംജ്ഞികരിച്ചിരിക്കുന്നു."

ശ്രീ അശോക കുപ്പി എടുത്ത തടിയന്റെ ഒരു ഹ്രാസ് പകരാൻ തയ്യാറായി, അവൻ ദേശ്യത്തോട് ചുണ്ടുകൾ ചുപ്പി. "നീയല്ല വിധി. ദൈവവർ. അവന്നാണ് പാനിയങ്ങൾ പകരുന്നത്.

ഞാൻ പെട്ടുന്ന് തിരിഞ്ഞു ഒരു ബാർമ്മാന്റെ ആയി മാറി.

"ഈ ദൈവവർ വളരെ കഴിവുള്ളവനാണ്," തടിയൻ പറഞ്ഞു. "ചിലപ്പോൾ അവൻ ഒരു പാനിയം ഒഴിച്ച് കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു."

"അയയാളുടെ ജാതി ഒരു പാലവിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഉള്ളിക്കില്ല, അല്ലോ?"

ഞാൻ കുപ്പിയുടെ തൊപ്പി മുരുക്കി ശിയർബോക്സിന്റെ അടുത്ത് വച്ചു. എൻ്റെ പീനിൽ കണ്ണട അടിക്കുന്നതും "ചിയേഴ്സ്!" എന്ന് പറയുന്ന രണ്ട് ശബ്ദങ്ങളും ഞാൻ കേടു.

"നമുക്ക് പോകാം," മന്ത്രിയുടെ അരികിലുള്ള ആർശ് പറഞ്ഞു. "നമുക്ക് ഷീറാട്ടണിലേക്ക് പോകാം ദൈവവർ. താഴെ ബേസ്മെന്റിൽ നല്ലാരു റെസ്റ്ററന്റുണ്ട്, അശോക. ശാന്തമായ സ്ഥലം. നമുക്ക് അവിടെ കുറച്ച് ആസ്യദ്ധിക്കാം."

ഞാൻ ഇശ്വരിയുടെ ഇരുണ്ട മുട്ട് എടുത്തു. തെരുവിലുടെ പോണ്ട സിറ്റിയുടെ ഇരുണ്ട മുട്ട് എടുത്തു.

"മനുഷ്യൻ്റെ കാർ മനുഷ്യൻ്റെ കൊട്ടാരമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഈത് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് എന്നിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

"ശരി, നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും അമേരിക്കയിൽ ഈത് പരീക്ഷിക്കില്ല - അല്ലോ?"

"ധർമ്മഹിയിൽ ആയിരിക്കുന്നതിന്റെ മുഴുവൻ നേടവും അതാണ് പ്രിയ കൂട്ട്!" തടിയൻ ശ്രീ അശോകന്റെ തുടയിൽ തട്ടി.

അവൻ സിപ്പ് ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "എന്താണ് അശോക, നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ?"

"കൽക്കരി വ്യാപാരം, ഈ ദിവസങ്ങളിൽ. ടെക്നോളജി മാത്രമാണ് കുതിച്ചുയരുന്നതെന്ന് ആളുകൾ കരുതുന്നു. എന്നാൽ കൽക്കരി-മാധ്യമങ്ങൾ കൽക്കരിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല, അല്ലോ? ചെനക്കാർ ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ കൽക്കരി ഉപദോഷം ചെയ്യുന്നു, എല്ലായിടത്തും വില ഉയരുന്നു. ഇടത്തും വലത്തും മധ്യത്തിലും കോടിശ്രീരമാർ സൂഷ്ട്രിക്കപ്പെടുന്നു.

"തീർച്ചയായും, ഉറപ്പായും," തടിയൻ പറഞ്ഞു. "ചെന്ന പ്രഭാവം." അവൻ തന്റെ ഗൃഹം മണ്ണത്തു. "പക്ഷേ, ഡൽഹിയിലെ ഞങ്ങൾ സാഹചര്യം എന്ന് പറയുമോൾ അതിലും അർത്ഥമാക്കുന്നത്, പ്രീയ കൂട്ടി!"

മന്ത്രിയുടെ പക്ഷക്കാരൻ പുണ്ണിരിച്ചു. "അടിസ്ഥാനപരമായി, ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്, ആരാൺ നിങ്ങൾക്ക് സേവനം നൽകുന്നത് - അവിടെ?" അശോകൻ്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു, തനിക്ക് ചുണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതില്ല.

"ഞാൻ വേർപ്പിരിഞ്ഞു. വിവാഹമോചനത്തിലുടെ കടന്നുപോകുന്നു."

"അത് കെട്ടതിൽ എന്നിക്ക് വേദമുണ്ട്," തടിയൻ പറഞ്ഞു. "വിവാഹം ഒരു നല്ല സ്ഥാപനമാണ്. ഈ നാട്ടിൽ എല്ലാം തകിടം മറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുടുംബങ്ങൾ, വിവാഹം-എല്ലാം.

അയാൾ കുറച്ചുകൂട്ടി വിസ്കി നുണ്ണഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, "പറയു, അശോക, ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു ആദ്യന്തരയുദ്ധമുണ്ടാകുമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കരുതുന്നുണ്ടോ?"

"എന്തിനാ അങ്ങനെ പറയുന്നത്?"

"നാലു ദിവസം മുമ്പ് ഞാൻ ഗാസിയാബാദിലെ ഒരു കോടതിയിലായിരുന്നു. അഭിഭാഷകർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു ഉത്തരവുണ്ട് ജയംജി നൽകിയത്, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരവ് സ്പീകർക്കാൻ വിസ്തരിച്ചു. അവർക്കു ഭ്രാന്തപിടിച്ചു— അവർ നായാധിപനെ വലിച്ചു താഴെയിട്ടു, അവന്റെ സ്വന്തം കോടതിയിൽവെച്ചു മർദ്ദിച്ചു. ഈക്കാര്യം പൂതമാധ്യമങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഞാൻ അത് എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടു. ആളുകൾ സ്വന്തം കോടതി മുറിക്കിൽക്കൊണ്ട് ജയംജിമാരെ തല്ലാൻ തുടങ്ങിയാൽ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി എന്നാണ്?

തണ്ണുത്തുറ്റെന്ന എന്ന് എന്റെ കഴുത്തിൽ തോട്ടു. തടിയൻ ഗൃഹം കൊണ്ട് എന്നു തടവി കൊണ്ടിരുന്നു.

"മരാരു ശ്രീകുമാർ, ദൈവവർ."

"അതെ സർ."

ഈ തന്റെ നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ, ബഹുമാനപ്പെട്ടവരേ? ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു കൈകൊണ്ട് കാർഡിയറിംഗ് ചെയ്യുന്നു, മറു കൈകൊണ്ട് ഒരു വിസ്കി കുപ്പി എടുത്ത്, അത് തോളിൽ കയറ്റി, എന്നിട്ട് അത് ഗൃഹസിലേക്ക് ഓഫീസിലുന്നു, കാർഡിനും പോലും, ഒരു തുള്ളി പോലും വീഴാതെ! ഒരു ഇന്ത്യൻ ദൈവവർക്ക് ആവശ്യമായ കഴിവുകൾ! അയാൾക്ക് തീക്കണ്ണ റിപ്പോർട്ട് സുകളും രാത്രി കാഴ്ചയും അനന്തമായ ക്ഷമയും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് മാത്രമല്ല, അവൻ തിക്കണ്ണ ബാർമ്മാനും ആയിരിക്കണം!

"സാറിന് കുറച്ചുകൂട്ടി വേണ്ടോ?"

ഞാൻ മന്ത്രിയുടെ സെഡ്യക്കിക്കിലേക്ക് നോക്കി, അവൻ താടിക്ക് താഴെയുള്ള കൈശുത്ത, ദുഷ്പിച്ച മാംസ മടക്കളിലേക്ക്

ഞാൻ നോക്കി-പിന്ന ഞാൻ വാഹനമോടിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഭോധിലേക്ക് നോക്കി.

"ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനന് ഒരേണ്ണം ഒഴിക്കുക."

"ഇല്ല, ഞാൻ അധികം കൂടിക്കില്ല, ശരിക്കും. എനിക്ക് സുവർമ്മാണ്."

"വിഡ്യുതം പറയരുത് അശ്ശോക്. ഞാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു-സഹോദരാ, നിങ്ങളുടെ യജമാനന് ഒരേണ്ണം ഒഴിക്കുക.

അതിനാൽ, വിസ്കി-കുപ്പിയിലെ അതക്കുതകരമായ ഒരു കൈകൊണ്ട് ചക്രം-ഓന്ന്-കൈകൊണ്ട് ട്രിക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും എനിക്ക് തിരിയേണ്ടി വന്നു.

തടിയൻ രണ്ടാമത്തെ മദ്യം കഴിഞ്ഞ് നിശബ്ദമായി. അവൻ ചുണ്ടുകൾ തുടച്ചു.

"നിങ്ങൾ അമേരിക്കയിലായിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം? ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് - പ്രാദേശിക സ്ത്രീകൾ.

"ഇല്ല."

"അല്ല? അതിന്റെ ആർത്ഥം എന്താണ്?"

"ഞാൻ പിങ്കിയോട്-എൻ്റെ ഭാര്യയോട്- മുഴുവൻ സമയവും വിശ്വസ്തനായിരുന്നു."

"Ente. നീ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. എന്താരു ആശയം. വിശ്വസ്തതയോടെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അത് വിവാഹമോചനത്തിൽ കലാശിച്ചതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. നിന്നക്ക് ഒരിക്കലും ഒരു വെള്ളക്കാരി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല?"

"ഞാൻ തന്നോട് പറഞ്ഞതു."

എന്തുകൊണ്ട് എല്ലായ്പ്പോഴും തെറ്റായ തരത്തിലുള്ള ഇന്ത്യക്കാരൻ വിദേശരണ്ടെങ്കിൽ പോകുന്നത്? കേൾക്കു, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരേണ്ണം വേണോ? ഒരു യുദ്ധാപ്യൻ പെണ്ണകൂട്ടി?

"ഇപ്പോൾ?"

"ഇപ്പോൾ," അവൻ പറഞ്ഞതു. "റഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സ്ത്രീ. അവൾ ആ അമേരിക്കൻ നടിയെപ്പാലെയാണ്. അവൻ ഒരു പേര് പറഞ്ഞതു. "അത് ചെയ്യണോ?"

"ഒരു വേദ്യ?"

തടിയൻ പുണ്ണിരിച്ചു. "ഒരു സുഹൃത്ത്. ഒരു മാന്ത്രിക സുഹൃത്ത്. അത് ചെയ്യണോ?"

"ഇല്ല. നന്ദി. ഞാൻ ഒരാളെ കാണുന്നു. എനിക്ക് വളരെക്കാലമായി അറിയാവുന്ന ഒരാളെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി—"

തടിയൻ തന്റെ മൊബൈൽ ഫോൺ എടുത്ത് ചില നന്ദനകൾ കുത്തി. ഫോണിന്റെ വെളിച്ചും അവൻ മുഖത്ത് ഒരു നീല വലയം ഉണ്ടാക്കി.

"അവൾ ഇപ്പോൾ അവിടെയുണ്ട്. നമുക്ക് അവളെ കാണാൻ പോകാം. അവൾ ഒരു അന്വരപ്പാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ആ അമേരിക്കൻ നടിയെ പോലെ. നിന്റെ കയ്യിൽ മുപ്പതിനായിരം ഉണ്ടാ?"

"ഇല്ല. കേൾക്കുക. ഞാൻ ഓരാളെ കാണുന്നു. എനിക്ക് പേടിയില്ല"-

"പ്രശ്നമില്ല. ഞാൻ ഇപ്പോൾ പണം തരാം. നിങ്ങൾക്ക് പിന്നീട് പണമടയ്ക്കാം. നിങ്ങൾ മന്ത്രിക്ക് നൽകുന്ന അടുത്ത കവറിൽ ഇത് ഇടുക. അവൻ ശ്രീ അശോകിന്റെ കൈയിൽ കൈ വെച്ച് കണ്ണിറുക്കി, പിന്ന കുന്നിഞ്ഞ് എനിക്ക് നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നു. നിയർവ്വു മിറിൽ ഞാൻ മിസ്സർ അശോകിനെ പരമാവധി നോക്കി.

“എ വേശ്യ? അത് എന്നപ്പോലുള്ളവർക്കുള്ളതാണ് സാർ. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് വേണമെന്ന് ഉറപ്പാണോ?

ഞാൻ അവനോട് ഇത് തുറന്ന് പറയുമായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു - പക്ഷേ ഞാൻ ആരായിരുന്നു? ദൈവവർമാത്രം.

ഞാൻ തടിയൻ്റെ കൽപ്പന വാദി. മിസ്സർ അശോക് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല - സോധയുമായി ഒരു കൂട്ടിയെപ്പോലെ വിസ്കി വലിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ഇരുന്നു. അതോരു തമാഴയാണെന്ന് അയാൾ കരുതിയിരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ ആ തടിയൻ പേടിച്ചിട്ടാവാം ഈല്ല എന്ന് പറയാൻ.

പക്ഷേ, എൻ്റെ മരണക്കിടക്ക വരെ ഞാൻ അവൻ്റെ ബഹുമാനം സംരക്ഷിക്കും. അവർ അവനെ ദുഷ്പിഷ്ടിച്ചു.

തടിയൻ എന്ന ശ്രേറ്റർ കൈലാശിലെ ഒരു സ്ഥലത്തെക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു - ധർപ്പിയിൽ ഗുണനിലവാരമുള്ള ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന മരുഭൂമി ഹൗസിംഗ് കോളനി. തിരിയേണ്ടി വന്നപ്പോൾ മഞ്ഞുമുടിയ ഫ്ലാസ് കൊണ്ട് എൻ്റെ കഴുത്തിൽ തൊടുക്കൊണ്ട് അയാൾ എന്ന ആ സ്ഥലത്തെക്ക് നയിച്ചു. അത് ഒരു ചെറിയ കൊട്ടാരം പോലെ വലുതായിരുന്നു, മുൻവശത്ത് മാർബിളിന്റെ വലിയ വെളുത്ത നിരകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വീടിന്റെ ചുമരുകൾക്ക് പുറത്ത് വലിചെറിയുന്ന മാലിന്യത്തിൽ നിന്ന്, പണക്കാരാണ് ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം.

തടിയൻ ഹോണിൽ സംസാരിച്ചപ്പോൾ കാരിന്റെ ഡോർ തുറന്നു പിടിച്ചു. അഞ്ചു മിനിറ്റിനു ശേഷം അയാൾ വാതിൽക്കൊട്ടിയടച്ചു. ഞാൻ തുമ്മാൻ തുടങ്ങി. കാരിന്റെ പിന്നഭാഗത്ത് വിചിത്രമായ ഒരു പെർഫ്യൂം നിറഞ്ഞിരുന്നു.

"ആ തുമ്മൽ നീർത്തി തേങ്ങാളെ ജംഗ്പുരയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും, മകനേ."

"ക്ഷമിക്കണം സർ."

തടിയൻ പുതിയിരിച്ചു. കാരിൽ കയറിയ പെൺകുട്ടിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു, "എൻ്റെ സുഹൃത്ത് അശോകിനോട് ഹിന്തിയിൽ സംസാരിക്കു, ദയവായി."

ഞാൻ റീയർവ്വു മിറിലേക്ക് നോക്കി, ഈ പെൺകുട്ടിയെ എൻ്റെ ആദ്യ നോട്ടം പിടിച്ചു.

ശരിയാണ്, ഞാൻ എവിടെയോ മരുവിടെയോ കണ്ട ഒരു നടിയെപ്പോലെ അവർ കാണപ്പെടു. എന്നാൽ നടിയുടെ പേരു എനിക്കരിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ബാംഗ്രൂരിൽ വന്ന് ഇന്റർനെറ്റ്

ഉപയോഗത്തിൽ പ്രാവീണ്യം ടെന്റിയപ്പോഴാണ്-രണ്ട് വേഗത്തിലുള്ള സൗഖ്യമുകളിൽ, ശ്രദ്ധിക്കു!- ഗുഗിള്ളിൽ അവളുടെ ഫോട്ടോയും പേരും ഞാൻ കണ്ടത്തി.

കിം ബാസിംഗർ.

തടിയൻ പറത്തെ പേരായിരുന്നു അത്. അത് സത്യമായിരുന്നു- തടിയൻ കുട കയറിയ പെൺകുട്ടി കിം ബാസിംഗർ നെപ്പോലേയായിരുന്നു! അവൾ ഉയരവും സുന്ദരിയും ആയിരുന്നു, എന്നാൽ അവളെ സംബന്ധിച്ചിടതെതാഴെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയമായ കാര്യം അവളുടെ മുടിയായിരുന്നു-ഷാംപു പരസ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ സ്വർഘവും തിളങ്ങുന്നതുമായ മുടി!

"എങ്ങനെയുണ്ട് അശോക?" തിക്കണ്ണ ഹിന്ദിയിലാണ് അവൾ അത് പറത്തത്തെ. അവൾ കൈ നീട്ടി ശ്രീ അശോകിന്റെ കൈ പിടിച്ചു.

മന്ത്രിയുടെ സഹായി ചിരിച്ചു. "അവിടെ. ഈന്തു പുരോഗമിച്ചു, അല്ലോ? അവൾ ഹിന്ദിയിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത്.

അവൻ അവളുടെ തുടയിൽ അടിച്ചു. "പ്രിയേ, നിങ്ങളുടെ ഹിന്ദി മെച്ചപ്പെട്ടു."

അവളുടെ തോളിൽ കിടന്ന തടിയനോട് സംസാരിക്കാൻ അശോക പുറകിലേക്ക് ചൊത്തു. "അവൾ റഷ്യൻ ആണോ?"

"അവളോട് ചോദിക്കൽ, എന്നോട് ചോദിക്കരുത് അശോക്. ലജ്ജിക്കരുത്. അവൾ ഒരു സുഹൃത്താണ്."

"ഉക്കേന്തിയൻ," അവൾ ഉച്ചാരണമുള്ള ഹിന്ദിയിൽ പറത്തു. "ഞാൻ ഈന്തയിലെ ഒരു ഉക്കേന്തിയൻ വിദ്യാർത്ഥിയാണ്."

ഞാൻ ചീന്തിച്ചു: ഈ സ്ഥലം ഞാൻ ഓർക്കണം, ഉക്കേയൻ. ഒരു ദിവസം എന്നിക്കൽ അവിടെ പോകേണ്ടി വരും!

"അശോക്" തടിയൻ പറത്തു. "പോകു, അവളുടെ മുടിയിൽ തൊടു. ഈ ധമാർത്ഥമാണ്. ഭയപ്പെടേണ്ട - അവൾ ഒരു സുഹൃത്താണ്. അയാൾ ചിരിച്ചു. "നോക്ക് - വേദനിച്ചില്ല, അല്ലോ അശോക്? പ്രിയേ, മിസ്റ്റർ അശോകിനോട് ഹിന്ദിയിൽ എന്തെങ്കിലും പറയു. അവൻ ഈപ്പോഴും നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നു.

"നിങ്ങൾ ഒരു സുന്ദരനാണ്," അവൾ പറത്തു. "എന്ന കണ്ണ പേടിക്കണ്ടു."

"ബൈബർ." തടിയൻ മുന്നോട്ട് കുന്നിഞ്ഞ് വീണ്ടും തന്നുത്ത പ്രാസ് കൊണ്ട് എന്ന തൊടു. "നമൾ ജംഗ്പുരയ്ക്കടക്കുത്താണോ?"

"അതെ സർ."

"നിങ്ങൾ മസ്ജിദ് റോധിലുടെ ഈങ്ങളേപ്പോൾ, ഒരു വലിയ നിയോജി ടി ചിഹ്നമുള്ള ഒരു ഫോട്ടൽ നിങ്ങൾ കാണും. തങ്ങളെ അവിടേക്ക് കൊണ്ടുപോകുക."

പത്ത് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഞാൻ അവരെ അവിടെ എത്തിച്ചു - നിങ്ങൾക്ക് ഫോട്ടൽ കാണാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതിലെ വലിയ ടി അടയാളം ഇരുട്ടിൽ ഒരു വിളക്ക് പോലെ തിളങ്ങി.

സ്വർഘമുടിക്കാരിയെയും കുട്ടി തടിയൻ ഫോട്ടൽ നിസപ്പഷ്ടിലേക്ക് കയറി, അവിടെ മാനേജർ അവനെ

സ്കോപ്പുർവ്വം സീകരിച്ചു. ശ്രീ. അശോക് അവരുടെ പുരക്ക നടന്ന് അങ്ങോടും ഇങ്ങോടും നോക്കിക്കാണിരുന്നു, വളരെ മൊശമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പോകുന്ന കൂറവാളിയെപ്പാലെ.

അര മൺക്കുർ കഴിഞ്ഞു. താൻ പുരത്തായിരുന്നു, മുഴുവൻ സമയവും എൻ്റെ കൈകൾ ചക്രത്തിൽ. താൻ ചെറിയ രാക്ഷസനെ അടിച്ചു. താൻ ചക്രം നക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവൻ ഓടി വരുമെന്ന താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു, കൈകൾ വിരച്ചു, നിലവിളിച്ചു, ബത്രാം, താൻ ഒരു തെറ്റിന്റെ വക്കിലാണ്! എന്ന രക്ഷിക്കു-നമുക്ക് പുട്ടുന്ന ഓടിക്കാം!

ഒരു മൺക്കുറിന് ശേഷം ശ്രീ. അശോക് ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് പുരത്തിരങ്ങി-ഒറയ്ക്ക്, സുവമില്ല.

"യോഗം കഴിഞ്ഞു, ബത്രാം," അയാൾ പറഞ്ഞു, സീറ്റിലേക്ക് തല വീണ്ടും വീഴാൻ അനുവദിച്ചു. "നമുക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാം."

ഒരു നിമിഷം താൻ കാർ റ്റൂർട്ട് ചെയ്തില്ല. താൻ ഇശ്വരൻ കീയിൽ വിരൽ വച്ചു.

"ബത്രാം, നമുക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാം, താൻ പറഞ്ഞു!"

"അതെ സർ."

തങ്ങൾ തിരികെ ഗുഡ്ഗാവിൽ എത്തിയെപ്പാൾ, അവൻ ലിഫ്റ്റിന് നേരെ കുതിച്ചുചാടി. താൻ വണ്ടി വിട്ടില്ല. താൻ അഞ്ച് മിനിറ്റ് കടന്നുപോകാൻ അനുവദിച്ചു, എന്നിട്ട് ജംഗ്‌പുരയിലേക്ക് തിരിച്ചു, നേരെ ഹോട്ടലിലേക്ക് തിരിച്ചു.

താൻ ഒരു മുലയിൽ പാർക്ക് ചെയ്തു ഹോട്ടലിന്റെ വാതിൽക്കൽ നോക്കി. അവൻ പുരത്തുവരണ്ടെന്ന താൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

ഒരു റിക്ഷാക്കാരൻ എൻ്റെ അറികിൽ വന്നു, ഒരു ചെറിയ, ഷേവ് ചെയ്യാത്ത, വട്ടി മെലിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യൻ, ഒരു തുണിക്ക്ഷേണം കൊണ്ട് മുവവും കാലുകൂളും തുടച്ചുകൊണ്ട് തളർന്ന് മരിച്ചതായി കാണപ്പെട്ടു, നിലത്ത് ഉറങ്ങാൻ പോയി. അവന്റെ റിക്ഷയുടെ സീറ്റിൽ ഒരു വെള്ളത്ത പരസ്യ റ്റിക്കർ ഉണ്ടായിരുന്നു:

അമിതഭാരം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രശ്നമാണോ?

മെട്ടോ ജിമിൽ ജിമി സിംഗിനെ വിളിക്കുക : 9811799289

ജിമിന്റെ ചിഹ്നം - വലിയ വെള്ളത്ത പേശികളുള്ള ഒരു അമേരികക്കാരൻ - മുദ്രാവാക്യത്തിന് മുകളിൽ നിന്ന് എന്ന നോക്കി പുതിയിച്ചു. റിക്ഷാക്കാരന്റെ കൂർക്കംവലി അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നെന്നു.

ഹോട്ടലിൽ ആരെക്കിലും എന്ന കണ്ടിട്ടുണ്ടാകും. കൂടുച്ച സമയത്തിന് ശേഷം, വാതിൽ തുറന്നു; ഒരു പോലീസുകാരൻ പുരത്തിരങ്ങി, എന്ന നോക്കി, എന്നിട്ട് പടികൾ ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

താൻ താക്കോൽ തിരിച്ചു; താൻ കാർ തിരിച്ച് ഗുഡ്ഗാവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

ഇപ്പോൾ, എന്നർ രാത്രിയിലും ബാധ്യുരിൽ ചുറ്റിക്കരഞ്ഞി, പക്ഷേ ഡൽഹിയിൽ അനുഭവിച്ചതുപോലെ എനിക്ക് ഇവിടെ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാക്കില്ല - എന്നർ ദൈവവ് ചെയ്യുമ്പോൾ എൻ്റെ ഉള്ളിൽ എന്തെങ്കിലും കത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നഗരം അറിയുമെന്ന തോന്തർ - അവൾ എരിഞ്ഞതീരും ഒരേ കാര്യം.

അത് രാത്രി എൻ്റെ ഹൃദയം വേദനിച്ചു. നഗരത്തിന് ഇത് അറിയാമായിരുന്നു - ദുർബലമായ തെരുവ് വിളക്കുകളാൽ എല്ലായിടത്തും മങ്ങിയ ഓറഞ്ച് പ്രകാശത്തിന് കീഴിൽ അവൾ കയ്യേറിയിരുന്നു.

ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറയു, എന്നർ ഡൽഹിയോട് പറഞ്ഞു.

എന്നർ ചെയ്യും, അവൾ പറഞ്ഞു.

റോഡിന് നടുവിലെ ട്രാഫിക് ഷൈലൻഡിൽ മറിഞ്ഞുവീണ പുകളും; അതിനടുത്തായി മുന്ന് പേര് വായും തുറന്ന ഇരിക്കുന്നു. താടിയും വെള്ള തലപ്പാവും ഉള്ള ഒരു വ്യഖൻ വിരൽ ഉയർത്തി അവരോട് സംസാരിക്കുന്നു. മിന്നുന്ന ഷൈലൻഡിലെറ്റുകളുമായി കാറുകൾ അവൻ്റെ അടുത്തെക്ക് ഓടുന്നു, ശബ്ദം അവൻ്റെ വാക്കുകളെ മുക്കിക്കളയുന്നു. തന്റെ മുന്ന് അപ്പോസ്റ്റലപന്നാരാഴിക്കെ ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ നഗരമധ്യത്തിൽ അവൻ ഒരു പ്രവാചകനെപ്പോലെ കാണപ്പെടുന്നു. അവർ അവൻ്റെ മുന്ന് ജന്നറ്റമാരാകും. അതു മറിഞ്ഞുവീണ പുകളും ഒരുതരം പ്രതീകമാണ്.

തെരുവിലെ രക്തത്തെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറയു, എന്നർ ഡൽഹിയോട് പറഞ്ഞു.

എന്നർ ചെയ്യും, അവൾ പറഞ്ഞു.

രാത്രിയിൽ ദൃഢ്യക്കോ തെരുവ് വിളക്കുകൾക്ക് ചുറ്റും കുടമായോ മറ്റ് പുരുഷമാർ ചർച്ച ചെയ്യുകയും സംസാരിക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്ന് കണ്ണു. ഡൽഹിയിലെ അരണ്ടെ വെളിച്ചത്തിൽ, മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ, ആരാധനാലയങ്ങളിൽ, കവലകളിൽ, ബെണ്ണുകളിൽ, പത്രങ്ങൾ, വിശ്വൗദി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ജേണലുകൾ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ലഭ്യമായെല്ലാക്ക് എന്തിനെക്കുറിച്ചുന്നത് എന്റെ അത് രാത്രിയിൽ കണ്ണു. അവർ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് വായിക്കുന്നത്? അവർ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിച്ചത്?

എന്നാൽ മറ്റൊന്താണ്?

ലോകാവസാനത്തിന്റെ.

ഈ തെരുവുകളിൽ രക്തമുണ്ടെങ്കിൽ - എന്ന് നഗരത്തോട് ചോദിച്ചു - കഴുത്തിന് താഴെ തടിച്ച മടക്കുകളുള്ള അതു മനുഷ്യൻ ആദ്യം പോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ വാദാനം ചെയ്യുന്നുവോ?

വഴിയരികിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു യാചകൻ, ഏതാണ്ട് നഗനായ ഓരാൾ, അഴുകുചാലുകൾ പുശ്രി, പാന്തുകളെപ്പോലെ നീണ്ട ചുരുളുകളിൽ വന്നുമായ വ്യത്തികെട്ട് മുടിയുമായി, എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി:

വാദാനം ചെയ്യുക.

ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ഫ്ലോക്കിന്റെ അതിർത്തി ഭിത്തിയിൽ കൊള്ളക്കാരെ തടയാൻ നിറമുള്ള ഫ്രാസ് കഷണങ്ങൾ ഐടപ്പീച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൈലെറ്റുകൾ അവയിൽ പതിക്കുന്നേം, ചില്ലുകൾ തിളങ്ങുന്നു, മതിൽ ടെക്നിക്കലുള്ള, ഫ്രാസ് നുൽക്കുന്ന രാക്ഷസനായി മാറുന്നു.

ഞാൻ അക്കദേശകൾ ഓടിക്കുന്നേം ഗേറ്റ്‌കീപ്പർ എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി.അവൻ കണ്ണുകളിൽ രൂപ നോട്ടുകൾ തിളങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.

ഈ രണ്ടാം തവണയാണ് ഞാൻ തനിയെ പുറത്തു പോയി മടങ്ങുന്നത് അവൻ കാണുന്നത്.

പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിൽ, ഞാൻ ദൈവിംഗ് സീറ്റിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങി, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വാതിൽ അടച്ചു. ഞാൻ യാത്രക്കാരന്റെ വാതിൽ തുറന്ന് അക്കദേശകൾ പോയി, തുക്കലിലുടെ കൈ കുടത്തി. തുകൽ സിറ്റുകളുടെ ഒരു വശത്ത് നിന്ന് മറുവശത്തെക്ക് ഞാൻ മുന്ന് തവണ കൈകൾ കടത്തി, തുടർന്ന് ഞാൻ തിരയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടെത്തി.

ഞാൻ അത് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി പിടിച്ചു.

സ്വർണ്ണ മുടിയുട്ട് ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്!

ഇന്നുവരെ അത് എന്ന് മേശപ്പുരത്തുണ്ട്.

അത്രാം രാത്രി

സമ്പന്നരുടെയും ദരിദ്രരുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾ - അവ ഒരിക്കലും ഓവർലാപ്പ് ചെയ്യുന്നില്ല, അല്ലോ?

നോക്കു, ദരിദ്രർ അവരുടെ ജീവിതക്കാലം മുഴുവൻ സ്വപ്നം കാണുന്നത് മതിയായ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും സമ്പന്നരെപ്പോലെ കാണാനും വേണ്ടിയാണ്. ധനികർ എന്താണ് സ്വപ്നം കാണുന്നത്?

വണ്ണം കുറത്ത് പാവങ്ങളെപ്പോലെ.

എല്ലാ വൈകുന്നേരവും, ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ബ്ലോക്കിന് ചുറ്റുമുള്ള കോമ്പണ്ട് ഒരു വ്യാധാമ ശാഖായി മാറുന്നു. തടിച്ച, പാവപ്പെട്ട പുരുഷരും, തടിച്ച, പാവം സ്ത്രീകളും, അവരുടെ കൈകകൾക്ക് താഴെ വലിയ വിയർപ്പ് വൃത്തങ്ങളുമായി, അവരുടെ സാധാരണ "നടത്തം" ചെയ്യുന്നു.

നോക്കു, രാത്രി വൈകുന്നേരത്തെ പാർട്ടികൾ, മദ്യപാനവും മുറുമുറുപ്പും എല്ലാം കൊണ്ട് സമ്പന്നർ ഡൽഹിയിൽ തടിച്ചുകൂടുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ശരീരഭാരം കുറയ്ക്കാൻ നടക്കുന്നു.

ഈനി, ഒരു മനുഷ്യൻ എവിടെ നടക്കണം? അതിഗംഭീരം-ഒരു നടക്കരെയിൽ, ഒരു പാർക്കിനുള്ളിൽ, ഒരു വനത്തിനു ചുറ്റും.

എന്നിരുന്നാലും, നഗരാസുത്രണത്തിൽ തങ്ങളുടെ പതിവ് പ്രത്യേക പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഡൽഹിയിലെ സമ്പന്നർ ഗുഡിംഗാവിന്റെ ഇത് ഭാഗം പാർക്കുകളോ പുത്രത്തകിടികളോ കളിസ്ഥലങ്ങളോ ഇല്ലാതെ നിർമ്മിച്ചു - ഈത് വെറും കെട്ടിടങ്ങളും ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളും ഫോട്ടോക്ലൂം കൂടുതൽ കെട്ടിടങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു. പുറത്ത് ഒരു നടപ്പാതയുണ്ടായിരുന്നു, പ്രക്ഷേ അത് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ജീവിക്കാനുള്ളതായിരുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് കൂറച്ച് "നടത്തം" ചെയ്യണമെങ്കിൽ അത് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കെട്ടിടത്തിന്റെ കോൺക്രീറ്റ് കോമ്പണ്ടിന് ചുറ്റും നടത്തണം.

ഇപ്പോൾ, അവർ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ബ്ലോക്കിന് ചുറ്റും നടക്കുന്നേരാൾ, ഹാറ്റ്‌സോകൾ അവരുടെ മെലിഞ്ഞ വേലക്കാരെ-അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ദ്രോവർമ്മാരാക്കി-അതു സർക്കിളിലെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ മിനറൽ വാട്ടിന്റെ കൂപ്പികളും ഫാഷ് ട്രവലുകളും കൈകളിൽ നിറുത്തി. ഓരോ തവണയും അവർ കെട്ടിടത്തിന് ചുറ്റും ഒരു സർക്കൂട്ട് പുർത്തിയാക്കുന്നേരാൾ, അവർ അവരുടെ ആളുടെ അടുത്തി നിർത്തി, കൂപ്പി-ഗർഫ്റ്റുവൽ പിടിച്ചു-തുടയ്ക്കുക, തുടയ്ക്കുക-പിന്ന അത് റാബ്സ് രണ്ടിന് ഓഫായിരുന്നു.

വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്സ് കോമ്പണ്ടിന്റെ ഒരു മുലയിൽ കൂപ്പിയും യജമാനന്റെ വിയർപ്പ് തുവാലയുമായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. എതാനും മിനിറ്റുകൾ കൂടുന്നേരാൾ, അവൻ കണ്ണുകളിൽ ഒരു മിനാമിനുങ്ങുങ്ങുമായി എന്ന് നേരക്ക് തിരിഞ്ഞു-രണ്ടാഴ്ച മുന്ന് വരെ കഷണിയായിരുന്ന, ഇപ്പോൾ കട്ടിയുള്ള കറുത്ത തലമുടിയിൽ തലയിടുന്ന റൂഡിൽ മനുഷ്യനായ അവൻ ബോസ്-

അദ്ദേഹം എല്ലായിടത്തും പോയിരുന്ന ഒരു വിലകുടിയ ടുപ്പി ജോലി. ഇംഗ്ലീഷിനായി. കുരങ്ങൻ സർക്കിളിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയം ഈ ടുപ്പിയാണ് - അപ്രതീക്ഷിതമായി ഭേക്ക് ഇടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുഴിയിൽ നിന്ന് കാർ പുർണ്ണ വേഗതയിൽ കയറ്റുകയോ ചെയ്യുക എന്ന പഴയ തന്ത്രങ്ങൾ അവലംബിക്കാൻ മറ്റ് ദൈവത്മാർ വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസിന് പത്ത് രൂപ വാദ്വാനം ചെയ്തു. ഓക്കലെങ്കിലും മാനേജ്സ് ടുപ്പി.

എല്ലാ വൈകുന്നേരവും കുരങ്ങൻ സർക്കിൾ അവരുടെ യജമാനമാരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ചോർത്തുകയും വിശ്വേദിക്കുകയും ചെയ്തു-അവരിൽ ആരേക്കിലും വിവിധമോചനം ചർച്ചാവിഷയമാക്കിയാൽ, അയാൾക്ക് എന്ന നേരിട്ടേണ്ടിവരുമെന്ന് അവനിയാമായിരുന്നു. അശോകിന്റെ സ്വകാര്യത ലംഗിക്കാൻ താൻ ആരെയും അനുവദിച്ചില്ല.

വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസിൽ നിന്ന് ഏതാനും അടി മാത്രം അകലെയാണ് താൻ നിൽക്കുന്നത്, എന്ന് യജമാനൻ്റെ മിനറൽ വാട്ടിന്റെ കുപ്പിയും എന്ന് തോളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിയർപ്പ് പുരണ്ട തുവാലയുമായി.

മിന്റർ അശോക തന്റെ വൃത്തം പുർത്തിയാക്കാൻ പോവുകയായിരുന്നു - അവൻ്റെ വിയർപ്പ് എന്ന് നേരെ വരുന്നത് എന്നിക്ക് മണത്തു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന് മുന്നാം നബർ ആയിരുന്നു അവൻ കുപ്പി എടുത്ത ഉള്ളിയെടുത്ത ടവ്വൽ കൊണ്ട് മുഖം തുടച്ച വീണ്ടും എന്ന് തോളിൽ ഇട്ടു.

“താൻ കഴിഞ്ഞു ബത്രാം. തുവാലയും കുപ്പിയും കൊണ്ടുവരു, ശരി?”

“അതെ, സർ,” താൻ പറഞ്ഞു, അവൻ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ബോക്കിലേക്ക് പോകുന്നത് നോക്കി. ആഴ്ചയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രവശ്യം അവൻ നടക്കാൻ പോകുമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവൻ്റെ ഡിക്കാരത്തിന്റെ രാത്രികളെ ചെറുക്കാൻ അത് പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല—അയാളുടെ വെള്ള കീ ഷർട്ടിൽ ഒരു വലിയ നന്ത്രത പാവം അമർത്തുന്നത് താൻ കണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷിൽ അവൻ എത്ര വെറുപ്പുള്ളവാക്കുന്നവനായിരുന്നു.

പാർക്കിംഗ് ലോട്ടീലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് താൻ വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസിന് സിഗ്നൽ നൽകി.

പത്തു മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉരുക്കു മനുഷ്യൻ്റെ വിയർപ്പിന്റെ മണവും കാൽപ്പരുമാറ്റവും കേടു. വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസ് താഴ്ന്നു. താൻ അവനെ ഹോം സിറ്റിയിലേക്ക് വിളിച്ചു-ലോകത്തിൽ എന്നിക്ക് പുർണ്ണ സുരക്ഷിതത്തും തോന്തിയ ഒരേയൊരു സ്ഥലം അതായിരുന്നു.

“എന്താണ, കണ്ടി-മാസ്? മറ്റാരു മാസിക വേണ്ടോ?”

“അതല്ല. വേരെ എന്തെങ്കിലും.”

താൻ എന്ന് തലയിൽ ഇറങ്ങി; താൻ സിറ്റിയുടെ ടയറ്റുകളിൽ ഒന്ന് പതുങ്ങി നിന്നു. താൻ ഒരു നബം കൊണ്ട് ടയറിന്റെ തുംബകൾ ചുരണ്ടി. അവനും പതുങ്ങി.

ഞാൻ അയാൾക്ക് സുർഖ്യമുടി കാണിച്ചുകൊടുത്തു-അത് ഒരു ലോകന്റെ പോലെ എൻ്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ കെട്ടി. അവൻ എൻ്റെ കൈത്തണ്ട അവൻ്റെ മുക്കിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു-അവൻ വിരലുകൾക്കിടയില്ലെങ്കിൽ ചരട് തദ്ദി, മണംപിടിച്ച്, എൻ്റെ കൈത്തണ്ട താഴ്ത്തി.

"പ്രശ്നമില്ല." അവൻ കണ്ണിറുക്കി. "നിന്റെ യജമാനൻ ഒറ്റപ്പുടുമെന്ന ഞാൻ നിന്നോട് പറിഞ്ഞു."

"അവനെക്കുറിച്ച് പറയുത്!" ഞാൻ അവൻ്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു. അവൻ എന്ന തട്ടി മാറ്റി.

"നിന്നക്ക് ഭ്രാന്താണോ? നിങ്ങൾ എന്ന ശ്വാസം മുട്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു!

ഞാൻ വീണ്ടും ടയറിന്റെ തുമ്പകൾ ഉരച്ചു. "ഇതിന് എത്ര ചെലവാകും?"

"ഉയർന്ന നിലവാരമോ താഴ്ന്ന നിലവാരമോ? കന്ധകയോ കന്ധകയോ? എല്ലാം ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു."

"ഞാൻ കാര്യമാക്കുന്നില്ല. ഷാംപു പരസ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ അവർക്ക് സുർഖ്യ മുടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

"എറ്റവും വിലക്കുരഞ്ഞത് പതിനായിരം, പന്ത്രണ്ടായിരം."

"അത് വളരെ അധികമാണ്. അവൻ നാലായിരത്തി എഴുന്നുറിൽ കൂടുതൽ കൊടുക്കില്ല."

"ആരായിരത്തി അഞ്ചതുറ, കണ്ണടി-മൗസ്. അതാണ് എറ്റവും കുറഞ്ഞത്. വെളുത്ത ചർമ്മത്തെ ബഹുമാനിക്കണം.

"എല്ലാം ശരി."

"അവൻ എപ്പോഴാണ് അത് വേണ്ടത്, കണ്ണടി-മൗസ്?"

"ഞാൻ പറയാം. അത് ഉടൻ ഉണ്ടാകും. മറ്റാരു കാര്യം - എനിക്ക് മറ്റാരു കാര്യം അറിയണം.

ഞാൻ ടയറിൽ മുവം ഇട്ടു തോലിന്റെ ഗന്യം ശൃംഗിച്ചു. ശക്തിക്കായി.

"ഒരു ദൈവരക്ക് തന്റെ യജമാനനെ വണ്ണിക്കാൻ എത്ര വഴികളുണ്ട്?"

മിസ്റ്റർ ജിയാബോ, ചെരിയ "സൈംബാവുകൾ" ഫീച്ചർ ചെയ്യുന്നത് സൈലോഫെയർ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ ബിസിനസ്സ് പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു പൊതു സവിശേഷതയാണെന്ന് എനിക്കെന്നിയാം. കമയുടെ ഇള ഘട്ടത്തിൽ, നിങ്ങളെ വിരസതയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കാൻ, ആധുനിക സംരംഭകൾ വളർച്ചയുടെയും വികാസത്തിന്റെയും വിവരണത്തിലേക്ക് എൻ്റെ സ്വന്തം "സൈംബാർ" തിരുക്കാൻ ഞാൻ ആശയിക്കുന്നു.

എൻ്റെപ്പേസിംഗ് ദൈവര എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു
കുറച്ച് അധിക പണം സന്പാദിക്കണോ?

1. അവൻ്റെ യജമാനൻ അടുത്തില്ലാത്തപ്പോൾ, അയാൾക്ക് ഒരു ഫണൽ ഉപയോഗിച്ച് കാറിൽ നിന്ന് പെട്ടോൾ ഒഴിക്കാം. എന്നിട്ട് പെട്ടോൾ വിൽക്കുക.
2. കാറിന്റെ അറകുറ്റപ്പണി നടത്താൻ അവൻ്റെ യജമാനൻ ഉത്തരവിട്ടുമ്പോൾ, അയാൾക്ക് ഒരു അഴിമതികകാരനായ മെക്കാനിക്കിന്റെ അടുത്തെക്ക് പോകാം; മെക്കാനിക്ക് അറകുറ്റപ്പണിയുടെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കും, ദൈവവർക്ക് ഒരു കട്ട ലഭിക്കും. സംരംഭകരായ ദൈവവർമാരെ സഹായിക്കുന്ന ഏതാനും സംരംഭക മെക്കാനികകുള്ളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് ഇതാണ്: ലക്കി മെക്കാനിക്സ്, ലഭ്യാ സൗഖ്യാധികാർ, ബുതുബേ ആർവി റിപ്പയറിനു സമീപം, ഗ്രേറ്റർ കെലാഷിലെ രണ്ടാം ഭാഗം
- നിലോഫർ മെക്കാനിക്സ്, ഡിഎൽഎഫ് ഓനാം ഘട്ടത്തിൽ, ഗുഡ്സാവിൽ.
3. അവൻ തന്റെ യജമാനന്റെ ശ്രീലങ്കയുടെ പരിക്ഷണം, എന്നിട്ട് സ്വയം ചോദിക്കണം: “എൻ്റെ യജമാനൻ അശ്രദ്ധനാണോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അവൻ്റെ അശ്രദ്ധയിൽ നിന്ന് എന്നിക്ക് എന്റെ പ്രയോജനം ലഭിക്കും? ഉദാഹരണത്തിന്, അവൻ്റെ യജമാനൻ ശുന്നമായ ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യകുപ്പികൾക്കാരിൽ വെച്ചാൽ, അയാൾക്ക് വിസ്കി കുപ്പികൾക്കുള്ളടക്കാർക്ക് വിൽക്കാം. ജോണി വാക്കർ സ്നോക്ക് മികച്ച റീസെയിൽ മുല്യം നൽകുന്നു.
4. അവൻ അനുഭവവും ആത്മവിശ്വാസവും നേടുകയും അപകടസാധ്യതയുള്ള എന്തെങ്കിലും പരീക്ഷികകാൻ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അയാൾക്ക് തന്റെ യജമാനന്റെ കാർ ഒരു പ്രിലാൻസ് ടാക്സി ആക്കി മാറ്റാൻ കഴിയും. ഗുഡ്സാവിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്കുള്ള പാത ഇതിന് മികച്ചതാണ്; കോൾ സെന്റ്രൽക്കെൽിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന കാമുകിമാരെ കാണാൻ ധാരാളം രോമീയോകൾ വരാറുണ്ട്. കാറിന്റെ അഭാവം തന്റെ യജമാനൻ ശ്രദ്ധികകാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും ഇന്ന് സമയത്ത് തന്റെ യജമാനന്റെ സുഹൃത്തുകളാരും രോഡിൽ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നും സംരംഭകനായ ദൈവവർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായാൽ - അയാൾക്ക് തന്റെ ഒഴിവു സമയം ചുറ്റിക്കരഞ്ഞിയും വാഹനം എടുക്കുകയും പണം നൽകുന്ന ഉപദോഷതാക്കലെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

രാത്രിയിൽ ദാന്താൻ കൊതുക് വലയിൽ കിടന്നു, എൻ്റെ മുറിയിലെ ലൈറ്റ് ബൾബ് കത്തിച്ചു, വലയുടെ മുകളിൽ ഇഴയുന്ന ഇരുണ്ട പാറകളെ താന് കണ്ടു, അവരുടെ ആൺറീനകൾ എൻ്റെ സ്വന്തം തെരുവുകൾ പോലെ വിറയ്ക്കുകയും വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; താന് കട്ടിലിൽ കിടന്നു, വളരെ അസ്പദമനായി പോലും. അവരെ കൈ നീട്ടി തകർക്കാൻ. ഒരു പാറ പറന്ന് എൻ്റെ തലയക്ക് മുകളിൽ വീണ്ടും.

അവർ നിങ്ങളെ അതിൽ ഒപ്പിടുന്നോൾ നിങ്ങൾ അവരോട് പണം ചോദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. വെള്ളുത്ത തൊലിയുള്ള ഇരുപത് പെൻകുട്ടികളുടെ കൂടെ കിടക്കാൻ പണം മതി . അത് പറന്നു പോയി. മറ്റാരാൾ അതേ സ്ഥലത്ത് ഇരങ്ങി.

ഇരുപതേ?

നുറു. ഇരുന്നുൻ്റെ മുന്നുൻ, ആയിരം, പതിനായിരം സ്വർണ്ണ മുടിയുള്ള വേശ്യകൾ. അതുപോലും അപ്പോഴും മതിയാകുമായിരുന്നില്ല. അത് മതിയാകാൻ തുടങ്ങില്ല.

അടുത്ത രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ, സമമതികകാൻ ഇപ്പോഴും ലജ്ജ തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ തൊൻ ചെയ്തു. തൊൻ എൻ്റെ തൊഴിലുടമയെ വഞ്ചിച്ചു. തൊൻ അവൻ്റെ പെട്ടോൾ ഉണ്ടി; തൊൻ അവൻ്റെ കാർ ഒരു അഴിമതികകാരനായ മെകകാനിക്കിൾന്റെ അടുത്തക്ക് കൊണ്ടുപോയി, ആധാൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത ജോലികൾ ബിൽ നൽകി; മുന്ന് തവണ, ബക്കിംഗ്‌ഹാം ബിയിലേകൾ തിരികെ പോകുന്നോൾ, പണം നൽകുന്ന ഒരു ഉപദോക്താവിനെ തൊൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

എറിവും വിചിത്രമായ കാര്യം, ഓരോ തവണയും തൊൻ അവനെ കബളിപ്പിച്ച് സന്ധാരിച്ച പണം നോക്കുന്നോൾ, കുറുന്നോയത്തിന് പകരം, എനിക്ക് എന്താണ് തോനിയത്?

രോഷം.

തൊൻ അവന്റിൽ നിന്ന് കുടുതൽ മോഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, അവൻ എന്നിൽ നിന്ന് എത്രമാത്രം മോഷ്ടിച്ചുവെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

മുന്ന് ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയം നിങ്ങളോട് വിവരിക്കുന്നോൾ തൊൻ ഉപയോഗിച്ച സാമ്പത്തിലേകൾ മടങ്ങാൻ, അവസാനം എനിക്ക് വയറു വളരുകയായിരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു തൊയറാഴ്ച ഉച്ചതിരിത്ത്, അന്ന് എന്ന ഇന്നി ആവശ്യമില്ലെന്ന് ശ്രീ. അശ്രാക പറഞ്ഞപ്പോൾ, ദൈരുത്തിനായി തൊൻ രണ്ട് വലിയ ദ്രാസ് വിസ്കി വിഴുങ്ങേണ്ടി, പിന്ന സേവകരുടെ ഡോർമിറ്ററിയിലേകൾ പോയി. വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്സ് ഒരു സിനിമാ നടിയുടെ പോസ്റ്ററിന് താഴെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു-ഓരോ തവണയും തന്റെ റിജമാനൻ ഒരു നടിയെ "ചുറ്റി" അവളുടെ പോസ്റ്റർ ചുമരിൽ ഉയർത്തി-മറ്റ ഭ്രാവർമാരുമായി കാർഡ് കളിക്കുന്നു.

"ശരി, നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പറയാം, പക്ഷേ ഈ തമാശക്കാർ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിജയികകാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കരിയാം."

അവൻ തലയുറയ്ത്തി എന്ന കണ്ടു.

"ആരാ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്ക്. യോഗ ഗുരുവാണ്, തങ്ങൾക്ക് ഒരു അപൂർവ സന്ദർശനം. സ്വാഗതം, ബഹുമാനപ്പെട്ട സർ."

അവർ പല്ല കാണിച്ചു. തൊൻ എൻ്റെ പല്ലുകൾ അവരെ കാണിച്ചു.

"തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുകൂടിച്ച ചർച്ച ചെയ്യുകയായിരുന്നു, കൺട്രി-മാസ്. നിങ്ങൾക്കരിയാമോ, ഇവിടെ

ഇരുട്ട് പോലെയല്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കൂത്രിമം നടന്നിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ ഇത്തവണ വോട്ട് ചെയ്യാൻ പോവുകയാണോ?"

ഞാൻ അവനെ വിരുദ്ധ കൊണ്ട് വിളിച്ചു.

അവൻ തലയാട്ടി. "പിന്നീട്, കണ്ണടി-മൗസ്, തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് എനിക്കു വളരെ സന്ദർമ്മാണം."

ഞാൻ തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള കവർ വായുവിൽ വീശി. അവൻ പെട്ടു കാർധുകൾ താഴെ രൂച്ചു.

പാർക്കിംഗ് സ്ഥലത്തെക്ക് നടക്കാൻ ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു; ഹോണെ സിറ്റിയുടെ തണ്ണീളിൽ അയാൾ പണം എണ്ണിനോക്കി.

"കൊള്ളാം, കണ്ണടി-മൗസ്. അതെല്ലാം ഇവിടെയുണ്ട്. പിന്നെ നിന്ന് യജമാനൻ എവിടെ? നീ അവനെ അവിടേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമോ?"

"ഞാൻ എന്ന് സുന്നം യജമാനനാണ്."

ഒരു നിമിഷം അവനുത് കിട്ടിയില്ല. അപ്പോൾ അവൻ താടിയെല്ലാം താഴ്ന്നു - അവൻ മുന്നോട്ട് കൂത്രിച്ചു - അവൻ എന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. "കണ്ണടി-മൗസ്!" അവൻ എന്ന വീണ്ടും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. "എന്ന് മനുഷ്യൻ!"

അവനും അധ്യക്ഷാരത്തിൽനിന്നുള്ളവനായിരുന്നു - നിങ്ങളുടേതായ ഓൾ ജീവിതത്തിൽ ചില അഭിലാഷങ്ങൾ കാണ്ടിക്കുന്നത് കാണ്ണുന്നോൾ നിങ്ങൾക്ക് അഭിമാനം തോന്നുന്നു.

മുതലാളി ഇല്ലാതിരുന്ന സമയത്ത് താൻ അനുപചാരികമായ ഒരു "ടാക്സി" സർവീസ് നടത്തിയിരുന്നതായി വഴിയിൽ വിശദികരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്ന ക്രാളിസിൽ-അദ്ദേഹത്തിന്ന് മാറ്റുമ്പോൾ ക്രാളിസിൽ-ഹോട്ടലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

ഈ ഹോട്ടൽ സൗത്ത് എക്സ്പ്രസ്സിലായിരുന്നു, രണ്ടാം ഭാഗം-ഡാബ്ല്യൂയിൽ എറ്റവും മികച്ച ഷോപ്പിംഗ് എരിയകളിൽ നാണ്. വിറ്റിലിഗ്രാ-ലിപ്പസ് തന്നെ ക്രാളിസിനെ പൂട്ടി, ആശ്വാസകരമായി പുണ്ണിരിച്ചു, എന്നോടൊപ്പം റിസപ്പശൻ ഡെസ്ക്കിലേക്ക് നടന്നു. വെള്ള ഷർട്ടും കരുത്ത ബോ ദൈയും ധരിച്ച ഓൾ നീളമുള്ള ലെഡ്ജറിലെ എൻട്രികളിൽ വിരുത്ത് ഓടിച്ചു; പുസ്തകത്തിൽ വിരുദ്ധ വച്ചിട്ട്, വിറ്റിലിഗ്രാ-ലിപ്പസ് ചെവിയിൽ കാര്യങ്ങൾ വിശദികരിച്ചപ്പോൾ അവൻ എന്ന നോക്കി.

മാനേജർ തലയാട്ടി. "പൊൻമുടിയുള്ള ഒരു സ്ത്രീ - അവനുവേണ്ടി?"

അവൻ കൗണ്ടറിൽ കൈകൾ വെച്ചു, കാൽവിരലുകളിൽ നിന്ന് എന്ന കാണ്ടത്തക്കവിധം ചാഞ്ഞു.

"അവനു വേണ്ടി?"

വിറ്റിലിഗ്രാ-ലിപ്പസ് പുണ്ണിരിച്ചു. "ഈതാ നോക്കു, ഡൽഹിയിലെ സമ്പന്നർക്ക് അവർക്കാവശ്യമുള്ള എല്ലാ സ്വർണ്ണമുടിയുള്ള സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർക്ക് അടുത്തതായി എന്ന വേണ്ടതെന്ന് ആർക്കറിയാം? ചുറ്റനിൽ നിന്നുള്ള പച്ചമുടിയുള്ള സ്ത്രീകൾ? ഇപ്പോൾ അത് വെള്ളക്കാരായും സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടി

അംഗിനിരക്കുന്ന് തൊഴിലാളിവർഗമായിരിക്കും. ഇവന്നാണ് നിങ്ങളുടെ ബീസിനസ്സിന്റെ ഭാവി, തൊൻ നിങ്ങളോട് പരയുന്നു-അവനോട് നന്നായി പെരുമാറുക.

മാനേജർ ഒരു നിമിഷം അനിശ്ചിതത്വത്തിലായി; എന്നിട്ട് അയാൾ ലൈജൻസ് അടച്ച് ഒരു തുറന്ന കൈപ്പത്തി കാണിച്ചു. "എനിക്ക് അഞ്ചുവർ രൂപ കൂടി തരു." അവൻ ചിരിച്ചു. "തൊഴിലാളി ക്രാസ് സർച്ചാർജ്."

"എനിക്കിലിലി!"

"എനിക്ക് അഞ്ചുവർ തരു അല്ലകിൽ അത് മറക്കുക."

എൻ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന അവസാനത്തെ മുന്നുറ് രൂപ തൊൻ എടുത്തു. കാശടക്കുത്ത ദൈ നേരെയാകി, പിന്ന പടികൾ കയറി. വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസ് എൻ തോളിൽ തട്ടി പറത്തു, "നമുക്കല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ചെയ്യു, കണ്ട് മൗസ്!"

തൊൻ പടികൾ കയറി ഓടി.

റൂം 114A. മാനേജർ വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു, ചെവിയോർത്തു. അവൻ മന്തിച്ചു, "അനന്താസിയ?"

അവൻ മുട്ടി, എന്നിട്ട് വീണ്ടും വാതിലിൽ ചെവി ചേർത്തു പറത്തു, "അനന്താസിയ, നിങ്ങൾ അകത്തുണ്ടാ?"

അയാൾ വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്നു. ഒരു നിലവിളക്ക്, ഒരു ജനൽ, ഒരു പച്ച കിടക്ക, കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്വർണ്ണ മുടിയുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി.

തൊൻ നേടുവീർപ്പിട്ടു, കാരണം ഇത് കിം ബാസിന്റെ പോലെ ഒന്നുമല്ല. പകുതി ഭംഗിയില്ല. അപ്പോഴാണ് അത് എന്ന ബാധിച്ചത്-അതിന് മുഖവാദുമില്ലാത്ത വീഡിയത്തിൽ-സന്ധനർക്ക് എല്ലായ്പോഴും ജീവിതത്തിലെ ഒരുവും മികച്ച കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നു, നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് അവരുടെ അവൾപ്പിടിയർമാത്രമാണ്.

മാനേജർ തന്റെ രണ്ടു കൈപ്പത്തികളും എൻ മുഖത്തെക്ക് കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ അവ തുറന്ന് അടച്ചു, എന്നിട്ട് അത് വീണ്ടും ചെയ്തു.

ഇരുപത് മിനിറ്റ്.

എന്നിട്ട് അവൻ തന്റെ മുശ്കി കൊണ്ട് ഒരു മുടൽ ചലനം നടത്തി-തന്റെ തിളങ്ങുന്ന കരുത്ത ബുട്ട് കൊണ്ട് ഒരു കിക്കിംഗ് മോഷൻ നടത്തി.

"ഇത് നേടുക?"

ഇരുപത് മിനിറ്റിന് ശേഷം എനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നത് അതാണ്.

"അതെ."

അവൻ വാതിൽ കുറിയിട്ടു. സ്വർണ്ണ മുടിയുള്ള ആ സ്ത്രീ അപ്പോഴും എന്ന നോക്കിയില്ല.

പുറത്ത് വാതിലിൽ മുടുന്ന സമയത്ത് അവളുടെ അരികിൽ ഇരിക്കാനുള്ള ദൈര്ഘ്യം തൊൻ സംഭരിച്ചു.

"അത് കേൾക്കുന്നോൾ - അത് കഴിത്തു! ഇത് നേടുക?"
മാനേജരുടെ ശവിദം.

"എല്ലാം ശരി!"

ഞാൻ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ അടുത്തേതകൾ നീങ്ങി. അവർ എതിർക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഞാൻ അവളുടെ തലമുടിയുടെ ഒരു ചുരുളിൽ തൊട്ടു മെല്ലു വലിച്ചു അവളുടെ മുവം എന്നിക്ക് നേരെ തിരിച്ചു. അവർ കഷിണിതയായും കഷിണിതയായും കാണപ്പെട്ടു, അവളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ചുറ്റും മുറിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, ആരോ അവളെ ചൊറിയുന്നതുപോലെ.

അവർ എന്നിക്ക് ഒരു വലിയ പുണ്ണിരി സമ്മാനിച്ചു-എന്നിക്ക് അത് നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു: ഒരു ഭാസൻ യജമാനന് നൽകുന്ന പുണ്ണിരിയായിരുന്നു അത്.

"എന്നാണ് നീങ്ങളുടെ പേര്?" അവർ ഹിന്ദിയിൽ ചോദിച്ചു.

ഈതും! അവർക്കെ ഈ രാജാത്തെ പെണ്ണകുട്ടികൾക്കായി ഒരു ഹിന്ദി ഭാഷാ സ്കൂൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം, ഉക്കയൻ, ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു!

"മുന്ന്."

അവർ പുണ്ണിരിച്ചു. "അത് യമാർത്ഥ പേരല്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം 'ആൺകുട്ടി' എന്നാണ്.

"അത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ അതെന്ന് പേരാണ്" ഞാൻ പറഞ്ഞു. "എൻ്റെ വീട്ടുകാർ എന്നിക്ക് വേരെ പേരൊന്നും തന്നിട്ടില്ല."

അവർ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി-ഉയർന്ന, വെള്ളിനിറത്തിലുള്ള ഒരു ചിരി, അവളുടെ തലമുടി മുഴുവനും മേലോട്ടും താഴോട്ടും ആക്കി. എൻ്റെ പുറയും ഒരു കുതിരയെപ്പോലെ മിടിച്ചു. അവളുടെ പെർഫ്യൂം നേരെ എൻ്റെ തലച്ചോറിലേക്ക് പോയി.

"നീങ്ങൾക്കരിയ്യാമോ, ഞാൻ ചെറുപ്പത്തിൽ, എൻ്റെ ഭാഷയിൽ എന്നിക്ക് ഒരു പേരെ നൽകി, അത് 'പെണ്ണകുട്ടി' എന്നാണ്. എൻ്റെ കുടുംബവും എന്നോട് അതുതനെ ചെയ്തു!

"അയ്യോ," ഞാൻ പറഞ്ഞു, കട്ടിലിൽ കാലുകൾ മുകളിലേക്ക് കയറ്റി.

ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. ഈ ഹോട്ടലിലെ കൊതുകുകളോടും മാനേജരോടും അവർക്ക് വെറുപ്പാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു, ഞാൻ തലയാട്ടി. ഞങ്ങൾ കുറച്ചു നേരെ അങ്ങനെ സംസാരിച്ചു, എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു, "നീ ഒരു മോൾം ലുക്കിൾ ഫെല്ലോ അല്ല-അതോരു നല്ല സുന്ദരിയാണ്," എന്നിട്ട് അവർ എൻ്റെ മുടിയിൽ വിരൽ ഓടിച്ചു.

ഈ സമയത്ത്, ഞാൻ കട്ടിലിൽ നിന്ന് ചാടി. ഞാൻ പറഞ്ഞു, "നീ എന്തിനാ ഇവിടെ വന്നത്, സഹോദരി? നീങ്ങൾക്ക് ഈ ഹോട്ടൽ വിട്ടുപോകണമെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് അത് പാടല്ല? മാനേജരെ ഓർത്ത് വിഷമിക്കേണ്ടെന്ന്. നീങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്! ഞാൻ നീങ്ങളുടെ സ്വന്തം സഹോദരനാണ്, ബത്രിഗാം ഹത്തവായി!

തീർച്ചയായും, ഞാൻ അത് പറഞ്ഞു- ഹിന്ദി നിന്നിമയിൽ അവർ എൻ്റെ ജീവിതം നിർമ്മിക്കും.

"ഈപ്പത്തു മിനിറ്റിന് ഏഴായിരം മധുരം രൂപ! ആരംഭിക്കാനുള്ള സമയമായി!"

അതായിരുന്നു ഞാൻ യമാർത്ഥത്തിൽ പറത്തത്.

ഞാൻ അവളുടെ മുകളിൽ കയറി - ഒരു കൈ കൊണ്ട് അവളുടെ തലയക്ക് പിന്നിൽ കൈകൾ പിടിച്ചു. എന്ന് കൊക്ക് അവളിൽ മുകാനുള്ള സമയം. ഞാൻ മറ്റൊരു കൈ അവളുടെ സ്വർണ്ണ ചുരുളിലുടെ ഓടിക്കാൻ അനുവദിച്ചു.

എന്നിട്ട് ഞാൻ നിലവിളിച്ചു. നീ ഒരു പല്ലിയെ കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നിക്ക് ഉറക്കെ നിലവിളിക്കില്ലായിരുന്നു.

"എന്താണ് സംഭവിച്ചത് മുന്ന്?" അവൾ ചോദിച്ചു.

ഞാൻ കട്ടിലിൽ നിന്ന് ചാടി അവരെ തട്ടി.

എന്ന്, ഈ വിദേശികൾക്ക് അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അലറാൻ കഴിയും.

ഉടനെ - മാനേജർ എല്ലായ്പോഴും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, അവന്ന് ചെവി വാതിലിനോട് ചേർന്ന് ചീരിച്ചുകൊണ്ട് - വാതിൽ തുറന്ന അവൻ അകത്തെതക്ക് വന്നു.

"ഈ യമാർത്ഥ സ്വർണ്ണമല്ല," ഞാൻ പെൺകുട്ടിയുടെ മുടിയിൽ പിടിച്ചു അവനോട് ആട്ടക്കാശിച്ചു.

വേരുകൾ കരുത്തതായിരുന്നു! അതെല്ലാം ഒരു ചായം പുശുന്ന ജോലിയായിരുന്നു!

അവൻ തോഴിലേറി. "എഴായിരത്തിന് നിങ്ങൾ എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്? യമാർത്ഥ സാധനത്തിന് നാൽപ്പതും അബദ്ധം വില വരും.

ഞാൻ അവന്ന് നേരെ കൂതിച്ചു, അവന്ന് താടി എന്ന് കൈയിൽ പിടിച്ചു, വാതിലിൽ ഇടിച്ചു. "എനിക്ക് എന്ന് പണം തിരികെ ഭേദം!"

അ സ്ത്രീ എന്ന് പുരകിൽ നിന്ന് ഒരു നിലവിളി പുരപ്പട്ടവിച്ചു. ഞാൻ തീരിത്തു-അതാണ് ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റ്. ഞാൻ ആ മാനേജരെ അവിടെത്തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

പത്തു മിനിറ്റിനുശേഷം, മുറിവേറ്റ മുഖവുമായി, ഞാൻ മുൻവാതിലിലുടെ പുരത്തെതക്ക് വന്നു. അത് എന്ന് പിന്നിൽ തട്ടി.

വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്പസ് കാത്തിരുന്നില്ല. എനിക്ക് വിട്ടിലേക്ക് ഒരു ബസിൽ പോകേണ്ടിവന്നു; ഞാൻ തല മുഴുവൻ തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എഴായിരും രൂപ - എനിക്ക് കരയണം! ഇത്തരും പണം കൊടുത്ത എത്ര നീർപ്പോത്തുകളെ വാങ്ങാമായിരുന്നു എന്നറിയാമോ? - മുത്തപ്പറ്റിയുടെ വിരലുകൾ എന്ന് കാതുകളെ തെരിക്കുന്നത് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു.

അവസാനം ബക്കിംഗ്ഹാം ടവറിൽ തിരിച്ചെത്തി—ഒരു മണിക്കൂർ റോഡിലെ ഗതാഗതക്കുരുക്കിന് ശേഷം—ഞാൻ എന്ന് തലയിലെ മുറിവ് കോമൺ സീക്കിൽ കഴുകി, പിനെ ഒരു ഡസ്റ്റ് തവണ തുപ്പി. എല്ലാം കൊണ്ടും നരകത്തിലേക്ക് - ഞാൻ എന്ന് തെരുവിൽ മാന്തികുഴിയുണ്ടാക്കി. എനിക്ക് അത് ആവശ്യമായിരുന്നു. ഞാൻ എന്ന് മുറിയിലേക്ക് ചാഞ്ചു, വാതിൽ ചവിട്ടി തുറന്നു, മരവിച്ചു.

കൊതുകുവലയക്കുള്ളിൽ ആരോ ഉണ്ടായിരുന്നു. താമരയുടെ പൊസിഷനിൽ ഒരു സിലവറ്റ് ഞാൻ കണ്ടു.

“ബത്രാം വിഷമിക്കേണ്ട്. നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കരിയാം.”

ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ ശബ്ദം. കൊള്ളാം, കുറത്തെത്ത് അത് മുത്തുഴിയായിരുന്നില്ല-അതായിരുന്നു എൻ്റെ ആദ്യത്തെ ചിന്ത.

മിസ്റ്റർ അശോക് വലയുടെ ഒരു മുലയുധർത്തി എന്ന നോക്കി, അവൻ്റെ മുവത്ത് ഒരു കുസ്യതി ചീരി.

“നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്ക് കൃത്യമായി അറിയാം.”

“സാർ?”

“തോൻ്റെ നിങ്ങളുടെ പേര് വിളിക്കുകയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ പ്രതികരിച്ചില്ല. അങ്ങനെ കാണാൻ ഇന്ത്യൻ. പക്ഷേ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്ക് കൃത്യമായി അറിയാം... ആ മറ്റാരു ദൈവവർ, പിങ്ക് ചുണ്ടുകളുള്ള മനുഷ്യൻ്റെ എന്നോട് പറഞ്ഞു.

എൻ്റെ ഹൃദയം പിടിച്ചെന്നു. തോൻ്റെ നിലത്തെക്ക് നോക്കി.

“എൻ്റെ ആരോഗ്യത്തിന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിലുണ്ടായെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.”

“അതെ സാർ,” ആശ്രാംസത്തിൽ വിയർപ്പ് ഒഴുകി തോൻ്റെ പറഞ്ഞു. “അത് ശരിയാണ് സാർ.”

“നെറ്റിന്റെ അക്കത്തെക്ക് വരു,” അവൻ മൃദുവായി പറഞ്ഞു. തോൻ്റെ അക്കത്തു കയറി കൊതുകുവലയ്ക്കുള്ളിൽ അവൻ്റെ അടുത്ത് ഇരുന്നു. അവൻ തങ്ങൾക്ക് മുകളിലുടെ നടക്കുന്ന പാറകളെ നോക്കിക്കാണ്ടിരുന്നു.

“നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നത് അത്തരമാരു കുഴിയിലാണ്, ബത്രാം. തോൻ്റെ ഓരോക്കും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നോട് ക്ഷമിക്കു.”

“കുഴപ്പമില്ല സാർ. എനിക്ക് ശ്രീലം ഉണ്ട്.”

“തോൻ്റെ കുറച്ച് പണം തരാം ബത്രാം. നീ നാളെ കുറച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ട ഭവനത്തിലേക്ക് പോകു, ശരി?”

അവൻ എൻ്റെ കൈ പിടിച്ചു മറിച്ചു. “ബത്രാം, നിങ്ങളുടെ കൈപ്പത്തിയിൽ എന്താണ് ഈ ചുവന്ന പാടുകൾ? നിങ്ങൾ സ്വയം സുള്ളുകയായിരുന്നോ?”

“ഈ സാർ... ഈതോരു തുക്ക് രോഗമാണ്. എനിക്കെത്ത് ഇവിടെയും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, എൻ്റെ ചെവിക്ക് പിന്നിൽ-കാണുക-ആ പിങ്ക് പാടുകളെല്ലാം?”

എൻ്റെ നാസാരന്ധങ്ങളിൽ സുഗന്ധം നിറച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അടുത്തുവന്നു. ഒരു വിരൽ കൊണ്ട് എൻ്റെ ചെവി കുന്നിച്ചു, അവൻ പതുക്കെ നോക്കി.

“Ente. തോൻ്റെ ഓരോക്കും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. തോൻ്റെ ഇല്ലാ ദിവസവും നിങ്ങളുടെ പുറകിൽ ഇരിക്കുന്നു, തോൻ്റെ ഓരോക്കും -”

“പലർക്കും ഈ അസുവമുണ്ട് സർ. ഒരുപാട് പാവങ്ങൾ.”

“ശരിക്കും. തോൻ്റെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഈത് ചികിത്സിക്കാൻ കഴിയുമോ?”

“ഈ സർ. പാവപ്പെടുവൻ്റെ രോഗങ്ങൾ ഓരോക്കും ചികിത്സിക്കാനാവില്ല. എൻ്റെ പിതാവിന് ടിബി ഉണ്ടായിരുന്നു,

അത് അവനെ കൊണ്ടു.

“ഈ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറാണ്ടാണ് ബത്രാം. എന്തും ചികിത്സിക്കാം. നിങ്ങൾ ആശുപത്രിയിൽ പോയി ചികിത്സിക്കു. ബില്ല് എനിക്ക് അയച്ചു തരു, ഞാൻ അത് തരാം.

“നന്ദി സർ,” ഞാൻ പറഞ്ഞു. “സർ... ഞാൻ നിങ്ങളെ നഗരത്തിൽ എവിടെയെക്കിലും കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?”

അവൻ ചുണ്ടുകൾ തുറന്ന് ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ അടച്ചു. ഒന്നുരണ്ടു പ്രാവശ്യം ഈ ചെയ്തു, എനിട്ട് പറഞ്ഞു, “എന്ന് ജീവിതരിൽ എല്ലാം തുറാണ് ബത്രാം. എനിക്കരിയാം, പക്ഷേ അത് മാറ്റാൻ എനിക്ക് ദേശരൂമില്ല. എന്ന് പകൽ പത്രുകൾ ഇല്ല.”

“അതിനേക്കുറിച്ച് അധികം ചിന്തിക്കേണ്ട സർ. പിന്ന സർ, നമുക്ക് മുകളിലേക്ക് പോകാം, ഞാൻ നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ നിങ്ങളേപ്പാലെ നിലവാരമുള്ള ഓർക്കുള്ള സ്ഥലമല്ല.

“ബത്രാം, എന്ന ചുണ്ടണം ചെയ്യാൻ ഞാൻ ആളുകളെ അനുവദിച്ചു. എന്ന് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞാൻ...”

അവന്ന് തല തുഞ്ചി; അവന്ന് ശരീരം മുഴുവനും കഷീണിച്ചും കഷീണിച്ചും കാണപ്പെട്ടു.

“സാർ എത്തെങ്കിലും കഴിക്കണം,” ഞാൻ പറഞ്ഞു. “നിന്ന കണ്ടിട്ട് കഷീണിച്ച പോലെ തോന്നുന്നു.”

അവൻ പുണ്ണിരിച്ചു-ങ്ങു വലിയ, വിശ്വാസമുള്ള കുത്തിന്ന് പുണ്ണിരി.

“നിങ്ങൾ എപ്പോഴും എന്നക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്, ബത്രാം. അതെ, എനിക്ക് കഴിക്കണം. പക്ഷേ എനിക്ക് വേരെ ഹോട്ടലിൽ പോകണ്ട ബത്രാം. എനിക്ക് ഹോട്ടലുകൾ മടുത്തു. നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തെക്ക് എന്ന കൊണ്ടുപോകു, ബത്രാം.

“സാർ?”

“ഞാൻ കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണം എനിക്ക് ആസുവമാണ്, ബത്രാം. ഞാൻ നയിക്കുന്ന ജീവിതം എനിക്ക് മടുത്തു. തങ്ങൾ പണക്കാരാണ്, തങ്ങൾക്ക് വഴി തെറ്റി, ബത്രാം. ബത്രാം, നിങ്ങളേപ്പാലെ ഒരു ലളിതമായ മനുഷ്യനാകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“അതെ സർ.”

തങ്ങൾ പുറത്തെക്ക് നടന്നു, ഞാൻ അവനെ രോധിന് കുറുകെ ഒരു ചായകടയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

“ബത്രാം തങ്ങൾക്ക് ഓർഡർ ചെയ്യു. സാധാരണക്കാരുടെ ഭക്ഷണം ഓർഡർ ചെയ്യു.

ഓക്, കോളിഫൂവർ, റാഡിഷ്യർ, ചീര, ഡാൾ എനിവ ഞാൻ ഓർഡർ ചെയ്തു. ഒരു കുടുംബത്തെ മുഴുവൻ പോറ്റാൻ മതി, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ധനികനെ.

അവൻ തിന്നു, ബത്രപ് ചെയ്തു, കുറച്ചുകൂടി കഴിച്ചു.

"ഈ ഭക്ഷണം അതിശയകരമാണ്. പിന്നു വരും ഇരുപത്തിയഞ്ച് രൂപ! നിങ്ങൾ വളരെ നന്നായി കഴിക്കുന്നു!"

അവൻ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, തൊന്ത് അവനു ഒരു ലസ്സി ഓർഡർ ചെയ്തു, അവൻ ആദ്യത്തെ സിപ്പ് എടുത്തപ്പോൾ അവൻ പുണ്ണിറിച്ചു. "എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ തരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഇഷ്ടമാണ്!"

തൊന്ത് പുണ്ണിറിച്ചുകൊണ്ട് പിന്തിച്ചു, നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവും കഴിക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമാണ്.

"വിവാഹമോചന രേഖകൾ ഉടൻ വരും. അതാണ് വകീൽ പറത്തത്."

"എല്ലാം ശരി."

"നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തന്ന നോക്കാൻ തുടങ്ങേണ്ടോ?"

"മറ്റാരു വകീലിന് വേണ്ടി?"

"ഈല്ല. മറ്റാരു പെൺകുട്ടിക്ക് വേണ്ടി."

"ഈത് വളരെ നേരത്തെയായി, മുകേഷ്. അവൻ പോയിട്ട് മുന്ന് മാസമേ ആയിട്ടുള്ളു.

തൊന്ത് ശ്രീ അശോകനെ ടെയിൻ സ്റ്റേഷൻലേക്ക് ദെയവ് ചെയ്തിരുന്നു. മംഗുസ് വീണ്ടും നഗരത്തിലേക്ക് വന്നു, ധന്ബാദിൽ നിന്ന്. ഇപ്പോൾ തൊന്ത് രണ്ടുപേരെയും അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു.

"എല്ലാം ശരി. നിന്നക്കാവശ്യത്തിനുള്ള സമയമെടുക്കുക. പക്ഷേ നീ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കണം. നിങ്ങൾ വിവാഹമോചിതനായി തുടരുകയാണെങ്കിൽ, ആളുകൾ നിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കില്ല. അവർ തങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കില്ല. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തന നിതിയാണിത്. തൊന്ത് പരയുന്നത് കേൾക്കു. കഴിഞ്ഞ തവണ നിങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജാതിക്ക് പുറത്തുള്ള, തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ കേട്ടില്ല - അവളുടെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് സ്ത്രീയന്മാരുടെ പോലും നിങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചു. ഇത്തവണ തങ്ങൾ പെൺകുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കും.

തൊന്ത് ഓന്നും കേട്ടില്ല; ശ്രീ അശോക് പല്ല് തെരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

"നിങ്ങൾ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയും," മംഗുസ് പറത്തു. "നമുക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് സംസാരിക്കാം. തന്റെക്കാലം ഈത് എടുക്കുക. ധന്ബാദിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ചുവന്ന ബാഗ് അയാൾ സഹോദരനെ ഓർപ്പിച്ചു.

മിസ്റ്റർ അശോക് ബാഗ് തുറന്ന് ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കി-പും തന്ന മംഗുസ് ബാഗ് അടപ്പിച്ചു.

"നിന്നക്ക് ഭ്രാന്താണോ? അത് ഇവിടെ കാറിൽ തുറക്കരുത്. മുകേഷനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. തടിയൻ. സഹായി. നിന്നക്ക് അവനെ അറിയാം, അശ്വേ?"

"അരതെ, എനിക്ക് അവവനെ അറിയാം." ശ്രീ.അശോക് തോളിലേറ്റി. "ആ തെണ്ടികൾക്ക് തുദിനകം പണം നൽകിയിട്ടില്ല?"

"മന്ത്രിക്ക് കുടുതൽ വേണം. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് കാലമാണ്. ഓരോ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വരുമ്പോഴും നമ്മൾ പണം കൈമാറും. സാധാരണയായി ഇരുപക്ഷത്തെക്കുമാണെങ്കിലും ഇത്തവണ സർക്കാർ വിജയിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്. പ്രതിപക്ഷം ആകെ അകലാപ്പിലാണ്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് സർക്കാർ പണം കൊടുത്താൽ മതി, അത് നമുക്ക് നല്കുന്നാണ്. താൻ ആദ്യമായി നിങ്ങളോടൊപ്പം വരും, പകേശ ഇത് ധാരാളം പണമാണ്, നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും പോകേണ്ടി വന്നേക്കാം. പിന്നെ നമുക്ക് കൊഞ്ചേരിയിൽ ഒന്നുരണ്ടു ബൃഹോക്രാറുകൾ ഉണ്ട്. ഇത് നേടുക?"

"ഡൽഹിയിൽ എനിക്ക് ചെയ്യാനുള്ളത് ഇത്രമാത്രമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ബാക്കുകളിൽ നിന്ന് പണം എടുത്ത് ആളുകൾക്ക് കൈക്കുലി നൽകുക. ഇതിനാണോ താൻ ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്?"

"പരീഹാസം പറയരുത്. ഓരോ തവണയും ബാഗ് തിരികെ ചോദിക്കുക. ഇറ്റാലിയൻ നിർമ്മിത നല്ല ബാഗാണിൽ. അവർക്ക് അധിക സമ്മാനങ്ങൾ നൽകേണ്ടതില്ല. മനസ്സിലായോ? ഓ, നരകം. മരുഭൂമിക്ക് ജാം അല്ല.

"ബർത്താം, വീണ്ടും സ്ഥിംഗ് കളിക്കു. ടാഫിക് ജാമിനുള്ള ഏറ്റവും മികച്ച സംഗ്രീതമാണിത്.

"സ്ഥിംഗ് ആരാണെന്ന് ഇന്ന് ദൈവവർക്ക് അറിയാമോ?"

"തീർച്ചയായും, ഇത് എന്തെ പ്രിയപ്പെട്ട നിഡിയാണെന്ന് അവനറിയാം. ബർത്താം, സ്ഥിംഗ് സിഡി കാണിക്കു. കാണുക-കാണുക-അവന് സ്ഥിംഗിനെ അറിയാം!

താൻ സിഡി ഷൈത്യരിൽ ഇട്ടു.

പത്ത് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞു, കാറുകൾ ഒരിഞ്ച് നിങ്ങളിയില്ല. താൻ സ്ഥിംഗിനെ എന്നുയെ മാറ്റി; താൻ എന്നുയെ എമിനെമിനെ മാറ്റി. കൂടു ഓരിഞ്ഞുകളോ പ്ലാസ്റ്റിക് കെയ്സുകളിലുള്ള സിഡാബവിയോ പത്രങ്ങളോ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള നോവലുകളോ ഒക്കയുമായി കച്ചവടക്കാർ കാറിനടുത്തതി. ഭിക്ഷാടകരും ആക്രമണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ധാചകൻ മരുഭാരാളി തോളിലേറ്റി കാറിൽ നിന്ന് കാറിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്നു; തോളിൽ ഇരിക്കുന്ന ആൾക്ക് മുടിന് താഴെ കാലുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അവർ ഒരുമിച്ച് കാറിൽ നിന്ന് കാറിലേക്ക് പോയി, കാലുകളില്ലാത്ത സഹയാത്രികൻ തരങ്ങുകയും തരങ്ങുകയും മരുഭാരാൾ കാറിന്റെ ചില്ലുകളിൽ തട്ടുകയോ പോരുകയോ ചെയ്തു.

അധികം ആലോച്ചിക്കാതെ താൻ മുട പൊട്ടിച്ചു.

ഗ്രാസ് ഉരുട്ടിവെച്ച്, താൻ ഒരു രൂപ നീട്ടി-വികൃതമായ കാലുകളുള്ള ആ സുഹൃത്ത് അതെടുത്ത് എന്ന സല്പാട് ചെയ്തു; താൻ ജനൽ ചുരുട്ടി മുട വീണ്ടും അടച്ചു.

പിന്നീറ്റിലെ സംസാരം പെട്ടെന്ന് നിന്നു.

"അതരാൻ്റ് നിന്നോട് അങ്ങേനെ ചെയ്യാൻ പറത്തത്ത്?"

"സോറി സർ," തൊൻ പറത്തു.

"എന്തിനാ ആ ഭിക്ഷക്കാരന് ഒരു രൂപ കൊടുത്തത്? എന്ത് കവിശ്ര! സംഗീതം ഓഹാക്കുക."

അൻ വൈകുന്നേരം അവർ അത് ശരിക്കും എനിക്ക് തന്നു. അവരുടെ സംസാരം സാധാരണയായി ഹിന്ദിയും ഇംഗ്ലീഷും കലർന്നതായിരുന്നുവെങ്കിലും, രണ്ട് സഹോദരമാരും പരിശുഖമായ ഹിന്ദിയിൽ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി—മുഴുവൻ എൻ്റെ പ്രയോജനത്തിനായി.

"ഓഡോ തവണ അനുലതത്തിൽ പോകുന്നോളും നമ്മൾ പണം കൊടുക്കാറില്ലോ?" മുത്ത തെമ്മാടി പറത്തു. "തെങ്ങൾ എല്ലാ വർഷവും കുറൻസർ ഇന്റെയിറ്റുട്ടിലേക്ക് സംഭാവന നൽകുന്നു. സ്കൂൾ കൂട്ടിക്കൾ വിൽക്കുന്ന ആ കാർഡ് തൊൻ വാങ്ങുന്നു.

"കഴിഞ്ഞ ദിവസം തൊൻ തെങ്ങളുടെ അക്കൗണ്ടന്റോട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം പറത്തു, 'സർ, നിങ്ങളുടെ ബാക്കിൽ പണമില്ല. അതെല്ലാം പോയി.' ഈ രാജ്യത്ത് നികുതി എത്ര ഉയർന്നതാണെന്ന നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? ഇളയ തെമ്മാടി പറത്തു. "തെങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പണം നൽകിയാൽ, തെങ്ങൾ എന്ത് കഴിക്കും?"

അപ്പോഴാണ് ഇരുവരും തമിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്തിയത്. ഇരുവരും പിതാവിന്റെ സന്തതികളായിരുന്നു.

വീട്ടിലേക്കുള്ള ബാക്കി ഭാഗങ്ങളിൽ, മംഗുസ് റിയൽവ്യൂ മിറിൽ തന്റെ കണ്ണുകൾ സുക്ഷിച്ചു. എന്തോ തമാശ മണത്തതു പോലെ അവൻ നോക്കി.

തെങ്ങൾ ബക്കിംഗ്ഹാം ബിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറത്തു, "മുകളിലേക്ക് വരു, ബത്രാം."

"അതെ സർ."

തെങ്ങൾ ലിഫ്റ്റിൽ അരികിൽ നിന്നു. അപ്പാർട്ടമെന്റിന്റെ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ അയാൾ തറയിലേക്ക് വീരൽ ചുണ്ടി. "സ്വയം സുഖകരമാക്കുക."

കഡിൽസ് ആൻഡ് പുഡിൽസ് ഫോട്ടോയ്ക്ക് താഴെ തൊൻ പത്തുഞ്ചി നിന്ന് കൈകൾ മുട്ടുകൾക്കിടയിൽ വെച്ചു. അവൻ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു, അവൻ കൈപ്പത്തിയിൽ മുഖം അമർത്ഥി എന്ന നോക്കി.

അവൻ ഒന്നറി ചുളിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ മനസ്സിൽ ഒരു ചിന്ത രൂപപ്പെടുന്നത് തൊൻ കണ്ണു.

അവൻ കസേരയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു, തൊൻ കുന്നിഞ്ഞിരുന്നിടത്തെക്ക് നടന്നു, ഒരു മുട്ടുകുത്തി. അവൻ വായു മണത്തു.

"നിന്റെ ശ്രാസത്തിന് സോപ്പിന്റെ മണമുണ്ട്."

"അതെ സർ."

"ആളുകൾ അവരുടെ ശ്രാസത്തിൽ മദ്യം മറയ്ക്കാൻ അത് ചവയ്ക്കുന്നു. നീ കൂടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?"

"ഇല്ല സർ. എൻ്റെ ജാതി, തെങ്ങൾ ടീറേലർമാരാണ്.

അവൻ മന്നംപിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, എല്ലായ്പോഴും അടുത്തേക്ക് വന്നു.

ഞാൻ ഒരു വലിയ ശ്രാസം എടുത്തു; എന്നെന്ത് വയറിന്റെ കുഴിയിൽ പിടിച്ചു; എന്നിട്ട് ഞാൻ അത് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് ബലമായി പുരത്തേക്ക് തള്ളി.

"അത് വെറുപ്പുളവാക്കുന്നു, ബത്രാം," അവൻ പരിഭ്രമത്തോടെ പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് രണ്ടി പിന്നോട്ട് വച്ചു.

"ക്ഷമിക്കണം സർ."

"പുരത്തുപോകുക!"

വിയർത്തുകുളിച്ചു ഞാൻ പുരത്തിരങ്ങി.

അടുത്ത ദിവസം, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെയും ശ്രീ. അശോകിനായും ഡൽഹിയിലെ എത്തക്കിലും മന്ത്രിയുടെയോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെയോ വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി; ചുവന്ന സമീയുമായി അവർ പുരപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം, ഞാൻ അവരെ ഒരു ഹോട്ടലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ അവർ ഉച്ചാക്ഷണം കഴിച്ചു-ഞാൻ ഹോട്ടൽ ജീവനക്കാർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി: കൈശണത്തിൽ ഉരുളക്കിഴങ്ങിലു-പിന്ന മംഗുസിനെ രെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

അവന്റെ പതിവ് ഭീഷണികളും മുന്നറയിപ്പുകളും ഞാൻ സഹിച്ചു-എ/സി ഇല്ല, സംഗ്രഹിതമില്ല, ഇന്ധനം പാഴാക്കരുത്, ബും ബും ബും. അവൻ ലാലുക്കഷണം കഴിക്കുന്നത് ഞാൻ ഷാറ്റ്‌ഹോമിൽ നിന്നു നോക്കി. ട്രയിൻ പോയപ്പോൾ ഞാൻ ഷാറ്റ്‌ഹോമിന് ചുറ്റും നൃത്തം ചെയ്തു, കൈകൊട്ടി. വീടില്ലാത്ത രണ്ട് മുള്ളുകൾ എന്ന നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അവർ ചീരിച്ചു-അവരും കൈകൊട്ടി. അവരിൽ ഒരാൾ ഏറ്റവും പുതിയ ഹിന്ദി സിനിമയിലെ ഒരു ഗാനം പാടാൻ തുടങ്ങി, തെങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ഷാറ്റ്‌ഹോമിൽ നൃത്തം ചെയ്തു.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ, ഞാൻ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ആയിരുന്നു, അശോക ചുവന്ന ബാഗുമായി കളിയാക്കി പുരപ്പെടാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ ഹോം റിംഗ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ബാഗ് ഇരക്കി തരാം സാർ. ഞാൻ കാറിൽ കാത്തിരിക്കാം.

അയാൾ മട്ടിച്ചു, എന്നിട്ട് ബാഗ് എന്നെന്ന് ദിശയിലേക്ക് നീട്ടി. "ഒരു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം ചേരും."

ഞാൻ അപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ വാതിൽ അടച്ചു. ഞാൻ പിഫ്റ്റിലേക്ക് നടന്നു, ബട്ടൺ അമർത്തി കാത്തിരുന്നു. അതോരും ഭാരമെറിയ ബാഗായീരുന്നു, എനിക്ക് അത് എന്നെ കൈപ്പത്തിയിലേക്ക് മാറ്റേണ്ടിവന്നു.

പിഫ്റ്റ് നാലാം നിലയിൽ എത്തിയിരുന്നു.

ഞാൻ തിരിത്തു പതിമുന്നാം നിലയിലെ ബാത്തുക്കണിയിൽ നിന്നുള്ള കാഴ്ചയിലേക്ക് നോക്കി-പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ പോലും ശുഡഗാവിലെ മാളുകളിൽ നിന്ന് ലൈറ്റുകൾ തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ ഒരു പുതിയ മാർ

തുറന്നു. മരുന്ന് നിർമ്മാണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നഗരം വളരുകയായിരുന്നു.

ലിഫ്റ്റ് വേഗത്തിൽ മുകളിലേക്ക് വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പതിനൊന്നാം നിലയിലെത്തുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ തിരിത്തു ഓടി.

ഹയർ എസ്കേപ്പിന്റെ വാതിൽ ചവിട്ടി തുറന്ന്, ഇരുണ്ട് പടവുകളുടെ രണ്ട് ഫൈറ്റ് ഇരങ്ങി, ഞാൻ ചുവന്ന ബാഗിൽ കീക്ക് ചെയ്തു.

ഒറ്റയടിക്ക്, കോൺപുടി മുഴുവനും മിന്നുന്ന പ്രകാശത്താൽ നിറഞ്ഞു-പെന്തതിന്റെ മാത്രം നൽകാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിലുള്ളൂ.

ഇരുപത്തിയഞ്ച് മിനിറ്റിനുശേഷം, സെൽഫോൺഡെ ബട്ടണുകൾ കൂത്തി അശോക ഇരങ്ങിവന്നപ്പോൾ, തന്റെ സീറ്റിൽ ചുവന്ന ബാഗ തന്ന കാൽത്തുകിടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവൻ്റെ വാതിൽ അടച്ചപ്പോൾ ഞാൻ തിളങ്ങുന്ന ഒരു വെള്ളി ഡിസ്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു.

"ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ലൂഡ് കളിക്കേടു, സർ?"

ഞങ്ങൾ ദൈവവ് ചെയ്യുന്നോൾ, ചുവന്ന ബാഗിലേക്ക് നോക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ കടിനമായി ശ്രമിച്ചു - പിക്കി മാധം ചെറിയ പാവാടയിൽ ഇരിക്കുന്നത് പോലെ ഏറ്റിക്കു ഇത് ഒരു പീഡനമായിരുന്നു.

ചുവന്ന വെളിച്ചത്തിൽ, ഞാൻ റിയർവ്വു മിറിറിലേക്ക് നോക്കി. എൻ്റെ തടിച്ച മീശയും താടിയെല്ലും ഞാൻ കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ണാടിയിൽ തൊടു. ചിത്രത്തിന്റെ ആംഗിൾ മാറി. ശക്തവും രോമമുള്ളതുമായ നെറ്റി പേശികളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും വളയുന്ന നീംഭേദ മനോഹരമായ പുരികങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടു; പിരിമുറുകമുള്ള ആ പേശികൾക്ക് താഴെ കരുത്ത കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇരയെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന പുച്ചയുടെ കണ്ണുകൾ.

പോകു, ചുവന്ന ബാഗിലേക്ക് നോക്കു, ബത്രാം-അത് മോഷ്ടിക്കുന്നില്ല, അണ്ണേ?

ഞാൻ തലയാട്ടി.

ബത്രാം മോഷ്ടിച്ചാലും മോഷ്ടിക്കില്ല.

അതെങ്ങനെ? ഞാൻ കണ്ണാടിയിലെ ജീവിയെ നോക്കി.

കാണുക - ശ്രീ. ഡൽഹിയിലെ ഈ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കല്ലാം അശോക പണം നൽകുന്നുണ്ട്, അതിലും അവർ അടക്കണബ നികുതിയിൽ നിന്ന് അവനെ ഒഴിവാക്കും. അവസാനം ആ നികുതി ആർക്കാണ്? ഈ രാജ്യത്തെ സാധാരണക്കാരല്ലാതെ മറ്റാരാണ് -നിങ്ങൾ!

"അതെന്താ ബത്രാം? നീ എന്തെങ്കിലും പറയേണ്ടാ?"

ഞാൻ കണ്ണാടിയിൽ തട്ടി. എൻ്റെ മീശ വീംഭും ഉയർന്നു, കണ്ണുകൾ അപ്രത്യക്ഷമായി, ഇപ്പോൾ എന്ന നോക്കുന്നത് എൻ്റെ സ്വന്തം മുഖം മാത്രമാണ്.

"എൻ്റെ മുന്നിലിരീക്കുന്ന ഈ ആൾ ധൃതിയിൽ വണ്ടിയോടിക്കുകയാണ് സർ. ഞാൻ വെറുതെ പിറുപിറുക്കുകയായിരുന്നു."

"ബൽരാം, ശാന്തമായിരിക്കുക. നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല ദൈവരാണ്, മോശമായവരെ നിങ്ങളുടെ അടുത്തെതക്കെ വരാൻ അനുവദിക്കരുത്.

നഗരം ഷുന്നേ രഹസ്യം അറിഞ്ഞതു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, രാഷ്ട്രപതി ഭവനം പുകമത്ത് മുട്ടുകയും റോധിൽ നിന്ന് മായ്ക്കുകയും ചെയ്തു; അന്ന് ധർമ്മാധിക്രമിൽ സർക്കാർ ഇല്ലെന്ന് തോന്തി. പ്രധാനമന്ത്രിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഷുള്പാ മന്ത്രിമാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന നിബിധമായ മലിനീകരണം എന്നോട് പറഞ്ഞു:

നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു കാര്യവും അവർ കാണുകയില്ല. ഞാൻ അത് ഉറപ്പ് വരുത്തും.

ഞാൻ പാർലമെന്റ് ഹൗസിന്റെ ചുവന്ന മതിൽ കടന്നു. ചുവന്ന ചുമരിലെ ലുക്കാട് പോസ്റ്റിൽ നിന്ന് തോക്കുമായി ഒരു കാവൽക്കാരൻ ഷുന്നെന്ന നീരിക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു-ഷുന്നെന്ന കണ്ണ നിമിഷം അയാൾ തോക്ക് താഴെ വെച്ചു.

ഞാൻ ഏതിന് നിന്നെന്ന തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

രാത്രിയിൽ ഒരു സ്ത്രീ സെലോഫേയൻ ബാഗുമായി നടന്നു; ഷുന്നേ ഹൈലെറ്റുകൾ ബാഗിലേക്ക് പ്രകാശിക്കുകയും സെലോഫേയൻ സുതാര്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. ബാഗിനുള്ളിൽ നാല് വലിയ ഇരുണ്ട പഴങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ണു-ഓട്ടരോ ഇരുണ്ട പഴങ്ങളും പറഞ്ഞു; നിങ്ങൾ ഇതിനകം ചൂയ്തുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ പ്രദയത്തിൽ നിങ്ങൾ ഇതിനകം അത് ഏടുത്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഹൈലെറ്റുകൾ കടന്നുപോയി; സെലോഫേയൻ അതാര്യമായി മാറി; നാല് ഇരുണ്ട പഴങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായി.

റോധിന് പോലും-ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഓറ്റവും മികച്ച, മിനുസമാർന്നതും മിനുക്കിയതുമായ ധർമ്മ റോധ്-ഷുന്നേ രഹസ്യം അറിയാമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ഒരു ട്രാഫിക് സിഗ്നലിൽ, ഷുന്നേ അടുത്തുള്ള കാറിന്റെ ദൈവരിൽ ജനൽ താഴ്ത്തി പുരുത്തെതക്കെ തുപ്പി: അവൻ പാൻ ചവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, ചുട്ടുള്ള മധ്യാഹ്ന റോധിൽ ഉജ്ജ്വലമായ ചുവന്ന പൊട്ടൽ തെറിച്ചു ഒരു ജീവനുള്ള വസ്തുവിനെപ്പാലെ അവിടെ പറന്നു. ഒപ്പം തെരക്കവും. ഒരു നിമിഷത്തിനുശേഷം, അവൻ വീണ്ടും തുപ്പി-ഇപ്പോൾ റോധിൽ രണ്ടാമത്തെ കുള്ളമുണ്ടായിരുന്നു. തുപ്പത്ത് പടർത്തുന്ന ചുവന്ന നിറത്തിലുള്ള രണ്ട് കുണ്ഡികളിലേക്ക് ഞാൻ നോക്കി - ഷുന്നിട്ട്:

**ഇടത് കൈ തുപ്പൽ
പരയുന്നതായി തോന്തി:**

നിങ്ങൾ
സത്യസന്ധനായിരിക്കണമെന്ന്
നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ആഗ്രഹിച്ചു.

മിസ്റ്റർ അശോക് നിങ്ങളെ

**എന്നാൽ വലംകൈ
തുപ്പൽ പരയുന്നതായി
തോന്തി:**

പുരുഷനാകണമെന്ന്
നിന്ന് പിതാവ്
ആഗ്രഹിച്ചു.

ഭാര്യ ആ കൂട്ടിയെ

തുപ്പുകയോ തുപ്പുകയോ
ചെയ്യുന്നില്ല, അള്ളുകൾ നീങ്ങളുടെ
അച്ചനോട് ചെയ്തതുപോലെ.

മിസ്സർ അഗ്രോക് നിങ്ങൾക്ക് നല്ല ശമ്പളം നൽകുന്നു, മാസം 4,000 രൂപ. നിങ്ങൾ പോലും ചോദിക്കാതയാണ് അവൻ നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം കുടുന്നത്.

എറുമ തന്റെ ഭാസൻ
കൂടുംബത്തോട് ചെയ്തത
ഓർക്കുക. ഓരിക്കൽ നീ
ഓടിപ്പോയാൽ നീൻ
കൂടുംബത്തോടും അങ്ങനെ
ചെയ്യാൻ അശോക് അപ്പേനാട്
ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ചുവന്ന കൂൺകിളിൽ നിന്നും താൻ മുഖം തിരിച്ചു. ഹോട്ട് സിറിയുടെ ഫുദയം തുറന്നുകിടക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു റിയർവ്വു മിറിഞ്ഞ മധ്യഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്ന ചുവന്ന ബാഗിലേക്ക് താൻ നോക്കി.

അരന്നു താൻ മിസ്സർ അഗ്രഹാകിനെ ഇംപീരിയൽ ഹോട്ടലിൽ ഇറക്കി, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഇരുപതു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ താൻ തിരിച്ചെത്താം, ബാധാം.”

കാർ പാർക്ക് ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, തൊൻ ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് വളരെ അക്കലെയുള്ള പഹാർ ഗ്രാമിലുള്ള റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻലേക്ക് പോയി.

അരളുകൾ സ്നേഹിന്റെ തരയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. നായ്‌കൾ മാലിന്യത്തിൽ മണം പിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വായു പുപ്പൽ നിരഞ്ഞതായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഇത് ഔദ്യോഗമന്നയായിരിക്കും, തൊൻ വിച്ചാരിച്ചു.

എല്ലാ ടെക്നോളജീസും ലക്ഷ്യസ്ഥാനങ്ങൾ ഒരു ബുക്കിലേബാർഡിൽ ഉയർന്നു.

ବ୍ୟାକାରୀ

୧୮

ଓଡ଼ିଆ

ମୁଣ୍ଡରେଖା

ରାଜ୍ୟ

കയ്തിൽ ഒരു ചുവന്ന ബാഗ്ഗുമായി താൻ ഇവിടെ വന്നാൽ
എന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം എന്തായിരിക്കും? 2

“മനുപടിയെന്നോണും ഇരുട്ടിൽ തിളങ്ങുന്ന ചക്രങ്ങളും തെളിച്ചുമുള്ള ലൈറ്റുകളും മീന്നിമരിയാൻ തുടങ്ങി.

രോധിൽ വച്ച്
കൊന്നപ്പോൾ ശ്രീ
അദ്ദേഹത്തിൽ നിങ്ങളെ
കുറം ചുമതലി.

ഇത് തുച്ഛമാണ്.
നിങ്ങൾ ഒരു
നഗരത്തിലാണ്
താമസിക്കുന്നത്.
നിങ്ങൾ എന്താണ്
സംരക്ഷിക്കുന്നത്?
ങ്ങളിലും.

മിസ്റ്റർ അരശോക്
 നിങ്ങളുടെ
 കൂടുംബത്തെ
 ഭിഷണിപ്പുടുത്തുന്നു
 എന്ന വസ്തുത
 നിങ്ങളുടെ രക്തം
 തിളപ്പിക്കുന്നു!

മുംഗവൈ
റാത്രി

ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലെ ഏതെങ്കിലും രൈറിൽവേ സ്റ്റേഷൻ സന്ദർശിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ ട്രെയിനിനായി കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ, ചുവന്ന ലൈറ്റ് ബർബുകളും കാലിഡോസ്കോപ്പിക് ചക്രങ്ങളും മത്ത വ്യത്തങ്ങളും ഉള്ള വിചിത്ര രൂപത്തില്ലെങ്കിൽ യന്ത്രങ്ങളുടെ ഒരു നിര നിങ്ങൾ കാണും. രാജ്യരൂത്ര എല്ലാ രൈറിൽ ഫാറ്റഹോമിലും നിൽക്കുന്ന ഒരു രൂപയക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യവും ഭാരവും നൽകുന്ന യന്ത്രങ്ങളാണിവ.

അവർ ഇതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ബാഗുകൾ വശദ്രോതകൾ വെച്ചു. നിങ്ങൾ അവരുടെ മേൽ നിൽക്കുക. അതിനുശേഷം നിങ്ങൾ സ്റ്റോട്ടിലേക്ക് ഒരു രൂപ നാണയം തിരുക്കുക.

യന്ത്രം ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നു; ലിവറുകൾ ഉള്ളിലേക്ക് നീങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നു, കാര്യങ്ങൾ ഭ്രാന്തമായി പോകുന്നു, ലൈറ്റുകൾ ഭ്രാന്തൻ പോലെ മിനുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു വലിയ ശബ്ദം ഉണ്ടാകുന്നു, പച്ചയോ മത്തയോ നിന്മമുള്ള കാർധ്യബോർഡിന്റെ ഒരു ചെറിയ കടുപ്പമുള്ള ചിറ്റ് മെഷിനിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരും. വെളിച്ചവും ശബ്ദവും ശാന്തമായി. ഈ ചിട്ടിയിൽ നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യവും നിങ്ങളുടെ ഭാരവും കിലോഗ്രാമിൽ എഴുതിയിരിക്കും.

രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ആളുകൾ ഈ യന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു: സന്ധനരുടെ മകൾ, അബ്ലൈറ്റിൽ ദരിദ്ര വിഭാഗത്തിലെ പുർണ്ണവളർച്ചയെത്തിയ മുതിർന്നവർ, അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കൂട്ടികളായി തുടരുന്നു.

മനസ്സില്ലാത്ത മനുഷ്യനെപ്പാലെ ഞാൻ യന്ത്രങ്ങളെ നോക്കി നിന്നു. തീളങ്ങുന്ന ആറ് യന്ത്രങ്ങൾ എന്ന് നേർക്കു തിളങ്ങുന്നണായിരുന്നു: പച്ചയും മഞ്ഞയും ഉള്ള ലൈറ്റ് ബർബുകൾ, ചുറ്റും കരങ്ങുന്ന സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും കറുപ്പിന്റെയും കാലിഡോസ്കോപ്പുകൾ.

ഞാൻ മെഷിനുകളിലേണ്ടിൽ എഴുന്നേറു. ഞാൻ ഒരു രൂപ ബലികഴിച്ചു-അത് നാണയം വലിച്ചുകീറി, ശബ്ദമുണ്ടാക്കി, കൂടുതൽ വിളക്കുകൾ അണ്ടു, ഒരു ചിട്ടി വിട്ടു.

ലുന സ്കൈയിൽസ് കോ.

നൃഥക്ക് 110 055

നിങ്ങളുടെ തുകാം

59

"നിയമത്തോടുള്ള ബഹുമാനമാണ് ദൈവങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ കർപ്പന."
ഭാഗ്യം പറയുന്ന ചിട്ടി തരയിൽ വീണ്ടും ഞാൻ ചിരിച്ചു.

ഇവിടെയും ഒരു ഗൈത്തിനേലു വെയ്ക്ക് മെഷീനിൽ വെച്ച് അവൻ തെങ്ങളെ കബണ്ണിപ്പിക്കാൻ ശമിക്കുന്നു. ഇവിടെ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഉമ്മപ്പട്ടിയിൽ, അവൻ ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്ക് ദടയിനിൽക്ക് കയറുന്നതിന് തൊടുമുമ്പ്, ഈ മിനുന്ന ഫോർച്ചുൺ മെഷീനുകൾ കോഴിക്കുട്ടിന്റെ അവസാന അലാറം മണിയാണ്.

തൊഴുത്തിന്റെ സൈറണ്ണുകൾ മുഴങ്ങുന്നു-അതിന്റെ ചക്രങ്ങൾ തിരിയുന്നു-അതിന്റെ ചുവന്ന ലൈറ്റുകൾ മിനുന്നു! തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കോഴി രക്ഷപെടുകയായിരുന്നു! ഒരു കൈ പുറത്തെക്ക് തള്ളി - എന്ന കഴുത്തിൽ പിടിച്ച് തിരികെ തൊഴുത്തിലേക്ക് തള്ളി.

ഞാൻ ചിട്ടി എടുത്ത് വീണ്ടും വായിച്ചു.

എൻ്റെ ഹൃദയം വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ തന്റെ ഇരുന്നു.

ചിന്തിക്കു ബത്രാം, എരുമ തന്റെ വേലക്കാരൻ്റെ കുടുംബത്തോട് എന്നാണ് ചെയ്തതെന്ന് ചിന്തിക്കുക.

എനിക്ക് മുകളിൽ ചിറകുകൾ അടിക്കുന്നത് ഞാൻ കെട്ടു. സ്നേഹന് ചുറ്റുമുള്ള മേൽക്കുരയുടെ ബീമുകളിൽ പ്രാവുകൾ ഇരുന്നു; അവയിൽ രണ്ടും ഒരു ബീമിൽ നിന്ന് പറന്ന് എൻ്റെ തലയ്ക്ക് മുകളിലുടെ നേരിട്ട് വീൽ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി, സ്നേഹ മോഷനിലെന്നപോലെ-അവരുടെ മുലകളിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞപ്പാൾ, ഞാൻ രണ്ട് സെറ്റ് ചുവന്ന നബങ്ങൾ കണ്ടു.

ഇന്തുകിയ പുള്ളിനുള്ളിൽ നല്ല നിറയെ മുലകളുള്ള ഒരു സ്ത്രി തന്റെ കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അവൾ കുർക്കം വലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ പിളർപ്പിൽ ഒരു രൂപ നോട്ട് നിരച്ചിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു, അവളുടെ തിളങ്ങുന്ന പച്ച പുള്ളിന്റെ നെയ്തിലുടെ അതിന്റെ അക്ഷരങ്ങളും നിവും ദുശ്രമായിരുന്നു. അവർക്ക് ലഗേജ് ഇല്ലായിരുന്നു. ലോകത്ത് അവർക്ക് ആകെ ഉണ്ടായിരുന്നത് അതായിരുന്നു. ഒരു രൂപം എന്നിട്ടും അവളെ നോക്കു-ലോകത്ത് ഒരു പരിചരണവുമില്ലാതെ ആനന്ദത്താട കുർക്കംവലിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് എനിക്ക് കാര്യങ്ങൾ വളരെ ലളിതമായി ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത്?

ഒരു ചെറിയ ശർജ്ജനം എന്ന തിരിഞ്ഞു. ഒരു കറുത്ത നായ എൻ്റെ പുരകിൽ വടക്കിട്ടു തിരിഞ്ഞതിരുന്നു. തൊലിയുടെ ഒരു പിങ്ക് പാച്ച-ഒരു തുറന്ന മുറിവ്-അതിന്റെ ഇടത് നിന്തംബേത്തിൽ തിളങ്ങി; മുറിവ് കടിച്ചുകീറാനുള്ള ശരമത്തിൽ നായ സ്വയം വളയുകയും ചെയ്തു. മുറിവ് പണ്ടിൽ എത്താത്ത ദുരത്താണ്, പങ്കെ നായ വേദനക്കാണ്ക് ഭാന്തനായി-അടിമയായ വായ്ക്കാണ്ക് മുറിവിനെ ആക്രമിക്കാൻ ശമിച്ചു, അത് ഭാന്തവും കൃത്യവും അർത്ഥശുന്യവുമായ വ്യത്തങ്ങളിൽ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഞാൻ ഉരങ്ങുന്ന സ്ത്രീയെ നോക്കി-അവളുടെ കുതിച്ചുയരുന്ന മുലകളിലേക്ക്. എൻ്റെ പിന്തു മുറുമുറുപ്പ് തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അത് ഞായറാഴ്ച, പ്രൗഢികൾ ഒരു അസ്വലത്തിൽ പോകണം എന്ന് പറഞ്ഞു ശ്രീ അശോകൻ്റെ അനുവാദം വാങ്ങി ഞാൻ സഹരത്തിലേക്ക് പോയി. ഞാൻ ബസിൽ വുതുബിലേക്ക് പോയി, അവിടെ നിന്ന് ജീപ്പ്-ടാക്സിയിൽ ജീബി റോധിലേക്ക്.

ഇതാണ്, മിസ്റ്റർ ഫ്രീമിയർ, ഡൽഹിയിലെ പ്രശസ്തമായ "റൈ-ലൈറ്റ് ഡിസ്ട്രിക്ട്" (ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നത് പോലെ).

ഇവിടെ ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞതാൽ എന്ന് തലയിലെ എല്ലാ ദുഷ്ടച്ച ചിന്തകളും മായ്ക്കും. നിങ്ങളുടെ താഴ്ത്തെ ശരീരത്തിൽ ബീജം നിലനിർത്തുന്നോൾ, അതു നിങ്ങളുടെ മുകളിലെ ശരീരത്തിലെ ഭാവകങ്ങളിൽ ദുഷ്ടച്ച ചലനങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഇരുട്ടിൽ ഇത് ഒരു വസ്തുതയാണെന്ന് എന്നേർക്കണിയാം.

സമയം അഞ്ചുമണിയായതേയുള്ളൂ, ഇപ്പോഴും വെള്ളിച്ചും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, പക്ഷേ സ്ത്രീകൾ പകലിന്റെ എല്ലാ സമയത്തും എല്ലാ പുരുഷമാർക്കും വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്നും കാത്തിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ഞാൻ മുന്ന് ഇപ്പോൾ തെരുവുകളിൽ പോയിട്ടുണ്ട് - ഞാൻ നിങ്ങളോട് സമ്മതിച്ചതുപോലെ - എന്നാൽ ഇത്തവണ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. വേശ്യാലയങ്ങളുടെ ശ്രീൽ ചെയ്ത ജനാലകളിൽ നിന്ന് അവർ-സ്ത്രീകൾ- പരിഹസിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു, പക്ഷേ ഇത്തവണ അവരെ നോക്കുന്നത് എനിക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒരു പാൻ -നിർമ്മാതാവ് ഒരു വേശ്യാലയത്തിന്റെ തിളങ്ങുന്ന നീല വാതിലിനു പുറത്തുള്ള ഒരു തട്ടി റൂളിൽ ഇരുന്നു, ഒരു പാതയ്ക്കിൽ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത നന്നത്ത് ഇലകളിൽ കത്തി ഉപയോഗിച്ചു സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങൾ വിതരി, ഇത് പാൻ തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യപട്ടിയാണ്; അവൻ്റെ റൂളിന് താഴ്യയുള്ള ചെറിയ ചതുരാകൃതിയിലുള്ള സ്ഥലത്ത് മറ്റാരു മനുഷ്യൻ ഇരുന്നു, ഗ്രാസ് സ്റ്റൂവിന്റെ നീല ജ്വാലയ്ക്ക് മുകളിൽ ഒരു പാതയ്ക്കിൽ പാൽ തിളപ്പിക്കുന്നു.

“നിനക്ക് എന്ത് പറ്റി? സ്ത്രീകളെ നോക്കു.”

ചുവന്ന അരിന്പാറ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ വലിയ മുക്കുള്ള ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യനായ പിന്ന് എന്ന കൈത്തണ്ണയിൽ പിടിച്ചു.

“നിനക്കു ഒരു വിഭേദ പെൺകുട്ടിയെ താങ്ങാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നു. ഒരു നേപ്പാളി പെൺകുട്ടിയെ എടുക്കുക. അവർ സുന്ദരികളുണ്ടോ? മകനേ, അവരെ നോക്കു!

അവൻ എന്ന് താടി എടുത്തു-ഒരുപക്ഷേ ഞാനൊരു നാണം കുണ്ണങ്ങിയായ കന്ധകയാണെന്ന് അയാൾ കരുതിയിരിക്കാം, ഇവിടെയുള്ള എന്ന് ആദ്യ പര്യവേഷണത്തിൽ- എന്ന മുകളിലേക്ക് നോക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു.

അവിടെയുള്ള നേപ്പാളികൾ, അടങ്ഞത ജാലകത്തിന് പിന്നിൽ, ശരീരകും സുന്ദരികളായിരുന്നു: വളരെ ഇളം നിറമുള്ള, ചെഗ്ഗിസ് കണ്ണുകളോടെ, തങ്ങളെ ഇന്ത്യൻ പുരുഷമാരെ ഭാന്തനാക്കുന്നു. ഞാൻ എന്ന് മുവത്ത് നിന്ന് പിന്നിന്റെ കൈ തട്ടി മാറ്റി.

“എതെങ്കിലും ഒന്ന് എടുക്കു! എല്ലാം എടുത്തേണ്ടതുണ്ട്! നിന്നുകൾ മനുഷ്യൻ പോരാ, മകനേ?”

സാധാരണഗതിയിൽ ഇത് മതിയാകുമായിരുന്നു എന്നിക്ക് വേശ്വാലയത്തിലേക്ക് പൊട്ടച്ചിരിക്കാൻ, രക്തത്തിനായി അലവി.

എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യനിൽ എറ്റവും കൂടുതൽ മുഗം ഉള്ളത് അവനിലെ എറ്റവും മീകച്ച കാര്യമായിരിക്കാം. എൻ്റെ അരയിൽ നിന്ന് താഴേക്ക്, ഒന്നും ഇളക്കിയില്ല. അവർ ഒരു കൂടിലെ തത്തകളപ്പാലെയാണ്. ഒരു മുഗം മറ്റാരു മുഗത്തെ ഭോഗിക്കും.

“ചുംപാൻ - നിങ്ങൾക്ക് അത് എടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് സഹായിക്കും!” പാൻ വിൽപനക്കാരൻ നിന്നുകൊണ്ട് നിലവിളിച്ചു. അവൻ ഒരു പുതിയ, നന്നത്ത പാൻ ഇല്ല ഉയർത്തി, അത് കുലുക്കി, അങ്ങനെ തുള്ളികൾ എൻ്റെ മുഖത്ത തെരിച്ചു.

“ചുടുള്ള പാൽ കൂടിക്കുക - അതും സഹായിക്കുന്നു!” പാൽ തിളച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവന്റെ താഴെയുള്ള ചെറിയ, ചുരുങ്ഗിപ്പോയ മനുഷ്യൻ നിലവിളിച്ചു.

ഞാൻ പാൽ നോക്കി. അത് ചിന്തയ്ക്കിട്ടു, ദിനുയിന്നലെയ്യു സ്ഥിൽ പാതയ്ക്കിന്റെ വശങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുകി; ചെറുതും ചുരുങ്ഗിപ്പോയതുമായ മനുഷ്യൻ പുണ്ണിച്ചു - അവൻ ഒരു സപുണ്ണ കൊണ്ട് തിളച്ചുമറിയുന്ന പാൽ പ്രകോപിപ്പിച്ചു - അത് നുരയും നുരയും ആയി, രോഷാകുലനായി.

ഞാൻ പാൻ -വിൽപനക്കാരൻ അടുത്തെതക്ക് കയറി, അവനെ അവന്റെ കോൺിൽ നിന്ന് തള്ളിയിട്ടു, അവന്റെ ഇലകൾ വിതറി, അവന്റെ വെള്ളം ഓച്ചു. ഞാൻ അവന്റെ മുഖത്തെ മിഡ്ജേറ്റ് ചവിട്ടി. മുകളിൽ നിന്ന് നിലവിളി ഉയർന്നു. പിന്നുകൾ എൻ്റെ നേരെ പാതയ്ക്കുത്തു; പ്രിയ ജീവനുവേണ്ടി തട്ടിയും ചവിട്ടിയും ഞാൻ ആ തെരുവിൽ നിന്ന് ഓടി.

ഇപ്പോൾ, ജീബി ഫോഡ് പഴയ ഡൽഹിയിലാണ്, അതിനെക്കുറിച്ച് എന്നിക്ക് എന്നെങ്കിലും പറയണം. മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, ഡൽഹി ഒന്നല്ല, രണ്ട് രാജ്യങ്ങളുടെ-രണ്ട് ഇന്ത്യയുടെ തലസ്ഥാനമാണെന്ന് ഓർക്കുക്ക. വെളിച്ചവും ഇരുട്ടും ഡൽഹിയിലേക്ക് ഒഴുകുന്നു. മിസ്റ്റർ അശോക താമസിച്ചിരുന്ന ഗുഡ്ഗാവ് നഗരത്തിന്റെ ശോഭയുള്ളതും ആധുനികവുമായ അറ്റമാണ്, ഇന്ന് സ്ഥലം, പഴയ ഡൽഹി, മറ്റേ അറ്റമാണ്. റിക്ഷകൾ, പഴയ ശ്രിലാ കെട്ടിങ്ങൾ, മുസ്ലിങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ആധുനിക ലോകം മറന്നുപോയ കാര്യങ്ങൾ. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു ഞായറാഴ്ച, കൂടുതലായി ചിലതുണ്ട്: നിങ്ങൾ എപ്പോഴും അവിടെയുള്ള ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലുടെ തള്ളിനീക്കുകയാണെങ്കിൽ, തുരുന്നിച്ച് ലോഹക്കമ്പികൾ കുത്തിയിരിക്കി മറ്റുള്ളവരുടെ ചെവി വൃത്തിയാക്കുന്ന പുരുഷമാരെ കടന്നുപോകുക, പച്ച കുപ്പികളിൽ കൂടുങ്ഗിക്കിടക്കുന്ന ചെറിയ മത്സ്യം വിൽക്കുന്ന പുരുഷമാരെ കടന്നുപോകുക. ഉപ്പുവെള്ളം നിറന്തര, വിലകുറുത്ത ഷു വിപണിയും വിലകുറത്ത ഷർട്ട് മാർക്കറ്റും കടന്ന്, നിങ്ങൾ

ഭാരിയ ഗണ്ണിലെ മികച്ച സൈക്കണ്ടർ ഹാൻഡ് ബുക്ക് മാർക്കറ്റിലേക്ക് വരും.

ലോകാത്മകവും നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. ടെക്നോളജി, മെഡിസിൻ, ലൈംഗിക ആനന്ദം, വിദ്യാഭ്യാസം, വിദേശര രാജ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലുമുള്ള വ്യത്തികെടുത്തും ചീഠികളിൽത്തുമായു പതിനായിരക്കണക്കന് പുസ്തകങ്ങൾ ഡൽഹി ഗേറ്റ് മുതൽ ചന്ദ്രധന മുന്നിലെത്തുന്നതുവരെ നടപ്പാതയിൽ കുമ്പാരമായി. ചെക്കോട്ട്. ചില പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ പഴക്കമുള്ളവയാണ്, നിങ്ങൾ തൊടുബോൾ അവ തകർന്നുവീഴുന്നു; ചീഠികൾ വെള്ളിമസ്യങ്ങൾ വിരുന്നാരുക്കുന്നു-ചിലത് വെള്ളപ്പുകത്തിൽ നിന്നോ തീയിൽ നിന്നോ തിരിച്ചെടുത്തതുപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. നടപ്പാതയിലെ മികച്ച കടകളും അടച്ചുപൂട്ടി; എന്നാൽ റെസ്റ്റാററ്റുകൾ ഇപ്പോഴും തുറന്നിരിക്കുന്നു, വരുത്ത ഭക്ഷണത്തിന്റെ മണം ചീഠികളും ശന്യവുമായി കൂടിച്ചേരുന്നു. റെസ്റ്റാററ്റുകളിലെ വെന്റിലേറ്ററുകളിൽ ഭീമൻ നിശ്ചാരലഭങ്ങളുടെ ചീറകുകൾ പോലെ തുരുന്നെടുക്കുന്ന എക്സ്പ്രോസ് ഫാനുകൾ പത്തുക്കെ തിരിയുന്നു.

ഞാൻ പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിലും പോയി വായു വലിച്ചു കുടിച്ചു; വേശ്യാലയത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗാധനയത്തിനു ശേഷം അത് ഓക്സിജൻ പോലെയായിരുന്നു.

പുസ്തകം വാങ്ങുന്നവരുടെ ഒരു തടിച്ചുകൂടിയ ജനക്കൂട്ടം വിൽപനക്കാരുമായി പുസ്തകങ്ങളും പേരീൽ വശകൾടു, ഞാൻ വാങ്ങുന്നവരിൽ ഒരാളായി നട്ടിച്ചു. ഞാൻ പുസ്തകങ്ങളിലേക്ക് കൂതിച്ചു, അവ എടുത്ത്, ഇതുപോലെ വായിക്കുക, ഷിപ്പുചെയ്യുക, മരിക്കുക, ഷിപ്പ് ചെയ്യുക, "നിങ്ങൾ ഇത് വാങ്ങാൻ പോകുകയാണോ അതോ സൗജന്യമായി വായിക്കുകയാണോ?" എന്ന് ഒരു പുസ്തകവ്യാപാരി ആട്ടക്രോശിക്കുന്നത് വരെ.

"ഇത് നല്ലതല്ല," ഞാൻ പറത്തു, പുസ്തകം താഴെ വെച്ചിട്ട് അടുത്ത പുസ്തക വിൽപനക്കാരന്റെ അടുത്തക്ക് പോയി, അവന്റെ പകലുള്ള എത്തെങ്കിലും എടുത്ത ഷിപ്പ് ഷിപ്പുചെയ്യുക. ആർക്കും ഒരു രൂപ പോലും നൽകാതെ, സൗജന്യമായി പുസ്തകങ്ങൾ മരിച്ചിട്ട്, വൈകുന്നേരം മുഴുവൻ ഞാൻ പുസ്തക വിൽപനക്കാരനെ കൊള്ളിയടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു!

ചീല പുസ്തകങ്ങൾ മുസ്ലിംകളുടെ ഭാഷയായ ഉറുദുവിലായിരുന്നു—അതെല്ലാം വെറും പോരലുകളും കുത്തുകളും മാത്രമായിരുന്നു, എതോ കാക്ക കാലുകൾ കരുത്ത മഷിയിൽ മുക്കി പേജിലേക്ക് അമർത്ഥത്തുന്നത് പോലെ. ഞാൻ അത്തരമാരു പുസ്തകത്തിലും കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു പുസ്തകവ്യാപാരി പറത്തു, "നിങ്ങൾക്ക് ഉറുദു വായിക്കാൻ കഴിയുമോ?"

അവൻ ഒരു പഴയ മുസ്ലിം ആയിരുന്നു, റിയർപ്പ് തളർന്ന കരുത്ത മുവവും, മഴ കഴിത്തുള്ള ബിഗോണിയ ഇല പോലെ, നീം വെളുത്ത താടിയും.

ഞാൻ പറത്തു: "നിനക്ക് ഉറുദു വായിക്കാമോ?"

അവൻ പുസ്തകം തുറന്ന തൊണ്ടയിടൻ വായിച്ചു, "വർഷങ്ങളായി നിങ്ങൾ താങ്കോൽ തിരയുകയായിരുന്നു." അത് മനസ്സിലായോ?" കരുത്ത നെറ്റിയിൽ വിശാലമായ ചാലുകളോടെ അവൻ എന്ന നോക്കി.

"അതെ, മുസ്ലീം അഹ്മാവൻ."

"നിങ്ങൾ മിണ്ഡാതിരിക്കു, കള്ളൻ. പിന്ന കേൾക്കുക."

അയാൾ വീണ്ടും തൊണ്ടയിടൻ.

"വർഷങ്ങളായി നിങ്ങൾ താങ്കോൽ തിരയുകയായിരുന്നു എന്നാൽ വാതിൽ എപ്പോഴും തുറന്നിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു!"

അവൻ പുസ്തകം അടച്ചു. "അതിനെന്നാണ് കവിത എന്ന് പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ വഴിതെറിപ്പോവുക."

"ദയവായ് മുസ്ലീം അക്കിൾ," ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. "ഞാൻ ഇരുട്ടിൽ നിന്നുള്ള ഒരു റിക്ഷാക്കാരന്റെ മകൻ മാത്രമാണ്. കവിതയെക്കുറിച്ച് എല്ലാം പറയു. ആരാണ് കവിത എഴുതിയത്?"

അവൻ തലയാട്ടി, പക്ഷേ ഞാൻ അവനെ മുഖസ്തുതി പറത്തു, അവൻ താടി എത്ര നല്ലതായിരുന്നു, അവൻ ചർമ്മം എത്ര സുന്ദരമാണ് (ഹാ!), അവൻ മുക്കിൽ നിന്നും നെറ്റിയിൽ നിന്നും എങ്ങനെ വ്യക്തമാണ്, അവൻ മതം മാറിയ ഒരു പന്നിയല്ല, മകയിൽ നിന്ന് മാന്ത്രിക പരവതാനി വിരിച്ച് ഇവിടെ പറന്ന യഥാർത്ഥ നീല മുസ്ലീം സംതൃപ്തിയോടെ പിരുപ്പിരുത്തു. അദ്ദേഹം എന്നിക്കേ മറ്റാരു കവിത വായിച്ചു, മറ്റാണ് - കുവിതയുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം അദ്ദേഹം വീശ്രദിക്കിച്ചു, അത് ഒരുതരം ഹൈസ്യമാണ്, അഞ്ചാനിക്കൾക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്ന മാന്ത്രികമാണ്. മിസ്സർ പ്രീമിയർ, ലോകചരിത്രം പണക്കാരന്നും ദരിദ്രനും തമ്മിലുള്ള പതിനായിരം വർഷത്തെ മന്ത്രിപ്പിക്ക യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രമാണെന്ന് ഞാൻ പറത്താൽ ഞാൻ പുതുതായി ഓന്നും പറയില്ല. ഓരോ പക്ഷവും ശാശ്വതമായി മറുവശത്തെ കബളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു: കാലത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഇത് അങ്ങനെന്നാണ്. ദരിദ്രർ കുറച്ച് യുദ്ധങ്ങളിൽ വിജയിക്കുന്നു (ചട്ടിയിലെ ചെടികളിലെ മുത്തമൊഴിക്കൽ, വളർത്തു നായ്ക്കളുടെ ചവിട്ടൽ മുതലായവ) എന്നാൽ തീർച്ചയായും സന്ധനർ പതിനായിരം വർഷത്തെ യുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ചു. അതുകൊണ്ടും ഒരു ദിവസം, ദരിദ്രരോടുള്ള അനുകന്ധയാൽ, ചില അഞ്ചാനികൾ, കവിതകളിൽ അടയാളങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളും അവശേഷിപ്പിച്ചത്, അത് രോസാപ്പുകളെയും സുന്ദരികളായ പെൺകുട്ടികളെയും പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ്, പക്ഷേ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ ദരിദ്രരെ അനുവദിക്കുന്ന ഹൈസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവിടുന്നു. ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യൻ പതിനായിരം വർഷം പഴക്കമുള്ള മന്ത്രിപ്പിക്ക യുദ്ധം തനിക്ക് അനുകൂലമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ അവസാനിപ്പിക്കാൻ. ഇപ്പോൾ, ഇ അഞ്ചാനികളായ നാല് കവികളിൽ എറ്റവും മികച്ചത് രൂമി, ഇവ്വബാൽ, മിർസ ഗാലിബ്, പിന്ന ഞാൻ പറത്തതും മരന്നുപോയ മറ്റാരു സുഹൃത്തും ആയിരുന്നു.

(അത് നാലാമത്തെ കവി അനുരാധയിരുന്നു? അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഓർക്കാൻ കഴിയാത്തത് എന്ന ഭ്രാന്തനാക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കത് അറിയാമെങ്കിൽ, എനിക്ക് ഒരു ഇമയിൽ അയയ്ക്കുക.)

"മുസ്ലീം അക്കിൾ, എനിക്ക് നിങ്ങളോട് മരുഭൂമി ചോദ്യമുണ്ട്."

"തൊൻ എങ്ങനെ കാണപ്പെടുന്നു? നിങ്ങളുടെ സ്കൂൾ കീച്ചൽ? എന്നോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്.

"അവസാനത്തെത്ത്, തൊൻ വാദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നോട് പറയു, മുസ്ലീം അക്കിൾ, കവിതകാണ്ഡ് ഒരു മനുഷ്യന് സ്വയം അപ്രത്യക്ഷനാകാൻ കഴിയുമോ?

"നിങ്ങൾ എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് - മാന്ത്രികവിദ്യയിലുടെ അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത് പോലെ?" അവൻ എന്ന നോക്കി. "അതെ, അത് ചെയ്യാം. അതിനുള്ള പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരേണ്ടം വാദങ്ങളോ?"

"ഇല്ല, അങ്ങൻ അപ്രത്യക്ഷമാകരുത്. തൊൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് അവനുകഴിയുമോ...അവനുകഴിയുമോ..."

പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാരൻ കണ്ണുകൾ ഇരുക്കിയടച്ചിരുന്നു. അയാളുടെ കുറ്റൻ കരുത്ത നന്ദിയിൽ വീയർപ്പുമണികൾ വലുതായി.

തൊൻ അവനെ നോക്കി പുണ്ണിരിച്ചു. "തൊൻ അത് ചോദിച്ചത് മരക്കു, മുസ്ലീം അക്കിൾ."

എന്നിട്ട് ഈ വ്യദിതനോട് ഇനി ഒരിക്കലും സംസാരിക്കരുതെന്ന് തൊൻ സ്വയം മുന്നറയിപ്പ് നൽകി. അയാൾക്ക് ഇതിനകം വളരെയധികം അറിയാമായിരുന്നു.

പുസ്തകങ്ങൾ നോക്കി കണ്ണിരുക്കി എന്റെ കണ്ണുകൾ ജുലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തൊൻ ബന്ധ് പിടിക്കാൻ ധർപ്പി ശേറ്റിലേക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നു. എൻ്റെ വായിൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു വൃത്തികെട്ട് രൂചി ഉണ്ടായിരുന്നു - തൊൻ വായുവിൽ നിന്ന് വളരെ കണ്ണികകളുള്ള പഴയ പേപ്പർ ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ. പഴയ പുസ്തകങ്ങളുമായി കൂടുതൽ സമയം ചീലവഴിക്കുവോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വിചിത്രമായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

എന്നാൽ തിരികെ ബുസിൽ പോകുന്നതിനുപകരം തൊൻ പഴയ ധർപ്പിയിലേക്ക് അലഞ്ഞുനടന്നു. എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് എനിക്കരിയില്ലായിരുന്നു. തൊൻ മെയിൻ റോഡിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങിയ നിമിഷം എല്ലാം നിശ്ചവ്വംമായി. ചില പുരുഷരാൽ ചാരിഞ്ഞൽ ഇരുന്നു പുകവലിക്കുന്നത് തൊൻ കണ്ണു മറ്റുള്ളവർ നിലത്ത് കിടന്ന ഉറങ്ങുന്നു; കഴുകമാർ വീടുകൾക്കു മുകളിൽ പറന്നു. അപ്പോൾ കാറ്റ് എന്റെ മുഖത്തെക്ക് എരുമയുടെ ഭീമാകാരമായ ഒരു കാറ്റ് വീശി.

പഴയ ധർപ്പിയിൽ എവിടെയോ കശാപുകാരുടെ ക്വാർട്ടേഷൻ ഉണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം, പക്ഷേ അധികമാരും കണ്ടിട്ടില്ല. പഴയ നഗരത്തിലെ അതഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്-തുറന്ന ഷഡ്യൂകളുടെ ഒരു നിര, ഓരോ ഷഡ്യിലും വലിയ എരുമകൾ നിങ്ങളുടെ നേരെ നിന്തംബവുമായി നിൽക്കുന്നു, അവയുടെ വാലുകൾ വിന്റെയും വൈഭവുകൾ പോലെ

പറന്നു പോകുന്നു, അവയുടെ കാലുകൾ വലിയ ഷിർ പിരമിഡുകളിൽ ആഴത്തിൽ. അവരുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഗന്ധം ശ്രസിച്ചുകൊണ്ട് തൊൻ അവിടെ നിന്നു-എരുമയുടെ ഗന്ധം അനുഭവപ്പെട്ടിട്ട് വളരെക്കാലമായി! ഭയാനകമായ നഗര വായു എന്റെ ശ്രാസ്സകോശത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തേള്ളപ്പെട്ടു.

തടി ചക്രങ്ങളുടെ മുഴക്കം. ഒരു വലിയ വണ്ടി പുറകിൽ വലിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പോത്ത രോധിലുടെ വരുന്നത് തൊൻ കണ്ണു. ഈ വണ്ടിയിൽ ചാടവാറുമായി ഒരു മനുഷ്യനും ഇരുന്നില്ല; എവിടേക്ക് പോകണമെന്ന് എരുമയ്ക്ക് സ്വന്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അത് രോധിലുടെ വരികയായിരുന്നു. തൊൻ സൈഡിൽ നിന്നു, അത് എന്ന കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ഈ വണ്ടി നിറയെ ചതു പോത്തുകളുടെ മുഖങ്ങളാണെന്ന് തൊൻ കണ്ണു; മുഖങ്ങൾ, തൊൻ പരയുന്നു-എന്നാൽ തലയോട്ടികൾ എന്നു പറയണം, മുക്കിന്റെ അറ്റത്തുള്ള ചെറിയ കരുത്ത തൊലി ഒഴികെ, മരിച്ചവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഡിക്കാരപരമായ കഷണങ്ങൾ പോലെ മുക്കിലെ രോമങ്ങൾ ഇപ്പോഴും പുറത്തെക്ക് ഒഴുകുന്നു. പോത്ത. ബാക്കിയുള്ള മുഖങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായി. കണ്ണുകൾ പോലും ചുഴുന്നുത്തു.

ജീവനുള്ള പോത്ത, യജമാനനില്ലാതെ, അത് പോകണമെന്ന് അറിയാവുന്ന സ്ഥലത്തെക്ക് മരണഭാരം വലിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു.

ചതുതും ഉരിഞ്ഞതുമായ പോത്തുകളെ നോക്കി തൊൻ ആ പാവത്തിനൊപ്പം കുറച്ചു നേരം നടന്നു. എന്നിട്ട് എറ്റവും വിചിത്രമായ കാര്യം സംഭവിച്ചു, മാനുസ് - വണ്ടി വലിക്കുന്ന എരുമ എന്റെ നേരെ മുഖം തിരിച്ചു, എന്റെ പിതാവിന്റെ പോലെയല്ലാത്ത സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:

“നിന്റെ സഹോദരൻ കിഷൻ അടിച്ചു കൊന്നു. സന്തോഷമാണോ?”

നിങ്ങൾ ഉണ്ടുന്നതിന് മുമ്പുള്ള മിനിറൂകളിൽ ഒരു പേടിസ്പന്നം അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെയായിരുന്നു അത്; ഇതൊരു സ്വപ്നമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം, പക്ഷെ നിങ്ങൾക്ക് ഇതുവരെ ഉണ്ടാൻ കഴിയില്ല.

“നിങ്ങളുടെ അമ്മായി ലുട്ടു ബലാസംഗം ചെയ്യപ്പെട്ടു, തുടർന്ന് അടിച്ചുകൊന്നു. സന്തോഷമോ? നിങ്ങളുടെ മുത്തഭ്രൂ കുസുമം ചവിട്ടേറ്റു മരിച്ചു. സന്തോഷമാണോ?”

പോത്ത എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി.

“ലഭജ!” അത് പറഞ്ഞു, എന്നിട്ട് അത് ഒരു വലിയ പടി മുന്നോട്ട് പോയി, വണ്ടി കടന്നുപോയി, നിറയെ ചതു മുഖങ്ങൾ, ആ നിമിഷം എന്നിക്ക് എന്റെ സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെ മുവമായി തോന്തി.

പിറ്റേന് രാവിലെ, കൈയിൽ ചുവന്ന ബാഗുമായി പിരിച്ചുകൊണ്ട് അശോക് കാരിനടുത്തേക്ക് വന്നു. അവൻ വാതിൽ കുറ്റിയിട്ടു.

ഞാൻ രാക്ഷസനെ നോക്കി ശക്തിയായി വിഴുങ്ങേം.

"സാർ..."

"അതെന്നൊന്നും ബാധിക്കാൻ?"

"സർ, ഞാൻ കുറെ നാളായി നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാൻ വിചാരിക്കുന്നു." ഞാൻ ഇണിഷ്ട് കീയിൽ നിന്ന് വിരലുകൾ എടുത്തു. ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു.

പക്ഷേ അവൻ എന്ന നോക്കിയില്ല. അവൻ മൊബൈൽ അതിന്റെ ബട്ടൺകളും തിരക്കി.

പഞ്ച, പഞ്ച, പഞ്ച.

തലയിൽ ചോരയുടെയും മോഷണത്തിന്റെയും ചിന്തകളുള്ള ഒരു ട്രാന്റർ, നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വെറും പത്തിഞ്ച് ഇണ്ട് ഇരുന്നു അത് അറിയാതിരിക്കാൻ. ഒരു സുചനയും ഇല്ല, പോലും. എന്ത് അനുഭവയ്ക്കാണ് നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നത്. ഇവിടെ നിങ്ങൾ, മൂന്ന് കെട്ടിടങ്ങളിൽ ഇരുന്നു, ആയിരക്കണക്കിന് മെല്ലുകൾ അകലെയുള്ള അമേരിക്കക്കാരോട് രാത്രിയിൽ ഹോംിൽ സംസാരിക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ കാർ ഓടിക്കുന്ന മനുഷ്യന് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ ധാരണയുമില്ല!

അതെന്നൊന്നും ബാധിക്കാൻ?

സാർ, നിങ്ങളുടെ തലയോട്ടി തകർക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു!

അവൻ മുന്നോട്ട് കൂനിത്തു-അവൻ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ എന്ത് ചെവിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു-ഞാൻ ഉരുകാൻ തയ്യാറായി.

"എനിക്ക് മനസ്സിലായി, ബാധിക്കാം."

ഞാൻ ക്ലോച്ച്. എനിക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

"അത് ചെയ്യുമോ സാർ?"

"നിങ്ങൾ വീവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

"..."

"ബാധിക്കാം. നിന്നു കുറച്ച് പണം വേണ്ടി വരും, അല്ല?"

"സർ, ഇല്ല. അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല."

"നിന്ത്തക്കു ബാധിക്കാം. ഞാൻ എന്തു പേഴ്സ് പുരത്തെടുക്കേണ്ടി കൂടുംബത്തിലെ ഒരു നല്ല അംഗമാണ്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും കൂടുതൽ പണം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല - മറ്റ് ദൈവരമാർ ഓവർഡെമിനും ഇൻഷുറൻസിനും വേണ്ടി നിരന്തരം ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കരിയാം: എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒരു വാക്കുപോലും പൂരയുന്നില്ല. നിങ്ങൾ പഴയ രീതിയിലാണ്. ഞാൻ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

കല്യാണചുലവുകളെല്ലാം തന്ത്രശർ നോക്കിക്കൊള്ളാം ബത്രാം.
ഇതാ, ബത്രാം-ഇതാ...ഇതാ...

അവൻ ആയിരം രൂപ നോട്ട് എടുത്ത് തിരികെ വയ്ക്കുന്നത്
ഞാൻ കണ്ണു, എന്നിട്ട് ഒരു അഭ്യന്തരാർ പുറത്തെടുത്തു, എന്നിട്ട്
അത് തിരികെ വയ്ക്കുക, നുറു എടുക്കുക.

അവൻ എന്നു കയ്യിൽ തന്നത്.

"നീ കല്യാണത്തിന് ലക്ഷ്മണർഗ്ഗവിലേക്ക് പോകുമെന്ന് ഞാൻ
കരുതുന്നു, ബത്രാം?"

"..."

"ഒരുപക്ഷേ ഞാൻ വന്നേക്കാം," അവൻ പറഞ്ഞു. "എനിക്ക്
ആ സ്ഥലം വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. ഇത്തവണ ആ കോട്ടയിൽ
കയറണം. എത്ര നാളായി നമ്മൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു
ബത്രാം? ആറു മാസം മുമ്പ്?"

"അതിലും ദൈർഘ്യമേറിയതാണ് സർ." മാസങ്ങൾ ഞാൻ
വിരലിൽ എണ്ണി. "എട്ട് മാസം മുമ്പ്."

അവൻ മാസങ്ങളും എണ്ണി. "എന്തുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ
പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്."

ഞാൻ നുറു രൂപ നോട്ട് മടക്കി നെഞ്ചിലെ പോകരിൽ ഇട്ടു.

"ഇതിന് നന്ദി സർ," ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഇശ്വരിഷൻ കീ തിരിച്ചു.

പീറേന് അതിരാവിലെ ഞാൻ ബുദ്ധിയിൽ നിന്ന്
പ്രധാന രോധിലേക്ക് നടന്നു. ഇത് ഒരു പുതിയ
കെട്ടിടമായിരുന്നെങ്കിലും, ദ്രോഡിനേജ് പെപ്പിൽ ഒരു ചോർച്ച
ഉണ്ടായിരുന്നു, കൂടാതെ ഒരു വലിയ മലിനജലം കോമ്പണ്ട്
ഭിത്തിക്ക് പുറത്ത് ഭൂമിയെ ഇരുണ്ടതാക്കുന്നു; നന്നായും പാച്ചിലിൽ
മുന്ന് തെരുവ് നായ്ക്കൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. തണ്ണുപ്പിക്കാനുള്ള
ഒരു നല്ല മാർഗ്ഗം-വേന്നത്തുകാലം ആരംഭിച്ചു, രാത്രികൾ പോലും
ഇപ്പോൾ അസുവകരമായിരുന്നു.

മുന്ന് മട്ടും സുവമായി തോന്തി. ഞാനെന്നു കുണ്ണയിൽ ഇരങ്ങി
അവരെ നോക്കി.

ഇരുണ്ട മലിനജലക്കുഴിയിൽ ഞാൻ വിരൽ വച്ചു. വളരെ
കുശ്ര, വളരെ പ്രലോഭനം.

തെരുവ് നായ്ക്കളിൽ ഒന്ന് ഉണർന്നു; അത് അലറിക്കൊണ്ട്
അതിന്റെ എല്ലാ നായ്ക്കളെയും എന്ന കാണിച്ചു. അത്
കാലിലേക്ക് കൂതിച്ചു. മറ്റു മുട്ടമാരും എഴുന്നേറ്റു. ഒരു മുരശ്ച
ആരംഭിച്ചു, നന്നായും ചെളിയിൽ ഒരു പോരൽ, പണ്ണുകൾ
കാണിക്കൽ - അവൻ എന്ന അവരുടെ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന്
പുറത്താക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു.

മലിനജലം നായ്ക്കൾക്ക് സമർപ്പിച്ച് ഞാൻ മാളുകളിലേക്ക്
പോയി. അവയെയാനും ഇതുവരെ തുറന്നിട്ടില്ല. ഞാൻ
നടപ്പാതയിൽ ഇരുന്നു.

ഈനി എങ്ങോട്ട് പോകണമെന്ന് ഒരു പിടിയുമില്ല.

അപ്പോഴാണ് നടപ്പാതയിലെ ചെറിയ ഇരുണ്ട പാടുകൾ
കണ്ടത്.

മുഗങ്ങളുടെ കാൽപ്പാടുകൾ.

കോൺക്രീറിൽ അസ്തമിക്കും മുമ്പ് ഒരു മുഗം നടന്നു.

ഞാൻ ശ്രൂരേന്നു മുഗ്രത്തിന്റെ പീനാലെ നടന്നു. പ്രിസ്കർക്കിടയിലുള്ള ഇടം വർദ്ദിച്ചു - മുഹം കുതിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ വേഗത്തിൽ നടന്നു.

തുറിതപ്പട്ടത്തുന്ന മുഗ്രത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ മാളുകൾക്ക് ചുറ്റും പോയി, തുടർന്ന് മാളുകൾക്ക് പ്രിനിൽ, അവസാനം, നടപ്പാത അവസാനിച്ച് അസംസ്കൃത മൺ ആരംഭിച്ചിടത്ത് അവ അപ്രത്യക്ഷമായി.

ഇവിടെ എനിക്ക് നിർത്തേതണ്ണി വന്നു, കാരണം എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥി മുന്നിൽ ഒരു നിര മനുഷ്യർ നിലത്ത് ഏതാണ്ട് തിക്കണ്ണ നേരഭേദയിൽ പതുങ്ങി നിന്നു. അവർ മലമുത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ചേരിയിലായിരുന്നു.

വിറിലിഗോ-ലിപ്സ് ഈ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് എന്നോട് പറഞ്ഞിരുന്നു-മാളുകളും ഭീമാകാരമായ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് കെട്ടിടങ്ങളും പണിയുന്ന ഈ നിർമ്മാണ താഴിലാളികളെല്ലാം ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇരുട്ടിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു; ഇരുട്ടിനു ശേഷം കച്ചവടം നടത്തുന്നവർ ഒഴികെ പുരത്തുനിന്നുള്ളവർ വരുന്നത് അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ചേരിയുടെ മുന്നിൽ ഒരു പ്രതിഫ്രോധ മതിൽ പോലെ പുരുഷമാർ തുറസ്സായ സ്ഥലത്ത് മലമുത്രവിസർജ്ജനം നടത്തുകയായിരുന്നു; മാന്യനായ ഒരു മനുഷ്യനും കടന്നുപോകാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വര ഉണ്ടാക്കി. കാട്ട് എനിക്ക് നേരെ പുത്തൻ ചീറ്റയുടെ ദുർഗ്ഗയം വർഷിച്ചു.

മലമുത്ര വിസർജ്ജനക്കാരുടെ നിരയിൽ ഞാൻ ഒരു വിടവ് കണ്ടെത്തി. ശ്രിലാപ്രതിമകൾ പോലെ അവർ അവിടെ പതുങ്ങി നിന്നു.

ഈ ആളുകൾ സന്ധനർക്കായി വീടുകൾ പണിയുകയായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ താമസിച്ചിരുന്നത് നീലകാർപ്പോളിൻ ശ്രീരാമകൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ ടെന്റുകളിൽ, മലിനജലത്തിന്റെ വരികൾ വഴി തിരിച്ച്. അത് ലക്ഷ്മണർഗ്ഗയിന്നേക്കാൾ മോശമായിരുന്നു. പൊട്ടിയ ചീലും കമ്പിയും പൊട്ടിയ ട്രൂബ് ലൈറ്റും ചുറ്റി ഞാൻ എന്ന് വഴി തിരെന്തെടുത്തു. വ്യാവസായിക മലിനജലത്തിന്റെ രൂക്ഷമായ ദുർഗ്ഗയത്താൽ മലത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗയം മാറി. ചേരി അവസാനിച്ചത് ഒരു തുറന്ന അഴുക്കുചാലിലാണ് - കരുത്ത വെള്ളമുള്ള ഒരു ചെറിയ നദി എന്ന കടന്ന് മനഗതിയിലാക്കി, അതിൽ തിളങ്ങുന്ന കുമിളകളും അതിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ ചെറിയ വൃത്തങ്ങളും പടർന്നു. രണ്ട് കുട്ടകൾ കരുത്ത വെള്ളത്തിൽ തെറിച്ചു വിഴുകയായിരുന്നു.

ഒരു നൂറു രൂപ നോട്ട് നദിയിലേക്ക് പറന്നു വന്നു. കൂട്ടികൾ വായ തുറന്ന നോക്കി, തുടർന്ന് നോട്ട് ഒഴുകിപ്പോകുന്നതിന് മുമ്പ് പിടിക്കാൻ ഓടി. ഒരു കുട്ടി അത് പിടികൂടി, മറ്റൊരാൾ അവനെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി, അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നോൾ കരുത്ത വെള്ളത്തിൽ വീഴാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ വീണ്ടും കൊപ്പർമാരുടെ നിരയിലേക്ക് പോയി. അവരിൽ ഓൾഡ് ജോലി പുരത്തിയാക്കി പോയി, പക്ഷേ അവന്റെ സ്ഥാനം നിറഞ്ഞു.

ഞാൻ അവരുടെ കുടെ പത്രങ്ങളിൽനിന്നു ചിരിച്ചു.

കുറച്ചുപേര് ഉടൻ തന്നെ കണ്ണുകൾ തിരിച്ചു: അവർ അപ്പോഴും മനുഷ്യരായിരുന്നു. ചിലർ നാശം കെട്ട പോലെ എന്ന നോക്കി. അപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ണു, ഒരു മെല്ലിഞ്ഞ കരുത്ത കൂട്ടുകാരൻ, താൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കുന്നതുപോലെ എന്ന നോക്കി പുണ്ണിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ണു.

അപ്പോഴും കുന്നിഞ്ഞിരുന്ന ഞാൻ അവൻ പത്രങ്ങളിൽനിന്നും നിന്നും തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവനും അങ്ങനെ തന്നെ.

അവൻ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി-ഞാനും ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി-പിന്ന എല്ലാ വിധികളും ഒരുമിച്ചു ചിരിച്ചു.

“നിന്റെ കല്യാണചേലവു തങ്ങൾ നോക്കിക്കൊള്ളാം,” ഞാൻ അലറി.

“നിന്റെ കല്യാണചേലവുകൾ തങ്ങൾ നോക്കിക്കൊള്ളാം!” അവൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചു.

“നിന്റെ ഭാര്യയേപ്പാലും തങ്ങൾ നിനക്കു വേണ്ടി ഭോഗിക്കും, ബത്രാം!”

“നിന്റെ ഭാര്യയേപ്പാലും തങ്ങൾ നിനക്കു വേണ്ടി ഭോഗിക്കും, ബത്രാം!”

അവൻ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി-അങ്ങനെ അക്കമാസക്തമായി ചിരിച്ചു, മുഖാമുഖം നിലത്തു വീണ്ടും, അപ്പോഴും ചിരിച്ചു, തന്റെ കരപ്പൂരണക്കഴുതയെ ധർപ്പിയുടെ കുപിട്ടിച്ച ആകാശത്തെക്കാണ്ടുനുകാട്ടി.

തിരിച്ചു നടക്കുന്നോൾ മാളുകൾ തുറന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഞാൻ കോമൺ ദോയ്യലറ്റിൽ മുഖം കഴുകി, ചേരിയിൽ നിന്ന് കൈകൾ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി. ഞാൻ പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിലേക്ക് നടന്നു, ഒരു ഇരുവ്വ് രേഖയ്ക്കു കുറെയിൽ, രണ്ട് പരിശീലന പ്രഹരങ്ങൾ ലക്ഷ്യമാക്കി, എന്നിട്ട് അത് എന്റെ മുൻഡിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

പാന്തിന്റെ ബട്ടണുകൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ പലുകൾക്കിടയിൽ ഒരു കത്ത് പിടിച്ച് ഒരു ആൺകുട്ടി എന്റെ കട്ടിലിനരിക്കിൽ എന്ന കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞു; കത്ത് അവന്റെ വായിൽ നിന്നും നിലത്തെക്ക് പറന്നു. അതെ സമയം എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും രേഖയീവരാക്കണമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.

“അവൻ എന്ന ഇങ്ങോട് അയച്ചു. ഞാൻ ബസും ട്രയിനും പിടിച്ച് ആളുകളോട് ചോദിച്ച് ഇവിടെയെത്താണി. അവൻ കണ്ണിരുക്കി. “നിങ്ങൾ എന്ന പരിപാലിക്കണമെന്നും എന്നെന്നും ബാധിച്ചുവരാക്കണമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞു.”

“ആരാ നീ?”

"യാം," അവൻ പറത്തു. "ഞാൻ ലുടു ആന്റിയുടെ നാലാമത്തെ മകനാണ്. കഴിഞ്ഞെത്ത തവണ ലക്ഷ്മണൻഗഡിൽ വന്നപ്പോൾ എന്ന കണ്ണു ഞാൻ ചുവന്ന ഷർട്ടാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. നിങ്ങൾ എന്ന ഇവിടെ ചുംബിച്ചു. അവൻ തലയുടെ മുകളിലേക്കെ ചുണ്ടി.

കത്ത് എടുത്ത് അയാൾ എന്നിക്ക് നേരെ നീട്ടി.

പ്രിയ പേരക്കുട്ടി,

നിങ്ങൾ തൈങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാൻ വനിം
വളരെക്കാലമായി-ഇതിലും ദൈർଘ്യമേറിയ സമയം,
മൊത്തം പതിനൊന്ന് മാസവും രണ്ട് ദിവസവും, നിങ്ങൾ
അവസാനമായി തൈങ്ങൾക്ക് പണം അയച്ചതിന് ശേഷം.
നശരും നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ വഷളാക്കുകയും നിങ്ങളെ
സ്വാർത്ഥമരും ദുഷ്ടരും ദുഷ്ടരുമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈത്
സംഭവിക്കുമെന്ന് എന്നിക്ക് ആദ്യം മുതലേ
അറിയാമായിരുന്നു, കാരണം നീ ഒരു വെറുപ്പും ധിക്കാരിയും
അയിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കെ കിട്ടുന്ന എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും,
തുന്ന ചുണ്ണുകളുള്ള കണ്ണാടിയിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ
ഉറുനോക്കി, നിങ്ങളെ എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്ത്തിട്ടില്ല. നിന്ന് നിന്ന്
അമ്മയെപ്പോലെയാണ്. നിന്നക്കുള്ളത് അവളുടെ
സ്വഭാവമാണ്, അച്ചൻ്റെ മധുരസ്വഭാവമല്ല. ഇതുവരെ
സഹിഷ്ണുതയോടെ തൈങ്ങൾ സഹിച്ചു, പ്രകേഷ തൈങ്ങൾ
അങ്ങേനെ ചെയ്തില്ല. നിങ്ങൾ തൈങ്ങൾക്കെ വീണ്ണും പണം
അയയ്ക്കണം, ഇല്ലെങ്കിൽ തൈങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
യജമാനനോട് പറയും. നിങ്ങളുടെ കല്യാണം തൈങ്ങൾ
സ്വന്തമായി നടത്താനും തീരുമാനിച്ചു, നിങ്ങൾ ഇവിടെ
വനില്ലെങ്കിൽ, തൈങ്ങൾ പെണ്ണക്കുട്ടിയെ നിങ്ങളുടെ
അടുത്തേക്കെ ബന്ധിൽ അയയ്ക്കും. നിന്ന്
ടീഷണിപ്പുടുത്താനല്ല, സ്നേഹം കൊണ്ടാണ് ഞാൻ
ഇതൊക്കെ പറയുന്നത്. എല്ലാത്തിനുമുമ്പാണി, ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മുത്തപ്പറിയല്ലോ? പിന്നെ ഞാൻ എങ്ങനെ
നിന്ന് വായിൽ പലപാരങ്ങൾ നിന്നച്ചു! കൂടാതെ, ധരമിനെ
പരിപാലിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ കടമയാണ്, അവനെ
നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം മകന്നപ്പോലെ പരിപാലിക്കുക. ഇപ്പോൾ
നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം ശരംഖിക്കുക, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി
മനോഹരമായ ചികിൽ വിഭവങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നുവെന്ന്
ബാർക്കുക, അത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെ മെയിൽ വഴി
അയയ്ക്കും-അതോടൊപ്പം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ യജമാനന്
എഴുതുന്ന കത്തും.

നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പുട്ട മുത്തപ്പറി,
കുസുമം

ഞാൻ കത്ത് മടക്കി, എൻ്റെ പോക്കറ്റിൽ ഇടു, എന്നിട്ട് ആ
കുട്ടിയെ വളരെ ശക്തമായി അടിച്ചു, അവൻ പീനോട് കുതിച്ചു,

കട്ടിലിന്റെ സൈഡിൽ തട്ടി, അതിൽ വീണു, അവൻ വീഴുന്നോൾ കൊതുക വല വലിച്ചു.

"എഴുന്നേർക്കു," താൻ പറഞ്ഞു. "താൻ നിന്നെ വീണ്ടും അടിക്കാൻ പോകുന്നു."

താൻ ദൈവ് എടുത്ത് അവന്റെ മേൽ പിടിച്ചു - എനിട്ട് അത് തരയിലേക്ക് എറിഞ്ഞു.

പയ്യൻ മുഖം നീലയായി, ചുണ്ടുകൾ പിളർന്നു ചോര ദലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അപ്പോഴും ഓന്നും മിണ്ടിയില്ല.

അര കൂപ്പി വിസ്കി നൂകരിക്കാണ്ട് താൻ കൊതുകുവലയിൽ ഇരുന്നു. താൻ കുട്ടിയെ നിരീക്ഷിച്ചു.

താൻ കൊടുക്കാറിന്റെ അരികിൽ എത്തിയിരുന്നു. എൻ്റെ യജമാനനെ കൊല്ലാൻ താൻ തയ്യാറായിരുന്നു - ഈ കുട്ടിയുടെ വരവ് എന്ന കൊലപാതകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു (ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തടവിൽ).

അന്നു വൈകുന്നേരം, താൻ ശ്രീ അശോകനോട് പറഞ്ഞു, എൻ്റെ വീട്ടുകാർ എനിക്ക് ഒരു സഹായിയെ അയച്ചു, വണ്ടി വൃത്തിയായി സുക്ഷിക്കാൻ ആളെ അയച്ചു, അയാൾക്ക് ഇപ്പോൾ മറ്റാരു വായിൽ ഭക്ഷണം നൽകേണ്ടിവരുമെന്ന ദേശ്യപ്പെടുന്നതിന് പകരം - മിക്ക യജമാനമാരും ഈ ചെയ്യുമായിരുന്നു- അവൻ പറഞ്ഞു, "അവൻ ഒരു നല്കുട്ടിയാണ്. അവൻ നിങ്ങളെപ്പാലെ കാണപ്പെടുന്നു. അവന്റെ മുഖത്തിന് എന്ത് സംഭവിച്ചു?"

താൻ ധരമിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. "അവനോടു പറയു."

ഓന്നുരണ്ടു പ്രാവശ്യം കണ്ണിരുക്കി. അവൻ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

"താൻ ബസിൽ നിന്ന് വീണു."

സമർത്ഥനായ കുട്ടി.

"ഭാവിയിൽ കരുതിയിരിക്കുക," മിസ്റ്റർ അശോക് പറഞ്ഞു. "ഈ കൊള്ളാം, ബൽരാം-ഇനി മുതൽ നീനക്ക് കൂടുകളാക്കും."

യരം ശാന്തനായ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയായിരുന്നു. അവൻ എന്നോട് ഓന്നും ചോദിച്ചില്ല, താൻ പറഞ്ഞ തരയിൽ അവൻ ഉരങ്ങി, അവൻ സ്വന്തം കാര്യം ചിന്തിച്ചു. താൻ ചെയ്തതിൽ കുറ്റബോധം തോന്തിയ താൻ അവനെ ചായകടയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

"ഈക്കാലത്ത് ആരാൻ സ്കൂളിൽ പരിപ്പിക്കുന്നത്, ധരം? ഇപ്പോഴും മിസ്റ്റർ കൂഷ്ണൻ ആണോ?"

"അതെ അക്കിൾ."

"യുണിഫോമിനും ഭക്ഷണത്തിനുമുള്ള പണം അവൻ ഇപ്പോഴും മോഷ്ടിക്കുകയാണോ?"

"അതെ അക്കിൾ."

"നല്ല മനുഷ്യൻ."

"താൻ അഞ്ച് വർഷത്തേക്ക് പോയി, പിന്നെ കുസുമം മുത്തഴ്ചി പുറത്തു അത് മതി."

"അഭിവു വർഷം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്താണ് പരിച്ചതെന്ന് നോക്കാം. നിങ്ങൾക്ക് എട്ട് തവണ പട്ടിക അറിയാമോ?"

"അതെത അക്കിൾ."

"നമുക്ക് കേൾക്കാം."

"എട്ടു എട്ട്."

"അത് എല്ലപ്പമാണ് - അടുത്തത് എന്താണ്?"

"എട്ട് രണ്ടാണ് പതിനാറ് അണ്."

"കാത്തിരിക്കുക." അവൻ അത് ശരിയാക്കിയെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ താൻ വിരക്കിയുമായി എണ്ണി. "എല്ലാം ശരി. പോകു."

"എനിക്കും ഒരു ചായ ഓർഡർ ചെയ്യു, അല്ലോ?" വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്സ് എണ്ണ് അടുത്ത് ഇരുന്നു. അവൻ ധരമിനെ നോക്കി ചിരിച്ചു.

"അത് സുയം ഓർഡർ ചെയ്യുക," താൻ പറഞ്ഞു.

അവൻ ആത്മത്തിച്ചു. "തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ നായകനെ, നിനക്ക് എന്നോട് സംസാരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടോ?"

യാം തെങ്ങെല്ല സുക്ഷമമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ താൻ പറഞ്ഞു, "ഈ കുട്ടി എണ്ണ് ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ളയാളാണ്. എണ്ണ് കുടുംബത്തിൽ നിന്ന്. താൻ ഇപ്പോൾ അവനോട് സംസാരിക്കുകയാണ്.

"എട്ട് മുന്നാണും ഇരുപത്തിനാലാണ്."

"അവൻ ആരാബിനുത് എനിക്ക് പ്രശ്നമണ്ണ," വിറ്റിലിഗോ-ലിപ്സ് പറഞ്ഞു. "എനിക്ക് ഒരു ചായ ഓർഡർ ചെയ്യു, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ നായകന്."

അവൻ തന്റെ കൈപ്പത്തി എണ്ണ് മുവത്തിനടുത്തേക്ക് മടക്കി-അഞ്ച് വിരലുകൾ. അതായത് എനിക്ക് അഞ്ഞുറ രൂപ വേണു.

"എനിക്ക് ഒന്നുമില്ല."

"എട്ട് ഫോറൂകൾ മുപ്പത്തി രണ്ട് ആണ്."

കഴുത്തിൽ ഒരു വരു വരച്ച് അയാൾ പുണ്ണിച്ചു. നിങ്ങളുടെ യജമാനന് എല്ലാം അറിയും.

"എന്താ കുട്ടാ നിണ്ണ് പേര്?"

"യാം."

"എന്താരു നല്ല പേര്. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?"

"അതെ സർ."

"അതിന്റെ അർത്ഥം അമ്മാവന് അറിയുമോ?"

"മിണ്ടാത്രിക്കുക," താൻ പറഞ്ഞു.

ചായകട വ്യത്തിയാക്കിയ സമയമായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യ പിലന്തികളിൽ ഓരാൾ നന്നതെ തുണിക്കഷ്ണം. തറയിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും അതിനൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷ് തുടങ്ങി, ദുർഗ്ഗന്ധം വമിക്കുന്ന മഷി-കറുത്ത വെള്ളത്തിന്റെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന തരംഗത്തെ അവന്റെ മുമ്പിലേക്കെ തള്ളിവിടുകയും ചെയ്തു. കടയിൽ നിന്ന് എലികൾ പോലും പുറത്തേക്ക് ഓടി. ദേബിളിൽ ഇരിക്കുന്ന കസ്തമേഴ്സിനെ വെറുതെ വിട്ടിലും കടന്നുപോകുമ്പോൾ കരുത്ത കുഴി ആവരെ തെറിപ്പിച്ചു ബീഡിക്കഷ്ണങ്ങൾ, തിളങ്ങുന്ന പൂഞ്ഞിക കവറുകൾ, പഞ്ച ചെയ്ത ബന്ധ ടിക്കരൂകൾ, ഉള്ളിയുടെ കഷ്ണങ്ങൾ, പുതിയ

മല്ലിയിലയുടെ തളിൽ കുറുത്ത വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകുന്നു; നഗമായ ഒരു വെദ്യുത ബഹർബിന്റെ പ്രതിബിംബം മണ്ണത രത്നക്ല്ല് പോലെ ചെള്ളിയിൽ നിന്ന് തിളങ്ങു.

കുറുത്ത വെള്ളം കടന്നുപോകുന്നോൾ, എൻ്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ശമ്പം പറത്തു, "എന്നാൽ നിന്റെ ഹൃദയം അതിനെക്കാൾ കുറുത്തിരിക്കുന്നു, മുന്."

അന്നു രാത്രി കുച്ചിൽ കേടാൻ ധരം ഉണ്ടന്നത്. അവൻ കൊതുകുവലയിൽ വന്നു.

"അച്ചാ, എന്താൻ സംഭവിക്കുന്നത്?"

"വിശ്വാ, ലൈറ്റ് ഓണാക്കു! വീളക്ക് തെളിക്കു!"

അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, താൻ വലയ്ക്കുള്ളിൽ തളർന്നുകിടക്കുന്നത് കണ്ണു: എനിക്ക് കാര്യം ചുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ പോലും കഴിത്തിലും. തട്ടിച്ച ശർശമുള്ള ചാരനിറത്തിലുള്ള ഒരു ചീകണ്ണി ഭിത്തിയിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങി എൻ്റെ കട്ടിലിൽ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ധരം ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"താൻ തമാശ പറയുകയല്ല, മണ്ഡൻ-എൻ്റെ കിടക്കയെം നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കു!"

അയാൾ വലയിൽ കൈ കടത്തി, പല്ലിയെ പിടിച്ച് അവൻ്റെ കാൽക്കണ്ണിൽ ഇടിച്ചു.

"അത് ദുജോ എവിടെയെങ്കിലും എറിയുക - മുറിക്ക് പുറത്ത്, അപ്പാർട്ടമെന്റ് കെട്ടിടത്തിന് പുറത്ത്."

അവൻ്റെ കണ്ണുകളിൽ അന്വരന ഭാവം താൻ കണ്ണു: ഒരു പല്ലിയെ ഭയപ്പെടുന്നു-എൻ്റെ അമ്മാവനപ്പോലെ ഒരു മുതിരന മനുഷ്യൻ!

കൊള്ളാം, അവൻ ലൈറ്റുകൾ ഓഫ് ചെയ്യുന്നോൾ താൻ വിചാരിച്ചു. താൻ എന്തെങ്കിലും അസൃതം ചെയ്യുകയാണെന്ന് അവൻ ഓരിക്കലും സംശയിക്കില്ല.

ഒരു നിമിഷം കഴിത്തപ്പോൾ എൻ്റെ ചിരി മാന്തു.

എന്താൻ പൂഞ്ഞ ചെയ്തിരുന്നത്?

താൻ വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭിത്തിയിലെ വെള്ള പൂണ്ണിൽ അമർത്തി വച്ചിരിക്കുന്ന അജ്ഞതാത കൈപ്പുത്തികളിലേക്ക് താൻ നോക്കി നിന്നു.

ഒരു ചുരൽ കോൺക്രീറിൽ തട്ടാൻ തുടങ്ങി - ബക്കിംഗ്‌ഹാം ബിയിലെ രാത്രി കാവൽക്കാരൻ തന്റെ നീളമുള്ള ചുരൽ ഉപയോഗിച്ച് ചുറ്റിക്കരുങ്ങുകയായിരുന്നു. ചുരലിന്റെ ടാപ്പിംഗ് അവസാനച്ചപ്പോൾ മുറിക്കുള്ളിൽ ഒരു ശമ്പംവും ഉണ്ടായില്ല, ചുവരുകൾ ചവച്ചരക്കുന്നോ പറന്നുയരുന്നോ ഉള്ള മുഴക്കങ്ങൾ അല്ലാതെ. അത് മറ്റാരു ചുട്ടുള്ള, ഇന്റപ്പമുള്ള രാത്രിയായിരുന്നു. പാറുകൾ പോലും വിയർക്കുന്നുണ്ടാക്കണം- എനിക്ക് ശ്വാസം കിടുന്നില്ല.

താൻ ഓരിക്കലും ഉരങ്ങാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന് കരുതിയപ്പോൾ, താൻ വീണ്ണും വീണ്ണും ഒരു ഇംഗ്രേസി പാരായണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

വർഷങ്ങളായി ഞാൻ താക്കൊൽ തിരയുകയായിരുന്നു
എന്നാൽ വാതിൽ എപ്പോഴും തുറന്നിട്ടിരുന്നു.

പിന്ന ഞാൻ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.

ചുവരുകളിൽ ഒരു ജോടി കൈകൾ ചങ്ങലകൾ ഇടിച്ചു
തകരിത്ത അടയാളങ്ങൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കണമായിരുന്നു-ചുവന്ന
തലപ്പാവു യരിച്ച യുവാകൾ ടക്കുകളിൽ നിന്ന് നിലവിളിക്കുന്നത്
ഞാൻ നിർത്തി കേൾക്കണമായിരുന്നു-പക്ഷ ഞാൻ എന്ന്
സുന്തം പ്രശ്നങ്ങളിൽ പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. എന്ന് രാജ്യത്തിന്
സംഭവിക്കുന്ന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ
ടുക്കം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല.

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ്, മിസ്. ഉമയ്ക്കൊപ്പം ഞാൻ
അശോകിനെ ലോഡി ഗാർഡനിലേക്ക്
കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു; ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ
അവളോടൊപ്പം കുടുതൽ കുടുതൽ സമയം
ചിലവഴിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രണയം പുതതുലത്തു. എന്ന് മുക്ക്
അവളുടെ പെർഫ്യൂമീനോട് പരിചിതമായി - അവൻ നീങ്ങുമ്പോൾ
ഞാൻ തുമ്മില്ല.

“അപ്പോൾ നീ ഇതുവരെ ചെയ്തില്ലോ അശോക്? എല്ലാം
കഴിഞ്ഞത്തവണതെത്ത പോലെ ആകുമോ?”

“അത് അത്ര സിനിഗൾ അല്ല ഉമ. നീങ്ങളെല്ലക്കുറിച്ച് ഞാനും
മുകേഷ്യും തമ്മിൽ വശക്കുണ്ടായ്ക്കുണ്ട്. ഞാൻ കാൽ താഴേ
വെക്കും. എന്നാൽ എനിക്ക് കുറച്ച് സമയം തരു, എനിക്ക്
വിവാഹമോചനം നേടണം-ബത്രാം, നീങ്ങൾ എന്തിനാണ്
സംഗ്രഹിതം ഉയർത്തിയത്?

“എനിക്ക് ഇത് ഉച്ചത്തിൽ ഇഷ്ടമാണ്. അത് റോമാന്റിക്
ആണ്. ഒരുപക്ഷേ അവൻ അത് മനസ്പൃഷ്ടം
ചെയ്തതായിരിക്കാം.

“നോക്കു, അത് സംഭവിക്കും. എന്ന വിശ്വസിക്കു. ഇത്
വെറുതെ...ബത്രാം, എന്തുകൊണ്ടാണ് നീങ്ങൾ സംഗ്രഹിതം
നിരസിച്ചില്ല? ചിലപ്പോൾ ഇരുട്ടിൽ നിന്നുള്ള ഈ ആളുകൾ വളരെ
മണ്ഡംബരാണ്.

“അത് ഞാൻ നിന്നോട് പരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അശോക്.

അവളുടെ ശബ്ദം ഇടറി.

ഇംഗ്ലീഷ്യിലെ “പകരം,” “ബൈവർ”, “ലോകത്ത്” എന്നീ
വാക്കുകൾ എനിക്ക് പിടിക്കിട്ടി.

പകരം ഒരു ബൈവറ-ഒരു ലോകത്ത് ബൈവറ-നെ കുറിച്ച്
നീങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

അവൻ തന്റെ മറുപടിയിൽ മുളി.

എന്നിക്ക് ഒരു വാക്കുപോലും കേൾക്കാനായില്ല. പക്ഷെ എന്നിക്ക് വേണ്ടി വന്നില്ല.

ഞാൻ റിയർവ്വു മിറിലേക്ക് നോക്കി: ഞാൻ അവനെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, കണ്ണിനോട് കണ്ണും, മനുഷ്യനോട് മനുഷ്യനും. പക്ഷെ അവൻ എന്ന കണ്ണാടിയിൽ നോക്കില്ല. എന്ന അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ദൈവരുപ്പട്ടില്ല.

ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, എന്ത് പല്ലുക്കുടി നിങ്ങൾക്കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഞാൻ അവനുവേണ്ടി പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുകയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതി? അവൻ എന്നിക്കായി പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു! സന്ദർഭ എപ്പോഴും നമ്മകാൾ ഒരു പടി മുന്നിലാണ്-അല്ലോ?

ശരി, ഇത്തവണ അല്ല. അവൻ എടുക്കുന്ന ഓരോ ചുവടിലും ഞാൻ രണ്ടാണും എടുക്കുന്നും.

റോധിന് പുറത്ത്, ഒരു തെരുവോര കച്ചവടക്കാരൻ ജൂസ്റ്റിക്കിൽ പൊതിഞ്ഞതും അറുപോയ തലകളുടെ കുന്നാരും പോലെ തോന്തിക്കുന്നതുമായ മോട്ടാർ ബൈക്ക് ഹൈൽമറ്റുകളുടെ പിരമിധിനടുത്ത് ഇരുന്നു.

ഞങ്ങൾ പുന്നോട്ടുത്തിൽ എത്താൻ പോകുന്നോൾ, റോധ് എല്ലാ വശങ്ങളിലും തടങ്കിരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ണു: ഞങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഒരു നിര ട്രക്കുകൾ വന്നു, നിരയെ ആളുകൾ ആക്രോഷിച്ചു:

“വലിയ സോഷ്യലിസ്റ്റിന് നമസ്കാരം! ഇന്ത്യിലെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ശബ്ദത്തെ വാഴ്ത്തുക!

“എന്താ ഈ സംഭവം?”

“ഇന്നതെത്ത വാർത്ത കണ്ണില്ലെ അശോക്? അവർ ഫലങ്ങൾ പ്രവ്യാപിക്കുന്നു.”

“ഫക്ക്,” അവൻ പറത്തു. “ബത്രാം, ഇനിയെ ഓഫ് ചെയ്യു, റോധിയോ ഓൺ ചെയ്യു.”

വലിയ സോഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു. ഒരു റോധിയോ നിപ്പോർട്ടറുമായി അഭിമുഖം നടത്തുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

“പാവപ്പെട്ടവരെ അവഗണിക്കില്ലെന്ന് തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തെളിയിക്കുന്നു. ഇരുട്ട് നിശബ്ദമായിരിക്കില്ല. ഞങ്ങളുടെ ടാപ്പുകളിൽ വെള്ളമില്ല, ഡൽഹിയിലുള്ള നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് എന്താണ് നൽകുന്നത്? നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് സൗത്ത് ഫോണുകൾ തരു. ദാഹിക്കുന്നോൾ ഒരു മനുഷ്യന് ഫോൺ കൂടിക്കാമോ? വൃത്തിയുള്ള ഒരു ബക്കറ്റ് കണ്ടെത്താൻ സ്ത്രീകൾ ദിവസവും രാവിലെ കിലോമീറ്ററുകളോളം നടക്കുന്നു.

“നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാ?”

“എന്നോട് ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്. എന്നിക്ക് എന്നക്കുറിച്ച് അഭിലാഷങ്ങളാണുമില്ല. ഞാൻ പാവപ്പെട്ടവരുടെയും അവകാശമില്ലാത്തവരുടെയും ശബ്ദമാണ്.

“എന്നാൽ തീർച്ചയായും സാർ...

“എന്നിക്ക് കഴിയുമെങ്കിൽ അവസാനമായി ഒരു വാക്ക് പറയുക. എത്ത് ഗ്രാമത്തിലെയും എത്തൊരു ആണ്റകുട്ടിക്കും

പ്രധാനമാന്ത്രികാകാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ഇന്ത്യാണ് എന്ന് എന്ന് അറഗപ്പിച്ചത്. ഇപ്പോൾ, താൻ പരിഞ്ഞതുപോലെ, സ്വന്തികൾ നടക്കുന്നു ...

തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഭരണകക്ഷികൾ അടിയേറ്റതായി ദേഖിയോ നിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. പുതിയൊരു കൂട്ടം പാർട്ടികൾ അധികാരത്തിൽ വന്നു. അതിലെഞ്ചായിരുന്നു ഭഗവ്ദ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി. ഇരുട്ടിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗത്തിന്റെ വോട്ടുകളാണ് അദ്ദേഹം നേടിയത്. തങ്ങൾ ഗുഡ്ഗാവിലേക്ക് തിരികെ പോകുന്നോൾ, ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുണക്കാരുടെ കൂട്ടം ഒഴുകുന്നത് തങ്ങൾ കണ്ടു. അവർ ഇഷ്ടമുള്ളിടത്ത് വാഹനമോടിച്ചു, അവർക്കാവശ്യമുള്ളത് ചെയ്തു, വിസിലടിക്കാൻ തോന്തരിയ ഏതൊരു സ്വന്തിയെയും അവർ വിസിൽ ചെയ്തു. ഡൽഹി ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു.

ബാക്കിയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അശോക എന്ന വിളിച്ചിലും; വൈകുന്നേരം അവൻ ഇരങ്ങി വന്നു, തനിക്ക് ഇംപീരിയൽ ഹോട്ടലിൽ പോകണമെന്ന പറഞ്ഞു. അവൻ മുഴുവൻ സമയവും സെൽ ഫോൺിൽ ആയിരുന്നു, ബട്ടണുകൾ പണ്ട് ചെയ്യുകയും കോളുകൾ ചെയ്യുകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്തു:

- "തങ്ങൾ ആകെ പരിഭ്രാന്തരായി, ഉമ . അതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് ചെയ്യുന്ന ഇവ ബിസിനസ്സിനെ എന്ന് വെറുകുന്നത്. തങ്ങൾ ഇവരുടെ കാരുണ്യത്തിലാണ്..."

- "എന്നോട് കയർക്കരുത് മുകേഷ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മുന്നാരുകമാണെന്ന് പറഞ്ഞത് നിങ്ങളാണ്. അതെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തങ്ങൾ ഒരിക്കലും തങ്ങളുടെ ആദായനികുതി കൂഫ്പത്തിൽ നിന്ന് കരകൂയുകയില്ല.

- "ശരി, എന്ന് അത് ചെയ്യുന്നു, പിതാവേ! എന്ന് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇംപീരിയലിൽ കാണാൻ പോകുന്നു!

എന്ന് അവനെ ഇംപീരിയൽ ഹോട്ടലിൽ ഇരക്കിയപ്പോഴും അവൻ ഫോൺിൽ ആയിരുന്നു. നാൽപ്പത്തിരഞ്ചീ മീനിറ്റ് കഴിഞ്ഞു, പിന്നെ അവൻ രണ്ടു പേരുമായി പുറത്തിരഞ്ഞി. ജനലിലേക്ക് ചാരി നിന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു, "അവർ എന്ത് വേണ്ടുമെങ്കിലും ചെയ്യ ബത്രിം. എന്ന് ഇവിടെ നിന്ന് ഒരു ടാക്സിയിൽ മടങ്ങുകയാണ്. അവർ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ കാർ ബക്കിംഗ്‌ഹാംഗിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരിക.

"അതെ സർ."

രണ്ടുപേരും അവന്റെ മുതുകിൽ തട്ടി; അവൻ വന്നെങ്കി, അവർക്കായി വാതിൽ തുറന്നു. അവൻ ഇങ്ങനെ കഴുതയെ ചുംബിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ രാഷ്ട്രീയക്കാരായിരിക്കണം.

രണ്ടുപേരും അകത്തെതക്ക് കയറി. എന്നെന്ന് ഹൃദയമിടിപ്പ് തുടങ്ങി. വലതുവശത്തുള്ള ആളായിരുന്നു എന്നെന്ന് ബാല്യകാല നായകൻ - വിജയ, പനിക്കുട്ടിയുടെ മകൻ ലക്ഷ്മണൻഗഡിൽ നിന്നുള്ള രാഷ്ട്രീയക്കാരനായി, ബന്ധ കണ്ടക്കരായി. അവൻ വീണ്ടും യുണിഫോം മാറ്റി; ഇപ്പോൾ അവൻ ഒരു ആധുനിക ഇന്ത്യൻ വ്യവസായിയുടെ മിനുകൾിയ സ്വീകുരിക്കും ദൈയും ധരിച്ചിരുന്നു.

അശോക രോധിലേക്ക് വന്നി ഓടിക്കാൻ അദ്ദേഹം എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു; അവൻ തന്റെ കൂടുകാരന്റെ നേരെ തിരിത്തു പറത്തു, "സഹോദരി-ഭയക്കരൻ ഒടുവിൽ അവന്റെ കാർ എന്നിക്ക് തന്നു."

മറ്റൊഴി പിറുപിറുത്തു. അവൻ ജനൽ താഴ്ത്തി തുപ്പി. "അവൻ ഇപ്പോൾ തങ്ങളോട് കുറച്ച് ബഹുമാനം കാണിക്കണമെന്ന് അവനിയാം, അല്ലോ?"

വിജയ് ആക്രോഷിച്ചു. അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. "മകനേ, നിനക്ക് കാരിൽ കൂടിക്കാൻ വള്ളതും ഉണ്ടോ?"

തൊൻ തിരിത്തു നോക്കി: അവന്റെ ചീത്തളിഞ്ഞ കുത്ത മോളാറുകളിൽ തടിച്ച സ്വർണ്ണകട്ടികൾ പതിച്ചിരുന്നു.

"അതെ സർ."

"നമുക്ക് നോക്കാം."

തൊൻ ഫൂസ് കമ്പാർട്ട്മെന്റ് തുറന്ന് കുപ്പി അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

"നല്ല സാധനമാണ്. ജോണി വാക്കർ ബുഡക്ക്. മകനേ, നിനക്കും കണ്ണട ഉണ്ടോ?"

"അതെ സർ."

"ഹൈസ്?"

"ഇല്ല സർ."

"എല്ലാം ശരിയാണ്. നമുക്ക് വൃത്തിയായി കൂടിക്കാം. മകനേ, തങ്ങൾക്ക് ഒരു പാനിയം പകരു.

തൊൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, ഹോം സിറ്റിയെ ഇടതുകെക്കാണ്ട് നിർത്തിക്കൊണ്ട്. അവർ ഫൂഡ്സുകൾ എടുത്ത് നാരങ്ങാനീര് പോലെ വിസ്കി കൂടിച്ചു.

"അവൻ അത് തയ്യാറാലുക്കിൽ, എന്ന അറിയിക്കു. അവനുമായി സംസാരിക്കാൻ തൊൻ കുറച്ച് ആൺകൂട്ടിക്കളെ അയയ്ക്കാം.

"ഇല്ല, വിഷമിക്കേണ്ട. അച്ചുന്ന എപ്പോഴും അവസാനം പണം നൽകി. ഈ കൂട്ടി അമേരിക്കയിൽ പോയിട്ടുണ്ട്, അവന്റെ തലയിൽ ചാണകം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവസാനം അവനും പണം നൽകും.

"എത്ര?"

"എഴ്. തൊൻ അഞ്ചിൽ ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ പോകുകയായിരുന്നു, പകേജ് സഹോദരി-ഫക്രൽ തന്നെ ആറ് വാദ്യാനം ചെയ്തു-അവൻ തലയിൽ അൽപ്പം മുദ്രവാണ്-അപ്പോൾ തൊൻ എഴ് പറത്തു, അവൻ ശരി പറത്തു. തൊൻ അവനോട് പറത്തു, അവൻ പണം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, തങ്ങൾ അവനെയും അവന്റെ അച്ചുനെയും സഹോദരനെയും അവരുടെ പകലുള്ള മുഴുവൻ കണ്ണികരി കൊള്ളയടിക്കൽ, നികുതി വെട്ടിപ്പ് റാക്കറ്റിനെയും തകർക്കുമെന്ന്. അതിനാൽ അവൻ വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി, അവൻ പണം നൽകുമെന്ന് എന്നിക്കുറിയാം.

"നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പാണോ? കുറച്ച് ആൺകൂട്ടിക്കളെ അയയ്ക്കാൻ തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു പണക്കാരൻ

പരുഷനായി കാണുന്നത് എന്നിക്ക് ഇഷ്ടമാണ്. ഈത് ഉദ്യാരണത്തെക്കാൾ നല്ലതാണ്.”

“മറുള്ളവരും ഉണ്ടാകും. ഈത് ബുദ്ധിമുട്ട് അർഹിക്കുന്നതല്ല. തികളാഴ്ച കൊണ്ടുവരാമെന്ന് പറഞ്ഞു. തെങ്ങൾ അത് ഷോട്ടണിൽ ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. താഴെ ഒരു നല്ല രേഖയാറുള്ളണ്. ശാന്തമായ സ്ഥലം.”

“നല്ലത്. അവൻ തെങ്ങൾക്ക് അത്താഴവും വാങ്ങിത്തരാം.

“പറയാതെ പോകുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ മനോഹരമായ കബാബുകൾ ഉണ്ട്.

രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ സ്കോച്ച് വായിൽ ഗർജ്ജിക്കുകയും, അത് വലിച്ചടക്കുകയും, പല്ല് വലിച്ചു കൂടിക്കുകയും ചെയ്യു.

“ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഭാഗം എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കാണിയാമോ?”

“എന്ത്?”

“തെങ്ങൾ തെക്കോട്ട് വ്യാപിച്ച വഴി. ബാധ്യരിലും തെങ്ങൾ കാലുരപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാവി എവിടെയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കാണിയാം.

“തെക്ക്? വിശ്വാസിത്തം.”

“എന്തുകൊണ്ട്? ഇന്ത്യയിലെ ഓരോ മുന്ന് പുതിയ ഓഫീസ് കെട്ടിടങ്ങളിലും ഒന്ന് ബാധ്യരിലാണ് നിർമ്മിക്കുന്നത്. അത് ഭാവിയാണ്.”

“അതെക്കു പോട്ട്. ദാനൽ ഒരു വാക്കും വിശ്രൂസിക്കുന്നില്ല. തെക്ക് നിരയെ തമിഴരാണ്. തമിഴ് ആരാണെന്ന് അഭിയാമോ? നീഞ്ചോകൾ. നമ്മൾ ഇന്ത്യയിലേക്ക് വന്ന ആര്യമാരുടെ മകളാണ്. അവരെ നാം നമ്മുടെ അടിമകളാക്കി. ഇപ്പോൾ അവർ തെങ്ങൾക്ക് പ്രഭാഷണങ്ങൾ നൽകുന്നു. നീഞ്ചോകൾ.”

“മകൻ”-വിജയ് ഫോസ്റ്റമായി മുന്നോട്ട് കുന്നിത്തു-“എന്നിക്ക് മറ്റാരു പാനിയം.”

ആരാത്രി കുപ്പിയുടെ ബാക്കി ഭാഗം താൻ അവരെ ഒഴിച്ചു.

പുലർച്ചേ മുന്ന് മൺഡേയോടെ താൻ സിറ്റിയെ ശുഡ്യഗാവിലെ അപ്പാർട്ടമെന്റ് ബ്ലോക്കിലേക്ക് തിരിച്ചു. എൻ്റെ ഹൃദയം വളരെ വേഗത്തിൽ മിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിക്ക് പെട്ടെന്ന് വണ്ണി വിടാൻ തോന്തിയില്ല. താൻ അത് തുടച്ച മുന്ന് തവണ കഴുക്കി. കുപ്പി കാറിന്റെ തറയിൽ കിടന്നിരുന്നു. ജോണി വാക്കർ ബ്ലോക്ക് - ശുന്നമായ ഒന്ന് പോലും കരിഞ്ഞതയിൽ പണ്ടത്തിന് വീലയുള്ളതാണ്. താൻ അതെടുത്ത് സേവകരുടെ ഡ്യാർമ്മറ്ററിയിലേക്ക് പോയി.

ഒരു ജോണി വാക്കർ കരുപ്പിന്, വിറ്റിലിഡോ-ലിപ്സ് ഉണർത്തുന്നത് പ്രശ്നമാകില്ല.

കുപ്പിയുടെ ഭാരം അനുഭവിച്ച് കൈത്തണ്ണ കൊണ്ട് കരക്കി താൻ നടന്നു. ശുന്നമായ പോലും, അത് അതു വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല.

എൻ്റെ കാലുകൾ മനഗതിയിലാകുന്നത് താൻ ശ്രദ്ധിച്ചു, കുപ്പി വേഗത്തിലും വേഗത്തിലും കരഞ്ഞു.

വർഷങ്ങളായി താൻ താക്കോൽ തിരയുകയായിരുന്നു...

കുപ്പിയുടെ തകരൽ പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിന്റെ പൊള്ളയായ ഇടത്തിലുടെ പ്രതിധനിച്ചു - ശബ്ദം ലോബിയിലെത്തുകയും കെട്ടിടത്തിന്റെ എല്ലാ നിലകളിലുടെയും പതിമുന്നാം നിലയിലേക്ക് പോലും ഇരുവുകയും ചെയ്തിരിക്കണം.

അത്രെങ്കിലും ഓടിയെത്തുമെന്ന് പ്രതിക്ഷിച്ച് ഞാൻ കുറച്ച് മിനിറ്റ് കാത്തിരുന്നു.

അതുമില്ല. ഞാൻ സുരക്ഷിതനായിരുന്നു. കുപ്പിയിൽ ബാക്കി വെച്ചത് ഞാൻ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി. നീളവും കുറവും നവം പോലെയുള്ളതുമായ മുല്ലകൾ. തിക്കണ്ണ.

ചുറ്റുപാടും കിടന്നിരുന്ന കുപ്പിയുടെ പൊട്ടിയ കഷ്ണങ്ങൾ ഞാൻ കാൽ കൊണ്ട് ഒരു ചിതയിൽ പെറുക്കി. ഞാൻ എന്ന് കൈയ്യിലെ രക്തം തുടച്ചു, ഒരു ചുരുൾ കണ്ണത്തി, അതു പ്രദേശം തുത്തുവാരി വൃത്തിയാക്കി. എന്നിട്ട് ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് ചുറ്റും നോക്കി. പാർക്കിംഗ് സ്ഥലം വീണ്ടും വീണ്ടും ചൊല്ലുന്ന ഒരു കവിതയുടെ വരിയിൽ പ്രതിധനിച്ചു:

എന്നാൽ വാതിൽ എപ്പോഴും തുറന്നിട്ടിരുന്നു.

യാം തന്റെ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; പാറകൾ അവൻ്റെ തലയിൽ ഇഴയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അവനെ കുല്യുകൾ വിളിച്ചു: “കൊതുകു വലയക്കുള്ളിൽ കിടക്കു.” അവൻ ഉറക്കത്തിൽ കയറി; പാറകളെ ദൈരുത്തേണ്ട ഞാൻ തന്റെ കിടന്നു. എന്ന് കൈപ്പുത്തിയിൽ അപ്പോഴും കുറച്ച് രക്തം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരു ഇലയ്ക്കിൽ ലേഡിബേർഡ്സ് ഒരു നിര പോലെ എന്ന് മാംസത്തിൽ മുന്ന് ചെറിയ ചുവന്ന തുള്ളികൾ രൂപപ്പെട്ടു. ഒരു അഞ്ചുകുട്ടിയെപ്പാലെ എന്ന് കൈപ്പുത്തി നുകർന്ന ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ പോയി.

ഞായറാച്ച് രാവിലെ അവനെ എവിടേക്കും കൊണ്ടുപോകാൻ അരശോകൻ അതുഗ്രഹിച്ചില്ല. ഞാൻ അടുകള്ളയിൽ പാതയെങ്ങൾ കഴുക്കി ഫ്രിഡ്ജ് തുടച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് രാവിലെ എടുക്കാം സാർ.”

“എന്തുകൊണ്ട്?” പത്രം താഴ്ത്തി കൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു. “നിങ്ങൾ ഇതുവരെ രാവിലെ മുഴുവൻ അവധി ചോദിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നത്?”

ഞാൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുന്നേബാൾ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ഇതുവരെ എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ശ്രീമതി ഇമ നിങ്ങളോട് എന്താണ് ചെയ്തത്?

“എനിക്ക് ആ കുട്ടിയുടെ കുടുംബം കുറച്ച് സമയം ചിലവഴിക്കണം, സർ. മുഗ്രഷാലയിൽ. അവൻ ആ മുഗ്രങ്ങളെയെല്ലാം കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ കരുതി.

അവൻ പുണ്ണിരിച്ചു. “നിങ്ങൾ നല്ലാരു കുടുംബക്കാരനാണ് ബന്ധിവാം. പോകു, അഞ്ചുകുട്ടിയുമായി ആസ്യദിക്കു. അവൻ തന്റെ പത്രം വായിക്കാൻ പോയി-പക്ഷ പത്രത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രിൻ്റ് കടക്കുന്നേബാൾ ഞാൻ അവൻ്റെ കണ്ണുകളിൽ തന്റപരമായ ഒരു തിളക്കം പിടിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ബക്കിംഗ്‌ഹാം ടവേഴ്സ് ബി ബ്രോക്കിൽ നിന്ന് പുറത്തെക്കൽ നടക്കുമ്പോൾ, എന്ന കാത്തിരിക്കാൻ താൻ യരത്തോട് പറത്തു, പിന്ന തിരികെ പോയി കെട്ടിടത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശന കവാടം വീക്ഷിച്ചു. അരമൺിക്കുർ കഴിത്തു, അപ്പോൾ അശോക് ലോബിയിൽ ഇരങ്ങി. ഒരു ചെറിയ ഇരുണ്ട മനുഷ്യൻ-സേവകവർഗത്തിൽപ്പെട്ട് അവനു കാണാൻ വന്നിരുന്നു. ശ്രീ അശോകകും അവനും കുറച്ചു നേരം സംസാരിച്ചു, എന്നിട്ട് ആ ചെറിയ മനുഷ്യൻ കുമ്പിട്ട് പോയി. ഒരു ഇടപാട് അവസാനിപ്പിച്ച രണ്ട് പുരുഷരാഭപ്പോലെ അവർ കാണപ്പെട്ടു.

താൻ ധരം കാത്തു നിൽക്കുന്നിടത്തെക്കൽ തിരിച്ചു. "നമുക്ക് പോകാം!"

താനും ആവന്നും കുടി നാശണൽ സു ഉള്ള പഴയ കോട്ടയിലേക്ക് ബസ് പിടിച്ചു. താൻ മുഴുവൻ സമയവും ധരമിന്ന് തലയിൽ കൈ വച്ചു-അത് വാതാലും കൊണ്ടാവണം. അവൻ കരുതിയിരുന്നത്, എൻ്റെ കൈ വീരയൽ തടയാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു-അത് പുലർച്ചെ മുഴുവൻ വീണ്ടുപോയ പല്ലിയുടെ വാൽ പോലെ വിരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആദ്യത്തെ സമരം മുന്നേതായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ എല്ലാം ശരിയാണ്, ഒന്നും തെറ്റ് സംഭവിക്കില്ല - എന്നാൽ താൻ നിങ്ങളോട് പറത്തുപോലെ, താൻ ഒരു ധീരനല്ല.

ബസ്സിൽ നല്ല തീരക്കായിരുന്നു, യാത്ര മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിൽക്കേണ്ടി വന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പന്നിക്കളെപ്പോലെ വിയർത്തു. വേന്തൽക്കാലത്ത് ഒരു ബസ് യാത്ര എങ്ങനെയാണെന്ന് താൻ മറന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരു ചുവന്ന ലെറ്റിൽ നിർത്തിയപ്പോൾ, ഒരു മെഴ്സിഡിസ്-ബെൻസ് ബസ്സിനൊപ്പം നിന്നു. അവൻ ഉയർത്തിയ ജാലകത്തിന് പിന്നിൽ, അവൻ മുടയിൽ തണ്ടുത്ത, ചുവന്ന പല്ലുകൾ തുറന്നുകാട്ടി ദേഹവർ ഞങ്ങളെ നോക്കി ചീരിച്ചു.

മുഗ്രശാലയുടെ ടിക്കറ്റ് കൗൺസിൽ ഒരു നീംബ നിര ഉണ്ടായിരുന്നു. മുഗ്രശാലയിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ധാരാളം കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിത്തു. എന്നിരുന്നാലും, എന്ന ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയത്, നീരവധി യുവാക്കളും യുവതികളും മുഗ്രശാലയിലേക്ക് കൈകോർത്ത് പോകുന്ന കാഴ്ചയാണ്: മുഗ്രശാല ഒരു റോമാന്റിക് സ്ഥലമെന്ന മട്ടിൽ പിരിച്ചും, പരസ്പരം നൂളിയും, കണ്ണടച്ചും. അതോന്നും എന്നിക്ക് അർത്ഥമാക്കിയില്ല.

ഇപ്പോൾ, നീറ്റി പ്രീമിയർ, എല്ലാ ദിവസവും ആയിരക്കണക്കിന് വിദേശരിക്കൾ അഞ്ചാനോദയത്തിനായി എൻ്റെ രാജ്യത്തെക്ക് പറക്കുന്നു. അവർ ഹിമാലയത്തിലേക്കോ ബന്നാറസിലേക്കോ ബോധഗയയിലേക്കോ പോകുന്നു. അവർ യോഗയുടെ വിചിത്രമായ പോസുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു, ഹാഷിഷ് പുകവല്ലിക്കുന്നു, ഒന്നോ രണ്ടാം സാധുക്കളെ ഷാഗ് ചെയ്യുന്നു, അവർ ബോധോദയം പ്രാപിക്കുന്നതായി കരുതുന്നു.

ഹാ!

നീങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ വന്നത് ബോധ്യാദയത്തിനാണെങ്കിൽ, ഗംഗയെ മരക്കുക-അത്രമങ്ങളെ മരക്കുക-നേരെ ന്യൂഡൽഹിയുടെ ഹൃദയഭാഗത്തുള്ള ദേശീയ മുഹിഷാലയിലേക്ക് പോകുക.

ഒരു കൃതിമ തടാകത്തിന് നടുവിൽ ഇഞ്ചപ്പനകളിൽ ഇരിക്കുന്ന സ്വർഖാ കൊക്കുകളുള്ള കൊമ്പുകളെ താനും ധരവും കണ്ടു. അവർ തടാകത്തിലെ പച്ചവൈള്ളത്തിന് മുകളിലും താഴേക്ക് നീങ്ങി, അവരുടെ ചിറകുകളിൽ പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള അടയാളങ്ങൾ കാണിച്ചു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ, പഴയ കോട്ടയുടെ തകർന്ന മതിലുകൾ നീങ്ങൾക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

അ മഹാകവി ഇവിംബാൽ പറഞ്ഞത് വളരെ ശരിയാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ മനോഹരം എന്നാണെന്ന് നീങ്ങൾ തിരിച്ചിറിയുന്ന നിമിഷം, നീങ്ങൾ ഒരു ആടിമയാകുന്നത് നിർത്തുന്നു. ചെന്നയിൽ നിന്ന് അയച്ച നക്സലുകളും അവരുടെ തോക്കുകളും നരകത്തിലേക്ക്. എല്ലാ പാവപ്പെട്ട ആൺകുട്ടികളെയും പെയൻ്റ് ചെയ്യാൻ പറിപ്പിച്ചാൽ അത് ഇന്ത്യയിലെ സമന്വുടെ അന്ത്യമായിരിക്കും.

കോട്ടയുടെ രൂപരേഖയുടെ അതിമനോഹരമായ ഉയർച്ചയും തകർച്ചയും-അതിന്റെ പഴുതുകൾ നീലാകാശം കൊണ്ട് നിറത്തത്തും-പഴയ കല്ലുകൾ വെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന രീതിയും ധരം അഭിനന്ദിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് താൻ ഉറപ്പാക്കി.

അരമൺിക്കുരോഡം തങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിൽനിന്ന് കൂട്ടിലേക്ക് നടന്നു. ഒരു യുമാർത്ഥ നഗര ദാനതികളെപ്പോലെ സിംഹവും സിംഹവും പരസ്പരം അകലെയായിരുന്നു, സംസാരിക്കാതെ. ചെളി നിറത്ത ഒരു കുറൻ കൂളത്തിൽ ഹിപ്പോ കിടക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നത് ചെയ്യാൻ ധരം ആത്രഹിച്ചു- ഹിപ്പോയെ ഇളക്കിവിടാൻ ഒരു കല്പ് എറിയുക-പക്ഷേ അത് കുറമായ കാര്യമാണെന്ന് താൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. ഹിപ്പോകൾ ചെളിയിൽ കിടക്കുകയും ഓന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു- അതാണ് അവരുടെ സ്വഭാവം.

മുഗങ്ങൾ മുഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കെട്ട്; മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ജീവിക്കെട്ട്. അതാണ് ഒരു വാചകത്തിൽ എന്ന് മുഴുവൻ തത്ത്വശാസ്ത്രവും.

പോകാൻ സമയമായെന്ന് താൻ ധരനോട് പറഞ്ഞു, പക്ഷേ അവൻ മുവമുയർത്തി അപേക്ഷിച്ചു. "അഞ്ച് മിനിറ്റ്, അക്കിൾ."

"ശരി, അഞ്ച് മിനിറ്റ്."

ഉയരമുള്ള മുളകളുള്ള ഒരു ചുറ്റളവിൽ തങ്ങൾ എത്തി, അവിടെ - ബാറുകളുടെ ഇടയിൽ, ഒരു നേരരേഖയിൽ അങ്ങാടും ഇങ്ങാടും നീങ്ങുമ്പോൾ - ഒരു കടുവ.

എത്തക്കല്ലും തരത്തിലുള്ള കടുവയല്ല .

കാട്ടിൽ തലമുറയിൽ ഓരോക്കൽ മാത്രം ജനിക്കുന്ന ജീവി.

അവൻ മുളകാടുകൾക്ക് പിന്നിൽ നടക്കുന്നത് താൻ കണ്ടു. കറുത്ത വരകളും സുര്യപ്രകാശമുള്ള വെള്ളത്ത രോമങ്ങളും

ഇരുണ്ട മുളയിലെ വിടവുകളിലുടെ മിനിമരണത്തു; ഒരു പഴയ പ്ലാക്ക് ആന്റെ വൈറ്റ് സിന്മയുടെ വേഗത കുറത്തെ റിലൂക്കൾ കാണുന്നത് പോലെയായിരുന്നു അത്. അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ഒരേ വരിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു-മുളക്കന്വികളുടെ ഒരു മുതൽ മറ്റൊരു അറ്റം വരെ, പിന്ന തിരിഞ്ഞും മരിഞ്ഞും ആവർത്തിച്ചു, കൃത്യം അതേ വേഗതയിൽ, ഒരു മന്ത്രത്തിന് കീഴിലുള്ള ഒരു കാര്യം പോലെ.

ഇങ്ങനെ നടന്ന് അവൻ സ്വയം ഹിപ്പോട്ടിസ് ചെയ്യുകയായിരുന്നു- ഈ കൂടിൽ അയാൾക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരേയൊരു വഴി.

അപ്പോൾ മുളയുടെ പിനിലെ സാധനം നീങ്ങുന്നത് നിർത്തി. അത് എൻ്റെ മുഖത്തെക്ക് മുഖം തിരിച്ചു. കാരിൻ്റെ കണ്ണാടിയിൽ എൻ്റെ യജമാനന്റെ കണ്ണുകൾ പലപ്പോഴും എൻ്റെ കണ്ണുകളെ കണ്ടുമുട്ടിയതുപോലെ കടുവയുടെ കണ്ണുകൾ എൻ്റെ കണ്ണുകളെ കണ്ടുമുട്ടി.

പെട്ടെന്ന് തന്നെ കടുവ അപ്പതുക്ഷണനായി.

എൻ്റെ നടപ്പിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്ന് എൻ്റെ അരക്കട്ടിലേക്ക് ഒരു വിറയൽ കൂടനുപോയി. എൻ്റെ മുട്ടുകൾ വിരക്കാൻ തുടങ്ങി; എന്നിക്ക് വെളിച്ചു തോന്തി. എൻ്റെ അടുത്തിരുന്ന ആരോ നിലവിളിച്ചു. "അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ കഠിനമാണു! അവൻ മയങ്ങാൻ പോകുന്നു!" തൊന്തി അവളോട് വീണ്ടും ആഭക്കാശിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു: "ഈ ശരിയല്ല : എന്നിക്ക് തലർച്ചയില്ല!" തൊന്തി സുവമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവരെ കാണിക്കാൻ തൊന്തി ശ്രമിച്ചു, പകേശ എൻ്റെ കാലുകൾ വഴുതി വീണ്ടുകയായിരുന്നു. എൻ്റെ താഴെ നിലം കുലുങ്ങുകയായിരുന്നു. എന്തോ എൻ്റെ നേരെ കുഴിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു, എന്നിട്ട് ചെളിയിൽ നിന്ന് നവങ്ങൾ കീറി എൻ്റെ മാംസത്തിൽ കുഴിച്ച് ഇരുണ്ട ഭൂമിയിലേക്ക് എന്ന വലിച്ചിഴച്ചു.

എൻ്റെ അവസ്ഥാന്തരത ചിന്ത, എല്ലാം ഇരുട്ടില്ലാകുന്നതിന് മുമ്പ്, ആ പിണ്ഡുകളും ആഹ്വാദങ്ങളും എന്നിക്ക് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി എന്നായിരുന്നു- പ്രണയികൾ മുഗ്ധശാലയിൽ എന്തിനാണ് വരുന്നതെന്ന് ഇപ്പോൾ എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി.

അന്ന് വൈകുന്നേരം തൊന്തും ധരവും എൻ്റെ മുൻിയിൽ തരയിൽ ഇരുന്നു, തൊന്തി അവൻ്റെ മുന്നിൽ ഒരു നീല കത്ത് വിരിച്ചു. തൊന്തി അവൻ്റെ കൈകളിൽ ഒരു പേന വെച്ചു.

"നാ എത്ര നല്ല കത്ത എഴുതുന്ന ആളാണെന്ന് തൊന്തി കാണാൻ പോകുന്നു ധരം. നീങ്ങൾ മുത്തുബ്രീക്ക് കൂത്തുപോരാനുമുണ്ടും മുഗ്ധശാലയിൽ സംഭവിച്ചത് അവളോട് പറയണമെന്നും തൊന്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അവൻ തന്റെ മെല്ല, മനോഹരമായ കൈയ്യിൽ അത്യുഷുത്തി. ഹിപ്പോകളെക്കുറിച്ചും ചിന്പാന്തസികളെക്കുറിച്ചും ചതുപ്പ് മാനുകളെക്കുറിച്ചും അവൻ അവളോട് പറഞ്ഞു.

"കടുവയെക്കുറിച്ച് അവളോട് പറയു." "

അവൻ മടിച്ചു, എന്നിട്ട് എഴുതി: തങ്ങൾ ഒരു കൂടിൽ ഒരു വെളുത്ത കടുവയെ കണ്ടു.

എല്ലാം അവളോട് പറയു . "

അവൻ എന്ന നോക്കി എഴുതി: കൂട്ടിലെ വെള്ളക്കടവയുടെ
മുന്നിൽ ബത്രാം അമ്മാവൻ തളർന്നുവിണ്ടു.

“ഇനിയും നല്പത്-താൻ ഉത്തരവിടാം; ഇത്
എഴുതിയെടുക്കുക.”

പത്തുമിന്നിറോളം അവൻ അതെല്ലാം എഴുതി, പേനയിൽ
കരുത്തതും മഷിയൊഴുകുന്ന മഷിയും പോലെ വേഗത്തിൽ
എഴുതി-അവൻ മുടിയിൽ നിബ്ബ തുടയ്ക്കാൻ നിർത്തി,
എഴുത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. അവസാനം അവൻ എഴുതിയത്
വായിച്ചു:

താൻ ചുറ്റുമുള്ളവരെ വിളിച്ചു, തെങ്ങൾ അക്കിളിനെ ഒരു
ആർമ്മത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആരോ അവന്റെ
മുഖത്ത് വെള്ളം ചീഞ്ഞു. നല്ല മനുഷ്യർ അക്കിളിനെ
ശക്തമായി അടിച്ചു വിളിച്ചുണ്ടത്തി. അവർ എൻ്റെ നേരെ
തിരിഞ്ഞെത്ത് പറത്തു, “നിന്നു അമ്മാവൻ ഭ്രാന്തനാണ്-അവൻ
മുത്തപ്പറിയോട് റിടപറയ്ക്കയാണ്. താൻ മരിക്കുമെന്ന്
അയാൾ കരുതിയിരിക്കണും. അമ്മാവൻ കണ്ണുകൾ
ഇപ്പോൾ തുറന്നിരുന്നു. “സുവമാണോ അക്കിൾ?” താൻ
ചോദിച്ചു. അവൻ എൻ്റെ കൈ പിടിച്ച് പറത്തു,
“ക്ഷമിക്കണം, ക്ഷമിക്കണം, ക്ഷമിക്കണം, ക്ഷമിക്കണം.”
താൻ ചോദിച്ചു, “എന്തിന് ക്ഷമിക്കണം?” അവൻ പറത്തു,
“എനിക്ക് എൻ്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഒരു കൂട്ടിൽ
ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല, മുത്തപ്പറി. എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം.”
തെങ്ങൾ ബസ്തിൽ റൂഡ്ഗാവിലേക്ക് തിരിച്ച് ചായകടയിൽ
നിന്ന് ഉച്ചടക്കശണം കഴിച്ചു. നല്ല ചുടായിരുന്നു, തെങ്ങൾ
ഒരുപാട് വിയർത്തു. അതുമാത്രമാണ് ഇന്ന് സംഭവിച്ചത്.

“അതിന് ശ്രേഷ്ഠം നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് അവർക്ക്
എഴുതുക, അത് നാലേ പോറ്റ് ചെയ്യുക, താൻ കാറിൽ
പോകുന്നോൾ തന്നെ - പക്ഷേ മുന്ന്. മനസ്സിലായോ?”

രാവിലെ മുഴുവൻ മഴ പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു, നേരിയ,
സ്ഥിരമായ ഒരുതരം മഴ. കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും മഴയുടെ
ശബ്ദം കേടു. താൻ ഹോം സിറ്റിയിൽ പോയി, കുന്തിരിക്കണം
അകത്താക്കി, ഇരിപ്പിടങ്ങൾ തുടച്ചു, റൂഡ്കരുകൾ തുടച്ചു,
ഓഗ്രയുടെ വായിൽ കൂത്തി. ദൈവവരുടെ സീറ്റിനടുത്ത് താൻ
ഒരു പൊതി എറിഞ്ഞു. താൻ മുല്ലാ വാതിലുകളും അടച്ചു പൂട്ടി.

പിന്നെ, ഹോം സിറ്റിയിൽ നിന്ന് രണ്ടി പിന്നോട്
വെച്ചുകൊണ്ട്, താൻ കൈപ്പത്തികൾ മടക്കി വന്നാണ്.

താൻ ധരം എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് കാണാൻ പോയി.
അവൻ ഏകാന്തനായി കാണപ്പെട്ടു അതിനാൽ താൻ
അവനുഭവിച്ചി ഒരു പേപ്പർ ബോട്ട് ഉണ്ടാക്കി, തെങ്ങൾ
അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഫ്ലോക്കിന് പുറത്തുള്ള ഗടകിൽ അത് കുപ്പൽ
കയ്ക്കി.

ഉച്ചടക്കണ്ടതിന് ശ്രേഷ്ഠം താൻ ധരമിനെ എന്ന്
മുൻയിലേക്ക് വിളിച്ചു.

താൻ അവന്റെ തോളിൽ കൈവെച്ചു; മെല്ലെ താൻ അവനെ
തിരിഞ്ഞു അങ്ങനെ അവൻ എന്നിൽ നിന്നും മുഖം തിരിച്ചു.
താൻ ഒരു രൂപ നാണ്യം നിലത്ത് ഇടു.

“കുനിഞ്ഞ അത് എടുക്കുക.”

അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, താൻ നോക്കി. മിന്നർ അശോക്ക്
ചെയ്തതുപോലെ ധരം തന്റെ തലമുടി ചീകി-ഒരു ഭാഗം നടുകൾ
താഴെ; നീങ്ങൾ അവന്റെ മേൽ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നോൾ,
അവന്റെ തലയോട്ടിയിൽ വ്യക്തമായ ഒരു വെള്ളുത്ത വര
ഉണ്ടായിരുന്നു, കീരിടത്തിലെ പുരുഷന്റെ മുടിയിശകൾ
പ്രസരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെക്ക് നയിക്കുന്നു.

“നിവർന്നു നിൽക്കുക.”

താൻ അവനെ ഒരു വട്ടം ചുറ്റി. താൻ വീണ്ടും രൂപ താഴ്ത്തി.

“ഓരിക്കൽ കൂടി എടുക്കുക.”

താൻ സ്ഥലം നിരിക്ഷിച്ചു.

മുറിയുടെ ഒരു മുലയിലിരുന്ന് എന്ന കാവൽ നിൽക്കാൻ
പറഞ്ഞുകൊണ്ട് താൻ കൊതുകുവലയ്ക്കുള്ളിൽ കയറി,
കാലുകൾ മടക്കി, കണ്ണുകളടച്ച്, കൈപ്പത്തികൾ കാൽമുടിൽ
തോട്ടു, ശ്രാസമെടുത്തു.

ബുദ്ധനെന്നപ്പോലെ താൻ എത്രനേരം ഇരുന്നുവെന്ന്
എനിക്കരിയില്ല, പക്ഷേ മുൻവാതിൽക്കൽ എന്ന
ആവശ്യമാണെന്ന് ഒരു വേലക്കാരൻ വിളിച്ചുപറയുന്നത് വരെ
അത് നീണ്ടുനിന്നു. താൻ കണ്ണുതുറുന്നു - മുറിയുടെ ഒരു മുലയിൽ
ധരം എന്ന വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“ഇവിടെ വാ,” താൻ പറഞ്ഞു-താൻ അവനെ കുട്ടിപ്പിടിച്ച്
പത്തു രൂപ അവന്റെ പോക്കറ്റിൽ ഇടു. അവന് അത്
ആവശ്യമായിരുന്നു.

“ബർഹാം, നീങ്ങൾ വൈകി! ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ മണി
മുഴങ്ങുന്നു!

താൻ കാറിനടുത്തെക്ക് നന്നു, താക്കോൽ തിരുക്കി എന്തിന്
ഓണാക്കി. അശോക കുടയും സൗഖ്യമൊന്നുമായി പ്രവേശന
കവാടത്തിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. കാറിൽ കയറി ദ്യാർ
കുറിയിട്ട് ഫോൺിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.

“എനിക്ക് ഇപ്പോഴും വിശ്രസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.
കാര്യക്ഷമതയുള്ള ഭരണകക്ഷിയെ വീണ്ടും
അധികാരത്തിലെത്തിക്കാൻ ഇം രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്ക്
അവസരം ലഭിച്ചു, പകരം അവർ എറ്റവും കുരമായ
കൊള്ളക്കാരുടെ കുടത്തിലാണ് വോട്ട് ചെയ്തത്. തങ്ങൾക്ക്
അർഹതയില്ല—” അയാൾ ഫോൺ ഒരു നിമിഷം മാറ്റിവെച്ചിട്ട്
പറഞ്ഞു, “ആദ്യം നഗരത്തിലേക്ക്, ബർഹാം-എവിടെയാണെന്ന്
താൻ പറയാം”—എനിട്ട് ഫോൺ സംഭാഷണം പുനരാരംഭിച്ചു.

റോധുകളിൽ ചെളിയും വെള്ളവും നിരിഞ്ഞു. താൻ പതുക്കെ
വണ്ടിയോടിച്ചു.

"...പാർലമെന്റി ജനാധിപത്യം, പിതാവേ. ഈ ഒരാറ് കാരണത്താൽ തങ്ങൾ ഓരിക്കലും ചെന്നയുമായി അടുക്കില്ല.

അതുതെത്ത സ്നോഫ് നഗരത്തിലായിരുന്നു-സാധാരണ ബാക്കുകളിലൊന്നിൽ. അവൻ ചുവന്ന ബാഗും എടുത്ത് അക്കദേതകൾ പോയി, ഭൂബന് ബുത്തിനുള്ളിൽ കൂപ്പ് മെഷിന്റെ പട്ടണകൾ അമർത്ഥുന്നത് താൻ കണ്ടു. തിരികെ വന്നപ്പോൾ പിന്നീറ്റിലെ ബാഗിന്റെ ഭാരം കൂടിയതായി എനിക്ക് തോന്തി. തങ്ങൾ ബാക്കിൽ നിന്ന് ബാക്കിലേക്ക് പോയി, ചുവന്ന ബാഗിന്റെ ഭാരം വർദ്ധിച്ചു. എന്റെ മുതുകിൽ അതിന്റെ സമർദ്ദം വർധിക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോന്തി-താൻ മിസ്റ്റർ അശോകിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാഗിനെയും കാരിലല്ല, മറ്റൊരു എന്റെ അച്ചൻ ഒരു ഉപദോക്ഷതാവിനെയും അവന്റെ ബാഗിനെയും ഒരു റിക്ഷയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ.

എഴുലക്ഷം രൂപ.

ഒരു വീടിന് അത് മതിയായിരുന്നു. ഒരു മോട്ടാർ ബൈക്ക്. ഒപ്പം ഒരു ചെറിയ കടയും. ഒരു പുതിയ ജീവിതം.

എന്റെ എഴുലക്ഷം രൂപ.

"ഇനി ഷെറാട്ടണിലേക്ക്, ബത്രാം."

"അതെ സർ."

താൻ താങ്കോൽ തിരിച്ചു-കാർ റൂഡ് ചെയ്തു, ഗിയർ മാറ്റി. തങ്ങൾ നീങ്ങാം.

"കുറച്ച് കളിക്കു ബത്രാം. അധികം ഉച്ചതിലല്ല."

"അതെ സർ."

താൻ സിഡി ഇട്ടു. സ്റ്റിംഗിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നു. വണ്ടി വേഗത കൂട്ടി. അൽപ്പസ്ഥാനത്തിനുള്ളിൽ, ഗ്രാഡിയൂടെ അനുയായികളെ ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന പ്രശസ്തമായ വൈകല്പ പ്രതിമ തങ്ങൾക്കടന്നുപോയി.

ഇപ്പോൾ റോഡ് കാലിയായി. മഴ ചെറുതായി പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ ഈ വഴി തുടർന്നാൽ, തങ്ങൾ ഹോട്ടലിലെത്തും-എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തെ എറ്റവും മഹത്തായ ഹോട്ടലിൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ സന്ദർശിക്കുന്ന രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർ എപ്പോഴും താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം. എന്നാൽ അഞ്ച് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ നാഗരികത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്ന നഗരമാണ് ഡൽഹി. തങ്ങളുടെ ഇരുവശത്തും ഇപ്പോൾ മരുഭൂമിയും മാലിന്യങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു.

റിയർവ്വു മിററിൽ അവൻ തന്റെ സെൽഫോൺലൂടെ മറ്റാനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് താൻ കണ്ടു. ഫോണിൽ നിന്നൊരു നീലവെള്ളിച്ചാം അവന്റെ മുവുത്ത് തെളിഞ്ഞു. തലയുയർത്തി നോക്കാതെ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "എന്താ ബത്രാം? എന്തിനാ വണ്ടി നിർത്തിയത്?"

ഭാഗ്യത്തിന് കാളി ദേവിയുടെ മാശ്നറിക് റൂക്കറുകളിൽ താട്ടു എനിട്ട് ഭൂഖ്യ കമ്പാർട്ടമെന്റ് തുറന്നു. അവിടെ അത് ഉണ്ടായിരുന്നു - പൊട്ടിയ കുപ്പി, ഭൂഖ്യ നവങ്ങൾ.

"ചക്രത്തിന് എന്നോ തകരാവുണ്ട് സർ. എനിക്ക് കുറച്ച് മിനിറ്റ് തരു."

തൊടുന്നതിനു മുൻപേ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു, കാറിന്റെ ഡോർ തുറന്നു. ചാറ്റൽമഴയിൽ ഞാൻ പുരത്തായി.

എല്ലായിടത്തും കരുത്ത ചെളി നിരഞ്ഞിരുന്നു. ചെളിയിലും മഴവെള്ളംത്തിലും എന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുത്തു, കാറിന്റെ ബോധ്യത്തിൽ നിന്ന് രോധിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇടത് പിന്തു ചക്രത്തിന് സമീപം ഞാൻ പതുങ്ങി നിന്നു. ഒരു വശത്ത് കുറിക്കാട്ടുകളുടെ ഒരു വലിയ കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു-അപ്പുറം ഒരു തരിശ്വഭൂമിയും.

ഇത്തുയും ശുന്നുമായ രോധ് നിങ്ങൾ ഓരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ നിങ്ങൾക്കായി മാത്രം ക്രമീകരിച്ചതാണെന്ന് നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്യു.

കാറിനുള്ളിലെ ഒരേയൊരു വെളിച്ചം അയാളുടെ സെൽഫോൺിൽ നിന്നുള്ള നീല പ്രകാശമായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു വിരൽ കൊണ്ട് അവന്റെ ഗൂഡ്സിൽ തട്ടി. ജനൽ താഴ്ത്താതെ അവൻ എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

"ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട് സാർ" എന്ന വാക്കുകൾ ഞാൻ വായിൽ പറഞ്ഞു.

അവൻ ജനൽ താഴ്ത്തിയില്ല; അവൻ പുരത്തെക്ക് ഇരങ്ങിയില്ല. അവൻ തന്റെ സെൽ ഫോൺ ഉപയോഗിച്ചു കളിക്കുകയായിരുന്നു: ബട്ടണുകൾ കുത്തി ചിരിച്ചു. അവൻ മിസ് ഉമയ്ക്കു ഒരു സന്ദേശം അയക്കുന്നുണ്ടാക്കണം.

നന്നെത്ത ഗൂഡ്സിൽ അമർത്ഥത്തിന് എന്റെ ചുണ്ടുകൾ പുണ്ടിരിച്ചു. അവൻ ഫോൺ പുരത്തിരിക്കി. ഞാൻ ഒരു മുഷ്ടി ഉണ്ടാക്കി അവന്റെ ഗൂഡ്സിൽ തട്ടി. അവൻ അനിഷ്ടതേതാടെ ജനൽ താഴ്ത്തി. സ്റ്റോർജിന്റെ മുദ്രവായ ശബ്ദം ജനലിലുടെ വന്നു.

"അതെന്തൊ ബന്ധിരാം?"

"സർ, പുരത്തുപോകുമോ, ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്."

"എന്തു പ്രശ്നം?"

അവന്റെ ശരീരം കുലുങ്ങില്ല! അത് അറിയാമായിരുന്നു- ശരീരത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു- മനസ്സ് അത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തത്ര വിധ്യിതതമായിരുന്നേങ്ങാക്കില്ലും.

"ചക്രം, സർ. എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ സഹായം വേണം. അത് ചെളിയിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ഹൈഡ്രോക്സിലുകൾ എന്റെ മേൽ മിനിയത്ക്: ഒരു കാർ രോധിലുടെ വരുന്നു. എന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് തെറ്റി. പക്ഷേ അത് തെങ്ങളുടെ മുന്നിലുടെ കടന്നുപോയി, എന്റെ കാൽക്കൽ ചെളിവെള്ളം തെറിപ്പിച്ചു.

അവൻ വാതിലിൽത്ത് ഒരു കൈ വെച്ചു, പുരത്തെക്ക് ഇരങ്ങാൻ ഒരുങ്ങുന്നു, പക്ഷേ ആത്മരക്ഷയുടെ ചില സഹജാവബോധം അവനെ തടങ്ക്കു.

"മഴ പെയ്യുന്നു ബന്ധിരാം. തെങ്ങൾ സഹായത്തിനായി വിളിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?"

അവൻ കുലുങ്ങി വാതിലിനു പുരത്തെക്ക് നിങ്ങി.

“അരയോ വേണ്ട സാർ. എന്ന് വിശ്വസിക്കു. പുറത്തുവരിക.”

അവൻ അപ്പോഴും പുളയുകയായിരുന്നു-അവൻ ശരീരം എന്നിൽ നിന്ന് കഴിയുന്നതെ ദുരേക്ക നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിക്ക് അവനെ നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്, താൻ വിചാരിച്ചു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷവും താൻ എന്നത്തനെ വെറുക്കുമെന്ന എന്നിക്കരിയാവുന്ന എന്നെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഈ എന്ന നിർബന്ധിച്ചു. ഈ ചെയ്യാൻ താൻ ശരീരക്കും ആഗ്രഹിച്ചില്ല-അവൻ ജീവിക്കാൻ ബാക്കിയുള്ള രണ്ടാ മുന്നൊ മിന്റീനുള്ളിൽ പോലും, താൻ അത്തരമൊരു ദൈവവരാണെന്ന് അവൻ ചിന്തിക്കാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല -അധികാരിയുടെ യജമാനനെ ബും മെയിൽ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നവൻ- പക്ഷേ അവൻ എന്നിക്ക് ഒരു ഓപ്പം അവശ്രദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല:

“അന്ന് രാത്രി തെങ്ങേൾ ജംഗ്പുരയിലെ ഹോട്ടലിൽ പോയത് മുതൽ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു.”

അവൻ പെട്ടു മൊബൈൽ നിന്ന് തലയുറ്റുത്തി നോക്കി.

“വലിയ ടി ചിഹ്നമുള്ള ആൾ. അത് ഓർമ്മയുണ്ടാ, അല്ലെ സർ? അന്നു രാത്രി മുതൽ സാർ, ഈ വണ്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒന്നുമില്ല.

അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിടർന്നു, പിന്ന അടത്തു. അവൻ ചിന്തിക്കുന്നു: ബും മെയിൽ ചെയ്യേണ്ട അന്തോ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിഷ്കളങ്ങളും പരാമർശമോ? സ്ഥിരീകരിക്കാൻ അവനു സമയം നൽകരുത്.

“സാർ കാരിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങു. എന്ന് വിശ്വസിക്കു.”

സെൽഫോൺ സീറിൽ വച്ചിട്ട് അവൻ എന്ന അനുസരിച്ചു. സെൽഫോണിന്റെ നീല വെളിച്ചം ഇരുണ്ട കാരിനുള്ളിൽ ഒരു നിമിഷം നിരത്തു-പിന്ന അണ്ടത്തു.

അവൻ എന്നിൽ നിന്ന് എറ്റവും അകലെയുള്ള വാതിൽ തുറന്ന രോധിനടുത്തെക്ക് ഇരങ്ങി. താൻ മുട്ടുകുത്തി കാരിന്റെ പീനിൽ മരഞ്ഞതു.

“സാർ ഈ ഭാഗത്തെക്ക് വരു. ചീതു ടയർ ഇപ്പുറത്താണ്.

ചെളിയിലുടെയുള്ള വഴി തിരഞ്ഞെടുത്ത അവൻ വന്നു.

“ ഇതാണു സാർ—സുക്ഷിക്കു, പൊട്ടിയ ഒരു കുപ്പി നിലത്തു കിടക്കുന്നു.” രോധികിൽ ധാരാളം മാലിന്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് തികച്ചും പ്രകൃതിദത്തമായി കിടക്കുന്നു.

“ഇതാ, താന്ത വലിച്ചെറിയട്ട. ഇതാണ് ടയർ, സർ. ദയവായി ഓ നോക്കുക.”

അവൻ മുട്ടുകുത്തി നിന്നു. കുന്നിഞ്ഞ കൈ കൊണ്ട് പുറകിൽ പിടിച്ച കുപ്പിയിൽ പിടിച്ച താൻ അവന്റെ മുകളിലുടെ എഴുന്നേറ്റു്

എന്നിക്ക് താഴെ, അവന്റെ തല ഒരു കുറുത്ത പന്ത് മാത്രമായിരുന്നു-കരുപ്പിൽ, വൃത്തിയായി പിളർന്ന മുടികൾക്കിടയിൽ തലയോട്ടിയുടെ നേർത്ത വെള്ളത്ത വര താൻ കണ്ണു, ഒരു ഘോവേയിൽ വരച്ച വര പോലെ അവന്റെ

തലയോട്ടിയിലെ കിർണ്റത്തിലെ സ്ഥലത്തേക്ക് നയിക്കുന്നു- ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ മുടി പുറത്തേക്ക് പ്രസരിക്കുന്ന സ്ഥലം.

കറുത്ത പത്ര നീങ്ങാം; ചാറ്റൽമഴയിൽ നിന്ന് കണ്ണുകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ എന്ന നോക്കി.

"അത് നന്നായി തോന്നുന്നു."

ടീച്ചുർ പിടികുടിയ ഒരു സ്കൂൾ കൂട്ടിയെപ്പോലെ താൻ നിശ്ചലമായി നിന്നു. താൻ ചിന്തിച്ചു: ആ ഭൂവൃദ്ധമയുടെ തലച്ചോറ് അത് മനസ്സിലാക്കി. അവൻ എഴുന്നേറ്റ് എൻ്റെ മുവത്ത് അടിക്കും.

യുദ്ധം നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പോലും അറിയാതെ യുദ്ധം ജയിച്ചിട്ട് എന്ത് പ്രയോജനം?

"ശരി, ഈ കാറിനെക്കുറിച്ച് എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ നിങ്ങൾക്കറിയാം, ബത്രാം. താൻ ഓന്നുകുടി നോക്കേട്."

അവൻ വീണ്ടും ടയറിലേക്ക് നോക്കി. കിർണ്റത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്ക് നയിക്കുന്ന വെള്ളുത്ത പെയിന്റ് അടയാളങ്ങളോടെ കറുത്ത ഹൈവേ ഓരീക്കൽ കൂടി എൻ്റെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

"ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട് സാർ. നിങ്ങൾക്ക് വളരെക്കാലം മുമ്പ് പകരക്കാരനെ ലഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

"ശരി, ബത്രാം." അയാൾ ടയറിൽ തോട്ടു. "എന്നാൽ തങ്ങൾ ശരിക്കും കരുതുന്നു—"

താൻ കുപ്പി താഴെയിട്ടു. ഗ്രാന്റ് അവൻ്റെ അസ്ഥി തിന്നു. താൻ അത് അവൻ്റെ തലയോട്ടിയുടെ മകുടത്തിൽ മുന്ന് പ്രാവശ്യം ഇടിച്ചു, അവൻ്റെ തലച്ചോറിലേക്ക് ഇടിച്ചു. ഇത് ഒരു നല്ല ശക്തമായ കുപ്പിയാണ്, ജോൺ വാക്കർ സ്റ്റാക്ക്-അതിന്റെ പുനർവ്വിൽപ്പന മുല്യത്തിന് നല്ല വിലയുണ്ട്.

സ്തംഭിച്ച ശരീരം ചെളിയിൽ വീണ്ടും ടയറിൽ നിന്ന് കാറ്റു ചാടുന്നത് പോലെ അതിന്റെ ചുണ്ടിൽ നിന്ന് ഒരു ചീറ്റൽ ശബ്ദം ഉയരുന്നു.

താൻ നീലത്തു വീണ്ടും എൻ്റെ കൈ വിരയ്ക്കുന്നു, കുപ്പി പുറത്തേക്ക് തെറിച്ചുപോയി, എൻ്റെ ഇടത്തു കൈകൊണ്ട് അത് എടുക്കേണ്ടി വന്നു. ചുണ്ടുകളുള്ള സാധനം കൈമുട്ടിൽ കയറി; അതിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ആരെയെങ്കിലും തിരയുന്നതുപോലെ അത് ഒരു വ്യത്തത്തിൽ ഇഴയാൻ തുടങ്ങി.

താൻ രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ മണിക്കൂരുകളോളം അവനു ഓന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ സ്തംഭിച്ചും അബോധ്യവസ്ഥയിലുമായി അവനെ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് എന്തുകൊണ്ട് താൻ അവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുമെന്നും മേശപ്പുറത്ത് ഇരിക്കുന്നോഡാൾ താൻ പല രാത്രികളിലും അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുണ്ടെന്ന്.

സാധ്യമായ ആദ്യത്തെ മറുപടി, അയാൾക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും സുഖം പ്രാപിക്കാനും തന്റെ വാക്ക് പൊട്ടിച്ച് പോലീസിനെ വിളിക്കാനും കഴിയും എന്നതാണ്. അതിനാൽ എന്നിക്ക് അവനെ കൊല്ലേണ്ടി വന്നു.

സാധ്യമായ രണ്ടാമതെത്ത മറുപടി, അവൻ്റെ കൂടുംബം എൻ്റെ കൂടുംബത്തോട് അത്തരം ഭയാനകമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ

പോകുകയാണ് എന്നതാണ്: താൻ എൻ്റെ പ്രതികാരം മുൻകൂട്ടി ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

രണ്ടാമതെത്ത മറുപടിയാണ് എനിക്ക് കൂടുതൽ ഇഷ്ടം.

ഇഡയുന്ന സാധനത്തിന്റെ പുരക്കിൽ എൻ്റെ കാൽ വെച്ചുകൊണ്ട് താൻ അത് നിലത്തെക്ക് നിരത്തി. അടുത്തതായി വരാനിരിക്കുന്നതിന് ശരിയായ ഉയരത്തിൽ ആയിരിക്കാൻ താൻ മുട്ടുകൂത്തി നിന്നു. താൻ ശരീരം തിരിച്ചു, അങ്ങനെ അത് എന്ന അഭിമുഖികരിക്കും. താൻ എൻ്റെ കാൽമുട്ട് അതിന്റെ നേരവിൽ ചവിട്ടി. താൻ കോളർ ബട്ടൺ അഴിച്ച അതിന്റെ കൂവിക്കിളുകളിൽ എൻ്റെ കൈ തടവി, സ്ഥലം അടയാളപ്പെടുത്താൻ.

ലക്ഷ്മൻഗഡിയിൽ താൻ കൂട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ, എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ശരീരം, കഴുത്തും നെഞ്ചും ചേരുന്ന ഇടം, എല്ലാ തെരുവുകളും തെരുവുകളും ഉയരന് ആശ്വാസത്തിൽ പറ്റിനിൽക്കുന്ന ഇടം, എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട സ്ഥലമായിരുന്നു. അച്ചെൻ്റെ കഴുത്തിലെ കുഴിയായ ഇം സ്ഥലത്ത് തൊടപ്പോൾ തെന്ന് അവനെ നിയന്ത്രിച്ചു - ഒരു വിരലിന്റെ മർദ്ദം കൊണ്ട് എനിക്ക് ശ്വാസം മുടിച്ചു.

ദേഹാർക്കിന്റെ മകൻ അവന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു-താൻ അവന്റെ കഴുത്തിൽ തുളച്ചതുപോലെ-അവന്റെ ജീവരക്തം എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ചീറ്റി.

താൻ അധിനായിരുന്നു. താൻ ഒരു സ്വതന്ത്ര മനുഷ്യനായിരുന്നു.

എൻ്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും ചോര ദലിച്ചിരഞ്ഞിയപ്പോൾ മിസ്റ്റർ അശോക്കിന് എല്ലാം കഴിഞ്ഞു, കഴുത്തിൽ നിന്ന് രക്തം വളരെ വേഗത്തിൽ ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു- മുസ്തിങ്ഗൾ അവരുടെ കോഴികളെ കൊല്ലുന്ന രീതി അങ്ങനെന്നാണ് താൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ക്ഷയരോഗം ഇതിനേക്കാളും മോശമായ മാർഗമാണ്, താൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

ശരീരം കൂറിക്കാട്ടിലേക്ക് വലിച്ചീഴിച്ച ശ്രേഷ്ഠം, മണിവെള്ളത്തിലും ചളിയിലും താൻ കൈകളും മുവവും മുക്കി. താൻ എൻ്റെ കാലിനടുത്തുള്ള ബണ്ണിൽ എടുത്തു-വെളുത്ത കോട്ടൻ ടി-ഷർട്ട്, ധാരാളം വെള്ള സ്ഥലവും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു വാക്കും ഉള്ളത്-അതിലേക്ക് മാറ്റി. ടിഷ്യൂകളുടെ പുശരിയ പെട്ടിയിൽ എത്തി താൻ മുവവും കൈകളും തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി. താൻ ദേവിയുടെ എല്ലാ സ്ത്രീരൂകളും പുറത്തെടുത്ത മിസ്റ്റർ അശോക്കിന്റെ ദേഹത്തെക്ക് എറിഞ്ഞതു-അവന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകാൻ അവർ സഹായിക്കും.

പിന്നെ, കാറിൽ കയറി, ഇശ്വരിഷ്ണൻ താക്കേബാൽ തിരിഞ്ഞെ, ആക്സിലറേററിൽ കാൽ വെച്ചു, താൻ ഒരു അവസാന യാത്രയിൽ ഏറ്റവും മികച്ച, കൂടാളികളിൽ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തരായ ഹോം സിറ്റിയെ എടുത്തു. കാറിൽ മറാറുമില്ലാത്തതിനാൽ, സ്ത്രീഗ് ഓഫ് ചെയ്യാൻ എൻ്റെ ഇടതു കൈ നീട്ടി-പിന്നെ നിർത്തി വിശ്രമിച്ചു.

“ഇന്നി മുതൽ എന്നികൾ ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തോളം കാലം സംഗീതം ഷൈ ചെയ്യാം.

രെയിൽവേ സ്റ്ററേജനിൽ മുപ്പത്തിമൂന്നു മിനിറ്റുകൾക്കുശേഷം ഭാഗ്യരൂപത്തോളിലെ നിരച്ചകങ്ങൾ കോരുകയറി. ഞാൻ അവരുടെ മുന്നിൽ നിന്നു, തിളങ്ങുന്നതും ചുഴലിക്കാറും നോക്കി, ധരം ഏടുക്കാൻ ഞാൻ തിരികെ പോകണ്ണോ?

ഞാൻ അവരെ ഇപ്പോൾ അവിടെ വിടാൽ, തീർച്ചയായും പോലീസ് അവരെ ഒരു കൂട്ടാളിയായി അറിയു ചെയ്യും. അവർ അവരെ ഒരു കൂട്ടം വന്നജീവികളോടൊപ്പം ജയിലിൽ തജ്ജിയിട്ടും - ചെറിയ ആൺകുട്ടികളെ അങ്ങരെ മാളങ്ങളിൽ ഇടാൽ അവർക്ക് ഷൂന്ത് സംഭവിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം, സർ.

നേരെമറിച്ച്, ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഗുഡ്ഗാവ് വരെ തിരികെ പോയാൽ, ആരെങ്കിലും മുതദേഹം കണ്ണടത്തിയേക്കാം ... എന്നിട്ട് ഇതെല്ലാം (ഞാൻ ബാഗിൽ പിടി മുറുക്കി) പാഴായിപ്പോകും.

വിവേചനരഹിതമായി ഞാൻ സ്നേഹിന്റെ തറയിൽ പ്രതുങ്ങി നിന്നു. ശ്രീഞ്ജി ഇടതുവശത്ത് ഒരു തെരക്കം മുഴങ്ങി. ഒരു പഞ്ചാംഗിക ബക്കറ്റ് ജീവനുള്ളതുപോലെ ആടിയുലയുന്നുണ്ടായിരുന്നു: അപ്പോൾ ബക്കറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു ചീരിക്കുന്ന കരുത്ത മുഖം പുരുത്തേക്ക് വന്നു. ഒരു ചെറിയ ജീവി, ഒരു ആൺകുട്ടി. വീടില്ലാത്ത ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും, മാലിന്യത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു, ബക്കറ്റിന്റെ ഇരുവശത്തും ഇരുന്നു, വിദുരതയിലേക്ക് കണ്ണിടച്ചു. തളർന്നുപോയ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കിടയിൽ, ഈ ചെറിയ കാര്യം അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സമയം ചെലവഴിച്ചു; വെള്ളത്തിൽ കളിച്ചു, വഴിയാത്രക്കാരുടെമെൽ തെറിച്ചു. “അത് ചെയ്യുത്, കുണ്ണേത്,” ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ കുടുതൽ വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചു, ഓരോ തവണ എന്ന അടിക്കുമ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ തെരഞ്ഞി. ഞാൻ കൈ ഉയർത്തി. അവൻ ബക്കറ്റിലേക്ക് കുതിച്ചു, ഉള്ളിൽ നിന്ന് അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഞാൻ എന്നും പോക്കറ്റിൽ കൈ നീട്ടി, ഒരു രൂപ നാണയം തിരഞ്ഞെടു, അത് രണ്ട് രൂപ നാണയമല്ലെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി, അത് ബക്കറ്റിന് നേരെ ചുരുട്ടി.

പിന്നെ ഞാൻ നെടുവിർപ്പിട്ടു, ശ്രദ്ധയേറ്റു, എന്നത്തനെ ശപിച്ചു, സ്നേഹനിൽ നിന്ന് പുരുത്തേക്ക് നടന്നു.

നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യ ദിനം, ധരം.

പ്രധാം രാത്രി

അത് കേൾക്കുന്നുണ്ടോ മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ? ഞാൻ അത് നിങ്ങൾക്കായി തരാം.

ഈ വർഷാവസാനത്തോടെ ബാംഗ്രൂരിൽ മലേറിയ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള പദ്ധതി ആരോഗ്യമന്ത്രി ഈന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. മലവനി ഇല്ലാതാക്കാനുത വരെ അവധിയില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരു നഗരസഭാ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മലവനി നിർമ്മാർജ്ജനത്തിന് നാൽപ്പത്തിയഞ്ച് ദശലക്ഷം രൂപ അനുവദിക്കും.

മരുഭൂമി വാർത്തയിൽ, ആർ മാസത്തിനുള്ളിൽ ബാംഗ്രൂരിലെ പോഷകാഹാരക്കുറവ് ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള പദ്ധതി സംസ്ഥാന മുഖ്യമന്ത്രി ഈന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. വർഷാവസാനത്തോടെ നഗരത്തിൽ വിശക്കുന്ന ഒരു കൂട്ട് പോലും ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഈ ലക്ഷ്യത്തിനായി ഏകമന്ത്രണാടെ പ്രവർത്തിക്കണം, അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പോഷകാഹാരക്കുറവ് നിർമ്മാർജ്ജനത്തിന് അഞ്ചതുറ ദശലക്ഷം രൂപ അനുവദിക്കും.

മരുഭൂമി വാർത്തയിൽ, ഈ വർഷത്തെ ബജറ്റിൽ നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളെ ഹൈ-ടെക്കനോളജി പരുത്തിസകളാക്കി മാറ്റുന്നതിന് പ്രത്യേക പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുമെന്ന് ധനമന്ത്രി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ആകാശവാണിയിൽ, രാത്രിക്ക് ശ്രേഷ്ഠം അവർ തെങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന വാർത്ത ഇതാണ്: നാലേ പുലർച്ചെ ഇത് പ്രത്യേങ്കിലും വരും. ആളുകൾ ഈ വിശ്വാസ്യുന്നു. രാത്രിക്ക് ശ്രേഷ്ഠം രാത്രി, പ്രഭാതത്തിന് ശ്രേഷ്ഠം രാവിലെ. അതിശയകരമാണ്, അല്ല?

എന്നാൽ രേഡിയോ മതി. അത് ഓഫാക്കി. ഈപ്പോൾ ഞാൻ പ്രചോദനത്തിനായി എന്ന് ചാൻഡിലിയറിലേക്ക് നോക്കാം.

വെൻ!

പഴയ സുഹൃത്ത്!

ഈ രാത്രി തെങ്ങൾ ഈ മഹത്തായ കമ ഒരു ഉപസംഹാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ രാവിലെ ഞാൻ എന്ന് യോഗ ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ-അത് ശരീരാണ്, ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ പത്രിനോന്ന് മണിക്ക് എഴുന്നേറ്റ് ഒരു മണിക്കുർ യോഗയിലേക്ക് പോകും-എന്ന് കമയുടെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി, ഞാൻ എതാണ്ട് പുർത്തിയാക്കി എന്ന് മനസ്സിലാക്കി. വേട്യാടപ്പെട്ട ഒരു കുറുവാളിയിൽ നിന്ന് ബാംഗ്രൂർ സമുഹത്തിന്റെ ഉച്ച സ്തംഭമായി ഞാൻ എങ്ങനെ മാറിയെന്ന മാത്രമാണ് ഈ പരയാനുള്ളത്.

ആകാശമികമായി, സാർ, തെങ്ങൾ യോഗയുടെ വിഷയത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നുവാൾ—രാവിലെ ഒരു മണിക്കുർ ദീർഘമായി ശ്രാംക്കപ്പാസം, യോഗ, യാനം എന്നിവ നടത്തുന്നത് സംരംഭകരുടെ ദിനത്തിന്റെ മീകച്ച തുടക്കമാണെന്ന് ഞാൻ പറയട്ടു. യോഗ കൂടാതെ ഈ ഫക്കോഗ് ബിസിനസ്സിന്റെ സമർദ്ദം

ഞാൻ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കരിയില്ല. എല്ലാ ചെപ്പിനു സ്കൂളുകളിലും യോഗ നിർബന്ധമാക്കുക-അതാണ് എന്തേന്തേശം.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കമയിലേക്ക് മടങ്ങുക.

ആദ്യം, ഒളിച്ചോടിയ ഓരാളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കാര്യം വിശദികരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒളിച്ചോടുന്ന ഒരു മനുഷ്യനായിരിക്കുക എന്നത് ഭയത്തിന്റെ കാര്യമല്ല - ഒരു ഒളിച്ചോടുക്കാരനും അവൻ വിനോദത്തിന് അർഹതയുണ്ട്.

അന്ന് വൈകുന്നേരം പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിൽ ജോൺ വാക്കർ കുപ്പിയുടെ കഷണങ്ങൾ തുട്ടുവാരുന്നതിനിടയിൽ, ഞാൻ എങ്ങനെ ബാംഗ്രൂരിലേക്ക് പോകുമെന്ന് ഒരു പുനർ തയ്യാറാക്കി. ഇത് നേരിട്ടുള്ള ട്രയിനിലായിരിക്കില്ല-ഈല്ല. ആരെങ്കിലും എന്ന കണ്ണേക്കാം, അപ്പോൾ ഞാൻ എവിടേക്കാൻ പോയതെന്ന് പോലീസിന് മനസ്സിലാക്കും. പകരം, ബാംഗ്രൂരിലേക്കുള്ള വഴിയിലും ഞാൻ ട്രയിനിൽ നിന്ന് ട്രയിനിലേക്ക് മാറും.

ഞാൻ ധരമിനെ എടുക്കാൻ പോയപ്പോൾ എന്തേന്തും ഷഡ്യുൾ കഷ്ണമായകിലും-അവൻ വലയിൽ ഉരങ്ങുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അവനെ ഉണ്ടത്തി, തങ്ങൾ തെക്കോട്ട് അവധിക്ക് പോകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു, അവനെ വലിച്ചിച്ചു-എന്തേന്തും സുക്ഷിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. ഒരു കൈയിൽ ചുവന്ന ബാഗും മറുഞ്ഞേകയിൽ ധരവും (റൈറ്റിൽവേ സ്റ്റേഷൻ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിക്ക് അപകടകരമായ സ്ഥലമാണ്, നിങ്ങൾക്കരിയാമോ-ചുറ്റും ധാരാളം നിശ്ചൽ കമാപാത്രങ്ങൾ), എന്നിട്ടും ഞാൻ ധർഹിയിൽ നിന്ന് തെക്കോട്ട് ഈ സിഗ്സാഗ് വഴി നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി.

ഈങ്ങനെ ധാരുത ചെയ്തതിന്റെ മുന്നാം ദിവസം, കയ്യിൽ ചുവന്ന ബാഗ്, ഞാൻ ഹൈദരാബാദിൽ, ട്രയിന് പുറപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു ചായ വാങ്ങാൻ സ്റ്റേഷനിലെ ചായകടയിൽ വരിയിൽ കാത്തു നിന്നു. (യം കമ്പാർട്ട്മെന്റിലെ സിറ്റിൽ കാവൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.) ചായകടയുടെ തൊട്ടുമുകളിൽ ഒരു ചീക്കണ്ണി ഉണ്ടായിരുന്നു, ചായ എടുക്കാനുള്ള എന്തേന്തും ഉംഘം വരുന്നതിന് മുമ്പ് അത് നിങ്ങുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ ഞാൻ ആശങ്കയോടെ അതിനെ നോക്കി.

ശൈക്കാ ഇടതുവശതേക്ക് തിരിഞ്ഞു-അത് ചുമരിൽ പതിച്ച ഒരു വലിയ കടലാസ് കഷ്ണത്തിന് മുകളിലും ഓടി-അത് ഒരു നിമിഷം നിശ്വലമായി, അങ്ങനെ, പിന്നെ വശതേക്ക് കൂതിച്ചു.

ഭിത്തിയിലെ ആ വലിയ കടലാസ് ഒരു പോലീസ് പോസ്റ്റർ ആയിരുന്നു- എന്തേ പോലീസ് പോസ്റ്റർ. അത് നേരത്തെ തന്നെ ഇവിടെ എത്തിയിരുന്നു. അഭിമാനത്താട്ട ഞാൻ അതിലേക്ക് നോക്കി.

ഒരു നിമിഷം മാത്രം നീംട ഒരു പുണ്ണിരി. ചില വിചിത്രമായ കാരണങ്ങളാൽ-ഈന്ത്യയിൽ കാര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം മനഗതിയിലാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ കാണും-എന്തേ പോസ്റ്റർ മറ്റാരു പോസ്റ്ററിൽ എടുച്ചു, കാശ്മീരിൽ നിന്നുള്ള രണ്ട്

ആൻകുട്ടികൾ-രണ്ട് തീവ്രവാദികൾ എന്തെങ്കിലും ബോംബ് സഫോട്ടം നടത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

പോസ്റ്ററുകൾ കണ്ടാൽ താനും ഒരു തീവ്രവാദിയാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കും. എത്ര അരേരാചക്കമാണ്.

താൻ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയാണെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി. പുറകിൽ കൈകളും തുടർന്നു. എന്ന ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടെ. താൻ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. താൻ പോസ്റ്റിൽ നിന്ന് മാറി, പക്ഷേ താൻ വളരെ വൈകിപ്പോയി. താൻ പോകുന്നത് കണ്ട നിമിഷം അവൻ എൻ്റെ അടുത്തേക്ക് ഓടി, എൻ്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ പിടിച്ച് എൻ്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “എന്താണ് പറയുന്നത്? നിങ്ങൾ വായിക്കുന്ന ആ പോസ്റ്റ്?”

“അത് സ്വയം വായിക്കുക.”

“പറിശിശ്വാസം.”

അവൻ എന്തിനാണ് ഓടി വന്നതെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി. അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള വ്യഗ്രതയായിരുന്നു അത്. അവൻ ഉച്ചാരണത്തിൽ നിന്ന് അവനും ഇരുട്ടിൽ നിന്നാണെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി.

“ഈ അഴചയിലെ വാണിജ്യ-മെൻ ലിഡ് ഇതാണ്,” താൻ പറഞ്ഞു. “അവർ രണ്ടുപേരും തീവ്രവാദികളാണ്. ക്ഷമ്മീരിൽ നിന്ന്.

“അവർ എന്താണ് ചെയ്തത്?”

“അവർ ഒരു സ്കൂൾ തകർത്തു. അവർ എട്ട് കുട്ടികളെ കൊന്നു.

“എന്നിട്ട് ഈ ചേടൻ? മീശയുള്ളവനോ?” അവൻ വലതുകൈയുടെ മുട്ടുകൊണ്ട് എൻ്റെ ഫോട്ടോയിൽ താഴ്പി.

“അവനാണ് അവരെ പിടിക്കുടിയത്.”

“അവൻ അത് എങ്ങനെ ചെയ്തു?”

ചുവരിലെ പ്രിൻ്റിംഗ് താൻ വായിക്കുന്നു എന്ന മിഡ്വാബോധം സ്വീഡിക്കാൻ, താൻ രണ്ട് പോസ്റ്ററുകളിലേക്ക് കണ്ണിമി ചുണ്ടുകൾ ചലിപ്പിച്ചു.

“ഈയാൾ ഒരു ദൈവവായിരുന്നു. ഇവിടെ അദ്ദേഹം തന്റെ കാറിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഈ രണ്ട് തീവ്രവാദികൾ തന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

“പിന്നെ?”

“അവർ തീവ്രവാദികളാണെന്ന് അറിയില്ലെന്ന് നടപ്പിൽ അവരെ കാറിൽ ഡൽഹിക്ക് ചുറ്റും കരഞ്ഞാൻ കൊണ്ടുപോയി. എന്നിട്ട് അയാൾ ഒരു ഇരുണ്ട സ്ഥലത്ത് കാർ നിർത്തി, ഒരു കൂപ്പി തകർത്ത് അവരുടെ കഴുത്ത് വെട്ടി. താൻ തള്ളവിരുദ്ധ കൊണ്ട് രണ്ട് കഴുത്ത് വെട്ടി.

“എന്തു കൂപ്പി?”

“ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യക്കൂപ്പി. അവ വളരെ ദ്രഘമാണ്.”

“എന്നക്കറിയാം,” അവൻ പറഞ്ഞു. “എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും താൻ എൻ്റെ യജമാനന് വേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ് മദ്യക്കടയിൽ

ପୋକୁମାଯିରୁଣ୍ଟୁ. ଅବଶୀ ସମ୍ମିଳ-ହୋଣିଗେନ୍ ହାତପ୍ଲେଟକୁ
“ଏହିକେ କିମ୍ବା” ଅବଶୀ ହାତପ୍ଲେଟକୁ

“സമിർ-നോഹ്,” എന്നാൻ പറഞ്ഞു, പക്ഷേ അവൻ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അയയാൾ വീണ്ടും പോറ്റുവിലെ ഹോട്ടോയിലേക്ക് ഉള്ളനോക്കി.

പെട്ടുന്ന അവൻ എന്നേ തോളിൽ കൈ വുച്ചു.

"പോസ്റ്ററിലെ ഇത് സുഹൃത്ത് ആരാൺന് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടാമോ?"

"Who?" താൻ ചോദിച്ചു.

അവന് ചിരിച്ചു.

"തൊൻ."

ഈ അവസ്ഥ മുഖ്യമായി നോക്കി, ഹോട്ടേറിലേക്ക് നോക്കി.

“അരത് സത്യമാണ്,” എന്ന് അവൻ പുറകിൽ തട്ടി പറഞ്ഞു.

ഞാൻ നിങ്ങളോട് പരിശുദ്ധിക്കുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ പുരുഷമാരുടെയും മുവമാക്കാം.

പിന്നെ, അത് പാവം നിരക്ഷരനോട് സഹതാപം തോന്തിയതിനാൽ, അപരിചിതരുടെ കള്ളിയാകലും കമ്പളിപ്പികലും മുൻ്ന് അച്ചുന്ന് സഹിക്കേണ്ടി വന്നത് അദ്ദേഹം സഹച്ചുവെന്ന കരുതി, ട്രയ്സിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ചായ വാങ്ങി.

ကျောစ်:

எதான் ஒரு ராண்டியக்காரனோ பாலமென்றியனோ அல்ல. என்பது ஸங்கவிச்சிலை ஏற்கன மட்டித் தொழிலானும் முனோக்கு போகானும் கல்வியுள்ள அளவியான மனுஷரித் தொழுமிலை. ஏனென்ன நாயின்தரப்புக்கஶ் ஶாந்தமாக்கான் பொங்குரித் தாலுக்குச் செய்ததற்கு.

அது நாலூச்சியை எதான் அதற்கு தெரிய விண்ணப்பம் விண்ணப்பம் செய்து. அதைத்துர் ரூப நிகேஷபிசு ஶஹஸ் கெயின்ட்வே ஸ்ரீஸ்ரங்கட்டுத்துஜஜ செரிய விதத்துக்கலூஜஜ ஹோட்டலில் நின்ற எதான் ஏல்லா திவஸவும் ராவி லெ ஐட் மன்கள் பூர்த்திரணி நால் மன்னிக்கூர் கையுடில் ஓரூ ஸ்வாగ் நிரைய பளவுமாயி சூரியங்கு (எதான் செய்ருப்புடில். அதற்கு ஹோட்டல் முனியில் விட்டுக்) உஞ்சக்கூச்சுள்ளதின் மட்டுமொன்றின் முன்ப்.

ഞാനും ധരവും ഒരുമിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. നേരം വെളുക്കാതിരിക്കാൻ അവൻ എന്ത് ചെയ്തു, എന്നിക്കറിയില്ല, പക്ഷേ അവൻ നല്ല ആവേശത്തിലായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി കിട്ടിയ അവധിയായിരുന്നു ഈത്. അവന്റെ പുഞ്ചിരി എന്ന ആശ്രാസിച്ചിച്ചു.

ഒരു ഭേദവീന്മാർ നാലു രൂപയായിരുന്നു ഉച്ചക്കഷണം. തെക്ക് ഭക്ഷണത്തിന് നല്ല മുല്യമുണ്ട്. ഈത് വിചിത്രമായ ഭക്ഷണമാണ്, എന്നിരുന്നാലും, പച്ചക്കറികൾ വെട്ടി വെള്ളമുള്ള കറികളിൽ വിളമ്പുന്നു. പീനന താൻ എൻ്റെ മുൻ്റിയിൽ കയറ്റി കിടന്നുവെങ്തി. നാല് മൺകൾ താൻ ഇരങ്ങി വന്നു പാർലൈ മിൽക്ക് ബിസ്കറ്റും

ങ്ങു ചായയും ഓർഡർ ചെയ്തു, കാരണം എനിക്ക് ഇതുവർക്ക് കാപ്പി കൂടിക്കാൻ അറിയില്ല.

കാപ്പി കഴിക്കാൻ താൻ കൊതിച്ചു. നോക്കു, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വടക്ക് ഭാഗത്തുള്ള പാവപ്പെട്ടവർ ചായ കൂടിക്കുന്നു, തെക്ക് ദരിദ്രരു കാപ്പി കൂടിക്കുന്നു. അതാണ് കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ആവണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചത്, എനിക്കരിയില്ല, പക്ഷേ ഇത് ഇങ്ങനെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ആദ്യമായിട്ടാണ് താൻ ദിവസവും കാപ്പി മണക്കുന്നത്. താൻ അത് പരിക്ഷിക്കാൻ മരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത് കൂടിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, അത് എങ്ങനെ കൂടിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു മര്യാദ, ഒരു പതിവ്, എന്ന് ആകർഷിച്ചു. ഒരു ടംബൂറിൽ വെച്ച കപ്പിലാണ് ഇത് വീഴ്സിയത്, എനിട്ട് അത് നീശ്വിത ആളുവിൽ ഒഴിച്ച് ടംബൂറിൽ നീന് ഒരു നീശ്വിത വേഗതയിൽ കൂടിക്കണം. ഒഴിക്കുന്നത് എങ്ങനെ, സിപ്പിംഗ് എങ്ങനെ ചെയ്യണം, എനിക്കരിയില്ല. കുറച്ചു നേരം തൊൻ മാത്രം നോക്കി നിന്നു.

എല്ലാവരും വ്യത്യസ്തമായാണ് ഇത് ചെയ്യുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് ഒരാഴ്ചയെടുത്തു. ഒരാൾ കാപ്പി മുഴുവനും തന്റെ ടംബൂറിലേക്ക് ഒഴിച്ചു; മറ്റാരാൾ ടംബൂർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

അവരെല്ലാം ഇവിടെ അപരിചിതരാണ്, താൻ എന്നോട് തന്നെ പറഞ്ഞു. അവരെല്ലാം ആദ്യമായി കാപ്പി കൂടിക്കുന്നു.

അതായിരുന്നു ബാംഗ്രൂരിലെ മര്റ്റാരു ആകർഷണം. നഗരം പുരത്തുനിന്നുള്ളവരെക്കാണ്ട് നിരിഞ്ഞിരുന്നു. ഒന്നുകൂടി ആരും ശ്രദ്ധിക്കില്ല.

റയിൽവേ ദ്രോഷനടുത്തുള്ള ആ ഹോട്ടലിൽ നാലാഴ്ച താൻ ഒന്നും ചെയ്യാതെ ചീലവഴിച്ചു. എൻ്റെ മനസ്സിൽ സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് താൻ സമർത്തിക്കുന്നു. പകരും താൻ മുംബെബയിൽ പോകണമായിരുന്നോ? എന്നാൽ പോലീസ് ദറയടിക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകും-ആരെയെങ്കിലും കൊന്നതിന് ശേഷം എല്ലാവരും സിനിമകളിൽ മുംബെബയിലേക്ക് പോകുന്നു, അല്ലോ?

കൽക്കട്ട! താൻ അവിടെ പോകേണ്ടതായിരുന്നു.

ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ധരം പറഞ്ഞു: “അക്കിൾ, നിങ്ങൾ വളരെ വിഷാദത്തിലാണ്. നമുക്ക് നടക്കാൻ പോകാം. കാടുകയറിയ കളകൾക്കിടയിൽ മദ്യപരായ ആളുകൾ ബെഞ്ഞുകളിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പാർക്കിലുടെ തങ്ങൾ നടന്നു. തങ്ങൾ വിശാലമായ ഒരു രോധിൽ എത്തി; രോധിന്റെ മറുവശത്ത് ഒരു വലിയ കല്ല് കെട്ടിടം ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിന് മുകളിൽ ഒരു സ്വർഖാശ സിംഹമുണ്ട്.

“എന്താണ് അക്കിൾ ഈ കെട്ടിടം?”

“എനിക്കരിയില്ല, ധരം. ബാംഗ്രൂരിൽ മന്ത്രിമാർ താമസിക്കുന്നത് അതായിരിക്കണം.

കെട്ടിടത്തിന്റെ ഗേബിളിൽ താൻ ഒരു മുദ്രാവാക്യം കണ്ടു:

സർക്കാർ ജോലി ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്

"നീ ചിരിക്കുന്നു, അങ്ങിൽ."

"നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് ധരം. താൻ പുണ്ണിരിക്കുന്നു. ബാംഗ്രൂരിൽ നമുക്ക് നല്ല സമയം ലഭിക്കുമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു," താൻ പറഞ്ഞു, താൻ അവനെ നോക്കി.

താൻ ഹോട്ടലിൽ നിന്ന് മാറി വാടകയ്ക്ക് ഒരു പ്ലാറ്റ് ഫ്രീത്യും ഇപ്പോൾ എന്നിക്ക് ബാംഗ്രൂരിൽ ഉപജീവനം നടത്തുന്നും വന്നു-എന്നിക്ക് എങ്ങനെ ഈ നഗരത്തിൽ ചേരാൻ കഴിയുമെന്ന് കണ്ടെത്തണം.

ധ്യാനിയുടെ ശ്രദ്ധാലു കേടുപോലെ താൻ ബാംഗ്രൂരിന്റെ ശ്രദ്ധം കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

താൻ എംജി റോഡിൽ ഇരങ്ങി പുറത്തെ മേശകളുള്ള കഹേ കോമ്പി ദേയിൽ ഇരുന്നു. എൻ്റെ കൈയിൽ ഒരു പേനയും ഒരു കടലാസും ഉണ്ടായിരുന്നു, താൻ കേടുതെല്ലാം താൻ എഴുതി.

രണ്ട് മിനിറ്റുക്കാണ് താൻ ആ കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാം പുർത്തിയാക്കി.

എൻ്റെ സ്റ്റാർട്ടപ്പിനായി ഈ ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ എന്നിക്ക് നാല് ലക്ഷം ദ്രോളർ വാഴാനം ചെയ്തു, താൻ അവനോട് പറഞ്ഞു, "അത് പോരാ!"

ഷ്ടൈബിസ്റ്റുമിനേക്കാൾ മികച്ച കമ്പനിയാണോ ഹൃദയം-പാക്കാർഡ്?

നഗരത്തിലെ എല്ലാം, ഒരു കാര്യത്തിലേക്ക് ഇരങ്ങിപ്പോയി. പുറംജോലി. ഹോണിലൂടെ അമേരിക്കക്കാർക്കായി ഇന്ത്യയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക എന്നാണ്ടിന്റെ അർത്ഥം. നീയൽ എന്നേറ്റ്, സന്പത്ത്, അധികാരം, ലൈംഗികത - എല്ലാം അതിൽ നിന്ന് ഒഴുകി. അതുകൊണ്ട് ഒരു തരത്തിലലുക്കിൽ മറ്റാരു തരത്തിൽ എന്നിക്ക് ഈ ഒരു ഓട്ടോഡിസ്റ്റിന്റെ ജോലിയിൽ ചേരേണ്ടി വരും.

പിറേന് താൻ ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ ഇലക്ട്രോണിക്സ് സിറ്റിയിലേക്ക് കയറി. ഒരു വഴിയരികിൽ ഒരു ആൽമരം കണ്ടെത്തി, താൻ അതിനടിയിൽ ഇരുന്നു. വൈകുന്നേരം വരെ താൻ കെട്ടിടങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചു ഇരുന്നു, എല്ലാ എസ്റ്റേജികളും ഓട്ടോന്ത് താൻ കണ്ടു; എസ്റ്റേജികൾ കെട്ടിടങ്ങളിൽ നന്ന് പുറത്തെക്ക് ഓട്ടാൻ തുടങ്ങിയത് പുലർച്ചു രണ്ട് മൺ വരെ താൻ നോക്കിനിന്നു.

താൻ വീചാരിച്ചു, അത്രമാത്രം. അങ്ങനെയാണ് താൻ ഇണങ്ങിയത്.

താൻ വിശദമാക്കെട്ട്, ബഹുമാനപ്പെട്ടവരേ. നോക്കു, ബാംഗ്രൂരിലെ സ്റ്റീകളും പൂരുഷരും കാട്ടിലെ മുഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. പകൽ ഉറങ്ങുക, തുടർന്ന് രാത്രി മുഴുവൻ ജോലി ചെയ്യുക, രണ്ട്, മൂന്ന്, നാല്, അഞ്ച് മൺ വരെ, ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു കാരണം അവരുടെ യജമാനമാർ ലോകത്തിന്റെ മറുവശത്ത്, അമേരിക്കയിലാണ്. വലിയ ചോദ്യം: ആൺകൂട്ടികളും പെൺകൂട്ടികളും-പ്രത്യേകിച്ചു-വൈകുന്നേരതെതാട് വിട്ടിൽ നിന്ന് ജോലിസ്ഥലത്ത്

എത്തുകയും തുടർന്ന് പുലർച്ചെ മുന്ന് മനിക്ക് വീടിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെ? ബാംഗ്രൂരിൽ രാത്രി ബസ് സംവിധാനമില്ല, മുംബൈയിലെ പോലെ ട്രയിന് സംവിധാനമില്ല. എന്തായാലും ബസിലോ ട്രയിനിലോ പെൺകുട്ടികൾ സുരക്ഷിതരായിരിക്കില്ല. ഈ നഗരത്തിലെ മനുഷ്യർ, വ്യക്തമായി പറത്താൻ, മുശങ്ങളാണ്.

അവിടെയാണ് സംരംഭകൾ കടന്നുവരുന്നത്.

അടുത്തതായി താൻ ചെയ്തതു നഗരത്തിലെ ഒരു ടൊയോട്ട് കുഞ്ജിസ് ഡിലറുടെ അടുത്ത് പോയി, "എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ കാറുകൾ ഓടിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്" എന്ന് എൻ്റെ മധുരമായ ശബ്ദത്തിൽ പറയുകയായിരുന്നു. കച്ചവടക്കാരൻ അനുരോദപ്പോടെ എന്ന നോക്കി.

താൻ പറത്തതു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. ഓരോക്കൽ ഒരു സേവകൻ, എല്ലായ്പോഴും ഒരു ഭാസൻ: സ്വഹജാവബോധം എപ്പോഴും ഉണ്ട്, നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ, നിങ്ങളുടെ നട്ടല്ലിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ എവിടെയോ. നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും എൻ്റെ ഓഫീസിൽ വന്നിരുന്നുങ്കിൽ, മിസ്റ്റർ പ്രീമീയർ, താൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ ദ്രായടികൾ അമർത്താൻ ശ്രമിക്കും.

താൻ എൻ്റെ ഇടത് കൈപ്പുത്തിയിൽ നുള്ളി. താൻ അത് നുള്ളിയെടുക്കുന്നോൾ പുഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് പറത്തു-അഗാധമായ, പരുക്കൻ ശബ്ദത്തിൽ, "എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ കാലുകൾ വാടകയക്കെ എടുക്കണം."

എൻ്റെ അതഭുതകരമായ വിജയഗാമയിലെ അവസാന ഘട്ടം, സർ, ഒരു സാമുഹിക സംരംഭകൾ എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് ഒരു ബിസിനസ്സ് സംരംഭകനിലേക്ക് മാറുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ ഭാഗം ഒട്ടും എല്ലാപ്പമായിരുന്നില്ല.

ബാംഗ്രൂരിലെ എല്ലാ ഓട്ടോബോർഡ് തുറന്നുകൊണ്ടിരുന്ന താൻ അവരെയെല്ലാം ഓനിന് പുരകെ ഓനായി വിളിച്ചു. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ജീവനക്കാരെ കുട്ടിക്കാണ്ടുപോകാൻ അവർക്ക് ഒരു ടാക്സി സേവനം ആവശ്യമുണ്ടോ? രാത്രി വൈകി ജീവനക്കാരെ ഇരക്കാൻ അവർക്ക് ഒരു ടാക്സി സേവനം ആവശ്യമുണ്ടോ?

തീർച്ചയായും അവരെല്ലാം എന്താണ് പറത്തതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം.

ഒരു സ്ത്രീ വിശദികരിക്കാൻ പരാപ്തമായിരുന്നു:

"നിങ്ങൾ വളരെ വൈകി. ബാംഗ്രൂരിലെ എല്ലാ ബിസിനസ്സുകളിലും തങ്ങളുടെ ജീവനക്കാരെ രാത്രിയിൽ കയറ്റാനും ഇരക്കാനും ടാക്സി സർവീസ് ഉണ്ട്. നിങ്ങളോട് ഈ പറത്തത്തിൽ എനിക്ക് വേദമുണ്ട്.

അത് ധനബാദിൽ നിന്ന് തുടങ്ങിയത് പോലെയായിരുന്നു- താൻ വിഷാദത്തിലായി. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ താൻ കട്ടിലിൽ കിടന്നു.

മിസ്റ്റർ അശോക് എന്ത് ചെയ്യും? താൻ അതഭുതപ്പെട്ട്

അപ്പോൾ അത് എന്ന ബാധിച്ചു. താൻ ഒറ്റയ്ക്ക് രിരുന്നില്ല —എൻ്റെ അരികിൽ ആരോ ഉണ്ടായിരുന്നു! എൻ്റെ ഭാഗത്ത് ആയിരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു!

നിങ്ങൾ ബാധ്യുർ സന്ദർശിക്കുന്നേം, ബീഘവ് രോധിൽ, തടിയുള്ള, പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യർ ചുരൽ വീശുന്നതും കച്ചവടക്കാരെ കുത്തുന്നതും ഉപദ്രവിക്കുന്നതും പണത്തിനായി അവരെ വിറപ്പിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും.

താൻ പോലീസിനെക്കുറിച്ചാണ്
തീർച്ചയായും സംസാരിക്കുന്നത്.

അടുത്ത ദിവസം താൻ ഒരു പ്രദേശരവാനിക്ക് വിവർത്തകനാകാൻ പണം നൽകി-നിങ്ങൾക്കരിയാം, എന്നിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്, എൻ്റെ രാജ്യത്തെ വടക്കും തെക്കും ഉള്ള അള്ളകൾ വ്യത്യസ്ത ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന-അടുത്തുള്ള പോലീസ് റേഖാചിത്രങ്ങൾക്ക് പോയി. എൻ്റെ കയ്യിൽ ചുവന്ന ബാഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ ഒരു പ്രധാന വ്യക്തിയെപ്പാലെ അഭിന്നിച്ചു, പോലീസുകാർ ചുവന്ന ബാഗ് ഒരുപാട് ഉംഞ്ഞാൽ കണ്ണുഉറപ്പുവരുത്തി, താൻ അചുടിച്ച ഒരു ബിസിനസ് കാർഡ് അവർക്കെ നൽകി. അപ്പോൾ അവിടെയുള്ള വലിയ മനുഷ്യനെ, ഇൻസ്പെക്ടറു കാണണമെന്ന താൻ നിർബന്ധിച്ചു. അവസാനം അവർ എന്ന അവന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് അനുവദിച്ചു-ചുവന്ന ബാഗ് തന്റെ ചെയ്തു.

കാകി യുണിഫോമിൽ തിളങ്ങുന്ന ബാധ്യജുകളും നെറ്റിയിൽ മതത്തിന്റെ ചുവന്ന അടയാളങ്ങളുമായി വലിയ മനുഷ്യൻ ഒരു വലിയ മേശപ്പുറത്ത് ഇരുന്നു. അവന്റെ പിന്നിൽ ദൈവങ്ങളുടെ മുന്ന് ചൗഥാച്ചിത്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ താൻ അന്നേപ്പിക്കുന്ന ആളല്ല.

ഓ, ദൈവത്തിന് നന്ദി. ഗാന്ധിജിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് മുലയിൽ ആയിരുന്നു.

ഒരു വലിയ പുണ്ണിരിയോട - ഒരു നമസ്ക്രണം - താൻ ചുവന്ന ബാഗ് അവനു നൽകി. അവൻ അത് ശ്രദ്ധയോടെ തുറന്നു.

വിവർത്തകൻ മുവേന താൻ പറത്തു, "സർ, നിങ്ങളോട് എൻ്റെ നന്ദിയുടെ ഒരു ചെറിയ വഴിപാട് നടത്താൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

അതിശയകരമാണ്. നിങ്ങൾ പണം കാണിക്കുന്ന നിമിഷം, നിങ്ങളുടെ ഭാഷ എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

"എന്തിനുള്ള നന്ദി?" ഇൻസ്പെക്ടർ ഹിന്ദിയിൽ ഒരു കണ്ണടച്ച് ബാഗിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു.

"എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ എന്നിക്ക് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു, സർ."

അവൻ പണം എല്ലാ-പതിനായിരം രൂപ-എന്നിക്ക് വേണ്ടത് കേടു, ഇടക്കി ചോദിച്ചു. താൻ അവനു കുറച്ചു കുടി കൊടുത്തു, അവൻ സന്തോഷിച്ചു. താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, എൻ്റെ പോസ്റ്റർ അവിടെ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു, താൻ നേരത്തെ കണ്ടത്, താൻ അദ്ദേഹവുമായി ചർച്ച നടത്തിയ

സമയമത്രയും. വാണിഡ് പോലീസ് , എൻ്റ് വ്യത്തികെട്ട് ചെറിയ ഫോട്ടോ.

രണ്ട് ദിവസത്തിന് ശേഷം, എന്ന നിരസിച്ച ഇന്ത്രൻ കമ്മീറ്റിലെ സുന്ദരിയായ സ്ത്രീയെ താൻ വിളിച്ചു തെട്ടിക്കുന്ന ഒരു കൂമ കേട്ടു. അവളുടെ ടാക്സി സർവീസ് തടസ്സപ്പെട്ടു. പോലീസ് നടത്തിയ രെയ്സിൽ മിക്ക ദൈഹികവർമ്മങ്ങൾക്കും ലൈസൻസ് ഇല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി.

“എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം, മാധം,” താൻ പറഞ്ഞു. “താൻ നിങ്ങൾക്ക് എൻ്റ് സഹതാപം വാദാനം ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, താൻ നിങ്ങൾക്ക് എൻ്റ് കമ്മീറ്റി വാദാനം ചെയ്യുന്നു. വെറ്റ് ദേഹം ദൈഹികവർമ്മം.

“നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ദൈഹികവർമ്മങ്ങും ലൈസൻസ് ഉണ്ടോ?”

“തീർച്ചയായും മാധം. നിങ്ങൾക്ക് പോലീസിനെ വിളിച്ച് പരിശോധിക്കാം.

അവർ അത് ചെയ്തു, എന്ന തിരികെ വിളിച്ചു. പോലീസ് എന്നിക്ക് നല്ല ബാക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. അങ്ങനെയാണ് എന്നിക്ക് സ്വന്തമായി കിട്ടിയത-അവർ ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നത് പോലെ-“സ്വാർട്ട്-അൺ”.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ദൈഹികവർമ്മം ഓരാളായിരുന്നു താൻ, പക്ഷേ പിന്നീട് താൻ ഉപേക്ഷിച്ചു. താൻ ദൈഹികവിംഗ് ആസുദ്ധിച്ചതായി എന്നിക്ക് തോന്തുന്നില്ല, നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? സംസാരിക്കുന്നത് കൂടുതൽ സന്കരമാണ്. ഇപ്പോൾ സ്വാർട്ട് ഒരു വലിയ ബീസിനസ്സായി വളർന്നിരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിയാറ് വാഹനങ്ങളുമായി ഷിഫ്റ്റിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പതിനാറ് ദൈഹികവർമ്മാരുണ്ട്. അതെ, ഇത് ശരിയാണ്: മറ്റാരാളുടെ പണത്തിന്റെ ഏതാനും ലക്ഷങ്ങൾ, കറിനായാണ്, ഈ രാജ്യത്ത് മാന്ത്രികത സ്വീഷ്ടിക്കാൻ കഴിയും. എൻ്റ് റിയൽ എന്റെറും എൻ്റ് ബാക്ക് ഹോർഡിംഗുകളും ഒരുമിച്ച് ചേർക്കുക, താൻ മിസ്റ്റർ അശോകനിൽ നിന്ന് കടം വാങ്ങിയ തുകയുടെ പതിനഞ്ച് മടങ്ങ് മുല്യമുണ്ട്. എൻ്റ് വെബ്സൈറ്റിൽ നിങ്ങൾക്കായി കാണുക. എൻ്റ് മുട്രാവാക്യം കാണുക: “തങ്ങൾ സാങ്കേതികവിദ്യ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നു.” ഇംഗ്ലീഷിൽ! എൻ്റ് ഫീറ്റിന്റെ ഫോട്ടോകൾ കാണുക: ഇരുപത്തിയാറ് തിളങ്ങുന്ന പുതിയ ടൊയോട്ട് ക്രാളിസുകൾ, എല്ലാം വേന്തുക്കാലത്ത് പുർണ്ണമായും എയർ കണ്ടിഷനിംഗ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രശസ്ത സാങ്കേതിക കമ്മീറ്റികളുമായി കരാർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എൻ്റ് എസ്റ്റയൂവികൾ ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കോൾ സെൻ്റർ ആണ്റകൂട്ടികളെയും പെണ്റകൂട്ടികളെയും സഭരെലിൽ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ, അശോക ശർമ്മയെ ഇപ്പോൾ ബന്ധപ്പെട്ടു എന്ന് പറയുന്നിടത്ത് കീക്കുചെയ്യുക.

അതെ, അശോക! ഈ ദിവസങ്ങളിൽ താൻ എന്നത്തെന്ന വിളിക്കുന്നത് അതാണ്. ഉത്തരേന്ത്യൻ വ്യവസായിയായ അശോക ശർമ്മ ബാംഗ്ലൂരിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കി.

ഈ വലിയ നിലവിളക്കിന് താഴെ നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം ഇരുക്കുകയാണെങ്കിൽ, എൻ്റെ ബിസിനസ്സിന്റെ എല്ലാ ഹസ്യങ്ങളും താൻ കാണിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് എൻ്റെ സിൽവർ മാക്രീന്റോഷ് ലാപ്ടോപ്പിന്റെ സ്ക്രീനിൽ ഉറുന്നോക്കാനും എൻ്റെ എസ്റ്റ്യൂവികൾ, എൻ്റെ ഭ്രാവർമ്മാർ, എൻ്റെ ശാരേജുകൾ, എൻ്റെ മെക്കാനിക്കുകൾ, പണം നൽകിയുള്ള എൻ്റെ പോലിസുകാർ എന്നിവരുടെ ഫോട്ടോകൾ കാണാനും കഴിയും.

അവയെല്ലാം എന്നിക്കുള്ളതാണ് - മുന്ന്, ഒരു മധ്യപ്രപലഹാര നിർമ്മാതാവാകാനായിരുന്നു അവരുടെ വിധി!

എൻ്റെ ആശ്രക്കൂട്ടികളുടെ ഫോട്ടോകളും നിങ്ങൾ കാണും. പതിനാറുപേരും. ഓരിക്കൽ താൻ ഒരു യജമാനന്റെ ഭ്രാവരായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ താൻ ഭ്രാവർമ്മാരുടെ മാസ്യരാണ്. താൻ അവരെ വേലക്കാരെപ്പാലയല്ല പരിഗ്രണിക്കുന്നത് - താൻ ആരെയും തല്ലുകയോ ഭീഷണിപ്പുടുത്തുകയോ പരിഹസിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നില്ല. അവരിൽ ആരെയും എൻ്റെ "കുടുംബം" എന്ന് വിളിച്ച താൻ അപമാനിക്കുന്നില്ല. അവർ എൻ്റെ ജോലിക്കാരാണ്, താൻ അവരുടെ ബോസ് ആണ്, അത്രമാത്രം. താൻ അവരെ ഒരു കരാറിൽ ഒപ്പിടുന്നു, താനും അതിൽ ഒപ്പിടുന്നു, തങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ആ കരാറിനെ മാനിക്കണം. അത്രയെയുള്ളൂ. താൻ സംസാരിക്കുന്ന രീതി, വസ്ത്രധാരണ രീതി, താൻ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്തിയായി സുക്ഷിക്കുന്ന രീതി എന്നിവ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അവർ ജീവിതത്തിൽ മുന്നേറും. ഇല്ലേക്കിൽ, അവർ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഭ്രാവർമ്മാരായിരിക്കും. താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ അവർക്ക് വിടുന്നു. ജോലി പുർത്തിയാക്കുന്നോൾ താൻ അവരെ ഓഫീസിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നു: ചില്ലറ ഇല്ല, കാപ്പി കപ്പ് ഇല്ല, ഒരു വള്ളക്കടുവ സുഹൃത്തുകളെ സുക്ഷിക്കുന്നില്ല. അത് വളരെ അപകടകരമാണ്.

ഇപ്പോൾ, എൻ്റെ അത്ഭുതകരമായ വിജയഗാമ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ജീവിതത്തിൽ എന്നിക്ക് യമാർത്ഥ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച സ്ഥലങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം നഷ്ടപ്പെടാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

രോധും നടപ്പാതയും,
വെകുന്നേരങ്ങളിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അതിരാവിലെ, രോധ് കേൾക്കാൻ താൻ ബാധ്യുരിൽ ചുറ്റിനടക്കുന്നു.

ഒരു സാധാഹനത്തിൽ താൻ ദയിൽവേ ദ്രോഷന് സമീപം ആയിരിക്കുന്നോൾ, ഒരു ഡസ്റ്റോളം കൈത്തെത്താഴിലാളികൾ ഒരു മതിലിനു മുന്നിൽ ഒത്തുകൂടി താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നത് താൻ കണ്ടു. അവർ ഒരു വിചിത്രമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു; അവർ ആ സ്ഥലത്തെ നാടുകാരായിരുന്നു. അവർ എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് അറിയാൻ എന്നിക്ക് അവരുടെ വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടി വന്നില്ല. പുറത്തുനിന്ന് അനേകം ആളുകൾ ഒഴുകിയെത്തിയ ഒരു നഗരത്തിൽ, അവർ അവശേഷിച്ചവരാണ്.

അവർ ആ ചുവർിൽ എന്നോ വായിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതെന്താണെന്ന് കാണണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ അവർ സംസാരം നിർത്തി മതിലിനു മുന്നിൽ തടിച്ചുകൂടി. അവർ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനുമുമ്പ് പോലിസിനെ വിളിക്കുമെന്നും അവർ എന്നാണ് വായിക്കുന്നതെന്ന് കാണടക്കയെന്നും എന്നിക്കു ഭിഷണിപ്പുടുത്തണിവന്നു.

എ ജോടി കൈകൾ അതിന്റെ മാനാക്കിളുകൾ തകർക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ദൈനിക്കിൽ ചിത്രമായിരുന്നു അത്:

മഹാനായ സോഷ്യലിറ്റ് ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് വരുന്നു

രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ അവൻ എത്തി. അവൻ ഇവിടെ ഒരു വലിയ നാലി നടത്തി, തീയും ചോരയും, സന്ധനരുടെ ഈ രാജ്യത്തെ ശുദ്ധികരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഭയക്കര പ്രസംഗം നടത്തി, കാരണം ലോകം ചുട്ടുപിടിക്കുന്നതിനാൽ പത്ത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ശുദ്ധജലം ലഭിക്കില്ല. എന്നർ പുരകിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധിച്ചു. അവസാനം ആളുകൾ ഭാന്തമാരെപ്പാരെ കയ്യടിച്ചു. ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരുപാട് ദേശ്യമുണ്ട്, അത് ഉറപ്പാണ്.

ബാംഗ്ലൂരിൽ-ഇന്ത്യിലെ എത്ത് നഗരത്തിലും പട്ടണത്തിലും-നിങ്ങളുടെ ചെവി തുറന്നിട്ടുക, നിങ്ങൾ ഇളക്കങ്ങളും കിംവദന്തികളും കലാപ ഭിഷണികളും കേൾക്കും. പുരുഷമാർ രാത്രി വിളക്കുകാലിനു താഴെ ഇരുന്നു വായിക്കുന്നു. പുരുഷമാർ ഓനിച്ചുകൂടുകയും ചർച്ച ചെയ്യുകയും സുർഗത്തിലേക്ക് വിരൽ ചുണ്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു രാത്രി, എല്ലാവരും ഓനിച്ചു ചെരുമോ-അവർ പുവൻകോഴി നശിപ്പിക്കുമോ?

ഹാ!

ഒരു പക്ഷേ നൂറു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ പാവപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കുന്ന വീഘ്നവം ഉണ്ടായെക്കാം. ചായകടകളിലെ ആളുകൾ കൊഴുപ്പുള്ള സമോസകൾ പൊതിയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പഴയ പാംപുസ്തക പേജുകളിലൊനിൽ എന്നർ ഇത് വായിച്ചു. നോക്കു, അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കാനും അവരുടെ യജമാനമാരെ കൊല്ലാനുമുള്ള വിജയകരമായ വിഘ്നങ്ങൾക്ക് ചരിത്രത്തിൽ നാല് പുരുഷമാർ മാത്രമേ നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുള്ളു, ഈ പേജ് പറഞ്ഞു:

മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ.

അമേരിക്കയിലെ എബ്രോഹാം ലിക്കൻ.

നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ മാവോ.

ഒപ്പം നാലാമതെത്ത ആളും. അത് ഹിറ്റലർ ആയിരിക്കാം, എന്നിക്കു ഓർമ്മയില്ല.

എന്നാൽ അഞ്ചാമതെത്ത പേര് ഉടൻ പട്ടികയിൽ ചേർക്കപ്പെടുമെന്ന് എന്നർ കരുതുന്നില്ല.

ഒരു ഇന്ത്യൻ വിഘ്നവം?

ഈല്ല സർ. അത് നടക്കില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും തങ്ങളുടെ സ്വാത്രന്ത്ര സ്ഥാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കില്ല. ഓരോ മനുഷ്യനും സ്വന്തമായി ബനാറസ് ഉണ്ടാക്കണം.

യുവ ഇന്ത്യൻ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വവത്തിന്റെ പുസ്തകം നിങ്ങളുടെ വയറിന്റെ കുഴിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. അത് കബളിപ്പിച്ച് വായിക്കുക.

അതിനുപകരം, എല്ലാവരും കളർ ടിവികൾക്ക് മുന്നിൽ ഇരുന്ന കീകരിന്റെയും ഷാംപ്പുവിന്റെയും പരസ്യങ്ങൾ കാണുന്നു.

ഷാംപ്പു പരസ്യങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ, സ്വർണ്ണ നിറമുള്ള മുടി ഇപ്പോൾ ഏറെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് താൻ പറയണം. ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുടിയുടെ നിറം ആരോഗ്യകരമാണെന്ന് താൻ കരുതുന്നില്ല. ബാധ്യതയിൽ ഉടൻിള്ള നിങ്ങൾ കാണുന്ന വെളുത്ത സ്ത്രീകളുടെ ടിംബിയോ വലിയ ഔട്ടോഡോ പോസ്റ്റുകളോ താൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന സമയം മുതൽ താൻ ഇപ്പോൾ ഏറെ സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽ നിന്നാണ്. (അത് ശരിയാണ്, മിസ്റ്റർ ജീയാബാവോ: താൻ ഇനി "രഡ് ലൈറ്റ് ഡിസ്ട്രിക്ടുകളിലേക്ക്" പോകില്ല. പക്ഷിക്കുട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ മുഗങ്ങളേപ്പോലെ പരിഗണിക്കുന്നത് വാങ്ങുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ശരിയല്ല. പഞ്ചനക്ഷത്ര ഹോട്ടലുകളിൽ കാണുന്ന പെൺകുട്ടികളെ മാത്രമേ താൻ വാങ്ങു..)

എൻ്റെ അനുഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ പെൺകുട്ടികളാണ് ഏറ്റവും മികച്ചത്.

(ശരി, രണ്ടാമതേതത് - താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, മിസ്റ്റർ ജീയാബാവോ, ബാധ്യതയിലെ ഒരു പുരുഷനെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും ആവേശകരമായ കാഴ്ചകളിലെണ്ണാണിൽ, ഒരു ജോടി നേപ്പാളി പെൺകുട്ടികളുടെ കണ്ണുകൾ ഇരുണ്ട മുടിയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ നേരെ മിന്നിമരയുന്നത് കാണാൻ. ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷ.)

വാസ്തവത്തിൽ, ഈ സ്വർണ്ണമുടിയുള്ള വിദേശരികളുടെ കാഴ്ച-ബാധ്യത ഇക്കാലത്ത് അവരെക്കാണ്ക നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ കണ്ണടത്തും-വെളുത്തവർ പുറത്തെക്കുള്ള വഴിയിലാണെന്ന് എന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. അവയെല്ലാം വളരെ മെലിംത്തതായി കാണപ്പെടുന്നു - വളരെ നിസ്റ്റരമാണ്. അവരിൽ ഒരാളെ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും നല്ല വയറുമായി കാണില്ല. ഇതിന് താൻ അമേരിക്കയുടെ പ്രസിഡന്റിനെ കുറപ്പെടുത്തുന്നു; അവൻ തന്റെ രാജ്യത്ത് ബഹുമാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിയമവ്വിധേയമാക്കിയിരിക്കുന്നു, പുരുഷമാർ സ്ത്രീകൾക്ക് പകരം മറ്റ് പുരുഷമാരെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു. ഇത് രേഖിയോയിൽ ആയിരുന്നു. ഇത് വെള്ളക്കാരന്റെ അധികാരിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അപോൾ വെള്ളക്കാർ സെൽഫോൺകൾ അമിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു, അത് അവരുടെ തലച്ചോറിനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. സെൽഫോൺകൾ തലച്ചോറിൽ കൂറഞ്ഞസറിന് കാരണമാവുകയും നിങ്ങളുടെ പുരുഷത്വം കുറയ്ക്കുകയും

ചെയ്യുന്നു; വെള്ളക്കാരൻ മസ്തിഷ്കവും പത്രകളും ഒരേ സമയം കുറയ്ക്കാൻ ജാപ്പനിന് കണക്കുപിടിച്ചു. ഒരു രാത്രി ബസ് ലൂഡിൽ വെച്ച് താൻ ഇത് കേടു. അതുവരെ താൻ നോക്കിയെയക്കുറിച്ച് അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു, എന്ന് കൊക്ക് മുക്കിക്കളെയുമെന്ന് താൻ പ്രതിക്ഷിച്ചാരുന്ന എല്ലാ കോൾ സെൻ്റർ പെൺകുട്ടികളെയും കാണിച്ചുകൊണ്ട് താൻ അത് ഒറയടിക്ക് വലിച്ചുറിത്തു. നിങ്ങൾ എന്ന വിളിക്കുന്ന ഓരോ കോളും ലാൻഡ് ഹോണിൽ വിളിക്കണം. ഇത് എന്ന് പിസിന്നും വേദനിപ്പിക്കുന്നു, പക്ഷേ എന്ന് മസ്തിഷ്കക്കം വളരെ പ്രധാനമാണ്, സർ: ചീനിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന് ഈ ലോകത്തുള്ളതു അത്യയൈയുള്ളൂ.

എന്ന് ജീവിതകാലത്തുതന്ന വെള്ളത്ത മനുഷ്യർ അവസാനിക്കും. കറുത്തവരും ചുവപ്പും ഉണ്ട്, പക്ഷേ അവർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എന്നിക്കരിയില്ല - രേഖിയോ ഒരിക്കലും അവരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നില്ല. എന്ന് വിനീതമായ പ്രവചനം: ഇരുപത് വർഷത്തിനുള്ളിൽ, പിരമിഡിന്റെ മുകളിൽ തങ്ങൾ മത്ത മനുഷ്യരും തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള മനുഷ്യരും മാത്രമായിരിക്കും, തങ്ങൾ ലോകം മുഴുവൻ ഭരിക്കും.

കൂടാതെ എല്ലാവരെയും ദൈവം രക്ഷിക്കും.

രണ്ട് രാത്രി മുമ്പ് എന്ന് ആദ്യാനത്തിലെ ആ നീണ്ട തടസ്സത്തക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ താൻ വിശദികരിക്കണം.

ബാംഗ്രൂരും ലക്ഷ്മണഗഡിയും തമിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കാനും ഇത് എന്ന അനുവദിക്കും. മനസ്സിലാക്കുക, മിസ്സർ ജിയാബാവോ, നിങ്ങൾ ബാംഗ്രൂരിൽ വന്ന ഇവിടെ എല്ലാവരും ധാർമ്മികരും നേരുള്ളവരുമാണെന്ന് കണ്ണടത്തുന്നത് പോലെയില്ല. ഈ നഗരത്തിന് കൊള്ളക്കാരും രാഷ്ട്രീയക്കാരും ഉണ്ട്. ഇവിടെ മനുഷ്യൻ നന്നാവണമെങ്കിൽ നന്നാവാം എന്ന മാത്രം. ലക്ഷ്മണഗഡിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പില്ല. അതാണ് ഈ ഇന്ത്യയും ആ ഇന്ത്യയും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം: തിരഞ്ഞെടുപ്പ്.

നോക്കു, ആ രാത്രി, താൻ ഇവിടെ ഇരുന്നു, എന്ന് ജീവിത കമ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞു, എന്ന് ലാൻഡ് ലൈബ്രറി കുടങ്ങി. അപ്പോഴും നിന്നോട് ചാറ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന താൻ നിസിവർ എടുത്ത മുഹമ്മദ് ആസിഫിന്റെ ശബ്ദം കേടു.

"സർ, എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ട്."

അപ്പോഴാണ് താൻ നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തി.

"എന്താരു കുഴപ്പം?" താൻ ചോദിച്ചു. അന്ന് രാത്രി മുഹമ്മദ് ആസിഫ് ഡ്രുട്ടിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് എന്നിക്കരിയാമായിരുന്നു, അതിനാൽ എറ്റവും മോശമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി താൻ സ്വയം ദൈവപ്പെട്ടു.

ഒരു നീശബ്ദത ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, "താൻ പെൺകുട്ടികളെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നോൾ

തെങ്ങൾ ഒരു അഥവാകൂട്ടിയെ സൈക്കിളിൽ ഇടിച്ചു. അവൻ മരിച്ചു, സർ.

“ഉടൻ പോലീസിനെ വിളിക്കു,” താൻ പറഞ്ഞു.

“പക്ഷേ സർ-താൻ തെറുകാരനാണ്. താൻ അവനെ അടിച്ചു, സർ.

“അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ പോലീസിനെ വിളിക്കുക.”

അഭ്രാഴിഞ്ഞ വാനുമായി താൻ സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ പോലീസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂളിസ് രോധരിക്കിൽ പാർക്ക് ചെയ്തു; പെൺകൂട്ടികൾ എല്ലാം അകത്തായിരുന്നു.

അവിടെ ഒരു ബാലൻ, രക്തം പുരണ്ട നിലത്ത് കിടക്കുന്നു. ബൈക്ക് നിലത്തിട്ട് തക്കരുകയും വള്ളയുകയും ചെയ്തു.

തലയാട്ടി കൊണ്ട് മുഹമ്മദ് ആസിഫ് സൈസിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ആരോ അവനോട് ആക്രോഷിക്കുന്നണായിരുന്നു - മരിച്ച ഓരാളുടെ ബന്ധുവിന്റെ മുഖത്ത് നിങ്ങൾ മാത്രം കാണുന്ന ആവേശത്തോടെ അലറി.

സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന പോലീസുകാരൻ എല്ലാവരെയും സ്തംഭിപ്പിച്ചു. എന്ന കുണ്ഡപ്പോൾ അവൻ തലയാട്ടി. അപ്പോഴേക്കും തെങ്ങൾ പരസ്പരം നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു.

“അതാണ് മരിച്ച കൂട്ടിയുടെ സഹോദരൻ, സർ,” അവൻ എന്നോട് മറ്റിച്ചു. “അവൻ അക്കു ദേശ്യത്തിലാണ്. അവനെ ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

താൻ മുഹമ്മദ് ആസിഫിനെ അവന്റെ മയ്ക്കത്തിൽ നിന്ന് കുലുക്കി. “എൻ്റെ കാർ എടുത്ത് ഈ സ്ത്രീകളെ ആദ്യം വീട്ടിലെത്തിക്കുക.”

“എൻ്റെ കൂട്ടി പോകടെ,” താൻ പോലീസുകാരനോട് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. “അവൻ അവിടെയുള്ള അള്ളുകളെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണം. നിങ്ങൾ എന്ത് കൈക്കാര്യം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, നിങ്ങൾ എന്നോട് ഇടപെടും.

“അവനെ എങ്ങനെ വിട്ടുക്കും?” മരിച്ച കൂട്ടിയുടെ സഹോദരൻ പോലീസുകാരനോട് ആക്രോഷിച്ചു.

“ഇവിടെ നോക്കു മകൻ,” താൻ പറഞ്ഞു, “താനാണ് ഈ വാഹനത്തിന്റെ ഉടമ. നിങ്ങളുടെ പോരാട്ടം എന്നോടാണ്, ഈ ദൈവരോടല്ല. അവൻ എൻ്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിച്ചു, കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽ ഓടിച്ചു. രക്തം എൻ്റെ കൈകളിലാണ്, അവന്റെയല്ല. ഈ പെൺകൂട്ടികൾക്ക് വീട്ടിൽ പോകണം. എന്നോടൊപ്പം പോലീസ് സ്കൂഷനിലേക്ക് വരു - നിങ്ങളുടെ മോചനദ്വര്യമായി താൻ എന്നെന്തെന്ന വാദാനം ചെയ്യുന്നു. അവരെ പോകാൻ അനുവദിക്കുക.”

പോലീസുകാരൻ എൻ്റെ കുടെ കളിച്ചു. “നല്ല ആശയമാണ് മകൻ. നമുക്ക് സ്കൂഷനിൽ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം.

സഹോദരൻ ന്യായവും മാനുഷിക മര്യാദയും പറഞ്ഞ താൻ അവനെ ഇടപഴകിയപ്പോൾ, മുഹമ്മദ് ആസിഫും എല്ലാ പെൺകൂട്ടികളും എൻ്റെ വാനിൽ കയറി തെന്നിമാറി. പെൺകൂട്ടികളെ വീട്ടിലെത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ

ലക്ഷ്യം. തൊൻ അവരുടെ കമ്പനിയുമായി ഒരു കരാർ ഒപ്പിട്ടു, തൊൻ ഒപ്പിടുന്നതെല്ലാം തൊൻ മാനിക്കുന്നു.

മരിച്ച കുടിയുടെ സഹോദരനുമായി തൊൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻിൽ പോയി. രാത്രി ഡ്യൂട്ടിയിലുള്ള പോലീസുകാർ എന്നികൾ കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നു. അവർ ആൺകുട്ടികൾ കാപ്പി കൊണ്ടുവന്നില്ല. തൊൻ കപ്പ് എടുക്കുന്നേംബൾ അവൻ എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി; അവൻ എന്ന കീരിമുറിക്കാൻ തയ്യാറായി നോക്കി. തൊൻ സിപ്പ് ചെയ്തു.

“അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ അഞ്ച് മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഇവിടെയെത്തും,” ഒരു പോലീസുകാർ പറഞ്ഞു.

“അയാളാണോ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?” സഹോദരൻ ചോദിച്ചു. “കാരണം ഇതുവരെ ആരും അത് ചെയ്തിട്ടില്ല.”

തൊൻ കുറച്ചു കുടി കുടിച്ചു.

സ്റ്റേഷൻിൽ ഇരുന്ന അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ തൊൻ പലപ്പോഴും ലുബ്രിക്കേറ്റ് ചെയ്ത ആളായിരുന്നു. ഓരിക്കൽ അവൻ എന്നിക്കായി ഒരു എതിരിരാളിയെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഓഫീസിൽ വരുന്ന ഫുല്ലാവരിൽ നിന്നും പണം വാങ്ങുന്നതല്ലാതെ മറ്റാനും മനസ്സിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ഏറ്റവും മോർബെപ്പട മനുഷ്യനായിരുന്നു അവൻ. ചെളി.

പക്ഷേ അവൻ എൻ്റെ ചകായിരുന്നു.

അവനെ കണ്ടപ്പോൾ എൻ്റെ ഹൃദയം വിങ്ങി. എന്ന സഹായിക്കാൻ രാത്രി സ്റ്റേഷൻിൽ വരെ അവൻ വന്നിരുന്നു. അവർ പരയുന്നതുപോലെ കളഞ്ഞാർക്കിടയിൽ സത്യസന്ധ്യതയുണ്ട്. അയാൾക്ക് പെട്ടെന്ന് സാഹചര്യം മനസ്സിലായി. എന്ന അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ സഹോദരൻ്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്ന ചോദിച്ചു, “നിന്നക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?”

“എന്നിക്ക് ഒരു എഫ്സൈറ്റ് ഫയൽ ചെയ്യണം,” സഹോദരൻ പറഞ്ഞു. “ഈ കുറക്കുത്തം രേഖപ്പെടുത്താൻ തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

“എന്ത് കുറിം?”

“എൻ്റെ സഹോദരൻ്റെ മരണം. ഈ മനുഷ്യൻ്റെ-എന്നിക്ക് നേരെ വിരൽ ചുണ്ടി-“വാഹനം.”

അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ വാച്ചിലേക്ക് നോക്കി. “ദൈവമെ, നേരം വെവകി. സമയം എത്താണ് അഞ്ചുമണിയായി. ഇപ്പോൾ വീടിൽ പോയാലോ? നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത് തെങ്ങൾ മരക്കും. തെങ്ങൾ നിങ്ങളെ വീടിലേക്ക് വീടാം.”

“ഈ മനുഷ്യൻ എന്ത് പറി? നി അവനെ ആദ്യം പുട്ടുമോ?”

അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ വിരലുകൾ ചേർത്തു. അയാൾ കെടുവിർപ്പിച്ചു. “നോക്കു, അപകടസമയത്ത് നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ്റെ ശ്രീകമ്പിള്ളിൽ ലെറ്റ് ഇല്ലായിരുന്നു. അത് നിയമവിരുദ്ധമാണ്, നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഈ വേരെയും കാര്യങ്ങൾ പുറത്ത് വരും. തൊൻ നിങ്ങളെക്ക് വാദാനം ചെയ്യുന്നു, കാര്യങ്ങൾ പുറത്തുവരും.

ബാലൻ തുറിച്ചുനോക്കി. ശരിക്ക് കേട്ടില്ല എന്ന മട്ടിൽ അയാൾ തലയാട്ടി. “എന്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചു. ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു കൊലയാളിയാണ്. ഇവിടെ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ഇങ്ങോടു് നോക്ക് - വിട്ടിലേക്ക് പോകു. കുളിക്കണം. ദൈവത്തെതാട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഉറക്കം. രാവിലെ തിരികെ വരു. അപ്പോൾ തെങ്ങേൾ ഫുഫുങ്കുത്തിൽ ഫയൽ ചെയ്യാം, ശരി?”

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ അവരെ ദ്രോഷനിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതെന്ന് സഹോദരന് ഒരുവിൽ മനസ്സിലായി - കെണി തന്റെമേൽ അടത്തുപോയെന്ന് ഒരുവിൽ അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. ഒരു പക്ഷം ഇതുവരെ ഹിന്ദി സിനിമകളിൽ മാത്രമേ പോലിസുകാരെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ.

പാവപ്പെട്ട കുട്ടി.

“ഈതൊരു രോഷമാണ്! ഞാൻ പേപ്പറുകൾ വിളിക്കാം! ഞാൻ അഭിഭാഷകരെ വിളിക്കാം! ഞാൻ പോലിസിനെ വിളിക്കാം!”

തമാശയ്ക്ക് ആളില്ലാതിരുന്ന അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ ഒരു ചെറുപുണ്ണിരി സ്വയം അനുവദിച്ചു. “തീർച്ചയായും. പോലിസിനെ വിളിക്കു.

കുടുതൽ ഭിഷണി മുഴക്കി സഹോദരൻ പുറത്തേക്ക് ഇരഞ്ഞി.

നന്യർ ഷേറുകൾ നാളേ മാറ്റുമെന്ന് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ പറത്തു. “ഈതൊരു ഹിറ്റ് ആൺധ്യ റണ്ട് ആണ്ടെന്ന് തെങ്ങേൾ പറയും. പകരം മറ്റാരു കാൽ നൽകും. ഈ ആവശ്യത്തിനായി തെങ്ങേൾ തകർന്ന കാരുകൾ ഇവിടെ സുക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിസ് സെസക്കിളിൽ വന്ന ഓരാളേ ഇടിച്ചതിൽ നിങ്ങൾ വളരെ ഭാഗ്യവാനാണ്.

ഞാൻ തലയാട്ടി.

സെസക്കിളിൽ പോകുന്ന ഓരാൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നു-പോലീസിന് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. മേഡ്കോർ ബൈക്കിൽ സഖ്യരിക്കുന്ന ഓരാൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നു-അവർ അത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. കാറിലുണ്ടായിരുന്ന ഓരാൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നു-അവർ എന്ന ജയിലിൽ അടയ്ക്കുമായിരുന്നു.

“അവൻ പത്രങ്ങളിൽ പോയാലോ?”

അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻർ വയറ്റിൽ തട്ടി. “എന്നിക്ക് ഈ പട്ടണത്തിലെ എല്ലാ പത്രപ്രവർത്തകരും ഇവിടെയുണ്ട്.”

ഞാൻ അവനു പെട്ടുന്ന് ഒരു കവർ കൊടുത്തില്ല. ഈ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു സമയവും സ്ഥലവുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പുണ്ണിരിക്കാനും നന്ദി പറയാനും അദ്ദേഹം എന്നിക്കെ തന്ന ചുട്ടുള്ള കാപ്പി കുടിക്കാനുമുള്ള സമയമായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ അവന്റെ മക്കളെ കുറിച്ച് അവനോട് സംസാരിക്കാൻ സ്ഥായമായി-അവർ രണ്ടുപേരും അമേരിക്കയെത്തിൽ പറിക്കുകയാണ്, അവർ തിരികെ വന്ന ബാധ്യതയിൽ ഒരു ഇന്ത്രനെറ്റ് കമ്പനി തുടങ്ങണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു-അയാൾ തലയാട്ടി ചീരിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വ്യത്തിയുള്ള, തിളങ്ങുന്ന, മുഴുവൻവും കലർന്ന പണ്ടുകൾ അവരെ കാണിച്ചു. ലക്ഷ്യമിദേവിയുടെ മുവമുള്ള ഒരു കലണ്ടറിന് കീഴിൽ തെങ്ങേൾ ഒരു കള്ള് ആവി പറക്കുന്ന കാപ്പി കുടിച്ചു-അവർ

സമ്പ്രദായിയുടെ നദിയിലോക് ഒരു കലത്തിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണ നാണ്യങ്ങൾ വർഷിക്കുകയായിരുന്നു. അവളുടെ മുകളിൽ ദൈവങ്ങളുടെ ദേവനായ മഹാത്മാഗാഡിയുടെ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ചരായാചിത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈനി ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞെ താൻ അവനെ കാണാൻ ഒരു കവറുമായി റീണ്ടും പോകും, പിനെ അവൻ അതു നല്ലവനായിരിക്കാം. അവൻ എന്ന് മുന്നിൽ പണം എണ്ണി പറയും, ഇത്താക്കയെന്നോ? രണ്ട് ആൺമക്കളെ വിദേശ കോളേജിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ ആത്മ ചിലവാക്കും എന്നറിയാമോ? എല്ലാ മാസവും അവർ എന്നിക്ക് അയക്കുന്ന അമേരിക്കൻ എക്സ്പ്രസ് ബില്ലുകൾ നിങ്ങൾ കാണണം! അവൻ മറ്റാരു കവർ ആവശ്യപ്പെടും. പിനെ മറ്റാന്, പിനെ മറ്റാന്, അങ്ങനെ. ഇന്ത്യയിലെ കാര്യങ്ങൾക്ക് അവസ്ഥാനമില്ല, മിസ്സർ ജിയാബാവോ, മിസ്സർ അശോക പറഞ്ഞത് പോലെ. നിങ്ങൾ പണം നൽകുകയും ഹക്കുകൾക്ക് പണം നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ സന്ധനർ പരാതിപ്പെടുന്ന രീതിയിലാണ് താൻ പോലീസിൽ പരാതിപ്പെടുന്നത്. പാവങ്ങൾ പരാതിപ്പെടുന്ന രീതിയിലല്ല.

വ്യത്യാസം എല്ലാം.

പീറ്റേൻ സാർ താൻ മുഹമ്മദ് ആസിഫിനെ ഓഫീസിലേക്ക് വിളിച്ചു. താൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ ലജ്ജയാൽ ജുലിച്ചു-എന്നിക്ക് അവനെ നിന്നിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

അത് അവന്റെ തെറ്റി. എന്നേന്തും അല്ല. തങ്ങളുടെ ഒട്ടനോഴ്സിംഗ് കമ്പനികൾ വളരെ വിലകുറത്താണ്, അവർ തങ്ങളുടെ ടാക്സി ഓപ്പറേറ്റർമാരെ എല്ലാ രാത്രിയിലും അവർക്ക് അസാധ്യമായ എണ്ണം റണ്ണുകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. അത്തരം സമയക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ, നമ്മൾ അശ്രദ്ധമായി വാഹനമോടിക്കണം; രോധുകൂളിൽ ആളുകളെ ഇടിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ നഗരത്തിലെ ഓരോ ടാക്സി ഓപ്പറേറ്ററും ആഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണിത്. എന്ന കുറ്റപ്പെടുത്തരുത്.

“അതോർത്ത് വിഷമിക്കേണ്ട ആസിഫ്,” താൻ പറഞ്ഞു. ആകുട്ടി വല്ലാതെ തകർന്ന നിലയിൽ കാണപ്പെട്ടു.

താൻ മുസ്തിങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കാൻ വന്നതാണ് സർ. ആനാല് കവി കൂട്ടുകാർ ഒഴികെ അവർ എറ്റവും തിളക്കമുള്ളവരല്ല, പകേശ അവർ നല്ല ദൈഹികമാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു, അവർ സത്യസന്ധ്യരായ ആളുകളാണ്, വലിയതോതിൽ, അവരിൽ പിലർക്ക് എല്ലാ വർഷവും ട്രയിനുകൾ പൊട്ടിത്തരിക്കാനുള്ള ഇം പ്രേരണ ലഭിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിൽ താൻ ആസിഫിനെ പുറത്താക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

എന്നാൽ തങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയ ആൺകുട്ടിയുടെ വിലാസം കണ്ണഡത്താൻ താൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

അവൻ എന്ന തുറിച്ചുനോക്കി.

“എന്തിനാ സാർ പോകുന്നത്? മാത്രാപിതാക്കളെ നാം ഒന്നിനെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഭയവായി ഈത് ചെയ്യരുത്.”

ഞാൻ അവനെ വിലാസം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഫേരിപ്പിച്ചു, അത് എനിക്ക് നൽകാൻ ഞാൻ അവനെ ഫേരിപ്പിച്ചു.

ഞാൻ എൻ്റെ ലോകരിൽ നിന്ന് പുതിയ നൂറ് രൂപ നോട്ടുകളിൽ പണം എടുത്തു; ഞാൻ അവരെ ഒരു തവിട്ട് കവറിൽ ഇടു. ഞാൻ ഒരു കാറിൽ കയറി ആ സ്ഥലത്തെക്ക് പോയി.

അമ്മയാണ് വാതിൽ തുറന്നത്. എനിക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അവർ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "ഞാൻ ടാക്സി കമ്പനിയുടെ ഉടമയാണ്" എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

എന്താണ് എന്ന് അവഞ്ഞാട് പറയേണ്ടി വന്നില്ല.

ഒരു ലോഹ ടംബൂറിൽ ഒരു കപ്പിൽ ഒരു കപ്പ് കാപ്പി അവർ എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവർക്ക് അതിമനോഹരമായ പെരുമാറ്റമുണ്ട്, ഈ ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാർ.

ഞാൻ ടംബൂറിലേക്ക് കാപ്പി ഒഴിച്ചു, ശരിയായ രീതിയിൽ സിപ് ചെയ്തു.

ചുവരിൽ ഒരു വലിയ മുളപ്പുമാലയുമായി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഫോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു.

കാപ്പി കൂടിക്കുന്നത് വരെ ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. എനിട്ട് ആ ബൗണ്ട് കവർ മേശപ്പുറത്ത് വച്ചു.

ഇപ്പോൾ മുറിയിലേക്ക് ഒരു വ്യഖൻ വന്നിരുന്നു, അവൻ എന്ന തുറച്ചുനോക്കി നിന്നു.

"ആദ്യമായി, നിങ്ങളുടെ മകൻ മരണത്തിൽ എൻ്റെ അഗാധമായ ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സുന്തം ബന്ധുക്കളെ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ - അവരിൽ പലരും - നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ച വേദന എനിക്കുറിയാം. അവൻ മരിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു."

"രണ്ടാമത്, തെറ്റ് എന്നേതാണ്. ദൈവവരുടേതല്ല. പോലീസ് എന്ന വിടയച്ചു. അതാണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ഈ കാടിന്റെ വഴി.പക്ഷേ ഞാൻ എൻ്റെ ഉത്തരവാദിത്തം എററ്റുകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു."

മേശപ്പുറത്ത് കിടന്നിരുന്ന തവിട്ട് നിറത്തിലുള്ള കവറിലേക്ക് ഞാൻ വിരുതെ ചുണ്ടി.

"ഇവിടെ ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപയുണ്ട്. ഞാൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ടത് എനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടല്ല, മരിച്ച് എനിക്ക് ആവശ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ?"

വ്യഖ പണം വാങ്ങില്ല.

പക്ഷേ, വ്യഖൻ, അച്ചുൻ, കവറിൽ കണ്ണുനട്ടിരുന്നു. "കുറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ വരാന്നുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു," അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

"എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ മറ്റാരു മകനെ സഹായിക്കണം," ഞാൻ പറഞ്ഞു. "അവൻ ധീരനായ ഒരു ആൺകുട്ടിയാണ്. തലേന്ന് രാത്രി അയാൾ പോലീസിന് മുന്നിൽ നിന്നു. വേണമെക്കിൽ അവൻ എൻ്റെ കൂടെ വന്ന് ദൈവവരാകാം. നിനക്ക് വേണമെക്കിൽ ഞാൻ അവനെ പരിപാലിക്കും.

അത് സ്ത്രീ മുഖം ചുരുട്ടി തലയാട്ടി. അവളുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് കണ്ണുന്നിർ ഒഴുകി. അത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ. അമ്മയ്ക്ക് എന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രതിക്ഷകൾ അതു കുട്ടിയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ പിതാവ് സമ്മതനായിരുന്നു; അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ പുരുഷമാർ കുടുതൽ ന്യായയുക്തരാണ്.

കാപ്പിക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞു, ദുഃഖിതയായ അമ്മയുടെ മുന്നിൽ ആദരഭവാടെ വണങ്ങി താൻ പോയി.

തിരികെ വരുമ്പോൾ മുഹമ്മദ് അസീഫ് എന്ന കാതത് ഓഫീസിൽ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ തലകുലുക്കി പറഞ്ഞു: “എന്തുകൊണ്ട് എന്തിനാണ് ഇതെയും പണം പാഴാക്കിയത്?”

അപോചാണ് താൻ ചിന്തചുത്ത്, ഒരുപക്ഷേ എന്നിക്ക് ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷേ അസീഫ് മറ്റ് ബൈവർമാരോട് പറയും, താൻ വ്യജ്ഞയെ ഭയപ്പെട്ടു, അവർ എന്ന ചതിക്കുമെന്ന അവർ കരുതും. അത് എന്ന പരിഭ്രാന്തരാക്കുന്നു, ജോലിക്കാരുടെ മുന്നിൽ ബലഹിന്ത കാണിക്കുന്നത് എന്നിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. അത് എന്താണ് നയിക്കുന്നതെന്ന് എന്നിക്കരിയാം.

പക്ഷേ എന്നിക്ക് വേരൊരു കാര്യം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു; നീ കാണുന്നില്ലോ? കാടുപനിയും എരുമയും കാകയും ജീവിച്ചത് പോലെ എന്നിക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഒരുപക്ഷേ ഇപ്പോഴും ലക്ഷ്യമണ്ണഗവിൽ ജീവിക്കുന്നു.

താൻ ഇപ്പാൾ വെളിച്ചതിലാണ്.

മർഡ് വീകൾി ഭ്രാതിയിൽ-അല്ലെങ്കിൽ ഹിന്ദി സിനിമയിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് ? ഒരു ദരിദ്രൻ ഒരു ധനികനെ കൊല്ലുന്നു. നല്ലത്. എന്നിട്ട് അവൻ പണം എടുക്കുന്നു. നല്ലത്. എന്നാൽ പിന്നീട് അയാൾക്ക് സുപ്പനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു, അതിൽ മരിച്ചയാൾ രക്തം പുരണ്ട വിരലുകളോടെ അവനെ പിന്തുടരുന്നു, മർ-ഡാർ-എർ, മർ-ഡാർ-എർ.

യമാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കില്ല. എന്ന വിശ്വസിക്കു, ഹിന്ദി സിനിമകളിലേക്ക് പോകുന്നത് നിർത്തിയതിന്റെ ഒരു കാരണം ഇതാണ്.

അതു ഒരു രാത്രിയിൽ മുത്തുശ്ശി എന്ന ഒരു നീർപ്പോത്തിന്റെ മേൽ പിന്തുടർന്ന് നീ വന്നിരുന്നു, പക്ഷേ അത് പിന്നീടൊരിക്കലും സംഭവിച്ചില്ല.

നീങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന യമാർത്ഥ പേടിസുപ്പനം മറ്റാനാണ്. നീങ്ങൾ അത് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് സുപ്പനം കണ്ടുകൊണ്ട് നീങ്ങൾ കിടക്കയെങ്കിൽ അലഞ്ഞുത്തിരിയുന്നു - നീങ്ങളുടെ നാഡി നഷ്ടപ്പെട്ടു, മിസ്സർ അശോകിനെ രക്ഷപ്പെടാൻ അനുവദിക്കുക - നീങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ദില്ലിയിലാണ്, ഇപ്പോഴും മറ്റാരാളുടെ ദാസൻ, എന്നിട്ട് നീങ്ങൾ ഉണ്ടുക.

വിയർപ്പ് നീലക്കുന്നു. ഹൃദയമിടിപ്പ് കുറയുന്നു.

നീ അതു ചെയ്തു! നീങ്ങൾ അവനെ കൊന്നു!

ഞാൻ ബാംഗ്രൂരിൽ വന്ന് ഏകദേശം മുന്ന് മാസങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠം, ഞാൻ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി അവർക്കല്ലാം അവിടെ അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തി: കുസുമം, കിഷൻ, പിന്ന എൻ്റെ അമ്മായിമാർ, കസിൻസ്, മരുമക്സർ, മരുമക്സർ. എറുമയ്ക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ ഒരു പ്രാർത്ഥന പോലും പറഞ്ഞു. ജീവിച്ചിരുന്നവരും ഇല്ലാത്തവരും ആർക്കരിയാം? എന്നിട്ട് ഞാൻ കിഷനാട്ടും കുസുമിനോട്ടും എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു: "ഈനി എന്ന സമാധാനത്താട്ട വീടു."

അവർക്കുണ്ട് സർ.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഒരു പത്രത്തിൽ ഒരു വാർത്ത വായിച്ചു: "വടക്കേ ഇന്ത്യൻ ശാമത്തിൽ 17 പേരുടെ കുടുംബം കൊല്ലപ്പുട്ട്." എൻ്റെ ഹ്യൂഡയും മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി-പതിനേഴോ? അത് ശരിയാവില്ല-അത് എന്നേതല്ല. എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ പത്രങ്ങളിൽ വരുന്ന രണ്ട് ഇംഞ്ച് ഫോറ്റ് സ്റ്റോറിന്റെ ഒന്ന് മാത്രമായിരുന്നു അത്-അവ ശാമത്തിന് ഒരു പേര് നൽകിയില്ല. ഗയയ്ക്കടുത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ എവിടെയോ ആശാന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ അത് വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചു-പതിനേഴു! വീട്ടിൽ പതിനേഴു പേരിലു...ഞാൻ ശ്രാസം വിട്ടു...പക്ഷ ആർക്കഹകിലും കുട്ടികളുണ്ടായാലോ...?"

ഞാൻ ആ പേപ്പർ ചുരുട്ടി വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ഏതാനും മാസങ്ങൾ ഞാൻ പത്രം വായിക്കുന്നത് നിർത്തി. സുരക്ഷിതരായിരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം.

നോക്കു, അവർക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. ഒന്നുകിൽ സ്റ്റോർക്ക് അവരെ കൊന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ചിലരെ കൊന്നു, മറ്റൊരുവരെ അടിച്ചു. ഇപ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും അതഭുതത്താൽ അവനോ പോലിസോ അത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പോലും, അയയ്ക്കാൻ അവരെ ഒഴിവാക്കുമായിരുന്നു. നോക്കു, ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരു ചീത്ത പയ്യൻ ശാമത്തിന്റെ സർപ്പേരിനെ പൊടിത്തട്ടിയെടുക്കുന്നു. അതിനാൽ ശാമവിശ്വികൾ അവരെ നിർബന്ധിച്ച് പുരത്താക്കുമായിരുന്നു-അവർക്ക് ഡൽഹിയിലേക്കോ കൽക്കത്തയിലേക്കോ മുംബൈയിലേക്കോ പോയി എന്തെങ്കിലും കോൺക്രീറ്റ് പാലത്തിന്റെയിൽ ഭക്ഷണത്തിനായി യാച്ചിച്ച് ജീവിക്കാൻ പോകേണ്ടി വരും. അത് മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചുമല്ല.

നിങ്ങൾ എന്താണ് പറയുന്നത്, മിസ്റ്റർ ജീയാബോ? നിങ്ങൾ എന്ന തന്മുഖം രക്തമുള്ള രാക്ഷസൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?

ഞാൻ ഒരു ദൈഹിത്തവേ സ്റ്റോഷനിൽ കേടുതായി കരുതുന്ന ഒരു കമയുണ്ട്, സർ, അല്ലെങ്കിൽ മാർക്കറ്റിൽ നീന് വാങ്ങിയ വരുത്ത ചോളത്തിന്റെ കതിരിൽ പൊതിയാൻ ഉപയോഗിച്ച കീറിയ പേജിൽ ഞാൻ വായിച്ചതാകാം-എന്നിക്ക് ഓർമ്മയില്ല. ബുദ്ധൻ്റെ കമയായിരുന്നു അത്. ഒരു ദിവസം കൗശലക്കാരനായ ഒരു ബാഹമണ്ണൻ ബുദ്ധനെ കബളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അവനോട് ചോദിച്ചു, "ഗുരോ, നിങ്ങൾ സ്വയം ഒരു മനുഷ്യനാണോ അതോ ദൈവമാണോ?"

ബുദ്ധൻ പുണ്ഡിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അതുമല്ല. ബാക്കിയുള്ളവർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ താൻ ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ഓരോ മാത്രമാണ്.

മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ, നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനും താൻ അതേ ഉത്തരം നൽകും. നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു, “നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനാണോ അതോടുതമാണോ?”

ഒന്നുമില്ല, താൻ പറയുന്നു. താൻ ഉണർന്നു, ബാക്കിയുള്ളവർ ഇപ്പോഴും ഉറങ്ങുകയാണ്, അത് മാത്രമാണ് തങ്ങൾ തമിലുള്ള വ്യത്യാസം.

താൻ അവരെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ല. എന്തേന്തും കുടുംബം. ധരം തീർച്ചയായും ഇല്ല.

ഇപ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. തങ്ങൾ അവധിക്ക് പോകുകയാണെന്ന് താൻ ആദ്യം അവനോട് പറഞ്ഞു, ഒന്നൊരു രണ്ടു മാസത്തേക്ക് അവൻ അത് വാങ്ങിയതായി താൻ കരുതുന്നു. അവൻ ഒരക്ഷം മിണ്ണുന്നില്ല, പകേശ ചിലപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ കണ്ണിന്റെ കോൺഡ് നിന്ന് എന്ന നിരീക്ഷിക്കുന്നത് താൻ കാണാറുണ്ട്.

അവൻ അറിയുന്നു.

രാത്രിയിൽ തങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു, മേശപ്പുറത്ത് ഇരുന്നു, പരസ്പരം നോക്കുന്നു, അധികം സംസാരിക്കുന്നില്ല. അവൻ കഴിച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ താൻ ഒരു ഗൃഹസ്ഥ പാൽ കൊടുക്കുന്നു. രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ്, അവൻ പാൽ കൂടിച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ, താൻ അവനോട് ചോദിച്ചു, “അമ്മയെ ഓർക്കുന്നില്ലോ?”

ഒരു വാക്കുമില്ല.

“നിന്നേ അച്ചുന്നു?”

അവൻ എന്ന നോക്കി പുണ്ഡിരിച്ചു, എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് ഒരു ഗൃഹസ്ഥ പാൽ തരു, അല്ലെങ്കിൽ?”

താൻ എഴുന്നേറ്റു. “ഒപ്പം ഒരു പാൽത്തണ്ടം എസ്കീമും” അവൻ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തു.

“എസ്കീമാം തായറാച്ചകൾക്കുള്ളതാണ്, ധരം,” താൻ പറഞ്ഞു.

“ഇല്ല. ഇന്നത്തെക്കുള്ളതാണ്.”

അവൻ എന്ന നോക്കി പുണ്ഡിരിച്ചു.

ഓ, അവൻ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കി, താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ചെറിയ ബുംബും മനസ്സിലാക്കി, താൻ അവനു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നിടത്തോളം അവൻ മിണ്ഡാതെ ഇരിക്കും. താൻ ജയിലിൽ പോയാൽ അവന്റെ എസ്കീമും പാലും നഷ്ടപ്പെടും, അല്ലോ? അതായിരിക്കണം അവന്റെ ചിന്ത. പുതിയ തലമുറ താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, ഒരു ധർമ്മിക്കയുമില്ലാതെയാണ് വളരുന്നത്.

അവൻ ഇവിടെ ബാധ്യരിലെ ഒരു നല്ല സ്കൂളിൽ പോകുന്നു- ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ. ഇപ്പോൾ അവൻ ഒരു ധനികന്റെ മകനെപ്പോലെ ഇംഗ്ലീഷ് ഉച്ചരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ അഗ്രോക് പറഞ്ഞതുപോലെ “പിറ്റേ” എന്ന അദ്ദേഹത്തിന് പറയാൻ കഴിയും.

(പിന്നു കഴിക്കുന്നത് അത്യാൾക്ക് ഇഷ്ടമല്ലോ-അതു മോശം സാധനം?) തിന്റെമേശരയിൽ വൃത്തിയുള്ള രേഖയ്ക്ക് പേപ്പറിൽ അവൻ തന്റെ നീണ്ട വിഭജനം ചെയ്യുന്നത് താൻ അദിമാനത്തെതാടെ വീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ താൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല.

ഒരു ദിവസം, എന്നിക്കരിയാം, ധരം, എന്നെന്ന് പാൽ കൂടിക്കുകയും വലിയ പാതയെങ്ങളിൽ എന്ന് കുറഞ്ഞുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കൂട്ടി എന്നോട് ചോദിക്കും, നിങ്ങൾക്ക് എന്നെന്ന് അമ്മയെ ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നില്ലോ? കൃത്യസമയത്ത് രക്ഷപൂടാൻ പറത്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് കത്തുത്താമായിരുന്നില്ലോ?

എന്നിട്ട് എന്നിക്ക് ഒരു ഉത്തരം കണ്ണഭേദത്തിൽ വരും-അല്ലെങ്കിൽ അവനെ കൊല്ലുക, താൻ കരുതുന്നു. എന്നാൽ അതു ചോദ്യം ഇനിയും എന്നതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. അതുവരെ തങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് അതതാഴം കഴിക്കും, എല്ലാ വൈകുന്നേരവും, ധരം, എന്നെന്ന് കുടുംബത്തിലെ അവസാനത്തെ, താനും.

അത് സംസാരിക്കാൻ ഒരാളെ മാത്രമേ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നെന്ന് മുൻ.

അവനുവേണ്ടി ദൈവങ്ങളോട് ഒരു പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു അവശ്യമില്ലെന്ന് താൻ കരുതി, കാരണം അവൻ അത്മാവിനായി ഗംഗയിൽ ഉടനീളം അവന്റെ കുടുംബം വളരെ ചെലവേറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തും. 36,000,004 ദൈവങ്ങളോട് ധനികരുടെ പ്രാർത്ഥനയുമായി താരതമ്പ്രപൂട്ടുത്തുനേബാൾ ഒരു ദരിദ്രന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് എന്നതാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

പക്ഷേ താൻ അവനെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് ചിന്തിക്കുന്നു - വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും, താൻ അവനെ മിന്ന് ചെയ്യുന്നു. അവൻ അവന്റെ വിഡി അർഹിച്ചില്ല.

എന്നിക്ക് മംഗുസിന്റെ കഴുത്തു വെട്ടണമായിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ, മാന്യരേ, കഴിത്തെ ഏഴു രാത്രികളിൽ ഇന്ത്യ-ചെന്ന ബന്ധങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ കൂതിച്ചുചാട്ടം ഉണ്ടായി. ഹീന്തി-ചിനി ഭായ് ഭായ്, അവർ പരയുന്നതുപോലെ. സംരംഭക്കത്തെത്തക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കരിയേണ്ടതെല്ലാം താൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്-അത് എങ്ങനെ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അത് എങ്ങനെ പ്രയാസങ്ങളെ തരണം ചെയ്യുന്നു, അത് എങ്ങനെ അതിന്റെ യമാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു, വിജയത്തിന്റെ സ്വർഖം മെയൽ അതിന് എങ്ങനെ പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

സ്വർഗ്ഗ: എന്നെന്ന് കമ പുർത്തിയായി, എന്നെന്ന് രഹസ്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങളാണെങ്കിലും, നിങ്ങൾ എന്നു അനുവദിച്ചാൽ, അവസാനമായി ഒരു വാക്ക് താൻ നിങ്ങളോട് വിടും.

(അത് മഹത്തായ സോഷ്യലിറ്റിൽ നിന്ന് താൻ പഠിച്ച ഒരു പഴയ തന്ത്രമാണ്-അവന്റെ ഭൂപ്രക്ഷകൾ അലറിറിളിക്കുന്നേബാൾ, അദ്ദേഹം “അവസാന വാക്ക്” പരയുന്നു-എന്നിട്ട് അവൻ രണ്ട് മൺക്കുർ കൂടി പോകുന്നു. ഹാ!)

ഞാൻ ഹാസ്യർ മെയിൻ റോധിലുടെ വാഹനമോടിക്കുന്നോൾ, ഇലക്ട്രോണിക്സ് സിറ്റി ഫേസ് 1-ലേക്ക് തിരിയുന്നോൾ, കമ്പനികൾ കടന്നുപോകുന്നത് കാണുന്നോൾ, അത് എനിക്ക് എത്രമാത്രം ആവേശകരമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ജനറൽ ഇലക്ട്രിക്, ഡെൽ, സീമെൻസ്-ഇവയെല്ലാം ഇവിടെ ബാധ്യരിലാണ്. അങ്ങനെ പലതും അവരുടെ വഴിയിലാണ്. എല്ലായിടത്തും നിർമ്മാണമുണ്ട്. എങ്കും ചെളിക്കുന്നാരോ. കല്ലുകളുടെ കുന്നാരങ്ങൾ. ഇഷ്ടിക കുന്നാരങ്ങൾ. നഗരം മുഴുവൻ പുക, പുക്ക് പൊടി, സിമന്റ് പൊടി എന്നിവയാൽ മുടപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. അത് ഒരു മുട്ടപടത്തിന് കിഴിലാണ്. മുട്ടപടം നിക്കുന്നോൾ ബാധ്യരിലും എങ്ങനെയായിരിക്കും?

ഒരുപക്ഷേ അത് ഒരു ദുരന്തമായിരിക്കും: ചേരികൾ, മലിനജലം, ഷോപ്പിംഗ് മാളുകൾ, ട്രാഫിക് ജാമുകൾ, പോലീസുകാർ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കരിയില്ല. മനുഷ്യരകൾ മനുഷ്യരെപോലെയും മുഗങ്ങൾക്ക് മുഗങ്ങളെപോലെയും ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മാന്യമായ നഗരമായി ഈത് മാറിയേക്കാം. പുതിയ ഇന്ത്യക്കായി ഒരു പുതിയ ബാധ്യരിൽ. എന്നിട്ട് എനിക്ക് പറയാം, എന്നേതായ രീതിയിൽ, നൃ ബാധ്യരിലെക്കാൻ ഞാൻ സഹായിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ട്? ഈ രാജ്യത്തെ മാറ്റുന്ന എല്ലാറ്റിന്റെയും ഭാഗമല്ലെ ഞാൻ? ഇവിടെയുള്ള ഓൺരോ പാവപ്പെടുവന്നും നടത്തേണ്ട പോരാട്ടത്തിൽ ഞാൻ വിജയിച്ചിട്ടില്ലോ - നിന്റെപിതാവ് എടുത്ത ചാടവാടി വാങ്ങാതിരിക്കാനുള്ള പോരാട്ടം, ഗംഗ മാതാവിന്റെ കരുത്ത ചെളിയിൽ ചീഞ്ഞളിഞ്ഞപോകുന്ന തിരിച്ചറിയാനാക്കാത്ത ശരീരങ്ങളുടെ കുന്നാരത്തിൽ അവസാനിക്കാതിരിക്കാൻ? ശരീരാണ്, കൊലപാതകത്തിന്റെ കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു-അത് തെറ്റായ കാര്യമാണ്, അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യമില്ല. അത് എന്ന് ആത്മാവിനെ ഇരുട്ടിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ വിപണികളിൽ വിത്തകുന്ന എല്ലാ ചർമ്മം വെള്ളപ്പിക്കുന്ന ക്രിമുകളും എന്ന് കൈകൾ വീണ്ടും വൃത്തിയാക്കില്ല.

നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ, മിസ്റ്റർ ജിയാബാവോ ഉൾപ്പെടെ) ഈ ലോകത്ത് കണക്കാക്കുന്ന എല്ലാവരും മുകളിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ ആരെയെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരെയെങ്കിലും കൊന്നിട്ടുണ്ടാക്കില്ലോ? മതിയായ ആളുകളെ കൊന്നാടുക്കുക്കൂടുതെ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ധർപ്പിയിലെ പാർലമെന്റ് മന്ദിരത്തിന് സമീപം വെക്കല പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിക്കും - പക്ഷേ അത് മഹത്യമാണ്, അല്ലാതെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നതല്ല. എനിക്ക് വേണ്ടതു ഒരു മനുഷ്യനാക്കാനുള്ള അവസരം മാത്രമായിരുന്നു-അതിന് ഒരു കൊലപാതകം മതിയായിരുന്നു.

എനിക്ക് അടുത്തതായി എന്താണ് വരുന്നത്? നിങ്ങൾ ആശ്വര്യപ്പെടുന്നതു അതാണ് എന്ന എനിക്കരിയാം.

ഞാനിൽ ഇങ്ങനെ പറയാടെ. ഇന്ന് ഉച്ചതിരിഞ്ഞ്, ധാരാളം അമേരിക്കൻ ഷോച്ചുകളും ദക്കനോളജി കമ്പനികളും ഉള്ള

തെങ്ങളുടെ പോഷ് ഷേഖാപ്പിംഗ് റോഡായ എംജി റോഡിലുടെ ദൈവവ് ചെയ്യുന്നോൾ തൊൻ യാഹു! ആളുകൾ അവരുടെ ഓഫീസിന് പുറത്ത് ഒരു പുതിയ അടയാളം സ്ഥാപിക്കുന്നു:

നിങ്ങൾക്ക് എത്ര വലുതായി ചിന്തിക്കാനാകും?

തൊൻ എൻ്റെ കൈകൾ ചുക്കത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത് ആനയുടെ കോഴിയെക്കാൾ വിതിയിൽ പിടിച്ചു.

"അത് വലിയ സഹോദരി-ഭോജി!"

എൻ്റെ സ്ലാർട്ടപ്പ്-ഇം ചാൻഡിജറും ഈ സിൽവർ ലാപ്ടോപ്പും ഈ ഇരുപത്തിയാറ് ടൊയോട് ക്രാളിസുകളും-എൻിക്ക് ഇഷ്ടമാണ്-എന്നാൽ സത്യസന്ധമായി, താമസിയാതെ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നീട് എൻിക്ക് ഇത് ബോട്ടിക്കും. തൊൻ ഒരു മണ്ണ് ശിയർ ആളാണ്, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ. അവസാനം, എൻിക്ക് ഈ സ്ലാർട്ട്-അപ്പ് മറ്റേതെങ്കിലും മണം - സംരംഭകൾ വിൽക്കേണ്ടി വരും- തൊൻ ഉദ്ഘാഷിച്ചത്-ഒരു പുതിയ ലൈനിലേക്ക് പോകുക. തൊൻ അടുത്തതായി റിയൽ എന്നേറ്റിനെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ "ഇന്ന്" കാണുന്നോൾ "നാളെ" എന്നും കാണുന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണ് തൊൻ. ലോകം മുഴുവൻ നാളെ ബാധ്യതയിലേക്ക് വരും. എയർപോർട്ടിലേക്ക് ദൈവവ് ചെയ്ത പാതി പണിത ഗ്രാസ്-സ്റ്റീൽ ബോക്സുകൾ നിങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നോൾ എന്നുക. അവ നിർമ്മിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ കമ്പനികളുടെ പേരുകൾ നോക്കു. ഈ അമേരിക്കക്കാരെല്ലാം ഇവിടെ വരുന്നോൾ, അവരെല്ലാം എവിടെ കിടക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നു? റോഡിൽ?

ഹാ!

എവിടെയും ഒരു ശുന്യമായ അപ്പാർട്ടമെന്റ് ഉണ്ട്, തൊൻ അത് നോക്കുന്നു, തൊൻ അതുത്തപ്പടുന്നു, 2010-ൽ ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻിൽ നിന്ന് എൻിക്ക് ഇതിന് എത്രമാത്രം ലഭിക്കും? അമേരിക്കക്കാരൻിൽ വീം നിലയിൽ ഈ സ്ഥലത്തിന് ഭാവിയുണ്ടെങ്കിൽ, തൊൻ ഒറ്റയടിക്ക് ഡാൻഡ് പേര്യമെന്റ് ഇട്ടു. റിയൽ എന്നേറ്റിന്റെ ഭാവി ബാധ്യരാണ്, മിസ്റ്റർ ജിയാബോ. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്മെങ്കിൽ കൊലപാതകത്തിൽ പകുചേരാം-തൊൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും!

മുന്നോ നാലോ വർഷത്തെ റിയൽ എന്നേറ്റിന് ശ്രേഷ്ഠം, എല്ലാം വിറ്റ് പണം എടുത്ത് ബാധ്യതയിലേ പാറുപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്കായി ഒരു സകൂൾ-ഇംഡ്രിഷ്യൽ ഭാഷയിലുള്ള ഒരു സകൂൾ തുടങ്ങാമെന്ന് തൊൻ കരുതുന്നു. ദൈവത്തെയോ ഗാന്ധിയെയോ കുറിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും കമകളും കൊണ്ട് ആരുടെയും തല തകർക്കാൻ നിങ്ങളെ ആനുവദിക്കാത്ത ഒരു സകൂൾ - ഈ കുട്ടികളുടെ ജീവിത വസ്തുതകൾ അല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ല. വെള്ളക്കടുവകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു സകൂൾ, ബാധ്യരിൽ അഴിച്ചുവിടു! തെങ്ങൾ ഈ നഗരം മുട്ടുകുത്തി, തൊൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. എൻിക്ക് ബാധ്യരിന്റെ ബോന്സ് ആകാം. തൊൻ ആ അസിസ്റ്റന്റ് പോലീസ് കമ്മീഷണറി ഉടൻ ശരിയാക്കും. തൊൻ അവനെ സൈക്കിളിൽ കയറ്റി ആസിപ്പിനെ ക്രാളിസുമായി തട്ടിമാറ്റും.

ഈ സ്വപ്നങ്ങളും താൻ ചെയ്യുന്നു - അത് ഒന്നുമല്ലാതായി മാറ്റേയക്കാം.

നോക്കു, ചിലപ്പോൾ താൻ ഒരിക്കലും പിടിക്കപ്പെടില്ലെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. അതിൽ നിന്ന് പുരത്തുകടക്കാൻ എന്നപ്പോലുള്ളവരെയാണ് കോഴിക്കുടിന് ആവശ്യമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. അതിന് ശ്രീ. അശോകനപ്പോലുള്ള യജമാനമാർ ആവശ്യമാണ്-അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരവധി ഗുണങ്ങളാൽ, അത്രയെയാണും യജമാനമല്ലാത്ത-അവർക്കു പകരം വയ്ക്കാൻ എന്നപ്പോലെയുള്ള അസാധാരണ സേവകൾ. അത്തരം സമയങ്ങളിൽ, മിസ്റ്റർ അശോകൻ കുട്ടംബത്തിന് എൻ്റെ തലയിൽ ഒരു മീല്യൻ ഡോളർ പ്രതീഫലം നൽകാൻ കഴിയുമെന്നതിൽ താൻ സന്തോഷിക്കുന്നു, അതിൽ കാര്യമില്ല; താൻ വശം മാറി: ഈന്ത്യയിൽ പിടിക്കപ്പെടാത്തവർക്ക് ഓരാളാണ് താനിപ്പോൾ. അത്തരം നിമിഷങ്ങളിൽ, താൻ ഈ നിലവിളക്കിലേക്ക് നോക്കുന്നു, എൻ്റെ കൈകൾ മുകളിലേക്ക് എറിയാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അങ്ങനെ ഉരക്കെ എൻ്റെ ശബ്ദം അമേരിക്കയിലെ ആളുകളിലേക്ക് കോൾ സെൻ്റർ മുറികളിലെ ഹോണുകളിൽ എത്തിക്കും:

താൻ ഉണ്ടാകി! താൻ താഴുത്തിൽ നിന്ന് പുരത്തുപോയി!
എന്നാൽ മറ്റ് സമയങ്ങളിൽ തെരുവിൽ ഓരാൾ "ബത്രാം" എന്ന വിളിക്കുന്നു, താൻ തല തിരിത്തെ ചിന്തിക്കുന്നു, താൻ എന്നത്തനെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

പിടിക്കുപ്പെടുക-അത് എപ്പോഴും ഒരു സാധ്യതയാണ്. മിസ്റ്റർ അശോക പറയാറുള്ളത് പോലെ ഈന്ത്യയിൽ കാര്യങ്ങൾക്ക് അവസാനമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള തുവിട്ട് നിന്തിലുള്ള കവറുകളും ചുവന്ന ബാഗുകളും പോലീസിന് നൽകാം, അവർ ഈപ്പോഴും നിങ്ങളെ ചതിച്ചേക്കാം. യുണിഫോം ധരിച്ച ഓരാൾ ഒരു ദിവസം എൻ്റെ നേരെ വിരൽ ചുണ്ടി പറഞ്ഞതക്കാം, സമയം കഴിത്തു, മുന്ന്.

എന്നിട്ടും എൻ്റെ നിലവിളക്കുകൾ നിലത്തുവിണാലും-അവർ എന്ന ജയിലിൽ ഇടാലും മറുപ്പാ തടവുകാരെയും എന്നിൽ കൊക്ക് മുകിയാലും-മരത്തിന്റെ പടവുകൾ തുക്കിലേറുന്നവൻ്റെ കുരുക്കിലേക്ക് എന്ന നടക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചാലും-താൻ ഒരിക്കലും അന്ന് രാത്രി ഡയൽഹിയിൽ വെച്ച് താൻ എൻ്റെ യജമാനന്റെ കഴുത്ത് അറുത്തപ്പോൾ എന്നിക്കും ഒരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് പറയും.

ഒരു വേലക്കാരനാകാതിരിക്കുകും എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് ഒരു ദിവസതെക്ക്, ഒരു മൺകുർ, ഒരു മിനിറ്റ്, അറിയുന്നത് മൂല്യവത്താണെന്ന് താൻ പറയും.

താൻ കൂട്ടിക്കളെ ജനിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്ന് കരുതുന്നു, മിസ്റ്റർ പ്രീമിയർ.

ഹാ!

എന്നുക്കും നിങ്ങളുടെത്,
അശോക ശർമ്മ

വൈള്ളക്കട്ടുവ
ബാംഗ്രൂരിൽ നിന്ന്
boss@whitetiger-technologydrivers.com

ഇളളടക്ക പട്ടിക

അരുളും രാത്രി
രണ്ടാം രാത്രി
നാലാം പ്രഭാതം
നാലാം രാത്രി
അരഞ്ഞവാം രാത്രി
അരുവാം പ്രഭാതം
അരുവാം രാത്രി
ചുഴിാം രാത്രി

ഇളളടക്ക പട്ടിക

അരുള്ള് രാത്രി
സെഡാം രാത്രി
നാലാം പ്രഭാതം
നാലാം രാത്രി
അരഞ്ഞവാം രാത്രി
അരുറാം പ്രഭാതം
അരുറാം രാത്രി
ചുഴിാം രാത്രി

Your gateway to knowledge and culture. Accessible for everyone.

z-library.se singlelogin.re go-to-zlibrary.se single-login.ru

[Official Telegram channel](#)

[Z-Access](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>